

وه ولسه تی سه خول و نسه ناز

له نیوان بلا و بوونر وه و تیکشکاندا

نوسینی
دکتور علی محمد الصلابی

وه رگیزی
له بوبه کر په سول محمد

دارالمعرفه
به یرووت

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَارِین

وَهُوَ الَّذِي
مَنْ غَوَىٰ وَتَسْتَكْبِرُ فَتَرْ
لَهُ يَتَوَان بِلَاوَبُونِي وَه وَتِيكشكاندا

مافی له چاپدانی پارێزراوه بۆ کتێبخانهی نارین

ناوی کتێب: دهولهتی مهغول و تهتار له نێوان بلاویو نهوه و تێکشکاندا
نووسین: دکتۆر علی محمد الصلابی
وه رگی پرانی: نه بویه کر په سول محمد
نه خشه سازی ناوه وه: محمد علی احمد
سالی چاپ: ۲۰۱۰ ز
شوینی چاپ: به یروت - لوبنان
ژماره ی سپاردن: (۲۴۱۱) ی سالی (۲۰۰۹) ی پیدراوه.

نارین

بازاری زانست بۆ کتێب و چاپه مه نی

www.nareenco.com

E-mail: nareen_1@yahoo.com

ته له فۆن: ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)

وَهْ وَلَرِ قِي مَرِ خُولِ وَتِسَرِ نَارِ

له نيوان بلاو بوونی وه و تیکشکاندا

نوسینئ
دکتور عالی محمد الصلابی

وه رگیرافی
له بوبه کر په سول محمد

نارین

دارالمعرفة
به یروت

پیشکش بی به :

هه ر موسلمانێك بۆ سه رخستن و ده سه لاتدارکردنی دینی خودا تێده کۆشی.
 ئەم کتێبه پیشکش ده که م و له خودای پهروهردگار ده پاریمه وه به ناوه جوانه کانی و
 سیفه ته به رزه کانی ئەم کاره م تایبه ت بی به زاتی پاک و پووی پیروزی خۆیه وه.

خودای به رز ده فه رمویت:

﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الكهف: ١١٠).

علي محمد محمد الصلابي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه‌کی

ان الحمد لله نحمده و نستعينه و نستغفره، و نعوذ بالله من شرور أنفسنا و من سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له و من يضلل فلا هادي له، و أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، و أشهد أن محمداً عبده و رسوله.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۖ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران: ١٠٢).
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدَّوْا وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ۖ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء: ١).
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (٧٠) ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (الاحزاب: ٧٠-٧١).

خودایه سوپاست ده‌که م به و شتیوازه‌ی شایسته‌ی پووی پیروژه و ده‌سه‌لاتی مه‌زنت بی، سوپاس بۆ تا پازی ده‌بی، سوپاس بۆ تو که پازی بووی، سوپاس بۆ تو دوی پازی بوونت، سوپاسیڤ بۆ خودا له زاتی مه‌زنی بوه‌شیته‌وه، ستایشیڤ بۆ خودا له‌که‌ل که مالی بیته‌وه، سوپاسیڤ بۆ خودا زاتی به‌رز و مه‌زنی پیی پازی‌یه، پاش نه‌مه:

نه‌م کتیبه: درێژه‌پنده‌ری کتیبه میژوویییه‌کانمه، که باس له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ریتی و خیلافه‌تی پاشیده و ده‌وله‌تی نه‌مه‌وی و میژوونامه‌ی جه‌نگی خاچه‌رستان ده‌که‌ن، ئالقه‌یه‌کی گرنکه دوا به دوی سه‌رده‌می سلجوقی و زه‌نگی و صلاح الدین و چوار به‌لاماره‌که‌ی خاچه‌رستان (٧، ٦٥، ٤) دیت.

نه‌م کتیبه: به‌گوێره‌ی ناوینیشانی سه‌باره‌ت به‌ نه‌خشه و پیلانی مه‌غۆله‌کان و هوکاره‌کانی بلاو بوونه‌وه‌یان و له‌پاشان شکست خواردنیان لاپه‌ره‌کانی خۆی نیشانی خوینه‌ران ده‌دات.

له‌فه‌سلێ یه‌که‌مدا: قسه‌ له‌سه‌ر پیرۆزه‌ی مه‌غۆل و داگیرکردنی ولاتانی جیهانی ئیسلام

کراوه:

له باسی یه که مدا: ئهم چه ند بابه تانه توێژاونه وه:

باهه خه لیكۆلینه وهی میژووی (مهغۆل)، پیناسهی (مهغۆل)، نیشتمانی ئهسلی (مهغۆل)، ئه وه مۆز و تایه فانهی كۆمه لگای (مهغۆل) یان پیکه پیناوه، ژیا نی كۆمه لایه تیان، ئاینیان، داخوازیه كانی كۆمه لگای (مهغۆل) پێش هاتنی (جهنگیز خان)، ئازاوهی نیو كۆمه لگای (مهغۆل)، ههول و تهقه لاکانی یه که خستنی هۆزه كانی (مهغۆل)، بارودۆخی جیهانی ئیسلامی پێش داگیرکردنی له لایه ن (مهغۆل) هوه، وهك: خیلافهتی عه بیاسی، ئه بیوبیه كان له میسر و شام، بآلویوونه وهی تاوانه له نیو به ره كانی وهك مهی خواردنه وه و که نیزهك و گۆرانی و موسیقا.

له باسی دووه مدا: ئهم بابه تانه توێژاونه ته وه:

دهرکه و تنی (جهنگیز خان) له گۆپه پانی پووداوه كاندا، چۆنیهتی گه شه سهندن و په روه رده کرانی، (په نچ کیشانی دایکی)، هاوسه رگیری (جهنگیز خان)، ههلبژێردرانی به (خان)، جهنگه کانی، سه ره تای یه که گرتنی هۆزه کانی (مهغۆل) له ژێر سه رکرده یه تی (جهنگیز خان) دا، دروستبوونی ئیمپراتۆریه تی (مهغۆل)، چه ند هه لۆیسته یه ك له به رامبه ر هۆکاره کاریگه ره کانی سه رکه و تنی نه خشه ی (مهغۆل) له سه رده می (جهنگیز خان) دا، وهك: که سایه تی جهنگیز خان، گرنگترین سیفه ته کانی وهك: ئازایه تی و دلآویی و به خشنده یی و غیره ت و دلپه قی و، دلسۆزی له به رامبه ر هاوه لانی و، سه رناسی و چۆنیه تی سه رکرده یه تی کردنی سه رکرده کانی، ده ستوری ده ولت (یاسا)، ده قه میژووییه کانی (یاسا)، هه لۆیسته ی شه ریعه تی ئیسلام له به رامبه ر (یاسا)، بایه خه نویسینه وهی وته ی پاشایانی (مهغۆل)، پیکه خستنی ئه رکه خزمه تگوزاریه کانی (خان) و سوپای (مهغۆل)، چه ند وه سییتیکی (جهنگیز خان) بۆ سوپاکه ی، به رنامه ی چه کداری و ئاماده باشی جهنگ لای (مهغۆل) و، شیوازی جهنگان و په یوه ندی نیو سوپایان، شاره زایی سه رکرده، به رنامه ی شه ر و چۆنیه تی په فتارو هه لسه که وتیان له گه ل دۆژمه نه شکاوه کانی به رامبه ریان، گرنگی دانایان به شاره زایا بوون و ئه زمون و سوود وه رگرتن له زانایان و دانایان و خاوه نپایان، گریدانی کۆنگره یه کی سالانه ی مه غۆل (کۆریلتای) و به شداریوونی شاره زایان و پسپۆپان تیتیدا و ئالوگۆپکردن و هه لسه نگاندنی بیروپا و بۆچونه کان و گفتوگۆکردن له سه ر مه سه له کان، پاش ئه نجامگیریش پیکه وتن له سه ر پا په پاندن و جولان به پێی ئه وه به رنامه سازیه له لایه ن سه رکرده کانی

(مه غول) هوه، داب و نه ریته کومه لایه تیه کانی مه غول و هندیك له نه فسانه و شته پړوپوچه کانیان.

له باسی سیه مدا: نه م چنده مه سه له خراونه بهر باسه وه:

(مه غول) و له نیوبردنی ده ولته تی (خواره زم)، کورته ژياننامه ی سولتانه کانی (خواره زم)، سروشتی تیکه له چونه کانی نیوان ده ولته تی خواره زمی و خیلایه تی عه بیاسی، هویه کانی هیرش (مه غول) بق سر ده ولته تی (خواره زم)، هیلی پړپړه وی داگیرکاری (مه غول) له ولای (ما وراء النهر - پشت پووباری جه یحون) هوه و درېژبوونه وهی، داگیرکردنی شاره کانی (نه تپاپ و جهند و بانکوت و خه جهنده و بوخار او سه مه رقه ند)، زه وتکردنی هه ریمه کانی به شی پوژئاوای ده ولته تی (خواره زم)، مردنی (محمد خواره زمشا) و، سه رکردایه تیکردنی سوپای (خواره زم) له لایه (جلال الدین مونکه بهرتی)، گه مارؤدانی شاری (خواره زم) و داگیرکردنی، نه و شتانه ی پوویاندا له خواره زم - به پیتی وه سفی ابن الاثیر، خوپرکیشکردنه نیو (خوارسان) و، ده سته سه رداگرتنی (به لچ) و، داگیرکردنی (نسا) و له نیوبردنی دانیشتوانه که ی کوشتارگای (مه پوه)، توله سه ندنه وه له دانیششتوانی (نه یسابور)، خوبه ده سته وه دانی (مه پات)، زه وتکردنی هه ریمی (غه زنه)، کوتایی هاتنی (جلال الدین مهنکه بهرتی) و کوژانی، هه لوپسته یه ک له بهرام بهر گرنگترین هؤکاره کانی له نیوچوونی ده ولته تی (خواره زم):

- ۱- شکستخواردنی (خواره زم) هکان له هیئانه دی ته وژمیکی شارستانی.
 - ۲- بیژزانی ده ولته تی (خواره زم) له لایه جه ماوه ری گه له وه.
 - ۳- کیشهی نیوخوی نیو بنه مالهی حوکمرانی (خواره زم).
 - ۴- لاوازی سیسته می جهنگ لای (خواره زم).
 - ۵- خویشیستنی دنیا و پق لیبوونه وهی مهرگ.
 - ۶- یه کنه گرتن و سته مکردن دهره ق به بهنده کانی خودا.
 - ۷- خوپه رستی و پووخانی مه عنه وی ی (محمد علاء الدین) ی خواره زمی.
 - ۸- که سایه تی (جلال الدین مهنکه بهرتی).
 - ۹- کورتبینی خلیفه (الناصر لدین لله) ی عه بیاسی.
 - ۱۰- دیارنه بوون و به شداری پیته کردنی زانایان.
 - ۱۱- پړوژه ی مه غولی.
- نینجا ناماژه م به مردنی (جه نگیز خان) کردووه.

لە فەسلێ دووھەدا: باسوخواسەکان سەبارەت بە پووخانی (بەغدا)ن:

لە باسی یەكەمدا: ئەم چەند بابەتە تانە توێژراونەو:

جێنشینەکانی (جەنگیز خان)، دابەشکردنی مەملەكەتەكە، هەلبژاردنی (تۆكتای) بە خانی گەورە، مەغۆل، بەردەوامبوونی لیشاوی سەربازانی (مەغۆل) بەرەو ولاتی ئیسلامی، گرتنی هەریكەمەکانی باکووری (چین)، پەلاماردانی خاکی ئەوروپا، مردنی (تۆكتای خان)، ئەو چاكسانیانە لە سەردەمی (تۆكتایخان) دا ئەنجامدران، هەلسوكەوتی لەگەڵ ژێردەستە موسلمانەكان، کرانی (کیوكخان) بە خانی گەورە (مەغۆل)، سیاسەتی (کیوكخان) لەگەڵ مەسیحیەکان، مردنی (کیوكخان)، هەلبژێردانی (مەنكۆ) بە خانی گەورە (مەغۆل)، چاكسازیە نیوخۆییەکانی، چاك کردنەوی نیوانی هۆز و تایەفەکانی ئیمپراتۆریەتی (مەغۆل)، داكوکی کردنی لەپێناو دروستکردنی هاوپیەمانی نیوان (مەغۆل) و (مەسیحیەکان)، بە مەرجێك: (خانی مەغۆل) تاكە (گەورە جیهان) بێت و دۆستەکانی شوێنپێی هەلبگرن، بەلام دەبێ دوژمنەکانی لە پەرگەپیشەو دەربەپێنرێن یان ملکه چ بن، هەولەکانی (هۆلاکو) بۆ لەناوبردنی (ئیسماعیلیە) و هەلگیرانی پەرگەپیشەیان، بەرێكەوتنی سوپاکە بەرەو (بەغدا) و گەمارۆدانی و كوشتن و تالان و بڕۆکردنی، كوژدانی خەلیفە (المستعصم بالله)، كاولکردنی شارستانیەتی بەغدا، تەتەرەكان و لەنیو بردنی كتیبخانە زەخمەکانی (بەغدا)، حوكومەتی هۆلاکو (نێلخانی) لە عێراق و چۆنیەتی بەرپێوەبردنی كاروبارەکانی لە سەردەمی (الجوینی)دا، سەردانی (هۆلاکو) لەلایەن میرەكانەو، ئنجا باس لە هۆكارەکانی پووخانی خێلافەتی عەبباسی كراو و هەلوێستەیان لە بەرامبەر كراو، گرنگترینی هۆیەكان:

- ۱- دیارنەبوونی سەركردایەتی یەكی لێزان.
- ۲- پشتگوێخستنی فەریزە (جیهاد) لەلایەن (عەبباسیەكان).
- ۳- لەدەستدانی یەكێتی سیاسی لە جیهانی ئیسلامیدا.
- ۴- لاوازی سوپای عەبباسی.
- ۵- لاوازی دەمارگیری بۆ دەولەتی (عەباسی).
- ۶- لاوازی نرخێ پەیمانەكان.
- ۷- لاوازی هیممەتی میروملێكەکانی دەوروپەر.
- ۸- سازشە سیاسییەكان نیشانەیی زەبونی دەولەتی (عەبباسی)ین.

۹- فره مه‌ل‌به‌ندی له هیز و بپیارداندا.

۱۰- داگیرکرانی سه‌نگر و هیله‌کانی پیشه‌وه‌ی به‌رگری.

۱۱- پۆلی مه‌سیحیه‌کان له پوخانی ده‌وله‌تی عه‌بیاسی.

۱۲- پۆلی حوکم‌پرانانی موسلمانان له پوخاندنی ده‌وله‌تی عه‌باسی.

۱۳- دورخستنه‌وه‌ی که‌سانی هه‌لکه‌وتو و ده‌گه‌من.

۱۴- نه‌خشه‌ی عه‌له‌ویه‌کان.

۱۵- خۆشگوزهرانی و کاریگه‌ری له‌سه‌ر له‌نیو‌بردنی ده‌وله‌تی عه‌بیاسی.

۱۶- گه‌یشتن به‌ دوا خالی لیکه‌لوه‌شان و هه‌ره‌سه‌یتان.

۱۷- هه‌ره‌سی بارودۆخی ئابوری.

۱۸- مملانی‌تی خۆبه‌خۆ له‌ (به‌غدا).

۱۹- ناپاکیه‌کانی شیعه (ابن‌العقیمی) و ه‌زیر.

۲۰- ئه‌زموندیده‌یی ئه‌سه‌پسوارانی ته‌تار و به‌ ه‌یزی ئیمپراتۆریه‌تی مه‌غولی.

ئنجا ئاماژه به‌ ده‌ره‌نجامه‌کانی پوخانی به‌غدا دراوه، له‌و ده‌ره‌نجامانه:

۱- نه‌مانی ده‌سه‌لاتی ئه‌ده‌بی و پو‌حی.

۲- پاشکۆبوونی شاری (به‌غدا).

۳- هه‌ره‌سی زانسته‌کان و پێگه‌ی زمانی (عه‌ره‌بی).

۴- دلخۆشی و شادومانی مه‌سیحیه‌کان.

۵- بوونی (قامه‌یره) به‌ پایته‌ختی خه‌لافه‌ت.

۶- بلأوبوونه‌وه‌ی (شیعه).

۷- ته‌قینه‌وه‌ی کانه‌گه‌کانی وزه‌ی ئۆمه‌ت (قانونی ته‌حه‌وی و به‌ربه‌ره‌کانی).

ئهم کاره‌ساته‌ گه‌وره‌ و کاریگه‌ری له‌سه‌ر دل و ده‌روونی موسلمانان به‌گه‌شتی،

به‌تایبه‌تیش شاعیران، دانرانی چه‌ندین قه‌سیده‌ شیعی لواندنه‌وه‌ و خه‌منا‌میز له‌لایه‌ن

شاعیرانه‌وه، له‌ وێنه‌ی ئهم قه‌سیدانه، شیعی (شمس‌الدین‌الکوفی‌الواعظ) ه‌ که‌ ده‌لی:

عندي لأجل فراقكم آلام فإلام أعذل فيكم وألام

تا ده‌لی:

إن كنت مثلي للأحبة فاقداً أو في فؤادك لوعة وغرام

قف في ديار الظاعنين ونادهم يا دار ما صنعت بك الأيام

هەر وەها دەلێ:

والله ما اخترت الفراق وإنما حكمت عليّ بذلك الأيام

لە فەسلێ سێهەمدا:

باسی دەولەتی (مەمالیک)م کردوو: چەکە و بنەچەکی (مەمالیک)، چۆنیەتی دروستبوونیان، سیستەمی پراپتەکان و پەرەدە و قوناغەکانی خوێندنیان، سیستەمی دەرچوون و کۆتایی هێنان بە خوێندن، زمانی (مەمالیک)، چۆنیەتی پەيوەندی مامۆستا و خوێندکارانیان، تیکۆشانیان بۆ تیکشکاندنەوێ هێرشێ حەوتەمی خاچەرستان، وێنەیک لە ئازایەتی یان، ھۆکارەکانی تیکشکانی خاچەرستان و دەرەنجامەکانی، گرنگترینیان، ئەمانەن:

١- بەرزبوونەوێ پێگە و بەھێزتر بوونی دەسەلاتی (مەمالیک).

٢- دەستەوستان بوونی (فەرەنسا) لە بەئەنجامگە یاندنی ئامانجەکانی.

ئەجا چوو مە سەر باسی: کۆژانی (تورانشا)، لە نێوچوونی دەولەتی (ئەییوبی)، چۆنیەتی کۆژانی (تورانشا)، ھۆکارەکانی پووختنی دەولەتی (ئەییوبی)، کە گرنگترینیان ئەمانە بوون:

١- وەستانی پەپرە و پڕۆگرامی خۆ تازە کردنەوێ و چاکسازی.

٢- زۆلم و ستەم.

٣- خۆشگوزەرائی و پۆچوون لە ھەوێ سبازیدا.

٤- پەکخستنی شوپا.

٥- کێشەیی خۆبەخۆ و خۆخۆری نێو بنەمالەیی (ئەییوبی).

٦- دۆستایەتیکردنی مەسیحیان.

٧- سەرئەگەوتنی (ئەییوبیەکان) لە بەدەستەپێنانی بزوتنەوێکی شارستانی.

٨- لاوازی حوکومەتی ناوەندی.

٩- لاوازی سیستەمی ھەوالگیر.

١٠- بەشداریکردنی زانایانی خودایی لە دەرکردنی بپارە سیاسییەکاندا.

١١- مردنی مەلیک (صالح نجم الدین) و نالەبار بوونی جێگرەوێکی.

ئەجا باسی (شجرة الدر) کراو: ئەییوبی بوو یان سەر بە (مەمالیک) بوو؟ چۆن دەسەلاتی بە دەستەوێ گرت؟ ھەلۆیستی خەلیفەیی عەبباسی و زانایان لە بەرامبەر

حوکمپانی (شجرة الدر)، چوڼ بو وازی له ده سولات هیتا و (عزالدين ثایبه کی) بۆ ئه م پوسته هه لېژارد؟ چوڼیه تی شوکردنی به (عزالدين ثایبه ک) دواى ئه مه، حوکمی شه ریعه تی ئیسلامی له به رامبه ر حوکمپانی کاروباری گشتی ئوممه ت له لایه ن ژنه وه، ئه و مه ترسیانه ی پووبه پووی (عزالدين ثایبه ک) بوونه وه، وه ک مه ترسی (ئه ییوبی) و (خاچه رستی)، هه و لوته قه للاى (لویسی تۆه م) بۆ سود وه رگرتن له کیشیه ی خۆبه خۆی موسلمانان و به کاره یتانی ئه م هه له له به رژه وه ندى خۆیدا، هاموشۆی نوینه رانی سولتان و پاشاکانی میسر و شام و (لویسی تۆه م)، هه و لدانى خه لیفه ی عه بباسی بۆ ناشت کردنه وه ی (مه مالیک) و (ئه ییوبیان)، هه لویستی (مه مالیک) له به رامبه ر هه لگه پانه وه ی هۆزه عه ره بیه کانی (میسر)، راوه ستانی (عزالدين ثایبه ک) له به رامبه ر هاوه لانی خۆی له ده ولته تی (مه مالیک)، کوژرانی (فارس تۆکتای)، دواى ئه مه ش کوژرانی (عزالدين ثایبه ک) و (شجرة الدر).

ئنجاسی ده سه لاتى (علي ابن العن) کراوه، پاش ئه ویش حوکمپانی (سیف الدین قطن)، (قطن) و پیکه ستنی کاروباری نیوخۆ.

له فه سلێ چواره مدا: باس و خواسمان ده رباره ی: جهنگی (عه ی ن جالوت)ی هه میشه له یاد و تیکشکانی (مه غۆل)ه، به پیکه وتنی (مه غۆل) به ره و هه ریمه کانی تریدواى گرتنی (به غدا)، چوڼیه تی داگیر کردنی (شام) و (جزیره) له لایه ن (مه غۆل)ه وه، پونکردنه وه ی نه خشه و پیلانی (کامیلی ئه ییوبی) بۆ پووبه پووبونه وه ی (ته ته ر)، به رگری پاله وانانه ی (کامیل) و چوڼیه تی شه هید کرانی، خۆپاگری شاری (میا فارقین)ی تیکۆشه ر و مواهید له به رامبه ر ئه م هیرشه دا، تیکه له چونی توندوتیژی نښان خه لکی شار و (ته ته ر) له ژیر سه رکردایه تی (کامیلی ئه ییوبی)، زۆر خایاندنی ماوه ی ئابلقه دانى شاری (میا فارقین)، نه مانى پنز و پۆزی و خواردنه منى، پهیدا بوونی قات و قپی، بڼا وپوښنه وه ی نه خۆشى، پووخانى دیواره کانی شار به ئاگر و به ردبارانی مه نه نیقی (ته ته ر)، له نښو چوونی زۆرینه ی دانیشتوانى شار، برسیایه تی و نه خۆشى و ئابلقه ی دوژمن به ته واوه تی ده ستیان له بینه قاقای خه لکی (میا فارقین) نا، سالی ۶۵۸/ک ۱۲۶۰ ز دوا سه نگه ری به رگری له (جزیره) گیرا، (ته ته ر) چوه نښو شاری (میا فارقین)ه وه، ته ماشایان کرد جگه له (۷۰) که سی نیوه زیندوو هه موو دانیشتوانه که ی مردوون، ته ته ر (کامیلی ئه ییوبی) گرت، هۆلاکو زۆر به توندی و بڼا به زه ییانه له گه لى جولایه وه، فه رمانیدا گۆشتی به دهنی کوت کوت لښکه نه وه و به ده میه وه بکه ن تا ده مرئ، که مرد سه ریان بپی، سه ره که یان به سه ر سه ره پمدا کرد و له

ولات دهیانگیرا، ئەم کارهساته له ۱۶۵۷/ک ۱۲۵۹ز دا بوو، سه ره که یان گه یانده (دیمه شق)، به سه ره ده رگای (فه رادیس = باخچه کان) هه لیانواسی، هه ر به هه لئواسراوی مابۆوه تا خه لک هینایانه خواره وه و ناشتیان.

سولتان (ناصری ئه ییوی) له شام: دوو دلبوونی له نیوان به ره نگار بوونه وه و خۆبه دهسته وه دان دا، ترسی زۆری لینیشتبوو، چونکه (مهغۆل) به نامه هه په شه یان لیکردبوو ئه گه ر خۆ به دهسته وه نه دا ئه وه ی به سه ره به غذا و خه لیفه یان هیناوه به سه ره شام و سولتانه کهیدا دینن، له نامه که یاندا ئەم جۆره هه په شانه نوسرابوون:..... (خه لیفه) ی به غدامان هینایه به رده م لئیرسینه وه، پرسساری هه ندیک شتمان لیکرد به درۆ وه لامی داینه وه، تووشی په شیمانی بۆوه، به لام ئەمه لای مه دادی نه دا، خه زینه ی به نرخ و گرانبه های په سمه نده کردبوون، ده روونیک ی پیسی هه بوو، مالی کۆکردبووه وه و بایه خی به پیوان و شۆپه سواران نه دا بوو، زۆر ناوی ده هینراو به پێزو مه زن سه یر ده کرا، ئیمه په نا به خوا ده گرین له کاملی و تیر و ته واوی:

إذا تمَّ أمرُ دنا نقصه	توق زوالاً اذا قيل تم
اذا كنت في نعمة فارعها	فإن المعاصي تُزيل النعم
وكم من فتى بات في نعمة	فلم يدر بالموت حتى هجم

هه ركات ئەم نامه یه ی منت خوینده وه، به خۆت و پیوانت و مال و سامانت و ئەسپ و ولاخانت به په له وه رنه ژێر فه رمانی سولتان ی زه مین و شاهه نشای سه ره پووی زه وی: له شه پی چه پاله ده درۆ ی و له خیر و بیری به هه ره مه ند ده بی، وه ک خودا ده فه رموی:

﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوَّلَىٰ ﴿٤١﴾﴾

(النجم: ۳۹-۴۱).

په یامه پێنه ره کاتمان لای خۆت گل مه ده وه و به ند مه که، وه ک پێشدا ئەم کاره ت کردبوو، ﴿فَأَمَّا سَأْكُ مِمَّنْ عَرُوفٍ أَوْ تَسْرِجُ بِإِحْسَنٍ﴾، هه والمان پی گه یشتوو که بازرگانه کانی شام و خه لکی تریش به زیون و به ره و (کاروانسه را) هه لاتوون، خۆ ئەگه ر بچه نیو شاخه کانه وه

به سهرياندا ده پوختين، نه گهر بچه نيو زهوى يه وه به ناخى زه وياندا ده بيه خواره وه، نه م جهنگه ده روونيه به شيك بوو له جهنگى (مه غؤل) له به رامبه ر دوژمه كانياندا، (مه غؤل) دريژهيدا به هيرشه كانى بو سه ره ريمه كانى ترى جيهانى ئيسلام، (حه له ب) گيراو (ديمه شق) خۆى به دهسته وه دا، مه غؤل ده ستي به سه ره ته واوى ولاتى (شام) دا گرت، هه لسو كه وتيان به رامبه ر موسلمانان زور توندوتيز بوو، هه ر خيرا ده ستيان به پوو خاندنى قه لا و ديواره كانى ولات كرد، وه ك قه لا و ديواره كانى (حه له ب) ديمه شق، حيمس، حه ما، به عله به گ، بانياس، و هى تريس)، به م شيوازه نه وهى دا گير كه رانى خاچ به رست نه يانتوانى بيه كن (مه غؤل) ه كان نه نجامياندا، هه ر له سه ره تاي ليشاوه كه يان بو پوژمه لائى نزك په يوه ندى دوستانه يان له گه ل په گه زى (مه سيحى نه ستوپى) به ست، سولتان (ناسر) ده سته پاچه و بى ئيراده وپا مايه وه، له كو تايدا بوو به ديلى (هولاكق)، پاش بيستنى هه والى تي كشكانى (مه غؤل) له جهنگى (عه ين جالوت) (هولاكق) كوشتى.

له ده ره نجامه كانى گيرانى ولاتى (شام) له لايه ن (مه غؤل) و هاوپه يمانه كانيانه وه: ترس و بيم بالى به سه ره ته واوى ولاتدا گرت، خه لك به ره و ولاتى (ميسر) هه لاتن، سه ركردايه تى ئيسلامى ميسر: باوه شى بو ئاواره كانى شه پى (عيراق و شام) گرت وه، ئينجا خۆى بو جهنگى به كلاكه ره وهى گه ل (مه غؤل) ساز كرد، سولتان (سيف الدين قطن) سه روكى سه لته نه ت بوو، زانى مانه وهى ده ولته لاوه كه ي به نده به ده رچوونى له م تا قى كردنه وه گه ورده دا، كه خۆى له هيرشه دا گيركارى كه ي (مه غؤل) دا ده بينيته وه بو سه ره ته واوى ولاتانى جيهانى ئيسلام، ئيسا كه نه م هيرشه سه رسوئى ولاتى (ميسرى) گرتوه، برپارى دا بيسه لمينيت كه هه لباژرده ي راسته قينه و به هق جيگه ي متمانه ي ميران و فه رمانده كانى (ميسر) ه و پياوى سه رده مى خۆيه تى!، دواى نه وهى نه و فه رماندانه كو ك بوون له سه ر لادانى (مه ليك مه نسور و عه لى كو پى مو عين) و دانانى (سيف الدين قطن) له جيگه يدا و كردنى به سولتانى ده ولته تى (مه ماليك)، (سيف الدين) ده ستي به ئاماده كردنى به ره ي نيو خو كرد، پريزه كانى پي كخته سته وه و ناشته وايى له گه ل نه ياراندا نه نجامدا، شه ريعة تى ئيسلامى كرده ده ستوورى ده ولته ته كه ي، (شيخ عزالدين بن عبدالسلام) ي وه ك پي به ريكي خۆى داناو پي نمايييه كانى نه وي وهرده گرتن، به توندى وه لامى نامه كه ي (هولاكق) دايه وه و برپارى جهنگى له دژى (مه غؤل) پاگه ياند، گرتنى نامه هينه ره كانيان و له گه ردن دانيان له به رامبه ر

دەرگاكانی (قاھیرە) و ھەلواسینی سەرەكانیان بەسەر دەرگای (زووەیلە) دا، منداڵیكى نامەھینی (ھۆلاکۆی لای خۆی گلدایەو و خستیه پیزی کۆیلەکانیەو، بۆ یەكەمین جار بوو لە میسردا سەری مەغۇلەكان ھەلواسرێن، دەستی بە خۆسازدان و ئامادەسازی سوپاکەى و چەك و چۆلى ئەم جەنگە یەكلاکەرەو کرد، موسلمانان لە ژێر سەرکردایەتى (سیف الدین قطن) دا سەرکەوتنیكى گەرەیان بەسەر (مەغۇل) دا تۆمار کرد، ولاتی (شام) لە دەسەلاتی (مەغۇل) پاکسازی کرا، (سیف الدین) کاروبارەكانى حوکمراڤانى ھەریمەكانى (شام) ی پێکخستەو، ئینجا بەرەو ولاتی (میسر) گەرپایەو، لە پێگای گەرپانەویدا و لەسەر دەستی (رکن الدین بیبرس) و تاقمە سواریكى (مەمالیک) پەشەکوژ کرا، ئەم کورژانەى (سیف الدین) لەبەر چەند ھۆیکە بوو لەم کتیبەدا باسیان لێوہ کراو، ئینجا باسی گرنگترین ھۆکارەكانى بە ئەنجام گەیشتنى ئەم سەرکەوتنە مەزنەى (عەین جالوت) کراو، لە پستەى ئەو ھۆیانە:

- ۱- سەرکردایەتى شارەزا و لیژان.
- ۲- سیاسەتى مروڤى شیاو بۆ شوینی شیاو.
- ۳- سوپای بەھێز.
- ۴- زیندووکردنەو ی گیانى جیھاد.
- ۵- ئامادەسازی و دەستگرتن بە ھۆکارەكان.
- ۶- شارەزایی لە نەخشە و پیلان داناندا.
- ۷- دووربینى (سیف الدین قطن) و سەرکردایەتیه لیژانەكەى.
- ۸- تێدابوونى سیفەتەكانى (الطائفة المنصورة: کۆمەڵە سەرخراوەكە).
- ۹- گرتنەبەرى پێبازى ھەنگاو بە ھەنگاو لە پیلانى بەرەنگاریبوونەویدا.
- ۱۰- پشت بەستن بە زانایان و پراوێژ پێکردنیان.
- ۱۱- دنیا نەویستی.
- ۱۲- کێشمەکێشى نیوخۆیى نیو بنەمالەى حوکمراڤانى (مەغۇل).
- ۱۳- قانونى خودا: لە گرتنى ستەمکاران و زالمان.

ئینجا دەرم خستوو: کە ھۆکارەكانى سەرکەوتنى موسلمانەكان لە جەنگى (عەین جالوت) دا پێکەو بەستراونەتەو، ھەر ھۆکاریك کاردانەو ی ھەبوو بەسەر تەنیشتەكەیدا، ئەم ھۆکارانەى باس کراون ژمارەیکەن لە ھۆکارەكان و بریتى نین لە ھەموو ھۆکارەكان، کاتێك لێکۆلەران ئەمدیونەودیوى لاپەرەكانى میژوو دەکەن دەتوانن دەرک بە ھۆکارى تریش

بکەن و وانه و پەندی زیاتر له یاسا گرنگەکانی بایە داربوونی دەولەتەکان و پووخانیان و سەرکەوتنی گەلان و تیکشکانەکانیان وەرگیرین، سیفەتەکانی سەرکردە و سەرکردایەتی سەرکەوتوو و شارەزایانی پاپەڕین و هەستانە وە بناسین.

خودای بالادەست دەفەرموویت:

﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (یوسف: ۱۱۱).

ئینجا هاتووم گرنگترین دەره نجام و شوێنە واره‌کانی سەرکەوتنی موسلمانان له جەنگی (عەین جالوت) م کورت کردوونەتەوه، له پستی ئه و دەره نجامانه:

۱- پزگارکردنی ولاتی شام له ژێر دەسه‌لاتی (مه‌غول).

۲- یه‌گگرتنی ولاتی (شام و میسر).

۳- دامرکانه‌وه‌ی هیزه نه‌یاره‌کانی (مه‌مالیک).

۴- سەرکەوتنی (ئیسلاام) به‌سەر (بت په‌رستیدا).

۵- پووداوێکی یه‌کلاکه‌روه له میژووی مروڤایه‌تیدا.

۶- دروست بوونی گیانیکی تازه له نیو ئوممه‌تی ئیسلامدا.

۷- شپه‌زەکردنی سوپای (مه‌غول) و هومیدبپاو کردنی.

۸- هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی هاو‌په‌یمانی خاچه‌رستان و ته‌ته‌ر.

۹- لاوازیوونی قه‌واره‌ی خاچه‌رستان.

۱۰- شاری (قاهیره) پایته‌ختی (مه‌مالیک) ه.

۱۱- له دایک بوونی ده‌ولەتی (مه‌مالیک) ی تازه لاو.

۱۲- پۆلی په‌مزی (خیلافه‌تی عه‌بباسی).

۱۳- گه‌شه‌پێدانی سوپای (مه‌مالیک) و نوێکردنه‌وه‌ی چه‌ك و چۆل و به‌رنامه‌ی سهر‌بازی.

له بازنه‌ی ئه‌م لیكۆلینه‌وه‌دا سروشتی پیلانی هێرشێ (مه‌غول) و خاله‌ به‌هێز و لاوازه‌کانی ئه‌و پیلانه‌م ناساندووه، چۆنیه‌تی زه‌وتکردنی جیهانی ئیسلامی و چۆنیه‌تی هه‌ره‌سی شارە‌کانی: وه‌ك (بوخارا و سه‌مه‌رقند و کابول و به‌غدا و هی تریش) له به‌رامبه‌ر سوپای (مه‌غول) دا.

چۆن: ده‌ست درێژی کرایه‌ سه‌ر ولات و شارە‌کان، په‌رده‌ی شه‌ره‌ف و ناموس هه‌ل‌درایه‌وه، سه‌روه‌ت و سامان ده‌ستی به‌سه‌ردا گیرا، هۆکاره‌کانی سەرکەوتن دیار

نە مابوون، هۆکارەکانی بەزین لە نێو ئومەتدا لە بەرامبەر نەخشەی داگیرکاری خۆیان زەق کردبۆوه، سوننەتەکان و قانونەکانی خودایی خاتری کەسیان نەگرت و کاری خۆیان کرد، موسلمانان کەوتنە غەم و پەژارە و داماوێ و دەستەپاچەیی و زەبوونیەوه، تا ئەو کاتەی: سەرکردایەتی ئیسلام لە (میسر) زانستی بەرهنگاربوونەوه و بەپێوەرایەتی کردنی ململانێی بە تەواوەتی خستە دڵ و میشک و زەینی خۆیەوه، تیگەیشیت چۆن قەدەری خودا بە قەدەری خودا لادەچێ و ئەم بەلایەیی بەسەر جیهانی ئیسلامدا هاتوو: تەنها بە گرتنە بەری شاپێگەکانی سوننەتی هەستانەوه و دەست گرتن بە هۆکارەکانی سەرکەوتن پادەمالێ و لە ئێقەدەکرێتەوه.

ئەم ئەنجامە سەرسوڕپێنەرە جەنگی (عەین جالوت) لە ئەنجامی ئەو هاتەدی: کە (سیف الدین قطن) بە پێی نەخشەیەکی ئیسلامی خاوەن پایە و پاگرەکانی خۆپاگری و بەرهنگاری هاتە مەیدانەوه و سەرکەوتنی بە دەست هێنا، تیپوانینی بۆ بابەتەکە پوون بوو، خۆیشی و دوژمنیشی بە تەواوەتی ناسی، لایەنی ئیمان و بیروباوەری پەچاو کرد، لە شارەزایی سیاسەتدا پیشکەوتوو بوو، هێزە سەربازێکەیی لە هەردوو بوارێ مادی و مەعنەویدا تێر و تەسەل بوو، (زانایان) و پۆلی ئەوانی فەرمانۆش نەکرد، دەیزانی (زانایان) چ پلە و پایەیکە مەزنیان لە نێو ئومەتدا هەیە، کاریگەری پوحيان هەیە لەسەر جەماوەر، خەڵک گۆڕپایەتیانە! بۆیە لە خۆی نزیک کردنەوه و پێزی ئی ئان و دەرگاکی فیژکردن و ئامۆژگاری و پێنمایی بۆ کردنەوه، ئەوانیش پۆلی کاریگەری خۆیان لە خۆسازدانەوهی ئومەت بۆ هەستانەوه بینی، ئومەتیان هاندا لە دەورە (سیف الدین) و پێژۆه ئیسلامیکە کۆبێتەوه. کە خۆی لە بەگژداچوونەوهی (مەغۆل)ی داگیرکەردا دەبینیەوه.

بیگومان مێژووی ئومەت: سامانیکی فیکرییە و نافەوتی، خەزەنەیکە زانیارییە و نابڕیت، پەسەنایەتی و عیززەتی ئیمان و سەروریمان پێ دەبەخشیت، خەزینەی شارستانی ئیسلامی: یارمەتیان دەدات بۆ دروست کردنی کیانی ئیستامان، پۆشن کردنەوهی نایندەمان، بەردەوام بوونی ژیاڵی بەپێژانە و سەربەرزانە لە بانە کۆمەلگایەکی ئیسلامیدا: ئەو کۆمەلگا ئیسلامیە: ئیمان سەرکردایەتی دەکات، عیبادهت پاکسازی دەکات، هەست و سۆزی بەرز جموجۆلی و بەرەدەخا، یاسا و پێساکانی لە هەموو بوارەکانی ئابووری و هونەری و سیاسی حوکمی بەسەردا دەکەن و ئاراستەیی دەکەن، بۆیە کاتیکی ئاوێر لە پابردوومان دەدەینەوه بۆ ئەو نە بەرە و داواوە بکشیینەوه، بەلکو بۆ ئەو هی هیز و گوپی

پۆشتنمانی بۆ به ره و پێش چوونی پێ زیاتر بکهین، تا پابردووی شکۆدارمان به ئایندهی پۆشنمانه وه گری بدهین، شکۆمهندی نویمان به شکۆمهندی به ره همدارمان ببهستینه وه.

چاک دهزانین پۆچوون له پابردودا به تهنها، بریتیه له خهویان سپیوون، پۆچوون له ئایندهش به تهنیا خو له گێلی دان و شیتی یه، پۆچوون له ئهمپۆش به تهنیا دهسته و ستانی و پۆکهوتنه، ئیمه دهمانه وی و زهی داینه مۆ و وه گه پخهرمان له پابردوومان وه ربگرین، مه شخه لی پیمان له ئاینده مان بخوازین و پشتیشمان به پایه کان و په ناگه کانی ئهمپۆمان ببهستین. باش دهزانین: شکۆمهندی و دهسه لاتی له دهست چوو به س به خویندنه وهی فهرموده و وتار ناگه پێته وه، بابای زیندانی کۆت و زنجیرکراو به باس و خواسی ئازادی و گۆرانی هه لگوتن به خو شیه کانی ئازاد نابیت، باسکردنی سفره ی پازاوه ی پابردوو برسی تیر ناکات، یادکردنه وهی زه مانی هه بووی و شانازی کردن به و پاره و سامانه ی به زایه چوو خاوه نه که ی ده وله مهن د ناکات، پێدا هه لگوتن و شیعر خویندنه وه به سه ر ده سه لات و غیززه تی باب و با پیران نابیته مایه ی پزگار بوون له دامای و ژیر چه پۆکی.

به لام ئه وه ش دهزانین که: ئه گه ر بابای زیندانی پۆزانی ئازادی له بیر بکات دیاره به کۆت به ند قایله و به دای هۆکاری ده روو لێکرانه وه و دنیا ی پوون ناکه وی، ئه گه ر بابای هه ژار پۆزانی ده وله مهن دی له یاد بکات دیاره قه ناعه تی به هه ژاری هه یه و به دای هۆکاری ده وله مهن د بووندا ناگه پێ، هه روه ها ئه گه ر بابای ژیر چه پۆکی و داماو شکۆمهن دی باب و با پیرانی له زه یندا نه مینی دیاره هۆگری دامای ده بیته و به دای به کاره یێانی هه ژدا ناگه پێ تا خۆی پێ پزگار بکات.

ئه گه ر به گه ریا هه تی و شکۆمهن دی پابردوومان کیهایه ت بکهین و پیمان وابی و تارێک به حمه د و سه نایه وه و په خشانێک به ستایشیه وه به شمان ده کات و به سمانه، ئه وا هه رگیز ئه و شکۆمهن دیه مان بۆ ناگه پێته وه، ئه گه ر له بیر خو شمانی به رینه وه که ئیمه پۆله ی سه ردارانی زه مین و مامۆستایانی دنیا بووین، ئه وا پۆزێک له پۆزان ده ماری غیره تمان بۆ گێرانه وه ی ئه و شکۆمهن دیه نابزویت.

که واته با: ئه وه نده له پابردوومان وه ربگرین که سوودمان پێ ده گه یه نیته و زه ره رو زیانمان له سه ر لاده بات، ئه وه ی ده بیته مایه ی پۆکه وتن و سست کردن و سپکردنمان کۆلی لیدهین، ئیمه نامانه وی بۆ پۆزگاری پابردوو بگه پێینه وه، پۆزگار دیت و ده روا بۆ هه میشه و

ناوهستیت و ناگه پێتهوه، ئێمهش بۆ ژیانی پابردوو ناگه پێینهوه و، واز له بهرهمهکانی ئیستاش ناهێنین، بهلام ئێمه بۆ نموونه بهرزهکان و پهروشته پهندهکان دهگه پێینهوه که به تێپه پینی پۆزگار بایهخ و نرخیان له دهست نادهن، چون زێر و نهلماس کۆن بوون نایانگۆین و ههک ئاسن ژهنگاوی نابن، لایه نه مهعنهویهکان وهکو زێر و نهلماسن له نێو کازاکاندا.^۱

ئێمه دهمانهوی بهرهو ژیانی نێو ئیمان و تهقوا و چاکهکاری و دادپهروهری و بهندایهتی پوخت و پاکی خودا - جل جلاله - و شهریعهتهکی بگه پێینهوه، ئهوشهریعهتهی حوکمرانی تاک و کۆمهڵ و ئوممهت و دهولت دهکات، دهمانهوی له ههموو جوهره کۆت و بهندیکی شیرکی دیار و نادیار ئازاد بین، وهک خودای بالادهست دهفرموویت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا أَلْرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾﴾ (النور: ۵۵-۵۶).

ههستانهوه و پاپه پینی ئوممهت و، بهرهنگار بوونهوهی نهخشهی داگیرکاری پێویستی به ههموو هیزهکان دهکات به ههموو جوهرهکانیا نهوه: له بهر ئه مهیه قورئانی پیرۆز بایه خێکی گهوهه به پێنمایی کردنی ئوممهت داوه تا دهست به ههموو هۆیهکانی هیژ و پێزهوه بگرن، به لکو خودای بالادهست به واجبی داناهه له سهه ئوممهت دهست به هۆیهکانهوه بگرن، چونکه به دهسهلات گه یاندنی دین نایه ته دی ته نهها له پێی بهکارهینانی هیزهوه نه بی به ههموو واتا تێر و تهواوهکی، زانایانی زانستی (أصول) دهلێن: وما لا يتم الواجب إلا به فهو واجب.^۲ واته: پاپه پاندنی (واجب) یک پهکی له سهه شتی که وتبیت ئهوشتهش (واجب) ده بێت.

قورئانی پیرۆز له سهه شانی شوێنکه وتوانی واجب کردوه هیژ ناماده بکهن، خودای بالادهست دهفرموویت: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِن قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ

۱ فصول في الدعوة والإصلاح، ص: ۱۴.

۲ فقه النصر والتمكين في القرآن الكريم، ص: ۱۲۳.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخِرِيْنَ مِنْ دُوْنِهِمْ لَا تَعْلَمُوْنَهُمْ اللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يُوَفِّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَظْلُمُوْنَ ﴿٦٠﴾ (الانفال: ٦٠).

ته ماشا موسلمانان چنده حه وجبى پهيداكردى هو و ئامرازه كانى هيزن، له كاتيكد ا پوو به پوو پووى پزيميكى جيهانى هيزيكى نيوده وه له تى بوونه ته وه جگه له زمانى هيز هيج زمانيكى تر نانا سى، بويه پيوسته ئاسن به ئاسن بكوتنه وه و به په شه با پوو وه با بوه ستنه وه و به تازه ترين و چاكرين چهكى نوئ به رهنگارى دوژمن بينه وه و كه مته رخره مى نه كهن و دهسته وستان پونه كه ون.^۱

سه ركرده كانى (مه ماليك) چه ندين چالاكى گه وره يان له گيانفيدايى و پاله وانى پيشكه شى ئوممه ت كرد، له ماوه ي حوكمپرانياندا توانيان مهردانه به رهنگارى دوو دوژمنى سته مكار بينه وه، كه چاوى ته ماعيان برپيووه خاك و ئاو و نيشتمانى ئيسلامى و ويرانكردنى له پوو ئاينى و سياسى و ئابوورى وه، ئه م دوو دوژمنه (مه غول) و (خاچه پرست) بوون، به لام نه يانتوانى بگه نه هيو و ئاوات و ئامانجه كانيان، چونكه (مه ماليك) وه كه به ربه ستيكى به هيز و مه حكه م له پوو ياندا وه ستانه وه و خويان كرده سوپه ر و قه لغانى و لاتانى جيهانى ئيسلامى و پاريزگار و پاسه وانى ئاين و په وشتى موسلمانان، جيهاد و تيكوشانى (مه ماليك) به گه وره ترين كارى نيو ده فته رى كرداره كانيان داده نريت، جهنگه كانيان له گه ل دوژمنانى ئيسلام چه ند لاپه ربه يه كى پوشن و پرشنگدارن و هه ر كاتيك موسلمانان بيان ه و يت عيززه ت و شكومه ندى بگيرنه وه بو خويان ده توانن سوديان لى وه رگرن و بيانكه نه مه شخه لى پى سه ركه وتنيان، به پاستى (مه ماليك) توانيان ليوه شاوه يى و ئازايه تى خويان له گو په پانه كانى سياسى و سه ربازيده سه لميئن، حوكمپرانانى ده وه لاتانى ئيسلامى و گه له كانيان به چاوى پيزو خو شه ويستى و گه وره يى ته ماشايان ده كردن، هيزه نيوده وه له تيه كانى بيگانه ش به چاوى ترس و پيزه وه ته ماشايان ده كردن، بويه له ترسى تو له و ده ست وه شانديان نه رميان ده نواند و داوى ئاشتى يان ده كرد، به م شيوازه ده وه لى (مه ماليك) پيز و گه وره يى خوى به سه ر دوژمنان و دوستانيدا سه پاند، له نيو خوياندا پيشبركه ي دوستانه تى و ئاشته وايى و به ستنى په يوه نديان له گه ل ده كرد، (قاهره) له ماوه ي ئه م چه ند ساله ي ميژووى حوكمپرانى (مه ماليك) دا، چالاكيه كى سياسى گه وره يى به خويه وه بينى.^۲

۱ المصدر نفسه، ص: ۲۲۴.

۲ الحسبة في العصر المملوكي، ص: ۲۶۷.

سه‌رده‌می (مه‌مالیک) به چەند وه‌سفیکی ناپه‌وا تۆمه‌تبارکراوه، گوايه ئه‌م سه‌رده‌مه: سه‌رده‌می داپوخان و پوکانه‌وه و دواکه‌ویی و وشکه‌لاتن بووه و زانیاری تیايدا چۆپ و بپ بووه، ئه‌مه‌و چەندین بوختانی تر و حوکمدانی تر که له ده‌می پۆژه‌لاتناسه‌کانه‌وه بلاوکراونه‌ته‌وه، له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌م — بوختان — انه‌شدا حه‌قیقه‌ته‌ میژوویییه‌کان ئاماژه ده‌که‌ن که: گه‌وره‌ترین به‌ره‌می فیکری سه‌رده‌مه‌کانی ئیسلام له سه‌رده‌می (مه‌مالیک) وه‌ به‌ ئیتمه‌ گه‌یشتووه، به‌لام (جاستۆن) ی پۆژه‌لات ناسی فه‌ره‌نسی به‌ پله‌ دووی داده‌نی له به‌ره‌می فیکریدا و ده‌لی: (قاھیره) له هه‌یج سه‌رده‌میکی پابردوودا وه‌کو (به‌غدا) و (قورتوبیه) مه‌لبه‌ندیکی زانستی نه‌بووه، به‌لام له سه‌ده‌کانی (١٤ و ١٥) ی زاینی / (٨ و ٩) ی کۆچیدا مه‌لبه‌ندیکی سیاسی و ئیداری بوو و به‌ تاییه‌تیش مه‌لبه‌ندیکی سه‌ره‌کی بازرگانی جیهانی بوو، هه‌رچه‌نده‌ له‌ ویدا زه‌وقی هونه‌ری له‌ چله‌ پۆپه‌ی به‌رزیدا بووه، به‌لام له‌ بواری به‌ره‌می فیکریدا له‌ چینی دووه‌مدایه^١، (بپۆکلمان) وه‌سفی ئه‌م به‌ره‌مه‌ ده‌کات و ده‌لی: ئه‌م به‌ره‌مه‌ فیکریه‌ی سه‌رده‌می مه‌مالیک — هه‌یج په‌سه‌نایه‌تی و داهینانیکی تازه‌ی تیدا نییه^٢.

ده‌بینین ژماره‌یه‌ک لی‌کۆله‌ری عه‌ره‌ب و موسلمان پێک شوین پێی ئه‌م پۆژه‌لات ناسانه‌یان گرتووه و به‌ ده‌وری سه‌رسام بوون پێیان‌وه حوکمدان و بیروپایه‌کانی ئه‌وانیان کاوێژ کردۆته‌وه و له‌ پاسته‌ شه‌قامی لی‌کۆلینه‌وه‌ی زانستیانه‌ و بابه‌تیانه‌ لایان داوه، (فیلیب) یه‌کیکه‌ له‌ پۆژه‌لات ناسانه‌ی ئه‌مانه‌ کردوویانه‌ته‌ پێیه‌ری خۆیان: ده‌بینین حوکمدانه‌کانی به‌ ته‌واوه‌تی له‌ بابه‌ته‌کان دوورن، به‌ پای (بپۆکلمان) یش سه‌رده‌می (مه‌مالیک) له‌ پانیرا و له‌ درێژیرا و سه‌رتاپا بێ به‌شه‌ له‌ به‌ره‌می په‌سه‌نی داهینه‌ر، به‌ پای (جاستۆن فیلیب) یش سه‌رده‌می (مه‌مالیک) جگه‌ له‌ (مقدمه‌) که‌ی (ابن خلدون) هه‌یج به‌ره‌میکی فیکری تری تیدا نییه، که‌ باوه‌ر ناکه‌م یه‌ک که‌س له‌ لی‌کۆله‌ران ئه‌م قسه‌ به‌ هه‌ند هه‌لگرێ و ماوه‌ی (٣) سه‌ده‌ به‌ تاریکی له‌ قه‌ڵه‌م بدان: که‌ ده‌یان زانی گه‌وره‌ی تیدا ژیاوه و ده‌توانین به‌ په‌نجه‌ی ده‌ستیان بژمێرین و لای گه‌وره‌ و بچوکی ئوممه‌ت ناسراون، نۆربه‌ی پۆژه‌لات ناسان چ به‌ نه‌زانی و بێ ئاگایی چ به‌ داخ و پقه‌وه سه‌رده‌می (مه‌مالیک) یان به‌: چاخێ هه‌ره‌س و دواکه‌وتوویی و وشکه‌لاتووه‌سف کردووه و ناساندووه، ئینجا ژماره‌یه‌ک میژو نووس که‌ له‌ سه‌ر شارستانی و پۆشنه‌یری ئیتمه‌ حیساب ده‌کری، هاتوون هه‌مان قسه‌ و قسه‌لۆکی ئه‌و

١ القاهرة مدينة الفن والتجارة، مصطفى العبادي، ص: ١٠٦-١٠٧.

٢ تاريخ الشعوب الاسلاميه، ص: ٣٧١.

پۆژه لات ناسه داخ له دلانه یان به: چاخى ههرهس و بى سهر و بهر و عهیب و عار و لیك هه لوه شان ناو بردووه، له واقیعدا ئهم بیروپایه كه زۆریه ی پۆژه لات ناسه كان پشتگیری ده كه ن و بۆته بنیشته شینكه ی زۆریه ی پۆژئاوا په رسته كانی پۆژه لاتیش: له پوانگه ی ئه و بوغز و غه رزه و داخ و پقه ی پۆژئاواییه كانه وه ده رچووه كه له به رامبه ر (مه مالیک) دا هه یانه و له دلی ئه وندا په نگى خوار دۆته وه! ئه و (مه مالیک) ه ی خاچه رسته كانیان تیک شکاندن و له شامیان به ده ر نان، وه ك ئه وانیش (مه غۆل) ه هاوپه یمانه كانی ئه وانیان تیک شکاندن، شام و حیجاز و شوینه پیرۆزه كانیان له ده ستی نه گریسی ئه وان پاراست و ماوه ی (۳) سه ده ی ته وا و پاسه وانی سنووره كانی جیهانی ئیسلامیان كرد و سه ربه خۆییه كه یان وه ك چاوی خۆیان پاراست.^۱

پاستیه كانی میژوو بۆ لیكۆله ره به ویزدانه كانیان سه لماندووه كه: سه رده می (مه مالیک) به هیه ج جۆریك سه رده می داپوخان و ههرهس نه بووه، به لكو شارستانییه تیکى گه وره له هه موو بواره كانی ژیاندا له و سه رده مه دا سه ری هه لدا، سه رده می (مه مالیک) چاخى زۆپینی بیناسازی ئیسلامیه، ئه مه شتیکی ئاشكرا و پوونه كه ئیمپۆ (قاھیره) به شارى (هه زار مناره) ناوی ده ركردووه و شوینه واره شارستانییه كانی (مه مالیک) هه ر له (بیمارستانی مه نصوری، جامعی سولتان حه سن، خانه قای بیبرسی جاشنگیر، مزگه وتی ئه میر به گ، مزگه وتی غوری، نۆر بینای تریش) شایه تی ئهم بیروپایه مانن،^۲ ئه وانه ی سه ردانی (قاھیره) شیان نه كردووه، ده توان ته ماشای شوینه واره شارستانییه كانی (مه مالیک) له دیمه شق بکه ن، وه ك: خویندنگای (زاھیره) و (جه قه قیه) ی هاوسی و (مناره ی به شی پۆژئاوا) له مناره كانی (جامعی ئه مه وی) ی، دواى سوتانی (جامعی ئه مه وی) له سالی (۸۸۴) ی كۆچی سولتان (قایتبای) فه رمانی تۆژه نكرده وه ی (جامعی ئه مه وی) و دروست كردنی ئه و مناره ی دا (له ماوه ی چه ند مانگیكدا دروست كرا) و به نموونه یه كى جوانی بیناسازی سه رده می (مه مالیک) ته ماشاده كړی^۳ و، له گۆره پانی فیکر و هیزر و كاری زهینیشدا: سه رده می (مه مالیک): به سه رده می مه وسوعه گه وره كانی ئه ده ب و میژوو ته فسیر و فیه و حه دیس و ه ی تریش به ناویانگه، له بواى زانسته كانی (ئاین و فیه و حه دیس) دا مه وسوعه ی گه وره مان دینه به رچاو وه ك: پسته كتیبه كانی (ئیمامی نه وه وی،

۱ العصر المفترى عليه، عصر المماليك البحرية، ص: ۱۲.

۲ المصدر نفسه، ص: ۱۲.

۳ المصدر نفسه، ص: ۱۲.

ئىبن تەيمىيە، ئىبن پەجەب، ئىبن حەجەر، بەدرلەينى)، لە بواری (مىژوو) شىدا پستە كىتەبەكانى (يوفينى، بەرزالى، ئىبن كەسىر، ئىبن خەلدون، ئىبن تەغرى بەردى، نووهيرى) دەبينن.

لە بواری (زانست) يشدا ئەم كىتەبە گەورانه مان دێنە بەرچاؤ: (مسالك الابصار، صبح الاعشى، خطط المقرئى، ... هتد)، ئەمانە و هاو وێنه كانيان بە پلەى يەكەم كە لە پوورى ئىسلاميان پاراست و دوايش زانستى خۆيان پێوه زىادكرد، لە پوانگەى ئەم كىتەبانه وه بە راست و دروستى تەواوى وردەكارىەكانى سەردەمى (مەمالىك) بە گشتى و (قاھىرە) يابايتەختيان دەخوينەوه، لێرەدا لاى نىكى تر هەيه لە شارستانى (مەمالىك) كە زۆرىنەى خەلك لێى بى ناگان: ئەویش (لاى نى سەربازى) يە، چونكە هەموو ئەو سەركەوتنە مەزنەى (مەمالىك) تۆماریان كرد كە لە گۆرەپانى بەرەنگار بوونەوهى داگیركەرانى (مەغۆل) پۆژەلەت و (خاچپەرست) پۆژئاوا لە ماوهى (٤٤) سالدا و بەس، و اتا لە (٦٥٨ك - ٧٠٢ك)، لە ئەنجامى ئازايتى و ئيمان و گەشەسەندندا بوو كە بە زاراوى ئەم پۆ پێى دەگوترى: پيشەسازى ئەندازيارى و سەربازى، ئەمە پالېشتىكى گەورە بوو لە سەرخستنى موسلمانان لە پزگار كردنى قەلاى (عەكا) لە فەلەستين، كە بە شايتى خودى پۆژئاوايىەكان: چى وای كە مەتر نەبوو لە گرنگى گرتنى (قوستەنتينىيە)، بە شىوہەيەكى ئاسايى و سروشتى دەولەتى (مەمالىك) دريژەپيڤەرى دەولەتى (ئەيبوبى) و مەلىك و سولتانهكانى پيش خۆى بوو، دەولەتتىكى خاوەن شارستانىەتتىكى پەسەن بوو، حوكمراڤانهكانى غەيرە عەرەب بوون، سەركردايتى جيهادى ئىسلاميان دەكرد لە پووى ئەو مەترسيانەى هەپەشەيان لە موسلمانان دەكرد،^١ يەكێك لەو گومان و داڵغەى كارى لە سەر لىكۆلەران كردووه ئەوہيه كە گوايه: پوخانى بەغدا لە لاى ن (مەغۆل) هەو لە سالى ٦٥٦ك/ ١٢٥٨ز بە خالى كۆتايى شارستانىەتى ئىسلامى دادەنریت، بۆيە ناى ن باسى هەموو ئەو دەستكەوت و داهيتراوہ زانستيانە بکەن كە لە سەردەمى (مەمالىك) دا بەرھەم هيتراون، ئەمە تەنھا بۆچوونىكى هەلە و واھيمەيەكى بى بەھايە و پيويستە هەلويستەيەكى باشى لە بەرامبەردا بکريت،^٢ بە ئيزنى خوداى بالادەست لە كىتەبەكانى داهاتوو ماندا وەلامى ئەم بۆچوونە دەدەينەوہ و ژيانى زانستى و فيكرى سەردەمى (مەمالىك) و ژياننامەى زانا بە ناويانگەكانى پوون دەكەينەوہ.

١ المصدر نفسه، ص: ١٤.

٢ المصدر نفسه، ص: ١٥.

ئوممه تی ئیسلام: بهردهوام دله گه وره که ی بۆ ژیان لێده دا، توانای تێپه پاندنی هه موو مهینه ته گه وره کانی هه یه، میژوو به به لگه ی به هیزه وه سه لماندوویه تی: هه ر کاتی که ئه م ئوممه ته پووبه پووی مه ترسی و به لا و موسیبه ت ده بیته وه به ئیمانی مه زن و سه بری جوانه وه هیز و پیزی یه کده خات و وزه شاراوه کانی ده رده خات و به ره نگاری پرۆژه داگیرکاریه کان ده بیته وه تا ئه و کاته ی خودا - جل جلاله - ده رووی خیری لی ده کاته وه و شه ری تاریک و ئه نگوسته چاوی بۆ ده کاته به یانێکی پۆشن و پۆژێکی پرشن گدار.

هاوه له به پرۆژه کان و فتوحاتی پیروزی ئه وانمان بینی - که پۆشنایان به جیهاندا په خش کرد، تابییعه کانیش به جوانی و پێک و پێکی به پێگه ی ئه واندا پۆششتن، کاتی که ی لیشاوی هیرشی خاچه رستان و مه غۆل خۆی به جیهانی ئیسلامدا کرد، ده وله ته کانی (سلجوقی و زهنگی و ئه یوبی و مه مالیک) پووبه پوویان بوونه وه، بیگومان ئیسلام داینه مو و جولینه ری سه رکرده کانی ئه م جیهاده ئیسلامیه بوو وینه ی: (عمادالدین، نورالدین، صلاح الدین، سیف الدین قطز، رکن الدین بیبرس) و هه موو ئه وان هه له سه ر پێبازی ئه مان پۆششتن، زمان حاالی موسلمانان له پاردوو و ئیستا و ئاینده دا گوفتاری شاعیره که ده لی:

هَذَا نَشِيدِي الْمَلْهَم	أَنَا مُسْلِمٌ أَنَا مُسْلِمٌ
أَبْعَثْ لِحَنَّهُ يَتْرَم	مَنْ أَعْمَقُ الْأَعْمَاقِ
وَالْتَجَوَّارِحِ وَالسُّدَم	رُوحِي تَرِدُّهُ وَقَلْبِي
لَأَمْجَادٍ لَنَا تَتَكَلَّم	شَوْقًا وَتَحَنَانًا
بِالرَّغْمِ مِمَّنْ يَحْقُدُونَ	أَنَا مُسْلِمٌ أَنَا مُسْلِمٌ
فِي مُوَكَّبِ الْحَقِّ الْمُبِينِ	أَنَا هَامِنَا بِشَرِيعَتِي

هه ره ها گوفتاری ئه م شاعیره که ده لی:

خَابَتْ ظَنُونُكَ فَهِيَ شَرُّ ظَنُونِ	أَظَنَنْتَ دَعْوَتَنَا تَمُوتُ بِضَرْبَةِ
مَنَا كَحَدِ الصَّارِمِ الْمَسْلُولِ	بِلَيْتِ سَيْطُكَ وَالْعِزَائِمُ لَمْ تَزَلْ
يَوْمًا وَفِي التَّارِيخِ بَرُّ يَمِينِي	تَاللَّهِ مَا الطُّغْيَانُ يَهْزِمُ دَعْوَةَ
بِالسُّوْطِ ضَعَّ عُنْقِي عَلَى السَّكِينِ	ضَعَّ فِي يَدِيَّ الْقَيْدُ أَهْلَبُ أَضْلَعِي
أَوْ نَزَعَ أَيْمَانِي وَنُورَ يَقِينِي	لَنْ تَسْتَطِعَ حَصَارُ فِكْرِي سَاعَةً

فالنور في قلبي وقلبي في يتدي ربي وربى ناصري ومعنى
سأعيش معتمداً بحبل عقيدتي وأموت مبتسماً ليحيا ديني

ئهوانه‌ى توانيان به‌ره‌نگارى پېرۆژه داگيركارىه‌كان بېنه‌وه، شار و قه‌لا و په‌ناو په‌سيوه‌كان له ژيړ چه‌پۆكى په‌شى (مه‌غۆل) و (خاچپه‌رستا) پزگار بگه‌ن، ئه‌وانه ئه‌و كه‌سو ده‌وله‌تانه بوون (پېرۆژه‌ى ئىسلامى پاست و دروستيان) كردبووه مه‌شخه‌لى خو‌يان، ئه‌وان پيلانه نيو خۆ و بيژۆكه‌كانيان ناسى و به‌ وريايى و عه‌زم ئىراده‌ى پۆلاينه‌وه له‌ پووياندا وه‌ستانه‌وه، هه‌ر ئوممه‌ت و نه‌ته‌وه‌يه‌كه ده‌يه‌وئ پاپه‌پئ و خۆى له‌ ته‌مى ته‌پ و تو‌زى داگيركه‌ران پزگار بگات، ده‌ببیت تو‌مارى مي‌ژووى خۆى بخوينتته‌وه تا له‌ پوانگه‌ى ئه‌م مي‌ژووه‌يه‌وه في‌رى وانه‌كانى سه‌ركه‌وتن و په‌ند و سوننه‌ته‌كانى ژيانى مرؤفايه‌تى ببى و له‌ سه‌ر بناغه‌ى مي‌ژووى خۆى بيناى سه‌ركه‌وتن هه‌لچنى و ئىستا و ئاينده‌ى پۆشن و گه‌شاوه بگات.

بىگومان هه‌ر كه‌سيك (ليكۆله‌ن) بى‌ يان (سه‌رۆك) بى‌ يان (شا) بى‌ و له‌ هه‌ر پۆستىكدا بى‌ كاتىك مي‌ژوو ده‌خوينتته‌وه ته‌مه‌نى خه‌لكانى پيش خۆى ده‌خاته سه‌ر ته‌مه‌نى خۆى، چونكه تىگه‌يشتن له‌ مي‌ژوو به‌ره‌مداره و كار له‌ سه‌ر گۆپىنى واقيع ده‌كات و ئاينده‌ش به‌ره‌و لوتكه‌ى سه‌ركه‌وتن ده‌بات، بۆيه پاپه‌پين و پيشكه‌وتنى هه‌ر گه‌ليك به‌بى پۆشنبيرى و مي‌ژووناسى و ناسينى سوننه‌ت و قانونه‌كانى خوا و وه‌رگرتنى په‌ند و ئامۆزگاريه‌كانى مي‌ژوو زۆر مه‌حاله.

پاپه‌پين و هه‌ستانه‌وه به‌ واتا گه‌شتيه‌كه‌ى پي‌ويستى به‌ چه‌كى زمان و قه‌له‌مه، هه‌چ پېرۆژه‌يه‌كه‌ى پاپه‌پين له‌ مي‌ژوودا به‌بى به‌كاره‌ينانى قه‌له‌مى به‌ برشت و زمانى پاستبيژ سه‌ركه‌وتنى به‌ ده‌ست نه‌ه‌يتاوه، چونكه زمان و قه‌له‌م دوو ئامرازى سه‌ره‌كى بانگه‌وازى پاپه‌پين و بير و بۆچوونه‌كان له‌ پتيانه‌وه به‌ نيو خه‌لكدا په‌خش ده‌بن، هه‌بوونى كتىبى به‌سوود له‌م بواره‌دا و له‌ جيه‌هانى گه‌فت و گۆ و مملانى و داواى مافه‌كان و په‌تكردنه‌وه‌ى جه‌ور و سته‌م شتىكى زه‌روورى و پي‌ويسته، هه‌موو كاتىك بانگه‌واز و پاگه‌ياندن بيربۆچوون و بيوياوه‌پ و پۆشنبيرى و په‌يره‌و و پېرۆگراميكي له‌ پشته‌وه‌يه و ئه‌ويش پالنه‌رى هه‌ر كارىكى سياسى و سه‌ربازييه كه‌ دوايه‌داوى ئه‌مه ئه‌نجام ده‌درين، چونكه هه‌ر به‌رنامه‌يه‌كه‌ى سياسى

فراوانخواز پیوستی به بیروباوه و پۆشنیری و کلتور ههیه تا به ره و پیشه وه پالی بنین، بیت شمشیری لی له دایک دهبی، ددان له زمان دهزی کتیبه کانیش که تیبه کان به ره م دینن، بابتهتی جهنگه یه که له دوا یه که کانی خاچه رستان: قوتابیانی دهولهتی سلجوقی و سه رده می دهولهتی زهنگی و صلاح الدینی نه یوبی لی به ره م هات. نه م کتیبه وه لایمی نۆریه ی نه و پرسیارانه ی داوه ته وه که له سه ر ئاستی ناوچه یی و جیهانی ده رباره ی نه م بابته ته پهیدا بوون.

نه م زه مه نه میژوه ی ئوممه ت شایه دیک دلیاکه ره له سه ر نه وه: که ئوممه تی ئیسلام هه ر کات بیهوئی به نیت و نیازی پاکه وه و نیمانی راست و دروسته وه و پابه ندبوونی به رپرسیارانه وه و زیره کی هۆشمه ندانه وه و وه رگرتنی زانستانه ی سوننه ت و قانونی شارستانه کانه وه و بیناکردنی ده وله ته وه راپه رین بکات و جووله به خۆی بخات، نه و ده توانی پۆلی شارستانیه و سه رکردایه تی دنیا بۆ خۆی بگپێته وه و خه لک له به ندایه تی کردنی به نده کانه وه بۆ به ندایه تی کردنی خودا بپێته وه و له ته نگه به ری دنیا بیانیه پێته وه نیو فراوانی دنیا و له جه و و سه ته می دینه کان بیانیه پێته ژیر سایه ی دادپه روه ری ئیسلام.

به م شیوه یه له سه عات (٨:١٠) هه شت و ده ده قیقی ئیواره ی یه کشه ممه و دوا ی نوژی خه و تنان له (٢٨/ محرم/ ١٤٣٠ کۆچی) به رامبه ر (٢٥/ ١/ ٢٠٠٩ زاینی) له نو سین ی نه م کتیبه م (دولة المغول والتتار بین الانتشار والانکسار) بوومه وه، فه زل و چاکه له پێشدا و ئیستا و دوا یه هه ر ه ی خودایه، له خودای پاک و به رز ده پاریمه وه نه م کاره م لی وه رگرت و دل و زه ینی به نده کانی بۆ بکاته وه و سوودی لی ببین و به سه خاوه ت و به خشنده یی و چاکه ی خۆی به ره که تدار ی بکات، خودای بالاده ست ده فه رموویت:

﴿ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ (فاطر: ٢).

له کۆتای ی - نوو سین ی - نه م کتیبه دا هیه م نه ماوه، جگه له پاره ستان نه بی به رامبه ر (خالقی گه ورم) و خودای به خشنده م: به دایکی داچله کاو و تۆبه کار دان به چاکه و به خشنه کانی داده نێم، ته به پرا له هیز و هه ولدانه م ده که م، له هه موو جووله و وه ستان و ژیان و مردنم په نا بۆ نه و ده به م، (الله) دروستکه رمه و چاکه کاره، په روه ردگاری به خشنده م و یارمه تیده رمه، په رستراوی مه زنه م و سه رخرمه، نه گه ر - خوا نه کا - وازم لی

بێنی و به عەقل و نه‌فسی خۆم بسپێری، عەقلم تەپ دەبی و گیل دەبم، دەین و زاکیڕەم دەکوژیته‌وه، په‌نجەکانم وشک هەڵدەگه‌پێن، سۆز و عاتیفه‌م دەپوکێته‌وه، هەست و نه‌ستم په‌ق و ته‌ق دەبی، قه‌له‌مم له‌ پوون کردنه‌وه شکست ده‌خوات، ئه‌ی خودایه‌ چ شتی‌ک تو‌ پازی ده‌کات بینایم به‌رامبه‌ری به‌هێز بکه‌، سینگمی بۆ فراوان بکه‌، ئه‌ی خودایه‌: هه‌ر شتی‌ک تو‌ ناپازی ده‌کات: لێمی دووربخه‌ره‌وه، له‌ نێو دڵ و ده‌روون و زه‌ینمی ده‌ریکه‌، خودایه‌: به‌ ناوه‌ جوانه‌کان و سیفه‌ته‌ به‌رزه‌کان لێت ده‌پاڕیمه‌وه ئه‌م کاره‌م له‌به‌ر خاتری پووی پیروژت بی، بۆ به‌نده‌کان به‌سوود بی، له‌سه‌ر هه‌ر پیتی‌ک نووسیومه‌ پاداشتم بۆ بنووسی و بیخه‌یه‌ نێو تا ته‌رازووی کرده‌وه جوانه‌کانمه‌وه، پاداشتی هه‌موو ئه‌ و براiane‌شم به‌ده‌یه‌وه هاریکاری ته‌واوکردنی ئه‌م هه‌ول و کۆششه‌یان داوم، خودایه‌ ئه‌گه‌ر - پشیتیوانی - زاتی پاکت نه‌بوايه‌ ئه‌م به‌ره‌مه‌ په‌یدا نه‌ده‌بوو، له‌ نێو خه‌ڵکدا بڵاو نه‌ده‌بوو، تکایه‌ هه‌ر موسڵمانێک ئه‌م کتێبه‌ ده‌خوینێته‌وه به‌نده‌ی هه‌ژاری له‌ بیرنه‌چیت و داوی لێبوردن و چاوپۆشی و به‌زه‌یی و په‌زامه‌ندی بۆ له‌ په‌روه‌ردگار بکات، خودای به‌رز ده‌فه‌رموویت:

﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي رَحْمَتَكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ (النمل: ١٩).

به‌م ئایه‌ته‌ پیروژه‌ کوتایی به‌م پێشه‌کیه‌ دینم:

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (الحشر: ١٠).
((سبحانک اللهم وبحمدک أشهد أن لا اله الا أنت أستغفرک وأتوب إليك)).

هه‌ژاری به‌ر ده‌رگای لێخۆش بوونو

په‌حمه‌ت و په‌زامه‌ندی خودای په‌روه‌ردگار:

علی محمد محمد الصلابی.

خودا له‌ خۆی و باب و داکی و ته‌واوی موسڵمانان خۆش ببی.

فه سلی یه کهم

پڕۆژهی مه غۆل و داگیرکردنی ولاتانی جیهانی ئیسلام

باسی یه کهم: ڤهگ و ڤیشه میژوو ییه کانی مه غۆل:

یه کهم: بایه خی لیکۆلینه وهی میژووی مه غۆل:

کاتیك میژوو نووس دهیه وی له میژووی مه غۆل بکۆلێته وه تووشی چه ندین کۆسپی بی ڤهزا ده بی، چونکه ژياننامه ی هۆزه ڤه وه ند و خیلێ که یه کان که متر وایه له ئاستیکدا بوه ستی و ڤێک بکه وی، هه روه ها به هۆی ئالۆزی و پشیتی زۆری ڤووداو و کاره ساته کانی میژووی نه وه ته وه یه مه حاله سه ره داویکی به نه ته سبیجی نه م که له ده سته که وی که هۆزه کانی له ڤسته یه کدا کۆی کردوونه ته وه، نه وه ی ده بیته مایه ی زیاتر سه ر لیشتیوانی میژوونووس و ڤه کخستن یان سست کردنی له م کارهیدا زۆری ڤووداو و کاره ساته نیو خۆییه کان و جهنگ و هه را هه لایساوه کانی نیوان هۆزه کانی نه م که له ن - که ڤیویسته میژوونووس لییان قوول بیته وه و توژیینه وه یان له سه ر بکات تا ده گاته ده ره نجامی نه و هاو ڤه یمانه ی نه م هۆزانه ی له دواين کاتی بیته و به ره و بگره و به رده کاندایه کخستوه و له چوارچیه ی یه ک نه ته وه ی (مه غۆل) دا کۆی کردوونه ته وه، زیاد له مه ش که میژووی سه ره تای مه غۆل تاریک و لیله و به نه فسانه و شتی ڤروپوچ تیکه له و، هیچ به لگه نامه و تۆماریکی ڤاست و دروستیش ده ست ناکه ویته تا میژوو نووس له م بواره دا پشتی پی به ستی.^١

کۆسپیکی تری به رده م میژوونووس و لیکۆله ر فراوانبوونی نه و خاک و زه مینه یه هۆزه مه غۆلیه کانی تیدا نیشته جی بوون، میژووی مه غۆل سنووریکی جوغرافی دیاری کراوی نیه و ڤوویان له هه ر خاکیک کردبیت تخویه که ی له بهر ده میاندا ته خت بووه، به هۆی سیفه تی نازییه تی و به جه رگی له عاده ت به ده ریان توانیویانه: ده شته کاکی به کاکیه کان بچن و، به نیو دۆل و چیاکاندا تپه پین و، به سه ر ڤوویاره گاڤرینه کان و ده ریا و زه ریا فراوانه کاندایه ڤه پنه وه و، خۆیان له هه موو ئاو و هه وایه کی ساز و ناساز بده ن و، سه بر و ته حه مولی

بەرسایەتی و نەخۆشیەکان بکەن و، لە ھەر پەشە و مەترسیەکان نەترسێن و لە سەنگەر و قەلا مەحکەمەکان نەگەڕێنەو، بەسەر ولاتان و گەلانی دوور و نزیکدا زال بێن، پەرویان لە ھەر شوێنێک کردبێت بە لێشاو ھێرشیان بردووە و ھەرچی سۆز و بەزەییە لە ئاست بەرامبەرەکانیاندا بە کاریان نەھێناوە، چەندین شاری پازاو و گەشاو لە ماوەی یەک شەویدا لە پێخوست و سەمکۆلی و پیتی (خۆیان و ولاخەکانیاندا) وێران بوون و جگە لە شوێنەواری کاول بوون و چەند گرد و دیواریک کە بە لاشە و کەللە سەری قوربانیەکان دروستیان کردبوون ھیچ شتێکی تری بە پاوە نەمابوو.

ئەو ھێمنی و مات بوونە ی جەنگی داگیرکەرانی مەغۇل لە دواى خۆی دروستی دەکرد، لە راستیدا ئاسایش و ھێمنی نەبوو، بە لکو بریتی بوو لە نەرمە ھەناسانەى ھەر کەس و ئوممەتێک لە کاتی سەرەمەرگیدا و پێش لە گۆرپانی ھەلیان دەکێشی، گەلانی کە لە کوشت و کوشتار و جەنگ و ھەرا بێزار ببوون و دەیانەویست سەرلەنوێ لە بەرەبوومی شارستانیەت بە ھەر وەرێگرەو.

مێژووی پەشی توخمی (مەغۇل)، یان پەوێری دوور و فراوانی جی تەراتینی و قەلەمبازی (مەغۇل)، ھۆکاریکی ترە بۆ مێژوونووس و لیکۆلەرانی تا لە مێژووی ئەم گەلە پاوانخوازە بکۆلنەو، شێوازی سەروشتی لیکۆلینەو دەربارەیان و ھەر ئەنجامگیرەکی لێشیەو دەردەچێت، بێگومان دەبێتە جی گرنکی پێدان و بەرھەمی خۆی دەبێت.

وەک زانراوە: (مەغۇل) پەلاماری (پوسیا و مەجەر و سیلیزیای) دا، گۆرپانکاریەکی گەورەشیان لە سەر ئاستی (ئەوروپا) دروستکرد، ئەم گۆرپانکاریە کاردانەوێ خۆی دروست کرد و جەنگ و ھێرشى خاچەرستانى لیکەوتەو و موسلمانان و مەسیحیەکانى بەشەپدان و، دۆژمناوەتی نێوان دەسەلاتی پاپا و ئیمپراتۆریەتی لیکەوتەو، ئەوروپا و شام و یکرە لە پاست لە نێو بردنی دەسەلاتی (حشیشیە)^٢ دامان، بەلام بە لای مەغۇلەکانەو کاریکی نۆد ئاسان بوو و لە ساڵی ١٢٥٦دا سەنگەر و نیشتمانەکیان بەسەردا تەپاندن.

لە واقعیدا ناوی (مەغۇل) لای ئەوروپیەکان بریتیە لە سەرچاوەی ترس و تۆقاندن، حال بەو گەشتبوو لە پاست ھێرشى چاوەروانکراویاندا دەستەپاچە پاوەستن و ھیچ بەرگریەک نەکەن، خۆ ئەگەر (قطنی سولتانی) (مەمالیک) لە ساڵی ١٢٦٠ی زاینیدا پانەپەریایە و ئەم

١ المصدر نفسه، ص: ٢٤.

٢ حشیشیة نیسماعیلیة.

داگیرکه ره زلهیزه ی شکستخواردوو نه کردبایه، ئەوا تا نێو جەرگه ی ئەوروپا نه ده وه ستایه وه، هه رچه ند هیچ گومان ی تیدا نیه به شیکی زۆری ئەوروپا گه ردنکه چیان ببوو، به لام ئەو مه ترسی و به لایه ی له لایه ن (مه غۆل) هوه تووشی (ئاسیا) هات، ئەمه به سه ر ئەوروپادا نه هات، سالی ١٢٥٨ز: شاری (به غدا) کاولکرا و خیلافه تی (عه باسی) ی پوخیئرا، سالی ١٢٣٤ز په چه له کی بنه ماله ی (کین) ی حوکمرانی (چین) له بیخ ده رهئیرا و (باشووری چین) و (خواره زم) و (فارس) و تیکرای هه ریحه هاوسیگانیان داگیرکران و حوکومه تی (مه غۆل) له (هیندستان) دامه زڕیئرا، ئەمه ی گوئرا به شیکی کاره ساته کان بوون و، یه کێکیان به سه بکریته به لگه بۆ گرنگی لیکنۆلینه وه ی میژووی مه غۆل.

یه کێک له و دیاردانه ی شایانی گرنگی پێدان بیته: ئەوه یه هه ر کاتیك شارستانییه تیک ده درئ، بزووتنه وه یه کی ژیا نه وه ی گه وره له نێو دار و به ردی که لاوه پووخواه کانی ئەو شارستانییه ته که هێرش و په لاماره یه که له سه ر یه که کان و ئیرانیان کردووه سه ر هه لده دا، بۆ نمونه:

— پاش ده ست به سه رداگرتنی (یۆنان) له لایه ن (پۆمان) هوه بزووتنه وه یه کی ژیا نه وه له بواری ئەده ب و هونه ر له و ولاته دا سه ری هه لدا.

— پاش ده ست به سه رداگرتنی شوینه واره کانی ده وله تی (بیزه نته ی) له لایه ن عوسمانیه کانه وه لیکنۆلینه وه ی خه زینه کانی زانست زیاتر پێشوازی لیکرا.

— پاش فه تحکرانی (ئیسپانیا) له لایه ن موسلمان ه کانه وه له چاخه کانی ناوه راستدا تیشکی خۆری زانست و پزیشکی و فه لسه فه و شیع ره سه ر خاکی ئەوروپادا په خشان بوو.

ئهم نمونانه به سه ر (مه غۆل) یشدا ده چه سپین، چونکه پووخانی (به غدا) له پۆژگاری ئەواندا سه ری کیشا بۆ گواستنه وه ی مه لبه ندی تووژینه وه ئینسانیه کان بۆ ولاتی (میسر)، له هه مان کاتدا زانیان و ئەدیبا ن به هه موو شوینه کانی جیهانی ئیسلامیدا بلأو بوونه وه و به سه ر زانکۆ و قوتابخانه کاندایه ش بوون، به م شیوه یه هیز و توانای ئەو قوتابخانه زیادیان کرد،^١ له گه له ئەمه شدا گوازان ه وه ی (مه لبه ندی سه رنج پاکیشان له به غدا وه بۆ (قاهیره) کارناسانی بۆ ئەوروپا کرد تا به سینایی له پۆشنیری و زانستی پۆژه لات به هه رمه ند بی،^٢ به هاوشانی پیکه له شاخانه کان له سه رده مه کانی جهنگی خاچه رستیدا.

١ المغول، د. السيد الباز العريني، ص: ٢٦.

٢ المصدر نفسه، ص: ٢٦.

له لایهکی تروهه ده رکه وتنی (مهغۆل) به نیسهت ئاسیا زۆر به گرنه داده نریت، له پووی چه ند پێشکه وتنیک که له سه رده می ئه وانه وه به خۆیه وه بیانی، که ده کریت دروست بوونی (یه کیتی ئاسیا) له پێش هه موویانه وه دابنریت، به لام بۆمان نه هاتوه به واتا و زاراوه ی ئیمپۆ ته فیسری بکه ین پیتی بلتین (یه کیتی سیاسی) یان (یه کیتی هاو پره گه زی)، حکومه تی (مهغۆل) ئیمپراتۆریه تی گه و ده ی پیکه ینا و هیمنی و ئارامی ته وای بۆ ده سه ته به ر کرد و هه موو پێگاکانی هه مو شو ی کرد نه وه و کاروانچی و پێیواران به دلنایای هه مو شو یان پێدا ده کرد، به لام خاوه نه کرده تووشیان به تووشی ته رمی خانیک بوایه ئه و له لایه نه هه لگرانی ئه م ته ره مه وه پووه پووی مه رگی هه تمی ده بو نه وه.^١

یه کیک له تایبه ته ندیه کانی (مهغۆل) که پیتی ناسرا بوون: (ئازادی ئایینی) بوو، هه ندیک لیکۆله ره و ی ئه م تایبه ته ندیه یان ده گێر نه وه بۆ ئه وه ی که (مهغۆل) هه کان گو ییان به ئاین نه داوه، به لام ئه م قسه یه بناغه ی به هیزی نییه، پای په سه ند ئه وه یه که تایبه ته ندی (ئازادی ئایینی) لای حکومه تی (مهغۆل) له بهر خاتری سوود وه رگرتیان بووه له که سایه تی و خه لکانی کارامه و لیوه شاهه به جیا وازی ئایینیانه وه.^٢

دووهم: ناساندنی (مهغۆل):

(مهغۆل) هه کان له کۆتایی سه ده ی شه شه می (٦) کۆچی / دوا ده هه می (١٢) زاینی له سه ر گۆر په پانی پوودا وه کان ده رکه وتن.

ئینجا له ماوه ی هه ردوک نیوه سه ده ی (یه که م و دووه می) سه ده ی هه ته می (٧) کۆچی / سێ زده هه می (١٣) زاینی وه کو زله یزیکێ جیهانی خاوه ن ناویانگیکێ ئیوده وه لته تی سنوور فراوان خۆیان ده رخست و له باز نه ی سنووری ولاتی ئه سلایان واته (مهغۆلیا) تێیان په پاند، توانیان له کورته رین ماوه دا - واته (٣٠) سال - گه و ره ته رین ئیمپراتۆریه تی جیهانی له میژووی مرقایه تیدا دابه زینن، که سنووره که ی له دوورگه کانی زه ریای ئارام له پۆژه لاته وه به ره و نیوچه رگه ی ئه وروپا له پۆژشا واهو، له سیبری و ده ریای به لتیق له باکووره وه تا سنووره کانی باکووری نیوه دوورگه ی عه ره بی له ولاتی شام و فه له ستین له باشووره وه درێژ ببۆوه.

میژوونووسه کانمان به تایبه تی میژوونووسه عه ره به کان - ئه وانه ی له سه رده می داگیرکاری مه غۆلدا ژیاون - ناوی ئه م داگیرکه ره زله یزه یان به (ته نه) یان (ته تار)

١ المصدر نفسه، ص: ٢٦.

٢ المصدر نفسه، ص: ٢٦.

ناوبردووه، میژوونووسه کانی دواى ئەمانیش ئەمەیان دوویاره کردۆتهوه، زۆریه ی میژوونووس و لیکۆله ره کانی ئەم سهرده مهش هه ر به م ناوه وه ناویان بردووه، جگه له میژوونووسه موسلمان و عه ره به کانی ش ناموسلمان ه کانی ش به تایبه تی گه پیده ئەوروپیه دیرینه کان ناوی (مه غۆل) یان به (ته تار) ناوبردووه، که ئەم ناوه (ته تار) هه له یه و ناوی (مه غۆل) له جیى خۆیدا یه و پاست و دروسته، به لام میژوونووسه پۆژه لاتناسه ئەوروپیه گه وره کانی وهك (بریتسکنیدهر و بارسۆلد - که هه ردوکیان پوسین -، سیلولی ئەلمانی، بۆیل ی به ریتانی، هی تریش) جیاوازیان خستۆته نیوان دوو ناوی (مه غۆل) و (ته تار)، ئەمە ی گوتمان (رشید الدین الوزیر) میژوونووسی موسلمان له نووسینه کانی خۆیدا به تایبه تی له کتیبه به ناویانگه که یدا (جامع التواریخ) دا پوونی کردۆته وه.

میژوونووسه چینی ه کانی ش به (مه غۆل) ناویان بردووه، به تایبه تی له و کتیبانه یاندا که وه ریانگیزپاونه ته سه ر زمانه تازه ئەوروپیه کانی وهك ئینگلیزی و فه رهنسی و ئەلمانی و پوسی، پۆژه لاتناسه کانی ش له و نووسینه یاندا که به زمانی (مه غۆلی) بڵاوکرانه ته وه، هه ر به (مه غۆل) ناوی ئەم داگیرکه ره یان هی ناوه، ئەم به شیوه یه کی سه ره کی له کتیبه به ناویانگه که ی (التاریخ السری للمغول او تاریخ المغول السری - میژووی نه ینی مه غۆل) زه ق بۆته وه له سه ر ئەم به مایه: بۆمان پوون ده بیته وه که (مه غۆل) شتی که و (ته تار) یش شتی کی تره، ده توانین په یوه ندی ه کی پیتناسه ییش له چوارچێوه ی ئەم چه ند وتانه مان له نیوان هه ردوو ناوه که دا دروست بکه ین:

(ته تار) بریتی یه له (مه غۆل)، به لام (مه غۆل) بریتی نیه له (ته تار)، لی ره دا (مه غۆل) به نه چه که یه (ته تار) یش چه که یه و لقی که له (مه غۆل)، له گه ل ئە وه شدا (ته تار) هۆزێکی نیو نه ته وه ی (مه غۆل) بوون، به لام نزیکه ی سه ده یه ک ده ول ته ی سه ره یه خۆیان هه بووه و حوکمرانی نه ته وه ی (مه غۆل) یان کردووه، به لام - وهك له مه ودوا و به ئیزنی خودا باسی لیوه ده که ین - (مه غۆل) هات و له ژێر سه ره کردایه تی (جه نگیزخان) دا (ته تار) ه کانی تیکشکاند و پیاوه کانی کوشتن و ژنه کانیانی بۆ خۆبردن و منداله کانی ش یانی کردنه کۆیله، به م شیوه یه ده بینین (ته تار) ه کان له سه ر ده سستی (جه نگیزخان) ی سه روکی گه وره ی (مه غۆل) له نیو چوون، (مه غۆل) ه کان بوونه خاوه نی ده سه لات و ئیمپراتۆریه تی کی گه وره یان له میژوودا بۆ خۆیان به ناوی (مه غۆل) نهك (ته تار) دامه زراند.^١

دووری ئەم ناوچانە لە دەریاکان و لە گەل بەرزى زىادىيان لە ئاستى دەريا بووئە هۆكارىك
ئاو و هەواکەى (قارى - وشکەرۆ بىت)، پلەى گەرما لە زۆربەى شوینى ئەم ناوچانە لە نێوان
٣٨° پلەى سەدى سەر و سفر و ٤٢° پلەى سەدى ژێر سفر دىت و دەچىت، ئەمە
سەردە کىشى بۆ بەستەلەك بوونى پەویار و دەریاچەکان لە ماوہیەکی دوور و درىژى سالد،
لە گەل ئەمەشدا بایەکی توندی سارد لە (سىبرىا)ى بەشى باکوورى ولاترا بەسەر ناوچەکانى
باشووردا هەلەهەکات.^٢

١ العالم الاسلامي والغزو المغولي، إسماعيل الخالدي، ص: ١٩.
٢ المغول للعرب، ص: ٥ - ٨. العالم الاسلامي والغزو المغولي، إسماعيل الخالدي، ص: ١٩.
٣ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ١٩.
٤ المصدر نفسه، ص: ٢٠.
٥ المصدر نفسه، ص: ٢٠.

مه به سستی دۆزینه وهی له وه پ بۆ ئاژه له کانیاں به دۆل و نشیو و گرده کاندا ده پۆیشتن تا ده گه یشتنه سه ر چیاکان هه ر سالێک وشکه سالی بووایه یان گژوگیا که م بووایه به ره و خاک و مه زای هاوسی کانیاں ده پۆیشتن و له و شوینانه به سه ریه کدا ده که وتنه وه و ژماره ی مه پ و مالات و پاتاله کانیاں به زۆری خۆی ده نواند، حاله تی په وه ندی و کۆچ و کۆچباری بنه مایه کی سروشتی هه یه له ژیا نی ئه واندا.

هه ر کات باران نه باری یان له وه پگا تووشی ئافه تی ک یان که می گژوگیا هات، شوانکاره خۆی له به رامبه ر مه ترسی له ده سته دانی ئاژه له کهیدا ده بینیته وه — که به سه رچاوه ی سه ره کی بژێوی داده نریت —، دوا ی ئه م به لایه تووشی برسیتی ده بیته وه، برسیایه تیش پالی ده نی به ره و دزی کردن و تالان و برۆکردنی ئه و هاوسی یانه ی به کاری کشتوکالیه وه خه ریک، جهنگ و هه را و ده ست درێژی و داوا ی تۆله لیژه وه ده ست پیده که ن و دروست ده بن.^۱

له گه ل ئه مه دا که ئه م هۆزانه هه موویان یه ک بنه چه که یان هه یه و، به لام به سه ر چه ندين تیره و تایه فدا دابه ش بوون و به رده و امیش نه وه و نه تیجه یان لی ده که وته وه و لیکنتر جودا ده بوونه وه و ناوی تازه یان له خۆیان ده نا و پێیانه وه ده ناسران.^۲

چوارهم: ئه و هۆزانه ی کۆمه لگای (مه غولی) یان پێک هیناوه:

له نیوه ی یه که می سه ده ی دوا زده ی (۱۲) زایی نی / شه شه می (۶) کۆچیدا، چه ند هۆزیکی خێله کی دوا که وتوو له باکووری (مه نشوریا) و (مه نفولیا) و (تورکستان) کۆبیوونه وه، کاری ئاژه لداری و پیشه ی پاو و شکاریان په چاو کردبوو، بۆ په یدا کردنی له وه پی ئاژه له کانیاں له شوینیکه وه بۆ شوینیکێ تر ده پۆیشتن، ئه م هۆزانه له بوا ری زمان و زاوا ی ئاخوتنه وه ده کرینه چه ند ده سته: (ده سته ی تورکیا، تاقمه کانی (مه نفولی)، تاقمه کانی ته نفوزیه) میژوونووس زۆر به ئاسته م ده توانی ئه م تاقمانه لی ک هه لایری: چونکه له زۆر پوه وه پێکه وه به تسراونه ته وه و له زۆر شتدا به یه کتر ده چن: وه ک ناو و ناسناوی که سه کان، داب و نه ریت و کلتور، زمان و زاوا وه.

هه ندیک له و تاقم و هۆزانه ی که کۆمه لگای (مه غولی) یان پێک هیناوه، باس ده که یین:

۱- هۆزه (تورکی) یه کان:

— هۆزی تورکش: به ناویانگترین هۆزی تورکی ناوچه ی پۆژاوا یه، ناسناوی سه رۆکه کانیاں (خان) بوو، تا سالی ۱۲۱ کۆچی / ۷۳۹ زایی نی و هیرشی سوپای ئیسلام به سه رۆکایه تی

۱ المغول للعرب، ص: ۱۲، العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۲۰.

۲ الحياة السياسية في العراق للدكتور القزاق، ص: ۵.

(نصری کۆپی یسار) سەریەخۆیی خۆیان پاراستبوو، دواى ئەمە هاتنە پىزى شوینکە وتووانى دەولەتى (هوشامى کۆپی عبدالملك)ى ئەمەوى.

— ھۆزى قىرغىز: ئەو تورکانە بوون کە لە بارى سەرەوھى پووبارى (ینسى) نىشتەجى بوون، ناسناوى سەرۆکەکانیان (خاقان) بوو، سالى ۲۵۰ کۆچى / ۸۴۰ زایینى بەسەر ھۆزى (ئوئىغور)دا زال بوون لە (مەنغۇلیا) و لە گۆرەپانى سیاسیدا ناویان دەرکرد، بەلام لە سەرەتای سەدەى چوارەمى کۆچیدا ھۆزى (خەتا) لە (مەنغۇلیا)یان وەدەرنان و تىکیان شکاندن، ئینجا دەستیان بە پیشەى کشتوکال کرد، پاشان لە سەردەمى (جەنگىزخان)دا و لە سالى ۱۲۱۸ زایینیدا فەرمانبەردارى خۆیان بۆ حکومەتى (مەغۇل) ڕاگەياندا.

— ھۆزى (ئۆغۇز) (الغز) لە زمانى عەرەبیدا:

ئەمیش یەکیکە لە ھۆزە تورکیەکان، نەخشى ھەلکەنراوى (ئەرخۇن) لە سەردەمى (۲)ھەمى کۆچیدا / (۸)ى زایینى بە ناوى (تەغزغز) باسى لێوہ کردوون، (تەغزغز) بە واتای (دەھۆزەکە) دى، چونکە ئەم ھۆزە لە (۱۰) ھۆزى بچووک پیکھاتبوو، ھۆزى (غوز) لە کوتایى سەدەى چوارەمى کۆچى / دەیهىمى زایینى بەرەو ولاتانى جیھانى ئىسلامى ھات، (سلجوقى)یەکان سەر بە ھۆزى (غوز) بوون، ئىمپراتۆریەتییەکی گەورەیان دامەزراندا کە سنوورەکەى لە (تورکستان)وہ بۆ سەر سنوورى (میسر) درێژ بێوہ.^۱

— ھۆزى (قارلوق): لە سالى ۱۴۹ک / ۷۶۶ز دواى گرتنى دۆلى پووبارى (جو) و، پاش پووخانى ئىمپراتۆریەتى (خاقان)ى تورکەکانى پۆژئاوا، خۆیان ھاویشتە نێو گۆرەپانى سیاسەتوہ، ناسناوى سەرۆکی ئەم ھۆزە تورکە (خاقان) نەبوو بەلکو (بیغو) بوو، تا سەدەى چوارەمى کۆچى / دەیهىمى زایینى بە بێباوہپى مانەوہ، (ابن حوقل) دەلى: ولاتەکەیان لە (فرغانە)را^۲ ماوہى مانگە پێى پێیوارى پى پىداپەرہوہ، بە ھۆى نزیکیان لە ولاتانى ئىسلامى، شارستانی ئىرانى کاریگەرى لەسەریان ھەبووہ، ھێندەى نەخایاندوہ خۆیان بە کشتوکالوہ خەرىک کردوہ، بۆ دواجار لە سەدەى ۱۳ز / ۴ک ئاماژەیان بۆ کراوہ.^۳

۱ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۲۴.

۲ فرغانە ۵۰ فەرسەخ لە سەمەرقەندوہ دوورە.

۳ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۲۵.

ب - هۆزه ناتوركیه كان:

(خه تا) يان (قهره خيتاوى) يان (خيتاوى): ئەمانه ناوى گەلى (خيتاوى)ين:

پاستيه كەى ئەو هيه كه ئەم هۆزه ده چيته وه سەر هۆزه كانى (تونفوريه)، — هەندىكيش لايان وايه بچنه وه سەر مه غۆل —، له گەل توركه كانى پژه لات دوزمنايه تيان هه بوو، له سهره تاي سه دهى ك/ ۱۰ از هۆزى (خيتاوى) هيرشيكى جهنگى كرده سەر به شى پژه لات، دهستى به سەر باكوورى (چين) و باكوورى (مهنشوريا) دا گرت و دهسه لاتى خۆيان له باشوورى (چين) دا دامه زراند، پاشان قهله مپره وى دهسه لاتيان له سەر دهرياي (نيسى) (قهرغيزيا) له باكووره وه تا باشوور دريژ بۆوه، له (خواره زم)ى خۆرئاوا تا ولاى (ئىغور) پژه لات دريژ بۆوه، شارى (بالاساغن) پايتەختيان بوو، ناسناوى پاشا كەيان (كۆرخان — خانى خانان) بوو، كاتيك دهسه لاتيان پووخا دهسه لاتى ئەمير (گچلهك)ى (نايمانى) هاتبووه نيو دهسه لاتى ئەوانه وه، دوا پاشاى (قهره خيتاوى) داب و نهريت و جل و بهرگى ئيسلامى په چاوكردبوو، بهردهوام دهسه لاتيان له هەريمى ئەودىو پووبار بهر قەرار بوو، تا سالى ۶۱۲ ك (علاء الدين محمد خوارهزم شا) دهستى به سەر دا گرت، مهمله كەتى (قهره خيتاوى) به هۆى چالاكى ميرە موسلمانە كان له پۆژئاوا وه شالاوى (مه غۆل) له پژه لاتى پووخا.^۱

— ته تار: (ته تار: له سه دهى ۲/ ۸ از دوو بهش بوون: يه كه ميان: له (۹) هۆز پيكتايبوون. دووه ميان: له (۳۰) هۆز پيكتايبوون.

ئەمانه له باشوورى پۆژئاواى دهرياجەى (بايكال) پا تا پووبارى (كيرولين) نيشته جى بيوون، ئەم هۆزانه دهكرين به (۳) بهش:

- ته تارى سىي: ئەم جۆره يان له ده ره وهى ديوارى چين نيشته جى بيوون.
- ته تارى پهش: ئەم جۆره يان په وهند بوون، واتا كۆچەرى بوون، له باكوورى بيايانى (جوبى) نيشته جى بيوون.

- ته تارى دارستان: ئەمانه له قهراغ بهرزييه كانى دوو پووبارى (ئۆنۆن) و (كيرولين) ده ژيان، له سەر پيشەى پاو و شكار به پتوه ده وچوون، له گەل ئەمه دا (مه غۆل) ه كان له سه دهى ۷/ ۱۳ شالاوه به ناويانگه كانى خۆيان و كارە داگير كه ره كانيان له جيهانى ئيسلامدا ئەنجامدا، به لام له هه موو شوينيك به (ته تار) ناسرابوون ئەم ناوه له (خان) ه پيشووه كانى

پیش (جهنگیزخان) و هۆزی (نایمان) هوه وهرگیراوه، پاستیه که ی ئه مهیه، که (تهتار) چهند هۆزیکه سهر به خۆ بوون و له (مهغۆل) جودا بوون، له حالیکدا ناوی (مهغۆل) به سهر هه موو ئه و هۆزانه دا داده بپێ که له ژێر دهسه لاتی (جهنگیزخان) دا قه راریان گرتبوو، هینده ی نه خایاند وشه و ناوی (تهتار) به سهر (مهغۆل) دا دا بپا و زال بوو، به تایبه تی له به شه کانی پۆژئاوای ئیمپراتۆریه تی (مهغۆل) دا، لێره وه پێویسته پاستیه که گرنگ پوون بکه ی نه وه که دوو وشه ی (مهغۆل) و (تهتار) دوو ناون بۆ دوو هۆز که له به شی پۆژه لاتی ئاسیای ناوه پاست و باکووری پۆژئاوای چین و له قه راغ پووباره کانی (تۆلدزا، کیپۆلین، ئه رخون، ئونون، عاموپ) ده ژیان.^١

— هۆزی (کپایت): ئه م هۆزه مه مله که تیکه گه وره یان دامه زراند، که ده سه لاته که ی له پووباری (ئه رخون) و چپای (کنتاری) را تا دیواری چین درێژ ببۆوه، له سالێ ٤٠٠—٤٠٢ ک/ ١٠٠٧—١٠٠٩ ز له سهر ده ستی ئوسقوفیکه نه ستوپه ی — مه سیحی — نیشته جی له (مروه) ده چنه سهر مه زه بی نه ستوپه ی مه سیحی، له سه ده ی شه شه می کۆچی ١٢ ز سه رۆکه کانیان ناوی مه سیحیان له خۆ ده نا، به ناویانگترین پاشایان (توغۆل) بوو، توانی به پشتیوانی سه رکرده یه که مه غۆلی به ناوی (یوسحای) ی که ده کاته بابی جهنگیزخان به سهر مامیدا زال بیت و له سهر تهختی حوکمرانی لابه ریته، هه روه ها (توغۆل) توانی (تهتار) نابود بکات و به مهش بووه به هیزترینی پاشای (مهغۆلیا)، له به رامبه ر ئه م سه رکه وتنه دا ئیمپراتۆر (کین) ناسناوی (وانج) ی دا به (توغۆل) و ناویانگی به (وانج خان) ده رکرد.^٢

— هۆزی (نایمان): به ناوه که یانه وه دیاره ئه مانه (مهغۆل) بن، (نایمان) و اتا هه شت، به لام ناسناوی که سه کانیان تورکیه، بۆیه ده کریت له سهر تورکی مه غۆلی حیسابیان بۆ بکریت، هۆزی (نایمان) له به شی پۆژئاوای نیشتمانی هۆزی (کپایت) نیشته جی بوون، نیشتمانیان تا سهر پووباری (ئه ییتیش) درێژ ببۆوه، ئاینی (شامانی) یان هه بوو، پاشان هاتنه سهر مه زه بی نه ستوپه ی مه سیحی.^٣

— هۆزی به رچقینی مه غۆلی: له ده وره یه ری پووباره کانی (تولا، ئه پنون، کیپۆلین) نیشته جی بوون، بنه چه که ی (جهنگیزخان) ده گه پێته وه بۆ بنه چه که ی ئه م هۆزه، دوابه دوا ی

١ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ٢٦.

٢ المصدر نفسه، ص: ٢٧.

٣ المصدر نفسه، ص: ٢٧.

ئەم ھۆزە ھۆزەکانی تری مەغۆل لە کەناڵەکانی ئەم پووبارانە و لە نزیک ئەم ھۆزە نیشتەجێ بوون، سنووری ئەم ھۆزانە لە بەشی پۆژمەلاترا بە پووباری (کیپۆلین) دەست پێ دەکات و لە پۆژاوارا بە دەریاچە (بیگال) کۆتایی دێت.^۱

(مەغۆل) ە پەسەنەکان - باپیرانی جەنگیزخان - بە حوکمی ئەوێ لە نیوان دەشت و جەنگلستاندا نیشتەجێ ببوون، خۆیان بە ئاژەلدارێ خەریک کردبوو ژیا ئیکیشیان بە پاوو شکارەو ە بەند بوو، ھەروەھا بە حوکمی ئەوێ پووباری (سەرداریا) واتە (سەیحون) جیھانی تورکی مەغۆل و جیھانی ئیسلامی لێک جودا کردبوو، مەغۆلە تورکەکان لە سەر دابو نەریت و ئایەنەکانی خۆیان مابوونەو ە وەک (بێتەرستی، بوزایی، نەستوپێ)، شارستانیەتی چین گەورەترین کاریگەری لە سەر ئەم ھۆزانە (مەغۆل) دروست کردبوو.^۲

پێنجەم: ژیا ئی کۆمەلایەتی مەغۆل:

سیستەمی کۆمەلایەتی (مەغۆل) لە سەر بنەمای چینایەتی دامەزرا بوو، ھۆز بۆ سێ چین دابەش دەبوو:

چینی یەكەم: نەجیب و پیاوماقولاڤ: ئەم چینیە سێ ناسناویان ھەبوو: (بە ھادور) واتا ئازا و چەلەنگ، (توبان) واتا پیاو ماقول، (ستسن) واتا دانا و ھەكیم.

چینی دووھەم: (نوکور) - واتا ئازادان - سیستەمی سەربازی و سیاسی (مەغۆلیا) لە سەردەمی (جەنگیزخان) دا لە سەر شانی ئەم خەڵکانە بە پێوە دەچوو، ئەم چینیە لە خەڵکی جەنگاوەر و شوێنکەوتووانیان پێکھاتبوو.

چینی سێیەم: چینی (عەوام) - گشتی و کۆیلەکان، ھەر تاقمە و تیرەییەکی مەغۆل سەرۆکیکی ھەبوو، ئەگەر شا بووایە پێیان دەگوت (خان = قان) یان سەرکردە بووایە پێیان دەوت (باکی = بەکی)، سەرۆکی ھۆزە جەنگەلنشینەکان وێنە (ئۆپرات، مەپکیت) بەم ناسناوانە ناویانگیان دەرکردبوو.^۳

ھەندێک تیرە و تاقمە و بچوک - وەك نەریتی ھەموو ژیا ئیکی خەڵکی لە ھەر شوێنێک بێت - بە خاتری خۆ بەھێزکردن خۆیان بە ھەندێک تیرە و ھۆزی لە خۆیان گەورەترەو ە دەبەستەو ە، چونکە بە خۆیان بە تەنیا نەیان دەتوانی بەرگری لە خۆیان بکەن، بۆ نمونە:

۱ المصدر نفسه، ص: ۲۸.

۲ المصدر نفسه، ص: ۲۸.

۳ المصدر نفسه.

هۆزی (جه لانیڕ) په یوهندی له گهڵ باپیرونی (جه نگیزخان) به ستووه، ههروهها ههردووک هۆزی (قهنقپان و ئۆپراپیت) یش دوی گهردنکهچ بوونیان بۆ (جه نگیزخان) ئهم کارهیان نهجامدا.

(ژینگه) کاریگهری زۆر گهورهی ههبوو لهسهر ژيانی کۆمهلایهتی و ئابووری هۆزهکانی مهغۆل، کهش و ههوی (وشک و برینگ) و گهپان و سوپان به دوی لهوهپ و به خێوکردنی مهپ و مالات و گوزه رانیکی درێژخایه بهم شیوهیه، جۆره ژيانیکی تایبهتی بۆ ئهم هۆزانه دروست کردبوو.

تورکه مهغۆلهکانی نیشتهجیی جهنگه لستان به شیوه ژيانیکی کتویانهی له دهووبهیری دهریاچهی (بایکال) پووباری (عامور) دهژیان، له دارستاندا پاری گیانله به رانیان دهکرد، له دهریاچه و پووباره کهدا پاوه ماسیان دهکرد و بهم شیوهیه بژووی ژيانیان پهیدا دهکرد.

بهلام نهوانهیی له (ئوستوبس) نیشتهجیی بوون ژيانیان لهسهر به خێوکردنی ئهسپ و په شهولاغ و مهپ و بزنی بوو، بۆیه به ناچاری به دوی لهوهپدا دهگهپان، ئهم شوانکارانه بۆ به دوا گهپانی لهوهپگا و ئاو بۆ ئاژه لهکانیان به درێژیی سال له کۆچ و کۆچ باریدا بوون، خه لکانیان هه بوون خۆیان فیتری ئهسپ سواری و شهپه شمشیر و تیره ندازی دهکرد بۆ ئهوهی بتوانن له ماوهیهکی کورتدا لهوهپگای گونجاو بدۆزنه وه و (به زهبر و زهنگ دهستی به سهردا بگرن)، ئهم جموجۆله لهسهر یهکانه و سنوور به زاندنه زۆر جار سهری دهکێشا بۆ نانهوهی شهپ و ههرا له گهڵ دراوسێکانیان و پاوه دوونان و تالان بپۆ، بۆیه ئهم شوانکارانهی مهغۆل به مروفی خاوهن چهسه له و تیکۆشه ر و ئازا و چالاک و نه ترس و پێخۆش بوونی جموجۆل و پووبه پووبوونهوهی مه ترسیه کان و زال بوون به سهر خه لکانی به رامبهردا ناسرابوون، هه موو ئهم سیفه تانه وایان له پیاوانی ئهم هۆزانه کرد بینه سه ربازی چه لهنگ و سوپایهکی ساز و پاهێنراویان ئی دروست ببیست و له کاتی پێویستدا کاری خۆیان پێ رابپه پێنریت، کاتیک (جه نگیزخان) هاته سهر حوکم توانی ئهم هۆزانه یهکخات و به سوود وهگرتن له ئهزمونی تفت و تال و نا په چه تیان و جهنگ و ههراکانیان توانی جۆریک له ژيانی کۆمهلایه تیان بۆ دروست بکات، لهم پێناوهدا دهستووریکی بۆ پێک خستن که به (یاسا) ناوی ده رکرد.

١ یاسا بریتیه لهو دهستوور و پێنمایانهی جهنگیزخان، ئۆیغوریهکان به پێنووسی زمانی خۆیان بۆیان نووسیهوه، له راستیدا ئهم کتێبه لهسهر خواستی جهنگیزخان نووسرایهوه و، خۆی له خۆیدا تیکه لهی داب و نه ریت و کلتوره پێشینهکانیانه، مهغۆلهکان پێپهویان ئی دهکرد و له کاتی کۆبوونهوهی کۆریلتای واته کۆبوونهوهی گشتی بۆ دانانی خانی تازه یان سازکردنی سوپاکانیان بۆ هێرش و پهلامار بۆ لای دهگهپانهوه.

ئەو زۆر داکۆکی دەکرد ھۆزە گەردنەکە چە ژێر دەستەکانی یەک دەنگی و یەک پەنگەکیان لە بۆچوون و بپارەکانیاندا بۆ دروست ببیت و ملکەچی فەرمانەکانی ئەو ببن، (یاسا): لە پیناوی قەلاچۆکردنی ھۆکارەکانی ئالۆزی و پشیوی و بەرقەرارکردنی ھێمنایەتی نێوخۆ سزاگەلێکی توندی بۆ سەرپێچی کاران لە خۆ گرتبوو، چەند بەندیکی قانونیشی تێدا بوو پەيوەندیان بە پەيوەندیە کۆمەلایەتیەکان و پەيوەندیەکانی نیتوان چینهکانی ھوکمران و تەواوی گەلەو ھەبوو.

(جەنگیزخان) ئامانجەکانی خۆی پێکان و توانی ھۆزەکانی مەغۆل کۆبکاتەو و سوپایەکی پێکخراوی مەزبوتیان ئی دروست بکات و بەپێی چەند نەخشەییەکی تۆکمە و تەواوی سەربازی ئاراستەیان بکات.

خۆراکی مەغۆلەکان: بە شیوەیەکی گشتی بریتی بوو لە گوشتی گیانلەبەرەکان – بە ھەموو جۆرەکانیانەو – لە ئەسپ و سەگ و گورگ و پێوی و جرج و مشک.

خۆراکیان کەم و کورت بوو بە تاییەتی لە زستاندا کە سەرما و سۆلە تەنگی پێ ھەلەدەچن، بەرنامەییەکی تاییەتیان بۆ پاراستن و پەسەندەکردنی گوشت دانابوو، کاتیکی گیاندارێکیان ئازەلێک مردار دەبۆو گوشتەکیان دەکردە پارچەیی تەنک تەنک و لەبەر خۆرەتاو ھەلیان دەواسی تا وشک ببێتەو و بۆگەن نەکات، ئینجا ھەلیان دەگرت و لە زستاندا دەیانخوارد.

پۆشاکیان: سادە بوو و لەگەڵ ئەو ژینگەییە دەھاتەو کە تێیدا دەژیان، بە زۆری لە خوری و تووکە و شتر چنرابوو، یان ھەر پێستی گیانلەبەرانیان لەبەر خۆیان دەکرد، جیاوازیەکی زۆر لە نیتوان جەل و بەرگی ژنان و جەل و بەرگی پیاوانیاندا نەبوو، نەریتی مەغۆلەکان ئاوا بوو: کە لە ماوەی درێژی زستاندا جەل و بەرگی بەریان نەدەگۆپی، بەلام ھاوینان ھەر مانگ جارێک بەرگی خۆیان دەگۆپی، ھەر ھەرگیز جەل و بەرگی خۆیان نەدەشۆرد و تا دەپزی و شپ دەبوو لەبەرین دەکرد، بە مەبەستی خۆ پاراستن لە سەرما و شێ، جەستەیان بە پێو چەور دەکرد.^۱

شەھەم: ئایینی مەغۆل:

لێکۆلەری مێژووی ھۆزەکانی مەغۆل بە ئەستەم دەتوانی بگاتە بنەمایەکی پاست و درست سەبارەت بە ئایینیان، ھەندێک سەرچاوە شتیکیان باس کردوو بەلام بەشی لێکۆلەر ناکات و دادی نادات.

(ابن کثیر) دهریاره ی بیروباوه پریان دهلی: ئه وان کاتیك (پۆژ) هه لده هات کپنووشیان بۆ ده برده، هه یج - جوړه خۆراکیکیان - به حه رام نه ده زانی، ئه وه ی ده ستیان بکه وتایه له گیانه بهر و مرداره وه بوو ده یانخوارد.^١

وهك (ابن کثیر) له (جوینی) ده گپیتته وه: (یاسا) که یان چه ند بریار و ده ستووریکی له خۆ گرتبوو وهك: هه ر که سیك - چ کوپ چ پیاو، چ کچ چ ژن - زینا بکات ده کوژیته، که سیك کاری (نیربازی) بکات ده کوژیته، کی درۆ بکات ده کوژیته، کی جادوو بکا ده کوژیته، که سیك میز بکاته نیو ئاوی وه ستاو ده کوژیته، کی خۆی له ئاوی وه ستاو نقوم بکات ده کوژیته، که سیك خواردن بداته دیلک یان خواردن بۆ که سیك هه لدا ده کوژیته، به لکو ده بیته خواردنه که به ده ست هه لگریت و بیداته ده ستی وه رگره که، هه ر که س خواردن ده دا به که سیکی ئازاد - نهك دیل - ده بیته له پێشدا بۆ خۆی لینی بخوات، ئه گه ر لای ئه و نه یخوات ده کوژیته، که سیك گیانداریک سه ربه رپیت وه کو ئه و گیانداره سه ر ده بردیتته وه، به لکو پێش ئه مه ده بیته ناو سکی هه لدرپیت و به ده ستی خۆی دلای ده ربه ییتیت.^٢

یه کیک له شاکانیان مه نکۆخان (١٢٥١/ز - ١٢٦٠/ز) له گفت و گۆیه کیدا له گه ل (پویرکی) ی گه رپیده، ده لی: ئیمه ی (مه غول) باوه رمان وایه که خودایه کی په رستراوی تاک و ته نها هه یه و، بۆ ئه و ده ژین و بۆ ئه و ده مرین و، به خۆشه و یستی ئه و دلمان ئارام ده گریت، به لام خودا چه ند په نجه یه کی جیاوازی به ده ست به خشیوو، به هه مان شیوه ش چه ند به رنامه یه کی جیاوازیشی داوه ته خه لک، کتیبی پیروژ (ئینجیل) ی داوه به ئیوه، به لام مه سیحیه کان پارێزگاریان لێ نه کردوو، (شماناس) ی داوه به ئیمه و فه رمانمان به چ شتیك پی بکات جیبه جی ده که یین و به ئاشتی ده ژین.^٣

(جوینی) ده لی: (جه نگیزخان) بۆ دینیکی دیاری کراو گه رمه ته ریه قه نه بووه، پۆله کانی به ئاره زووی خویان پوویان له ئاینه کان کردوو، هه یانه پووی له ئیسلام کردوو، هه شیانه مه سیحیه تی هه لبراردوو، تیشیاندا یه پووی له بت په رستی کردوو، جگه له ئه مانه ش له سه ر ئاین و نه ریتی باب و باپیرانیان ماونه ته وه.^٤

١ البداية والنهاية لابن کثیر، نقلًا عن العالم الاسلام للخالدي، ص: ٣٢.

٢ البداية والنهاية ١٦١/١٧-١٦٥.

٣ الحياة السياسية في العراق للدكتور القزاز، ص: ٢٠-٢١.

٤ المصدر نفسه، ص: ١٩. العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ٣٣.

(ابن فضل الله العمري) ده‌لێ: ... ئەو هی له تیکرایی مه‌زه‌به‌کانیان دێته به‌رچاو ئەو هی به‌که: باوه‌ریان به‌ تاك و ته‌نهای خودا مه‌بووه و پێیان وابوو (الله) ئاسمانه‌كان و زه‌مینى دروست كړووه.^١

دكتور (قه‌زاز) له پێناسه‌ی ئایینی (شامانی) ده‌لێ: ئایینی په‌سمى (مه‌غۆل) به‌ (شامانزم) ناوی ده‌ركردبوو، خۆی له په‌رستنى دیارده‌كانى سروشتدا ده‌نواند به‌ تايه‌تى په‌رستنى (پۆڤ)، — مه‌غۆله‌كان به‌ توندی گوێپاڤه‌لى كاهینه‌كانیان ده‌كرد، قسه‌كانى (مه‌نكوخان) بۆ (پویدركى) ی گه‌پیده ده‌بێته شایه‌دى ئەمه، به‌لام ئایین و پێنماكانى ئەم ئاینه له به‌رامبه‌ر ئاینه‌كانى گه‌لانى تر — ئەو گه‌لانه‌ی مه‌غۆل هێرشى كرده سه‌ریان — خۆی پانه‌گرت و پوكایه‌وه، كار به‌وه گه‌یشت مه‌غۆله‌كان له چین چوونه سه‌ر ئایینی (بوزایی)، له ولاتانى ئیسلامیدا چوونه سه‌ر ئایینی (ئیسلام) له پوسیا چوونه سه‌ر ئایینی (مه‌سیحی).^٢

(ئه‌پۆلډ) ده‌نووسی: (شامانی) ئایینی كۆنى مه‌غۆل بوو، له‌گه‌ڵ ئەو هه‌دا دانیان به‌ خودایه‌كى گه‌وره و توانادادینا، به‌لام نوێژیان بۆ ئەو خودایه نه‌ده‌كرد، به‌لكو چه‌ند تا قمه په‌رستراویكى په‌ستیان ده‌په‌رست، به‌ تايه‌تى ئەو په‌رستراوه شه‌په‌نگیانه‌یان ده‌په‌رست كه به‌ بیروباوه‌رى خۆیان ئەمانه ده‌توانن ئازاریان بده‌ن، بۆ په‌واندنه‌وه‌ی ئازارى ئەم په‌رستراوانه قوربانى و خوێنپێژیان بۆ ئەه‌جام ده‌دان، به‌ هه‌مان شێوه (پوچ) ی باپیران و پێشینانیان ده‌په‌رست، چونكه پێیان وابوو ئەمانه ده‌سه‌لات و کاریگه‌رى گه‌وره‌یان له‌سه‌ر ژيانى خه‌لكانى دواى خۆیان — واتا نه‌وه و وه‌چه‌كانیان — هه‌یه، له پێناوى سه‌ركه‌وتنى (مه‌غۆل) له نیوان هێزه‌كانى ئاسمان و جسمانى خواره‌وه‌دا پش‌تى خۆیان به‌ قسیسه‌كان ده‌به‌ست كه بریتى بوون له: (شامان، جادوباز، پزیشكه‌كان)، به‌ بیروباوه‌رى ئەوان ئەم (شامان) و (جادوباز) و (پزیشكه‌) دارای ده‌سه‌لاتیكى نه‌ینى و سه‌رسووپه‌ینه‌رن بۆ سه‌ر په‌گه‌زه‌كانى مردن و پووحى مردوان، ئایینی (مه‌غۆل) له‌ پێزى ئەو ئاینانه نه‌بوو كه خاوه‌نى توانایه‌كى به‌هێز بوون و جه‌ماوهر و پش‌تیوانیكى گه‌وره‌یان به‌ ده‌وره‌وه بوو و (لاهوتیكى منظم) یان هه‌بوو و دارای هێزى قه‌ناعه‌ت پێكردن و پركردنه‌وه‌ی پێداویسته‌كانى ژیری و عه‌قلى هه‌بوو، ئەم ئاینانه خاوه‌ن دامه‌زراوه‌ی پێكخراو بوون بۆ پێگه‌یاندى مامۆستایانى

١ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ٣٣.

٢ المصدر نفسه، ص: ٣٣.

ئایینی، لیڤهوه مهغۆلهکان کاریگه‌ری ئایینی ئه‌و گه‌لانه‌یان که‌وته‌ سه‌ر^١ — که‌ هێرشیان کردبوونه‌ سه‌ر —، ئه‌مه‌ بیروباوه‌پێ شیۆینراو و خراپ بووی مهغۆل بوو.^٢

(إسماعیل عبدالعزیز الخالیدی) لیڤۆله‌ر پێی وایه‌:

بیروباوه‌پێ شیۆینراوی مهغۆل — که‌ میژوونووسان لیڤه‌ و له‌وێ ئاماژه‌ی پێ ده‌ده‌ن — جگه‌ له‌ پاشماوه‌ی بیروباوه‌پێکی پاست و دروست که‌ له‌ لایه‌ن هه‌ندیک پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ بۆیان هاتووه‌ هه‌یچی تر نییه‌، ئه‌م قه‌ناعه‌ته‌ له‌م ئایه‌ته‌وه‌ وهرده‌گیریت که‌ خودای به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (فاطر: ٢٤).

به‌لام لادانی مرقفایه‌تی له‌ پێی پاست که‌ خۆی له‌ ده‌ست تیوه‌ردانی خه‌لکانیکدا بینیه‌ته‌وه‌ وه‌کو حوکمپان و سه‌رۆک، یان زانایان له‌و بیروباوه‌پێ و ئایینه‌دا: چ به‌ زیادکردن بێ چ به‌ ئێ که‌ مکردن بێ — به‌ فیتی شه‌یتان یان نه‌فس و هه‌وا به‌ مه‌به‌ستی گه‌یشتن به‌ ئاره‌زوویه‌ک یان هه‌زکردن له‌ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌یه‌ک یان بۆ خۆ ده‌رخستن — یان هه‌موو ئه‌م هۆکارانه‌ ئه‌م بیروباوه‌پێه‌یان به‌ شیوه‌یه‌کی شیۆینراو گه‌یاندۆته‌ ده‌ست ئێمه‌، ئه‌وان — واته‌ مهغۆله‌کان — دان به‌ خودایه‌کی ته‌نها و تاقانه‌دا دیتن و ده‌لێن ئه‌و خودایه‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه‌، به‌لام هه‌ندیک دروست کراوی بۆ ده‌که‌نه‌ هاوه‌ڵ له‌ په‌رستندا، وه‌ک (پۆژ، پوچه‌کان) و شتی تریش، ئه‌وان (کوشتن و زینا و لیواته‌ و درۆ و سحر و جادوو و جاسوسی) به‌ خراپ داده‌نێن، که‌ هه‌موو ئه‌مانه‌ له‌ لایه‌ن خودای پاک و به‌رزه‌وه‌ و له‌ پێی پێغه‌مبه‌ره‌ پێزه‌کانیه‌وه‌ به‌ حه‌رام و قه‌ده‌غه‌ دانراون، که‌ ده‌بینین تۆله‌ و سزا له‌ به‌رامبه‌ر هه‌ندیک له‌م تاوانانه‌ زۆر تونده‌، به‌لام ئه‌مه‌ خۆی له‌ خۆیدا نیشانه‌ی شیواندنه‌که‌یه‌ که‌ به‌ ده‌ستی خه‌لکانی سه‌ته‌مکار ئه‌م گۆڕینه‌ کراوه‌، پێیان وابوو به‌م کاره‌یان و که‌م و کوڕیه‌که‌یان پێ ده‌که‌نه‌وه‌ یان سوود له‌ ئه‌زمونیک وهرده‌گرن.

پوخته‌ی قسه‌: (ئوستاد إسماعیل الخالیدی) ئه‌م پرایه‌ی په‌سه‌ند کردووه‌: که‌ ئوممه‌تی (مهغۆل) بیروباوه‌پێ — و ئاین — یکی پاست و دروستی هه‌بووه‌، به‌لام به‌ تێپه‌رینی چه‌رخه‌ زه‌مانه‌ شیۆینراوه‌ و پاشانیش زۆر له‌ فه‌رمانه‌کانی وازیان لێ هێنراوه‌، که‌ (جه‌نگیزخان) هاته‌ سه‌ر حوکم فه‌رمانی نووسینه‌وه‌ی به‌ خه‌تی (ئۆیغۆپی) ده‌کرد، ئینجا بۆ خۆشی چه‌ند

١ الدعوة الى الاسلام، أرنولد، ص: ٢٥١.

٢ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ٢٤.

شتیکی پتیه زیاد کرد که به بیروباوه پی خوی سوود به ئومه ته که ی دهگه یه نیت و مهمله که ته که ی به هیتر دهکات.^١

به م شتیه یه ئاین و بیروباوه په ئاسمانیه کان به جوره ها شتیه ی گۆرین و شتواندن و ئی زیادکردن و ئی که مکردن له لایه ن مۆفه کانه وه دهست درێژیان کراوه ته سه ر، ئه م دهست درێژه له سه ره تارا کراوه ته سه ر ئه و ئاینه ی بۆ بابه ئاده م (علیه السلام) تا به ئاینی (ئیه رامی و ئیسماعیل) پاده گات که له لایه ن -خه لکی نیوه دوورگی عه ره بیه وه- شتوینراوه، ئاینه که ی (موسا)ش له سه ر دهستی جووله که گۆر دراوه، له دوایشدا ئاینی عیسا له لایه ن نه صرانیه کانه وه دهستکاری کراوه،^٢ قورئانی پیروژ له زۆر شویندا ئه م پاستیه ی چه ند باره پات کردۆته وه، ئه م ئایه ته پیروژه به سه بیکه ی نه به لگی ئه م قسه یه مان: خودای به رز و مه زن ده فه رموویت: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَحْدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾﴾ (النساء: ١٧١).

مهروه ها خودای به رز ده فه رموویت: ﴿فِيمَا نَقُصُّهُمْ مِيثَقَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ (المائدة: ١٣).
 جه وته م: کیشمه کیشمه کانی کۆمه لگای (مه غۆل) له پيش (جه نگیز خان) ١٥:
 ١- ئاژاوه ی نیو (مه نغۆلیا):

له راستیدا جگه له تورکی (ئۆیغۆر و خه تا)ی دانیشتووی باشووری ناوچه ی (ئوستوبس) له گه ل (مه نغۆلیا)ی ئه سلێ، ته واوی مه نغۆلیا که وتبووه بارودۆختیکی یه کجار ئالۆز و په شتو، ئه و کات له نیوان (ته ته ره کان و مه نغۆله کان و کرایت و نایمان) و لاتیککی ناسراو به ناوی شاره کانی (به لات)، پایته ختی حکومه ت له ئارادا نه بوو، شاره کانی (ئۆیغۆر) جگه له چه ند سه ر یازگه یه کی ده وره ی په شما له کانی سه رۆکه که یان زیاتر نه بوون، ئه وه ی پۆشن بیت ئه م سه ر یازگانه دوا ی کۆچه وه ی سه رۆک یان (خان) داده پمان، له (ئوستوبس)ی مه غۆلی پا تا به

١ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ٣٥.

٢ المصدر نفسه، ص: ٣٥.

ته‌واوی ناوچه دارستانه‌کان پاده‌گات هیچ له‌م سه‌ریازگانه‌ی لی نه‌بوون، په‌یدا‌بوونی ئەم سه‌ریازگانه به له دایک بوونی (جه‌نگیزخان) هاتنه‌ ئاراوه، له‌ و ناوچانه‌دا جگه له‌ چه‌ند گوندیکی بچکۆله که چه‌ند خیزانیکیان تیدا نیشته‌جی ببوون و به‌ پیشه‌ی شوانکاریه‌وه سه‌رگه‌رم ببوون شتیکی تر نه‌ده‌بینرا، جار هه‌بوو له‌ ناوچه‌یه‌کی گه‌وره‌دا ته‌نها گوندیک ده‌بینرا، ئەم‌ه‌ی گوتمان نموونه‌یه‌کی ئەو ژیان و گوزه‌رانه‌ باوه‌ بوو له‌ کاتی سه‌ره‌تای لاویتی (جه‌نگیزخان) و براهه‌کانی دا باو‌بوو، ئەمان کاتیک مامه‌کانیان به‌ هه‌تیوی به‌ره‌لایان کردن، به‌ ناچاری پووین کرده‌ پاو و فه‌راهه‌مه‌ینانی ژیانیکی کوله‌مه‌رگی بۆ خۆیان،^١ ئەوه‌ی پاستی بیت له‌ نیوه‌پاستی سه‌ده‌ی (١٢)ی زایینیدا په‌یوه‌ندی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی (مه‌غۆل) به‌ هۆی ئەو ئالۆزی و گرژییه‌ی ماوه‌یه‌کی زۆری خایاند پارچه‌پارچه‌ ببوو و لیکه‌له‌وه‌شابوو، مه‌غۆلی (تایجیوت) و ته‌واوی مه‌غۆله‌کانی تریش به‌ هۆی ئاژاوه و هه‌رای گشتی بی (خان) بوون، کیشمه‌کیشی نیوان (تایجیوت) و (جه‌نگیزخان) و دوزمنایه‌تی نیوان (جه‌نگیزخان) و (جاموکا) و شه‌ر و هه‌رای نیوان ته‌واوی تیره و هۆزه مه‌غۆلیه‌کانی تریش له‌سه‌ر له‌وه‌پگا و پوش و پاوان و جینگ و پیگه‌ی سه‌ریازگه‌کانیان ئەم ئاژاوه و پشویه‌یان له‌ و لات‌ه‌دا نیشان ده‌دا، به‌لگه‌ بۆ ئەم هه‌را و بگه‌ره و به‌ردانه‌ی ئیوخۆی (مه‌غۆل): هه‌ول و ته‌قه‌لاکانی (جه‌نگیزخان) دوا‌ی مردنی بابی بۆ کۆکردنه‌وه‌ی هۆز و تایه‌فه‌ په‌رته‌وازه‌کان، هه‌روه‌ها دروستکردنی هاوسه‌رگیری مه‌غۆله‌کان له‌گه‌ڵ عه‌شیره‌ته‌کانی تر چ له‌ پتی په‌زامه‌ندیه‌وه‌ چ له‌ پتی هه‌لگرتنه‌وه‌، وه‌ک ئەوه‌ی له‌ هاوسه‌رگیری خودی (جه‌نگیزخان) و باوکیدا پووین داوه‌ هه‌موو ئەمانه‌ سه‌ریان کیشاوه‌ بۆ شه‌رو هه‌رای زۆر و زه‌وه‌ند.^٢

٢- هه‌وله‌کانی یه‌کگرتنه‌وه‌ی هۆزه مه‌غۆله‌کان:

پیش ده‌رکه‌وتنی (جه‌نگیزخان)یش چه‌ند هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌ک له‌ پیناوی یه‌کگرتنه‌وه‌ی هۆزه‌کانی (مه‌غۆلی) دران، به‌لام هه‌موو ئەم هه‌ولانه به‌ هه‌واداچوون، میژوونووسان ده‌ریاره‌ی (بدانستار)ی باپیره‌ گه‌وره‌ی مه‌غۆلی قسه‌یان کردووه‌، (بدانستار) له‌ فیل و ته‌له‌که‌بازیدا ناویانگی ده‌رکردبوو، توانی خۆی بکات به‌ سه‌رۆکی ئەو هۆزه‌ی که له‌ نزیک خانووه‌که‌ی ئەو له‌سه‌ر که‌ناره‌کانی ده‌ریاچه‌ی (بایکال) هه‌لیان دا‌بوو و له‌ چه‌ند خیزانیکی تیپه‌ریان نه‌ده‌کرد، تا (قه‌یدی)ی کوپی بوو به‌ سه‌رۆکیان، هه‌نده‌ی نه‌خایاند ناسناوی (خان)ی خرایه‌ پال، ئەم

١ المغول، د. السيد الباز العريني، ص: ٣٨.

٢ المصدر نفسه، ص: ٣٩.

خيزانانہ کاکلہ ی په که می مه مله که تی (مه غؤل) بوون، (قه يدق) (۳) کوپی هه بوو، گوره که یان باپیره گوره ی بنه مالہ ی (قیات) بوو که (جهنگیزخان) ی تیدا هه لکه وت، کوپه ناوه نجبه که ی (قه يدق) باپیره گوره ی بنه مالہ ی (تایجیوت) بوو، (جهنگیزخان) له سهره تای لاویتیدا ناماده ی هه موو نه و هه را و ناکوکیه ی نښان نه م دوو بنه مالہ ی (قیات و تایجیوت) بوو. مه مله که تی (مه غؤل) ی په که م له سهرده می (کایل) و نه وه ی (قه يدق) و پاش توند و تول کردن ی په یوه ندی نښان (مه غؤل) و بنه مالہ ی (کین) ی حوکمرانی باکووری (چین) گه یشته لوتکه ی حوکمرانی، به لام بق و کینه له نښان (کایل) ی خانی (مه غؤل) و (چای سونگ) ی شای (چین) دروست بوو و تا له سالی (۱۱۳۵) ی زاینیدا ناگری جهنگو و هه را له نښانیدا هه لایسا و له سالی (۱۱۳۹) ی زاینیدا سوپای چین تېکشکا، نه م میژووه به سهره تای (پاپه پینی مه غؤل) داده نریت.

بنه مالہ ی (کین): هه رچنده سهرکایه تی (مهنشوریا) و (باکووری چین) ی ده کرد، به لام زور له (مه غؤل) ده ترسا به تایبه تی پاش نه وه ی مه غوله کان ده سلاتیان به سهر باکووری پوژشاوی (مه غؤل) دا کیشا و (ته تار) هکانی نیشته جی که ناری باشووری پووباری (کیرولین) یشیان خسته ژیر پکیفی فرمانره وایی خویانه وه، (چان) ی شای (چین) هه ولیدا ناگری فیتنه و ناژاوه له نښان (مه غؤل) و (ته تار) دا هه لایسینی، چند جهنگ و هه رایه که له نښانیدا پوویدا، (یه سوکای) ی نه وه ی (کایل) و باوکی (جهنگیزخان) سهرکرده ی که ته تاره کانی به ناوی (تیموجین) کوشت، بۆ زیندوو پاگرتنی نه م سهرکه وتنه ی مندالیک ی خوی که تازه له دایک ببوو به ناو نه و کرده وه و ناوی نا (تیموجین)، دوايه به (جهنگیزخان) ناوی ده رکرد.

پوژگار هات و پویش (ته تار) هکان به پشتیوانی سوپای خویان و پشتیوانی بنه مالہ ی (کین) ی (چینی) له هه موو بواره کانی سهریازی و جهنگی و شیوازه کانی سیاست و فیل و ته له که بازیدا بوونه خاوه نی ده سلات و سولتانی گوره ی ناوچه که، کار به وه گه یشت مه مله که ته تازه پیگه یشتووه که ی (مه غؤل) لیک هه لوه شیت و (ته تار) هکان ده ست به سهر پوژشه لاتی بیابانی (جوبی) دا بگرن - که له پيشدا له ژیر ده سه لاتی مه غوله کاند بوو -، دواي نه مه (ته تار) بووه مایه ی هه په شه بۆ خودی بنه مالہ ی (کین): بۆیه هینده ی نه خایاند بنه مالہ ی (کین) ی پاشایه تی (چینی باکوور) له (ته تار) هکان هه لکه پایه وه، نه مه بوو به هه لیکی باش به ده ست (جهنگیزخان) تا به سهریاند سهرکه وی، له گه ل نه وه دا (یه سوکای) ته نها سهرکی بنه مالہ ی (بوجقین) بوو له نښووی (قیات) دا، به لام به جهنگاوهریکی ناژاو

سهركرده يه كى سهركه وتوو ناويانگى ده كردبوو، پيشدا ئاماژه مان به سهركه وتنى (يه سۆكا)ى كرد به سهركه (تيمۆجين)ى يه ك له سهركرده كانى (ته تار)دا، ئينجا يارمه تى (توغرۆل)ى سهركى هۆزى (كرايت)ى دا له پۆژئاوادا بۆ گيتپانه وهى كورسى ده سه لاتى، ههردوو كلا په يمانيان به ست ببنه يه ك ده ست، دواى ئه مه (جهنگيزخان) سوودى له م هاوپه يمانيه وه رگرت.^١

(يه سۆكاى به هادوور) هاوسه رگيرى له گه ل (هۆئيۆن) ئه نجامدا كه له تيره ي (مهركيت) بوو، (٤) مندالى له م هاوسه ره ليكه وته وه كه گه وه كه يان (تيمۆجين) بوو، ئه وانى ديش (جۆش، قسار، قاجيۆن، له گه ل كچيكيش)، له دوو هاوسه ره كه ي تريش (به كتر و يه لجوتاي) لى كه وته وه.^٢

هه شته م: بارودۆخى جيهانى ئيسلامى پيش داگيركاريه كه ي مهغۆل:

جيهانى ئيسلام له قوناغى سه ره تاي هيرشى مهغۆلدا بۆ چه ند مه مله كه ت و ده وله تيكي بچووك به ش به ش ببوو، هه نديكيان له بوارى سه ريانى و ئابووريدا به هيز بوون و هه نديكيان بى هيز بوون، له گه ل ئه مه شدا له گه ل يه كتر ناكوك بوون و، پرکيشى يه كتريان ده كرد و، هه ر يه ك له پاستى خۆى ده ويوست ولا تى خۆى له سه ر حيسابى به رامبه ره كه ي فراوانتر بكات.^٣

ئهم (سهركه) ناكوكانه به رژه وه ندى خويان به سه ر به رژه وه نديه بالاكانى موسلماناندا هه لده بژارد، بى هه وال له فه رموده ي خوداي به رز و مه زن: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَنفَشُوا وَتَذَهَبَ رِيحُكُمْ﴾ (الانفال: ٤٦). له پى و په سمى تاييه تى خويان و هه لسوكه وتى گه ل گه له كانيان، يان خۆبه خۆى يه كتردا وازيان له بنه ماكانى ئيسلام هيتابوو و له سه ر هيله پانه كانى ترازابوون، كه وتبوونه نيۆ جليتاوى تاوانه گه وه ره كانيان و به خواردنه وهى مەى و كوشتنى كاته كانيان له ئاههنگه كانى سه ما و گالته و گه پ و شه پوال پيسى و قسه ي پرپوچچه وه سه رگه رم ببوون، گه وه سهركرده كانيان لاسايان ده كردنه وه، به لكو خه لكه نزيك و ده وروبهره كانيشيان ئهم كاره به دانه يان په چاو كردبوو، چۆن وانه بى؟، كه له كاتيكا - گوتراوه - خه لك له سه ر دينى شاكانيانن، له ئه نجامى وازهينانيان له په وشته

١ المغول للعربى، ص: ٤٢.

٢ المصدر نفسه، ص: ٤٢.

٣ المغول والأوروبيون والصليبيون، محمود عمران، ص: ١٥.

به رزه کانی ئیسلام گیانی قوریانی دن و خوشه ویستی شه هادهت له دل و دهرونیاندا نه مابوو، هر ئه م هۆکارهش بووه مایه ی به زین و پووخانیان له به رامبه ر هیرشی (مه غۆل) دا، ئه م هۆکاره بریتی بوو له و (وهن) ه ی که پیغه مبه رمان (ﷺ) نښمه ی لی ئاگادار کردووه ته وه: کاتی ده فهرموویت: ((یوشک ان تتداعی علیکم الأمم کما تتداعی الأکله علی قصبعتها، قالوا: أمن قلة نحن يومئذ یا رسول الله؟ قال: بل أنتم يومئذ کثیر ولکنکم غشاء السیل، ولینزعن الله من صدور عدوکم المهابة منکم ولیقذفن فی قلوبکم (الوهن) قالو: وما الوهن یا رسول الله؟ قال: حب الدنيا وکراهية الموت)).^۱

(واته: خه ریکه گه لان هیرستان بۆ بیتن چۆن برسیه کان هیرش ده به نه سه ر سفره که یان، گو تیان: له و پۆژگاره دا به هۆی که میمانه وه یه؟ فه رمووی: به لکو ئیوه له و پۆژگاره دا زۆدن به لام وه که ف و کولی سه ر ئاوی لافاون، خودا سامی ئیوه له نیو دلی دوژمنه کانتان دینیتته ده ر و (وهن) یش ده خاته نیو دلی ئیوه وه، گو تیان: ئه ی پیغه مبه ری خودا: (وهن) چیه؟ فه رمووی: خوشه ویستی دنیا و بق لیبوونه وه ی مه رگ).

به م شیوه یه ئوممه ت په رته وازه و پارچه پارچه ببوو، له هه ر هه ریمک سولتانیك و له هه ر تیره یه که ئه میریک هه ببوو، په حمه تی خودا له م بیژره بی که ده لی:

مما یزهدنی فی أرض أندلس ألقاب معتمم فیها ومعتمد
ألقاب مملكة فی غیر موضعها کاله ر یحکی انتفاخاً صولة الأسد

له دوا ویستگه دا گه یشتن به به لایه کی سه رتاسه ری، خودای به رز ده رباره یان ده فهرموویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ (ابراهیم: ۲۸).

لای ئه وان ژیان و خوشگوزه رانی له پښ هه موو شتی که وه بوو، مرۆف بی نرخ ببوو، سه ماخانه و قومارخانه کان ئاوه دان کرابوونه وه، په رستگاگان ببوونه وێرانه، حوکمران و کاربه ده ستان که میان لی مابوو په پابند بن به په وشته به رزه کانه وه، پښمه ی هه و هه وه سیان به ردابوو، پښی خه لکانی دوو پوو و بی باوه پریان ده گرت، پښک ئه م ئایه ته پیروژه یان به سه ردا ده چه سپا: خودای به رز ده فهرموویت: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ

ءَامِنَةٌ مُّطْمَئِنَّةٌ يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِسَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ (النحل: ١١٢).

ئهوهی لیڤه دا جیباسی ئیمهیه بهشی پۆژهلاتی جیهانی ئیسلامیه، بهلام بهشی پۆژئاوای واتا مهغریب و ئهندهلوس- ئهوا لهویشدا ململانیی نیوخۆ لهگهڵ بهرهنگاربوونهوهی بزووتنهوهی هه لگه پانه وهخوای له ئارادابوو، بهشی پۆژههلات بهسهرچهند دهولهتی بچووکدا دابهش ببوو، له ولاتی (فارس یان ئییران) دهولهتی (خوارهزمی) حوکمی دهگێپرا. سنووری دهسهلاتی له چیای (ئۆپال)ی باکوور تا کهنداوی عهرهبی باشوور درێژ ببۆوه، له چیای (سند)ی پۆژههلاترا تا سنووری (عیراق) پۆژئاوا درێژ ببۆوه، له عیراقیش: (خهلیفه ی عهیباسی) له بهغدا ی پایتهختی خیلافهت تهنها سههرکردایهتی مهعنهوی به دهستهوه مابوو، سههرکردایهتی سهربازی به دهست نه مابوو، به لکو تهنها دهیتوانی له پێگهی میمبهری مزگهوته کانهوه و له کاتی نوێژی ههینی و بۆنه و هاتنه پێشهوهی کێشهکاندا بانگهوازی جیهاد بکات و دوعای خێر بۆ سههرکهوتنی موسلمانان بکات.^١

له میسر و شام: دهولهتی ئهییوبی کێشه ی تایبهتی خۆی ههبوون لهگهڵ مهملهکهتی (بیت المقدس) و هێرشی خاچهپرستان له کهناره دهریاکانی شامدا، ئهوهی زیاتر کێشهکانی ئالۆزتر کردن ئهمه بوو: له کاتی دههرکهوتنی مهترسیهکانی (مهغول)دا خاچهپرستهکان له هێرشی پێنجهمیاندا (له سالی ١٢١٨ ی زایینی)دا دهستیان بهسهر بورجی شاری (دمیات)دا گرت، ئهمه سههری کێشا بۆ وهفاتی (مهلیک عادل) و دابهش بوونی بنه ماله ی ئهییوبی بۆ چهند مهملهکهتیک. که ههره گرنگه که یان (میسر) بوو (مهلیک کامیل) له ٦١٥-٦٣٦ ک/ ١٢١٨-١٢٣٨ ز حوکمی تیدا گێپرا، له (دیمهشق)یش مهلیکی گهوره (عیسا) له ٦١٥-٦٢٤ ک/ ١٢١٨-١٢٢٧ ز حوکمی تیدا گێپرا.

دهولهتی (سلجوقی) ی پۆمیش له ئاسیای بچووکدا و له کاتی دروست بوونیوه تا کوتایی هاتنی بهردهوام له بهرامبهر جموجۆلهکانی ئیمپراتۆریهتی (بیزهنتی) وهستا بۆوه. لهگهڵ ههموو ئهمانه شدا مهترسی هێرشی (خاچهپرستان) له ولاتی (شام) و پاشان مهترسی (جیهانی پۆژئاوا) دوباره دوا ی داگیرکرانی (قوستهنتینییه) به دهست خاچهپرستان له هێرشی چوارهمی خاچهپرستان له (١٢٠٤ ز خۆی زهق کردبۆوه).^٢

١ المغول والأوروبيون والصليبيون، ص: ١٦.

٢ فتح القسطنطينية، ترجمة الدكتور حسن حبشي، ص: ١١٤ وما بعدها.

١- فیرقه‌ی ئیسماعیلیه‌ی باتینی:

(حه‌سن سه‌باح) به دامه‌زێنه‌ری پاسته‌قینه‌ی (فیرقه‌ی ئیسماعیلیه) داده‌نریت له ئێراندا، ده‌ستی کرد به هێرش کردنه سه‌ر شار و قه‌ڵاكانی ده‌وروبه‌ری ناوچه‌ی (كه‌هستان) كه گرنه‌گرتنیان قه‌ڵای (مه‌رگ) بوو و له‌ ساڵی ٤٨٣ی كۆچی/١٠٩٠ی زاینیدا ده‌ستی به سه‌ردا گرت و كرده‌ی به پایته‌ختی مه‌مله‌كه‌تی ئیسماعیلیه، هه‌ر به‌مه‌ نه‌وه‌ستا و به یاریده‌ی شوێنكه‌وتووانی توانی ده‌ست به سه‌ر ته‌واوی ناوچه‌كانی باشووری ده‌ریای (قه‌زوین) دا بگریت،^١ فیرقه‌ی (ئیسماعیلی)ی له‌ میژوودا به‌ خه‌لكێکی جه‌نگاوه‌ر و شه‌پانی و توند و تیژ ناسراون، ترس و بیمیان خستۆته‌ نێو دڵ و هه‌ناوی خه‌لكه‌وه‌ و خراپه‌یان له‌ زه‌ویدا بلأو كردۆته‌وه‌ و له‌ به‌رامبه‌ر سولتانه‌كانی ده‌وله‌تی (سلجوقی) پاوه‌ستاونه‌ته‌وه‌ و به‌ هۆیانه‌وه‌ سه‌لته‌نه‌ت و خیلافه‌ت و یك‌پا راجه‌له‌كاون، دوزمه‌نیه‌تی توند و تیژی نیوان ئه‌وان و تیک‌پای موسلمانان سه‌یر نییه‌، چونكه‌ ده‌زگایه‌کی تۆقینه‌ریان هه‌بووه‌ كه‌ له‌ پێكخراویکی نه‌ینی و كۆمه‌له‌ لاویکی ئازای گیان فیدا و پاسه‌وانی بیروباوه‌ری فیرقه‌كه‌یان پێكهاتبوو، ئه‌م گه‌نجه گیان له‌ سه‌ر ده‌ستانه‌ هونه‌ری خۆ مه‌لاسدان و خۆ حه‌شاردانیان چاك ده‌زانی، كاره‌كه‌یان له‌ گه‌ڵ سه‌روشتی بانگه‌وازی فیرقه‌كه‌یان واته‌ (ئیسماعیلی باتینی) ده‌هاته‌وه‌ كه‌ بریتی بوو له‌ فیرقه‌یه‌کی نه‌ینی ته‌واو، به‌ جۆریك كه‌م كه‌س ده‌یتوانی كه‌ سێکی باتینی له‌ خه‌لكانی ته‌رجیا بكاته‌وه‌، ئه‌ندامانی پاهێنه‌ری ئه‌م ده‌زگایه‌ لاوانی تازه‌ پێگه‌یشتووین هه‌له‌ ده‌بژاردن و له‌ سه‌ر كاری به‌كارهێنانی چه‌ك و ته‌راندازی و شیوازه‌كانی جه‌نگ و پێگه‌كانی په‌شه‌كوژی و خوێنپێژی پاهێنیه‌نیان پێ ده‌كردن،^٢ كاتێك حوكمه‌رانیکی به‌ توانا له‌ ولاتانی ئیسلامی هاوسێدا په‌یدا ده‌بوو، گیانفیداكانی ئه‌م ده‌زگایه‌ (به‌ مه‌به‌ستی ده‌ریاز بوون له‌ مه‌ترسیه‌كانی) به‌رنامه‌ی په‌شه‌كوژیان بۆ داده‌پشت و ده‌یانكوشتن.

یه‌كه‌مین ئامانجی ئه‌م كاره‌یان ترس و بیم خستنه‌ نێو دڵ و ده‌روونی هه‌موو لایه‌ك و بلأو كردنه‌وه‌ی فیتنه‌ و ئاژاوه‌ و پشێوی بوو له‌ نێو پیزی دوزمه‌نانه‌ی مه‌زه‌به‌كه‌یان، چه‌ندین كه‌سایه‌تی گه‌وره‌ و هه‌لكه‌وتووی ده‌وله‌تی (سلجوقی) بوونه‌ قوربانی ئه‌م ده‌زگا سامناكه‌، تا كار به‌وه‌ گه‌یشت خه‌لكانی چالاکی بواری سیاسی و فیه‌ریان پێوه‌ نه‌هێشت و به‌ دواپوژی خه‌فه‌تباری خۆیان گه‌یاند، گه‌وره‌ترین وه‌زیری سلجوقی و مه‌زنترین كه‌سی عاقل و بیرمه‌ندی ئه‌و ده‌وله‌ته‌یان كوشت كه‌ خواجه (نیزام‌المولك) بوو، ساڵی ٤٨٥ ك/ ١٠٩٢ز یه‌كێك له‌ گیان

١ المغول في التاريخ للصياد، ص: ٧٧-٧٨.

٢ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ٥٣.

فیدایانی ئەم دەزگایە لەسەر شیوەی پیاویکی سۆفی مەشرەب لێی هاتە پیشەوێ و بە خەنجەرەکی ورگی هەڵدەری و بەسەر پوواییدا خست، (نیزامولمولک) یەكەمین كەسایەتی گەورەیی جیهانی ئیسلامی بوو بوو بە قوریانی دەستی ئەم مەزەبە خوێن پێژە،^١ والی و حوکمرانی موسلمانان دژ بە دژی یەكتری كەسانی ئەم فیرقەیان دەسەلاتدار دەکرد تا لە دژی یەكتر بە کاریان بێنن، نموونەیی ئەمە: كاتێك مەملانێی نێوان خەلیفەکانی (عەبباسی) و سولتانەکانی (سلجوقی) بەرپا بوو، سولتان (مەسعودی) سلجوقی بەوێ تەوانبار دەکرا کە گواپە ئەو ئامارەیی داوێ تەقیمیکی فیدایی باتینی تا خەلیفە (المسترشد) لە كۆل بکەنەو، ئەوێ بوو لە سالی (٥٢٩/ك/١١٣٤)ن کوشتیان و لووت و گوێیان بپین و بە پووتی بەجێیان هێشتبوو،^٢ بە هەمان شیوە لە سالی (٥٣٢/ك/١١٣٧)ن لە شاری ئیسفەهان خەلیفە (پاشید)ی کورپیشیان کوشت، چونکە جەنگانی گەل خەلیفەکانی عەباسی ئامانجێک بوو لە گەل بیروباوەرپەکانیان دەهاتەو، پێشداش (ئوغلەش)ی کاریە دەستی دەولەتی (خوارەزمی)یان لە عێراقی عەجەمدا بە ئامارەیی خەلیفە (ناصر) پەشە کوژ کرد، مەملانێی نێوان (ئیسماعیلی) و (خوارەزمی) زیانیکی گەورە و گرانی بۆ هەردوو کلا لیکەوتەو.^٣

بە هەمان جۆر ئەم فیرقەیی تەوانگەلیکی زۆری دژی هەموو ئەو فیرقە ئیسلامیانە ئەنجامدا کە لە بیروباوەردا لەوان جودا بوون، ترس و تۆقاندنیان بۆ کوێردەو، هێندەیان زۆر ئەنجامدا تا کار بەوێ گەشت موسلمانان ئاواتەخەز بوون لەنیوچن، بۆ پێکانی ئەم ئامانجەیان هانی (مەغۆل)یان دەدا و پێگەیان بۆ خۆش دەکرد تا هەلبکوتیتە سەریان و لە نیویان بەریت، (ابن طباطبا) دەلێت (مەلیک ئیمامودین یەحیای کوپی ئیفتیخاری) بۆی گێرپامەو و گوتی لە یادە کە لە (قەزوین) بووین کاتێک ئێوارە دادەهات هەرجی کەل و پەلی مائەمان هەبوو لە جلپەرگ و قوماش و قاپ و قاچاغ و پێخەف دەمانبەردە نێو هەورەبانی خانوو و دەمانشاردەنەو، ئەمە لە ترسی چەتە و شەوگەردی بیروباوەرپەکان بوو، کە شەوانە ماله و مائی قەزوین دەگەپان، کە بەیانی دەبۆو کەلوپەلەکانمان دەهێنایەو دەروەو، لەبەر ئەمە بوو قەزوینیەکان چەق و چەکیان زۆر هەڵدەگرت، ئەم بیروباوەرپانە ئەمە پیشەیان بوو تا سەردەمی (شمس الدین ی قازی)، ئەو هات و پووی لە (قائان) نا و سەربازی ئامادە کردن و قەلای بیروباوەرپەکانی پووێخاندن.^٤

١ المصدر نفسه، ص: ٥٣.

٢ المصدر نفسه، ص: ٥٤.

٣ المصدر نفسه، ص: ٥٤. نقلا عن سيرة جلال الدين ص: ٥٥.

٤ الفخري في الآداب السلطانية والدولة الإسلامية، ص: ٢٥-٢٦.

(جورجانی) باس دەکات کە: (قازی شمس الدین ئەحمەد ئەلکافی قەزوینی) پەیوەندی بە (مەغۆل) هەو دەکرد، ئەو ئیمامێکی زۆر مەزن بوو، جاریک چوو لە (مەنکۆخان) و داوای لێکرد سنوورێک بۆ ئەم بێباوەرە دابنێ و خەڵکی لە خراپەی ئەوانە پزگاریان بێت، لە کاتی قسەکانیدا — کە بە ھەمەسەتەو و بە توندی وەک موسڵمانێکی دیندار و بە پەرۆشەو دەدوا — چەند وشەیەکی وشکی لە زار دەرجوون و (مەنکۆخان)یان تووڕە کرد، کاتێک (قازی شمس الدین) لاوازی و دەستەپاچەیی خستە پال کارێگەرێکی گەورە کەوتە دڵ و ھەناوی (مەنکۆخان)، پێی گوت کە ئەو تا ئێستا نەیتوانیوە پەرگ و پێشەیی ئەم فیرقە دەربێتێت کە (مەزەبی)یان بۆ خۆیان دیاری کردووە و پێچەوانەی ھەموو نایەکانی (نەسار) و موسڵمانان و مەغۆل، ئەمەش تەنھا بۆ ئەو دەگەرێتەوە کە ئەوان (ئیسماعیلیەکان) بە مال و سامان (مەنکۆخان)یان تەفرە داوە و سوودیان لە لاوازی دەوڵەتەکەیی ئەو وەرگرتووە و لە چیاکان و قەڵاوەکاندا شەوانە پارێز دێننە سەر موسڵمانەکان تا لە نیویان بەرن و شوێنەواریان نەھێلن، پوختەی قسە ئەوەیە: (فیرقە ئیسماعیلی) گەورەترین ھۆکار بوون بۆ لاوازکردنی موسڵمانان و بانگەوازی ئیسلامی و بانگخوێزان و زیادکردنی فیرقە لە نیویاندا و ھەرەس پێھێنانیان بە شێوەیەک کە لە بەرامبەری (مەغۆل)دا خۆیان پێ نەگیرێت و بە ئاسانی لە کاتێکی گونجاودا ولاتیان لێ داگیر بکریێت.^۱

۲- خێلافەتی عەبباسی:

پێش دەرکەوتنی مەترسی مەغۆل نیشانەکانی لاوازی و زەبوونی لە خێلافەتی عەبباسی دەرکەوتن، پەرگە ئەم لاوازی دەگەرێتەوە بۆ ئەو ساتە وەختانەی فارسەکان خزاوونە نێو دەوڵەتەو و پلە و زارەتیان لە خێلافەتی عەبباسی بە دەست ھێناو بوو کێشە لە نێو عەرەب و فارسدا دروست کەردبوو، ئەم کارە سەری کێشا بۆ ھاتنە ناوھەوێ پەرگەزی (تورک) بۆ نێو ناوھەندی دەسلەت، بەم شێوەیە سێ سەرەکی کێبەرکێی گرتنە دەستی دەسلەتێان دەکرد لە بەغدا: عەرەب و فارس و تورک. ھەموو ئەم کێبەرکێیە وای کرد حوکمرانەکانی (بەنی بوہە) کە دەوڵەتەکیان لە باشووری پۆژئاوای ئێران بوو چاو بپرنە دەسلەلاتی بەغداو لە ئاکامدا بەسەر (خەلیفە)دا زالبوون، بوہەییەکان سولتەیان کەوتە دەست و ناسناوی (سولتان)یان بە کارگیرێکەکانی خۆیانەو لکاند، دەسلەتێان لە ژوور دەسلەلاتی

خه لایفه وه بوو، ده یانتوانی به ئاسانی خیلافهتی عه بباسی هه لویه شیننه وه، به لام له ترسی جیهانی ئیسلامی سوننی ئه م ههنگاوه یان نه نا، چونکه ئه م دهولهتی (بویه) سه ر به فیرقه یه کی شیعه بوو، هه موو ئه مانه کاریگه ریه کی گه وره یان خسته سه ر هه بیه تی خیلافهتی عه بباسی و سه ری کیشا بۆ ئه وه: والی ویلایه ته کان سه ر به خۆیی خۆیان پاگه یه نن و ته نها به ناو خۆیان بده نه پال خیلافهتی عه بباسی له به غدا، لیتره پا په یوه سته به هیزه کانی نیوان خیلافهت و ویلایه ته کان پارچه پارچه بوون، فه سادی ئیداری له نیو خیلافهتدا دروست بوو، سه ر به خۆیی ویلایه ته کان وای کرد هه ر ویلایه ته هه قی به سه ر خۆیه وه بیته و گوئی نه داته ده ورپه ری، هه ر بۆیه دهولهتی (سلجوقی) تورک - که سوننی مه زه ب بوون - ده سه لاتی بویه بیه کانیان له به غدا و ده ورپه ری پامالی و ده ستیان به سه ر (به غدا) دا گرت، له گه ل مانه وهی خیلافهت هه ر به ناو و هه یکه ل - ئه م سلجوقیانه ناسناوی (سولتان) یان به حوکمرانه کانیانه وه لکاند، یه که م وه جبه ی حوکمرانه کانیان به (سولتانی موعه ززه م) ناوه بران، (خه لایفه) له کۆشکه که ی خۆیدا له (به غدا) به بی ده سه لاتی و داماو ی پالی دابۆوه .

دهولهتی سلجوقی زهوی و زاره کانی له نیوان سولتان و ئه میره کانی خۆیدا دابهش کرد، کاتیکیش سولتانه گه وره کانی سلجوقی هه ره سیان هیئا سه رووی فو پات و باکووری شام و پاشان باشووریشی چه ند دهولهتۆچکه یه ک بوون که هه یح کامیکیان له شاریک به ده ورپه ره که یه وه تیپه پی نه ده کرد، زهنگیه کان کاریان بۆ یه کخسته نه وهی ئه م دهولهتانه کرد و له گه ل دهولهتی (فاتمی) له میسر که وتنه ململانیه وه، هه ریمه کان له حوکمه تی ناوه ندی به غدا واته خیلافهت جودا بوونه وه، خیلافهت له بواری سه ربازیدا داماو و ده سته پاچه بوو و نه یده توانی پووبه پووی هه یح هه رشیکی سه ربازی ببیته وه، مه ترسی هه رشی مه غولیش مه ترسیه کی ئاسایی نه بوو.^١ ئه مه حال و وه زعی خیلافهت بوو پێش هه رشی مه غوله کان بۆ سه ر ولاتانی جیهانی ئیسلامی، هه موو ئه مانه ی گوتران نه ده بوونه پێگر له به رامبه ر ده رکه وتنی خه لایفه یه کی به هیز و به ده سه لات و له پێی سوود وه رگرتن له هه ندیک بارودۆخی په خساو ته کانی به خۆ دابایه و هه ندیک چاکسازی ئونجام دابایه، به لام ئه م هات و هاوارانه زیاتر به داد و فوغان و ناله نالی بی هۆشیه کانی سه ره مه رگ ده چوون.^٢

١ المغول والأوروبيون وقضية القدس ص: ١٨.

٢ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ٧٥.

خەلیفە موسستەتەسەم (٦٤٠—٦٥٦/ك/١٢٤٢—١٢٥٨ز)ی دواھەمین خەلیفە ی عەباسی ئەمەیی لە توانادا نەبوو، چونکە ئەو پیاویکی لاواز بوو و خەڵکانێکی خراپ و ھەلپەرسی لە دەورە بوون و، نە خۆی نە ئەوان نەیان دەتوانی بەر بەم مەترسیە سامناکە بگرن.^١

٣- ئەییوبیەکان لە میسر و شامدا:

پاش وەفاتی صلاح الدین لە ساڵی (٥٨٩/ك/١١٩٣ز) مەملەكەتەكە ی لێكھەڵوێشا و بەو ئیعتیبارە ی ئەم مەملەكەتە میراتی تایبەتی بنەماڵەكە یەتی لە نیوان پۆلەكانی بنەماڵە ی ئەییوبی دابەش کرا و کرایە (١٥) بەش، بە پێی ئەو جەنگانە ی خۆبەخۆ دەیانکردن یان لە گەڵ دۆژمن دەیانکردن مەملەكەتەكان زۆر دەبوو یان كەم دەبوو، ھێندە ی نەخایاند ھۆكارەكانی ناكۆکی و بەش بەشی نیو بنەماڵە كال بۆو و كەسایەتیەكی وەك (مەلیك عادل) ئەم ھەلە ی قۆزتەو و ھەڵیدا ئەم پەرتەوازەییە لە ژێر بانی فەرمانی خۆیدا كۆبكاتەو، بۆیە بەبێ دوو دلی بریاریدا دەسەلاتی خۆی بەسەر میسردا بسەپێنێت و خستییەو سەر مەملەكەتەكە ی شامی ئەییوبی، ئەمەو (٧) سال بەسەر وەفاتی (صلاح الدین) دا تێنەپەری بوو (مەلیك عادل) توانی زۆربە ی پۆلەكانی بنەماڵە ی ئەییوبی یەك بخاتەو، ئەو گوتیبوو: شتیکی ناخەزە بە لامو وە مندالێك لە گەڵ پیریك یەكسان بكەم، سەلتەنەت بە میرات نیە بەلكو بۆ ئەو كەسە یە زالە،^٢ لە گەڵ ھەموو ئەمانەشدا (مەلیك عادل) نەیتوانی بەسەر ھەموو ئەو مەملەكەتە دا بالادەست بێ كە صلاح الدین لە دوا ی خۆی بەجێ ھێشتبوو، بەلكو بەردەوام ئەم دەوڵەتە بۆ (٧) بەش دابەش ببوو، زۆربە یان سەر یەخۆ بوون و پەییوەندی پاستەوخۆیان بە (میسر) ھەو نەبوو، ئەوانی تریش تەنھا بە ناو فەرمانبەرداری — دەوڵەتەكە ی (مەلیك عادل) — بوون، ھەر كاتێك دوو لایەنیان شەپ و تێكھەڵچوون لە نیوانیاندا پوو دابایە ئەو یەکیان پشستی بە لایەنیکی تر واتە دۆژمنی سیھەم دەبەست بۆ لێدانی بەرامبەرەكە ی، بەلكو كار بەو دەگەشت ھەندیکیان پشتیان بە خاچە رستەكان دەبەست لە دژی خزمە نزیکەكە ی خۆی لە بنەماڵە ی ئەییوبی،^٣ وێرایی ئەمە ولاتی شام لە حالەتی دابەشبوون و دابڕبوون و پق و كینە و بوغز و غەرەزێکی وادابوو كە نە ئێران و نە خۆراسان و نە عێراق بەم شێوہە نەبوو، زیاد لەمەش ئەم ولاتە — واتە شام — بۆ ماوہ ی یەك سەدە ھێرشە یەك لە دوا ی یەكەكانی خاچە رستانی کرایە سەر و ھێندە ی بەرەنگاری كرد تا

١ المغول والأروبيون والصليبيون، ص: ١٨.

٢ السلوك لمعرفة السلوك ١/١٥٥.

٣ العالم الاسلامي والغزو الصليبي، ص: ٦١.

شپهزه و لاواز بوو، بۆیه کاتیك (مهغول) هێرشه وێرانکاریه که ی بۆ سه ر و لاتانی ئیسلامی دهست پێکرد، شتیکی ئاسایی و سروشتی بوو حوکمرانی ئه م ناوچانه - ی شام - له یارمهتیدانی برائانی پۆژه لاتیاندا دهسته پاچه بوهستن، هه مو ئه وه ی کردیان له ئه نجامی ئه وه دا بوو به گرنگی پێدان چاوه پێی ده ره نجامی جه نکه که یان نه ده کرد و پێشبینی ئه وه ئه نجامه تاله یان نه ده کرد که لێی ده که وێته وه .^۱

هه روه ک سلجوقیه پۆمیه موسلمانه کان به رده وام به ره له ستی ده ولته تی بێزه نتتی و پاشانیش هێرشێ خاچه رستانیان ده کرد، سلجوقیه کان یه که مین هێزی ئیسلامی بوون به ره نگاری هێرشێ یه که می خاچه رستان بوونه وه، هه روه ک حوکمرانانی ئه م ده ولته ته به رده وام له گه ل خه لکانی غه یری خۆیان له سولتانه موسلمانه کان له کێشه دا بوون، به م ته ماشا خیرایه ده گونجی چاوه پێی پوودانی جه نگی داهاتوو بکه ین که له نیوان موسلمانان له لایه ک و هۆز و تیره مه غولییه کان له لایه کی تره وه پووده دات،^۲ کێ چه ز ده کا زیاتر به چێته قولایی ئه م بابته وه با ته ماشای ئه م کتێبه ی من (دولة السلاجقة وعصر الدولة الزنكية وصلاح الدين والحملات الصليبية الرابعة والخامسة والسادسة والسابعة) بکات.

بـ بلاو بوونه وه ی تاوانه گه وره کان له نیو جیهانی ئیسلامیدا:

خودای به رز و مه زن ده فه رموویت: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ (الإسراء: ۱۶). له و تاوانه گه وره انه ی له و سه رده مه دا بلاو ببوونه وه ئه مانه بوون:

أ- مه ی (خمس): خودای به رز و مه زن ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (۱۰) إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ﴾ (المائدة: ۹۰-۹۱). - هاوه لان - گوته یان: ئه ی په روه ردگار و زمان هێنا، هه ر که سه یك مه ی له لا بوو هێنایه ده ر له مال و پشته ی و له کۆلانه کانی (مه دینه) دا جوگه له ی به ست،^۳ مه ی خواردنه وه له نیو ئه میر و وه زیر و گه وره پیاوانی ده ولته ت و هه ندیک خه لکی عه وامدا بلاو

۱ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۶۱.

۲ المصدر نفسه، ص: ۶۲.

۳ تفسیر ابن کثیر لسورة المائدة، الآية ۹۰-۹۱.

بېځوه، نه وانه ی له نښو باړې و مه یخانه کاندې کاریان ده کرد چ ژن چ پیاو خه لگانی ناموسلمان بوون، به لکو سه رپه رشتیاره کانیان جووله که و مه سیحی بوون، نه مان پیداکیریان ده کرد نه م ثافت و به لایه له نښو کومه لگای نیسلامیدا ته شه نه بکات، هه ولې بللو کردنه وه ی نه و شیعو هونراوانه یان ده دا که زیاتر ناوازدارن و گورانی به به ژن و بالآ و جوانی و نه ندانه هه ست بزویته کانی ثافت هه لده لښ و که نجان به لایاندا که مه ندکیش ده که ن و فیری دلداري و هه وه سبازیان ده که ن و مه ی و شه رابیان له لا خو شه ویست ده که ن، چونکه ده یانزانی به م کاره یان لاوانی موسلمان له سه ر پاسته هیل لاده به ن و پالیان پیوه ده نښ بۆ تیرکردنی هه ردوک غه ریزه ی سک و دامین و بیر و زهینیان، له چوارچپوه ی نه مه دا کورت پی هه لښ و به م شیوه و به ئاسانترین پڼگا کوتایی به موسلمانان دین و کومه لگاکه یان له نښو خو دا داده ته پښتن، باړه کان پر بوون له که نیزه کی چاویازی سه رنجراکیش، که زوړبه یان بیانی بوون و له په گه زی هه مه رپه نگ بوون، شاعیران و لاوان بۆ لایان ده هاتن، نه وانیش زوړ به بی شه رمی و بی پښتوه به بی په رده خو یان بۆ نه وان شاعیران و لاوانه پده نواند، هه مو نه و هونه رانه یان به کار دینان که سه رنجی لاوان و جیلانیان پی پاده کیشریت، پاسته وخو و نارپاسته وخو عاشقیان زوړ ده کردن، زوړ شت له ده وره یان ناماده کرابوو تا به م شیوازه ی تاوانه یان په فطار بکه ن، نه م که نیزه کانه بېوونه هوکار بۆ په یدابوونی زوړیک له تاوان و خراپه^۱.

هه روه ها له پښاو بڼپرکردنی بانگه وازی نیسلامی و شکاندنی نیسلام له دل و ده روونی موسلماناندا هه ندیک له مه سیحیه کان دیره کانی خو یان ده کرده خانیه گالته و گپ و هوسه و فیکه کیشان، نه وه ی زیاتر یارمه تی نه م کاره ی ده دا: نه وه بوو که مه ی ناماده له و دیرانه دا دانرابوو و پیشکه شی میوانه کانیان ده کرد، نه م دیره که نیسانه له ده وره وپه ری به غدا و سامه را و سه رتاسه ری ولاتانی نیسلامدا بللو بېوونه وه، شاعیران و که نجان زیاتر بۆ مه ی به لاش و هه له له و چه قه نه کیشان به لیشاو پوویان تی ده کردن، زوړیان شیعر و گورانی به م دیرانه دا هه لده گوت وه (جام و کاسه و په رداخی مه ی، مه یگپه رکان و پاهیبه نیرو مښنه کان) هه روه ها تا کار به وه گیشتووه چه ندین کتیب له م باره وه بنووسریت و بلاویکریته وه، وه ک کتیبی (الدیارات) که (شباشتی) نووسیویه تی و پری کردووه له شیعره کانی (ابن المعتز) و چه ند شاعیریکی تر، هه ر دیریک ناهه نگ و جه ژنیکي سازده دا و

خه لگ بهم بۆنه وه پوویمان تێده کرد، ئهم دێرانه جهژنه کانی مهسیحیان به کاردینا بۆ بانگهشهی گهنجانی موسلمان تا به سێتایی تاوانه گه وره کان ئه نجام بدهن، یه کێک له وه جهژنانه جهژنی (زایینی - میلاد) بوو، زۆریان مۆم و ناگر تیدا داده گیرساند و پێیان دهگوت جهژنی (شعانی) یان جهژنی (زیتونه)، ههروهها له مانگی (ئۆکتۆبه)ی هه موو سالی کدا و له گوندی (قوتربه بول) که ده که ویتته باکووری به غدا جهژنیکیان له دیره که ی ئه و گونده دا بۆ قدیس (ئه شمۆنی) ساز ده دا، که زیاتر به باپ و مه یخانه ده چوو، خه لگ له به غدا و سامه پاره له پێی وشکانیه وه به سواری و لاخ و، له پێی ده ریایشه وه له پوویری دیجله وه به که شتی به ره و ئه و جهژنه ده پۆیشتن، جل و به رگی هه مه په نگیان ده پۆشی و شانازی و فیزیان به سه ر یه کتردا لیده دا، له ده ور به ری گۆماو و دیر و بار په کان و گۆشه و که ناره کانی ئه م گونده خێوت و په شماليان هه لده دا، گۆرانی بیژو زوپناژنه کان ده یانکرد به هه را، خه لکه که ش جامی مه یان به سه ردا ده کرد، شیوه ی ئه م جهژنه له جهژنی (زه ندۆرد)ی به شی پۆژه لاتی به غداش ئه نجام ده درا،^۱ له گه ل جهژنی مه سیحیه کان که ئاهه نگی ئابرو به رانه و بی شه رمانه یان تیدا ده گیژدرا فارسه کانی ش فیڕ بوون جهژنه کۆنینه کانی خۆیان زیندوو بکه نه وه، به م بۆنانه وه جهژنیان ده گیژا و مه یان تیدا ده خواره وه و جوړه خواردنی وایان تیدا ده خوارد که به خه یالدا نه ده هات،^۲ له پیزی ئه و جهژنه فارسیانه: جهژنی (نه وزۆر) له یه که م پۆژی به هاردا و جهژنی (میهره جان = یه لدا) له یه که م شه وی زستاندا، گومانی تیدا نیه ئه وه ی باسما ن کرد به رنامه یه کی ئاماده کراو بوو بۆ بلاو کردنه وه ی بی شه رمی و پووت و قوتی له شاره کانی به غدا و سامه پا و تیکرای شاره کانی ولاتانی جیهانی ئیسلامی، مه ی زۆرو زه وند بوو و شاره کانی لی پرکرا بوون و که چه گۆرانی بیژه خۆ پێشکه شکه ره کانی شی له گه ل بوون و شیعر و هۆنراوه ی واش بلاو ده کرانه وه که پێک باسی له ش و لار و شوینه هه ست بزۆینه کانی ئافره تی ده کرد و سه ره نجی لاوانیان بۆ لای هه وه سبازی و تیکردنی غه ریزه ی جنسی پاده کیشا و، له ئامانجه سه ره که کانیان دور ده خستنه وه که بریتی بوون له واجبی گه یاندن و گه شه پیدانی بانگه وازی ئیسلامی و تیکشکاندن هه موو ئه و کۆسپانه ی که له پێی ئه م بانگه وازه قیت بوونه وه که به پۆل و چینی گه نج و لاوان نه بی ئه م کاره ئه سته مه بکریت، فإنا لله وإنا اليه راجعون.^۳

۱ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۶۹.

۲ تاريخ الادب العربي في العصر العباسي الثاني، د. شوقي، ص: ۹۵.

۳ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۷۰.

ب - که نيزهک و ژن: نه بو سه عیدی خودری (خوا لئی پازی بیت) ده گپړته وه و ده لئ پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرموی: (ان الدنيا حلوة خضرة وان الله مستخلفكم فيها، فينظر كيف تعلمون، فاتقوا الدنيا واتقوا النساء، فان اول فتنة بني إسرائيل كانت في النساء).^۱

واته: دنیا شیرین و سه وزه، خودا له دنیا دا کردوونی به جی نشین، ته ماشا ده کا چوڼ په فتار ده کهن، جا خو له دنیا بپاریزن و خو له ژن بپاریزن: چونکه یه که م ناژاوه ی به نی ئیسرائیل له سر ژن هه لایسا.

کویله له کومه لگادا زور بوون، له هه موو شوینیک هه بوون: له کوشکه کان، له کارگه کان، له مه زراکان، هه موو جوړیکیان تیدا بوو: (زنجی، نه فریقی، حه به شی، تورکی، سه قه لی، چینی، خو پاسانی، نه رهنی، به ربه ری)، کومه لگای ئیسلامی له و سه رده مه دا هه موو په گز و نه ته وه کانی له خو گرتبوو، موسلمانان شوین پیی گه لانی تریان هه لده گرت، به شداری کرین و فروشتنی کویله یان له گه ل ده کردن و له م بابه ته دا له سنووری شهرعیان تیپه پانده بوو، له هر شاریکی گه ورده دا بازاریکی تاییه تی یان بو بازرگانی کردنی کویله کان دروست کردبوو، چاو دیریکیان له سر دامه زرانده بوو پیی ده گوترا (قیم الرقیق) واته هه لسه نگینه ری کویله، یان نرخ دانه ری کویله،^۲ هه روه ها له گه ل نه وه که شهریه تی ئیسلامی خه ساندنی - مروقی - حرام کردووه، به لام خه ساندن زور به خیرایی و له و سه رده مه دا له نیو جیهانی ئیسلامیدا بڼو بڼووه، کویله کان له ده وره یی سنووری جیهانی ئیسلامی ده خه سینران ئینجا ده یان نه پنه نه نه م دیو سنووره وه و به ره و بازاپی کویله کان یان دینان له به غدا و شاره کانی ترده، به به راورد له گه ل نه م ژماره ی که نيزه که کان له ماله کان و کوشک و باله خانه کاند ا زور زورتر بوون له کویله خه سیوه کان، زوربه ی پیاوان نه م که نيزه که نه یان به سر نه و کچه نازادانه دا هه لده بژارد که ده یان نویست ماره یان بکه ن و به لام نیانده ناسین، چونکه نه م که نيزه که نه له بازپدا و له مالی کویله فروشه کاند ا راده نویترین و به ثاره زوی خو یان ته ماشایان ده کهن و لییان خورد ده بنه وه، بویه به نه ندازه ی که و تنه به ردل و چاو هه لیان ده بژاردن، له بهر نه م نه گهر هاوسه رگریان ده کرد ته نها یه ک ژنی نازادیان ده خواست و بو فره ژنی پشتیان به کرینی نه م که نيزه که نه ده به ست، کرینی که نيزه که هاوسه رگری له گه لیاندا له خه لیفه کان و نه میره کانه وه ده ستی پیکرد و خه لکانی تریش به پرتا و شوینیان

۱ مختصر صحیح مسلم، للحافظ المنذري ۳۱۰/۲.

۲ تاریخ الادب العربي في العصر العباسي الثاني.

کەوتن و لاسایان دەکردنەو، بەلکو دایکی ژمارەیهک خەلیفە کەنیزەک بوون،^١ بە تاییەتی کەنیزەکی تورک و پۆمی، ئەمانە خۆیان لە کاروباری حوکمرانی هەڵدەقورتاند،^٢ بە بەردەوام بەیانیان و ئیواران خەلک دەچوونە بازاری کۆیلەکان، دەرگای مائی کۆیلە فرۆشان بە بەردەوام لەسەر پشت بوو بۆ پیشوازی کردنی تەماشاجی و کپیری کەنیزە شۆخ و شەنگە تازە گەیشتووکان، ئەم کپیارانە زۆربەیان دیاری و بەرتیلیان پێ بوو بۆ کەنیزەک و دەلالەکانیان، بۆیە بەمە ئەرکی سەرشاری کپیاران قورستر دەبوو، کەنیزەکەکان خۆشەویستی زیاتری خۆیان بۆ ئەم جۆرە تەماشاجیانە دەرەخست، ئەگەر دەشپۆیشتن خەمباری و پەرۆشی خۆیان بۆ دەرەبەرین، جار هەبوو کەنیزەکە بە یەکیارچە کەزی مووی سەری یان پارچە پەرۆیەکی بەرگی بەری خۆشەویستی خۆی لەگەڵ تەماشاجی دەگۆرپەو،^٣ زۆر جاریش کۆیلەفرۆش و دەلالەکان لەبەر دەستکەوتنی مال و دیاری و بەرتیل لە هەندیک خەلکی تەماشاجی بێ ناگادەبوون کە بۆ گالته و پابواردن دەستیان بۆ کەنیزەکەکان درێژ دەکرد، بە تاییەتی ئەگەر خودی کەنیزەکەکان بەمە پازی بوونایە.^٤

ج - بلأو بوونەوێ گۆرانی و موسیقا:

کەنیزەکەکان لەم کەش و هەوا پەر لە گۆرانی و موسیقا و شیعەر و ئاوازەدا کاریگەری گەورەیان دانا لەسەر بلأو بوونەوێ پووت و قوتی و لێک هەلۆه شاندنی پەوشتی گەنجەکان و زۆر لە پیرەکان و شاعیرە مەست و سەرخۆشەکان، بە شیۆه یەک دل و دەروون و میشک و زەینیان بە گۆرانی و موسیقا پەرکراو کە جگە لە گەپان بە دوا تێکردنی غەریزە جنسیەکانیان بێر لە هیچ شتیکی تر نەکەنەو، هەروەک لە سەردەمی خێلافەتی دووهمی عەباسیدا هەتیوبازی و شیعەر هەلگوتن بە کوپانی لوسکەلە و بەکارهێنانیان لە جیاتی کچان لە کاری جنسیدا ببووە شتیکی باو، ئەم تاوانە گەورانە پیشەکی لە نێو سەرکردەکانی سوپا و سولتانهکاندا بلأو بوونەو، یەکیکیان دەریارە هەتیوێکە دەلی:

لە دەستدانی ئەم هەتیوێکە زۆر لە لا دزوارترە لە لە دەستدانی بەغدا بەلکو سەرتاپا خاکی عێراق،^٥ یەکیکی تریش بەبێ ئەوێ خەجالت بێت و شەرم دایگریت مندالی بێ موو و

١ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ٧٣.

٢ المصدر نفسه، ص: ٧٣.

٣ المصدر نفسه، ص: ٧٤.

٤ المصدر نفسه، ص: ٧٤.

٥ البداية والنهاية ١١/٢٩١، العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ٧٥.

کۆسەى ماچ دەکردن،^۱ ئاھەنگ و شەپەشە بۆ گۆرانی و موسیقا و پەقس و سەما سازدەکران، کاتێک مەلیک و سولتانیەکان گەرم دادەهاتن بەخەش و شاباشی وایان پێشکەش دەکرد کە بە خەیاڵدا نەدەهات،^۲ کار بەو گەشتبوو دەلال و گەروادو قەحەپە و ژنە دامێن فرۆشەکان مالاکانیان لە بەغدا و شارەکانی تردا دیار بوون و خەلکی داوێن پیس سەردانیان دەکردن و پاره و سامان و کات و تەمەنی خۆیان تێدا دەکوشت، بەبێ ئەوەی گوێ بدەنە ئاین و لە دەسەلاتیش بترسن! بۆ وانەبێ کە لە کاتێکدا خەلکان لەسەر پێ و پەوشتی شاکانیان،^۳ ئەم داوێن پیسیە بەس لەسەر کەنیزەکان و هەتیوان کورت هەلنەهاتبوو، بەلکو زۆرجار کچ و ژنە ئازادەکانیشی دەگرتەو، پێغەمبەرمان (ﷺ) فرموویەتی: (عفوا نساء الناس تعف نساؤکم = ژنانی خەلکی بپاریزن ژنە کانتان دەپاریزین)، دواوەمین خەلیفەى عەبباسی زۆرینەى کاتەکانی بە گوێگرتن لە گۆرانی بەسەر دەبرد، دەلێن: نامەیهکی بۆ سولتان (بدرالدین لؤلؤ)ی موسڵ نوسیویو داواى ئی کردبوو تیبێکی باشی گۆرانی بێژ و موسیقاژەنی بۆ بنێرێت، لە هەمان کاتدا نوێنەری (هۆلاکۆ)ش دەگاتە لای سولتان (بدرالدین) و داواى لێدەهات مەنجهنیق و ئامێرەکانی گەمارۆدانى بۆ بنێرێت، (بدرالدین) گوتی: تەماشای ئەم دوو داواکاریە بکەن، ئینجا تێر بۆ ئیسلام و ئەهلهکەى بگرین.^۴

ئەمەى تا ئیستا گوتمان ئەم واتایە نادا بە دەستەووە کە: کۆمەلگای ئیسلامی هەمووی بە تەواوەتى بۆ کۆمەلگەیهکی خراپ گۆرابێت و لە ئیسلامەکەى دوور کەوتبێتەو، بەلکو کۆمەلگا: کۆمەلگایەکی ئیسلامی پەسەن بوو، چینی گشتی و عەوام – کە زۆرینەیان پێک دەهێنا – دەستی بە ئیسلامەووە گرتبوو و فەرز و سوننەتەکانی و دروشمەکانی دینی بە تەواوەتى جێبەجێ دەکردن، ئەم چینه خۆشگۆزەرانى، مەستانە و سەرخۆشە و بەدەرەوشتانەى نەدەناسى، بەلکو تەنگدەستى و بەشمەینەتى و هەژاری بەشى ئەو بوو، زۆر لە چینی سەرۆکی خۆیان – واتە سەرخۆش و داوێن پیسەکان – توورە بوون، ئەم چینی عەوامە باوەردار بوون و مزگەوتەکانیان ئاوەدان دەکردنەو، بانگخوێزانى پێگای خودا بەردەوام خودا و پۆزى دوايان بەبیر خەلکی دینایەو، دەیانگوت کە پۆزێک دێت هەموو خەلک لە بەرامبەر خودا پادەنوێنرێن و حەشر و حیسابیان لەگەڵ دەکرێت ئیمانداران و

۱ البداية والنهاية ۲۹۱/۱۱، العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۷۵.

۲ العالم الاسلامي والغزو المغولي، ص: ۷۵.

۳ المصدر نفسه، ص: ۷۵، نقلا عن البداية والنهاية.

۴ الفخري في الاداب السلطانية، ص: ۲۹۰، العالم الاسلامي للخالدي، ص: ۷۶.

چاکەکاران بەرەو بەهەشت دەچن و بیباوەپان و تاوانبارانیش بەرەو دۆزەخ دەچن، لەم سەردەمەدا چینیکی زاهید و دنیا نەویست دروست بوون، خۆیان دوورەپەریز گرتبوو و بە ژیاڵی کولە مەرگی و هەژاری و تەنگدەستی خۆیان پاهینابوو و بە توندی خودا پەرستیان دەکرد، هەرچەندە ناکرێت بڵێن کە چینی گشتی و عەوام خراپەیی هەر تێنەکەوتبوو، بەلام چینه خۆشگوزەرانه خراپەکە سەرکردایەتی ئوممەتی دەکرد و بۆ گەیشتن بە هەوێس و مەرامەکانی خۆی بلۆدەکردەوێ جەنگی پەوشت و ئاکار جوانی دەکرد و بەدەرەوشتی و ئاکاریسی، ئینجا چینی (سەریان) دەستی بەسەر کاروباری خەڵکیدا گرت و بە مەبەستی گەیشتن بە حوکمرانی و فراوانکردنی قەڵەمپەوی دەسەلات، بۆ شەپی خۆبەخۆ و براکوژی پیشیان کەوت، ئەم هەلسوکەوتە گەمژانە هیندەیی تریان ئوممەتی ئیسلامی لاواز و گەندەڵ کرد و مائی ئوممەت لە لاوازییدا بوو بە مائی جالجالۆکە، لە لایەن دۆژمنەکانی دەورووبەرەوێ کە بۆی لە بۆسەدا بوون هێرشێ کرایە سەر و لە ژێر کاریگەری لێدانە ئەواندا بە ئاسانی هەرەسی هێنا،^١ لەمەولا بە ئیزنی خودا لە لاپەرەکانی داها توودا تیشکی زیاتر دەخەینە سەر ئەم بابەتە.

باسی دووهم: دەرکەوتنی جەنگیزخان لە سەر شانۆی ڤووداوەکان:

یەكەم: پێگە یشتن و پەرۆمردەكرانی:

بە پێی گێڕانەوێ زۆربەى میژوونوسان:

(جەنگیزخان) لە ساڵی (١١٥٥ زایینی) لە نزیک ڤووباری (ئۆتۆن) لە دایک بوو، بە پێی هەندێک گێڕانەوێ تر لە ساڵی (١١٦٧ زایینی) لە دایک بوو، (یەسۆکای) ی باوکی لە کاتی لە دایک بوونیدا لە مāl نەبوو، بە لێكو لە شەپی تەتەرەکان بوو، لەو شەپەدا (تیمۆجین) ی گەورە سەرکردەى تەتەرەکانى کوشت و بە سەرکەوتوویی بەرەو مāl گەڕایەو، تەماشای کرد (یۆلۆن) ی هاوسەرى زاو و کۆرپێکی بوو، کاتیك لەشی منداڵە ساوايەكەى پشکنی پێی وابوو پارچە گۆشتێکی بەستراوی لە شێوێ بەردێکی سوور لە نیو لەپەدەستیدا بینووه، (یۆسۆکای) سەرۆکی مەغۆل کە باوهری بە ئەفسانە هەبوو پێی وابوو ئەم ڤووداوە نیشانەیه بۆ ئەو سەرکەوتنەى بە سەر سەرۆکی تەتەرەکانیدا هێناو: لەبەر ئەمە بۆ زیندوو پاگرتنى ئەم سەرکەوتنەى کۆپە ساواکەى بە ناوی ئەو سەرکردەو کرد، کاتیك (تیمۆجین) تەمەنى بوو بە (٩) سال (یەسۆکای) باوکی لەگەڵ خۆی برد بۆ مāl خالەکانی، لە پێی ئەم گەشتەدا چاویان بە سەرۆک ھۆزى (قنقراڊ) کەوت کە یەكێک بوو لە سەرکردەکانى (مەغۆل)، ئەم سەرۆک ھۆزە پێشبىنى ئایندەيەکی بە ھەردارى بۆ (تیمۆجین) خستە ڤوو، بۆیە پێداگیر بوو لە سەر ئەو (بۆرتە) ی کچى بکاتە هاوسەرى، کە ئەویش تەمەنى نەدەگەیشتە (١٠) سال، (یەسۆکای) دواى گەیشتنەوێ هێندەى پێنەچوو لە ساڵی ١١٧٦ زایینیدا مرد، ڤوپاگەندە بە ولاتدا بڵاوبوو کە گوايه تەتەرەکان ژەھر خواردوویان کردووه.^١

١- خەباتی دایکی جەنگیزخان:

دواى مردنى (یەسۆکای) گوزەرانی خێزانەكەى واتە منداڵەکانى و (یۆلۆن) ی بیوهرن بەرەو خراپى چوو، وەك زانراو (یەسۆکای) لە دوا ڤۆژەکانى ژيانیدا لەگەڵ سەرکردایەتى کردنى (قیات) ی ھۆزەكەى خۆیدا توانى چەند ھۆزێكى تریش بخاتە ژێر چەترى ھوكمپرانى خۆیەو، دواى مردنى ھێندەى نەخایاند كینە و ھەسادەتى دوژمنەکانى لە دژى - خانەوادەكەى - سەریان ھەلدايەو، لە نیو ئەم ھۆزانەدا ھۆزى (تایجۆت) سەرسەختترین دوژمنى (یەسۆکای) و ھۆز و بنەمالەكەى بوون، کاتیك (یەسۆکای) مرد سەرۆکایەتى (تیمۆجین) ی کۆپیان پەت کردەو و گوتیان: قوولترین بێرە ئاو تووشى وشك بوون دەبێت و پتەوترین گاشە بەردیش تووشى شكان دەبێت، کەواتە بۆ بە تۆو پەيوەست بێن؟!

بیوه ژنه که ی (یه سوکای) ده بویه بۆ ژیانندی مندا له کانی که هه ره گه وره که یان نه و کاته بچووک بوو بۆ په یدا کردنی بژێوی زه رووی بگه پێت، ده گه پرا به رو بوومی دار و دره ختی ده چنن و به رو بوومی گژوگیا یه که له زه ویدا سه وز ده بوو بۆی هه لده که نندن، به لام نه م خانه واده نه و وه سفانه ی هۆزه که یان پێیانه وه به ناویانگ بوون له گه رم و گوپی هیز و چالاکی و دان به خۆداگرتن له سه ر ناگوزو ریه کان و موسیبه ته کان، نا ئومیدی نه چووه نێو دلۆ ده روونی هه یچ کامێک له نه ندامه کانی که تا نه و کاته زۆریه ی پۆله کانی یه سوکای که م ته مه ن بوون، مندا له کانی ده چوونه سه ر پوویاری (نه نون) و پاوی گیانله به ره ئاویه کانیان ده کرد و خواردنی پۆزانه یان په یدا ده کرد، (یۆلۆن) ی بیوه ژن زۆر پێداگری ده کرد په یوه ندی نێوان نه ندامانی خێزانه که ی به توند و تۆلی بمێنیتته وه، کاتێک کێشه و ناخۆشی له نێوان کوپه کانی یه سوکای باب براکان له لایه ک و دا ک و باب برا له لایه کی تره وه سه ری هه لدا سه ری کێشا بۆ کوژرانی (به کتاری) کوپی (یه سوکای) که له ژنێکی تری بوو، (یۆلۆن) به پووی (تیمۆجین و قه ساری) کوپی دا هه لته قیه وه و پێی گوتن: ئه ی پیاوکوژنه ! ئه ی (تیمۆجین) که تۆ له دایک بووی تۆ کوته گۆشتێکی به ستروات له ده ست گرتبوو، ئیوه ته نها وه که نه و پله نگه ن که نیچیره که ی دادپاداپ ده کات، وه که شیری تووپه تان لیها تووه، ته نها وه که نه و بازه وان که خۆی به چه وزا هه لواسیوو وه له سه ر سیبه ره که ی هه لده نیشتته وه، وه که حوشرتان لی ها تووه که له کاتی توپه بوونی به چه که کانی به ددانه کانی خۆی ده گه زی، وه که نه و گورگه تان لی ها تووه که له گه رده لoolی تاریکاییدا و چه نگ به خوین پر ده داته نیچیره که ی، دوا ی نه مه و ئیستا، جگه له نیسییه کانی خۆمان که سمان به ده سه ته وه نه ماوه، نه و نه هامة تیه ی تووشمان بووه به ده ستی هۆزی (تایجۆت) قابیلی قبول نیه، ده بیئت تۆ له یان لی بسێنینه وه، (تیمۆجین) و دایکی و براکانی هێرشگه لێکی زۆریان له لایه ن هۆزی (تایجۆت) وه که رایه سه ر، ته نگیان پێ هه لچنرا و به خۆ و سه ربازگه که یانه وه به ره و شاخی (بروقان کالدون)، تا چیا ی (کتای) به پێکه و تن، نه م چیا به باوه پی نه وان خاوه نی پیروزی خۆیه تی، به بیروباوه پی (تیمۆجین) نه م چیا به ئه وی له ده ستی دوژمنانی پاراستوو،^١ هه ژاری و ته نگ ده ستی له (تیمۆجین) و برایه کانی دانه برا، ئه وه ی هه یان بوو له (٩) ئه سپی تیپه پر نه ده کرد، هێرش به ران له یه که هه لمه تدا (٨) ئه سپیان لی گرتن و ته نها دانه ئه سپیکیان بۆ مایه وه.^٢

١ المصدر نفسه، ص: ٤٥.

٢ المصدر نفسه، ص: ٤٦.

٢- (تیموچین) دزهکان دمردهکات:

تیموچین سوور بوو له سهر دهرکردنی چهتهکان له ناوچه که دا، هر گه پا تا دواى (٤) پوژ
 گه نجیكى پهنهگ پیاوانه ی بینى به ناوى (پوړچو)، (پوړچو) هستى هاوکارى بۆ لای
 (تیموچین) جولا و له گه لى كهوت بۆ گه پان به دواى نه سپه كاندا، نه سپه كانیان دوزیه وه و
 بردیاننه وه، کاتیک (پوړچو) نازایه تی (تیموچین) ی بۆ دهرکهوت که چوڼ ده زانی تیراندازی
 بکات و پاشه کشه به دوزمنه کانی بکات و له خوځیان دوور بخاته وه، به لى پاش بینینى نه م
 شه په دهسته ویه خه یه (پوړچو) په یوه ندى خوځى له گه ل (تیموچین) توندوتول کرد، نه م
 سهره تایه کی خوش بوو بۆ کاره شکوداره کانی داهاتووى (پوړچو) که نه نجامیدان،
 (تیموچین) خاوه نى که سایه تی هینده به هیژ بوو هر که سیکی دیبایه خوځى به سهردا
 ده سه پاند، له م کاته پا (پوړچو) ی بۆ لای خوځى که مەندکیش کرد، نه ویش دهره نجامى خوځى
 به دهره نجامى (تیموچین) هوه گریدا، له مه ولا شتیه ی نه م سهره نجراکیشانه ده بینین، که
 کاتیک هوزه کان یه که له دواى یه که ده هاتنه ژیر بالى ده سه لاتی نه وه وه، تیموچین به هره ی
 سهره نجراکیشانى پیدرابوو، چونکه که سیکی لیوه شاهو بوو له سهرکردایه تی کردن و هست
 کردن به دادپه روه روى نواندن دلسوزى بۆ هاوړپیانى و دان نان به نه نجامدانى نه و
 خرمة تانه ی که پیویسته نه و نه نجامیان بدا، خوځه ویستی (تیموچین) بۆ هاوه لانی به پند و
 ناموژگارى ده هیتریته وه، یه کیک له ته بیعه تی په شمال نشینان: خوځه ویستی خه ست و خول
 بۆ هاوه لانه که جگه له پقى داخدار به رامبه ر به دوزمنان هیچکى له گه ل به راورد ناکریت.^١

وانه و پند: سهرکه کان تا حقیقه تی که سایه تیان ساغ ده بیته وه و له پووداوه کانی
 زه مانه پند وهرده گرن و له سهر ناره حه تیه کان پادین و توانای پشوو دریژی و بارقولی پیدا
 ده که ن به بارودوخى توند و تیزدا تیده په پڼ، له گرنگترین سیفته تی سهرکرده ی گه لان و
 نه ته وه و ده ولتانه: نازایه تی و بویری و هه نگاوانه به ره پیښه وه و کارامه یی و کارزانیه،
 وپراى که سایه تیه کی سهرکه وتوو و زال بوو به سهر هه موو نه و کیشانه ی بوی دروست
 ده کرین، دانانى به رژه وه ندى گشتى له سه رووى به رژه وه ندى خودى، هیچ سهرکرده یه که
 ناتوانى له گه ل داکوکی کردن له سهر به رژه وه ندى خودیه کانی خوځى و ته ماعى زور و
 زه وه ندى دا، خه لک بۆ لای خوځى که مەندکیش بکات.

٣- ھاوسەرگیری تیمۆجین و بەخشینی سۆیندی لایەنگیری بە سەرۆکی کرایت؛

تیمۆجین - دواى ئەنجامدانى چەند کارىک - بىرى لە ھاوسەرگىرى کردەو، ھاتەو ىادى کە بابى کچى سەرۆک ھۆزى (قنقراٲ) ى دانىشتوى سەر پووبارى (کىرۆلىن) ى بۆ خواستو، بۆيە بەرەو ئەوئ بەرپکەوت و بەم خوازىنئىيە ى دل و دەروونى خەزورى زياتر خۆشکرد، بە تايبەتى کە بىنى بە زاوايەکی بەھىز و پتەوى وەک (تیمۆجین) زياتر پشت ئەستور دەبىت، دواى ئەنجامدانى ھاوسەرگىرىکە ھىندەى نەخاياند (تیمۆجین) بە خۆى و ھاوسەرى و تەواوى ئەندامانى خىزانەکەى بۆ سەر سەرچاوى پووبارى (کىرۆلىن) پۆىشتن و لەوئ نىشتەجئ بوون، (تیمۆجین) دواى دەرباز بوونى لە پىلانەکانى ھۆزى (تايجۆت) قەلەمپەوى ھوکمى بەرەو فراوانى و بەھىزى دەچوو و تەواوى تىرە و تايەفەکان ھىسابيان بۆ دەکرد، ئىدى بوو بەو پياو بەھىزەى کە دەيتوانى لە نئو بارودۆخى سياسىدا بەشدار بىت و پۆلى کارىگەرى خۆى بنوینىت و چوو پىزى ئەو سەرکردانەى کە کىشەيان لەسەر ھوکم گىرپانى پۆرھەلاتى مەنغۇليا دەکرد، تیمۆجین چونکە پىاوئىکى چالاک و ھۆشيار بوو ھەزکردن لە سەلتەنەت لە دل و دەروونىدا خروشا، بىرى لەو کردەو کە دەبئ بۆ پىکانى ئەم ئامانجەى مەلئەندىکى بەھىز بەکاربىنئ، بە جۆرئک چەند پەيمانئک لەگەل تىرەکانى دەرەو ى ھۆزەکەى گرى بدا، چۆن (يەسۆکاي) بابى کاتى خۆى پئگەى سياسى سەرۆکى (کرايت) ى بەھىز کردو بوو بە گەورەترين سەرۆکى (ئۆستوبس) ئەوئش پئگەى بابى بگريتە بەر و لە پئگای سەرۆکئکى بەھىزەو پايەکانى ھوکمرانى خۆى داکوئىتەو، بۆ ئەم مەبەستە بەرەو لای (توغول) سەرۆکى کرايت بەرپکەوت لەسەر پووبارى (تولا)، پەيمانى داىە کە دەبىتە يەکئک لە لایەنگر و شوئنکەوتووکانى ئىنجا دەستى بە قسە کرد و گوتى: (پىشدا پەيوەندى خۆشەويستى لە نئوان جەنابت و باوکمدا توند و تۆل بوو، ئىستاش - کە بابم نەماو - تۆ لە جئگەى باوکمى)، توغول بەم پەيمانەى (تیمۆجین) نۆر دلخۆش بوو، بەلئنى پئدا کە بۆ گىرپانەو ى سەر لەنوئى تەواوى سەرۆک ھۆز و تىرەکان بۆ ژئىر بالئ سەرکردايەتى ئەو - کە بە مردنى باوکى بە سەرکردايەتى تیمۆجین قايل نەبوون - ھاوکارى تەواوى بکات، بەم ھەنگاو ى پۆژ بە پۆژ کاروبارى دەسەلاتى (تیمۆجین) گەورەتر دەبوو، ناوبانگى تەواوى دەرکرد، خەلکى لە تەواوى تىرە و تايەفەکان دەھاتن و دۆستايەتيان لەگەل دەبەست، (جىلمى) ئەو کەسە بوو (يەسۆکاي) بابى کردبوو يە تۆکەرى (تیمۆجین) دلسۆزترين ھاوپرئى بوو، جىلمى و بۆرچۆ دوو دلسۆز و برادەرى گيانى بە گيانى (تیمۆجین)

بوون، به هۆی ئامۆژگاریه کانی توغپوولی شای (کپایت) سهرکردهیهکی تری مهغۆل به ناوی (جامۆکا) که سه رۆک هۆزی (جاجیرات) بوو بوو به هاوپی (تیمۆجین)، خوشه ویستییهکی وا له نۆوانیاندا دروست ببوو هه ر دهتگوت جووته بران، به لام هیندهی نه خایاند کیشه له نۆوانیاندا سه ری هه لدا، هاوپه یمانی هه لوه شایه وه، هه ر که سه یان خه لکانێکی له گه ل که وت، پێشبینیه کان وایان نیشان ده دا که سه رۆکایه تی گه ل له ئاینده دا بۆ (تیمۆجین) ده بی، بۆیه زۆرینه ی تیره و هۆزه کان هاتنه لای ئه و، له نۆوانه و که سه یه تیانه دا (٤) سه رکرده ی (مهغۆل) ده بینران که خوینی پاشایه تی له ده ماره کانیا دا ده گه را، دوا ی ئه وه ی له جامۆکا جدا بوونه وه بوونه لایه نگری تیمۆجین.

دووهم: هه لبژاردنی (تیمۆجین) بۆ کرانی به (خان ی مهغۆل):

چوار سه رکرده کانی مهغۆل - که لایه نگری تیمۆجین بوون - به و پیو و دانگه ی نوینه رایه تی کۆنترین خیزانی پاشایه تی و په سه نترین په چه له کی مهغۆل ده که ن، کۆبوونه وه و ده ستیان به ته گبیر و پا و پاویژکردن کرد، ده ره نجام بپاریاندا (تیمۆجین) هه لبژێرن و بیکه نه (خان) ی مهغۆل وه ک زانراوه (تیمۆجین) یش هه ر له م په چه له که بوو به لام وه ک ماف که سه له (تای) کوپی (قوتولا) ی دوا هه مین (حاقان) ی مهغۆل بۆ ئه م پۆسته له پێشتر نه بوو، له گه ل ئه مه شدا دۆستایه تی و دۆستۆزی و پشتیوانی ئه م چوار سه رکرده یه بۆ (تیمۆجین) - به پیی گێژانه وه کان - له م لێدوانه ی ئه واند پووبه پووی (خان) ی تازه ده رده که وێ، (بپاریاندا به (خان) بانگت بکه ی، له مه ولا ئێمه له پێشه وه ی به ره کانی جه نگ ده بین له دژی دوژمنه زۆر و بی حیسابه کانمان، ئه وه ی ده ستمان ده که وێ له و جه نگانه دا له ژنانی جوان و کچانی شوخ و شه نگ و ئه سپ و ولاخی په سه ن پێشکه شی تۆی ده که ی، هه ر نێچیرێک پاوی بکه ین ده یده ین به تۆ، ئه گه ر له کاتی جه نگدا سه رپێچی فه رمانی تۆمان کرد یان له کاتی ئاشتیدا شه رمان بۆ سازدای، ئه و کاته تۆ ئێمه و هاو سه ره کانمان لێک جدا بکه وه، مال و سامان و که لوپه له که مان ئی زه وت بکه، ده نگمان ئی وهرگره و به ره لامان بکه)، هه موویان به م بپاریاره وه پابه ند بوون، (تیمۆجین) یان به (خان) ی مهغۆل هه لبژارد، ناویان لێنا (جه نگیزخان)، له راستیدا هه لبژاردنی (تیمۆجین) له لایه ن (٤) سه رکرده کی بنه ماله ی پاشایه تی مهغۆل که (تای) کوپی (قوتولا) ی شازاده شی تیدا ئاماده بوو ته نها به مه به سستی یه کگرتنه وه ی تیره و هۆزه په رته وازه کانی مهغۆل و

گێڕانەوێ سەرورێ بۆ بنەمالە (قیات) و چاوەڕێ کردنی قۆستەوێ هەلیکی لە بار بوو بۆ تۆلە سەندنەوێ لە تەتەرەکان، کە ئەمە تەنھا بە یەکیکی وەک (تیمۆجین) و خزمە نزیکەکانی ئەنجام دەدری، تەماشایان کرد تیمۆجین لە هەموو هەلمەتەکانی جەنگ و پاودا پێشەنگە، هۆشیارە و کاروبارەکان پێک دەخات و سیفەتی پابەندی بە پەوشتەکانیەو دیارە،^١ خووخە و پەوشتەکانی سەرکردەیی وەک (فیل) و تەلەکە بازو زێرەکی، ئەمە کرداری لە بەرامبەر هاوێلە دڵسۆزەکانی، ئەنجامدانی پراوێژو پرس و پا لەگەڵ سەرکردە و جێگرەکانی) لە کەسایەتی (جەنگیزخان) پەنگیان داوێ.

١- جەنگەکانی جەنگیزخان و سەرەتای یەگەرتنەوێ هۆزەکان لە ژێر سەرکردایەتیەکیەدا:

جەنگیزخان کاروبارە بنەپەتیەکانی جەنگی و مەدەنی بەسەر پەشتیوانە هەرە دڵسۆزەکانی و خزمە هەرە نزیکەکانیدا داوەشکرد، بە ناویانگترین تیراندازی کردە پاسەوانی تاییەتی خۆی، خەڵکانیکیکردە سەرپەرشتیاری دابین کردنی ئازوقە و خۆراک و ئاو و سازکردنی عەرەبانەکان، هەندیکیشی کردە پاسەوانی پیاوان و لەو پەڕگاکان، کارمەندانیکیشی کردە چاودێریکەر و سەرپەرشتیاری خزمەتکارەکان و پراوێژانی ئەسپەکان و گەیانەندی فەرمانەکانی حوکومەت و پارێزگاری کردنی پێژم و بەرقەرار کردنی ئاسایش لە کاتی بەستنی کۆبوونەوێ پیاوماقولاتی تیرەکان (قۆریلتای)، (جەنگیزخان) لەم بارودۆخەشدا (بۆرچۆ و جیلمی) جووتە دڵسۆزی لەبەر نەکرد، لێی دەگێڕنەوێ کە پێی گوتوون: من لە بیرم ناچیتەوێ کە کاتیگ ئەوێ هاوێلە بوون هاوێلی تەرم نەبوون، بۆیە دەتانکەمە سەرورێ هەموو ئەو خەڵکە لەبەر دەستمدایە، ئینجا پەڕی کردە پەڕەتەکی و گوتی: ئێوێ هەمووتان وازتان لە (جامۆکا) هێنا و لایەنگیری منتان هەلبژارد، کەواتە ئێوێ هەمووتان ئەوێ هاوێلە پێشینهکانم باشترین و هاوێلی منن لە ئێستا و ئایندەدا،^٢ پاش ئەمە جەنگیزخان پەيامنێری خۆی بۆ لای سەرۆک هۆزە بەهێزەکانی دەورووبەری بەپێکردن، هەوالی دانێ کە لە لایەن هەموو ئەو هۆزانە لەگەڵیدان بە سەرۆک (خان) دانراو، یەکەمین سەرۆک هۆزەکان بە بانگەشە کرد (توغرۆل خان)ی هاوڕێی بابی بوو (لە پێی گریبەستی باریەتی)یەوێ^٣ و

١ المصدر نفسه، ص: ٤٩.

٢ المصدر نفسه، ص: ٣٩.

٣ یەکیگ لە دابەکانی پیاو ماقولاتی مەغۇل هەلبژاردنی برادەری باش بوو، ئەم برادەرە وەک برا تەمەشا دەکرا و ناوی ئاندا ی بەسەردا دەبرا، ئاندا بەم واتایەدێ کە ئەم جووتە باریە وەک یەکەسیان لێ دێ و یەکیان خۆی بە قوریانی ئەوێ تر دەکات.

(جامۆکا) ی هاوپی خۆی بوون، (توغرۆل) وه لامي بانگه شه که ی به ئه ری دایه وه و پشتیوانی خۆی بۆ پاگه یاند، به لام (جامۆکا) به گالته پیکردن و توپه بیه وه وه لامي بانگه شه که ی دایه وه، (جامۆکا) و ته وای دوژمنه کانی ئیره بیان به هیژ و ده سه لاتی جه نگیزخان ده برد، هه ر بۆیه شه بۆ هه ر شوینێک پۆیشته بایه و گه رمین و کویتسانی به ئاژه له کانی بکر دایه به ریکه ستنی هیژی سه ربازیه وه ده پۆیشت، هیژه که ی ده کرده (٤) به ش: هیژی پێشه نگ، هیژی راست و چه پ، هیژی پاشه کی، ئاژه له و عه ره بانه ی خیزانه کانیش له نیوه راستدا ده پۆیشت.^١

١- جهنگی عه ره بانه کان:

جاریک (جه نگیزخان) به م شیوه یی باسما ن کرد کاروانی به پیکرد چاودیره کانی پێش هیژی پێشه نگ هه والیاند که ته پ و تۆزیک چوپه له ئاسۆه به ره و به ره وه به دی ده کریت، کاتیک پێی گه یشتن ده رکه وت که هۆزی (تیدجۆن) ه و ژماره یان (٣) هه زار که سه و (تارجۆتای) سه رکرده یانه، (جه نگیزخان) به یاریدا ده بیت یه کسه ر جه نگیان له گه له بکریت، هیژه جه نگاوه ره کانی ته نها ئه سپسوار بوون له سه ر دوو شیوه:

١- سواری هیژشبه ر (الخیاله الثقيله): پیاوه کانی ئه م هیژه زری ئاسنینیان پۆشیبوو و کلاووخودی پۆلانیان له سه ر کردبوو، دیوجامه (پێسته ی خۆشکراو) ی ئه ستووریشیان له به ر ولاخه کانیان کردبوو، چه کی په م و قه لغانیان هه لگرتبوو.

٢- سواری تیرهاویژ (خیاله الخفیه): پیاوه کان و ئه سپه کانیان ته نها دیوجامه یان پۆشیبوو، ئه سپه کانیان ئه سپی کتبه پکی بوون، چه که کانیان تیر و که وان بوون، چه که و چۆلی دوژمنیش هاویشیه ی چه که کانی (جه نگیزخان) بوون.

(جه نگیزخان) پیاوه کانی دابه ش کردن بۆ چه ند سه ریه یه ک، هه ر سه ریه یه ک له (١٠٠٠) جه نگاوه ر پیکهاتبوو و به سه ر (١٠) پیزی پیکوپیک (١٠٠) جه نگاوه ریدا دابه شی کردبوون، به لام (تارتۆجای) سه ریه کانی خۆی به م شیوه یه ریکه ستن: هه ر سه ریه یه ک له (٥٠٠) جه نگاوه ر پیکهاتبوو و به سه ر (٥) سه ریه دا پیزی پیک و پیک (١٠٠) جه نگاوه ریدا دابه شی کردبوون، دوو پیزی یه که می هیژی سواری هیژشبه ر بوون، پیزی دوایه ش هیژی سواری تیرهاویژ بوون.^٢

(جه نگیزخان) هیژی ده سه ته راستی خسته نیو جه نگلستانیک چپ و په ر و نه دیو له گۆره پانی جه نگه که دا، هه مو ئه و عاره بانانه ی ژنه کانیان و که لپه له کانیانی هه لگرتبوون

١ الفزوا المغولي لدير الاسلام، الفريق الركن، د. محمد فتحي امين، ص: ٣٩.

٢ المصدر نفسه، ص: ٤٠.

کۆکردەو و چوارگۆشە یەکی گەورە ی ئی دروست کردن و ژن و مندالە کانیشیان لە نێوانیاندا بە جی هێشتن و پاراستنیشی خستە ئەستۆی میڤەندالەکانی ھۆز و تیر و کەوانیشی پیدان، ھیزی دەستە چەپی خستە باری عەرەبانەکان، ئەو بە پیچەوانە ی نەخشە ی دوژمن ھیزی سوارە ی تیرھاویژ لە باری پێسەوہ ی جەنگە کەدا دانا و ھیزی سوارە ی ھێرشبەریشی لە باری دواوہ دانا.^١

ھیزی سوارە ی ھێرشبەری (تایجۆتا) ھێرش ی کردە سەر ھیزی سوارە ی تیرھاویژی (جەنگیزخان) و ئەوانیش بە لێزمە ی تیرباران پووبە پوویان بوونەو و ژمارە یەکی نۆریان لە گۆرە پانی جەنگدا ئی کوشتن، ئەم ھیزە نەیتوانی کەلێن بخاتە نێو پزەکانی سوپای (جەنگیزخان) وە، چونکە لە (١٠) پیزی ئەستور پیکھاتبوو، ھەرچەندە ھیزی سوارە ی تیرھاویژیان ھەولیدا ئەم شکستە ھەستینیتەو و بە پرتاو بەسەر لاشە کەلە کە بووہەکانی ھیزی سوارە ی ھێرشبەریان بازیاندا و دەستە و یەخە ی ھیزەکانی (جەنگیزخان) بوونەو، بەلام لەوکاتەدا (جەنگیزخان) ھیزی سوارە ی ھێرشبەری ئی بەپەلا کردن و بە گزیاندا چوونەو، بە تیر و پمەکانیان کارێکیان پیکردن با بە دەواری پەشی نەکردبیت و شکستیان دەرخواو دان، ئەم جەنگە ناوی ئی نرا (جەنگی عەرەبانەکان).^٢

ئەم جەنگە شەپکی پەش بوو بە درێژایی ئەو پۆژە تا تاریکایی شەو درێژە ی کیشا، (جەنگیزخان) تیییدا سەرکەوت و وەک (یەکەمین سەرکەوتن) بۆی تۆمار کرا، (٦٥٠) ھەزار کەسی لە دوژمن کوشت، (٧٠) سەرۆکی ئی دیل کردن و بە زنجیری شمشیرەکانی خۆیان کۆت و بەندیان کردن و لەبەر لاقی (جەنگیزخان) فرپیان دان، شیر و کالانی شیرەکانیان بە ملدا کردبوون، دەلێن: (جەنگیزخان) فەرمانی دا ئەم (٧٠) کەسە بە زیندوویی بخڕنە ناو مەنجەلە ئاوی کولاووہ و بەم شیوہ یە بکوژرێن.^٣

بەم شیوہ یە بە ترساندن و تۆقاندن ھاتە نێو گۆرە پانی جەنگی دوژمنەکانیەو، بەلکو ترس و تۆقاندن بوو بە یەکیک لەو ھۆکارانە ی حکومەتە کە ی لە کاتی تیکھە لچوونەکاندا بەکاری دەھێنا، بە تاییبەتی لە بەرامبەر ئەو ھۆز و نەتەوانە ی ھاوپەیمانە تیان لە دژی حکومەتە کە ی دەبەست.^٤

١ المصدر نفسه، ص: ٤١.

٢ چونکە جەنگیزخان عەرەبانەکانی بۆ پاراستنی ھیزی دەستە چەپی - کە دیار بوو - بەکارھێنا.

٣ المصدر نفسه، ص: ٤١.

٤ المغول للعرب، ص: ٥٠.

ب - مەلانیی ھاوپە یمانی تیه کان،

بەرژە وه نەدی (جەنگیزخان) وای دەخواست کە ھاوپە یمانی تێ لە گەڵ (توغرولخان) ببەستیت و بە جووتە کۆتایی بە (تەتەرەکان) ی دوزمنی هەردوو کلا بینن، لە جەنگێ کدا کە ئەنجامیان دا توانیان ئامانج بپێکن و تەتەرەکان بە گشتی و ھۆزی (مەپکیت) و لایە کیش لە ھۆزی (نایمان) بە تاییەتی لە نێو بەرن، وەک زانراوە کێشمە کێشمی نیوان (تایانک خان) ی پاشایان و (بویرۆف) ی برای بوو مایە ی لاواز بوونی ئەم ھۆزە ی (نایمان) کە پاشانیش کەوتە بەر ھێرشی (جەنگیزخان) و (توغرول خان)، ئەو ھێرشی زیاتر پێگای بوو ئەم ھێرشی خۆشتر کرد: ھەرا و ئازاوەکانی سەر گۆرە پانی مەنغولیا بوون کە لە نیو ھێرشی دوو ھەمی سە ھە ی (١٢) ی زایینی و بە فیتی سیاسەتی حکومەتی چینی و ھەندیک ھۆکاری نێوخۆی ئەو وڵاتە پوویان دا، شیاوی باسە بنە مالا ی (کین) ی حکومرانی چینی باکوور بەو سیاسەتە پەفتاری دەکرد کە چەندین بنە مالا ی تری حکومرانی ئەو وڵاتە پێی بە پێوە دەچوون لە ئازاوە نانە ھە ی نیوان ھۆزەکان و سەرکردەکانیان، پاشای چین بە گەرمی داوای لە (کراپیت) و (مەغول) دەکرد ببێە ھاوپە یمانی، لە ساڵی ١١٩٤ ی زاینیدا دەرەنجامی جەنگ بە بەرژە وه نەدی ھاوپە یمانەکان بپاری لە سەر درا، وەک پاداشت شای کراپیت ناسناوی (وانج) ی پێدرا، کۆرە کەشی لە پیزی سوپادا بەرز کرایە وە و پلە ی (سنجون) ی پێدرا، بە ھەمان شیوە (جەنگیزخان) یش ناسناویکی پێزلێنانی پێدرا، بەلام ھیچ ناسناویکی تری جگە لە ناسناوی ئەسلی خۆی لە پایە بەرزیدا پێوە نەلکاوە، لە لایەکی ترەو ھەموو ئەو ھۆزانە ی ببوونە جێی ھەر پەشە و مەترسی لە لایەن (جەنگیزخان) ەو ە: (جاسیرات و مەپکیت و تاجییۆت و قەنقراپ و تەتار) پێکەو ھاوپە یمانی تیه کیان پێکھێنا، (تۆکتا) ی شای (مەپکیت) و (جامۆکا) ی شای (جاسیرات) لە نێو شاھە کاندایار بوون، ساڵی ١٢٠١ ی زایینی پێککەوتن لە سەر دانانی (جامۆکا کپۆخان) بە ئیمپراتۆری ئیمپراتۆریەتی ھۆزە تورکیە مەغولەکان، ھێندە ی نەخایاند ئەو سوپایە ی جامۆکا کۆی کردبوو لە ساڵی ١٢٠١ - ١٢٠٢ تیکشکا، بەلام دوا ی ئەمە توانی (سنجون) و (توغرولخان) ی بابی لە ھاوپە یمانی تێ (جەنگیزخان) پاشگەز بکاتەو ە و سەرنجیان بە لای خۆیدا پاکیشی.^١

ج - جەنگی (جەنگیزخان) لە گەڵ شای (کراپیت)؛

ساڵی ٥٩٩ ک/ ١٢٠٣ ز (وانج خان) ی سەر بە ھۆزی (کراپیت یان کریت یان قاریات) ی مەسیحی سەرۆکی ھۆزە تورکە پۆژە لات نشینەکان بوو، ھەرچەندە (جەنگیزخان) سەر بە

هۆزه که ی ئه و نه بوو به لام هه ره له ته مه نی هندالییه وه پشتیوان و پا به ندی - بریاره کانی - بوو، سه رۆکای تیره و تایه فه کانی (کراپیت) ی هاوپه یمانی جه نگیزخان به هۆی سه رکه وته کانییه وه پق و کینه یان له به رامبه ر جه نگیزخان که وته دل و ده روونه وه، له لای (وانج خان) به خراپه باسیان لێوه ده کرد، تا کار به وه گه یشت (وانج خان) به ناپاکی و خیانه ت جه نگیزخانی تاوانبار کرد و بریاری گرتنی دا، ئه مه و له پیلانیکی دووجه مسه ریدا ویستیان به سه رکردایه تی توکتا که به گی کوپی (توغولبه ک - وانج خان) و (جامۆکا) ی دوژمی سه رسه ختییه وه جه نگیز خان بکوژن، ئیواره وه خته ی پوژیک، کاتیک جه نگیز خان به خۆی و (٦) هه زار جه نگاور و خاو و خیزانه کانیانه وه له ناوچه یه کدا هه لیاندابوو، هیزه گه پۆکه چاودیره کان هه والیان به جه نگیزخان دا: که هۆزه کانی (کراپیت) خۆ کۆده که نه وه و خه ریکه له سه ر بازگه که یان نزیک ده بنه وه و پێ ده چیت شه و هیزشیان بکه نه سه ر، (جه نگیزخان) بریاریدا هه رچۆنیک بپیت و به هه ر فیتیک بیت خۆ له ده سستی دوژمن قوتار بکات، چونکه له هه ردوو بواری هیز و خیرایییه وه له دوژمنه که ی لاوازتره و خاو و خیزانیشیان له گه لدان که سواری عه ره بانه کانن و گاجوت و نه سپ پراینده کیشن، له م کاته دا دوو تۆکه ری (وانج خان) هاتنه پیزی سوپای جه نگیز خانه وه و هه والی نه خشه ی وانج خانیا ن پیدا که ده یه وی ده ست گیری بکات،^١ (جه نگیز خان) نه خشه یه کی دا پشت و داوای له سه رکرده کانی کرد خال به خال و به و په ری وریایی و هیمنی و پیکوپیکی یه وه جیبه جیتی بکه ن، نه خشه که ی به م شیوه یه بوو:

أ- کشاندنه وه ی ئاژه له کان و ژن و مندال و خیزانه کان به سواری عه ره بانه سوکه کان که نه سپ رایان ده کیشن به ره و داوه و بۆ شوینیکی نه دیو که ١٢کم له سه ر بازگه که یان دوور بپیت.

ب- چۆلکردنی خیه وت و په شماله کان و داگیرسانی چرا تییاندا و به جیه یشتنی گاجووته کان به عه ره بانه کانیانه وه به شیوه یه ک وا بزائن سه ر بازگه که ئاوه دانه .

ج- (جه نگیزخان) کۆمه لێکی گه لی له به ره به یانی ئه و شه وه دا پێگای کشانه وه ی ئاژه ل و خیزانه کان شوینه ون ده که ن، هۆزه کانی کراپیت سه ره به ژیر هیزشیان کرده سه ر سه ر بازگه که ی (جه نگیزخان)، کاتیک دیتیان سه ر بازگه که چۆله و که ل و په له کانیان هه ره له ویدان، پتیا ن وابوو (جه نگیزخان) به خۆی و سه ربازه کانی و خاو و خیزانه کانیانه وه له ترسان هه لاتوون، بۆیه له هیزشه که یاندا خاوبوونه وه و به دوا یان نه که وتن.

(جهنگیزخان) له پاش گردیکی پشت سهربازگه که وه که پووباریکی بچوکیان له نۆواندا بوو به خۆی و سهربازگه کانییه وه خۆی حه شار دابوو، چاودیژی کردنی ناوچهی شه پرسی به پاسه وانه گه پۆکه کانی سپاردبوو، کاتیکی هیزی سواره ی تیرهاویژی (کرایت) که پیش هیزی سواره ی هیرشبهریان که وتبوو پیشپهوی کرد، جهنگیزخان و سوپاکه ی له پرتاو هیرشیان بۆ بردن و، به بی ئه وه ی بیلن هیزه هیرشبه ره که ی کرایت پی بزانیته هیزی تیرهاویژیان له نیو برد، پاش ماوه یه ک (وانجخان) و سه رکرده کانی - که سه رکردایه تی هیزی سواره ی هیرشبهریان ده کرد به مه یان زانی، کاتی جهنگی یه کلاکه ره وه نزیک بۆوه، (جهنگیزخان) نه خشی خۆی به م شیوه یه دارپشت:

أ- هیرشکردنه سه رک دوزمن پیش ئه وه ی دوزمن هیرش بیئی.

ب- نه نجام نه دانی هیرشی به ره یی: چونکه دوزمنه کانی له ئه وه به هیزترین.

ج- سوود وه رگرتن له زهوی به گویره ی بۆ لوان، تا له م کاته دا به تیکه ل و پیکه لی بتوانن که م و کوپی ژماره یان له دوزمن بشارنه وه، هیزی سواره ی هیرشبهری دوزمن هیرشی کرد و خۆی به نیو سوپاکه ی (جهنگیزخان) دا کرد، (جهنگیزخان) بانگی (جلدار) ئالاوه لگری هۆزی کرد - که یه کیک بوو له سه رکرده هه ره ئازاکانی - گه مارۆدانی بالی چه پی سوپای دوزمن و داگیرکردنی گردی (جویقای) هه لکه وتوو له پشت ئه م باله سهربازی خسته نه ستۆ، ئه گه رچی سوپای (کرایت) له ئۆجی هیرشه که یاندا بوون به لام (جلدار) توانی له یه که م ته کانیدا سوپاکه ناچار بکات که میک به ره و دواوه پاشه کشه بکات، جهنگ تا تاریکایی شه و درێژه ی کیشا، جهنگیزخان، ده یزانی له پۆزی دووه مدا به م هیزه که مه یه وه ناتوانی له به رامبه ر هیزه به هیزه که ی دوزمنیدا پاوه ستیته هیرشیکی توند و تیژی کرده سه رک دوزمن و که لینیکی گه وده ی له مه یاندا دروست کرد و خۆی به ره و پۆژه لات کیشایه وه.

دوا به دوا ی پاشه کشه کردنی (جهنگیزخان) (جویی) به سه رک دوو سهربازگه که ی ناحه ز له به رامبه ر یه کتردا دابه ش بوو:

أ- سهربازگه ی (وانج خان) و هه موو ئه وانه ی هاتنه پالی دوا ی سه رکه وتنی به سه رک (جهنگیزخان) دا.

ب- سهربازگه ی (جهنگیزخان) و هه موو ئه وانه ش هاتنه لای تا پشتیوانی بکه ن.

(جهنگیزخان) بپاری دا دوزمنه که ی له نیو به ری، هیرشیکی به هیزی سازکرد، له نه خافل به ره و سهربازگه ی (وانج خان) پیشپهوی کرد، پیش هه لئۆقانی به پووی دوزمندا (تابووری پیتجه م) ی خسته گه پ تا به ته واهه تی له - چه ند و چۆنی - دوزمن حال ی بی، بۆ ئه م

مه به سته یه كه له سه ركرده كانی خۆی به ناوی (په نابهر) ناردە لایان، ئالایه کی (جه نگیزخان) ی هه لگرتبوو و پایگه یاند كه بۆیه به م شیوازه هاتووۀ تا له ده ست په فتاری به دی (جه نگیزخان) قوتاری بی، کاتیك گه یشته سه ر یازگه ی (وانج خان)، وانج خان متمانه ی پی نه كرد، بۆیه به مه به سته ی وه رگرتنی زانیاری و ساغ كردنه وه ی هه واله كان ژماره یه كه له سه ربازه كانی خۆی له گه ل ناردنه سه ر لوتكه كانی ده وره به ر و موسه یته ر به سه ر سه ر یازگه ی خۆی و هاوسێكانی، نوێنه ره كه ی (جه نگیزخان) ده یه ویست نیشانه یه كه داکوتی و سه ر یازگه كه ی دوژمن ئاشكرا بكات، کاتیك ئه مه ی بۆ نه كرا، فیلێکی داهینا و به په له جیبه جیی كرد، چوو ه سه ر لوتكه یه كه ئالاکه ی هه لگرتبوو له سه ر ئه وێی چه قاند، ئینجا هاته وه له ولاخه كه ی دابه زی و به پی ده پۆیشت، سمی ولاخه كه ی به ده سته وه گرت، پرس یاری لیکرا، بۆ وا ده كه ی؟ گوتی: به ردێك چۆته نیو سمی ولاخه كه وه، به بیانوی ده ره مینانی به رده كه خۆی و سه ربازه كانی خافلانیدن، پێشه نگی سه ربازه كانی جه نگیزخان گه یشتنه سه ربان ته واوی ئه م پیاوانه ی (وانج خان) یان به خێزانه كانیا نه وه په لبه ست كردن، بۆیه (وانج خان) ئه نجامی هه والگه یه كه ی پی نه گه یشت،^١ به لكو سواره كانی جه نگیزخان هێرش یان هینا و شمشیر كه وته سه ر گه ردنی پیاوه كانی.^٢

(وانج خان) و (توكتابه گ) ی كۆپی بریندار بوون و هه لاتن، هۆز تالان و بپۆ كرا و ژنه كان ده سته گه ر کران و (جاموگا) كه وته به رده سته ی (جه نگیزخان)، فه رمانی دا به نی ئاوو ریشم بکه نه گه ردنی تا ده خنکی،^٣ ته واوی ده مار و ئه ندامه كانی له شیان لی كردنه وه،^٤ هه روه ها (وانج خان) و كۆپه كه شی دوا ی هه لاتنیان له لایه ن شوێنكه وتوو ه كانیا نه وه به مه ره دی كوشتن گه یشتن، سه ری باوك له نیو قاپێکی زیودا به دیاری بۆ (جه نگیزخان) نێردرا،^٥ به م شیوه یه تیره ی (قاریات) له نیو برا و ته فر و تونا کران، ئینجا هه رچی تیره و هۆزی بی هیز و به هیز هه بوو به جیاوازی ئاین و مه زه به كانیا نه وه و به هه موو شوێنه واری شارستانیان و پوخته ی زانسته كانه وه بوونه گه ردنكه چ و دلسۆزی سه رۆکی نوێی ئاسیا، دوا به دوا ی ئه م — سه ركه وتن — ه پاداشته ی ئه م دوو كۆیله ی (وانج خان) ی دایه وه كه هه والی هێرش ی

١ الغزو المغولي لدير الاسلام، ص: ٤٥.

٢ المصدر نفسه، ص: ٤٥.

٣ المغول للعربي، ص: ٥٢.

٤ الغزو المغولي لدير الاسلام، ص: ٤٥.

٥ المصدر نفسه، ص: ٤٥.

چاوه پوانکراو و نه خشه بۆکیشراوی (واچ خان) یان بۆ هینابوو —، نازادی کردن و پله و پایه ی (ترخانی = نازاد) ی پسی به خشین و به جۆرک: ئه رکه کانی ده وله تیان له سه ر شان نامینی، هه رچی به تالانی ده گرن له جه نکه کانداه ته واوه تی ده بیته مالی خویان، شا هیجیان لی ناسینیت، به بی وه رگرتنی ئیزن و پڼگه پیدان ده توان سهردانی سه رۆک بکه ن، هه ر یه که یان تا (۹) تاوانی به سه ردا تینه په پی سزا نادریت.^۱

(تاتانجۆی کاتیبی شای (نایمان) که به په چه له ک (ئویغۆر) بوو، له لایه ن هیزه کانی جه نگیزخانه وه — له م جه نکه دا — ده سته گێر کرا، (جه نگیزخان) کردیه کاربه ده سته خۆی و بپاری دا زمانی (ئویغۆر) ی به کاربیتی، (تاتانجۆ) بپاری دا پۆله کانی جه نگیزخان و چینی بالا فیزی گفت و گۆ و نووسینی زمانی (ئویغۆر) ی بکات، شایانی باسه ئویغۆره کان کاریگه ری به هیزیان له سه ر (ئه کۆتای) کوپی (جه نگیزخان) و جیتشینیی حکومرانیه که ی هه بوو.^۲

سپههم: دوو مه له که تی (نه یمان) و گه ردنکه چیان بۆ حوکمرانی (جه نگیزخان):
(نه یمانیه کان) یه کێک بوون له و ئیمپراتۆریه ته زله یزانه ی وه ک هیزکی جیهانی و خاوه ن ده سه لاتیکي فراوان که زۆریه ی زۆری خاکی کیشوهری ئاسیا و به شیکي گه وریه ی ئه وروپای له خۆ گرتبوو ده رکه وتبوون، ئه وانیش وه ک ته واری هۆزه کانی تر پووبه پووی (جه نگیزخان) بوونه وه له کاتی سه ره له اندیا، نه یمانه کان له په چه له کدا ده گه پینه وه سه ر په گه زی (تورک)، سنووری ولاته که یان له گۆندا به م شیوه یه مه زنده ده کریت: له باکووره وه هۆزه کانی (قهرقین) و له باشووره وه هۆزه کانی (ئویغۆر)، له پۆژه لاتسه وه هۆزه کانی (کراپت) و (مه پکیت) و له پۆژئاواوه (قهره خه تانی) هاوسنووریان بوون، شاکانیان یان خانه کانیان پێیان ده گوترا: (کوچلۆک خان)، که به واتای (گه وره، به هیز، سه ردار... هتد) دیت هه روه ک (رشید الدین) ئاوا ده لی له پێیازی ژبانیان و پژی می کۆمه لایه تیان و دابو نه ریت و کلتوریاندا هاوشیوه ی هۆزه هاوسپیکانیان بوون وه ک مه غۆل و تیره خیله کیه کانی تر.^۳

ده وله تی (نه یمان) گه ورتترین ده وله تی نیه و په راستی ئاسیا بوو فراوانترین خاکی به ده سته وه بوو یه ک پاشا حکومرانی ده کرد، به لام له و کاته دا (جه نگیزخان) وه ک سه رۆک

۱ المصدر نفسه، ص: ۴۵.

۲ المغول للعربي، ص: ۵۳.

۳ سقوط الدولة العباسية، للقحطاني، ص: ۷۳.

هۆزه‌کانی (مەغۆل) دەرکەوت، دەبینین ئەم دەولەتە دوو کەرت بوو، کەرتی پۆژمەلات و کەرتی پۆژئاوا، هەر کەرتە و بڕایەک حکومرانی بوو، (بویروخان) حکومرانی کەرتی پۆژمەلات بوو، (بیبوقاتایانگ) یش حکومرانی کەرتی پۆژئاوا بوو، بە تەماشای سەنووری پۆژمەلاتی مەملەکەتی (نایمان) و هاوسنوریان لەگەڵ هۆزه‌کانی (کپایت) و (مەپکیت)، لە ئەنجامی کارەساتی جەنگی (ۆرکۆ) و کوژرانی (ئۆنک خان) سەنوورەکانی نایمان لە پەڕی ئاوا و هەلاتووێه‌کانی ئەم دوو هۆزه لە ترسی زەبری جەنگیزخان ئاوا لا بوو، لە ئەنجامی ئەمەدا سەر لە نوێ مەملەتی نیوان (جەنگیزخان) لە لایەک و دوو شاکی (نەیمان) لە لایەکی ترەوە سەری هەڵدا، دەره‌نجامی ئەم مەملەتی خۆیناویە درێژخایەنە بە لەنیوچوونی هەردوو دەولەتی (نەیمان) و پێچرانەوی دەسلەتانی کۆتایی هات لە ناوەندی کیشوهری ئاسیادا، هەردوو (شای) برا بە دایە کەدا کوژران، ئیمپراتۆریەتە لاوەکی جەنگیزخان بە یەكجا خۆین و خۆراکی ئەم دوو دەولەتی هەلمزی و خاک و ئاوی ولاتەکەشیانی هەلئوشتی تا ببیتە پارچە یەکی نەپچراو لە خاکی دەولەتی مەغۆل.

مانگی پەنجەمی ٦٠٢ ک بەرامبەر مارسێ ١٢٠٦ز (جەنگیزخان) کۆبوونەویەکی گشتی پێکخست، لەم کۆبوونەویەدا: (جەنگیزخان) کرا بە (خانی گەورە)ی تەواوی دەوارنشینەکانی مەنغۆلیا و ولاتە هاوسێکانی ئەو ولاتە، (جەنگیزخان) نەخشەیی تازەیی بۆ داگیرکردنی ولاتان داڕشت و بڕیاراندا لە سەنووری مەنغۆلیا دەریچیت، لەم کۆبوونەویەدا قانۆنە بە ناوبانگەکی خۆی بڵاوکردەو، کە لە میژوودا بە (یاسا) ناسراوە.

چوارەم: دامەزراندنی ئیمپراتۆریەتی (مەغۆلی):

هەولەکانی جەنگیزخان بەس لە یەكخستنی هۆز و تیرەکانی (مەغۆل) دا پانەوستان، بەلگۆ ئەم یەكگرتنە بوو خاڵێکی وەرچەرخان بۆ دامەزراندنی ئیمپراتۆریەتیەکی گەورە کە زۆترین ناوچەکانی جیهانی ئەوکات لە خۆ بگریت، بۆ ئەم مەبەستە و پێکانی ئەم ئامانجە دەبوایە لە هەموو لایەکاندا پەلی خۆی به‌ه‌وێژیت و پەڕی پەڕی نەتەو جۆراوجۆرەکان و کلتوور و پۆشنبیریەکانیان ببیتەو، لەم پێناوەدا بە پێڕەوکردنی چەند کردەویەکی سەربازی چڕ و پڕ و ئالۆز و توند و تیز دەستی بە کارەکانی کرد، بەم شێوەیە خوارەو:

۱- بهرە ی چینی:

– کردە سەربازیه کانی دژی ولاتی چینی باکوور:

أ- مەملەکەتی (تانفوت):

(جەنگیزخان) سەرەتا ھێرشی کردە سەر مەملەکەتی (تانفوت) یان مەملەکەتی (سی) – (هیا) له (تبت)، (تانفوت) بێ ھێزترینی ئەو (۳) مەملەکەتە بوو کە حکومرانی چینیان دەکرد لە و کاتەدا، چونکە ھەر کاتیگ تەوانی ئەو ولاتە داگیر بکات ئەو دەتوانی لە م پێگایەو ھەوکی خۆی بە سەر (تورکستان) دا بسەپینی و لە لای پۆژئاوا دا گەمارۆی مەملەکەتی (کین) ی دوژمنە لە مێژینە کە ی (مەغۆل) بدات.

(جەنگیزخان) لە سالانی (۱۲۰۲/ک / ۱۲۰۵، ۱۲۰۴/ک / ۱۲۰۷، ۱۲۰۶/ک / ۱۲۰۹) سێ جار پەلاماری ئەو ولاتەیدا و تەواوی خاکە کە ی پامالی، بە لام نەیتوانی بچیتە نیو (ننج – ھسیا) ی پایتەختەو، ماو ھەیکە زۆر ئابلوقە ی دا، تا سەرۆکە کە ی – بە ناشتی – لە سالی ۱۲۰۹/ک / ۱۲۰۶ ز بە سەرکردایەتی ھوکمرانی (مەغۆل) بە سەر ولاتە کەیدا و دانی سەرانی بە جەنگیزخان قایل بوو،^۱ بەم شێوازە (جەنگیزخان) بوو بە سەرگەورە ی مەملەکەتی (تانفوت) واتە ھەریمی (کانسو ی چینی) ئیستا و دەشتە کانی (ئوردۆس و ئەلداشان) کە بە پشتینە ی سنووری چین دادەنرین، سەرۆکی مەغۆلی پێویستی بە جێ پێیک ھەبوو لە ولاتی چین تا لاقی خۆی تیدا بچەقینیت و لە وێرا پەلاماری مەملەکەتی (کین) بدات کە ھەندیک تیرە و تاپە ھە ی (تورک و مەغۆلی) ی لە گەل خۆداون.^۲

ب – مەملەکەتی (کین) = مەملەکەتی زێپ:

(جەنگیزخان) بە ھوکمی بە ھێز بوونی مەملەکەتی (کین) لە پەلامارەکانیدا بۆ سەر ئەو مەملەکەتە پووبە پووی چەند لە مپەریکی گەورە بوو ھەو کە لە داگیرکردنی (تانفوت) دا بوونیان نەبوو، ئەم لە مپەرانی بریتی بوون لە ژمارە ھەیکە زۆر قەلای مەحکەم کە لە سنووری خۆرەلاتی ئەو مەملەکەتەو تا سنووری خۆرئاوای دروست کرابوون و لە گەل دیواری گەورە ی چین ھێلکی بەرگری بەردەوامیان بۆ پاراستن و پاسەوانی کردنی مەملەکەتی زێپ (کین) پێکھێنا بوو، ئەمە لە گەل ئەو ھەدا کە سوپای (جەنگیزخان) تا ئەو کاتە بەم جۆرە جەنگە – جەنگی گەمارۆدانی قەلا – پانە ھاتبوو.

۱ جەنگیرخان قاھر العالم، ص: ۲۲۸، حروب المغول، د. حطیطة، ص: ۲۱.

۲ حروب المغول، د. حطیطة، ص: ۲۱.

(جه‌نگیزخان) دواى تىڤامانى بارودۆخه‌كه، به باشى زانى هاوپه‌يمانىه‌كه له‌گه‌ل تيره‌و تايه‌فه‌كانى (ئۆنغۆت)ى دانىشتوى باكوورى (چين) مه‌نغۇلياي ئىستا ئه‌نجام دا، دواى پىدانى كچىكى خۆى به شاكه‌يان توانى ئامانجه‌كه‌ى بېيكتىت و هاوپه‌يمانىه‌كه‌ له‌گه‌ل شاي (ئۆنغۆت)ى تازه زاواى ئه‌نجام بدا، (جه‌نگیزخان) ده‌يزانى شاي (ئۆنغۆت) جىڭيه‌كه‌ى گرنكو ستراتيجى به ده‌سته‌وه‌يه و به‌م هاوپه‌يمانىه‌ى له‌گه‌ل ئه‌و پاسه‌وانى كردنى سنووره‌كانى چين ده‌سته‌به‌ر ده‌بىت و وه‌ك چاودىڤىكى جى متمانه له پشت دىوارى گه‌وره‌ى چين پاده‌وه‌ستىت، جه‌نگیزخان به ته‌واوكردنى ئه‌م هاوپه‌يمانىيه‌ بۆى ده‌ركه‌وت كارى ته‌واوه و هه‌موو گرى كۆيره‌كانى پى داگيركردنى مه‌مله‌كه‌تى (كىن)ى به‌بى ماندوويوون كردوونه‌ته‌وه، بۆيه سنوورى ئىمپراتۆريه‌تیه‌كه‌ى (مه‌غۆل)ى به هیله‌كانى پىشه‌وه و سه‌نگه‌ره‌كانى ته‌ماسى دوزمن به‌سته‌وه.^١

جه‌نگیزخان پىڭا چاره‌ى جۆراوجۆرى به ده‌سته‌وه‌ بوون بۆ گه‌يشتن به ئامانجه‌كانى و به گۆيره‌ى پىويست ئالۆگۆڤى له نىوانياندا ده‌كرد، ئه‌گه‌ر ئامانجه‌كه‌ى به هيزى سه‌ريازى نه‌پىكا‌بايه چاره‌سه‌رى سياسى و ته‌له‌كه‌بازى به‌كاردين، له سالى ٦٠٧/ك ١٢١١ز به مه‌به‌ستى په‌لاماردانى (په‌كىن) سه‌ريازگه‌يه‌كه‌ى گه‌وره‌ى له‌سه‌ر كه‌ناره‌كانى پووبارى (كىرۆلين) له مه‌نغۇلياي خۆره‌لات كۆكرده‌وه و ئىنجا پىشپه‌وى كرد به نىو سه‌نگه‌ره‌كانى تورك و ئه‌نغۆتا تىپه‌پى به‌بى ئه‌وه هىچ گره‌فتىك و به‌ربه‌ستىكى بىته‌ پىشه‌وه، سوپا گه‌يشته باكوورى (چين)، ده‌چوو نىو هه‌ر ئاوه‌دانىه‌كه‌ ده‌پرووخاند، به‌لام به هۆى نه‌بوونى شاره‌زايى له بوارى ئه‌ندازه‌دا نه‌يتوانى شاره‌ گه‌وره‌كان - كه به قه‌لا ده‌وره‌يان درابوو - داگير بكات، جه‌نگیزخان و سوپاكه‌ى ماوه‌ى يه‌ك سال ٦٠٨-٦٠٩/ك ١٢١١-١٢١١ز له به‌رامبه‌ر قه‌لاكانى دىوارى چين مايه‌وه و جگه له چەند مه‌له‌بە‌ندىكى كه‌م بايه‌خ هىچ شوينىكى گرنكى بۆ داگير نه‌كرا، هه‌له‌به‌ته‌ گرد و ته‌پۆلكه‌كان و زنجيره‌ى چيا و چه‌قه‌نه‌كانى ناوچه‌كه‌ و تىپه‌پ بوونى دىواره‌كه‌ى (چين) به نىوياندا له كه‌نداوى (بتشيلى)يه‌وه تا پووبارى (زه‌رد) و له‌و پىشه‌وه تا باكوور له (په‌كىن و تاتونج) له باكوورى (شان سى) ببوو به به‌ربه‌ستىكى به‌هيز له پووى پىشپه‌وى كردنى (جه‌نگیزخان) و سوپاكه‌يدا، بۆيه سه‌ر سوپاي مه‌غۆل به چەند سه‌ركه‌وتنىكى كه‌مى يه‌كلا نه‌كه‌ره‌وه وازى هینا، وه‌ك ئه‌و سه‌ركه‌وتنه‌ى له سالى ٦٠٧/ك شوبات و ئازارى ١٢١١ز له جه‌نگى چياى (بى - هو)ى هه‌له‌كه‌وتو له نىوان (په‌كىن) و (كالبان) به ده‌ستى هینا.

کاتیک له په بیعی یه که می ۶۰۸/ک/۲۱۲ز یه کیک له فرمانده کانی (خه تایی) ی سهر به دهوله تی (کین) شوپشی کرد و پشتیوانی خوی بۆ سهرۆکی (مه غۆل) ناشکرا کرد، (جهنگیزخان) ئەم هه له زێڕینه ی قۆسته وه و پشتگیری ئەم فرمانده شوپشگیرپه ی کرد و سهر کرده (جینی) - که یه کیک بوو له یاریده ده ره کانی - به ره وه رهیمی (لیاو- یانچ) باشووری (مهنشوریا) به پیکرد، به لام هیزه مه غۆلیه که له به رامبه ر دیواره کانی (لیا- یانچ) شکستی خوارد، بۆیه (جینی) به مه بهستی خۆ پیکخستنه وه ی هیزه که ی بۆ ناوچه که ی هاوسی کشانده وه، ئینجا کتوپر به سهر شاری دادا و داگیری کرد و پرایگه یاند که له مه ولا (بی- لو- لیاو) شای گه لی (خه تایی) ی ژیر ده سه لاتی (مه غۆل) ه.^۲

له سالی (۶۱۰/ک/۲۱۲ز) (جهنگیزخان) به مه بهستی گرتنی پینگای ستراتیژی نیوان (کالجان- په کین) بۆ جاری دووه م به ره و چین به پۆ که وته وه، پيشه کی دهستی به سهر (مه سوان- هوا) دا گرت، که یه که مین شاری به قه لا ده وه ره درای سهر پینگا که بوو، ئینجا شاره کانی (نور- نان) و (هوا- لای) داگیر کرد و به پیره وه تاریک (تونیل) ه که ی (تشو- یونج- کوان- نان- کو) ی باشووری خۆرئاوای (هوا- لای) تپیه پی، که چهند قه لایه کی مه حکم به سهر ناوچه که یاندا ده پوانی و دیواره گه وه که ی (چین) یش له وپرا به ره و (په کین) لیژ ده بۆوه، ئینجا (جهنگیزخان) خوی گه یانده ناوه ندی ده شتایی خۆره لاتی (چین) ی گه وه که له (په کین) وه تا (نان- کنج) دريژ ده بۆوه، به م شیوه دهستی به سهر نه و پینگایانه داگرت که ده چوونه نیو خاکی (چین) وه، له ناوچه ی باکووری خۆره لاتیشدا دهستی به سهر قه لای (کویی- کو) دا گرت که به سهر پیره و ی سهره کی نیوان (شانغ- تی) و (په کین) ی باکووری خۆرئاوای ولاتی دا ده پوانی.

هه ره ها دهستی به سهر (تا- ئونغ) دا گرت که به حه شارگه یه کی گرنگ داده نرا له سهر هیلای دیواری (چین) و به سهر رهیمی (شان- سی) یشیدا ده پوانی.

له په بیعی دووه می ۶۱۰/ک/ئاب، ئەیلولی ۲۱۲ز (وی- شای) شای (چین) له لایه ن فرمانده یه کی نه و ولاته وه کوژا و بارودۆخ به ره و ئالۆزی و پشتیوی چوو، (جهنگیزخان) ئەم هه له ی قۆسته وه و له (۳) قۆله وه هیرشیکی به رفراوانی کرده سهر ناوه ندی مه مله که تی (چین):

۱ خه تایی: هۆزیکي به په گه ز مه غۆلیه، ماوه ی ۲ سه ده ی ته واه ده سه لاتی به سهر په کیندا هه بووه، پاشان له لایه ن پاشاکانی په کین په کینیا ن ئی سه نراوه ته وه، له پیناوی تۆله سه نده وه له پاشاکانی په کین هه لی خزمایه تیان قۆسته وه و خیرا له گه ل مه غۆله کان تیکه ل بوونه وه.

۲ حروب المغول، د. أحمد حطیط، ص: ۳۶.

-قۆلی ناوه پاست: (جهنگیزخان) بۆ خۆی سه رکردایه تی ئه م باله ی کرد و (تۆلۆی) کورپیشی له گه ل بوو، له ده شتی گه و ده ی چینی خۆره لات پاشه کشه ی کرد و به ره و ناوه ندی چین پێشپه وی کرد، پێشه کی خۆی له هێرشه ی سه ر (په کین) بوارد و به ره و باشوور بایدایه وه، ده ستی به تالان و بپۆی یه ک له سه ر یه کی شاره کان کرد، له شاری (باو-تۆنج)ی باشووره وه ده ستی پێکرد تا (په کین)ی باکوور، ئینجا له (په کین) پا ماوه ی (٣٠٠) میل تا خوارووی ولات پۆیشت و تا سه ر شاری (هو-بای) هه لگه وتوو له سه ر پووباری (زه رد) نه گیرسایه وه، له به ر زۆری ئاوه که و تیزپه وی شه پۆله کان نه یانتوانی له پووباره که بپه پنه وه، بۆیه (جهنگیزخان) به خۆی و سوپاکه ی پووی کرده ناوچه ی باشووری خۆره لات و خۆی گه یانده ده شتی به پیتی (شانتونج) و، شاری (تسی-تان)ی داگیر کرد و ئینجا به ره و به رزاییه کانی (تای-شان) هه لگشا و، به ره و خۆره لات پۆیشت و، ده ستی به سه ر شاری (لان-شان)ی سه ر سنووری (شانتونج) دا گرت، ئینجا قه لا چینه کانی یه ک به دوا ی یه ک گرت،^١ جگه له هه ندیک قه لای مه حکه م که نه ییتوانی خۆی باوژێته ناویان، ئینجا پاش تالانکردنی ناوچه کانی ده شتی چینی خۆره لات به ره و لای دیواری گه و ده ی چین گه پایه وه.^٢

-قۆلی پاست: (جوجی و جفتای و ئۆکتای) کورانی جهنگیزخان سه رکردایه تی ئه م باله یان کرد، له پێگای (بوا-تینج) و (شانتو) به ره و (هو-بای)ی که رتی خۆرئاوا به پێکه وت، له (هوا-کنج)ی هه ریمی (هانون)ی باکووری پووباری (زه رد) نزیک بۆوه، به سه ر دوا هه مین گردۆلکه ی (تای-هانج) دا تێپه پی و پاشان به ره و هه ریمی (شان-سی) سه رکه وت، ئینجا پووی کرده ده ریاجه ی پووباری (فن) که هه ریمی ناویراو به درێژایی هاتنه خواره و ه ی له سه رچاوه که یه وه، له باکووره وه بۆ باشوور ده کا به دوو که رته وه، ده ستی به سه ر شار و ئاوه دانیه کانی سه ر که ناره کانی پووباره که و ده ورو به ریدا گرت، که خۆیان له م شارانه دا ده بینیه وه: (بای-بانج، فن-تشی، هسن-تشو)، هه روه ها ده ستی به سه ر (تای-یوان)ی پایته ختی هه ریمی (شان-سی) دا گرت و پاشان له پێگای (تای-تشی) و (تاتونج) پا به ره و لای دیواری گه و ده ی چین گه پایه وه.

-قۆلی چه پ: (قاسانی برای (جهنگیزخان) سه رکردایه تی ئه م باله ی کرد، له ئاقار شاری (په کین) پا و له باکوورپا به پێگای قه راغ ده ریادا به پێکه وت، ناوچه ی هه لگه وتووی

١ المصدر نفسه، ص: ٣٦.

٢ المصدر نفسه، ص: ٣٦.

نښان (شان-های کوان) و (جیهول-شختی) خسته ژیر پکیفی دهسه لاتی خویه وه، ئینجا به مه بهستی داگیرکردنی (مهنشوریای سهر) به ره و هریمی پوویاری (نوتی و سنجاری) تا دهگا به پوویاری (نامور) به پیکهوت.

له سالی ۶۱۱ ک/ ۱۲۱۴ز جهنگیزخان دهسپیشخه ری ئیمپراتوری چینی بۆ خستنه پووی ناشتی به هل وه رگرت، به پتی ئه م ناشتیه: (جهنگیزخان) ته وای ئه و شار و ناوچانه ی داگیری کردون چ له نښو بازنه ی دیواری (چین) دابن چ له دهره ویدا ده یانخاته نښو چوارچیوه ی دهوله ته که ی خویه وه، (جهنگیزخان) رایگه یاند پیشنیاره که ی ئیمپراتوری چینی قبوله، به لام هیشتا سه روکی (مه غول) له پیکه ی گه پانه ویدا بۆ (مه غولیا) له پیره وی (تشو-یونج-کوان) دا له سنووری دیواری چین تینه په پی بوو، ئیمپراتور له پیشنیاره که ی خوی پاشگه ز بۆوه و دهستی به نۆزه نکرده وه و قایم کردنه وه ی قه لا و حه شارگه کانی کردو پایته ختی دهسه لاتی بۆ شاری (کای فونج) ی باشووری ولات گواسته وه، تا له گورپه پانی جهنگ نزیك بیته وه و (په کین) یشی خسته ئه سستی کوپه که ی خوی، (جهنگیزخان) که به مه ی زانی سوپا که ی بادایه وه و به په له به ره و (چین) گه پایه وه، له جهنگیکی دهسته ویه خه و یه کلاکه ره ودا له گه ل سوپای (چین) تیک هه لشاخا و دهره نجام له سالی ۶۱۲ ک/ ۱۲۱۵ز (په کین) ی پایته خت که وته ژیر دهسه لاتی (مه غول).^۱

پینجه م: راگره کانی پرۆسه ی - داگیرکاری - مه غول له سه رده می (جهنگیزخان) دا:

جهنگیزخان له پینا و خزمه تکردنی ئامانجه کانی (مه غول) له فراوانخوای و دهسه لات و دهست گرتن به سه ر ته ختی سه رکردایه تی جیهاندا له چواچیوه ی نه خشه یه کی دارپژراودا جموجۆلی ده کرد، له ماوه ی لیکۆلینه وه که مدا گرنگترین راگره کانی پرۆسه ی ئه و داگیرکاریه م تییینی کردون، له نښانیاندا:

۱- که سایه تی جهنگیزخان: که سایه تی جهنگیزخان له سه رکردایه تی کردن - ی سوپا - دا پله ی یه که می بۆ داده نریت، هه میشه شانسی سه رکه وتنی سه ربازی هه بووه له به رامبه ر هه ر که س و گه لیکدا پوویه پووی خوی و گه له که ی بووبیته وه، له سه ده ی (۱۳) ی زایینیدا به هه ول و ته قه لای خوی خوی کرده سه رکرده ی نیوه ی جیهانی ئه وکات، ترس و بیمیکی سامناکی خسته ناخی ژماره یه ک نه وه ی مرقایه تیه وه، ناوی (تیموجین) بوو که به واتای

(پیاوی پۆل) دیت، میژوو بە (جەنگیزخان)ی ناو بردوو، ئەم پیاو مەغۇلیە ھەلکەتوو بوو لە:

- پێکخستن و دامەزراندنی سوپا.

- ستراتیژیەت.

- تاکتیک و تەلەكەبای.

- نەخشە دانان.

- سەرناسی.

- ھەلبژاردنی یاریدەدەر.

- دۆزینەوہی خالە لاوازەکانی خەلک و پام کردنیان لە خزمەت بەرژەوہندیەکانی خۆیدا. ئەم سیفەتانە بۆ ھەموو کەسیکی سەربازی و مەدەنی وەکو یەك پێویستن، مەزھوژی ژیر دەیەوێت زانیاری بە دەست بخت لە ھەر سەرچاوەیە کەوہ بیت، چونکە زانیاری ھێز و پێزە، مەشخەلە و تاریکیی نەفامی و سەرپێچی پادەمالیّت،^۱ پێ نیشان دەری ناسینی پاستیەکان و نەپینەکانی میژوو، سەقامگیری دەوڵەت و فراوانبوونی شارستانەکانە.

جەنگیزخان: پیاویکی کەلەگەتی بالابەرزە دامەزراو بوو لە پێکھاتەیی جەستەیدا، سەرسۇماتە بوو و جگە لە کەمێک مووی پەنگ خۆلەمیشی ھێچ مووی بە سەرەوہ نەبوو، چاوەکانی وەك چاوی پشیلە بوون، لە گفتوگۆدا جگە لە بەکارھێنانی چەند دەستەواژەییەکی چینی بە غەیری زمانی مەغۇلی نەدەوا، نە لە ژبانی تایبەتی دا نە لە ژبانی گشتیدا، زۆر بە کەمی لە ژبانی تایبەتی خۆیدا لە پەفتارەکانیدا تێی دەپەپاند، ھەر بۆیەشە خۆدی خۆی تا کوتایی ھاتنی دەستەبەری پاراستنی چالاکیەکانی عەقل و جەستەیی خۆی بوو.

لێکۆلەرەوان دەلێن: جەنگیزخان لە ژبانییدا بە پیاویکی داوینپەسی نەناسراو و لە جلیتاوی زیدەپۆیی جنسیدا پۆنەچوو، یاری بە لەزەت و پەسندکراو بە لای ئەوہوہ یاری (بۆلۆ) و گەشتی (پاو) بوو، لە ھەردووک بوارە کەشدا شارەزا بوو، دەربارەیی خواردنەوہی مەیی، لەگەڵ خزمەکانی خۆی دەیخواردوہ، بەلام (جەنگیزخان) بە پێچەوانەیی (ئوڭوادی) کوپی و جێنشینیی! پێگەیی نەداوہ خواردنەوہ بەسەریدا زال بیت و مەست بیت، بۆیە - پای خۆی دەربارەیی ئەم عادەتە دەرپێوہ و گوتوہی: ئەگەر مەزھوژ نەیدەتوانی واز لە مەیی

بیئنی با له مانگیڤکدا ته نها (۳) جار بیخواته وه، نه گهر زیاتری خواردنه وه نه وا تاوانی گه وره ده رهق به نه فسی خوی ده کات، نه گهر له مانگدا ته نها دوو جار بخواته وه نه وه باشتره، نه گهر (۱) جار بیخواته وه نه وه زور باشتره، خو نه گهر هر نه یخواته وه نه وا کاریکی وا گه وره ی نه نجام داوه که پیویسته پیزی بگیریټ و ستایشی بکریټ.^۱

۱- نازایه تی (جهنگیزخان): (جهنگیزخان) به نازایه تییه کی له پاده به دهر ناسرابوو، نه و پیزی نازایه تی دۆستان و دوژمنانی خوی وه کو یه ک ده گرت، له پیڤگای گه یشتنی به ته ختی ده سه لات له درئی خه لکانیک پاره ستا که به نازایه تی له عاده ت به دهر ناسرابوون، له و نمونانه ی که به نازایه تی خه لک سه رسام بووه:

له سالی ۱۲۲۱ز و له لای پوویری (سند) دوی سه رکه وتنی به سه ر (جلال الدین) ی سولتانی ده ولته تی (خواره زم)، سه رسام بوونی خوی له به رامبه ر نازایه تی نه و دوژمنه لاه ی دهر بی، له گه ل نه وه دا داخ و په ژاره ی خوی بۆ دهر باز بوونی (جلال الدین) دهر بی کاتیڤ به سواری و لاخه که ی به نیو پوویردا خوی هه لدا و نه ویش هیرشی کرده سه ر و یه ک به خو هاواری کرد: ژنان پیویسته پۆله ی ئاویان لی بیټ، وای داده نا که (جلال الدین) له نازایه تی و هه لمه ت بردندا برای داکو و بابیه تی.^۲

(بالاخراجا) سه ر کرده یه کی دیلکراو بوو له لای (جهنگیزخان) پۆڤیک له جهنگیزخان ده پرسیت: خه لک پییان وایه تو پاله وانیکو گه وره ی به ده سه لاتی، به لگه بۆ نه مه چیه؟ جهنگیزخان وه لاه ی دایه وه:

که مندال بووم پۆڤیکیان به سواری نه سه په که م له ده شتیکی کاکی به کاکی ده پۆیشتم (۶) که س — که له لای نه ستیره ئاویکه وه بۆ کوشتنم خویان لی مه لاس دابووم — به ره و پووم هاتن، منیش به شیرکه مه وه به نیو لیژمه ی تیره کانیا نه وه هیرشم کردنه سه ر و هر هه موویانم کوشتن، به پیڤگای خوڤدا پۆیشتم به بی نه وه ی هیچم به سه ر بی، کاتیڤ به هه مان پیدا گه رانه وه ته ماشام کرد نه سه په کانیا ن له وی ماون، منیش گرتمن و بۆ خوڤم بردنه وه.

جهنگیزخان نه م به سه رهاته ی خوی له وه لاه ی (بالاخراجا) دا دایه وه، وه ک به لگه یه ک له سه ر نازایه تی و ده سه ته وکریه که ی، گرنگتر له مه به گپانه وه ی نه م به سه رهاته ی خوی

۱ المصدر نفسه، ص: ۲۶.

۲ المصدر نفسه، ص: ۲۷.

جهخت له سەر بېروباوه په کەى خۆى دهکاتهوه که گوايه له ئاسمانهوه پاريزگارى لى دهکړيت و به گوتهى خۆى: (ئاسمان بېريارى داوه به کوشتن نامرى) ئه ويش هه موو دوژمنه کانى کوشتن و دهستى به سەر ئه سپه کانياندا گرت.^۱

۲- دلّاوايى و به خشندهيى: به پياويكى سه خى و دلّاوا ناسرابوو، هه رکات سه رکدهى سوپاکانى چالاکيه کيان ئه نجام دايت و نازايه تيه کيان نواندبيت خيرا خه لّاتى کردوون، (جوينى) ده ربارهى ئه م سيفه تهى ده گيژيته وه: پۆژيک جوتيارىکى چينى (۳) کاله کى - به ديارى - بۆ ديتنى، له و کاته دا هيج کام له خه زينه داره کانى له لا نابن، به (خاتوون)ى هاوسه رى ده لى: ئه و دوو گوارهى گويت دانى و پيشکه شيان بکه به و جوتياره، ئه م جووته گواره دوو مروارى به نرخيان تیکرابوون، هاوسه ره کهى دلّى نه هات داينى و وتى: تا به يانى بيهيلّه وه - و پارهى بدهيه - چونکه ئه و نازانى ئه م - گوارانه - چ شتيكى به نرخن، جهنگيزخان وتى: جووته گواره کهى بدهيه، شه و ده هينريته وه لای خۆت، ناکړيت ئه م پياوه به دلّه پاوکى - و دهستى خالى - لای ئيمه بپوات، کى ده لى بپوات و دواى ئه م هيجى دهست ده که ویت!، ئه م جووته گواره ش هه رکه سيک بيانکړيت دوايه بۆ لای توپان ديتنيته وه، (خاتوون) گواره کانى دانان و دانیه دهستى جوتياره که، که وه رى گرتن هۆش و عه قلى له لا نه ما، نه يده زانى بايى چه ندن، بردنيه بازار و بازرگانتيگ به هه زار دينار ليتى کړى، بازرگانه که ش بۆ لای پاشاي هينا و ئه ويش دانیه وه به (خاتوون)ى هاوسه رى.^۲

پۆژيک به بازاردا گوزه رى ده کرد، لای به قاليک ترييه کى بينى و به په نگه کهى سه رسام بوو، حه زى چوو ه سەر و به ده رگه وان ه کهى گوت: که به (بالس) يک بۆى بکړيت، ده رگاوانه که به چاره که (بالس) يک بۆى کړى، کاتيک خستيه پيش دهستى، هيندهى تر سه رى سوپماو گوتى: ئه م هه موو ترييه بايى (بالس) يکه؟! ده رگاوان باقيه کهى نيشان دا و گوتى: ئه م نه ده ش له پاره که ماوه ته وه، (جهنگيزخان) توپه بوو و گوتى: کهى کپيارىکى وه کو منى دهست ده که ویت؟ (۱) بالسى به ته واوه تى بده نى.^۳

هه روه ها پياويک هه نارىکى به ديارى بۆ هينا، ئه ويش شکاندى و دهنگه کانى به يه کسانى به سەر ئاماده بواندا دا به ش کرد، ئينجا فه رمانى دا به ژماره ي دهنگه کانى ئه م هه ناره (بالس) بدريت به خاوه نه کهى، (جوينى) له کاتى گيژانه وهى ئه م به سه رهاته دا ده لى:

۱ المصدر نفسه، ص: ۲۷.

۲ البداية والنهاية ۱۷/۱۶۷.

۳ المصدر نفسه ۱۷/۱۶۷.

فلذلک تزدحم الوفود ببابه مثل إزدحام الحب والرمان
واته: له بهر ئه م - سه خاوه ته ی بوو - میوان وه که له که بوونی دانه ی هه نار له بهر
دهرگا که ی که له که ده بوون.

۳- ده مار و غیره ت: له م سیفه ته شدا زۆری تێپه پاندبوو، هه رچ شتیکی به مولکی خۆی
دانابایه خه تیکی سووری غیره ی به ده ره ودا ده کیشا، دوا به دوا ی داگیرکردنی (جۆرخند)
له سالی ۲۲۱ز (جۆشی و جوغتای و ئوغدای) کوپی ته وای تالانه کانیا ن به سه ر خۆیاندا
دابه ش کرد و به شی بابیان دانه نا، کاتی که به ره و باره گای (ئیمپراتۆر) گه پانه وه ته ماشایان
کرد بابیان توپه یه و چاوی سوور بوون و که ف ده چیئێ، نه یانوێرا لیی نزیك بینه وه ئه ویش
پیشوازی ئی نه کردن و پووی ئی وه رگیژان، پاش ماوه یه کی زۆر هه ر سێ پاوێژکار (موخالی و
یۆرکۆجی و شیکی) پێیان باش بوو ده رباره ی ئه م مه سه له قسه له گه ل (جهنگیزخان) بکه ن،
چوونه لای و ده رباره ی ئه م هه لۆیسته ی گازنده یان کرد و گوتیان: کوپه کانت ئیمه یان
به سه ر (خواره زم) دا سه رخست، هه رچی له شاردا یه مولکی توێه، ئیمه له م جهنگه دا به
یاریده ی ئاسمان و زه وی سه رکه وتین، مه مانان سه رکرده ی سوپا که تین، له خۆشی - ئه م
سه رکه وتنه - گه ش بووینه وه، بۆچی ئیستا تۆ و توپه ی؟ ئیستا کوپه کانت دانیا ن به
هه له ی خۆیان داهێناوه و ترسی زۆریان ئی نیشته وه، بۆ ئاینده ش به ئاگاهاتوونه وه و
جاریکی تر ئه م ناماقوولیه ناکه نه وه، ده ریگه یان پێ ده بیته بهر ده ست، - به م قسانه -
توپه یی جهنگیزخان دامرکایه وه و قایل بوو کوپه کانی بیته خزمه تی، به لام کاتی که بینینی
وه که پێشدا پقی هه ستایه وه، هه رسێ میره که له شه رمان و له ترسان ئاره قیان له به ده نیا ن
ده تکا، له و کاته دا (۳) که س له پاسه وانانی تایبه ت که وتنه نیو بژیوانیه وه و گوتیان:
کوپه کانت وینه ی بیچوه دالاشن که تازه فیری پاو ده بن، ئه مه یه که مین جاریانه ئه گه ر تۆ به
ئارامی په فتاریان له گه ل بنوینی ئه و له ئاینده دا سۆزیا ن بۆ لای تۆ ده جوواییت، ئیستا
لیره وه لوی له خۆره لاته وه تا خۆرئاوا دوژمنگه لیکی زۆرمان هه ن، بۆ جهنگی ئه وانه مان
بنێره، وه کو سه گه دپه کانی (تبتی) هێرشیا ن ده که ینه سه ر، ئه گه ر ئاسمان یاریده مان بێ و
سه رکه وتین ئه و هه رچی زیڕ و زیو و ئاوریشمه بۆ تۆی ده هێنینه وه، له به شی خۆرئاوا
(خه لیفه) یه که له (به غدا) هه یه بماننێره تا شه پی له گه لدا بکه ین، توپه یی جهنگیزخان به
ته واده تی دامرکایه وه و له کوپه کانی خۆش بوو.

۴- دڵپەقی و دپندەیی: جەنگیزخان چەندین قەسابخانەیی خۆیناوی بۆ مرقۆفەکان دروست کردن و ژمارەییەکی زۆر کاری دپندەیی دەرھەق بە مرقۆفایەتی ئەنجامدان، ئەم جۆرە کارەیی ئەو لە کۆمەڵگای (مەغۇل)ی ئەو سەردەمەدا نامۆ نەبوو، کتیییی (بیلیک) واتە وتە جیماوەکانی جەنگیزخان: زیاتر پووناکی دەخاتە سەر ئەم پێپەرەوێ جەنگیزخان، لەسەر زمانی ئەو دەلی: گەورەترین خۆشی مرقۆ تیکشکانی دوژمنەکانیەتی، ئەو کاتەییە کە بۆ خۆی بە پال پێش خۆیان دەدات و دەریان دەکات و مال و سامانیان ئی زەوت دەکات و سواری ئەسپەکانیان دەبێت و ژن و کچەکانیان لە ئامیز دەگرێت.

جەنگیزخان بەم ھەست و نەستەیی داب و نەریت و کلتوری پۆلەکانی نەتەوہەکی خۆی لەو سەردەمەدا و ژینگەکی دەرەدەبێت و وینای دەکات.^۱

دلسۆزی بۆ ھاوہەلانی: جەنگیزخان ھاوپیەکی دلسۆز و گیانی بە گیانی ئەو کەسانە بوو کە بە دلسۆزی لە خزمەتیدا بوون، ھەلسوکەوتی لەگەڵ سەرکردەکانی سوپاکەیی باشتەیین بەلگەیی بۆ ئەم قەسمان، ئەو ئامۆزگاری بە نرخیی پێشکەش دەکردن، وینەیی ئەمە: ھەسیتی جەنگیزخانە بۆ (سۆبۆدای) کاتیک لە سالی ۱۲۱۶ز بۆ پەلاماردانی (مەپکیتی) نارد، تیییدا ھاتووہ: پێویستە بۆ گەیشتن بە ئامانجەت بە تەنگەبەری گەرووی چیا سەرکەشەکاندا تێپەری و لە پووہار و چۆمە گافپێنەکاندا بپەریەوہ، ھەرچەندە پێگەت دوور بیت، دەبی بۆ مودارای سوپاکەت ھەول دەیی و پشوویان پێ بدەیی و ئاگات لە خورد و خۆراک بیت و پاشەکەوت فەرامۆش نەکەیت و ولاخ و ئەسپەکان ماندوو و مجرۆ نەکەیی، با پێشمە و لغاو و پالو و زینیان ھیندە پێکوپێک بیت بن کلک و ئەستویان بریندار نەکات: نەبادا بگەنە دوژمن و دەرەقەتیان نەین، ئەگەر سەریازیک یان سەرکردەییەک سەرپێچی کرد و من دەمناسی بۆ لای منی بنێرە، دەنا بۆ خۆت سزای بدە.

(جۆشی) کوپی جەنگیزخان کە مێرد منداڵ بوو بە سیفەتی سەرکردەیی بالالە نێو سوپاکەدا بوو، پووی ئەم قەسانەیی لە ئەویش بووہ بە تاییەتی کە لە بواری پاودا دەستی بالایی ھەبوو، بەلام ھیچ گومانی تیدا نەبووہ کە (سۆبۆدای) سەرکردەیی کردەیی پەلامارەکە بووہ، چونکە جەنەرالیکی شارەزا و بە ئەزموون و سەرکردەییەکی گەورە بوو، جەنگیزخان سەرکردەکانی سوپای بۆ سەرکەوتن و گەیشتن بە ئامانجەکان ھەل دەنان و دوایەش ستایشی دەکردن و پێی ھەل دەگوتن، لە ھاوینی ۱۲۲۰ تا زستانی ۱۲۲۲ (سۆبۆدای) لەگەڵ (جیبەیی

هاوړپتی سهرکردایه تی هیرشیکي گوره ی کرد بۆ سهر (خوړناوای ئیران و جورجیا و قه وقاز و پوسیای خواروو و بولغاریای گوره) و سهرکه وتنیکي سهرسوپهینه ری به دهست هیتا، له سالی ۱۲۲۳ز دا جهنگیزخان له نیو ئاپوړای خه لگیدا و به م بۆنه یوه ئاوا ستایشی سوږدای کرد: (به پاستی سوږدای به سهر قه لغانه که یه وه خه وی لیده که وت و ده یکرده سهرینی خزی، له چه ندین جهنگی خویناویدا سهرکه وتنی به دهست هیتا، چه ندین جار ژیان و گیانی خزی بۆ سهر بلندی و سهرفرانی بنه ماله که مان خسته مه ترسیه وه، ئیمه زۆر له ئه و پازین).

هه روه ها دوی تپه پینی سالانیکي زۆر به سهر ئه م میژووه دا ستایشی (مؤخالی) سهرکرده ی ده کرد، مؤخال ئه و که سه بوو که سهرکه وتنیکي سهرسوپهینه ر و ده سته که وتنیکي مه زنی له (چین) تو مار کردبوو،^۱ به سینگیکی فراوان و هوشیکي گوره وه پیشوایی له و شتانه ده کرد که چاوه پتی نه ده کرد پووبده ن، وه کو شکاندنی سهرکرده یه کی له هیرشه کهیدا، بۆ نمونه: جاریک له دۆلی (بیروان) ی (نه فغانستان) گوږه پانی جهنگی به سهر کرده وه، ته ماشای کرد (شیکي کوتکۆ) ی زپکوپي سهرکرده ی سوپاکه له سهر دهستی (جلال الدین) ی (خواره زمی) یه وه شکستی خواردوه، ئه و یه کسه ر دهستی نه کرد به بۆله بۆل و سهر شکاندنه وه ی سهرسوپا، به لکو په خنه ی گرت له هه لباردنی مهیدانی جهنگ له لایه ن سهرکرده ی سوپاکه وه، ئینجا پووی کرده ده ووبه ری و گوتی: (شیکي کوتکۆ) هه میشه باری به سهرکه وتنه وه گرتووه، هه تا ئیستا تالوی تیکشکانی قوت نه داهه، نه مپۆکه ئه و تالاه ی چه شتووه: که واته له مه ولا زۆر ریا تر و چالاک و چاپوکر ده بیت، — نه ک له به رامبه ر دوژمنانی به لکو ئاگای له سهرپچی سهرکرده کانی ژیر ده ستیشی ده بیت و له سزادانیاندا بازنادات به سهریاندا و جاروباریش به ئارامی و نه رم و نیانیانی سهرپچیجه کان چاره سهر ده کات.

سالی ۱۲۲۰ز (سوږدای و جیبه و ئوکۆشار) ی (۳) سهرسوپای ده نیریته (نه فغانستان) تا (سوئانی خواره زم) له و ولاته ده ركات، فه رمانی پی کردن: به س مولك و سامانی (سوئتان) داگیر بکه ن و ده ست دریزی نه که نه سهر خه لکانی تر و ماله کانیان، (سوږدای و جیبه) پابه ندی فه رمانه که بوون و له قسه ی ده رنه چوون، به لام (توکۆشار) پښگه ی به سهریازه کانیدا له به شیکي هه ریمه که دا تالان و بپۆبکه ن، کاتیک (جهنگیزخان) ئه م هه واله ی پی گه شت، سهره تا بپاریدا (توکۆشار) بکوژیت، به لام دوی بیرکرده وه له م بپاره

پهژۆوان بۆوه، وهك سزايهك گازاندهيهكي توند و تيزي ئاراسته كرد و سهركردهيهكي تری بۆ لا نارد تا له سهركردايهتي كردنی سوپاكه دا شهريكي بێت.^۱

بهم شیوهيه: جهنگيزخان متمانهی تهواوی به سهركردهكاني ههبوو و دانی به سهروهري و سهركهوتنهكاني نهواندا دهنا و، خۆی له غيره و ههسوودی دهپاراست و توانیبووی به سهر توپههسوونی دهروونییدا زال بێت، وهك میژوو پیمان دهلی ههسوودی و ئيرهیی گهورهترین زيانی گورچوبپی له پهيوهندی نیوان (ههسکهندهری مهكدۆنی) و سهراخی سوپاكهی و (ناپلیۆن پۆناپارت) و جهنهپالهكاني داوه، جهنگيزخان بهم ههلسوكهوتانهی توانی وهفادارییهکی بی سنووری خهك بۆ خۆی و بنهمالهكهی بهرهم بێنی، خهلكی گهلی وادار كرد خۆشهويستی و گوێپایهلی و فرمانبهرداریهکی باشی بۆ بنویتن و ههرههموویان به دل و دهروونیکی بی غهش و غهش و عهزم و جهزمیکی نهپساوهوه فرمان و پێنماییهكاني جیبهجی بکن، بۆیه ژۆر به كهمی دهبینین نهیانتوانی بی به سهر كۆسپهكاندا زال نهبووین و ناچههتی و بهربهستهكانيان تێنهپهپاندین و نهشكاندین.^۲

۵- سهرناسی (ناسینی پیاوان) و سهركردايهتي كردنی سهركردهكان: جهنگيزخان دهستیکی بالای ههبوو له سهرناسی و ناسینی پیاوان و توانایهکی گهورهشی ههبوو له سهركردايهتي كردنی سهركردهكاندا، ههر له بهر نهههشه گهلیك سهركردهی گهوره و مهزن له نیو ئیمپراتۆریهتي (مهغۆل) دا ههلهكوتن و نهمانه له پهنا پیاویکی وهكو (جهنگيزخان) دا به نهخشه و پلانی خۆیان و له سهر بهرپرسیاریتی خۆیان چهندین جهنگی گهورهیان بهرپاكردن، له ژێر چاودێری راستهوخۆی (جهنگيزخان) دا پشکی گهورهیان ههبوو له نهخشه دارپشتن و جی بهجیكردنیدا، ههچي چالاکی و جموجۆلی سهركه له ژيانی نهودا كرابی برپاری تایبهتي جهنگيزخانی بۆ دههچووه و پشکی شیر له ههموو سهركهوتنهكاني مهغۆلی پهوهوند بهر نهو كهوتوو، تا كار بهوه گهشت ناوی به سهركردهيهکی سهركهوتوو دهنگی دایهوه.

ههگر چاویك به میژووی جهنگهكاني ئیمپراتۆریهتي (مهغۆل) دا بخشینین دهبینین: له سالی ۱۲۲۱ز تا پایزی سالی ۱۲۲۲ز كاتیك جهنهپاله ههره مهزنهكاني جهنگيزخان له خۆی دوور بوون، (موخالی) له چین بوو و (سوڤدای و جیبه) له پووسیا و نهووپای خۆرههلات بوون، له كاته دا (جهنگيزخان) بهس به داگیركردنی (خوارهزم و خۆراسان) پانهوهستا

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۱.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۱.

به لكو پاش ئهم سهركه وتنه ی سهركه وتووت به زنجیره چیا ترسناكه كانی (ئه فغانستان) يشدا تیپه پری و بۆ جاریكیش سوپاكه ی پووبه پووی هیچ جۆره مه ترسیه ك نه بۆوه .
دوای مه رگیشی مه غۆله كان به سهركرده یه تی به ناویانگترین جه نه پالی و كو په كانی و نه وه كانیشی هیچ ده سته كه وت و سهركه وتنیکی وینه ی ده سته كه وت و سهركه وتنه كانی جه نگیزخانیا ن به ده ست نه هیناوه .

(جه نگیزخان) توانی كۆمه له سهركرده یه کی وا دروست بكات كه جیگه ی تیپامان بنو خه لك پییان سهرسام بیئ، (یلوی تشی سی) یه كێك بوو له و سهركرده حه كیمانه ی ئه و كه كاروباری چینی خسته بووه ژێر ده ست، سهركرده كانی ده وره شی وه ك كۆمه له ئه ستهیره یه کی پرشنگذاری ئاسمانی ده وه له ته كه ی بوون وه ك: (بۆكۆرجی، موخالی، سوڤۆدای، جییه، سامۆخا و كه سانی تریش)، ئه مه ی گوتمان به لگه یه بۆ ئه وه ی كه: (جه نگیزخان) به س خودی خۆی كه سایه تیه کی گه وره ی تاقانه نه بووه، به لكو دووربینی ئه و و خه لك ناسیه كه ی و هه لبژاردنی كه سانی كارزان و لیوه شاهه له ده وره ی خۆی زانایی و دانایی و هه لكه وتووی ئه و نیشان ده دن.^۱

هه لبژاردن و دیاریکردنی جینشین خۆی له حاڵی حه یاتیدا به لگه یه کی ته واوه بۆ ئه و: كه سهرناس و دانا و بیرفراوان و زهین تیژ بووه، فریوی نه خوارد به (تولوی) كه له بواری سهریازیدا به ناویانگ بوو، فریوی نه خوارد به (جغتای) كه پیاویکی ئازا و تۆله سین بوو، به لكو گرنگی به (تۆكتای) دا كه سهركرده یه کی سهرنج پاكیش و خۆشه ویست و له به ر دل بوو و كه سیکی كراوه و ده م به پێكه نین و سه خی و دلاوا بوو، به تیبینی كردن له وه كه: (جه نگیزخان) سهركرده یه کی ئیراده به هیزی وا بوو هیچ كام له كو په كانی ئه م سیفه ته یان ئی به میرات نه گرتبوو، كه واته پێویست بوو هه موو ئه ندامانی خیزانه كه ی له دوای مردنی به شداری له به رپێوه بردنی مه مله كه تدا بكه ن، چونكه به پیاویکی ئیراده به هیز و بیر سه لامه ت و په وشت پازاوه و خه لك په سند نه بیئ یه كێتی ئیمپراتوریه ت نا پارێزێت.^۲

۷- پیاوی ده ولت و سیاسه ت: جه نگیزخان به س پاله وان و پیاوی گۆره پانی جه نگ نه بوو، به لكو له په نا ئه مه شدا پیاوی ده ولت و سیاسه تیش بوو، عه زم و ئیراده ی به هیز و ده سه لاتی چه ند سیفه تیکی به رچاوبوون له كه سایه تی ئه ودا و نه یانده هیشته بچه میتوه و

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۲.

۲ المغول للعربني، ص: ۱۵۵.

لە سنووری توانای خۆی دەر بچیت، ھەمیشە پێداگیری دەکرد نەخشە و پڕۆسەکانی لە سنووری توانای خۆیدا بن و لێیان تێپەر نەکات، بۆیە ھەرگیز تووشی شکست خواردن و کارەسات نەبوو و ئیمپراتۆریەتیکی گەورە و فراوان و بەھێزترین سوپای سەردەمی خۆی بۆ کۆپەکانی بەجی ھێشت.

ئەگەر بەراوردێک لە نێوان (جەنگیزخان) و ھەندێک سەرکردە ی میژووی مرقایەتی بکەین جیاوازیەکی گەورە لە نێوانیاندا بەدی دەکەین، بۆ وێنە: (ناپلیۆن پۆناپارت) بە ناویانگترین سەرکردە ی ئەوروپی بوو، ئەو لە بەرامبەر بەرەنگاری شارێکی بچووکی وەکو (عەکا) ی فەلەستیندا – تیکشکا و پاشەکشە ی کرد، لە (میسر) سوپایەکی تەواوی خۆی واز لێ ھێنا، لە ئیسپانیا کاریکی نەفامانە ی ئەنجامدا، لە پووسیا سوپایەکی گەورە ی لە نێو (بەفر)دا بەجی ھێشت، لە کۆتاییدا و لە (مەیدانی واترلو) شکستی ھەرە گەورە ی خوارد و لە لای سەر سەختترین دۆژمنی خۆی و لە زیندانی دوورگە یەک دا و بە دیلکراوی مرد، بە بەر چا و گوێی خۆیەو ئیمپراتۆریەتەکی پوختنرا، دەستوورەکی درپنرا و پۆلەکانی لە میراتی ئەو بێ بەش کران.

ئەگەر ئاوپرێکیش لە (ئەسکەندەری گەورە) بەدینەو، دەبینین ئەو پالەوانە لاوە ی بە ھەلکەوتووی و شایستە ی خۆی لە سەردەمی خۆیدا جیھانی داگیر کرد، ھەر یەکسەر لە دوا ی مردنی جەنە پالەکانی لە سەر میراتی بەجێماوی دەکەوێت شەپ و پۆلە شیرەخۆرەکی ناپاری ھەلاتن دەکەن تا لە گەل داکی خۆی و نەنکی (داکی بابی)دا بە کوشت بچیت.

بەلام جەنگیزخان: وای لە خۆی کردبوو ببیتە تاکە سەرۆک و سەرورە ی زەمین لە کۆریاوە تا ئەرمینیا و لە (تبت) ی سەریانی جیھانەو تا (فولغا)، کۆپەکەشی دوا ی مردنی بەبێ بێنە و بەرە و بگرە و بەردە جیگای گرتەو و پاشانیش (قەبلایخان) ی نەوێ حکومرانی نیوێ جیھانی ئەو کاتی کرد.

۲- دەستووری دەولەت (یاسا): ھەرچەندە ھۆزی (مەغۇل) پێش دەرکەوتنی (جەنگیزخان) ژيانیکی سەرەتایی و سادە و ساکاریان ھەبوو، بەلام ژيانی کۆمەلایەتیان وای دەخواست کۆمەلێک داب و نەریت و کلتووری خۆیان ھەبیت، بەلام چونکە خۆیندەوار نەبوون نەیان نوسیویو. کاتێک جەنگیزخان – وەک سەرۆک – دەرکەوت، چاوی بەم کلتوورەدا خشانوو و ھەندێکی لێ فرپیدا و ژۆریەشی پەسند کرد و ھەندێک حوکم و بنەمای بۆ زیاد

کرد و مۆرتیکی پەسمی دەولەتی پێوە نووساند، فەرمانی دا منداڵانی (مەغۆل) فێری پێنووسی (تۆیغۆری) ببن و ئەم کلتور و حوکمانەش بە هەمان پێنووس بنووسێنەو و بخرێنە دوو توپی کتێبەو و لە خەزێنەی میرانی مەغۆل پارێزگاری ئی بکریێت.^۱

هەر یەکیک لە بڕگە قانونەکانی ئەم کتێبە ی ناونا (یاسا)، وشە کە مەغۆلیە و بە واتای (حوکم، بنەما، قانون) دێت و لە کتێبە عەرەبی و فارسیەکاندا بە شیوەی جۆراوجۆر دەنووسرێت وەک: (یاسا، یاسە، یسامە، یاسامە، یسمە)، هەر وەها ئەم ناو بە سەر ئەو بڕیارانەشدا دەچەسپێت کە شا یان میر دەری دەکات، زۆریەکی قانون و بڕگە دیارەکانی کتێبی یاسا پەیوەندیان بە سزادان و کوشتنی کەسی تاوانبارەو هەیە، بۆیە مردن یان کوشتن بۆتە یەکیک لە واتاکانی وشە (یاسا).^۲

بەلام تێکڕای حوکمە نووسراوەکانی نێو ئەو کتێبە — کە جەنگیزخان بڕیاری لە سەر داو — پێیان دەگوترێت (کتێبی یاسای گەرە).^۳

بە بیروباوەری (جەنگیزخان): پێنمایەکی (یاسا) بۆ هەموو کات و شوێنێک دەگونجێن، بۆیە بەبی هەلاواردن بە سەر هەموو لایەکییدا دەسەپاندن هەتا خۆیشی و ئەندامانی بنەمالە کەشی لە گەڵ دابیێت.^۴

پامییی میژوونووس (لیلانۆ کاربینی) سەبارەت بەمە دەلێت: ئەو حوکمانەکی کتێبی (یاسا)ی بە زۆر خستە بواری جێبەجێ کردنەو، هەر ئەم شیوە جێبەجێ کردنەش بوو (مەغۆل)ی وادار کرد لە هەموو گەلانی جیهان زیاتر گوێڕایەڵ و فەرمانبەرداری سەرۆکەکانی بێت، بە پادەیهک ملکه چی (مەغۆل) بۆ سەرۆکەکانی لە سەرۆکی ملکه چی پامیبەکان بوو بۆ میرانی کەنیسە، — جێبەجێ کردنی — یاسا یە کەمین هەنگاوی (جەنگیزخان) بوو بۆ نەهێشتنی کێشمە کێشم و تاقم تاقمێنە و هەموو ئەو هۆکارانەکی زیان بە یەکیێتی — گەلی مەغۆل — دەگەیهنن،^۵ (خانی مەزنی مەغۆل) پێی وابوو یە کگرتن و یە کخستنی تیرە و تایە فەکانی مەغۆل — کە هەموویان بە خویینی سەری یە کتر تینون — لە پێگەکی دانانی قانونی نەبیێت ئە نجام نادرێت، دەبیێت لە دەورەکی ئەم (قانونە) کۆبینەو و گەردنکە چی

۱ المغول في التاريخ، ص: ۳۳۸، تاريخ المغول عباس اقبال، ص: ۱۱۳.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۳۸، الدولة العربية الاسلامية، ص: ۴۷۳.

۳ المصدر نفسه، ص: ۳۹.

۴ جنگیزخان، ص: ۱۰۴.

۵ المصدر نفسه، ص: ۱۰۴.

بپیاره‌کانی بن، ده‌بیت ماده‌کانی ئەم قانونه‌ سزای هێنده توند و تیز له خۆ بگریت که به هیچ شیوه‌یه‌ک به‌زه‌یی و سۆزی بۆ تاوانباران تیدا نه‌بیت، چونکه‌ ئەگەر ئەم خه‌لکه‌ وازیان لێ بێنریت ئەوا کێشه‌ کۆنینه‌کانیان ده‌ژێننه‌وه‌ و پاشان ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ سه‌ره‌مان ئاژاوه‌ و پشیمانی که‌ کۆن تێیدا بوون له‌ یه‌کتر کوشتن و یه‌کتر ه‌ارپین له‌ پێناوی پۆش و پاوان و تالان و بڕۆدا. به‌لام (یاسا) له‌ لایه‌که‌وه‌ دوژمنایه‌تی و کێشه‌کانی نیو (مه‌غۆله‌کان)ی کۆتایی پێ هێنا و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ ئەم خه‌لکه‌ی که‌ تا دوینی وه‌ک چه‌ند پانه‌ گورگیگی ه‌ار و چه‌نگ به‌ خوین بوون و هیچ زه‌بت و په‌هتیکیان به‌ یه‌کتره‌وه‌ نه‌بوو، ئەوا ئیمپۆ له‌ حاله‌وه‌ سوپایه‌کی پێکوپێکی سازوبازی لێ دروست کردوون و فێری کردوون چۆن نه‌خشه‌کانی خۆیان به‌وه‌په‌ی ورده‌کاری و دامه‌زراویه‌وه‌ په‌سم کێش بکه‌ن، گه‌رده‌لول ئاسا چۆن په‌وه‌ کولله‌ به‌سه‌ر کشتوکال داده‌دات و هه‌موو به‌رهمه‌که‌ی ده‌خوات به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌ پێشکه‌وتوووه‌کاندا بده‌ن و هه‌لیان لوشن.^١

(مه‌غۆله‌کان) له‌م حاله‌تانه‌ی خواره‌وه‌دا ده‌بوو بۆ ده‌قه‌کانی یاسا گه‌رابانایه‌وه‌ و به‌ پێی پێنماکانی کاریان کردبایه‌:

— کاتی‌ک خانی نوی له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات داده‌نیشت.

— کاتی‌ک کۆنگره‌یه‌کی گشتی به‌ ئاماده‌بوونی میر و سه‌رکرده‌کان ده‌به‌سترا بۆ گفتوگۆ کردن له‌سه‌ر سیاسه‌تی گشتی ده‌وله‌ت.

— له‌ حاله‌تی پرچه‌ککردن و سازکردنی سوپا بۆ جه‌نگ.^٢

(جه‌نگیزخان) — به‌م شیوه‌یه‌ — له‌ پێناوی به‌ستنه‌وه‌ی هه‌رێمه‌کان به‌ یه‌کتره‌وه‌ له‌ ژێر حکومه‌تیکی یه‌کگرتوودا کۆمه‌له‌ قانونیکی به‌ ناوی (یاسا) وه‌ ده‌رکردن که‌ له‌ قانونه‌کانی عورف و عاده‌ت و داب و نه‌ریتی (ئوستوبس) وه‌رگیرابوون.

(یاسا) به‌ درێژایی حکومرانی جه‌نگیزخان به‌ش به‌ش ده‌رده‌چوو، ماف و ئیمتیازاتی سه‌رۆک هۆزه‌کان و مه‌رجه‌کانی خزمه‌تی سه‌ربازی و ته‌واوی خزمه‌ته‌کانی تر و بنه‌ماکانی سیسته‌می باج و سه‌رانه‌ و سزادان و بازرگانی و مه‌ده‌نی و بپیاره‌کانی په‌یوه‌ند به‌ (خان)ی تیدا دیاری کرابوون، به‌ ده‌ربڕینیکی تر ده‌کریت بڵێین: ئەم قانونه‌ په‌یوه‌ندی نیوان حاکم و

١ المغول، د. فؤاد عبدالمعطي، ص: ٣٣٩.

٢ المصدر نفسه، ص: ٣٣٨.

مه حكوم و په يوه ندى نښان خه لك به يه كتره وه و تاك و كومه ل له گه ل يه كترى پېڅستبوو،
 حوكمه كانى ياسا له م (۳) كاروباره دا كورت ه ل د ين:

* - گه ر دنكه چى بۆ جه ن گيز خان.

* - يه كگرتن له يه ك هؤزدا، واته پېڅستن و يه كخستننى (۵۰) تيره و تايه فهى (مه غول) له
 يه ك پړوسه دا.

* - سزاي توند و تيز بۆ هه موو تاوانبارك.

أ - چەند دەقیكى میژوویی دەر باره ی (ياسا):

(مه قريزى) دەر باره ی (ياسا) به م شيوه يه بۆمان ده دوى:

كاتيك (جه ن گيز خان) له ولاتى خوره لاتدا به سهر (ئوك خان) دا سهر كهوت بوو به گه و ره
 حكومراني و (ته تار) و ده ولته تى دامه زراند: ژماره يه ك بپيار و سزاي دهر كردن و له نيو دوو
 توپى كتيبى كدا نووسينه وه و چه سپاندنى و ناوى ليتا (ياسا)، هه نديك خه لك به (يسق) ناوى
 دينن، به لام له نه سلدا (ياسه) ي پى ده گوتريت، كاتيك (ياسا) ي به ته واوه تى دانا به شيوه ي
 هه لكه ندى له سهر پوو په پى چەند تەختە پۆلايه ك نووسيه وه و به په سمى كرديه ده ستورى
 نه ته وه كه ي، پاش مردنى (جه ن گيز خان) يش تا خودا به ته واوه تى دوا بپاوى كردن به م -
 ده سكرده - وه پابه ند بوون.

پاستيه كه ي (جه ن گيز خان) هيج كاميك له ئاينه كانى خه لكى زهوى په پره و نه ده كرد،
 نه گه ر ده نگو باسه كانى نه وت پى گه يشتب و خويند بته نه وه چاك ده زانى كه: (ياسا) به لاي
 جه ن گيز خانه وه حوكمى يه كلا كه ره وه بووه و له دواى خوشيه وه هه روا بووه و كه سيان لى
 لانه داوه،^۲ هه روه ها ده لى (أبو هاشم أحمد بن البرهان) په حمه تى خواى لى بيت: كه
 خودا په رستى كى پاك و بانگخوازى كى چاك بوو هه والى دامى: كه يه كيك له نوسه كانى
 (ياسه) ي له (خه زانه) ي خويندنگاى (مستنصرى) (به غدا) ي چاوپيكه و توه، هه نديك له
 بپياره كانى (جه ن گيز خان) كه له (ياسه) دا كرد بوونيه قانون نه مانه بوون:

- هه ر كه س زينا بكات ده كوژريت، جياوازى له هاوسه ردار و بى هاوسه ردا نيه.

- هه ر كه سىك هه تيوبازى بكات، درؤ بكات، سيجريازى بكات، جاسوسى بكات به سهر

يه كيكه وه، يان له سهر يه كيك له دوو شه پكه ر بكاته وه ده كوژريت.

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۳۹.

۲ الخطط للمقريزي، مجلد ۳، جزء ۱، ص ۱۴۶-۱۴۷.

— ھەر کەسێک لە نێو ئاودا مێز بکات، یان مێز بە خۆلەمیشدا بکات دەکوژرێت.
— ھەر کەسێک (۳) جار لە سەریەک کالایەکی پێی بدرێت و زەرەری ئی بکات دەکوژرێت.
— ھەر کەسێک بەبێ پرس خواردن بدا بە دیلیک یان پۆشاکێ بدات دەکوژرێت.
— ھەر کەسێک کۆیلە یەکی ھەلاتوو یان دیلیکی پاكردوو ببینی و بۆ خواوەنەکی نەگێڕێت ھە دەکوژرێت.

— ئاژەل: چوارپەلی دەبدرێت و سکی ئاوەلا دەکرێت و دل و جگەری دەردەھێنرێت، ئینجا گۆشتەکی دەخورێت، ھەر کەسێک ئاژەلەکی خۆی وەکو موسلمانان سەر بپرێت دەکوژرێت.

— ئەگەر جەنگاوەرێک لە مەیدانی جەنگدا و لە کاتی ھەلەمەت بردندا یان پاكردندا بارەکی یان کەوانەکی یان ھەر شتێکی تری ئی بکەوێت و کەسیکیش لە دواوەی بێت و کەلوپەلەکی بۆ ھەلنەگێڕێت ھە نەیدات ھە خواوەنەکی دەبێت بکوژرێت.

— بە مەرج گیراوە: نابێت ھیچ ئەرکێک لە سەر پۆلەکانی عەلی کوپی ئەبی تالیت — سادات — دابنرێت و باج و خەراجیان ئی بسەنرێت، ھەروەھا: (ھەژاران و قورئانخوێنان و زانایان و پزیشکان و عابیدان و زاھیدان و بانگدەران و مردووشۆران و خواوەنانی پیشەیی زانست) یش باج و سەرانیان لە سەرنیە.

— بە مەرج گیراوە: ھەموو میلەتێک بە گەورە دابنرێت و نابێ دەمارگیری لە نێوانیاندا ھەبێت، ئەم کارە مرۆڤ لە خودا نزیک دەکات ھە.

— ھەر کەسێک خواردنێک دەدات بە کەسیکی تر دەبێت پێشدا خۆی لێی بخوات، ئەگەرچی ئەو کەسە ئەمیریش بێت، ھەر کەسێک خواردنێک بە بەرچاوی کەسیکی تر ھە بخوات دەبێت لە گەلی بەش بکات، نابێت دوو ھاوپی یەکیان تێر بێت و ئەوی تریان برسی بێت و یەکیان ئاو و سفرەیی ھەبێت و ھاوپیکی نەکاتە برا بەش، ھەر کەسێک بە پەنا کۆمەلێکدا پەت بێت و ببینی خواردن دەخۆن بۆی ھە یە بەبێ وەرگرتنی مۆلەت دانیشی و تێر بخوات و کەسیش بۆی نیە پێگەیی پێی بگێت.

— نابێت کەس — لەوان — دەست بخاتە نێو ئاوە ھە، بەلکو دەبێت شتێک بۆ ھەلێنجانی ئاو بە کاربێنێت، شۆرینی جل و بەرگ قەدەغەیی و تا دەپزێت دەبێ لە بەریاندا بێت.

— قەدەغەیی بە ھەر شتێک بلێن (پیسە)، چونکە ھەموو شتێک خاوینە، پیس و پاکیان لێک ھەلنەوارد ھە.

- نابیی ده مارگیری بۆ هیچ کامیک له مه زه به کان بنوینریت، گه وره کردنی وشه و دانسانی ناسناو قه ده غه یه، سولتان و خه لکانی تریش ته نها به ناوه کانی خۆپانه وه بانگ ده کرین.

- جه نگیزخان - له سه ر جینشینه که ی دوا ی خۆی واجب ده کات: هه ر کاتی که ویستی به ره و جه نگ به روات ده بییت سه ر یازه کان و چه ک و چۆل و که لوپه له کانیا ن به خرینه پوو و ته ماشا بکرین، ده بییت بچوو کترین شت وه کو (ده رزی و داو) یش ته ماشا بکریت، هه ر که سی که مه تر خه می بکات له نیشاندانی پیداو یستی هه کانی سه فه ری نه و له لایه ن جینشینه جه نگیزخانه وه سزا ده دریت.

- له سه ر هاو سه رانی سه ر یازه کانی به پیکراو بۆ جه نگ واجب ه کاری پیاوه کانیا ن له په یدا کردنی بژێوی ژیا نیا ن بیکاریه کانی ده ولت پا په پین.

- هه ر کاتی که سه ر یازه کانی سوپا له جه نگ گه پانه وه ده بی زه حمه ت بکیشن و هه ندیک هاو کاری بۆ سولتان بین و له ده وره ی کۆ بین ه وه.

- ده بی هه موو سه ره سالتیک که چه شوونه کردوو هه کانیا ن له به رامبه ر سولتان پانوین، تا به ئاره زووی خۆی بۆ خۆی و کۆر ه کانی لییا ن هه لبرێت.

- سه ر ده سه ته و سه ر کرده ی بۆ سه ر یازه کانی داده نا ن: سه ر کرده ی هه زار که س و دوو سه د که س و چه ند ده که سی دانا بوون.

- نه گه ر گه وره ترین سه ر کرده تا وانی نه نجام دا، نه و سولتان: خو پری ترین که سی لای خۆی به مه به سستی سزادانی بۆ لا ده نیریت، ده بییت له به ر ده سستی نه و که سه دا به دامای و گه ر دنکه چی له سه ر زه وی بکه ویت و سولتان چی بۆ دانا بییت ده بی جیبه جیی بکات نه گه ر خۆ کوشتنیش بییت.

- نابیت مبه ره کان جگه له سولتان ها مو شو ی که سی کی تر بکه ن، هه ر که س له وان وا بکات ده کو ژریت، هه ر که سی که ی به بی مۆله تی سولتان له و جیگایه ی بۆی دا نرا وه بۆ شوینیک ی بچیت ده کو ژریت.

- دانانی پۆسته چی له نیو مه مله که تدا تا سولتان هه والی مه مله که ته که ی بزانییت.

- جه نگیزخان حو کمی (یاسا) ی بۆ (جه غتای) کو پی به جیه یشت، که نه ویش مرد پۆله کانی و شوینکه و تووانی پا به ندی نه م حو کمه بوون، وه کو چۆن مو سلما نا نی هه ول

پابەندی (قورئان) بوون، ئەوانیش ئەم حوکمەیان کردبوو (دین) و نەزانراوە کە سێک لەوان سەرپێچی کردبێت.^۱

ب - نووسراوی میژوونووسی فارسی (جوینی) سەربارەت بە (یاسا):

میژوونووسی فارسی عطا الملك الجوينی ۶۸۱ک زیاتر لە سەدە و نیۆیک پێش مەقریزی ۸۴۵ک بە دور و درێژی لەسەر (یاسە)ی نووسیوە کە مەقریزی هێندە ی نەنووسیوە، بەلام لە پاستیدا نووسینەکی (مەقریزی) بریتیە لە پوختە ی نووسینەکی (جوینی)، بەلام (جوینی) زیاتری قسە لەسەر بایەخدان بە پێشبرکە ی پاوو نیچیرەوانی کردوو کە کاریگەرەکی مەزن و بەرچاوی هەبوو لەسەر ژبانی سەربازی هۆزی مەغۇل،^۲ ئەوان زۆر گرنگیان بە نیچیرەوانی و پاوشکار دەدا و، دای کۆتایی هاتنی هەر جەنگێک دەستیان بەم کارە دەکردەو، لە دل و دەروونی ئەواندا نیچیرەوانی یاری و گەمە یەکی خۆشەویست بوو، لەگەڵ ئەمەشدا کردبوویانە ئامرازێکی ئامادەسازی خۆیان بۆ هەر کاتی کاتێک پێویست بوابە و بەرەو هەلگرتنی چەک و گۆرەپانی جەنگ بانگ کرابانایە، ئەوان لە کاتی شکاردا خۆیان بۆ کاتی جەنگ پادەهێنا و، دەستە دەستە خۆیان پێزدەکرد چۆن لە گۆرەپانی جەنگدا پێزدەبن و تەواوی چەک و چۆلی پێویستیشیان لەم مەشقەدا بەکاردهێنا، لەگەڵ ئەمەشدا پێویست بوو لەسەریان هەوالی دوژمنیان بزائن و جاسوسیان لەسەر بکەن.

(بارتولد) دەلی: هێرش بە کۆمەڵی سەر نیچیر لە گۆرەپانیکی بەرفراواندا کە تەواوی فەرمانەکانی تاییەت بە سیستەمی جەنگی بەوپە ی وردەکاریەو تیدا پەچاو دەکرێت لە کاتی جەنگدا، یەکیکە لە هۆکارە هەرە بە نرخەکانی کارکردن لەسەر پاراستنی حکومەت و مەشق پێکردنی سەربازان و تاقی کردنەویان.^۳

میرە گەرەکان - کە خاوە و خێزانەکانیان هەمراپوون و خواردن و خواردنەوی زۆر هەمەپەنگیان لە خزمەتدا بوو - پاستەوخۆ سەرپەرشتی پاو و شکارەکانیان دەکرد، کێبەرکێی پاو لە مانگیکەو تا سێ مانگ درێژە ی دەکێشا، دەبوابە سەربازانی بەشداربوو بەوپە ی وریایی و لەسەر هەست بەسەر نیچیرەو کە دادەن و، چۆن چاوەچاوی دوژمن دەکەن بپواننە گیاندارە کۆیەکان، گریمان ئەگەر سەربازێک ئامانجی نەپێکابایە و نیچیرەو کە ی

۱ المغول، د. الصیاد، ص: ۳۲۴.

۲ تاریخ جهانکشی لالجوینی ۱/ ۲۱-۲۲، المغول، د. الصیاد، ص: ۳۴۲.

۳ دائرة المعارف الاسلامیة، الترجمة العربیة ج ۷، العدد الرابع ص ۱۳۷، مادة جهانکیزخان، المغول، د. الصیاد، ص:

نه کوشتبایه ئهوا پووبه پووی سزای گۆچانکاری ده بۆوه و، زۆرجار لێدانه که سه ری ده کیشا بۆ کوشتن، ئهوان به هیچ شیوهیه که دوو دل نه بوون له سه پاندنی سزا به سه ره هه که سێکدا که که مهترخه می ده کات، ئه گه رچی که مهترخه میه که یان تاوانه که ساده و ساکاریش بوایه .

پاش ته و او بوونی پاو و شکاره که نوێنه ره کان ده هاتنه لای (خان) و سه رو پا پۆرتیکی دوو درێژیان سه بارهت به پووداوه کانی سه ر گۆره پانی پاوه که یان ده خسته پێ دهستی، که تا پا دهیه کی باش ئه م پاوه به موناوهره ی سه ربازی ئه م سه رده مه ده چوو، هه موو ئه مه ش زیاتر بۆ ئه وه بوو سه ربازه کان لایه نی جه نگیان له بیر نه چێته وه و له پاویشدا فه رامۆشی نه که ن، له لایه کی تریشه وه به م کاره یان گیانه به ریکی زۆریان ده کوشتن و گۆشتیکی زۆریان بۆ هیزی سه ربازی سوپا کانی مه غۆل په یدا ده کرد، کاتی که گیانه به ریکی زۆریان ده کوشت و سکی خۆیان لێ تیر ده کرد و ئه وه ی تریشیان هه لده گرت و تارمایی برسیستی پۆزانی داهاتووی چاوه پوانکراویان پێ ده په وانه وه،^۱ مه غۆله کان نیچیره وانیان به به شیکی سه ره کی ژیا نی خۆیان داده نا و پێیان وابوو نابیت ئه م پیشه له ئه وان جودا ببێته وه، هه ره له ته مه نی مندالپا خۆیان له سه ره پاده هیئا و خوویان پێوه ده گرت، ده گێر نه وه پۆزیک (جه نگیزان) — له ته مه نی میرد مندالیدا — که ده یه ویست به رازیکی وشکانی پاو بکات، له سه ره ئه سپه که ی به رده ببێته وه و ده که وێته سه ره زه وی، له شانسی خۆی به رازه که هی رشی بۆ نا هی نیت، کاهینی که — که له وێ ده بیت — پێی ده لێ: ئه م به ره وه بوونه ت هۆشدار کرد نه وه ی تۆی تێدایه، به پاستی تۆ کاریکی شه په نگی زیت کرد که ویست گیانه به ریکی — به سه ته زمان — بکو زیت، ئه گه ره حمه تی ئاسمان نه بوایه به رازه که به ر شفه ری ده دای و هه لێ ده دای و ده یکو شتی، جه نگیزان په دی دایه وه و گو تی: خودی خۆم هه ستم به مه کرد، ده شزانم ئامۆزگاریه که ت بۆ من خیری له خۆ گرتوه، به لام ئیمه ی مه غۆل هه ره له مندالپا خوومان به پاو و شکاره وه گرتوه، ئیمه ناتوانین هه روا به ئاسانی داب و نه ریته کانه مان بگۆرین.^۲ مه غۆله کان چه ند ده ستوور و پرسیایه کیان له کاتی پاو و شکاردا په ی په ده کردو، به وه پی ورده کاریه وه جێبه جێیان ده کردن.^۳

ج — له په وشته کانی مه غۆل: (جه نگیزان) له (یاسا) دا نووسیویه تی: که ئه و به تایبه تی پقی له دزی و داوین پیسی ده ببێته وه و هه ره که سێک یه کێک له م دوو تاوانه ئه نجام بدات

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۴۳.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۴۴.

۳ المصدر نفسه، ص: ۳۴۴.

دەبیّت بکوژیت، ھەر ھە بە پاشکای گوتوویەتی کە ئەو لەم ھالەتەدا زۆر توپە دەبی: کاتیک بزانئ پۆلەیک گوتپایەلی باوک و دایکی ناکات، بڕایەکی بچوک پیچەوانەئ فەرمانی بڕاگەرەکی دەجولیتەو، مێردیک دلی لە ژنەکی پیس دەکات، یان ژنیک لە قسەئ مێردەکی دەردەچیت، دەوڵە مەندیک یارمەتی ھەژاریک نادات، یان ژێردەستەکان پێزلە گەرەکانیان ناگرن، ھەر ھە نەھئ لە شوینکەوتووانی کردووە خۆیان لە مەئ خواردنەو ھەلّ بکەن و گوتوویەتی: پیاوی مەست و سەرخۆش وەکو کەسیکە بە تەپلی سەری کیشرا بیت و ژیری و شایستەیی لە دەست دابی، کەواتە لە مانگیکدا زیاتر لە (۳) جار مەئ مەخۆنەو، چاکتر وایە ھەر نەیخۆنەو، بەلام کئ دەتوانئ بە یە کجاری وازی لی بیئئ؟^۱

دەوڵەتی شەریعەتی ئیسلامی لە بەرامبەر (یاسا) دا:

کاتیک لە دەقەکانی یاسا خور دەبینەو دەبینن ھەندیکیان لەگەڵ شەریعەتی ئیسلامی پیرۆز تیک دەکەنەو، بەلام زۆری دەقەکان پیچەوانەئ، شەریعەتی ئیسلامی لەسەر بنەماکانی: پێزدانان بۆ مافەکانی تاک و پێگرتن لە خۆسەپاندن و سەرکەشی و بانگەشە بۆ کرد و کۆشش پراوەستاو، تاخەلک سوود لە ئەزموونی خۆیان وەرگیرن و بەرھەمی کاری خۆیان ھەلبگرنەو، بەلام (یاسا) لەسەر بنەماکانی: زولم و زۆر و ھەلوەشاندنەوئ کەسایەتی تاک و قورغ کردنی ئازادیەکانی و کۆت و بەند کردنی بە کۆت و زنجیری کۆیلەیی پراوەستاو.

لە کاتیکدا مەغۇلەکان بە دەقی (یاسا) (درو) بە تاوان دادەنن، بەلام ئەوان بۆ خۆیان ھەلّ کردووە، بە تاییەتی لە کاتەکانی جەنگدا بە فیل و دوو پرووی و تەلەکەبازی ھەولیان داو ھەرتەوازیی بخەنە نیون دوژمنەکانی بەرامبەر یانەو، ھەر بە مە پانەوستان بەلکو کاتیک بە ھەلیان زانیو ھەماننامەکانیان ھەلوەشاندنەو و سواری ئەسپی سەرکەش و غەدر و تۆلە بوون و دەستیان لە دوژمن وەشانووە، بۆ وێنە نەتەوئ تورک – ئەوئەندەئ لە (مەغۇل) نزیکن لە ھیچ نەتەوئەکی تر نزیک نین، بەلکو (تورک) ژمارەیک کەتیبەئ سەریازیان لە پیزی سوپای مەغۇلدا ھەبوو، داب و نەریت و کلتوری پەوئەندیانە لە ئاسیای نیوئەپاستدا زیاتر تورک لە مەغۇل نزیک دەکاتەو، لەگەڵ ھەموو ئەمانەدا مەغۇلەکان ھەولیان ئەدا تورکەکان لەگەڵ خۆیان پیک بکەن و بەشداریان پی بکەن لە پڕۆسەئ داگیرکردنیاندا، ئەو گەفت و گۆیانەش جاروبارە لەگەڵ تورکەکان ئەنجامیان ئەدا تەنھا

به شێك بوو له گههه و فێلی جهنگی - كه خووێان - پێوه گرتبوو، به درۆ دووپاتهكانی خۆیان له سهه (په یوهندی پاستگۆیان) یان ده یانه ویست زیاتر بیانخافلێن و په رته وازه یی زیاتر بخره نه نۆوان دۆژمه نه كانیان و پاشانیش په كه یه كه به سه ریاندادهن و قه لاجۆیان بکه نه . چاك ده زانین كه جهنگیزخان نیازپاکی و پاستگۆگی خۆی له به رامبه ر دایکی (سوڵتان محمدي خواره زم شا) ده به یی و به هۆی ئه و توند و تیزیه یی له نۆوان ئه و و كۆپه كه یدا بوو له لای خۆی گلی دایه وه، چونكه ده یزانی ئه م ژنه ژماره یه كه كه تیبه یی له ژێر ده ستدایه و به ریدا ده ست ده خاته نۆو شه په كه وه، له ئه نجامدا كرده یل و دوری خسته وه، پاشان له خاکی غه ربیی به دامای سهری نایه وه و مرد.¹

(هۆلاکۆ) ی نه وه ی (جهنگیزخان) یش له خۆرئاوای ئاسیادا هه مان پۆلی باپیری دووباره كرده وه، له كاتیكدا كه گفتوگۆی ناشتی - له گه ل (ئیسماعیلیه) و (خه لیفه ی عه بباسی) ئه نجام ده دا هێنده ی پێنه چوو هێرش كرده سه ر و هه موویانی پێشه كێش كردن و له نۆو بردن.

ه - له نۆوچوونی تاك له پێناوی كۆمه لدا:

كاتێك (مه غۆله كان) بانگه شه ی هاریكاری ده كه نه، مه به ستیان ئه وه یه كه تاك بپێته قوریانی كۆمه لگا و تێكپاری مافه كانی كه سی خۆی و ئازادیه كانی ئی زهوت بكرێن، ده قه كانی (یاسا) پاده گه یه نن: كه هه یج كه س ناتوانی بپێته خاوه نی شتیك كه كه سیكی تر چاوی پی بکه ویت، به لكو پێویسته له سه ری بیکاته به راهه ش و، ئه گه ر خواردن بیت ده بیت له گه لی بخوات و دروست نییه كه سیك خۆی تیر بکات و هاره له كه شی هه یج نه خوات، به لكو ده بیت خواردنه كه به یه كسانی له نۆوانیاندا دابه ش بكریت. كه سیك به په نا كه ساییكدا په ت بیت و ببینی خه ریکی خواردن و خواردنه وه ن، بۆی هه یه به بی مۆله ت لیوه رگرتن دانیشیت و ده ست بكا به خواردن و خواردنه وه و، كه سیش بۆی نیه پێگه ی ئی بگریت، وێنه ی ئه م ده قه نابه جییانه ئه وه مان بۆ ده رده خه ن كه كۆمه لگای مه غۆل كۆمه لگایه کی پێزبه پ و شاز بووه له م ته رزه هاریكاریه دا، كه مۆۆ له به ره مه ی كار و كرد و كۆششی خۆی بپه ش ده كات.²

و - به ره له دابی - ئیباحیه ت: (یاسا) بانگه شه ی به ره له دایی ده كات، كاتێك خه لکی (ته تار) وادار ده كات له سه ره تای هه موو سالیكدا کیژه شونه كرده وه كانیان له پێشانگایه كدا

1 المصنر نفسه، ص: ۲۴۶.

2 المصنر نفسه، ص: ۲۴۶.

پانویتن تا سولتان و کورپەکانی شوخ و شەنگەکانیان بۆ خۆیان هەلبژێرن، ئەم یاسایە بونیادی خێزان — کە ئارامگای کۆمەڵگەیە — لێک هەڵدەوهشیینت.^١

ز. خواردنی شتە حەرامەکان: کاتیەک موسڵمانانی شارەزای داب و نەریتی مەغۆلەکان دەبێت بە دەهەنی وێک دیت و بێزی لێیان هەڵدەستی، ئەوان ئامادەن هەر شتێک ئیسلام خواردنی حەرام کردووە بێخۆن، تا حاکم خۆیان لە خواردنی گیانلەبەرە پیسەکانیش نابوێن، ئەوان پقیان لە چوونە حەمام و خۆ شوێن دەبۆوە، قەدەغە بوو دەستەکانیان بخەنە نیو ئاوی پووبارەووە و جلەکانیان بشوێن، بۆیە لە جلەکانی بەریان دەگەرێن و دایان نەدەن تا نەپزیبان، هەرکە سێکیش لەم پێنما و بەندە یاسایانە دەرچیت حیسابی تاوانبارو دەرچوو لە قانونی بۆ دەکرا و سزای کوشتنی بەسەردا دەدرا، هەرۆهە سەرپرینی ئازەل لە گەردنپرا یەکیەک بوو لەو تاوانانە کە چاوپۆشی لێ نەدەکرا، کار بەو هەڵبەستبوو سەرپرینی ئازەلێان بە دەستوری شەریعتی ئیسلام لەسەر موسڵمانانیش قەدەغە کردبوو، یاسای کوشتنی ئازەل لای ئەوان پێبازێکی دێندانە و بێ وێژدانانە و لەسەر بنەمای سزادانی گیانلەبەرەکە وەستاوە و هیچ بەزەییەکی لە بەرامبەردا نەبوو، پێشدا سکی ئازەلەکە هەڵدەدێن و ئینجا دەستیان دەخەنە نیو هەناویەو، کە دڵان دەرھێنا لێ دەگەرێن تا مردار دەبێتەو.^٢

ح. — پاشماوەی کاریگەری (یاسا) لەسەر موسڵمانانی (مەغۆل):

(قلشقدی) دەلی: ئینجا (جەنگیزخان) لەسەر چ پەپرەوێک بوو و گەردنی بۆ چ شتێک کەچ دەکرد، بە هەمان شیوە دواي خۆیشی شوێنکەوتوانی هەمان بەرنامەی ئەویان بەپێوە دەبرد، کە بریتی بوو لە پەپرەو و پڕۆگرامی (یاسا)، (یاسا)ش لە چەند بەندیکی قانونی پێکھاتبوو کە لە لایەن خودی جەنگیزخان و بە زەین و بیرێ ئەو داڕژابوو، چەند حوکم و سزایەکی تێدا دیاری کرابوون کە جگە لە کەمێکیان نەبێت دەنا زۆریەیان لەگەڵ حوکمەکانی شەریعتی (محمدی) پێچەوانە، ئەم کتێبە ناونا (یاسای گەرە) و نووسییەو و فەرمانیدا لە خەزینە (کە لە پور) دا هەلگیریت و پارێزگاری لێ بکری، منداڵانی بنەمالەکەشی فێر بن بێخۆیننەو و ...

١ العرب والتتار، ص: ٣٢-٣٣، المغول للصیاد، ص: ٢٤٦.

٢ تاریخ الادب في ایران، الترجمة العربية، ص: ٥٦١.

ههروهها جگه له م فهرمانههش چه ئه فهرمانی تری دان و کتێبه که ی پێکخست و تا ئێستاش په پیرهوی ئی ده که ن، له وانه یه سولتانی وایان هه بیته که موسلمانانیش بووه به لام هه ره په پیرهوی ئی ده کات.^۱

ئه مه ی (قلقشندی) رایگه یاند بۆ ئه وه بوو راستیه کانی میژوو به تهواوه تی به راورد بکات، سولتانیکی وه ک (به پره که) که خانی هۆزی (ذه هه بیه ی) (قیجاق) بوو بۆ خۆی به ته نیا موسلمان نه بیوو، به لکو خێزان ه کانی و پیاوانی ده وره بیه ی و شوێنکه وتووانی هه موو موسلمان بیوون، هه موو ئه میریک مه لایه ک و بانگده ریکی له گه ل بوو، قوتابخانه ی قورئان خوێندن و له به رکردن ژۆر بوون، له گه ل هه موو ئه مانه شدا: ئه م موسلمان ه مه غۆلانه به رده وام بوون له سه ر داب و نه ریه کانی (ته ته ر) و کلتوره په پیره ولیکراوه کانی ئێو مه نفۆلیا که (یاسا) له خۆی گرتبوون، یه کێک له و نه ریتانه ی که له گه ل نه ریه کانی ئیسلامدا پێچه وانه یه: به کارنه هێتانی ئاوی پوو بار بۆ شوشتن و خوشتن، کاتی که سولتان (زاهیر بیبرس) نوێنه ره کانی خۆی بۆ لای ده وله تی (برکه) ده نارد، له پێناوی به هێزکردنی په یوه ندی دوو لایانه دا – ئه و نوێنه رانه پێیان ده گوته را که له به ر خاتری ئه و ئۆموسلمانانه پۆشاکه کانیان له ئێو پوو باری (ئوردو) دا نه شۆن، بۆیه که ناچار ده بوون جله کانیان بشۆن ئه و به دزی ئه م کاره یان ده کرد.^۲

ئه و مه غۆلانه ش که هاتوونه ته (میسر) و تییدا ژیاون، شارستانی ئیسلام کاری له سه ر کردوون، به لام تا ئێستاش له هه ندی کاروباریاندا په پیرهوی له ده قه کانی (یاسا) ده که ن،^۳ ئه مانه له ئێو ولاتی ئیسلامدا گه وه بوون و قورئانیان فێرکراوه و حوکه مه کانی شه ریه تی (محمدی) یان ناسیوه، پاش ئه مه ش هه ق و ناهه قیان پێکه وه کو کردۆته وه چاکیان له په نا خه راپ داناوه.^۴

واقیه نه ده قه کانی (یاسا) له لایه ن مه غۆله وه جێگه ی پێژ و پیرۆزی بوون، موسلمانان چون قورئان به گه وه و پیرۆز ده زانن، ئه وانیش به هه مان شیوه (یاسا) به پیرۆز ده زانن، به جۆرێک که س له وان به (سولتان) یشه وه ناوێریت پێچه وانه ی حوکه مه کانی بجولێته وه، هه ر

۱ صبح الأعشى ۳۱۰/۴، المغول للصیاد، ص: ۳۴۷.

۲ المغول للصیاد، ص: ۳۴۸.

۳ المصدر نفسه، ص: ۳۴۸.

۴ المصدر نفسه، ص: ۳۴۹.

کە سیڭکیش - ئەگەرچی پایە بەرزیش - بێت و لە حوکمی (یاسا) دەرجیت پووبە پووی سوکایەتی پیکردن و سزای توند دەبیتهوه.^۱

ط - تەیموری لەنگ (یاسا) پەپره و دەکات:

حوکمەکانی (یاسا) لە ئێراندا تا دواى پووختی دەولەتی (ئیلخانی)یش لە لایەن هۆزو تیرە تورکەکانەوه بایەخیان پێ دەدرا، (تەیموریەکان) لە بەپێوەبردنی ولات و کاروباری سیاسەت و بۆنەکانی ژن و ژنخوازی و ژۆریی ئاھەنگەکانیاندا پەپره ویان لە (یاسا) دەکرد، (ئێین عەرەب شا) دەلی: (تیمورلنگ) باوهری بە بنەماکانی (جەنگیزخانی) بوو، هەرەها (جفتای) و خەلکی (دست) و (خەتا) و (تورکستان) هەموو ئەمانە قانۆنەکانی (یاسا)ی جەنگیزخانیا - لەعەتی خۆی لەسەر بێت - دەخستە پێش بنەماکانی ئیسلام، لەم پووهوه مامۆستایان و سەرورانی (حافظ الدین البزازی - رحمە اللہ - و علاء الدین محمد البخاری - أبقاء اللہ -) و غەیری ئەمانیش لە زانایانی ناودار و پێشەوایانی ئیسلام فتوای (کافر) بوونی (تەیمور) و هەموو ئەوانەش (یاسا)ی (جەنگیزخان) دەخەنە پێش شەریعەتی ئیسلامیان داوه، گوتراوه: کە (شاهروخ) تەورات و (یاسا)ی (جەنگیزخان)ی هەلوەشاندووونەوه و فەرمانی داوه سیاسەتیا بە گوێزە شەریعەتی ئیسلامی بێت، مە پێم وانە ئەمە پاست بێت، چونکە (یاسا) لە لای ئەوان بۆتە شەریعەتیکی قابیل و بیروباوەرپێکی پاست و دروست.^۲

ی - تۆمارکردنی وتەکانی پاشایانی مەغۇل:

مەغۇلەکان فیڕیبوون: وتەى شاکانیان بنووسنەوه و دواى مردنیا هەلیان واسن، بەلام ئەوان لە نووسینەوهی هەموو وتەکانی شادا ئازاد نەبوون، بەلکو بەس دەیانتوانی ئەو وتانە بنووسنەوه کە خۆدی (خان) پێگەى نووسینەوهی دابایە، خەلکی عەوامی مەغۇل پێزی ژۆر بۆ ئەم وتانە دادەنن، ئەم وتانە ناوی (بیلیک)یان لێنراوه کە بە واتای (حیکمەت و پەند) دیت، پەندەکانی (جەنگیزخان) کۆکراونەتەوه و بوونەتە سەرچاوەی هەموو تیرە و تایەفەکانی مەغۇل و ئەوان ئەم پەندانە دەکەنە بەلگەى قسەکانیان و لە هەموو پرسەکانی بوارەکانی ژیاکاندا چۆن دەگەرێنەوه سەر حوکمەکانی (یاسا) ئاواش دەگەرێنەوه سەر ئەو پەندانەى لەسەر زمانی جەنگیزخانەوه نووسراونەتەوه، هەندێک لەو پەندانە:

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۴۹.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۵۰.

—با کهستان له سەر دنیا ئازاری کهستان نه‌دا، نه‌گەر به‌کیکتان هه‌ستی کرد ئازاری له لایه‌ن که‌سیکتانه‌وه پێ‌گه‌ییوه با په‌له بکات ئازاره‌که نه‌هێلێ، تا له شه‌پری دوژمنانتان پارێزراو بن.

—هه‌ر که‌سیک مائی خۆی به‌ چاکی به‌پێوه به‌ری، ده‌توانی مه‌له‌که‌تیش به‌پێوه به‌ری.
—که‌سیک بتوانیت (١٠) که‌س به‌پێوه به‌ری و به‌ باشی پێش‌په‌ریان بکات، نه‌وا پێش‌په‌ری کردنی سوپایه‌کی گه‌وره‌شی له لایه‌ن ده‌بی‌ت.
—هه‌ر که‌سیک ده‌سه‌لاتی به‌سەر پاک و خاوی‌نی ماله‌که‌ی خۆیدا بشکێت، نه‌وا ده‌توانی حوکومه‌ته‌که‌شی له دز و جه‌رده و خه‌لکی شه‌قاوه‌ پیا‌ری‌زیت.^١

٣- رێکخستنی نه‌رکه‌کانی خزمه‌تکردنی (خان):

دوای نه‌وه‌ی (جه‌نگیزخان) له یه‌کگرتنی هۆزه‌کاندا سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست هێنا، ئینجا بۆ رێکخستنی ولات ده‌ستی به‌ دانانی پزیمیک کرد، نه‌م پزیمه‌ کۆمه‌لیک نه‌رکی دیاری کرد و هه‌ر نه‌رکه‌ش له لایه‌ن که‌سیک یان چه‌ند که‌سیکه‌وه سه‌رپه‌رشتی ده‌کرا، خۆ نه‌گەر هه‌ندیک له نه‌رکه‌کان گ‌رنگ بوونایه نه‌وا یه‌کیک له خزمه‌ت‌زیکه‌کانی (خان) سه‌رپه‌رشتی ده‌کرد، نه‌رکه‌کان به‌م شیوه‌یه‌ بوون:

- أ- (٤) که‌س سه‌رپه‌رشتی هه‌لگرتنی تیر و که‌وانه‌کان ده‌که‌ن.
- ب- (٣) که‌س سه‌رپه‌رشتی خواردن و خواردنه‌وه ده‌که‌ن.
- ت- یه‌که‌ که‌س سه‌رپه‌رشتی ئاماده‌کردنی پوش و پاوای ده‌کات بۆ مه‌ر و مالات، (٣) که‌سیش سه‌رپه‌رشتی پاسه‌وانی کردنی نه‌و پوش و پاوایانه ده‌که‌ن.
- ج- یه‌که‌ که‌س سه‌رپه‌رشتی ئاماده‌کردنی عه‌ره‌بانه سه‌ربازیه‌کان و ئامراز و هۆکاره‌کانی هه‌لگرتن و گواستنه‌وه ده‌کات.^٢
- ح- یه‌که‌ که‌س سه‌رپه‌رشتی کارمه‌ندان و خزمه‌تگوزارانی نێو کۆشکی (خان) ده‌کات.
- د- (٤) که‌س به‌ نۆبه سه‌رپه‌رشتی پاسه‌وانی کردنی و هه‌لگرتنی شمشیران ده‌که‌ن.
- ذ- (٢) که‌س سه‌رپه‌رشتی کاروباری پارێزگاری کردنی نه‌سه‌په‌کان ده‌که‌ن.
- س- (٤) که‌س نامه‌کانی (خان) ده‌گه‌یه‌نن.

١ المصدر نفسه، ص: ٣٥١، تاریخ العراق بین الاحتلالین ١٣١/١-١٣٣.

٢ المغول والاوروبيون والصليبيون وقضية القدس، ص: ٣٩.

ش - (٢) كهس له پياو ماقولان له كاتى كۆبوونهوه گشتيهكانى (مهغۆل) دا ئهركى پاراستنى بارودۆخ و قانون دهگرنه ئهستۆى خۆيان.^١

پاسهوانانى (خان) پايهيهكى مهزنيان ههبوو له دهولهتدا، ههريهك له پاسهوانانه پله و پايه لهسهركردهى ههزار سهرياز بهرزتر بوو، ههلبژاردنيان بهوپهپى بايهخ پيڤدان و وردهكاريهوه ئهجام دهدرا، دوو تاقم سهريهزشتى كاروبارى پاسهوانى كردنيان دهکرد، يهكێكيان له پۆژدا و ئهوى تريان له شهودا، ژمارهى پاسهوانهكان گهيشتبوه (١٠) ههزار كهس كه به ئازايهتى و بههيزى ناسرابوون، له كۆى ههموياندا (١٠٠٠) كهسيان لى ههلهبژيردرا و ههريهكێكيان پيى دهگوترا (بههادر) - واته پالهوانى ئازا -، ئهم ههزار كهسه ههميشه له دهووبهري (خان) دهبوون و خزمهتى ئهويان دهکرد و لهگهڵ (خان) نهبووايه بۆ جهنگ دهرنهدهچوون و جگه له خودى (خان) فرهمانيان له كهسى تر وهرنهدهگرت، وپراى (خانى گهره) و پاسهوانهكانى، ئينجا چيني (ميران) به دواى ئهواندا دههات، ئهم چينه له باج و خهراج بهخشرابوون، مافى دهست بهسهرداگرتنى تالانيهكانى كاتى جهنگيان ههبوو و بى وهرگرتنى مۆلهت دهچوونه كۆشكى (خان) و، (خان) يش پيژى تهواوى لى دهنان و به دهستى خۆى خواردنهوهى دهخسته بهر دهستييان.^٢

هه ههموو مهغۆلهكان حيسابى سهريازى نيو سوپايان لهگهڵ دهكرا، دهبووايه له كاتى پيويستدا ههمويان چهك ههلبگرن، بۆيه ههريهك له كاتى ئاشتيدا شوانى مهپ و مالات بوو له كاتى جهنگ و ههراشدا سهريازيكي چهك له شان بوو، دهبووايه ههمويان مهشق و پاهيتان لهسهر ئهچهكانه بگهن كه له كاتى جهنگدا بهكاريان ديئن، (مهغۆلهكان) بهوه ناسرابوون كه به شيوازي سهركوپرانه و گوپرايهلى و فرهمانبهردارى سهركردهكانيان دهكهن و به ناپاكي و خيانته و پهيمان شكاندن له بهرامبهردوژمنهكانياندا پهفتار دهكهن و شهريان لهگهڵ ههريهك تهوهيهك كردبايه بى بهزهبيانه و دلپهقانه هيرشيان دهبردو جياوازيان له نيوان جهنگاوهران و ژن و مندال و پير و پهككهوته و نهخوشاندان دهكرد، بۆيه له ميژوودا جهنگهكانى مهغۆل به (دلپهقى و پوخاندن و له نيوبردن) ناويان دهركردوه.^٣

(جهنگيزخان) توانى سرنجى سوپاكهى بۆ لاي خۆى پاكيشيئت و پيژى تهواوى لى بگرن، به سهركي ههريه مهنى خويانيان دادهنا، فرهمانهكانى ئهويان به پيژدادهنا، گوپرايهلى و

١ المصدر نفسه، ص: ٣٩.

٢ المصدر نفسه، ص: ٣٩.

٣ المصدر نفسه، ص: ٣٩.

فەرمانبەرداری فەرمانەکانی بوون، لە بەرزکردنەوەیدا گەیاندبوویانە پلە ی خواوەتی و پەرستن، کە سیان توانای سەرپێچی کردنی (خانی گەرە) ی نەبوو، زیرەکی و لێوێ شاوویی و فێلبازی (جەنگیزخان) لەو (پژێمە سەریازیەدا) پەنگی دابوو کە بە دەستی خۆی پێکی خستبوو.

۱۔ ریڱخستنی سوپای (مه غول):

(جه نگیزخان) سوپای (مه غۆل)ی به شیوه‌ی پله‌پله دروست کردبوو و به‌سه‌ر چه‌ند یه‌که‌یه‌کی سه‌ریازیدا داییه‌شیبوون:

• توکان (تومان): له (۱۰) هزار جهنگاوهر پیکهاتبوو، به سه رکوده که ی دهگوترا (نویان) یان (نوین).

● نئستیره: له (۵۰) کەسی جەنگاوەر پیکهاتبوو و به فرمانده کە ی ده گوترا: (پوزباشی).

● پيشه‌نگ: له (۵۰) که‌سی جه‌نگاوهر پيښکهاټبوو به فه‌رمانده‌که‌ی ده‌گوترا: (ټوټه‌باشی).
● کومه‌ل (تاقم): له (۱۰) که‌سی جه‌نگاوهر پيښکهاټبوو، نه‌مه‌يان بچووکترين يه‌که‌ی
سه‌ريازی بوو و سه‌ريازه‌کانی پيښک‌وه و به يه‌کسانی ده‌جه‌نگان و ده‌ژيان و ده‌کوژان.^۲

ھەر يەككە لىم يەكە سەربازىيە ئەسپ سوار بوون و ئەسپەكانيان يەك پەنگ بوون و ھەر جەنگاۋەرىكش بى لى ئەسپەكەى ژيىر خۇى (۵) ئەسپى يەدەگى بۆ ئامادە كرابوو، وەك دەبينىن (ئەسپ) چەكى ھەرە سەرەكى سوپاى مەغۇل بوو جەك لى چەك و چۆلى قورسى ھەندەسى و مەدفعەى بە ئەسپ و ەەرەبانە ھەلدەگىران و پادەكيشران، تەۋاۋى يەكە سەربازىيەكانيان لى ھىزى ئەسپ سوار پىكھاتبوون و ھىزى پىپۆ لى نىۋانىندا بەدى نەدەكرا، ئەم سوپا ئەسپ سوارانەى مەغۇل بريتى بوون لى (۳) جۆر:

-سریه کانی گیانفیدایی: نه رکه که ی بریتی بوو له ده ست پیکردنی جهنگ و هه شاخان به رووی دوزمندا.

– سړیه کانی بریسو: نه مه یان هیڅی نه سپ سوارۍ قورس بوو، نه رکه که ی: خوځردن به نټو ریزه کانی دوژمن و بده دست هټنانی سه رکه و تن بوو.

١ قضايا العالم الاسلامي ومشكلاته السياسية للنبراوي، ص: ٧٢.

٢ الغزو المفعولي لدير الاسلام، ص: ٨٦.

— سهریه سوکهکان: ئەمەشیان هیزی ئەسپ سواری سوک بوو، ئەرکهکەیی: بەرگری کردن و پارێزگاری کردنی دو بالاکەیی تری سوپاکەیان بوو لە نێو گۆرپەپانی جەنگدا.
چەک و چۆلی هیزی (بریسو = ئەسپ سواری قورس) بریتی بوو لە: شمشیری تیروکەوان و تەشوی.

کەلوپەلەکانی تریان بریتی بون لە: (زێیی پیستی (دیوجامە) — بۆ پاراستنی خۆیان و ئەسپەکانیان —، کلاخودەیی پۆلا — بۆ پاراستنی سەر و گەردن —، تیردانیککی دژی شێ — بۆ هەلگرنتی تیرە یەدەگەکانی، لەگەڵ کارتیخێک — بۆ تیزکردنی سەرەتیرەکان، ژێی یەدەگ — بۆ کەوانەکان —) جگە لەمانەش هەریەکێک لە سەربازەکان دەبواوە ئەم شتانەشی پێی بواوە: {گوریسیکی گشت}: بۆ پاکێشانی ئامرازەکانی گەمارۆدان یان پاکێشانی ئەو عەرەبانانەی لە نێو قوردا دەچەقین یان وەرەگەپان یان لە پۆیشتن پەکیان دەکەوت، هەروەها (قاپ)ێک بۆ تێدا کولانی شیر، (جانتایەک) یان (توێشە بەرەیک) بۆ هەلگرنتی خۆراکی یەدەک لە گۆشتی وشک کراوە و نان و شیرینی وشک، — ئەم شیرە وشکەیی دەخستە نێو قاپەکەو و ئاوی بەسەردا دەکرد و تێکی دەدا و وەک شیرێ تازە دەیخواردەو —، (کوندەیهکی) بچووک بۆ ئاو.

چەک و چۆلی سهریهکانی گيانفیداو سهریه سوکهکان (ئەسپەوی سوک) بریتی بوو لە: (پەمبوکەوان) تێکپرای ئامرازو کەلوپەلەکانی تریشیان وەکو کەلوپەلەکانی هیزی (ئەسپەوی قورس) بەلام تێپیی پاسەوان بە جودا لە هەرسێیەکە سەربازێکە (قەلغان)یشیان هەڵدەگرت تا خۆیان لە شمشیری دوژمنان بپارێزن.

شایانی باسە هەرسەربازێک بێ لەو ئەسپەیی سواری بوو — ئەسپێ تریشی هەبوو، سوپا بە جوانترین شیواز نەخشەیی هێرشەکەیی جێبەجێ دەکردو لە نەخاflل هەلی دەکو تایە سەر دوژمن، (جەنگیزخان) بەسەر هەموو کارەکانی خۆی پادەگەیش، بەم شیوەیە:

پۆلە جەنگاوهریکی لە پشتهووە دادەنا بۆ پارێزگاری کردنی بەرژەوهندیهکانی مەملەکەت، پۆلیکی تری تەرخان دەکرد بۆ بەرپۆهبردنی هەریەمە تازە داگیر کراوەکان.

دەزگایەکی سیخوپی تاییەت بە خۆی لای خۆی دەهێشتەو، (تابور پێنجەم)یشی لە نێو دەولەتە دراوسێکانیدا دروست کردبوو، لەم بوارەدا پشتهی بە (دیاری و بەلێن و هاوسەرگیری) بەستبوو، لە کۆتاییدا بە سەرکردایەتی (جی نویان)ی یاریدەدەری و لە ژێر چاودێری (ئیمپراتۆری چین)دا سوپایەکی بۆ شەپی بنەمالەیی (سونج) ئامادە کرد، (جەنگیزخان)

توانی به ته‌واوه‌تی (ئیمپراتۆری چین) بناسیت و شیوازی نه‌خشه و پلانه‌کانیان بزانیته و نه‌ینی قه‌ل‌کانیان و خاله به‌هیزه‌کانیان و سه‌رچاوه ئابووریه‌کانیان که شف بکات.^۱

ب - ژماره‌یه‌ک وه‌سیتی جه‌نگیزخان بۆ سوپا‌که‌ی:

- نابیی سه‌رکرده‌ی تومان (نویان) په‌یوه‌ندی به (نویان) یکی تره‌وه هه‌بیته و فره‌مانی نه‌و بۆ خه‌لکانی تر نایخوات.

- نابیی هه‌چ سه‌ربازێک له ئاماده‌کردن و هه‌لگرته‌ی که‌لوپه‌له‌کانی خۆیدا وه‌ک داوو ده‌رزی بۆ جله‌کانی که‌مه‌ترخه‌م بیته، هه‌ر که‌سیک سه‌رپێچی بکات به توندترین شیوه سزا ده‌دریته. - هه‌ر پۆله‌یه‌ک گوپی‌رایه‌لی باوکی نه‌بیته و هه‌ر براه‌یه‌ک فره‌مانبه‌رداری کاکی نه‌بیته و هه‌ر ژنی‌ک له فره‌مانی شووه‌که‌ی ده‌رچیت به توندی سزا ده‌دریته.

- پێویسته له جێبه‌جێ کردن و ده‌رکردنی فره‌مان و بپاره‌کاندا په‌چاوی پله‌به‌ندی بکریته، تاک جگه له نه‌رک و فره‌مانی خۆی شتیکی تر جێبه‌جێ ناکات، به‌م شیوه‌یه له خواره‌وه تا سه‌ره‌وه هه‌ر که‌سه کاری تایبه‌تی خۆی هه‌یه.

- هه‌ر که‌سیک دزی یان پێگری یان هه‌ر تاوانێک بکات به توندی سزای ده‌دریته. - که‌سیک ژيرو ئازا بیته سه‌رکرده‌یه‌تی کردنی ده‌خړیته نه‌ستوو، تیکپای خه‌لکیش ده‌کړینه سه‌رباز، به‌لام تاکه لاوازو په‌ککه‌وته‌کان ده‌کړینه شوان، کاره‌کان به‌م شیوه‌یه دابه‌ش ده‌کړینه.

- تیکپای سه‌رکرده‌کان له نزمترین پله تا به‌رزترین پله له سالیکیدا جاریک (جه‌نگیزخان) ده‌بینن: تا فره‌مانی لیوه‌ریگرن و گوئی له ئامۆزگاریه‌کانی بگرن، گوته: هه‌ر که‌سیک نه‌مه بکات ده‌توانی، سه‌رکرده‌یه‌تی سوپا‌یه‌کی گه‌وره بکات.^۲

ج - چه‌کداری و ئاماده‌سازی:

ئه‌سپ له سوپای (مه‌غۆل) دا چه‌کی سه‌ره‌کی بوو، جه‌نگاوه‌ر به شمشیری‌ک و پمبی‌ک و دوو تیروکه‌وان چه‌کدار بوو، تیروکه‌وانیکیان له‌سه‌ر ئه‌سپه‌که‌پرا تیراندازی پئی ده‌کرد، به‌ئهی تریشیان له کاتی ئاساییداو به‌وپه‌ری ورده‌کاریه‌وه سی‌ره‌ی پئی له دوژمن ده‌گرتو، (۳) توره‌که‌شی پئی بوون که پر بوون له تیری جۆراوجۆرو ئامرازی سه‌نگه‌رلێدان و خۆراکی یه‌ده‌ک، هه‌مبانه‌یه‌کیشی به‌کلکی ئه‌سپه‌که‌ی هه‌لده‌واسی و هه‌موو که‌لوپه‌له‌کانی خۆی

۱ المصدر نفسه، ص: ۸۶، ۸۷.

۲ المصدر نفسه، ص: ۸۸.

تێده هاویشته و یارمه تیده ریکی باشی ئهسپه کهشی بوو له په پینه وهی چۆم و جۆبارو پووباره کاندای، جهنگاور به کهولی گیانله بهرێک خۆی زێپۆش دهکرد.^١

بهلام سه رکرده کان: جگه له هه لگرتنی چه که کانیا ن هه ریه که یان لوله کێکی درێژی پێ بوو که له پێسته ی ته نک دروست کرابوو و نه مسه رو نه وسه ری پوزه وانه ی بۆ دروست کرابوو سه رو په تیا ن تێ هه لکێشرا بوو جل و بهرگو و چه کو که لوپه له کانی خۆیا ن تێ ده هاویشته و چاک ده یانها خنی و ئینجا به به نه که توند ده یان به ست، پاشانی ش ته واوی که لوپه له کانیان و کورتان و زینی ئهسپه کانیان ده خسته نیو هه مبان هیه که وه و به په نا کلکی ئهسپه که دا هه لیا نده واسی، یه کێک له سه رباز هه کان ده چوو ه نیو چۆمه که وه و ده ستی به پێشمه ی ئهسپه که یه وه ده گرت و به مه له پێشی ده که وت و پای ده کێشا، جاری واش هه بوو بۆ په پینه وه ی پووباره که سوو دیا ن له سه لبه و هه رده گرت ئینجا ده بوا یه ئهسپه کانی تری ش به ریز به دوا ی ئه م ئه سپه دا به رێش ته بانایه، به لام ته واوی جهنگاوره که کانی تری ش هه ریه که یان کونده یه ک یا ن جه و ه نده یه کی چاکی هه بوو و هه موو که لوپه له کانی خۆی تێ ده کرد و سه ره که ی به توندی ده به ست و ئینجا بۆ په پینه وه ی له پووبارو چۆمه که به کلکی ئهسپه که یدا هه لده واسی، به هه مان شێوه سه رباز هه کان له پێش ته نی ده شته بی ئاوه کاندای ئه م (کونده) یا ن (جه و ه نده) یا ن پڕ ده کرد له ئاو.^٢

س - شیوازه کانی جهنگ:

سو پای مه غۆل به سه رکردایه تی جهنگیزخان له به ره یه کی فراواندا له (٣) قۆلی سه ره که یه وه پێش په وی ده کرد: با لی پاست و با لی چه پ و با لی نیوه پاست، با لی پاست و با لی چه پ له پاست یه ک و به ته ری بی ده پێش ته ن، با لی نیوه پاست له نیوه ندی هه ردوو کلا پا که می ک پێش ده که وت، به جۆرێک پێگه ی هه بوو یارمه تی هه ر لایه کیان بدات به بی ئه وه ی خۆی تووشی هێچ پووبه پووبوونه وه یه کی دوژمن بکات، له هه مان کاتدا هه ردوو ک با له که پێگه یا ن هه بوو له دوا وه پا تو قی دوا وه ی دوژمن بده ن ئه گه ر با لی نیوه پاست تووشی هێرش ببوایه وه. جهنگیزخان پشتی به چه کدار کردنی گه ل به ست له دامه زرا ندنی سوپا که یدا، پشتی به جهنگی پارتی زانی به ستووه له نه خشه سه ربازیه کانی دا، دووری نیون هه رسی با له که له ما وه ی پۆژه پێه ک تێ په ی نه ده کرد، (جهنگیزخان) به شه وو پۆژ پێش په وی به سوپا که ی

١ المصدر نفسه، ص: ٨٨.

٢ المصدر نفسه، ص: ٨٨.

دهکرد، له کاتی هیرش کردنیدا بۆ سهر (پۆلۆنیا) ماوهی ۱۱۳۰کم ی له (۱۵۰) پۆژدا بپی، له کاتی هیرش کردنیدا بۆ سهر (هنگاریا) ماوهی (۴۵۰کم) ی له (۳) پۆژدا بپی، چهند پۆژیکى کهم پیش گه یشتنى به شوینى مه بهست بهس به شهو ده پۆیشت و نهوپه پى نهینى به کاردینا، که ده شگه یشت له سپیده ی به یانیدا زنجیره هیرشیکى توندی دهست پیده کرد، له کاتی جهنگدا نیشانه کانی گۆره پانی به کاردینان، پۆژانه ئالای هه لده دان و شه وانه ش چراو ئاگرۆچکه ی به کاردینان، له جگه نگه کانیدا هه موو پیلانه کانی هه لئه تانندن و هه لمه تی کوتوپرانه ی به کارهینان، پیش راگه یاندنى جهنگ ناشتی له گه ل دوزمن ئه نجام ده دا ئینجا هه ولئى ده دا په رته وازه یی له نیو ئه و ده و له ته دا دروست بکات و له ناوه و ده دا شلو پلی بکات، ژماره یه که له سیخوپو به کرێگیراوانی ده ناردن و جهنگی پرپواگه نده یان ده کردو ده روونی خه لکیان تیکده دا، پاش ئه مه کتوپر به سه ری داده دان و ولاتى لى ویران ده کردن و دانیشته وانه که شی قه ده کرد، له گه ل ئه و ده دا پیاویکی (بته رستی خوینپرێش) بوو، به لام له و نیوه دا سه رۆک و سه رکرده یه کی بالاده ستیش بوو، ئه و توانی (به هیزترین سوپا) پیک بپینى و بالاده ستترین ئیمپراتۆریه ت له ماوه ی میژوی سه ده کانی نیوه راستدا دامه زینى.

ش - گه یاندنه کان له سوپای (مه غۆل) دا:

(جهنگیزخان) زۆری بایه خ به گه یاندن داوه گه یاندن له سوپای (مه غۆل) دا به م شیوه یه

بووه:

- گه یاندن له نیو یه که سه ربازیه کاند: به دوو شیواز پاده په پینران:

- یه کهم: نیشانه هه وال - به رقییه: ئاماژه هه وال: پۆژانه به هۆی ئه و (به یداخ) هوه ئه نجام ده درا که له لایه ن ئالا هه لگری سه رکرده ی (تومان) هوه ئاماژه ی پى ده کرا، شه وانه فانتۆسی سووریان به کارده هینا، یه که ئاماژه به ئالا که یان فانتۆسه که بهس بوو بۆ پېشپه وی کردنی داواکراو له لایه نی سوپاکه وه.

- دووه م: گه یاندن له نیوان باره گای سوپای نیو به ره ی جهنگ و نهجمه نی بالای جهنگ له (قه ره قۆرم) ی پایتهخت: ئه م شیوازه به هۆی فه رمانده ی (هیلئى گه یاندن) هوه ئه نجام ده درا، به م شیوه یه:

پێگای نیوان به ره ی جهنگ و پایتهخت بۆ چهند هه ریمێک دابهش ده بوو، گه وهره ترین شار مه لبه ندى هه ریمه که بوو، (دارۆجا) یان (فه رمانده ی هیلئى گه یاندن) فه رمانده ی مه لبه ندى

گه یاندن بوو، مهغول پیتی دهلین (یام)، له مهلبهندی هر هریمیکدا (فرماندهیهکی گه یاندن) هه بوو، کاتبیکش هه بوو کاتی گه یشتن و پویشتنی هاتوچۆکه ران و نهو جهنگاوه رانهی ده نووسی که بۆ جهنگ ده پویشتن، یان له وێرا ده هاتنه وه، ژماره یهك پاسه وانیش پارێزگاری یان له مهلبه نده که ده کرد، ژماره یهك ئه سپی تیژپه و به زینکراوی بۆ جولان و کاری گه یاندن ئاماده کرابوون، نهو پیاوانه ی کاری پۆسته و گه یاندنیان پیتی سپێدرابوو ده بوايه له پۆژیکدا ماوه ی (٨٠-١٠٠کم) یان بېریایه، (٣٠٠) هه زار ئه سب بۆ درێژه پیدانی گه یاندن تاییهت کرابوون.^١

ع - سه رکردایه تی:

خودی (جهنگیزخان) سه رکرده ی - سوپاکانی - له نیو پاسه وانه تاییهتیهکانی خوی دیاری ده کردن، بهم شیوازه سه رکردایه تی کردنی هیزه سه ربازیهکانی له نیو پانتایی ئیمپراتۆریه ته که یدا خسته به ردهستی که سانیک خودی خوی به شیویهکی پاسته وخۆ ده یانناسیت و پێشدا له گۆرپه پانی واقیعدا جه پاندوونی، چاکترین به لگه بۆ بالادهستی جهنگیزخان له سه ر باش هه لبژاردنی سه رکردهکانی هه موو نه وکارو چالاکیه زیندوو شکۆدارانه که ئه م سه رکردایه تیه بۆ (مهغول) ی به رهه م هیناوه،^٢ جهنگیزخان گوتبووی: (هر که سیك بتوانیت ماله که ی خوی به چاکي به پێوه به ری، ده توانی مهمله که تیش به پێوه به ری)، (هر که سیك بتوانی به پێوه به رایه تی کردنی (١٠) که س هه لسه و پیتی، سه رکردایه تی کردنی سوپایه کی گه وره شی له لا ئاسان ده بی).^٣

سه رکردهکانی مهغول ته نها پابه پینه ریکی لیها تووی خواستهکانی (ئیمپراتۆر) بوون و به س،^٤ یه که سه ربازیهکانی به پیتی خواستهکانی بارودۆخ لیکه لده وه شانه وه و کۆی ده کردنه وه و سه رله نوی پێکی ده خسته وه، خودی خوی به دوا داچوونی جیددی هه بوو بۆ نهو ده ره نجامه شکستیانه ی جاروباره له لایه ن هیزه کانیه وه توشی ده بوون، (تۆلۆ) ی کۆرپه بچوکی (جهنگیزخان و وه زیری دهسته راستی له کاروباری سه ربازیدا، ناسناوی (نوین) ی گه وره ی لیئرا، (تموغا) و (بلغوتای) ی هه ردووک برا بچوکی (جهنگیزخان) یش ناسناوی (نوین) یان لیئرا، جگه له نه وه ی (جوجی قسر) هیه کامیک له نه وه ی براکانی (جهنگیزخان)

١ المصدر نفسه، ص: ٩١.

٢ المصدر نفسه، ص: ٩١.

٣ المصدر نفسه، ص: ٩٢.

٤ المصدر نفسه، ص: ٩١.

له مافي (ثيمارهت=فهرماندهيي) بههرمه نند نه بوون، بهلکو وهك چيني (نوروستوقراتي=پياوماقول) ته ماشايان دهكرا، نه دناماني سهريازي نه م چينه ناسناوي (تهره خان) يان ليترابوو، هه لكراني ناسناوي (تهره خان) بههرمه نند بوون له: (له به خشيني باج و خه پراج به خشرابوون، مافي خاوه نداريتي نه و تالاني و دهستكه وتانه يان هه يه كه له جهنگو راودا ده يگرن، هه كاتيك بيانه وږت ده توانن - به بي پرس - بچه كوشكي خان)، جكه له تاواني پرگه (۹) - ي ياسا - كه تاييه ته به و تاوانانه ي سزاكه يان كوشتنه له هيج تاوانيكي تر لږ پرسينه وه يان له گه ل ناكريت، له سهر سفره كاني خواردن له باري سهر وه داده نيشن، كاسه يه كه مه ي - له لايه ن خانه وه - پيشكهش به هه ريه كه يان ده كريت).

له سهرده مي (جهنگيز خان) دا (۳) سهركرده ي (تومان) هه بوون:

يه كه م: (موقالي): سهركرده ي بالي چه پ (بهري پوژمه لات) بوو.

دووه ميان (بوكرجي): سهركرده ي بالي پاست (بهري پوژناوا) بوو.

سيه ميان (نه ناي): سهركرده ي بالي نيوه پاست بوو.

نه ميران (نوید) بالاترين چيتي ولات (نورستوقراتي) بوون، به لام (گه ل) به گشتي (خه لكي ساكارو په شو پووت) ته نها نامرازي به رده ستي ياريده ده راني (جهنگيز خان) بوون و به س.^۱

بـ شيوازه كاني جهنگيان و دهقاريان له بهرام بهر شگستخواردوان:

(مه غوله كان) پيش هيرشكردنيان بو سهر هريميك نه خشه يه كي جهنگي يان بو پيشنيار ده كرد، هه كه نه خشه كه ساز دهكراو برياري جهنگ ده درا: سيخوپره كانيان به نيو هه ريمه كه دا بلاو ده كرده وه، هه واليان ليره و له وي كوده كرده وه و بارودوخي سوپا - ي هه ريمه كه يان - هه لده سهنگاندو قه لاي شاره كانيان تاقي ده كرده وه، پاشان بو ولاتي خو يان ده رويشتنه وه، ته واي زانياريه كانيان ده خسته به رده م سهركرده كاني سوپا پاشان (خان) چه ند نوينه ريكي خوي بو لاي حوكمپاني نه و هريم و دانيشتواني شاره كان ده نارود واي گهر دنكه چي و خو به دهسته وه داني لي ده كردن، كرده وه سامناك و توقينه ره كاني مه غول يه كسهر كاري له سهر هه ناوو ده رووني دانيشتواني نه و هريم ده كرد كه مه غوله كان برياري هيرشكردنه سهر يان بو ده دا، له گه ل گه يشتني ناگاداري په لاماردان دل و دهرونيان پرده بوو له ترسو بيم و اقيان ده ورما، پتيان ده گوتن: (نه گه ر خيرا خو به دهسته وه نه دهن و ملتان بو نيمه كه چ نه كهن، نيمه نازانين قه زاو قه دهر چتان به سهر ديئي! هه ر خدا به ته نياو بو

خوی دهزانی چ به لایه کتان به سه ردی، نه گهر خو به دهسته وه دانیان پهرت کردبایه وه به رهنگاربوونه و هیان هه لێژاردبایه، نهوا مهغوله کان پیشپه ویان ده کرد تا دهگه یشتنه بهر ده رگاکانی شار، بۆ دوا هه مین جار بانگی خه لکیان ده کردو داویان لیده کردن خو به دهسته وه بدن، نه گهر سه رۆک و بریار به دهسته کانیان به دیاری به نرخه وه پیشوایان لیکردبانا به بریاری خزمه تکردنی سوپای مهغولیان دابایه، نهوا بهر ئازار و نه شکه نهجی مهغوله کان نه ده که وتن و به نارینی حکومپانیک بۆ سهریان کۆلیان لێ ده دان، (خان) بریارێکی په سمی بۆ نهو حکومپانهی ده رده کرد، به م بریاره سام و هه بییه تیک بۆ حکومپانه که دروست ده بوو و خه لک به ته واهوتی گوێپایه ل و فه رمان به ردارێ ده بوون، خو به دهسته وه دان له م حاله ته دا واتای شوینکه وتنی په هاو بی مه رچی لێ ده فامریتته وه ده بی دهیه کی داهاتی هه ریم و شاره کانیان بدریتته ده ست حکومپانی مهغول له هه ریمه که دا.

به لام نه گهر دانیشتوانه که پێگهی سه رپێچیان هه لێژاردبایه و بریاری به رگریکردنیان دابایه، نهوا مهغوله کان له گه مارۆدانی شاره که دا ته نها زیانیکی که میان لێ ده که وت، نهوا له م حاله ته دا - ناشتیان له گه ل نه ده کردن، به لکو به رده وام جهنگیان له گه ل ده کردن، تا به ناچاری خویان به دهسته وه ده دا، ئینجا (خان) فه رمانیکی په سمی بۆ کوشتنی هه موو خه لکه که ده رده کردو جیاوازی به گه وره و بچوک و ژن و پیاو نه ده کرد، به م شیوه په فه رمانی ده دا شاره که به روخی نریت و خه لکه که ش کۆکۆژ بکریت، داب و نه ریتیان بۆ جێبه جێکردنی بریاره که ی خان به م شیوازه بوو:

مهغوله کان بانگی دانیشتوان ده که ن بینه گو په پانی ده ره وه ی شار، له سنعه تکه رو پیشه وه ره کان ده گه پان و پاشان بۆ (تورکستان و مه نغولیا) یان به پیده کردن، خه لکانی به قه دو قیافه و به هیزیان لێ هه لده بژاردن و هیزیکی غهیره نیزامییان لێ دروست کردن و ناویان لێ ده نا هیزی (حه شر)، ئینجا نه وه ی ده مایه وه به شمشیر سهریان ده برین.

به لام نه گهر خه لکی شار له گه ل ناچاربوونی شیان هه ر به رهنگارییان کردبایه و خویان به دهسته وه نه دابایه و ماوه په کی دوورودریژیش گه مارۆیان له سه ر بووا به، نهوا مهغوله کان هیرشیکی خهستیان ده کردنه سه رو به زۆره ملی دهستیان به سه ر داده گرت، نه گهر دوژمنه کانیان له ده ره وه ی شار به رهنگاریان ببو نایه وه نهوا شه وو پۆژ له چوار لاه

به بهرده وامی په لاماریان ددهان تا به ده ووهتی شپړه یان ده گردن و هیژو پیژیان پیوه نه ده هیشتن، دهره نجام یان خویان به دهسته وه ددها یان هه لده هاتن، دوی کوتایی جهنگه که (خان) به عدالت تالانی و دهسته و ته که ی به سهر جهنگاوه ره کاند دابه ش ده گرد، له ولاخه به رزه که ی خوی داده به زی و پیشکه شی که سیکي ده گرد که زوری پیویستی پییه.^۱

شیوازی په لاماری مه غول بۆ سهر ته ووی شارستانی هکانی (چین و خوره لاتی ناسیاو پاشانیش پوسیا) یه ک شیوازی له سهر یه ک بوو، خویان به هر ولاتیکدا کردبایه دیتا به کانیا ن ده گردن و خپیان ده گردن وه و پیش خویان ددهان و له گه مارؤدانی شاره کانیا نده وه که قه لغان به کاریان دینان، نه م په قهاره یان لی ببووه خویه کی به رده وام و نه م خه لکه په شو پووته یان ده کرده پیشه نگی سوپا: تا لیژمه ی تیری دوزمن به نه وان بکه ویت و پڼگی چوونه پیشی سوپاش خوشکه ن، جاروباره به مه بهستی نه وه که خویان به زور نیشان بدن له بهر چاری دوزمن ئالایان به سهر دا دابه ش ده گردن، گوتراوه: ژماره ی مه غوله کان له گه مارؤدانی شاری (جه خند) ته نها (۲۰) هه زار که س بووه، به لام ژماره ی نه و دیلانه ی پیش خویان دابوون (۵۰) هه زار که س بوون.^۲

هه روه ها ده بویه نه م دیلانه سه نگر و خنده کیان بۆ لیډابانه یه و، ئامرازی گه مارؤدانی شاریان بۆ دامه زران دبانایه، نه وه ی به لای مه غوله کانه زور گرنگ بوو: له کاتی جهنگه قورسه کاند نه و دیلانه یان ده خستنه باری پیشه وه ی هیژمه که و پوویه پووی مه ترسی گه وره یان ده گردن وه، پڼگی هه لاتن و پاشه کشه یان نه بوو: مه غوله کان له پیشه وه پرا سهیریان ده گرد، کاتیک ده یان بینی هیژی دوزمن شپړه بووه، ئینجا خویان به مه دیداندا ده گرد و هه لمه تیان بۆ ده بردن.^۳

(ابن الاثیر) میژوونووسی ناسراو نه مه به م شیوه یه باس ده کات: نه گه ر جهنگی شاریکیان کردبایه دابو نه ریتیان ئاوابوو: دیله موسلمان هکانیا ن پیش خۆده دان و شه پریان پی ده گردن، نه گه ر بکشابانایه وه ده یان کوشتن، نه م هه ژارو داماوانه به زوره ملی شه پریان پی ده گردن، وه که دهر باره ی (نه سپی سوور) گوتراوه: نه گه ر بۆ پیشه وه بپروات سهرده بپردییت،

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۶۵.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۶۵، دائرة المعارف الاسلامیة ص: ۱۲۷.

۳ المغول للصید ص: ۳۶۷.

ئهگەر بێته دواوه ورگی دهپریت، مهغۆلهکانیش له دواى دیله موسلمانەکانهوه دهجهنگان، ئهوهى له بهرهى ئهوان دهکۆژا موسلمان بوون و خوشیان هیچیان لى بهسەر نهدههات.^۱ ههروهها مهغۆلهکان له بهکارهێنانى هۆکارهکانى تهفرههوان و خاڤلاندندا دهستىكى بالايان ههبوو، کاتىک گهمارۆى شارىکیان دابايه و دواى درێژهکيشانى گهمارۆکه هیچیان دهست نهکوتبايه، وایان دهخستهپوو که گهمارۆکهیان ههلگرتوه و لهو پێیهى پێیدا هاتبوون بۆ دواوه دهگهپانهوه، تا دانیشتوانى شار دلتیا دهبوون دوژمن پۆیشتوه و چهکیان دادهنا، ئینجا مهغۆلهکان کتوپر له نهخاڤل بهسهریاندا دههوان و پێش ئهوهى خو بۆ شهپ ساز بکهنهوه ههموویان کۆکۆژ دهکردن و یهکسهر دهستیان بهسهر شاردا دهگرت.^۲

ههگرنگیدان به ئهزمونهکان:

ههچهنده (جهنگیزخان) له سیاسهتیدا به پهقى و کهلهشەقى ناوى دهکردهبوو، بهلام له سوود وهرگرتهى ئهزمونى گهلانى پێشکەوتوو خاوهن شارستانییهکان بى ئاگانهبوو، بۆیه له ههموو بوارهکان به گشتى و بوارى کاروبارى بهپێوهبردن وهوالگرى و چالاكى سهربازى و دیبلۆماسیدا پشتى به خهڵکانى شارهزاو پسپۆرو مامۆستاو ئهزمونیدیه دهبهست، وهک زانراوه: پێشکخستنى کاروبارى شارو شارستانییهت له سهرهتای حکومپانییدا به لای جهنگیزخانهوه کارىکى ئهسته و قورس بوو، چونکه تا ئهوکاته مهغۆلهکان نهگهیشتبوونه ئهوپله بهرزه شارستانییهتهى که نهتهوه ژێر دهستهکانیان پێى گهیشتبوون وهکو نهتهوهى (کپایت و نهیمان)، له بهر ئهوه (جهنگیزخان) دوايه دواى یهکگرتهى مهغۆلیا زۆرى پێویست به ئهزمونى ئهوه خهڵکانه بوو که تازه کهوتبوونه ژێر دهسهلاتى دهولهتهکهیهوه، یهکهمین کهسانى که ههلگرى نامهى شارستانی بوون له ولاتى (مهغۆل)دا بازرگانه موسلمانهکان بوون، بهلکو دلسۆزترینى کهسى تیمۆجین (جهنگیزخان) له پۆزانی تارىکى ئهنگوسته چاوى سهرهتای دهکهوتنیدا بریتى بوو له (۳) موسلمان به ناوى: (جهغهفر خۆجه، حهسهن، دانیشمهند حاجب)، له کاتى هێرشکردنى بۆ سهر دهولهتى (خوارهزمشا) سوودىکى زۆرى له (حهسهن و دانیشمهند) کردو، پێشەکی ئههوانه به ناوى (خان)هوه سهردانى ولاتهیان کردو گفتوگۆیان لهگهڵ دانیشتوانه پهسهنهکهیدا کرد، کاتىکیش وىستى پهلامارى (چینی باکور) بدات (جهغهفر)ى به نوێنه ناردە لای (ئالتونخان)، هیندهى نهخایاند بارودۆخى ئهوه

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۶۷.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۶۷.

ولاته و وهسفی نهو پښگا وانه کانی چوونه نهو ولاته ی بۆ هینایه وه، (جهنگیزخان) سوودیکی چاکی له زانیاریه کانی (جه عفر) وه رگرت له سه رکه وتنیدا به سه ر (نالتوون خان).

(جهنگیزخان) چهند پاویژکاریکی له نیو پیزی په گزه جۆراوجۆره کانی غهیره مه غۆل مه غۆری خۆی مه لێژاردبوون لهو پاویژکارانه: (محمود یلواج) موسلمان بوو، (تا-تا-تونجا) ئۆیغۆری بوو، (لی لیو تشوسای) چینی بوو، نه مه یان خزمه تی دوا هه مین شای (نه یمان) ی کردو پۆله کانی (جهنگیزخان) ی فیزی نووسینی (ئۆیغۆری) کرد، پاست وایه که (محمود یلواج) نهو که سه بی که به (محمود خوارهزمی) ناسراوه و یه کێک بوو لهو (۳) نوینه رانه ی (جهنگیزخان) که له سالێ ۱۲۱۸ز بۆ لای (محمد خوارهزمشا) ی ناردبوون، محمود لهو کاته وه به به رده وامی پاویژکاری (جهنگیزخان) بووه و، پاش داگیرکردنی ولاتی (ماوراء النهر = پشت پوباری سه یحون) له لایه ن (مه غۆل) وه (محمود) له لایه ن (جهنگیزخان) وه به حکومرانی نهو ولاته داده مه زینتی و، نه ویش به جوانترین شیواز به پێوه ی ده بات.

(لی لیو تشوسای) ی خیتایی چینی یش: خه لگی چینی باکور بووه، باوکی پۆستی وه زاره تی بۆ بنه ماله ی (کین) له (چین) دا به پێوه بردوه، (لی لیو تشوسای) پیاویکی پۆشنبیرو خوینده وار بوو - پاشان به دوورو دریزی باسی ده که ی - به جۆریک (جهنگیزخان) زۆر سوودی له بیروپا و نه زمون و شاره زاییه کانی نهو وه رگرتوه له به پێوه بردنی ده وله ته که یدا، بێگومان (جهنگیزخان) دیواری ئیداره ی ده وله تی مه غۆلی له سه ر بنه مای نهو نه زمون و بیروپا و زانیاریانه دانا که له پاویژکارو پسپۆره بیانیه کانی وه رده گرت، به تاییه تی شارستانی چینی و ئۆیغۆری و هی تریش.

۶- دانایه ک له چین:

(لی لیو تشوسای) پۆلیکی گرنگو گرانی له دامه زرانندی (ئیمپراتۆریه تی مه غۆل) دا گیرا، (جهنگیزخان) له یه که م چاوپێکه وتنیدا پێی سه رسام ده بی، نهو یه که مین فیه له سوفی چینی بوو چووه پیزی سوپای (مه غۆل) وه وه به رده وام له زانسته کانی فله سه فه و پزیشکی و گهردونناسی ده کۆلیه وه، جارێک سه رکرده یه کی ناسراو گالته به کاره کانی ده کات و ده لێ چۆن چینیه کی قوچی پیش درێژ که وان دروست بکات؟! ئینجا پێی ده لێ: سوودی بوونی - پیاویکی وه ک تۆ - چیه له نیو جهنگاوه راندا؟ چینی وه لامی ده داته وه ده لێ: دروستکردنی که وانی چاک پێویستی به دارتاشیک هیه، به لام به پێوه بردنی ئیمپراتۆریه ت پێویستی به

مروقی خاوهن حیکمهت ههیه، (جهنگیزخان) له کاتی جهنگه زۆر دوورو درێژهکانیدا لهگهڵ خۆی دهگێراو پێزی تهواوی لێدهنا، کاتی که مهغۆلهکان - دواي کۆتایی جهنگ - دهستکهوت و تالانیان کۆدهکردهوه ئه (حهکیمه) کتیب و خستهی گهردوونناسی و گژوگیای پزیشکی کۆدهکردنهوه، ههموو که پهرتیک نهخشهی جوغرافی هێرشهکان و جهنگهکان و شوینهکانی تۆمار دهکرد، جاریکیان شهپۆلێکی دهردوبه لا خۆ به نێو پهرشه سوپای مهغۆلدا دهکات، له کاتهدا به ههلی وهرگرت تۆلهی خۆی لهو سههرکردانه بکاتهوه که گالتهیان به خۆی و کتیبهکانی دهکرد، ههستا ئاوێکی به گهروودا کردن که له گیاکان دروستی کردبوو خودا به هۆیهوه شیفای دان.

(جهنگیزخان) له بهر زانیاری و دل پاکیه که ی پێزی لی دهگرت، ئه (حهکیمه) هه رههلیکی بۆ ههلهکوتایه بۆ پاوهستانی کوشتارو خوینپێژی له لایه سوپای مهغۆلهوه درێفی تیدا نه دهکردو به شتیوازی ههکیمانهی خۆی ههولی بۆ دهدا، گێرانهوهیه که دهلی جاریک (جهنگیزخان) له کهلینه شاخهکانی (هیمالایای خوارو) گیاندارێکی له سههر شیوهی (ئهیل) دهبینی: بهلام پهرنگی سهوزهو تهنها یه که شاخی به سهرهوهیه، له کاتهدا بانگی (حهکیم) دهکات و پرساری ئه گیانداره ی لێدهکات، ئه ویش به پێژهوهو به دهنگێکی نزمهوه دهلی: ئه - گیانداره - (کیو-توان)ه، زمانی ههموو نه تهوهکانی سههر زهمین دهزانی، ههموو مروقهکانی خوش دهوین، به کوشت و کوشتار نا پهخته، دهکهوتنی ئه گیانداره له بهر چاوی جهنابت، هۆشداریه که بۆ تو ئه (خان)ی مهن، بانگهشته دهکا تا واز له پێبازی کوشت و کوشتار -ه بێنی.

باوه پێکراوترین و پڕ ورده کاریترین سههرچاوه - له بواری میژووی مهغۆلهکاندا - کتیب و نووسراوه جێماوهکانی (لی لیو تشوسای) ههکیمی چینی که پشتیان پێ ببه ستریت، بهلکه نهوێسته کاریگهری شارستانی چینی له سههر (جهنگیزخان) و سنووردارکردنی خوینپێژی سوپای مهغۆل و پزگاکردنی کتیب و کهلهپووری شارستانی له سوتاندن و تالانی مهغۆلهکان و تووێژینهوهی گیادهرمانیهکان له کاری پزیشکیداو به کارهێنانیان له قهلاچۆکردنی ئه و میکرۆبانای به هۆی زۆری لاشه ی کوژراوان پهیدادهبوون، له پێگه ی ئه ههکیمه چینییهوه ببوه، لهگهڵ ئه وهدا (لی لیو تشوسای) دلسۆزی زۆری بۆ دهولهتی (مهغۆل) به گشتی و بنه ماله ی (جهنگیزخان) ههبوو، بهلام کاتی که شاریک یان هه ریمێکی دهبینی دهوره دراوه و

خەریکە خەلگە کە ی پووبە پووی کوشتوبپی مەغۆلەکان ببنەوه، لەو کاتانەدا هەست و سۆزی دەخروشاو خۆی پێ پانە دەوهستاو داوای دەکرد بە زەبیان بەرامبەر بنوێنری.

(ئۆکتای) کوپی (جەنگیزخان) بەم وتەیی - لە بەرامبەر ئەودا - ئاماژەیک بەم هەستەیی حکیم دەدات و دەڵێ: (ئەوه چیه بەردەوام بۆ ئەو خەلگە دەگریه؟!) و پێرای ئەمانەش زیرەکی و دانایی حکیم لە نیوژیوانیدا بایەخی خۆی هەبوو لە پاگرتنی هەندیک کار و پیلاندا کە وهستانیان زۆر زەحمەت بوو، (حەکیم) بە تێبینی کردنی ئەوه کە ئەو لە پەچەڵە کدا مەغۆلیه و بە فەرەهنگی شارستانی چینی گۆشکراوه و پەروەردەبووه: کەواتە زۆر ئاساییه وه کە سێکی نیوژیوان لە نیوان پەگەزو نەتەوه شکستخواردوو هەکان و مەغۆلە خۆسەپینەکان پاست بێتەوه، ئەو نەوه کە گوێی لە قسەکانی نەگیری پاستەوخۆ لە لای مەغۆلەکان بەرگری لە کێشەیی مەرفایەتی نەدەکرد، بەلکو دەیهوێست بۆیان بسەلمێنی کە بەزەیی نواندن یەکیکە لە داخوازیه سەرەکیەکانی سیاسەتی ساغ و سەلیم و بە پێکوپێکی ئامانجی خۆی دەپێکی، ئەو کارە دێندانەش مەغۆلەکان دەرەقی بەرامبەرەکانیاندا ئەنجامیان دەدان سەرچاوه کە ی نەزانی و نەفامیه کە پێیهوه بە ناویانگن.

لە دواهەمین هیژشی (جەنگیزخان) بۆ سەر (کانسۆ) سەرکردەیهکی مەغۆلی ئاماژەیی دا کە ئەم پەعیەتە چینیە نوێیانە هیچ خێرو بێژیکیان پێوه نیه، چونکە لە شەر ناژان و بە کارهێنانیان لە جەنگدا کاریکی نەگونجاوه، بۆیه چاک وایه ئەم دانیشتوانە لە پەگو پێشه دەرھیتیرین و قەریان تێ بخریت، کە ژمارەیان خۆ لە (۱۰) ملیۆن کەس دەدا و لایەکی زەمینیشمان بۆ دەگەرێتەوه و دیکەینە پاوان و لەوه پگای پەوه ئەسپەکانی سوپا، (جەنگیزخان) پێزی لە دڵسۆزی نواندنی ئەم سەرکردە سەربازیه گرت، بەلام (حەکیمی چینی) کە تا ئیستا تۆز قالیگ گومانیان لە دڵسۆزی ئەودا نیه یەکسەر هەستایه سەرپێ و بیروپای خۆی بۆ مەغۆلەکان دەرپێ و پایگەیاندن: کە بەروبوومی ئەو زەویه بە پێتە کشتوکالیانە سودە کە ی بۆ (مەغۆل) دەگەرێتەوه و، دەشکریت، ئەم پەعیەتە نوێیه سودی چاکیان ئێ وەرێگرێدریت، ئینجا چووه نیو وردە کاریه کانه وه کە: ئەندازەیی باج و خەراجی سەر زەوی و زارەکانیان و گومرگی بەرو بازارپو بازرگانه کانیان خۆی لە (۵۰۰) هەزار ئوقیه زیوو و (۸۰) هەزار پۆشاکێ ئاوریشم و (۴۰۰) هەزار جەوال دانەوێڵە دەدات، بەم شیوهیه جەلەوی جەنگە کە ی بە لای خۆیدا پاکیشاو (جەنگیزخان) پەیمانیدا بە ئەندازەیی ئەم بپه باجەیی ئەو داینا پەفتار بکات.^۱

ئەو پېزوقەدر دانان و سوود وەرگرتەنەى لە لاين (جەنگىزخان) ەو ە باسى لىو ە دەكرىت لە بەرامبەر خەلگانى شارستان نشين و پۆشنبيرو زاناين و ئەزمونديدان، بە ەمان شىو ە لە سەردەمى (ئوغلداى) ى كوپى (جەنگىزخان) و جىگرەو ە كەشى باسى لىو ە دەكرىت، ئەم ە كىمە چىنيە بە تەنيا ئىمپراتورىيەتى بە پىو ە دەبرد، توانى كاروبارى (جىبەجى) كرىنى سزاكان) لە ژىر دەستى سەركردە دلپەقەكانى (مەغۇل) بىننيتە ەرو بىخاتە بەر دەستى ئەو قازيانەى بۆ پاپەپاندنى ئەم كارەى دامەزراندببون، بە ەمان شىو ە كۆمەلە كارمەندىكى پسپۆرى بۆ وەرگرتنى باجو و خەپاج لەسەر خەزىنەى دەولەت دامەزراندببون، ئازايەتى و زاناينى و زىرەكى بىر تىزىيەكى سەرنجى سەركردەكانى مەغۇلى بە لاي خۇيدا كەمەندكىش دەكرىد و زۆرى پى سەرسام ببون، ئەو دەيزانى چۆن كاريگەرييان لەسەردانى، بۆ وىنە: (خاقان ئوغلداى) زۆرى مەى دەخواردەو ە پىو ەى گىرۆدە ببوو، (ەكىم) زۆرى ەز دەكرى ئەم خاقانە تەمەنىكى زۆرى ەبىت و ماو ەيكى زۆر لە زياندا بەننيتەو ە، كاتىك بىنى ئوغلداى لە زەلكاوى مەيدا نقوم بوو ە ئامۆزگارىەكانىشى ەىچ سوودىكى پى ناگەينەن، پۆزىك پەرداخىكى لە ئاسن دروست كراوى بۆ ەينا كە مەى تىدا ەلگىرابوو لىو ەى پەرداخەكەش بە كاريگەرى مەيكە خۆركەى لىدراوو، پەرداخەكەى داىە دەست و دەيگوت: ئەگەر مەى بەم شىو ەى كاريگەرى لەسەر ئاسن ەبىت، خۆت دەكەمە ەكەم: دەبى كاريگەرى چۆن و چەند بى لەسەر گەدەو پىخولەكانت؟!، (ئوغلداى) بەم بەلگە بە ەيزە وازى لە خواردنەو ەى (مەى) ەينا.

جارىك (ئوغلداى) لە بەرامبەر كارىكى (وەزىر - كەحىم) ە چىنيەكە پەست دەبىت و فەرمان دەدا بخرىتە نىو زىندانەو ە، پاش ماو ەيكە لە برپارەكەى پاشگەز دەبىتەو ە فەرمان دەدا ئازاد بكرىت، بەلام (ەكىم) ەز ناكات بىتە ەرەو ە، (ئوغلداى) پرسىارى لى دەكات كە بە چ ەيكە ناىيەتە ەرەو ەو ناىيەتەو ە بۆ كۆشكى دەسەلات؟: وەلامى دەداتەو ە: تۆ منت كرى بە وەزىرى خۆت و خۆشت زىندان كرىم، كەواتە من تاوانبارم، تۆ ئىستا ئازادت كرىم، كەواتە من ئازادم و پا ەى خۆمە، بۆ تۆ ئاسانە من بكەيتە گەمەى دەستى خۆت، بەلام پاش ئەمە چۆن دەتوانم كاروبارى ئىمپراتورىيەت ەلسوپىنم؟!، پاش ئەمەو گىرپدراىو ە سەر كارى پىشوو ى خۆى - واتە وەزارەت -، ەندىك لە سەركردەكانى مەغۇل تۆمەتى گەندەلپيان دەخستە پالو دەيانگوت لە سەردەمى (جەنگىزخان) و (ئوغلداى) داو پاش كارەكانى سامانىكى زۆر بۆ خۆى پاشقول دەدات، بۆيە دواى مردنى چوون مالەكەيان

پشكنى، جگه له چەند پارچە ئاميرىكى كۆننەى مۇسقىقاو چەند كىتېپكى خەتى و چەند نەخشە و خستە و بەردىك كه نووسىنيان لەسەر هەلگەندرابوو هيچ شتىكى تريان نەدۆزىه وه.^۱

۷- (كۆرىلتاى) = ئەنجومەنى گشتى و پاىهكانى دەولەت:

سالى جارىك ئەنجومەنى گشتى مەغۇل (كۆرىلتاى) كۆنگرەى خۆى دەبەست، ئەو شۆينەى بۆ دواھەمىن جار لە ژيانى (جەنگىزخان) دا بۆ كۆنگرەى ئەمادەكرا شۆينىكى بەرفراوان بە ئەندازەى ۴۰ كم بوو، فراوانى شۆينەى تا بلۆى خەيالى بوو، بە بېرۆچوونى مەغۇلەكان: گيا لەسەر لىتورى پووبارەوه زەوى داپۆشيوە، لەو پفرەيه و نىچېر زۆرە، كات سەرەتاي بەھارە، ئەو مانگەيه كه بۆ كۆنگرەى (كۆرىلتاى) پەسەندكراوه، سەركرەكانى سوپا لە كاتى ديارى كراودا دىن و دەگەنەجى، چ كەسيان دواناكەون، جگه لە (سۆبۇداى) كه ئەو لە (ئەوروپا) پادىت، (جەنەپالۆ خان و شاو نوپنەر) هەكان لە ئەمسەرەوسەرى مەملەكەتەوه بەرپكەوتن و گەيشتنەجى، پىيەكى زۆريان بېرى تا گەيشتنە كۆنگرەى پياوماقولاتى ئىمپراتورىيەت، ژمارەيهكى زۆر لە كەسو كارو دەست و پىئوھەندى خۆشيان لەگەل ھاتن.

لە (چىن) پا: عەرەبانە نەفەرەلگەرەكان مانگا پايدەكىشان و بە ئاورىشم داپۆشرايوون و ئالايان لەسەر دەشەكانەوه.

لە چياكانى تبت (ياك) پا: ئەو عەرەبانانەى سەركرەى سەريازىهكانيان ھەلدەگرتن، تەپلەكى زىپكەفت و كەتانچن مېرنق يان بۆ كرابوو، ولاخە بەرزەى (تبت) پاىان دەكىشان كە خاوەنى شاخى پان و كلكى ئاورىشمى سېى بوون، گەورەبوون و لە لای مەغۇل گرانبەھا بوون، بۆ ھەلگرتنى ئالو بەيداخەكانيان بە كاريان دىنان.

لە (خۆراسان) پا: سەرپەرشتىارى سەركرەى جەنگەكان ھاتو بە خۆو بە ژمارەيهكى زۆر لە ولاخە بەرزەى سېپەوه گەيشتنەجى.

لە نىو بەفرى كۆيستانەكان پا: (جەغتە) ھاتە خوارو (۱۰۰) ھەزار سەر ئەسپى پىش خۆى داوون و بە ديارى بۆ (جەنگىزخان) ى باوكى ھىتاون.

ھەر ھەمويان پۆشاكى زىپو ئاورىشميان لەبەر كىردووه و فەرەوى سەمۆريان لە سەر و گەردنى خۆيان پىچاوه، بۆ پاراستنى ئەم پۆشاكە بە نرخەيان كەولى گوركىشيان بەسەردا لەبەر دەكرە، ئەسپەكانىشيان لە جياتى لەبەر كىردنى كەول كە بە گۆپانى ئاوهواو ھەتاو

پهنگی تێك دهچوو به زړی زهنگوله دار زړیپۆشکراپوون و پاژینرابوونه وه، زینه کانیشیان زیوگفت کرابوون و تیشکی زړو زیو له و نیوه دا ئاوی چاوانی دهبرد، هر هه موویان له نیو خیه تێکی سپیدا که جیی (٢٠٠٠) دوو ههزار کهس ده بۆوه کۆده بوونه وه، خیه ته که ده رگایه کی تاییه ت به خانی هه بووو جگه له ئه و کهسی تر بۆی نه بوو هاموشۆی پێدا بکات، وه کو ته واوی بۆنه کانی تر سه ریازان و پاسه وانان له و په پی ئاماده ییدان و سه رو قه لغانیان هه لگرتبوو و به شیوه یه ک کهس نهیده توانی سنووری مه ترسی پر سام و هه ییه تی ئه وان بیه زینیت و خۆی بکاته قوریانی و له باره گای (جهنگیزخان) نزیک بێته وه، خه لک چاکترین که لوپه لی تالانی خۆیان له ئه سپ و ژن و چه ک و چه که کانه زای به نرخیان ده هیئان و ده یانکردنه ده ستدیاری خۆیان بۆ خانی مه زن و ده یانخسته سه ر خه زینه کانی (نیوه ی جیهان) ی ئه و کات، میژوونووسیکی مه غۆلی ده لێت: تا ئه و کاته مه غۆل گه وره یی و شانازی له شیوه ی به خۆوه نه دیبوو، ئیستا: ئه میرانی ئیمپراتۆریه ت له جیاتی شیری ماین شیه ی هه نگوین و مه ی سپی گرانبه های فارس ده خۆنه وه، جهنگیزخان زۆری چه ز له مه ی شیراز بوو،^١ ئیستا جهنگیزخان له سه ر ته خته زړه که ی سولتان محمدی خواره زمی داده نیشی که له (سه مه رقه ند) پرا هیئاویانه و تاج و گۆچان ی سولتانی کۆچکردووشی له لایه، (جهنگیزخان) یه که م کۆبوونه وه ی ده ست پێکردو داوی له ئاماده بووان کرد پوخته پاپۆرتی هیژش و په لاماره کانی (٣) سالی پابردوویان پیشکه ش بکه ن، تا ئه و شوینه ی گوتی: وه ک ده بینن به هۆی جیه جێکردنی (یاسا) وه چ پیشکه و تنیکی گه وره هاتۆته دی، چ ده سه لاتیک ی مه زن و بالا ده ستمان ده سته و توه، که واته پێویسته هه موو لایه ک فه رمانبه رداری قانونه کان بن.^٢

جهنگیزخان به هه موو ئه مانه دلخۆش نه بوو، به لکو گرنگترین شتیک به بیروبوچوونی ئه و که پێویست بی بێته دی گه ردنکه چی و خۆ به ده سته و ده ان بوو بۆ ده ستووری ئیمپراتۆریه تی مه غۆل (یاسا)، ئه و ئیمپۆ به پێویستی نازانی ئامۆزگاری سه ربازانی سوپا و سه رکرده کانیان بکات، چونکه ئه وان ئیستا ده توانن له سه ر به رپرسیاریتی خۆیان برپاری جهنگ بده ن و په لاماره کانیان ئه نجام بده ن، ئه و به پوونی تێبینی ئه و مه ترسیه گه وره ی ده کرد که له ئه نجامی ناکۆکی و دووبه ره کی نیوانیاندا دێته دی، بۆیه پووی کرده هه رسی کۆپه کانی گوتی:

١ جنکیزخان ص: ٣٢٨.

٢ المصدر نفسه، ص: ٣٢٨.

هه رگیز پێگه نه دهن ناحهزی له نیوانتاندا دروست ببی؟!، ماوهی مانگیك ئاههنگ گێڤردان و سفره کانیان به خواردن و خواردنهوهی جۆراوجۆر پازاندنهوه، ئینجا بلأوه کینه به کۆمهڵ دهکریت، (جهغتای) به رهو هه رییمی شاخاوی خۆی به پێکهوت، ئهوانی تریش هه موویان له پێی گه پانه وه یاندا پوویان له (که پاکوم) -ی پایتهخت- کرد، (جهنگیزخان) ده پواتو (سوڤدای) له ته نیشتییه وه یه تی و باسی پالەوانیه تیه کانی خۆی له جیهانی خۆڕاوادا بۆ باوکی ده گێڤێته وه، پاش ئه مه (جهنگیزخان) خۆی بۆ قایمترکردنی پایه کانی ئیمپراتۆریه ته زله که ی ته رخا ن کرد، که له (کۆریا) وه تا (کهنداوی عه ره ب) درێژ ببووه، به م شێوه یه به چاودێری (یلوی شوتسی) ی هه کیمی چینی کاروباری به پێوه بردن و حکومرانی به شێوه یه کی پڕ ورده کاری و تیرو ته و او پێکخرا، ئه وه ی زۆر جیگای سه رنچ و تێپامانه له پێکهاته ی ئه م ئیمپراتۆریه ته دا مه سه له ی فره ئاینیه، (جهنگیزخان) پراویژکارێکی زۆری له ئاینه هه مه رهنه گه کان: (بتپه رست، مه سیحی، بوزی، موسلمان) له ده وره ی خۆی دانا بوون و پرس و پای پێده کردن.

۸- ستراتژییه تی مه غۆل:

به حوکمی ئه وه مه غۆله کان دراوسی ئی شارستانی چینی بوون: بۆیه ناکرێ کاریگه ری به هێزی پۆشنهیری چینی له سه ر کۆمه لگای مه غۆل فه رامۆش بکریت، زۆر له وانه یه (جهنگیزخان) له بواری جه نگدا بهیرو پای سه ربازی چینی کاریگه ری له سه ر ئه و دانابی، ئه مه ش بۆ ئه و هۆکاره ده گه پێته وه که کاتیك (جهنگیزخان) له پوخاندنی ئیمپراتۆریه تی (کین) ی چینی - که به ئیمپراتۆریه تی (زێپین) ناوی ده رکردبوو - سه رکه وتنی به ده ست هینا، ژماره یه کی زۆری زانا و سه ربازو پیشه وه رو هونه رمه ندانی چینی هینان و به زۆره ملی خستنه خزمه ت ئیمپراتۆریه ته که ی خۆی، مه غۆله کان پێش سنوور به زاندنی دیواری گه وره ی (چین) ییش له لایه ن بازرگان و دورخاوه سیاسیه کان و سه ربازه هه لاتووه کانی چین له چنگ سنوور پارێزانه وه کاریان له سه ر کرابوو، پازی ئه م سه رکه وتنه سه یه ره ی مه غۆل له سه رکردایه تی کردنی سوپادا ده گه پێته وه بۆ تیگه یشتنی ته وای ئه وان له سروشتی جه نگ، به وپه ی زرنگی و فیل بازیانه وه جه نگیان ده کردو ده رفه تیان به دوژمن نه ده داو ده ستی خۆیان ده وه شاندا و سه رکه وتنه کانی خۆیان به بی نه رمی نواندن و ناشتی ده پاراستو، له هه مان کاتیشدا هه ولیان ده دا ترسو بیم له دل و ده روونی دوژمنه کانیاندا دا به مرکێتنه وه و به

هێمنایەتی درۆزنەنە ی بارودۆخە کە بیانخاڵە تێنن و لە شەوێ تاریکێکی ئەنگۆستە چاودا وەک بڕیسو خۆ بە شارو مائی دوژمنە خەوتوووە کانیاندا دابکەن و قەریان تێ بخەن، مەغۆلەکان نەخشەکانی جەنگیان بەو پەڕی وردەکاری و بایەخ پێدانه وە لە کۆنگرە ی گشتیان (کۆریلتای) کە بە ئەنجومەنیکی جەنگ دەچوو - ئامادە دەکردن، - پێش دەست پێکردنی هەر جەنگێک - ژمارەیهک سیخوڕو بە کرێگیراویان بە مەبەستی هێنانه وە ی زانیاری تەواو لە سەر کاروباری سەربازی و سیاسی و ئابووری و جوغرافی دەناردنە نیو خاکی دوژمن، بەو پەڕی زرنکی و وریایی و نەینی تاکتیکەکانی خۆیان لە دژی دوژمن بە کار دێنان، کە بە زاراوی ئیمپڕۆ (تابووری پێنجەم) ی پێ دەگوتریت، دەست پێ دەکرد، لە چین و ئەوروپای خۆرەلات دا سیاسەتی (ترسو و تۆقاندن) یان بە کار هێنا، لە فارس (ئێران) و ولاتی (پشت پووباری جەیحون) - بلایان کردبوو کە ئەوان خەشم و قینی خۆی گەورە - لە سەرزەویدا -، پاش دانیانی نەخشە ی جەنگە کە، سەرکردەکانی گۆڕەپانی جەنگیان دەستیان والادەکرا بۆ بە کار هێنانی بە هەر و زانیاریەکانی خۆیان، هەموو سالتیک سەرەتای وەرزی دروینە و کۆکردنە وە ی خەلو خەرمان کە هیشتا جوتیاران و سەپانان لە نیو تەپووتۆزی کارو پیشە ی خۆیاندا نوقوم دەبوون، هێرشێ مەغۆلەکان بۆ جێبە جێکردنی ستراتیژیەتی گشتی یان دەستی پێ دەکردو، وەک پەوێ کولە زەرد بە سەریاندا دا دەدان و ئەوێ پێویستیان بواوە لە دانە وێڵە بۆ خۆیان دەبردو بەرماوە کەشیان لە نیو دەبرد.

نوسەرێکی ئەوروپایی شیوازی جەنگ و کوشتاری مەغۆلەکان بەو شیوەیه ی بە سەر ئەورپایاندا هێناو وەسف دەکات و دەلی:

ئیمپڕۆ ئەوروپا دەرک بە واتای جەنگی مەغۆل و لایەنەکانی دەکات، بە پێی پێنمایەکانی (جەنگیزخان) دەبێ دوا و هەشاندنی گوزری یەكەم ترسو و بیم و دلەپاوی بۆ پەش بە سەر سەرتاسەری ولاتە کەدا بکێشی، چۆن کارەساتێکی سروشتی - وەک بومەلەرزە - زەوی و ئەوێ لە سەریەتی دەیلەرزێتی و خاک و تۆزی بە هەوا دا دەدا و دەستەوسانی بە سەر خەلکە کەیدا دێنی، دەبێ ئاواش - بە گوزری یەكەم - خاکی ئەو ولاتە پاتە کێنیت و خەلکە کەشی شل دەبیت و بە واق و پەماوی دامینی، هەستیکی وا لە ناخیان دروست ببیت کە هەر بەرگریکردنیان جگە لە شیتی چی تر نیە، ئەوانە شەیتانی کوپی شەیتانن، خودا - ئەمانی وەک خەشم و قین و نەفرەتی خۆی بۆ سەر ئەوانە ناردووە.^١

جهنگیزخان به شیوهیهکی دراماتیکی خۆی پیشانی جیهاندا، په ردهی له سهر نرخ و بایه خی عه سکه رتاریه تی تیکه له له (ئاماده سازی و پاگه یاندن و زهبت و پهبت و جولان و گورزه وه شانندن) هه لدایه وه، جهنگه کانی (جهنگیزخان) چۆن له سهرده می خۆیدا وانه و په ندیان ئی وهرده گیران، ئیمپروش له نیوه پۆکیاندا شیای سوود ئی وهرگرتن، بۆیه دانه رانی بیردۆزی جهنگی میکانیکی تازه و بانگه شه که رانی جهنگی تانک و زریپۆشی وه کو (جهنه پال) قولله رو سیریلیدل هارت و هی تریش) په نایان بۆ جهنگه کانی (جهنگیزخان) بردووه تا سوود له پێنماییه کانی ببینن.^۱

چاکترین و به پێزترین په ند که له ستراتیژییه تی مه غۆلو دهستکه وته سهربازیه کانییه وه فیزی ده بین خۆ له واقعییکدا ده نوینی: که نه گهر سوپا خاوه ن قه واره یه کی پاهینراوی یه ک رهنگ نه بویت و له سهر تیگه یشتنیکی گشتگیری فراوان گۆش نه کرابیت و به یه کپیزی و پیکه وه جۆش دراوی تاکه کانی - ههر له سهرکرده ی بلأوه تا سهربازیکی بی پله - به ره و ئامانجه کانی ئاراسته نه کرابیت، نه و نه و سوپایه نه ده توانی بجهنگی نه ده توانی سهرکه وتن به دهست بیینی.^۲

نه خشه ی ستراتیژی مه غۆل به وه له نه خشه کانی تر - جودا ده کړیته وه: له سهر دامه زراوه ی سهربازی چه قی به سستبو و، ناوو ناویانگی ده رکردبو، به چالاکیه عه سکه رتاریه ته کان و هیرشه خیراو له نکاوو کتوپره کان و به کارهینانی فرت و فیل و هه لئه تاندن و گهردن پیکه چکردنی هه موو کۆمه لگا بۆ مه به سته تاییه تییه کانی و خسته گه پی وزه یه کی زۆر له توندوتۆلکردنی بارودۆخ و پابه ندبوون به قانونه کان سی یاسا و کیشانی شه ونخونی بۆ جیبه جیکردنی هیزی سهربازی مه غۆل له م کاروبارانیه ی خواره وه دا دهستی بلای هه بوو:

- دهسته به رکردنی پاگه یاندنی ستراتیژی پێویست بۆ بلأوکردنه وه ی پرپاگه نده ی ته فره دان و هه لئه تاندن و سهر ئی تیکدان، به مه به سته یه رته وازه پیکردنی دوزمن.

- به رفراوانکردنی بازنه ی ناگۆکیه نیوخۆیییه کانی دوزمن.

- هه لخواستن له خیرایی و وزه ی پێویست له کاتی په لامارو گورز وه شانندا.

- چه کدارکردنی خه لکه شکس خواردووه که و به کارهینایان له سوپادا به مه به سته قه ره بووکردنه وه ی نه و وزه مۆیییه ی له هیزه کانیاندا که وتوووه په رده پۆشکردنی زیانه که یان.

۱ المصدر نفسه، ص: ۱۶۹.

۲ المصدر نفسه، ص: ۱۷۱.

- داگیرکردنی شارهکان پیش ئهوهی هیچ بهرهنهگاریبونهوهیهکی جیددیاریان تیدا پوویدا.
 - یهک پزیهکی راست و دروست و له هه مان کاتیشدا ئاگا له یه کببونی مهفرهزه لیکدورهکان.

هه موو ئه م سیفه تانه سهرده کیشی بۆ پاراستنی وزه مۆییه سنوردارکراوه که و پاشانیش سهرکه و تنی، سهرکه و تنی سهریازی مهغولهکان له سهریهک ئاست بهدی نه هات به لکو له سهر ئاستی به کارهیتانی هه موو لایه نه شیاوو لیوه شاههکان به لایه نه نامهغولهکانیش هه هاته دی، چینیهکان چاکترین نه ندازیاریان ئی بهرهم ده هات، تورکهکان خیراترین نه سپیان پاده هیئان، موسلمان ههکان زۆرترین پال وانیان ئی دهرده چوون، به لام مهغولهکان هه موو تواناو ده سه لات و تایبه ته ندی مادی و پوحی و په وانی خۆیان له چه کدارکردنی نه ته وه یی و دروستکردنی هیژیکی سهریازی ئاماده ساز بۆ جهنگ ته رخان ده کرد، مهغولهکان خۆیان له تیره و تایه فه گهری گواسته وه بۆ دهوله تیکی زلهیژی سهریازی هه مه په نگ و فره په گه ز، سوپا به هیزه که یان به گورجوگۆلی و له سهر ههستی و باز نه دان به سهر دوژمندا توکمه کردو پاراستیان، توپه کانی پۆسته و گه یاندنیان و ویستگه زۆره کانی ئه م توپه له هه موو هه ریمه کاندا، پێیان بۆ گه یشتنی وه لامی خیراو به په له خوشتر ده کرد سه بارهت به هه وائی هه ر که سو خه لکانیک ده ست درێژیان بۆ سهر سنووره دوورو درێزه کانی ئه م ئیمپراتۆریه ته کردبایه، ستراتیژییه تی مهغول سه رچاوه که ی خۆمائی بوو، به گوێره ی توانای ته کتیکی و ده سه لاتی ستراتیژی بۆ لوایان راست ده بووه و گه شه ی ده سه ند.

٩- داب و نه ریت و کلتوری کۆمه لایه تی؛

مهغولهکان خاوه نی داب و نه ریت و کلتوری کۆمه لایه تی تایبه تی خۆیان بوون و جهنگیزخان و پۆلهکانیشی له دوا ی خۆی پێپه ویان ئی ده کردن، نه ریته کانی ئه م گه له نامۆ ناوازه زۆرو بوون، ئیمه ئاماژه به و نه ریته هه ره گرنگانه یان ده که یان که له سهرده می جهنگیزخاندا به شیکێ پڕۆسه ی ستراتیژییه تی مهغولیان پیکه یتهابوو:

وهک زانراوه مهغولهکان وهکو هه موو هۆزه په وهندی و کوچه ریه کانی تر، له نیو تاولو و په شمالدا نیشته جی ده بوون، به شوینی نیشته جی بوونی گه رمین و کوپستان - زستان هاوینی خۆیان ده گوت (یورس) یان (ئوردو)، به پێی ئه م داب و نه ریته یان چه ند شوینیکیان

بۆ نیشته جیپوونی وه رزی هاوینیان دیاری ده کردن و پێیان ده گوترا (بێلاق)، به هه مان شێوه به شوینی نیشته جیپوونی زستانیانیان ده گوت (قیشلاق)، ئه مه و تا داگیرکردنی شاره گه وره کان و نیشته جیپوونی ناچارییان له کۆشکی پایته ختی هه ریمه داگیرکراوه کاند، هه ر له سه ر ئه م کلتوره یان ده پۆیشتن، کاتیك له گه رمین (زستانه هه وار) یان کویستان (هاوینه هه وار) یان هه لده دا، ژماره ی تاولۆ په شماله کانیان هیند زۆر بوون ناوچه یه کی به رفراوانیان داگیر ده کردو خۆیان به شاریکی گه وره نیشان ده دا، ئه و خه لکانه ی تاوله کانیان له ده وره ی تاولی خان هه لده دا بریتی بوون له: هه موو چینه کانی خه لک له: (سه رکرده کانی سوپا، سه ره رشتیارانی قه زاوه ت، کاتبه کان، پیشه وه ران، بازرگانان، ه ی تریش)، پیشه وه رو سنعه تگه ره کان که لوپه لو ئامرازه پتویسته کانیان به ره م دێتان و بازاپی کرپین و فروشتنیان له و شاره گه پۆکانه دا گه رم داده هینا، به پێی داب و کلتوری خۆیان: هه ر کاتیك کاریکی گه وره و گرنگیان بۆ ده هاته پیش، وه ک دانانی شایه کی نوێ یان ئه نجامدانی په لاماریکی سه ربازی، له پێگه ی (ئیلینجیان) واته (نوینه ره کانیانه وه) بانگه یشتی میرو سه رکرده کانیان و که سه نزیکه کانیان ده کردو له سه ر به په ی گفتوگۆو کۆبوونه وه ی گشتی خۆیان پاویژیان ده باره ی ئه م مه سه له گرنگانه ده کردو بپاریان له سه ر ده دا، ئه م کۆپو کۆبوونه وانه به زمانی مه غۆلی پێی ده گوترا: (کۆریلتای)، به لام ده باره ی کلتوری (هاوسه رگیری) یان:

(خان) به ئاره زووی خۆی هه زی له چ ژنیك بووایه ده یکرده هاوسه ری خۆی، ئه و پێپه وی له پێیازی فره ژنی ده کرد، وا باو بوو که هه ر کاتیك به سه ر شایه ک یان میریکدا زالبایه یان هاوپه یمانی یان یه کێتیه کی له گه ل سازدابایه، ئه و - خان - هاوسه رگیری له گه ل کچه که ی یان خوشکه که ی یان دایکی ئه نجام ده دا، ئه گه ر به سه ریدا زالبایه و - شای - بکوشتایه: ئه و هاوسه رگیری له گه ل ژنه که ی ئه نجام ده دا، جه نگیزخان ئه م کلتوره ی پێپه و ده کرد، گوتراوه: زیاتر له (۵۰۰) هاوسه ری هه بووه، هه روه ها له نێو مه غۆله کاند پیاو کام هاوسه ره ی له هه موو هاوسه ره کانی تری خۆشتر بویستایه، ئه و پۆله کانی ئه و هاوسه ره ی له پیش پۆله ی باقی هاوسه ره کانی تریه وه داده ناو حیسابی زیاتری بۆ ده کردن، وا باو بوو: دوا ی مردنی (خان) ته وای هاوسه ره کانی ده خرانه به رده ستی کوپه گه وره که ی، ئه و ده ی توانی هه زی له کامه یان بێ - جگه له دایکی خۆی - بیکاته هاوسه ری خۆی، هه روه ها بۆی هه بوو به شووشیان بدات و ده شی توانی ئازادیشیان بکات،^۱ ته وای پۆله و خزم و که سو

کارە نزیکەکانی (خان) یان (میر) پێیان دەگوترا (ئوڕوغ) واتە (عەشیرەت) یان (پەشت)، بەلام دارو دەستە و پەعیەتی (خان) و تەواوی ژێردەستەکانی پێیان دەگوترا (ئولوس).^١

١٠- ئەفسانە و خورافە لە نیو مەغۆلەکاندا:

بە بیروباوەڕی مەغۆل شەیتانەکان کاریگەری گەورە لەسەر ژیان دادەنێن، زۆر لە سیحرو جادو دەترسان، (یاسا) سزاگەلیکی توندی لە خۆگرتبوو لە دژی هەر کەسێک تۆمەتبار دەکرد بە ئەنجامدانی جادوو لە پێی ئەم کارەوه زیان بە خەڵک دەگەیەنێ، پێیان وابوو (کاهینە بوزیەکان) بە تەنیا ئەوان دەتوانن سیحرو جادوو هەڵوەشیاننەوه و زیانەکانی بپه‌وێننەوه، هەر یەکێک لەم - کاهین - انە پێی دەگوترا: (بەخش)، سیحربازیش پێی دەگوترا (قام)، ئەم کاهینانە - پڕوپاگەندەیان دەکردو دەیانگوت: کە ئەوان دەتوانن شەیتانەکان دەستەمۆ بکەن و خاوەن پۆخە شەپەنگیزەکان ھۆگریان و بە فەرمانی ئەوان لەگەڵ شەیتانەکان و پۆخەکان هەوالە نادیارەکان (غەیب) پاگەینن، لە کاتی ھەورەتریشقە و بریسودا دەتگوت پۆلە بالئەدە لەسەر سەریان وەستاوە و بێ دەنگ پادەووەستان و لە جێی خۆیان دەحەپەسان، ئەگەر وا پێکەوتبایە کەسێک بریسوی لێدرابایە و نەمردبایە، ئەوا لە لایەن ئەندامانی خێزانەکەی و ھۆزەکەییە وە یەکسەر دەرەدەکراو تا تێپەڕینی (٣) سال نەیان دەهێشت بێتەو ژێر پەشمال، سەیرتر لەمە ئەو بوو: کە ئەوان پێیان وابوو ئەگەر کەسێک لە وەرزێ بە ھارو ھاویندا لە نیو ئاودا دانیشی، یان دەستی بە ئاوی پووبار بشوات و ئاو بکاتە نیو قاپی زێپو زیووە، یان بە پۆشاکێکی شۆراووە بچێتە دەشت و دەر، ئەوا لە ئەنجامی ئەمانەدا ھەورەتریشقە و بریسو زۆر دەبێ، مەغۆلەکان ئەوەندە لەمە دەترسان لە ھیچ شتێکی تر ھێندە نەدەترسان، بۆیە و بۆ خۆدوورخستەو لە ھەموو ئەم مەترسیە سامناکانە: (یاسا) سزای زۆر توندوتیژی لە دژی ئەنجامدەرانێ ئەم تاوانانە - بە حیسابی ئەوان - ی دەرکردوون، کە دەبێ یەکسەر جێیە جێ بکری.

بەم شێوەیە مەغۆلەکان - بە دەرپرینی خۆیان: زیاتر لە ھەموو ھێزێک لە ھێزی ئاسمانی ھەمیشەیی دەترسان، ھەورەکان و بریسو ھەورە تریشقە و گەردەلوولی بە فراوی لە ئاسمانەو دەین، بە ھەمان شێوە گەرمای بەھاریش لە ئاسمانەو دەیت و باران و ژیان بە پووەکو گزۆکیا دەبەخشیت.

هه نديك جار (جه نگیزخان) به تهنیا ده چوو ه سهر لوتكه شاخيك و له بهرامبه ر ئه م هيژو ده سه لاته نه پتيهي نيو ئاسماندا سه ري داده نه واندو به كه فو كول ده پاراپيه وه و ده يگوت: (پوڅه كانی چینی ئاسمانه به رزه كانم بو بنيره تا قسه كانم به راست دانين، به لام له سه ر زه ويدا پياوانيتكم بو بنيره تا پشتگيريم بكن و ياريدهم بكن).^۱

هه روه ها هه نديك كه سيان پتيان وابوو باريني به فرو باران تهنه ده بيت له پي سي به كارهي تاني ئه و ورت ورت و قسه پرپوچ و بي و اتاو نيشانانه وه بيت كه سيحريازه كان په نايان بو ده بن.

زور دلره قانه هه لسوكه وتيان له گه ل نه خو شه كانيان ده كرد، و ابابوو كاتي ك يه كيكيان نه خو ش ده بوو، له سه ر جيگه ي خوي به جتيان ده هيشت و نيشانه يه كيان له سه ر ماله كه ي دها تا بزانريت نه خو شي لييه و كه س بوي نيه بجي ته ناوه وه، پتيان وابوو نابي جگه له خزمه تكاره كه ي كه س سه رداني نه خو ش بكات، نوكه پمبيك له سه ر خيوه ته كه ي ده دراو پارچه خوريه كي په شيان تيوه ده هالاند، به م نيشانه يه كه سي نامو نه يده ويرا له و خيوه ته نزيك بيته وه، كاتيكي ش نه خو شيه كه ي تيني بو دينا هه موو كه ساني ده وروبه ري به جتيان ده هيشت، چونكه كه سيك ئاماده ي گيانكي شاني بي دوايه بوي نيه بجي ته نيو كو شي ئيمپراتوره يان نيو خيوه تي هيچ سه ركرده يه كي گه وري تره وه تا مانگي نوي هه لديته وه، ئه وان به م په فتاره يان نه خو شيان وه ك پاتالتيكي پيسو بوگن سه يرده كهن،^۲

به م شيوه يه ئه فسانه و خورافه ي زور به شيوه يه كي بي په زاو سه ير له نيو هوژو تيره و تايه فه كانی مه غول بلاو ببونه وه و ته شه نه يان سه ندبوو، زور له ميژوونوس و گه پيده كان باسيان له مه كردوه.^۳

مه غوله كان پاداشتي ئه و كه سانه يان ده دايه وه كه خزمه تي چاكيان ده كردن، يان له كاتي مه ينه تباري و ته نگه ده ستي و نا په حه تي دا ده ستي يارمه تيان بو دريژ ده كردن، ئه وان به رامبه ر به م چاكانه پيژان بوون، زور گرنگيان به ئه م جوړه كه سانه ده داو پيژو سوژيان بو درده بپين، ئه م سوژلي تان و پيژ ليگرتنه به زماني مه غولي (سيورغامش) ي پي ده گوترا، زه وي و زاري كشتوكالي و مولكو ماليان له قه به ل ده كردن تابوخييان به رو بوومه كه ي بخون، ئنجا ئه و زه وي و زارو مولكو ماله يان ده كرده ماله ميراتي خويان و ده ياندا به نه وه و وه چه ي

۱ المصدر نفسه، ص: ۳۵۵.

۲ المصدر نفسه، ص: ۳۵۶.

۳ المصدر نفسه، ص: ۳۵۶.

ئەو کەسانە، میرات لەزمانی مهغۆلیدا (سیورغال) ی پێ دەگوترا، جارو باره لهوحەى زێرین یان زێوین یان تەختەداریان دەدا بەو کەسانە کە بە (مەدالیا) ی (سەردەمی نوێ) دەچون، قەبارەى لهوحەکە بە ئەندازەى له پەدەست گەورەبوو ناوى (الله) یان ناوى (خان) یان وێنەى (شێر) ی له سەر هەلگەنرابوو کە ئەمەى دواى یان هەرە بەنرخ و بەرزەکیان بوو، بەلام کاتێک (خان) گومانى - خراپى - له بەرامبەر یەکیەک له شوێنکەوتووەکانى بۆ دروست ببوایە، ئەوا حەوالەى دادگای دەکرد تا دادگایى بکەن،^١

پێیان وابوو: دروست نیه جگە له یەك حوکمپان له سەر زهوییدا حوکمپانى تر هەبن و کێشمە کێشمى دەسەلاتى له گەڵ بکەن، بەبیروباوەڕى ئەوان: (یەك خدا له ئاسمانە و یەك حوکمپانیش له سەرزەوى هەیه)، پێیان وابوو سەرپێچى کردنى (جەنگیزخان) و دەرچوون له فەرمانبەردارى ئەو تاوانیکى گەورەیه و قابیلی لیخۆشبوون و چاپۆشى - لێکردن نیه، چونکە بەبیروباوەڕى ئەوان فەرمان و بڕیارەکانى (جەنگیزخان) له ئاسمانپادێن، سەرپێچى خانیش بریتیه له سەرپێچى کردنى خودا، ئەندامانى خێزانەکەشى بەهەمان شیوه بەپێرۆز تەماشای دەکران، ئەگەر دەستدریژی بکێتە سەر یەکیەک لهوان یان ئازاریکی توش ببێت ئەوا دنیا بۆیان دەخرۆشێ و هەڵدەستێ و دادەنیشێ، پوختێرانى شارى (نەیسابور) و سەر و ژوور پێکرانى بە هۆى کوژرانى (توغاجارى) زاواى (جەنگیزخان) هەوە بوو، تەختکرانى (بامیان) له گەڵ زهوى له ئەنجامى کوژرانى (موتوجن) ی کوپى (جەغتای) ی نەوەى (جەنگیزخان) هەوە بوو، ئەم بەلگانه پشتگیری ئەم راستیه دەکەن.^٢

مهغۆلهكان له سەرەتای کاروباریاندا هیچیان له کۆشكى فەرمانپەرەى و پایتەخت و شارو خانوبەرە و شەقام نەدەزانی: لەبەر ئەمە هیچ بەرنامە و پۆپەرەسمێكى دیارى کراویان نەبوو بۆ تاج لەسەر سەردانان و پێشوازی پەرەسمى و ئەنجومەنى پاشایەتى، بەلکو پۆپەرەسمى ئەم بۆنە دەولهتپانە بە سادە و ساکار بەپێدەکران.

دواى مردنى (جەنگیزخان) کاتێک گەورە پیاوانى هۆزى مهغۆل و یەستیان تاجى شاهانە لەسەر سەرى (ئۆکتای خان) ی کوپى جەنگیزخان بکەن و بیکەنە (خان) بەسەر خۆیانەوه، سەرەتا پۆزى ئەم ئاھەنگ و پۆپەرەسمەیان له پێى ئەستێرەناس و سىحریازەکانەوه دیارى کرد، لەم ئاھەنگەدا - بەپێى داب و نەرىتى خۆیان - کلاوھەکانیان لەسەر سەر هەلگرتو

١ المغول للعربى ص: ٣٥٨.

٢ المغول للصياد، ص: ١٤٣.

به رزيان كړدنه وه، ښځا (جه غتاي) دهسته پاستي (توكتاي) برآي گرت، (توكتين) ي برآي (جه نكي زخان) يش دهسته چه پي (توكتاي) گرتو له سر ته ختي - حكومرانيان - دانيشاند، (تولي) جامه شهربايكي پيشكهش كړد، پاشان تيكپاي ناماده بوان بو پيزلينياني (۳) جار له سر به ك نه رتويان خسته سر زهوي و كړنوشيان برد، ښځا دولا هاتنه وه و له پكوعدا پيروزباييان ليكرد، دواي كوتاي هاتني ټاهنگي (تاج له سره نان) (توكتاي) له گه ل تيكپاي ميره كان هاته دهره (۳) جار له به رامبه ر پوژدا به سر نه رتودا كهوت و كړنوشيان برد، ښځا بو خواردن و خواردنه وه ي ټاهنگ دانيشتن، دواي كوتاي هاتني ټاهنگ مه غوله كان بو ماوه ي (۳) پوژ له سر به ك چيشتيان بو پوحي جه نكي زخان ليده نا، (۴۰) كچيان له ميرزاده كان ه لېزاردو به جوانترين جوانيانه وه و پازاوه ترين پو شاكيا نه وه به نرخترين خشلېانه وه سواي به نرخترين و شوخترين نه سپيان كړدن، به لام له كوتاييدا - به بيروياوه پي خويان - بو خوشنودي پوحي (جه نكي زخان) هر ه موويان به خويان و نه سپه كانيانه وه كوشتن،^۱ نه مه به شيك بو و له و خورافيات و كلتور و داب و نريته ي مه غوله كان باريان پيوه گرتبوو به شيكيش بو و له پړوسه ي داگيركاريان.

باسي سپهه م: له نيوچووني دهولته ي (خواره زمي) به دهستي (مه غول):

جوغرافي ناساني موسلمان پيكه وتون له سر دياريكردني سنووي هريمي (خواره زم)، گوتويانه: سنووي لاي خورنارواي (ولاتي توركي غوزده)، سنووي لاي خواروي (خوراسان)، سنووي لاي خوره لاتي ولاتي نه وديوپوباره، سنووي لاي باكووريشي هر ولاتي توركه.^۲

(نوستوخپي) هريمي خواره زمي به به شيك له هريمه كان (نه وديو پوبار) حيساب كړدوه، له م نيوانه دا جوغرافينا سيكي تري سده ي پينجه مي كچي به به شيكي شاره كان خوراساني حيساب كړدوه،^۳ له وانه يه هو ي نه م حيساب كړدنه ي بگه پيته وه بو نه وه كه نه م هريمه له سده ي پيمجه مداو له سالي ۴۳۰ ك/ ۱۰۳۸ ز كه وتبووه ژيرقه له مپه وي سه لجوقيه كان،^۴ نه م سنوور دانانه ش واقيعي سياسي سه پانديبو ي نه ك واقيعي جوغرافي.

۱ المغول للسياد ص: ۳۵۷.

۲ الدولة الخوارزمية، د. نافع العبود ص: ۱۱.

۳ اكادام المرجان في ذكر المدائن المشهورة في كل مكان ص: ۱۴.

۴ اخبار الدولة السلجوقية ص: ۱۷.

به‌لام (ياقوتى حه‌مه‌وى) كه له ساڵى ٦٢٦ك / ١٢٢٨ز دا مردووه: ده‌رباره‌ى ئه‌م هه‌ريمه ده‌لى: خواره‌زم - هه‌ريميكي دابراوه له خۆپاسان و ئه‌وديو پوويار،^١ به‌لام له‌م سه‌رده‌مه‌دا (خواره‌زم) ده‌كه‌ويته نيو يه‌كيتى سۆفيه‌تى - پيشوو - وه نيوان دوو كۆمارى ئۆزبه‌كستان و توركمه‌نستانى سۆفيتى - پيشوو - دا دابه‌شكراوه،^٢ ئه‌مه‌ش دواى داگيركردنى ئه‌و هه‌ريمه سه‌ربه‌خۆيه له لايه‌ن پووسه‌وه وه له سه‌ركارلابردنى خان (حيوة السيد عبدالله خان به‌هادور) له ساڵى ١٩٢٤ز دا.^٣

يه‌كه‌م: سولتانه‌كانى (خواره‌زم):

بهنه‌چه‌كه‌ى سولتانه‌كانى خواره‌زم ده‌گه‌رپته‌وه سه‌ر (ئه‌نوشتكين)ى كۆيله‌ى (بلباك)ى ئه‌ميرى سلجوقى، كه كاتى خۆى له ولاتى (غور)ى سه‌ر به ئه‌فغانستانى ئه‌مپۆ كړپيووى، ئه‌و ئه‌ميره سلجوقيه نيشانه‌كانى پياوهرتى وه‌ه‌جابه‌تى له جيسمى پړكوپيڤك وه‌روونى هيندى و ئارامى (ئه‌نوشتكين) دا خوينده‌وه، ليره‌را پيش خويداو بردى بۆ كۆشكى (مه‌ليكشا)ى سولتانى سلجوقى و كارى (ئاوگيڤان)ى پى سپيڤردا.^٤ ئه‌م ئه‌ركه هه‌لى پله به‌رزبوونه‌وه‌ى بۆ په‌خساند، ئه‌وه بوو له ساڵى ١٤٧٠ك / ١٠٧٧ز بوو به سه‌رۆكى ده‌زگاي نيوخۆپاريژ (پۆليس)ى هه‌ريمى خواره‌زم، تا ساڵى ٤٩٠ك / ١٠٩٦ز و ئه‌و ساڵه‌ى تيدا وه‌فاتى كرد له سه‌ر ئه‌م كاره‌ى خۆى به‌رده‌وام بوو، كاتيك (ئه‌نوشتكين) كۆپه هه‌ره گه‌وره‌كه‌ى خۆى - كه ناوى (قطب الدين محمد) بوو - به مه‌به‌ستى خويندنى (ئادابى سه‌رۆكايه‌تى و پتۆره‌سمى فه‌رمانده‌بى) ده‌نيرپته شارى (مه‌پوه)، (قطب الدين محمد) له پتۆ ئه‌م خويندنه‌وه هه‌لى پله به‌رزبوونه‌وه‌ى بۆ ده‌په‌خسى، ئه‌مه‌ وه له لايه‌ن (ميرزاده حه‌به‌شى)ى حكومپانى خۆپاسانه‌وه كه سه‌ر به (به‌ركياروق)ى (سولتانى سلجوقى) بوو له ساڵى ٤٩٠ك دا ده‌كرپته والى هه‌ريمى (خواره‌زم) و ناسناوى (خواره‌زمشا)ى لى ده‌نى.^٥ له مانگى (جه‌مادى يه‌كه‌مى) هه‌مان ساڵدا (به‌ركياروق)ى سولتانى (سلجوقى) (مير سنجر)ى براى ده‌كاته حكومپانى (خۆپاسان)، (قطب الدين محمد) يش له سه‌ر كاره‌كه‌ى خۆى مايه‌وه، تا ساڵى ٥٢١ك كاروبارى هه‌ريمى (خواره‌زم)ى به فه‌رمانى (سنجر)ى حكومپانى خۆپاسان

١ معجم البلدان ٤/٤٠٠، الدولة الخوارزمية ص: ١١.

٢ الدولة الخوارزمية ص: ١٢.

٣ المصدر نفسه، ص: ١٢.

٤ نهاية العرب ٢٧/٢٩٧، الاتراك الخوارزميون ص: ١١.

٥ مفرج الكروب ٤/٣٢٢.

٦ الدولة الخوارزمية والمغول، حافظ الحمدي ص: ١٩.

به پێوه دهبردو گوێپایه لۆ پابهندی برپاره کانی بوو،^۱ هۆی ئهم پابهندی (قطب الدین) دهگه پایوه بۆ زیرهکی و زنگی خودی خۆی و پیزانی و نه مه کناسی له بهرامبه ر چاکه ی سلجوقیه کان که له گه ل خۆی و باوکیان کردبوو، جگه له وهش له و سه رده مه دا سلجوقیه کان له هه پته ی هه یزو ده سه لات ی توکمه و ته واودا بوون به تایبه تیش له سه رده می فه تری یه که می حکومه پانی سولتان (سنجر) دا، به لام (ئاتزی کوی قطب الدین محمد) که له ۵۲۲ هـ تا ۵۵۱ هـ له دوا ی باوکی حوکمی خواره زمی گه ی نه یه توانی ئارام بگه یست و له ژه یر ئهم فه رمانبه ری ده بمانه یته وه، ئه وه بوو له سالی ۵۳۰ هـ له ژه یر فه رمانی ده ولته ی سلجوقی ده رچوو و له گه ل سولتان (سنجر) که وته ملامانییه کی دره یزخایه ته وه، شاری (خواره زم) (۳) جاران له لایه ن ده ولته ی سلجوقیه وه ئابلقه درا، ئهم ئابلقانه له سالی (۵۳۳ هـ، ۵۳۸ هـ، ۵۴۲ هـ) یدا ئه نجام دران، ده ره نجامی هه رسی ئابلقه که به گه ردنکه چی و داوا ی لیه وردن و په یشکه شکردنی دیاری و به خشش له لایه ن (ئاتسن) وه که تایی پی ده هات و سولتان (سنجر) ی سلجوقیش لیه ی قبولی ده کرد.^۲

له راستیدا سولتان (سنجر) فشاری ده ره کی له سه ر بوو و نه یده توانی به ته واوه تی خۆی بۆ سه رکو تکردن و دامرکاندنه وه ی سه ر په یچه کانی (ئاتسن) یه کلا بکاته وه، هه ر له و سه رده مه دا سوپا گه ره که ی تووشی دوو دۆپانی بپه رزا بۆوه: یه که م شکستی له به رامبه ر هه یرش ی هۆزو تیره بته ره سته کانی (قه ره خه تای) بوو، که ئه وکات حوکمی (تورکستان) یان ده گه یرا و هه ره شه یان له شاره ئیسلامیه کانی ولاتی (ئه ویدیو پویار) ده کرد، ئهم شکسته له سالی ۵۳۶ هـ کۆچی و له گوندی (قه توان) په ویدا که (۵) فه رسه خ له (سه مه رقه ند) وه دووره، له ئه نجامدا: سوپای (سنجر) ته فرو تونا بوو و سه رکرده کانی سوپا و هاوسه ری (سنجر) به دیل گه یران و (سنجر) یش به ره و شاری (تورم) هه لات، ولاتی (ئه ویدیو پویار) یش به ته واوه تی که وته ژه یر ده سه لات ی (قه ره خه تای) وه.^۳

له گه ل ئه وه دا (ئاتسن) ده سته ی هه ینانی (قه ره خه تای) دا هه بوو بۆ سه ر سلجوقیه کان – به مه به سته ی تۆله ی سه ندنه وه یان – به لام دوا ی ئه وه ی بوونه مایه ی هه ره شه له به رامبه ر (خواره زم) دا به ناچاری ناشتی له گه ل ئه نجامدان و به م په یه سالی (۳۰) هه زار دیناری باج و خه پاج ده دا به ده ولته ی (قه ره خه تای).^۴

۱ تاریخ ایران بعد الاسلام ص: ۲۸۳.

۲ الاتراك الخوارزميون، صبري سليم ص: ۱۹.

۳ المصدر نفسه، ص: ۱۹.

۴ المصدر نفسه، ص: ۲۰، تاریخ ایران بعد الاسلام ص: ۲۸۵.

شکستی دووه می (سنجر) له بهرامبه ر هیرشی هۆزو تیره تورکمانيه کانی (غون) بوو که له دهووبه ری شاری (به لئج) نیشته جی بیوون، ئەم شکسته له سالی ۱۱۵۳/ک ۵۴۸ز له لای شاری مه پوه پوویدا، له ئەنجامدا: سه رکرده کانی سوپای (سنجر) کوژدان و، خۆی و هاوسه ره کهشی دیلکران،^۱ به م شیوه یه لاوازیوونی حکومرانی سلجوقیه کان له ئێراندا و له سه رده می فه تره ی دووه می حکومرانی (سنجر) دا سه ری کیشا بۆ لاسه نگبوونی ته رازووی سیاسی و سه ربازی له ئاسیای نیوه راستدا، له (خۆره لات) پا: مه ترسیه کانی (قه ره خه تای) له (تورکستان و ولاتی ئەودیو پوویار) که فوکولیان ده کرد، له (باشور) پا: تیره و په گه زه کانی (غون) به تایبه تی له (کرمان و مه کران) سه ره تاتکیی هیرشه کانیان به ره و زیادبوون ده چوون، له (باکوور) پا: خواره زمیه کان چاویان برپیووه سه روته و سامانه سروشتیه کانی (خۆپاسان) و ده یانه ویست دهستی به سه ردا بگرن، سه ره پای مردنی (ئاتسن) ی سولتانی خوپه زم له (۹) ی چه مادی دووه می ۱۱۵۶/ک ۵۵۱زیداو،^۲ مردنی (سنجر) ی سولتانی سلجوقی له (۴) په بیعی یه که می ۱۱۵۷/ک ۵۵۲زیداو،^۳ مملانیی نیوان ئەم دوو سه لته نه ته گۆتایی پێنه هات، به لگو (ئه یل ئه رسه لانی کوپی ئاتسن) که له سالی ۵۵۱ کۆچی تا سالی ۵۶۸ کۆچی سولتانی ده ولته ی خواره زم بوو، دوا به دوا ی مردنی (سولتان سنجر) ده سه لات ی خۆی به سه ر خۆرشاوی (خۆپاسان) دا کیشا، دوا ی ئەویش (علا الدین تکش ی کوپی ئه یل ئه رسه لان) که له سالی ۵۶۸ تا سالی ۵۹۶ ی کۆچی سولتانی سه لته نه تی (خواره زم) بوو، له په بیعی یه که می سالی (۵۹۰/ک ۱۱۹۳)یدا توانی له لای شاری (په ی) چۆک به (توغرولی سیهم) سولتانی سلجوقی دابدات، به م شیوه یه ده سه لات ی سه لته نه تی (سلجوقی) له عێراقدا پێچرایه وه^۴ و ده ولته ی (خواره زمی)یش له گه ل خاکی خیلافه تی عه بباسی بوونه وه به هاوسنوو.

دووهم: تیکه له چوونی نیوان ده ولته ی خواره زمی و خیلافه تی عه بباسی:

ئەم هاوسنوو یه په زامه ندی هه ردووکلای ئی نه که وته وه، (الناصر لدین الله) ی خه لیفه ی عه بباسی (۵۷۵-۶۲۲ک) که پێشدا به ئومیدی پزگاریوونی له ده سه لات ی سلجوقی دهستی له پشتی خواره زمیه کان ده دا، دوا ی ئەمه بۆی پوون بۆوه که دوژمنه پیرو په ککه وته که ی به دوژمنیکی لای سه رسه خت گۆپیوه ته وه، خواره زمیه کان که له خۆره لات وه هاتبوون به س

۱ سلاجقة ایران والعراق، عبدالمنعم حسین ص: ۱۳۱.

۲ السلاجقة في التاريخ والحضارة، أحمد حلمي ص: ۱۱۸.

۳ العبر للذهبي ۱۴۸/۴.

۴ الاتراك الخوارزميون ص: ۲۱.

۵ المصدر نفسه، ص: ۲۱.

به داگیرکردنی مولک و سامانی سلجوقیه کان وازیان نه هینا، به لکو چاویان برپه هه موو نه و پله و پایه سهروه ریانه ی سلجوقیه کان له به غدا هه یانبوو له: نووسینی ناوی خۆیان له سه ر سکه ی پاره و هه بوونی کۆشکیکی تاییه ت بۆ سولتان و هه روه ها زالبوونی ته واویان به سه ر کۆشکی خیلافته له پړوی کاروباری سیاسی و سه ربازیه وه.^۱

به مردنی سولتان (علاءالدین تکش) ی خواره زمی له په مه زانی ۵۹۶ ک/ ۱۲۰۰ ز هه یچ شتیک له بۆاری سیاسی گۆرانکاری به سه ردا نه هات، کاتیک (علاء الدین محمد) ی کۆری ۵۹۶-۶۱۷ ک جلّه وی سه لته نه تی گرت ه ده ست، خواره زمیه کان جاریکی تر داوی پێدانی نه و پله و پایه سیاسیه یان کرده وه که پێش نه وان سلجوقیه کان له خیلافته تی عه باسیدا هه یان بوون، بۆیه (ناصر لدین الله) ی خه لیفه به ناچاری دهستی به زمی پێشدا ی کرده وه و هانی (غۆری) یه کانی ده دا له دژی خواره زمیه کان به ننگن.^۲

پاشان زیاتر له مه ورد بۆوه و میرو حکومپانه نیوخۆبیه کانی خۆرئاوای (ئێران) یشی له دژ هاندان، به لکو هاوپه یمانی له گه ل (جلال الدین حه سه نی سیئه می) ئیسماعیلی (۶۰۷-۶۱۸) ی خاوه نی قه لاکانی (ئیسماعیلیه) له (کوهستان و ئالموت و پودبان) به ست، (جلال الدین) خۆی وانیشان ده دا که وازی له مه زه بی (ئیسماعیلیه) هیناوه و هاتۆته سه ر مه زه بی نه هلی سوخته ت و جه ماعت،^۳ سه ره پای نه مه ش: خواره زمیه کان ده سه لات ی خۆیان له ته واوی (ئێران) دا جێگیر کرد، له باکوور: ده ست به سه ر هه ری می (مازن ده ران) ی باشووری (ده ریای قه زوین) دا گیرا و له سالی ۶۰۶ ک خرایه سه ر ده وله ته که یان،^۴ له باشوور: له سالی ۶۰۷ ک دا ده ست به سه ر هه ری می (کرمان) و له سالی ۶۱۱ ک یش ده ست به سه ر هه ری می (مه کران) دا گیرا، که پانتایی نه و ده شته فراوانه له خۆ ده گرێت که به سه ر زه ریای ئارامه وه یه و مینای ستراتیژی (هورموز) ی بازرگانی لییه^۵ - (که ئیستا به به ندهر عه باس ناوده بریت)، له وپه پی پۆژه لاتدا: له سالی ۶۰۳ ک دا توانیان دوو شاری (هه پات و به لخ) به خه نه ژێر قه له مپه وی خۆیا نه وه که له چوارچێوه ی ده وله تی (غۆری) دا بوون،^۶ (غۆری) یه کان له سالی ۶۱۲ ک دا

۱ المصدر نفسه، ص: ۲۱.

۲ الدولة الخوارزمية والمغول، حافظ حمدي ص: ۳۷.

۳ تاریخ ایران بعد الاسلام ص: ۳۳۲، عباس اقبال.

۴ الخوارزميون والأتراك ص: ۲۲.

۵ المصدر نفسه، ص: ۲۳.

۶ المصدر نفسه، ص: ۲۳.

(غەزە)ی پایتەختیان لی گېرا،^۱ حکومرانیەکی لەوانەوہ بۆ (جلال الدین منکەرتی)ی کوپە ھەرەگەرەکی سولتان (علاء الدین تەکش)ی خوارەزمی گوازیارەوہ، کورتە ی قسە لێرەدا ئەوہ یە کە: دەولەتی (خوارەزمی) لەو کاتەدا گەیشتە ئەوپەری فراوانی و تیگگیرانی لەگەڵ خیلەفتی عەباسی ببوہ شتیکی چاوەڕوانکراو.^۲

لە سالی ۶۱۴/ک/۲۱۷ز (سولتانى خوارەزمى) سوپایەکی گەرە ی پێکخست و بۆ خۆی پێشی کەوت و بەرەو خۆرئاواو بۆ ھێرشکردنە سەر (بەغدا) بە پێکەوت، پشت بەستوو بە فتوای کۆمەڵە زانایەکی ولاتی (ئەودیدو پەویار) کە (الناصر لدین الله) بە شیاوی پۆستی خیلەفت نازانی، ھێچ بە تاوانی نەزانی کە لە وتاری ھەینیدا ناوی خەلیفە لابیات، پاشان یەکیک لە نەوہکانی (حوسینی کوپی عەلی کوپی ئەبیتالیب)ی لە شاری (ترەمن) بە ناوی (علاءالدین أبو المکارم محمد بن أبي جعفر بن طاهر الحسيني)ی دیاری کردو کردی بە (خەلیفە) و ناوی لەسەر سکە ی پارە (ھەلگەند)، بۆیە خەلیفە ی عەباسی ھێچکە ی لە توانادا نەما دەستەپاچە لە بەرامبەر ھەموو ئەم بەرەرەکانییە پرمەترسیە پامینۆ و پاوەستی، پاش ئەوہی کە بە چاوی خۆی بینی چیان بەسەر ھاوپەیمانەکانیدا ھینا و چۆن یەکە یەکە خەستیاننە ژێر پێی خۆیانەوہ،^۳ بۆیە خۆی بۆ پەویە پەویوونەوہی ئەم مەترسیە گەرە خێمادەکرد.

خوارەزمیەکان بە مرادی خۆیان نەگەیشتن و نەیاننوانی بگەنە (بەغدا) و خیلەفتی عەباسی بپوختن و (الناصر لدین الله)ی خەلیفە لەسەر پۆستەکی لایەرن چونکە: کاتیکی سوپاکەیان گەیشتە (ئەسەد ئاباد)ی خۆرئاوای (ھەمەدان) گەرەدەلولیکی گەرەوہی بەفرو کرپۆھیان بەسەرداھات و ژمارە یەکی ژۆر سەربازو ولاخیان تێداچوون و مالتیکی ژۆریشیان لی فەوت، کوردەکانی دانیشتووی ئەو ھەرمەش بەسەریاندا دان و سولتانى (خوارەزمى)یش ھێچ کون و کە لەبەر یکی وای دەست نەدەکەوت پێیدا بگەرپتەوہ بۆ ولاتەکی خۆی.^۴

سێھەم: ھۆکارەکانی ھێرشى (مەغۇل) بۆ سەر خوارەزمیەکان:

(جەنگیزخان) بیری لەوہ کردەوہ: کە گۆکردنەوہ و چپکردنەوہی ھیزەکانی خۆی لە (ئەفغانستان و ئۆزبەکستان)دا لە کاتیکی وەك ئیستادا باشترین شتە بۆ خۆشکردنی پێگای

۱ المصدر نفسه، ص: ۲۳.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۳.

۳ الاتراك الخوارزميون ص: ۲۴.

۴ المصدر نفسه، ص: ۲۴.

چوونه عیراق و پووځاندنی خیلافه تی عه باسی له (به غدا)، چونکه نیوانی چین و عیراق ماوه یه کی دوورو درېژه، که واته چاک وایه چه ند بنکه یه کی گه وړه ی به هاوړه و چوونی جیگیر بۆ سوپای هیرشه بری مه غول له نیوه ندی چین و عیراقدا دامه زړینی، له لایه کی تره وه ئه م ناوچه یه — که به قه وقاز ناسراوه — له پووی زوری به روپوومی کشتوکال و ئابووریه وه ولاتیکی دهوله مهنده و یه کی که له ناوچه شارستانی هکانی نیسلام و خاوه ن خه زینه ی پپو سامانی زورو زه وه نده، زیاد له مهش ئه و به تاکتیک ناتوانی له درې عیراق بجه نگیت و گه لانی موسلمانیش له پشته وه پالئی بدن، یان هیله کانی به هاوړه و چوونی لی بگرن، هه موو ئه و هۆکارانه وای له (جه نگیزخان) کرد که له سه ره تای کاریدا بیر له هه لایساندنې جه نگو هه را بکاته وه له درې ئه و ناوچه یه ی خوره لاتی دهوله تی نیسلامی، که له و کاته دا به (دهوله تی خواره زمی) ناسرابوو ژماره یه ک له هه ریمی بایه خداری نیسلامی له خو گرتبوون وه ک (نه فغانستان، ئوزبه کستان، تورکمنستان، کازاخستان، تاجیکستان، پاکستان، چه ند پارچه یه کی (ئیران) یش)، پایته ختی ئه م دهوله ته فراوانه شاری (توجه نده) ی ولاتی تورکمنستانی ئیستا بوو، (جه نگیزخان) نیمچه پیکه و تنیکی نیوان خوشی له گه ل سولتان (محمدی کوپی خواره زمشا) نه نجامد ابوو، له گه ل ئه مه شدا جه نگیزخان له و که سانه نه بوو که بایه خیان به په یمانه کانیا ن ددها، یان پیزیان له پیکه و تنه کانیا ن ده گرت، ئه م پیکه و تنه ی ته نها بۆ ئه وه بوو تا ئاسایشی خوره لاتی ئاسیای بۆ دابین ده بیئت و له باری پشته وه پرا له خوی دلتیا بیئت، ئیستاش که بارودوخی ناوچه ی چین و مه نغولیا جیگیر بووه، که واته کاتی ئه وه هاتووه به ره و خورئاوا بپوات و یه که یه که ولاتانی نیسلامی بخاته ژیر پکیفی خو یه وه،^۱ به لام چاک وایه جاریک — به م پیکه و تنه دروینه — جه نگ دیزه به ده رخونه ی لی بکریت و چاوه پئی هۆکاریک بکریت و بیانووی شه پ بدا به دهسته وه و بگوترئ که پیکه و تنه که به سه رچووه و ئیدی کاری پی ناکرئ، بویه (جه نگیزخان) له هۆکاریکی ئاوا گونجاوی ده کولیه وه،^۲ چاوه پئی کرد تا ئه و کاته ی ئه و هۆکاره هاته پی شه وه، له مه ولا به ئیزنی خودا قسه له سه ر ئه مه ده کریت، به لام لی ره دا چه ند هۆیه کی شاروه له پشت پوودانی ئه م هی رشه داگیرکاریه هه بوون، گرنگترینیان ئه مانه بوون:

۱ تاریخ الدولة المغولية في ایران ص: ۵۰.

۲ قصة القتار، د. راغب السرجاني ص: ۲۲.

۱- ئەو وشكە سالیی ئاسیای خۆره لاتی گرتبۆوه:

بە هۆی وشكە سالی و بێ بارانییه وه نه هاتی پووی له (قه پاقوم) ی پایته ختی جه نگیزخان و ته وای و لات کردبوو، بەرده وام حه وجیی خۆراك و ئازوخه و له وه پێ پێویست بوون بۆ درێژه پێدانی ژیانی خۆیان و ئاژه له کانیان، به هه مان شێوه ش پێویستی زۆریان به هه ندیك كه لوپه لی تر هه بوو كه له ته وژمه سروشتیه کانیان بپارێزێت وه كو جل و به رگو شتی تریش، کاتیك (علاء الدین محمد خواره زمشا) پێگاکانی بازرگانی له سه ر داخستن و نه یه یشت خۆراك و پۆشاك و کالای تریان بۆ بچیت، ئەمه وای کرد پوویان به ره و - لێدانی - ده وله تی خواره زمی بسوپی.

۲- حاله تی به ئاگی و چوست و چالاکي مەغۆل:

مه غۆله کان له م کاته دا له و په پێ به ئاگی و چوست و چالاکیدا بوو، سه رکه و تنه کانی پێشدا ی خۆیان له چین و ولاتیانی تر به بیر خۆ دێنایه وه و ده ژيانده وه، به م هۆیه وه نه خشه یه کیان بۆ ده ست به سه ردا گرتنی ولاته دراوسی کانیان دانا، ده نگوباسی ده وله تی خواره زمیان پێگه یشت كه: چه نده فراوانه و خاوه نی به رو بووم و سامانیکی بێ ئەندازه له پووی شارستانی شه وه له و په پێ په ونه ق و جوانیدایه.

۳- کوژرانی چه ند بازرگانێکی مەغۆل:

هۆکاری پاسته وخۆ و سه ره کی بۆ هه لایسانی جه نگ ده گه پێته وه بۆ کوژرانی چه ند بازرگانێکی مەغۆل: پاش هه وله شکست خواردووه که ی (علاء الدین محمد خواره زمشا) بۆ داگیرکردنی به غدا له سالی ۶۱۵/ک ۱۲۱۸ز و گه پانه وه ی بۆ (بوخارا)، (جه نگیزخان) وه فدیکی (۳) که سی له بازرگانه موسلمانانه کان که له (محمودی خواره زمی، علی خواجه ی بوخاری، یوسف کونکا نه تراری) پێکهاتبوو ناردە لای (علاء الدین محمد خواره زمشا)، ئەم وه فده چه ند دیاریه کی به ره مه مپنراوی ئاسیای ناوه پاستیان پێ بوو به مه به سستی گرێدانی چه ند په یوه ندیه کی بازرگانی پته و له نێوان هه ردووک ده وله تدا که خزمه ت به به رژه وه ندی هه ردووکلا بکات هاتبوونه ئەو ولاته،^۲ (جه نگیزخان) نامه یه کی به وه فده که دا ناردبوو، میژوونووسان نامه که به نامه یه کی ناسکی مه غۆله کانی ئەو کاته وه سف ده که ن، تیییدا: داوای ناشتی و هاو په یمانی و گرێدانی پێکه و تنێکی بازرگانی نێوان هه ردووک ده وله ت ده کات،

۱ الكامل لأبن الأثير ۱۲/۱۴۹، عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ۱۸۰.

۲ الدولة الخوارزمية، حافظ احمدي ص: ۶۷، عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ۱۸۰.

۳ عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ۱۸۱.

نهمه ی دادی دهقی نامه که یه: (نادیده نیه له لمان که چهند شکودارو مه زنی، چهند دهست پویشتووو دهسه لات فراوانی، زانیومه که بالادهستی و له زوری هه ریمه کانی زه ویدا حوکم ده گپری، من پیم وایه ناشتی کردن له گهل تۆ به ئهرکی سهرشان ده زانم، تۆش لای من وهکو خۆشه ویستترین کورپی، لای ئیوه شارواه نیه که منیش حکومرانی چین و دوا ی نهویش ولاته تورکه کان ده که م، هه موو تیره و هۆزه کانیان گهردنیان بۆ که چ کردووم، له هه موو که س چاکتر ده زانی که ولاتی من مه لبه ندی سهریازانه و کانگهی زیوه و دهوله مهنده و به خوی به پتوه ده چیت، نه گهر نه مه ت زانی و پیت چاک بوو پیگهی هاتوچوی بازرگانیان له سهر ناوه لا بکه، سوودو به رژه وه ندی هه موو لایه ک ده گریتته وه)،^۱ به چاوپۆشی له و مشت و مپهی له سهر نامه که دروست بوو له لایه ن خویته رانیه وه و هه ریه که به جۆرکی لیکده دایه وه، ده بی نیوه پۆکی نامه که شکوداری و مه زنا یه تی سولتانی خواره زمی به که م سهر کردبی؟، یان به سۆزه وه نوسراوه و زیاده له پتویست به به ژن و بالای سولتانی هه لگوتوه؟، نه وه ی دوا ی خویندنه وه ی نامه که پوویدا نه وه بوو: که (خواره زمشا) پیناخۆش بوونی خوی دهرخست و نیازی خراپی خوی له دژی (جهنگیزخان) ناشکرا کرد، یه کیك له نوینه رانی جهنگیزخانی جودا کرده وه که (محمودی خواره زمی) بوو: به لئینی پیدای نه گهر وه لامی پرسیاره کانی به پاستی بداته وه به چاکه له گهل بچولیتته وه، وه ک نیشانه یه ک بۆ پاست و دروستی به لئینه که شی باز نه یه کی گرانبه های له مه چه کی دهره ی ناو پیشکه شی کرد و مه رچی له سهر دانا که ده بی ببیتته سیخوپی نه و له دژی جهنگیزخان، پاشان به حوکمی ترسو ته ماع وه لامی پرسیاره کانی دایه وه.^۲

ئینجا داوای لیکرد پاست و دروستی نیوه پۆکی نامه که ی جهنگیزخانی پی بلی، کاتیک به پاستی وه لامی دایه وه، سولتان توپه بوو، ئینجا به توندی داوای لیکرد ژماره ی جهنگاوه رانی سوپای (جهنگیزخان) ی بۆ ناشکرا بکات، — لیته دا له پیناو سه لامه تی و له ترسی ژبانی خوی نه یویرا به دروستی و لامی بداته وه، به لکو به وپه ی زیره کی و زرنگیه وه گوتی: سوپای جهنگیزخان له به رامبه ر نه م هه موو نه ته وه و سوپا زۆره ـ ی تۆـ دا وه ک سواریک وایه له به رامبه ر پۆله سواریک زۆردا، یان وه ک دوکه لیک وایه له به رامبه ر تاریکاییه کانی شه ویکدا، به لام (علا الدین محمد خواره زمشا) وپرای نه م وه لامه ش پاست و

۱ سیره السلطان جلال الدین ص: ۸۲.

۲ سیره السلطان جلال الدین ص: ۸۴، ۸۵.

دروستی هه‌لۆیسته‌که‌ی زانی، بۆیه نوێنه‌ره‌کان - ی جه‌نگیزخانی - به‌ خۆو به‌و پێکه‌وتن و گریه‌سته‌ی بۆی هاتبوون - له‌ هاموشۆی بازرگانان له‌ نێوان هه‌ردوو ده‌وله‌ تدا گه‌رانه‌وه.^۱

۴- هاتوچۆی بازرگانان له‌ نێوان هه‌ردوو ده‌وله‌ تداو کوژرانی بازرگانانی (مه‌غول)

پاش واژکردنی ئه‌م پێکه‌وتنه‌ بازرگانیه‌، (جه‌نگیزخان) بپیری ده‌سته‌به‌رکردنی بازرگانانی نێوان خۆره‌لات و خۆرئاوای ئاسیای ده‌رکرد، هه‌ولێ ته‌واوی دا پشتینه‌ی بازرگانیه‌که‌ فراوان بکریته‌ و هێمنایه‌تی پێگاکانی له‌ ده‌ست دزو جه‌رده‌ ده‌سته‌به‌ر بکریته‌، ئه‌مه‌ و له‌سه‌ر ئه‌م پێگایانه‌ چه‌ند بنکه‌یه‌کی سه‌ربازی بۆ پاسه‌وانی کردنی بازرگانی و کالاکانیان دانان، وه‌ک (ابن العبري) ده‌لێ پاسه‌وانه‌کان (قه‌راقه‌جیه)یان پێ ده‌گوتران به‌ واتای (پاریزگاران) ده‌ی، فه‌رمانی بۆ پاسه‌وانه‌کان ده‌رکرد: که‌ هه‌ر بازرگانیکی بیانی به‌ خۆی و کالاکانی هات ده‌بیته‌ له‌گه‌ڵی بپۆن تا ده‌یگه‌یه‌ننه‌ سه‌ربازگه‌کانی مه‌غول.^۲

(جه‌نگیزخان) زۆری بایه‌خ به‌ لایه‌نی ئابووریداو ده‌یه‌ویست هێزێکی ئابووری بپه‌رزه‌ دامه‌زرێنێ، به‌م شێوه‌یه‌ کاروانه‌ بازرگانیه‌کان به‌ ده‌ستوورێکی پێکوپێک له‌ نێوان خۆره‌لات و خۆرئاوای ئاسیادا هاموشۆیان ده‌کرد، له‌و ساڵه‌دا کاروانێکی بازرگانی که‌ له‌ لایه‌ن (۳) که‌سی خه‌لکی بوخاراوه‌ سه‌ره‌رشته‌ی ده‌کراو کالاکانیان له‌ پۆشاکێ زی‌په‌رچن و په‌شمین و لۆکه‌ پێکه‌اتبوون و تریش که‌ له‌ خانه‌کانی مه‌غول ده‌وه‌شانه‌وه‌ گه‌یشته‌ ولاتی (جه‌نگیزخان)، پاسه‌وانه‌کان ته‌ماشایان کرد یه‌ک له‌ بازرگانه‌کان که‌ ناوی (احمد) بوو پۆشاکێکی پێیه‌ و شایانی شان و شه‌وکه‌تی (خان)ه‌، بۆیه‌ به‌ره‌و کۆشکی خانیان بردن، کاتی‌ک (احمد) چوو به‌رده‌م خان، نرخێکی گرانی له‌سه‌ر پۆشاکه‌که‌ دانا، (خان) به‌مه‌ توپه‌ ده‌بیته‌ و هه‌موو کالاکانی لێ زه‌وت ده‌کات و به‌سه‌ر دارو ده‌سته‌کانی خۆیدا ده‌یانبه‌خشێته‌وه‌ و ئه‌حمده‌یش ده‌خاته‌ زیندانه‌وه‌، به‌لام دوو هاوه‌له‌که‌ی تری: کاتی‌ک پێیان گوترا: نرخێ کالاکانتان چه‌نده‌؟ له‌ وه‌لامدا وتیان: ئه‌م کالایانه‌مان بۆ فروشتن نه‌هێناوه‌، به‌لکو دیاریه‌و بۆ خزمه‌تی (خان)مان هێناوه‌،^۳ له‌وکاته‌دا (جه‌نگیزخان) فه‌رمانی دا زی‌په‌رچوێکی زۆریان له‌ پاداشتی ئه‌مه‌دا بداتی و دلێشی له‌ به‌رامبه‌ر (احمد)دا نه‌رم بوو و هه‌لسوکه‌وتی دوو هاوه‌له‌که‌ی له‌گه‌ڵ کردو،^۴ لێی بووری، ئینجا (جه‌نگیزخان) فه‌رمانی به‌ کوپه‌کان و خانه‌کان و

۱ تأریخ الخلفاء للسيوطي ص: ۴۶۹، عودة الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۸۲.

۲ سيرة السلطان جلال الدين ص: ۸۵، عودة الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۸۳.

۳ تأریخ مختصر الدول، ابن العبري ص: ۴۰۰.

۴ تأریخ مختصر الدول، ابن العبري ص: ۴۰۰، عودة الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۸۴.

میره‌کانی دا ژماره‌یه‌ك (بازرگانی) هاوه‌لی خۆیان به‌ خۆیان و (بۆلش)ی زێڤو زیوه‌وه له‌گه‌ڵ ئه‌م بازرگانانه‌دا بۆ - خواره‌زم - به‌پێ بگه‌ن، تا چ پارچه‌ و کالایه‌کی به‌ نرخ هه‌یه‌ و بۆ ئه‌وان گونجاوه‌ بیکه‌ن و به‌پێننه‌وه، میژوونووسان ده‌رباره‌ی ژماره‌ی ئه‌م بازرگانانه - ی مه‌غۆل - پایان جیاوازه‌، (نسوی) پیتی وایه‌ (٤) بوون، (ابن العبري) وتی: (١٥٠) بازرگانی موسلمان و نه‌صرانی و تورکی بوون،^١ (جوینی) ده‌لی: (٤٠٠) بازرگان بوون و هه‌موویان موسلمان بوون،^٢ (ابن الاثیر) و (ابن خلدون) یش له‌و نێوه‌دا ئاماژه‌یان به‌ ژماره‌ نه‌داوه،^٣ ژماره‌یان هه‌رچه‌ند بووبێت، جه‌نگیزخان له‌ لایه‌ن خۆیه‌وه نوێنه‌ریکی (مه‌غۆلی) به‌ نامه‌یه‌که‌وه ناردۆته‌ لای سولتان (علاء الدین محمد خواره‌زمشا) و تییدا ده‌لی: بازرگانه‌کان - تان - گه‌یشته‌ لاما، به‌ ساغ و سه‌لامه‌تی و تۆکه‌ری خۆمان له‌گه‌ڵ ناردوون تا هه‌ندیک کالای نایابی ولاتی ئێوه‌مان بۆ بپێننه‌وه، پتویسته‌ به‌ ساغ و سه‌لامه‌تی بگه‌ڕێنه‌وه لاما و پێکه‌وتنی نێوانیشمان داگۆکی له‌سه‌ر بگه‌ڕێته‌وه و دووپوویی نێوانیشمان بنه‌ی بگریت.^٤

٥- کوژانی بازرگانه مه‌غۆله‌کان و ده‌ستبه‌سه‌رداگرانی پاره‌ و کالاکانیان:

بازرگانه مه‌غۆله‌کان گه‌یشته‌ شاری (ئه‌ترای) هه‌لکه‌ و تووی سه‌ر سنووری خۆره‌لاتی ده‌وله‌تی (خواره‌زم) که‌ ئه‌وکات ده‌روازه‌ی بازرگانی نێوان خۆره‌لات و خۆرئاوای ئاسیا بوو، حکومرانی ئه‌و شاره‌ (یه‌ناخان)ی خاڵۆزای (خواره‌زمشا) بوو، (٢٠) هه‌زار سواریشی له‌گه‌ڵ بوو، (نه‌سه‌وی) ده‌لیت: - ئه‌م حکومرانه - نه‌وسه‌ گالۆه‌که‌ی چه‌زی چووه‌ سه‌ر ماڵه‌که‌یان، ئه‌م خائینه‌ پاتالۆخه‌ نامه‌یه‌کی بۆ سولتان به‌پێکرد، تییدا ده‌لی: ئه‌م خه‌لکه‌ له‌ به‌رگی بازرگاناندا هاتوونه‌ (ئه‌ترای) و بازرگانیش نین، به‌لکه‌ هه‌موویان سیخوین و له‌ شتی و ده‌کۆلنه‌وه که‌ له‌گه‌ڵ پێشه‌که‌یان یه‌ك ناگرێته‌وه،^٥ ئیدی هێنده‌ی بۆ تێچاندن تا له‌ نێوبردینان له‌ لایه‌ن سولتانیه‌وه به‌ شتیکی باش حیساب بگریت، بۆیه‌ داوای لێده‌کرد، بپاری کوشتنی خۆیان و داگیرکردنی ماڵه‌که‌یان ده‌ریکات، (خواره‌زمشا) داوای لێکرد جارێک تالۆکه‌یان لێنه‌کات و سه‌بریکیان له‌سه‌ر بگریت تا ئه‌و کاته‌ پای خۆی به‌ لایه‌کدا ساغ ده‌کاته‌وه، به‌لام (یه‌ناخان) ئارامی نه‌گرت و چاوه‌پێی پای سولتانیه‌ نه‌کرد و سنووری به‌زاندو

١ عودة الروح للخلافة الاسلامية ص: ١٨٤.

٢ المصدر نفسه، ص: ١٨٤.

٣ المصدر نفسه، ص: ١٨٤.

٤ الدولة الخوارزمية ص: ٧٠.

٥ سيرة السلطان جلال الدين ص: ٨٥-٨٦، تاريخ الخلفاء ص: ١٦٩.

قۆلبهستی کردن و پاشانیش بۆ سهروشوین بوون و هه‌والیان نه‌ما، ئینجا (یه‌نالخان) به‌فرت و فیل و ناپاکی هه‌موو مال و کالا که له‌که که وتوه‌کانی بۆ خۆی برد.^١

ئه‌مه‌ی گوتمان قسه‌ی (نه‌سه‌وی) بوو و (سیوتی) یش پشتگیری لێ ده‌کات، به‌لام میژوونوسانی تر له‌چهند پوه‌وه‌ له‌گه‌لی جیاوازن:

أ- (نه‌سه‌وی) ده‌لی: (یه‌نالخان) له‌نامه‌که‌یدا سولتانی هانداهه‌ پێگه‌ی بدا ده‌ستبه‌سه‌ر ماله‌که‌یاندایه‌ بگریته‌ و بشیان کوژیت، به‌لام غه‌یری ئه‌و ده‌لێن: ئه‌و جگه‌ له‌ناردنی هه‌والی گه‌یشتنیان و داوای پای سولتان ده‌رباره‌یان هیچ شتیکی له‌مه‌ زیاتر نه‌نووسیوه‌.

ب- کاتیک (نه‌سه‌وی) ده‌لی: سولتان فه‌رمانی پێدا جارێک بیانیه‌یلێته‌وه‌ تا پای خۆی ده‌رباره‌یان ساغ ده‌کاته‌وه‌، به‌لام (یه‌نال خان) په‌له‌ی کرد سنووری برپاری ئه‌وی شکاندو به‌بۆ ئیزنی سولتان کوشتنی.^٢

غه‌یری ئه‌و ده‌لێن: (خواره‌زمشا) سه‌ره‌تا فه‌رمانی دا جارێک بیانیه‌یلێته‌وه‌، داوای ئه‌مه‌ برپاری کوشتنیان و ده‌ستبه‌سه‌رداگرته‌ی ماله‌که‌یانی ده‌رکردوه‌.

ج- (نه‌سه‌وی) ده‌لی: (یه‌نالخان) به‌ته‌نیا ماله‌که‌ی بۆ خۆی زه‌وت کردوه‌و به‌شی سولتانی لێ نه‌داوه‌، جگه‌ له‌ ئه‌ویش ده‌لێن: ئه‌و داوای ئه‌وه‌ی کوشتنی هه‌موو مال و کالاکانی بۆ لای سولتان نارد، سولتانیش به‌سه‌ر بازرگانه‌کانی سه‌مه‌رقه‌ند و بوخارایدا دا به‌شکردن و نرخه‌که‌ی لێ وه‌رگرتن.^٣

(فامبری) ده‌رباره‌ی کوژانی ئه‌و بازرگانانه‌ ده‌لی: ئێمه‌ (جوبینی) به‌پاست ده‌زانین کاتیک ده‌لی: خوینی ئه‌وانه‌ پێژرا، به‌لام له‌ به‌رامبه‌ر هه‌ر دلوپه‌ خوینیکیاندا پووێاره‌ لافاوێک له‌ خوین هه‌ستا، سه‌ریان بپه‌ردا، به‌لام هه‌ر تاله‌ موویه‌کی سه‌ریان به‌ نرخێ ژیانی سه‌دان هه‌زار که‌س ته‌واو بوو.^٤

ته‌واوی بازرگانه‌کان - جگه‌ له‌ یه‌کیکیان که‌ پێگه‌ی هه‌لاتنی پێدرا بوو - هیچ کامیکی تریان پزگاری نه‌بوو، کاتیک گه‌یشته‌وه‌ کۆشکی (جه‌نگیزخان) چ کاره‌ساتیک به‌سه‌ر هاوه‌له‌کانیدا هاتبوو بۆ جه‌نگیزخانی گێپایه‌وه‌.^٥

١ عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ١٨٦، تأريخ مختصر الدول ص: ٤٠٠.

٢ المعبر ٥١٩/٥، عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ١٨٦.

٣ سير أعلام النبلاء ٢٢/٢٢٣، كيف دخل التتار بلاد المسلمين، د. سليمان العودة ص: ٢٣.

٤ تأريخ بخاري ص: ١٥٨، عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ١٨٧.

٥ تأريخ بخاري ص: ١٥٩، عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ١٨٧.

٦- به گه پخستنی دیبلۆماسیه تی مه غۆلی بۆ چاره سه ری کێشه گه:

(جه نگیزخان) ویستی ئەم کێشه یه به گرتنه به ری پێی ئاشتیانه له گه لّ خواره زمیه کان چاره سه ر بکات و پێشدا له راستی پووداوه که ئاگادارییّت، بۆیه په له ی نه کردو پای خۆی له سه ر چاره سه ری ئاشتیانه دامه زراند، جه نگیزخان به م هه نگاهه ی دانایی و دووریی خۆی سه لماند، هه روه که له کاتی پووداوه کانی پێشبوودا ده رده که ویت که (خواره زمشا) چهند به سام و هه ییه ته له لای (جه نگیزخان)، بۆیه لێره را ده ستی به پوخاندنی ده وه له ته که ی کرد له هه موو بواره کانی ده روونی و سیاسی و سه ریازی و په وشتییه وه، (ئێبن که فره ج بوغرا) و دوو (مه غۆلی) به مه به ستی داوای پوونکردنه وه ی پووداوه که ناردنه (خواره زم)، نامه یه کیشی بۆ (علاء الدین محمد خواره زمشا) پێدا ناردبوون، گوته بووی: (بۆ خۆت نووسی بووت و ده ستی په یمانت درێژکردبوو که ده بی بازرگانه کان پارێزگاریان لّ بکریّت و نابێ ده ستدرێژیان بکریته سه ر، ناپاکیت کردو په یمانت شکاند، ناپاکێ دزیوه، له لایه ن سوڵتانی ئیسلامه وه دزیوتره، ئەگه ر ده لّی (یه نالخان) به بی فره مانی من ئەمه ی کردووه و راستیه که ی ئەوه یه، ئەوا (یه نالخان) م بده ده ست تا تۆله ی ئەم کرده وه ی لّ بکه مه وه، به مه خوین ده وه ستیّت و له مه زیاتر نارێژیت، ئەگه رنا پێگه بۆ جه نگیک ده ده ی پۆحه به نرخه کانی تیدا هه رزان ده بن و شیرو تیرو پمبی تیدا راست ده بنه وه،^١ (علاء الدین محمد) هیند له نامه که په ست بوو تا کار به وه گه یشت فره مانی دا به کوشتنی (ابن کفرج بغرا)، به لام دوو هاوه له که ی تری ئازاد کران و پێگه یان پێدا بگه پێنه وه و چ پووداوه بیگپێنه وه،^٢ هه رکه هه والی ئەم دوژمنکاریه به جه نگیزخان گه یشت، به توپه یی یه وه گوته: (دوو خۆر له یه ک ئاسماندا کۆنابنه وه، دروست نیه دوو خاقان) له سه ر یه ک زه وی هه بن، ئینجا نامه یه کی سه رپێیانه ی بۆ ناردو له خراپه ی ده ره نجامی کاره که ی ئاگادار ده کاته وه: (تۆ بووی جه نگت هه لّبژارد، قه زاو قه ده ر ناگه پێته وه، ئیمه نازانین ده ره نجام چۆن ده بی، زانیاری ئەمه لای خودایه).^٣

به م شیوه یه ده بینین که (علاء الدین محمد خواره زمشا) چۆن به م سیاسه ته کال و نه کوئیه ی پووی هیرش و په لاماری مه غۆله کانی به لای (خواره زمیه کاند) سوپاند، نه گه را به دوا ی ده رفه تیکی پێکه وه ژیان و هه موو ده رگا کانی به پوودا داخستن جگه له ده رگای شه ر نه بی،^٤ (برو) به رپرسیارییّتی هیژشی مه غۆل بۆ سه ر موسلمانان ده خاته

١ مختصر تاریخ العرب، سیر امیر ص: ٣٤٣، عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ١٨٧.

٢ تاریخ الخلفاء للسيوطي ص: ١٦٩، عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ١٨٨.

٣ هارلودلام، جنگیزخان ص: ١٩٧، عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ١٨٨.

٤ عودة الروح للخلافة الإسلامية ص: ١٨٨.

ئەستۆی (علاء الدین) و دەلی: پای دروست ئەو بوو کە هیچ بەلگە و بیانویەکی نەبوو پێ بە
 ھێرشێ مەغۆل بگریت بەلام چاوەنۆکی و ناپاکی و بەدقەولی و دوودلی (علاء الدین) ی شای
 خوارەزم پێگای بۆ ھێرشە کە خۆشکرد و ناپاکیەکی ناشکرایە، چونکە ئەو نوێنەر و بازرگانە
 مەغۆلیەکانی کوشتوبڕ کرد، بەم پەفتارە ی بیانوی دایە دەست جەنگیزخان تا ھێرش
 بێنێ، دلە پاوکییە کەش بەم شیوەیە بوو: کاتیکی یەکەم گورزی مەغۆل بەر دەولەتەکی کەوت
 لە جیاتی ئەو خۆبەگەرە زانی و شان و شوێنە و تە ی پێشدا دەری دەخست، دەستی بە ھات و
 ھاوار و بلۆکردنە و ی ترس و دلە پاوکی کرد لە نیۆ خەلکدا،^۱ کوشت و بپری بازرگان و نوێنەرە
 مەغۆلەکان و زەوتکردنی کالاکانیان لە لایەن (علاء الدین محمد خوارەزمشا) تەنھا ھۆکاری
 ھاندەر نەبوو بۆ ھێرشێ (مەغۆل) بۆ سەر ھەرمەکانی خۆرەلاتی ئیسلامی، بەلکو
 ھۆکاریکی سەرەکی تری ئەم ھێرشە ئەو بوو: کاتیکی (سولتانی خوارەزم) دەولەتەکی خۆی
 لە سەر حیسابی چەند ولاتیکی تری خۆرەلات تا خۆرئاوای ئیسلامی فراوانکرد و ھەر
 ولاتیکیشی داگیرکرد بایە دەست بەجی حکومرانیەکی دەکوشت، ئەمە وای کرد –
 مەغۆلەکان – عەزیمان جەز مبیّت و بە ئاسانی بتوانن ھێرش بێنن و دەست بە سەر ولاتدا
 بگرن.

(ابن الأثیر) دەلی: ئەم (تەتارانە) – لەم ھێرشە یاندا – کاریان پاست بوو و ئیشیان
 سەری گرت، چونکە هیچ بەرپەستیکی نەبوو پێشی پێ بگریت، ھۆی نەبوونی (بەرپەستی) یش
 ئەمە بوو: (محمد خوارەزمشا) دەستی بە سەر ولاتان – ی ئیسلامی – داگرت، والیەکانی
 کوشتوبڕ کردن، بە تەنیا خۆی وەک سەرۆکی ولات مایەو، کاتیکی تەنھا خۆی لە بەرامبەر –
 مەغۆل – دا بەزی، سەرکردە یەکی تر نەبوو بەرگری ئی بکات و ولات بپارێزیت، ئەمەش تا
 خدا شتیکی بپێتتە دی کە دەبوا یە بپی.^۲

لێرەدا خەلکانیک ھەن ھۆکاری داگیرکاری مەغۆل دەگێرێنەو بۆ (الناصر لدین الله) ی
 خەلیفە ی عەبباسی، کە گوا یە ئەو (جەنگیزخان) ی ھاندەر ھێرش بکاتە سەر دەولەتی
 خوارەزمی، (ابن الأثیر) ئەم تۆمەتە دەخاتە پال خەلیفە و دەلی: کە عەجەم دەلێن
 ھۆکارە کە – ھاندانی خەلیفە بوو – پاست و دروست وایوو، چونکە ئەو ھانی تەتەرەکانیدا
 نامە و نامە کاری لەگەڵ ئەنجامدان تا چاو بپرنە جیھانی ئیسلام، ئەمە ئەو کارەساتە گەرە
 بوو کە ھەموو تاوانیکی گەرە لە پەنایدا خۆ بە چووک نیشان دەدا.^۳

۱ تاریخ الادب فی ایران ص: ۵۵۶-۵۵۷.

۲ الكامل ۱۲/۱۴۹، عودة الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۸۹.

۳ عودة الروح للخلافة الاسلامية ص: ۱۸۹، الدولة الخوارزمية ص: ۴۰.

دوابه دواى (إبن الأثیر) چەند میژوونووشتیکى ترى وهكو (إبن الوردی و ابن الفرات) یش هاتوون و ئەم تۆمهتەیان دووپات کردۆتهوه،^۱ ههروهها هه مان تۆمهت له نێو چەند کتیبیکی خۆره لاتناسه کانیشتا هاتووه، وهكو (براون)، ئەو کاتیک باسی په یوهندی نێوان خەلیفه (ناصر) و خواره زمشا دهکات دهلی: خەلیفه هانی مهغولی دا هێرشى بکەنه سەر.^۲

(هارولد لام و کارتن) یش به جوتە گوتویانه: (خەلیفه) له نامه کیدا بۆ (جەنگیزخان) پێشنیاری کردبوو که: تۆ له خۆره لاتەوه هێرش بکە سەر دهولەتی (خواره زم) و منیش له خۆرئاواوه هێرشى بۆ دینم، پاشان به جوتە تهختى دهکەین.^۳

هه رکەسیک له قسه کانی (إبن الأثیر) وردیتهوه په کسەر تیدهگا که چەندی پق له (خەلیفه) بووه و به مه بهستی زپاندنی ناوهکى تۆمهتبارى کردووه، کاتیکیش هێچ سه رچاوه یه کى چاکى دهست ناکه ویت ناچار تۆمهتەکه ده گێڕپتهوه بۆ سه رچاوه یه کى نادروست که خودى عه جه مه خواره زمیه کان بوون و دژی (خەلیفه) بوون، به م شیوه یه دهرده که ویت که خەلیفه له م تۆمهتە بێ به ریه و، شایانى باسه جگه له (إبن الأثیر) میژوونووشتیکى نۆر هه بوون له و سه رده مه دا ژیاون و هێچ ئاماژه یه کیشیان به بوونی په یوهندی نێوان خەلیفه (ناصر) و مهغول نه کردووه، له پرسته ی ئەم میژوونووستانه دا:

(نسوي، سبط ابن الجوزي، ابن شداد، أبي شامة) و دواى ئەوانیش (إبن واصل، یونینی، إبن طباطبا) به رچاو دهکەون، با سه بهارهت به و میژوونوو سه چینیا نه ی که هاوپی و هاو سه فه ری (جەنگیزخان) و پۆمه کان بوون له کاتی هێرشه کانیاندا و پی به پی میژووه که یان بۆ تۆمار کردوون، بێ ئاگا نه بین، خۆ نووسینه کانی ئەوان و له بهر چاوی ئەو میژوونوو سه موسلمانانه ی پاشان بوونه تۆکه ری مهغول نادیده نه بوو،^۴ له بهر ئەمه ئیمه تۆمهتبار کردنی خەلیفه به هاندانی هێرشى داگیرکاری مهغول بۆ سه ر دهولەتی خواره زم به دروست نازانین و په تی دهکەینه وه، ئەو به هێچ جۆریک به هۆکاری ئەم هێرش و په لاماره حیساب ناکریت، ئیمه پیمان وایه په فتهاره کانی (خواره زمشا) به ته نیا به سه ر بووپیته هۆکاری هه ستانی (جەنگیزخان) به م هێرشه وێرانکاریه ی سه ر خۆره لاتى جیهانی ئیسلام.^۵

۱ الاعلام للزکلی ۶-۱، عودة الروح للخلافة الاسلامیة ص: ۱۹۰.

۲ عودة الروح للخلافة الاسلامیة ص: ۱۹۰.

۳ هارولد لام، جنکیزخان ص: ۹۰-۹۱، عودة الروح للخلافة الاسلامیة ص: ۱۹۰.

۴ الحیاة السیاسیة فی العراق فی العصر الاخری للقرزازی ص: ۲۳۱.

۵ عودة الروح للخلافة الاسلامیة ص: ۱۹۱.

(علاء الدین محمد خوارزمشاه) به قولی له م زانیاریانه ی کۆلیه وه، ئینجا ده رکى به گه وره یی هه له که ی خۆی کرد له کوشتنى بازگان و نوینه رهکانى مه غۆل، له م کاره ی په ژوان بڼه، به لام ئیستا کاتى په ژوانى نیه، بۆیه میشکى خۆی خسته گه پو ده ستى به دانانى چۆنیه تى کارى کرد،^۲ له م باره وه پاوێژى به پیاویکی متمانە دار کرد که (شهاب الخیوفى الفقیه) ی پى ده گوترا، کاتیک هاته به رده مى پى گوت: کاره ساتیکى گه وره پوویداوه و پتویسته بى لى بکړیته وه، خیرا پتیه ک دیارى بکه ی ن و کارى له سه ر بکه ی ن: چونکه دوژمنیکى سه رسه ختى تورک که له ژماره نایه ن خویان سازو باز کردووه و هیژمان ده که نه سه ر،^۳ (خیوفى) گوتى: که چاک وایه نه فیر عام واته په شبگیرى سه ر یازى پاگه یه نى و بانگه یشتى ته وایى والیه کانى ولاتانى ده وره به ر بکات به خویان و سوپا کانیه وه پشتیوانى لى بکه ن، نه گه ره موو سوپا کان سازکران به ره و پویارى (سه یحون) یان به ریت که سنوورى ده ولته که یه تى له گه ل مه غۆل له خۆره لاته وه،^۴ به لام فه رمانده و پاوێژکارانى ده ولت، پایان پێچه وانه بوو، گوتیان که چاک وایه خۆ له مه غۆله کان نه گه یه نریت تا له پوویارى (سه یحون) ده په رنه وه و ده گه نه ئه و چال و چۆل و ده شت و دۆل و چیا و ته نگه به رانه ی شاره زایان نین و سه رى خویانى لى ده رناکه ن و که گه یشتنه (بوخارا) ش ماندوو شه که تى تینیان بۆ دینى و له م

١ الكامل في التاريخ ٣١٣/٩، عودة الروح ص: ٣٦٤.

٢ الكامل لابن الأثير ١٢/١٤٩-١٥٠، عودة الروح ص: ٣٦٤.

٣ عودة الروح ص: ١٩٣.

٤ الكامل في التاريخ ١٢/١٥٠، عودة الروح ص: ٣٦٤.

ساته وهخته دا تیکرا له نیو دهبرین و قراپیان تی دهخریت و سه رکه وتن مسۆگه ر ده بیت،^۱ هینده ی نه خایاند (خواره زمشا) دهستی به سازکردنی سوپا کرد بۆ پووبه پووبونه وهی مه غۆل.^۲

له کاتیکدا (خواره زمشا) به خۆی و سوپایه که وه به ره و خۆره لات ده پۆیشت و خۆی بۆ به ره نگاریبونه وهی مه غۆل گورجوگۆل کردبوو، (جه نگیزخان) یش سوپایه کی گه وهی پیکه ستبوو و ئه مه فرمانه توندو تیژانه ی به سه ر سه ربازه کانیدا ده خوینده وه: ده ی وه رن له گه لم، با به هه موو هیزی خۆمان ئه و پیاوه له نیو به رین که سوکایه تی پیکردووین و به که ممان ده زانی، ئیوه هه مووتان به شدارن له سه رکه وتنه کانمدا، با هه ر فرمانده ی (۱۰) که سی یه ک وه کو فرمانده ی (۱۰) هه زار که سی له سه رپیی و ناماده و به ناگا بیت، هه ر که سی ک سه رپیی بکات یان له ئه نجامدانی کاره که یدا بیه زیت و سه رنه که وی ئه و ژیان و ژنو منداله کانی له ده ست ده دا.^۳

۱- ده ست به سه رداگرتنی شاری (ئه تران):

له سالی ۶۱۵ ک/ ۱۲۱۸ ز جه نگیزخان به خۆی و سوپایه کی (۶۰۰) هه زار که سی هه لبارده ی نیو سه ربازه کانی له خۆره لاتی جیهانی ئیسلامیه وه دهستی به داگیرکردنی ولاتانی جیهانی ئیسلام کرد، سه ره تا له سه ر لیواره کانی ده ریای (سه یحون) ی نزیک شاری ئه ترار جیگیر بوو، نه خشی داپشت له پێشدا ده ست به سه ر ولاتی (ئه ویدیو پوبار) دا بگریت که له خۆره لات وه تا خۆرئاوا به دوو پووباری سه یحون و جه یحون گه مارۆدراوه، له به ر ئه مه بریاریدا پانه وپان له چوار قۆله وه هیرشی بکاته سه ر به جۆریک سوپای به رگریکاری خواره زم توانای تیکشکاندن ئه مه هیرشه به ربلاوه ی نه بیت.^۴

به م شیوه یه هه رچوار سوپاکه له یه ک کاتدا ده ستیان به جموجۆل کرد تا به سه ر ولاتی (ئه ویدیو پوبار) داده ن و دهستی به سه ردا بکێشن، (خواره زمیه کان) هیرشیان کرده سه ر سوپای مه غۆل، ئه مه و شه پی دهسته ویه خو و پیکه لشاخان له نیوانیاندا گه رموگوپ بوو، سوپای مه غۆلی ئه مه قۆله به سه ر کردایه تی یه کێک له کوپه کانی (جه نگیزخان) بوو، ژماره ی

۱ عوده الروح ص: ۱۹۳.

۲ الکامل فی التاریخ ۱۲/ ۱۵۰، عوده الروح ص: ۱۹۳.

۳ عوده الروح ص: ۱۹۴.

۴ المصدر نفسه، ص: ۱۹۴.

۵ سیره السلطان جلال الدین ص: ۱۰۰، عوده الروح للخلافة ص: ۱۹۵.

موسڵمانە کوژراوەکانی ئەم جەنگە (٢٠) هەزار کەس بوو، هەمەغۆلەکانیش لە زۆریان نە دەژمێران، لە شەوی چوارەمی جەنگە کەدا هەردو کلا لێک بوونەو، موسڵمانەکان گەپانەو (بوخارا)، (خوارەزمشا) فەرمانی بە دانیشتوانی (بوخارا و سەمەرقەند) کرد خۆیان بۆ گەمارۆدان تاقەت بکەن، (٢٠) هەزار سەربازی لە (بوخارا) و (٥٠) هەزاری لە (سەمەرقەند) بە جێ هیشت، ئینجا بە مەبەستی کۆکردنەوێ سوپا گەپایەو خوارەزمو خۆراسان.^١

شاری (نەتەر) زۆر بە چاکی مەحکەم کرابوو، هیژیک (٥٠) هەزاری پاسەوانی بوونو سوپایەکی (١٠) دە هەزاری بە سەروکایەتی (فەرپاجە)ی وەزیری سولتان هاریکاری دەکردن، ماوەی (٥) مانگ گەمارۆی سەر (نەتران) درێژە کیشا، تا کار بەو گەیشت سوپای خوارەزمی لە بەرگری کردن شل و شەکت بوو، ئینجا بەزی و تیکشکا، بەم شیوەیە داگیرکردنی شاری (نەتەر)ی کلیلە دەروازە و لاوتی (ئەودیو پووبار) بۆ سوپای مەغۆل مەیسەر بوو.^٢

هێرشێ مەغۆلەکان بۆ سەر ئەم شارە توندو تیژ بوو، هەلۆەدای (یەنالخان)ی حکومرانی شارو بکوژی بازرگانهکان بوون، دەیانەویست بیگرن و تۆلێ لێ بستێنەو، ئەمەو لە سالی (٦١٦/ک/١٢١٩) دەستیان بەسەر (نەتران) دا گرت، تالان و بڕۆیان کردو دانیشتوانە کەشیان بەدەرینا، (یەنالخان)یش پاشەوپاش بەرەو قەلای شار کشایەو و ماوەی مانگیك خۆی لەویدا مەلاسد، لەم ماوەیەدا زۆری پیاوێکانی کوژران، لەگەڵ ئەمەشدا وەکو کەسیکی نائومێدو خاویاری مەرگ بەرگری لە خۆی دەکرد، کاتیک بینی لە هەموو لایە کەو دەورەدراو، خۆی هەلدا بەر بانی مالتیک، دوو سەربازی مەغۆلی بەدوای کەوتن، هێچێ پێ نەماو بەرگری پێ لە خۆی بکا، لە لایەن ژنی مالهەکان هەندیک بەردی بۆ هەلدران، بەو بەردانە بەرگری لە خۆ دەکردو بەردبارانی سەربازەکانی پێ دەکرد، لە کۆتاییدا مەغۆلەکان قۆل بەستیان کردو بەرەو سەربازگە جەنگیزخان پێش خۆیاندا، کە ئەو کاتە لە بەرامبەر شاری (سەمەرقەند) بوو، (جەنگیزخان) بپاریدا تۆلێ خۆی لێ بکاتەو، فەرمانی بە

١ الکامل فی التاريخ ٣٣١/٩-٣٣٢، عودة الروح ص: ١٩٥.

٢ عودة الروح ص: ١٩٥.

پیاوه‌کانی خۆی کرد هه‌ندیک زیو بتویه‌وهو به چاوو گوێیدا بکه‌ن، به‌م شیوه‌یه (جه‌نگیزخان) به‌لێنه هه‌په‌شه‌نامه‌یه‌که‌ی خۆی له به‌رامبه‌ر بکوژانی بازرگان و نوێنه‌ره‌کانیدا هێنایه‌دی، به‌پوخانی (ئه‌تران) ده‌روازه‌ی ولاتی ئه‌ودیی پووبار ئاوه‌لا بوو.^۱

ب - ده‌سته‌به‌سه‌رداگرتنی شاری (جند):

ده‌ریاره‌ی سوپای دووه‌م که له ژێر سه‌هرکردایه‌تی (جوجی) ی کوپه‌گه‌وره‌ی (جه‌نگیزخان) دا بوو، پووی له شاری (جند) کرد له‌سه‌ر پووباری (سه‌یحون)، پاش داگیرکردنی زۆربه‌ی شارو په‌ناگاکانی هه‌لگه‌وتووی ده‌وروپه‌ری سه‌ر پووباری (سه‌یحون) و زالبوونی ته‌واوی به‌سه‌ر هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی ئه‌م پووباره‌دا، (جوجی) به‌سوپایه‌که‌وه له شاری (جند) نزیک بۆوه، حکومرانی شار که به‌م‌ی زانی به‌شو هه‌لات و کاروباری به‌رگری کردنی شاره‌که‌ی بۆ دانیشتوانه‌که‌ی به‌جی هێشت، مه‌غۆله‌کان به‌مه‌به‌ستی پوخاندنی دیواره‌کانی شار مه‌نجه‌نیقیان له ده‌وروپه‌ری (جه‌ند) دامه‌زراندن، دانیشتوانی شار که ئه‌م ئاماده‌سازییه‌ی مه‌غۆلیان بینی دوو پایان بۆ دروست بوون، به‌پای هه‌ندیکیان به‌رگری کردن پێویسته، به‌پای ئه‌وانی تریش به‌رگری کردن دادی نیه و چاک وایه خۆیان و شاره‌که‌یان به‌ده‌سته‌وه‌ بده‌ن، به‌لکو ئه‌مه‌ بیه‌ته‌ تکه‌کاریکی باش خه‌لک له شمشیری مه‌غۆل بپاریزێت، زۆربه‌ی خه‌لکیش به‌هه‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی مه‌غۆله‌کان به‌مه‌نجه‌نیق له دیواره‌کانی شاریان داوه له نێو شارپا هه‌چ به‌رگریه‌ک و جموجۆڵیک له دژی ئه‌وان دروست نه‌بووه پشتگیریان له پای دووه‌م ده‌کرد، له کۆتاییدا شار به‌ده‌سته‌وه‌ درا، کێ شه‌پی کردبوو کوژرایه‌وه و ته‌واوی دانیشتوانیش خۆیان به‌ده‌سته‌وه‌دا و هه‌چیان ئی نه‌کرا، (جوجی) چه‌ند حکومرانیکی دلسۆزی له‌سه‌ر شاره‌ داگیرکراوه‌کان دانان و پاشان فه‌رمانی به‌سه‌ربازه‌کانی دده‌دا له پووبار بپه‌په‌نه‌وه و به‌ره‌و هه‌ری می‌خواره‌زم به‌پێ بکه‌ون.^۲

ت - ده‌سته‌به‌سه‌رداگرتنی (بنکت و خجنده):

به‌لام سوپای سێهه‌می (جه‌نگیزخان) پووی له شاری (بانکۆت) ی سه‌ر پووباری (سه‌یحون) و شاری (خه‌جنده) ی لای باشووری پووباره‌که‌ کرد، دانیشتوانی (بانکۆت) به‌بێ ده‌ستکردنه‌وه خۆیان و شاره‌که‌یان به‌ده‌سته‌وه‌دا و مه‌غۆله‌کانیش په‌یمانی پاراستنی سه‌رو مائیان پێدان، به‌لام ئه‌م مه‌غۆلانه که هه‌چ له واتای په‌یمان و به‌لێن نازان کاتیکی چوونه نێو

۱ الدولة الخوارزمية للمغول، حافظ احمد ص: ۱۲۹.

۲ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۴۰.

شاره وه سه ریازو خه لکیان لیک هه لاواردو ئینجا سه ریازه کانیان کوشتن، له نیو خه لکه که شدا کام گه نجه که له گهتو به بپشته هه لیا نبراردن و خستیانه نیو پیزی سوپای مهغوله وه تا له جه نگدا به کاریان بینن، ئینجا مهغوله کان به رهو باشوور به لای دهسته پاستی شاری (خه جهنده) ی سه ر ده ریای (سه یحون) پویشتن، - شاری خه جهنده به باخچه و پارکه کانی و به رو بازاره کانی پازابووه، دانیشته وانه که شی به نازایه تی و بویری ناسرابوو.

(تیمور مولک) ی سه ر کرده ی پاسه وانانی خواره زمی له و شارهدا، به چاکی زانی به خو و به (١٠٠٠) سه ریازه وه بچیته دوورگه یه کی بچووکی نیو پوو یاره که و له قه راغه کانی دوورکه ویته وه، به م کاره ی خو له تیربارانی مهغوله کان دوور ده خاته وه و شوینیکی باشیشه بۆ خو په نادان.

زیاتر له (٢٠) هزار سه ریازی مهغولی که پيشدا به شداریان له گرتنی شاری (ته تپا) و شاره کانی تردا کردبوو و به پشتیوانی (٥٠) هزار گه نجی په شبگیرکرای خواره زمی گه ماروی (تهیمور مولک) یان دا، گه نجه خواره زمیه کانیان بردنه سه ر شاخ و له وپرا گاشه به ردیان پی هه لده دانه نیو پوو یاره که وه تا پردیک بۆ مهغوله کان دروست ببیت و خو ی پیدا بگه یه ننه (تهیمور مولک) و سه ریازه کانی، به لام (تهیمور مولک) بریاریدا نه خشه که یان پوچهل بکاته وه، (١٢) که شتی گه وره ی به دروستکردن دان و لاتنه نیشته کانی به پیسته داده پویشین، هه موو پوژیک (٦) که شتی پر سه ریازی ده نارندن سه ر ئه و مهغولانه ی کاریان له سه ر پرده بازه که ده کردو تیربارانیان ده کردن، (تهیمور مولک) له کوتاییدا بۆی ده رکه وت که به رگری کردن هیچ سودیک نادا به دهسته وه بۆیه بریاری هه لاتنی ده رکرد، پاش نه وه ی بارگه و که لوپه له که ی خو ی و سه ریازه کانی له (٧٠) ولاخ بارکرد، چونکه مهغوله کان له سه ر هه ردوک لیواری پوو یاره که هه بوون، نه و ئه و به نیوه پاستی پوو یاره که داو به ره و باکوور ملی لینا، کاتیک به م شیوه یه ده پویشته به فیلی (جوجی) کوپی (جهنگیزخان) ی زانی که هیزیکی گه وره ی مهغولی له نزیک (جهند) له سه ر هه ردوو لیواری پوو یاره که کۆکردوته وه و به ری پوو یاره که ی به که شتی گرتووه، بۆیه (تهیمور مولک) به ناچاری له پوو یاره که هاته ده رو به سواری نه سپه که ی خو ی به نیو دوزمندا کرد، شه ریکی گیانبازانه ی له گه ل کردن، له گه ل نه مه شدا توانی به فیل خو ی ده ریا ز بکات و له کوتاییدا بگاته شاری (خواره زم)، که نه و کاته (جلال الدین مهنکه به رتی) ی کوپی (علا الدین خواره زمشا) سه ر کردایه تی پاسه وانه کانی نه و شاره ی ده کرد.

ث - دهست به سهرداگرتنی شاری (بوخارا):

(بوخارا) یه کێک بوو له شارهکانی ولاتی (ئهودیو پوویار)، مهغۆلهکان چاوی داگیرکه رانهیان تی بپری، له کۆتایی سالی (٦١٦/ك) ١٢١٩ز دا (جهنگیزخان) به خۆ به سوپایه کی زلهوه له دهرووبهری شار جیگیر بوو، هه به گهیشتنی گه مارۆیه کی توندو تیژی خسته سهر، (٢٠) ههزار سهربازی موسلمان ئهرکی بهرگری کردنی شاریان له سهر شان بوو، -ئێستا (بوخارا) شاریکی دهوله تی ئۆزبهکستانه، شاری ئیمامی مهزن و موچه دیشی گه وهره (محمد اسماعیل البخاری) ی خاوهنی (صحیح البخاری) یه -.

ماوهی (٣) پۆژ له سهریه ک هیژس کرایه سهر شار، دواي ئه مه سوپای بهرگریکار لاوازی که م فێلی لی ده رکهوت، بۆیه پاشه وپاش به ره و خۆپاسان کشایه وه، به حیسابی ئه وه پزگاری بی، به لام پیتازی ده ربازبوون و کشانه وه به نیتو ئه وه موو په شه سوپایه ی مهغۆلدا مه حال بوو، سوپای ئیسلا می له سهر جهنگ به رده وام بوو، شتیکی سهرکه و تن به دهست هینا، به لام له کۆتاییدا سهری شکیترايه وه، مهغۆلهکان به دوايان که و تن تا له نزیک پوویاری (جهیحون) شکستی گه وریان ده رخوا رددان و جگه له ژماره یه کی که م نه بی که سیان لی ده رباز نه بوو،^٢ - پاش ئه مه - ئه و خه لگه ی له شاردا مابۆوه ته ماشایان کرد هیژه که یان دهسته پاچه بووه و نا ئومیدی چۆته هه ناوی هه موو لایه که وه و سه ربازه ئازاگانیان شار جی دیلن، بۆیه (بدرالدین) ی قازی شاریان ناره لای مهغۆلهکان و پيشنیاری به دهسته وه دانی شارو چه پاله دانی خه لگه که یان کرد، (جهنگیزخان) وه لامی دایه وه و له (٤) ی قوربانی ٦١٦/ك ١٢١٩زیدا ده رگاگانی شاری بوخارا به سهر سوپای مهغۆلدا ئاوه لا کران، (جهنگیزخان) چوه نیتو شاره وه و به په نا مزگه وتی (هاشم) دا تیپه پی، وه یزانی کۆشکی (سولتان) ه، بۆیه به سواری ئه سپه که یه وه چوه ناویه وه، کاتیک پیی گوترا: ئه مه مزگه وته و مالی خودایه، له ئه سپه که ی دابه زی و چوه سهر مینه به ری مزگه وت و هاواری کرد و گوتی: (ئالیک بپاوه، خواردن بده نه ئه سپه کان)، مهغۆلهکان له م دهسته واژه ی جهنگیزخان حالی بوون که ئاماژه یان پی ده دا شار تالان بکه ن، یه کسه ر په لاماری چه ند سندوقیکیان دا که له قوربینی مزگه وتدا دانرابوون و چه ند قورئانیکی گه وریان تیدا بوون، په پیه بیان کردن و خستیانه بهر سمی و لاخه کانیان، به م شیوه یه مهغۆلهکان سوکایه تیان له بهرامبه ر قورئان و مزگه وت و

١ سیره السلطان جلال الدین ص: ١٠٠، عوده الروح ص: ١٩٨.

٢ الکامل فی التاريخ ٣٣٢/٩، عوده الروح ص: ١٩٨.

٣ الکامل فی التاريخ ٣٣٢/٩، عوده الروح ص: ١٩٨.

ئایینی پیرۆزی ئیسلامدا نهجامدا، مهیان له پهنا مزگهوتدا دهخواردوه و گۆرانیبیژیان له شارهکانرا دیتان و له دهوری مزگهوت دهیانخواردوه و گۆرانیبیان پێ دهگوتن.^١ پیاو ماقول و ئیمامه گهورهکانیان دیتان و له کۆپی مهی خواردنهوه و گۆرانی و سه مادا خزمهتی سهربازه مهغولهکانیان پێ دهکردن، یان دهبوایه به گوێرهی ئاوازی موسیقای مهغول خودی خۆیان سهمایان بۆ بکردبانهیه، (لیسوس البغال) یهکێک بوو له نێو ئهوه گهوره زانیانهی ئهم دهرهیان پێ دهبینن.^٢

پاش ئهمه (جهنگیزخان) خهڵکهکی کۆکردهوه و داوی لیکردن سهرمایه دارهکانی بۆ دیاری بکه، (٢٢٠) کهسیان بۆ دیاری کردن که له نێوانیاندا (٨٠) زهنگین دهبینران، داوی لیکردن لێ نزیك ببهوه، قسهی زۆری بۆ کردن و بۆی پونکردنهوه که ئامانج له م هێرشهی تۆله سهندنهوهیه له سولتانی خوارهزم، ئینجا گوتی: ههلهیهکی گهوره و قیزه و نتان ئهجامدا، سهروکهکان هههه موویان تاوانبارن، ئهگهر پرسیار بکهن من کیم؟ پیتان دهلیم: من تۆلهی خودام له سهرزهویدا، ئهگهر ئیوه تاوانبار نهبوونایه ئهوا خودا پێگهی منی نهدهدا بهم شێوهیه سزاتان بدهم،^٣ داوی ئهوهی له قسهکانی بۆوه، فهرمانی پێدان که ههرچی خهزنهی شارهکهیان ههیه دهری بێنن، ئهگهرنا بۆ خۆی دهزانی چۆناوچۆن بیاندۆزێتهوه، سهرو سهربازی مهغولیشی کرده پاسهوان و چاودێریان تا به تهواوهتی خهزنهکانیان پێ کهشف بکهن.

(٤٠٠) سهربازی خوارهزمی که له گهڵ هێزی پاسهوان دهرنه چووبوون و له نێو شاردا مابوونهوه خۆیان له (قهلا)ی شاردا مهلاس دابوو، مهغولهکان گهجهکانی شاریان پهشبگیرکردن و چهکیان دان و بهرهو (قهلا) پێش خۆیان دان، قهلاکهیان گهمارۆدا پاش کونکردنی دیوارهکانی بۆیان چوونه ژوورهوه و هههه موویان کوشتن، ئهم تاقمه سهربازه موسلمانانه بهوپهڕی ئازایهتی ماوهی (١١) پۆژ بهرگری کردو ژمارهیهکی زۆری له مهغولهکان کوشت، وێرایی ئهمانیشت ژمارهیهکی زۆری لهو موسلمانانه کوشت که له گهمارۆی قهلاکهدا بهکارهێنرابوون.^٤

١ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ١٤٤.

٢ تاریخ بخاری ص: ١٩٩، عودة الروح ص: ١٩٩.

٣ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ١٤٤.

٤ المصدر نفسه، ص: ١٤٥.

(جهنگیزخان) که ته ماشای نه و هه موو کوژاوه مه غۆلانه ی کرد له ده ورویه ری قه لآ کوژاون چاوی تاریک بوون و سواری سه ری خۆی بو و فه رمانی به سه ر خه لگی شاردا له شار بینه ده رو جگه له جلو به رگی به ریان یه ک شت له گه ل خۆیان نه به ن، ئینجا مه غۆله کان هێرشیان بۆ نێو ماله کانیان کرد و هه رچی هه بوو له مال و سامان تالان و برۆیان کرد و تووشی هه ر که سیکی خه لگی شاریش ببوونایه یه کسه ر ده یانکوشت.^۱

(ابن الاثیر) به م شیوه یه باسی په فتاری مه غۆله کان ده کات له به رامبه ر نه م شاره : کافره کان چوونه نێو شاره وه و تالان و برۆیان کرد و که سیکیان دیبایه که له نێو شاردای به جی ماوه یه کسه ر ده یانکوشت، (جهنگیزخان) چواره وهری موسلمانانه کانی گرت، فه رمانی به سه ربازه کانی کرد به سه ر خۆیاندایه ش که ن، هه ر که سه به شی خۆی برد، پۆژیکی یه کجار ناره حه ت بوو، گریانی زۆری ژنان و پیاوان و مندالان ده گه یشته ئاسمان، لیکیان جودا کردنه وه مندالیان له دایکیان و ژنانیان له پیاوانیان جودا کردنه وه، ژنه کانیان به سه ر خۆیاندایه ش کردن، خانوو و کۆشک و باله خانه کانی بوخارا پوخیتران و ئاداریان به سه ر پاداریانه وه نه ما، وایان لیکرد وه ک هه ر شار نه بووبیت.^۲

به لام (ابن کثیر) ده لێ: هینده یان خه لک له و شاره دا کوشت مه گه ر هه ر خودای به رزو مه زن بزانیته چهند بوون، ژن و منداله کانیان به دیل گرتن، له به رچاوی که سو و کاره کانیان به دپه وشتیان له گه ل ژنه کانیان و که چه کانیان ده کرد، هه بوو که نه مه ی ده دی خۆی گیانفیدا ده کرد و به رگری له شه ره فو ناموسی خۆی ده کرد و خۆی به کوشت ده دا، هه شیان بوو قۆلبه ست ده کراو به جۆره ها سزا نه شکه نجه ده درا، زۆری گریان و داد و فوغان له شاردای ده نگی ده دایه وه.^۳

شایانی باسه مه غۆله کان ئاگریان له شار به رداو سه رتاپا سوتا، چونکه زۆربه ی خانووه کانیان له دار دروستکرا بوون، جگه له و خانووانه ی به خشته ی سوورکراوه (ئاجور) دروست کرا بوون یه ک خانووش به پێوه نه ما، له کۆتاییدا: نه و که مه خه لگی مابووه به ره و خۆراسان ئاواره بوون، به م شیوه یه مه غۆله کان خه لگی شاری بوخارایان ده ربه ده رو ئاواره کرد که خه لکانیک بوون به شه یدای زانست و هونه ر به نێویانگ بوون، شیایوی باسه : کاتیک یه کیک له دانیشتوانی نه و شاره گه یشته هه ری می خۆراسان له م ده سته واژه کورته دا

۱ المصدر نفسه، ص: ۱۴۵.

۲ الكامل ۹ / ۲۳۳، عودة الروح ص: ۲۰۰.

۳ البداية والنهاية ۱۷-۸۰.

کارەساتی شەپەنگیزی مەغۆلەکانی بەرامبەر بە (بوخارا) و خەلگەکی دەربەری و گوتی: (هاتن و پوختاندیان و سوتاندیان و کوشتیان و تالانیاکردن و جا پۆشتن)،^١ شاری (بوخارا) بەم شیوەیە بەسەرەکیددا داتەپیبوو و وێرانەبوو تا ئەو کاتەی (جەنگیزخان) بە ماوەیەکی کەم پیش مردنی بە خودی خۆی چاکی کردەووە و سەر لەنوی خانووەکانی دروست کردنەووە.^٢

ج - داگیرکردنی سەمەرقەند (٦١٧)ک:

دوای ئەوەی تەتەرەکان شاری گەورە (بوخارا)یان پوختاند و خەلگەکیان لەنیو برد و خانووبەرە و مزگەوت و قوتابخانەکانی سوتاندن، ئینجا بەرەو شاری (سەمەرقەند)ی هاوسێی هیرشیان برد.

— (سەمەرقەند ئیستا شارێکە لە دەولەتی (ئۆزبەکستان)ی ئەمڕۆ، خەلکیکی پەش و پووتی زۆری شاری (بوخارا)یان پیش خۆدابوون، (إبن الأثیر) دەلی: بە ناشیرینترین و بێ بەزەیی ترین شیوە پیش خۆیان دابوون، هەر کەسیکیان ماندوو بوایە یان نەیتوانیایە بپوا یە کسەر دەیانکوشت،^٣ لەبەر هۆکاریکی زۆر ئەم دیلانەیان لەگەڵ خۆیاندا دەبردن، لەو هۆکارانە:

— هەر (١٠) کەسیان ئالایەکیان لە ئالاکانی تەتەر دەدانی، ئەگەر یەکیک لە دوورەووە چاوی لە ئالاکان بایە دەیگوت ئەمانە هەموویا تەتەرن، بەم شیوەیە ژمارەیان لەبەر چاوی دوژمنەکانیان بە شیوەیەکی زۆر خۆی دەنواند، لە دووردا دوژمن زەندەقی لی دەچوون و ئیدی ئەوەی بە خەیاڵیاندا نەهاتبایە بەرگری کردن بوو.

— تۆزیان لە دیلەکان دەکرد بە هاوشانی ئەوان شەپ لەگەڵ دوژمنەکانیان بکەن، هەر کەسیک ئەمە ی پەت کردبایەو یان هیزی شەپکردنی دەرنەخستایە دەیانکوشت.

— لە کاتی گەشتنیان بە هیزی موسلمانان دەیانکردنە سوپەر و قەلغانی خۆیان و لە پیزی پیشەوەیان دادەنەو و لە پشت ئەوانەووە خۆیان مەلاس دەدا، تیرو پمبیان دەهاویشن و خۆشیان لە پەنایاندا دەپاراست.

— لەبەر دەروازە شاره — گەمارۆ دراوەکاندا — دەیانکوشتن، بەمە ترسو و تۆقاندنیان دەخستە دلی خەلگەووە و هۆشداریان پێدەدان: ئەگەر بەرگری بکەن ئەم دەرهەنجامە چاوپەیی ئێوەش دەکات.

١ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ١٤٥.

٢ المصدر نفسه، ص: ١٤٥.

٣ الكامل في التاريخ، نقلا عن قصة التتار، د. السرحاني ص: ٣٠.

— نه گه ر ته تهره کان که سیان لی به دیل گیرابایه، به م دیلانه دیله کانی خویان ده گورپه وه،
نه مه که م پوویداوه: چونکه سوپای ته تار که م تېکشاوه.^۱

(سه مه رقه ند) گه وره ترین شاری (نه ویدو پوویار) بوو، پایته ختی هه ریمه که بوو، له په نا
نه مانه شدا مه لبه ندیکي گرنکی بازرگانی بوو، بویه به دیواری نه ستورو به رز حه وشه کرابوو،
ژماره یه ک بورجی به رز بۆ پاسه وانی و چاودیری به سهر دهوروبه ری شاریاندا ده پوانی، وه ک
(ابن الاثیر) ده لئی کاتیک (محمد خواره زمشا) له م شاره هه لات هیزی پاسه وانی شار (۵۰)
هه زار که س ده بوون.^۲ (ابن العبري) پیی وایه: (۴۰) هه زار سواره بوون، (جه نگیزخان) به
هه موو ناماده سازیه کانی به رگری نه و شاره شاره زابوو، بویه نه خشه یه کی گه وره و توکمه ی
داړشت، که له لای دیواره کانی شار جه نگیکی ده ستویه خه و توندو تیژ ده کات، بویه کاری
خوی پتکخست و هه موو هیزه کانی خوی — که له داگیرکردنی (نه تران)ی خوره لاتی ولاتی
(نه ویدو پوویار) دا پیداهاتبوون — له دهوره ی شاری (سه مه رقه ند) کوکرده وه، ژماره یه کی
زوری له دیله کانی (بوخارا) له گه ل خو هینابوون، تا له کاری گه مارو دانی شاردا به کاریان
بیینی.^۳

که گه یشته به رزاییه کانی (سه مه رقه ند) ته ماشای کرد سهریازه کانی زورن و له ژماره
نایه ن، پیی وابوو (۳۰) هه زاریان زیادن، نه م (۳۰) هه زار سهریازه ی بانگ کردن و نه رکی
ده رکردنی (سولتان علا الدین محمد خواره زمشا) ی پی سپاردن،^۴ (جه نگیزخان) هه موو پښگا و
بانه کانی دهوروبه ری شاری خسته ژیر پکیفی خویه وه و که لینیکیشی نه هیشته وه دوزمه نه که ی
سودی لی بیینی، له پیکانی نه م نامانجه یدا سهرکه و توو بوو.^۵

(خانی) مه غول پیش چه ند سالتیک گرتنی قه لاو دیواری شاری خه ملاندبوو که هه روا به
ناسانی ناگیریت، له م بیرو پوچوونه یدا پشتی به و قاره مانیه و به رخودانه ی دوو سهرکرده ی
هیزی خواره زم له به رامبه ر مه غوله کاندانواندیان به ستبوو، وپرای نه و هه موو زیانه گیانیه ی
له لایه ن نه وانه وه به ریان که وتبوو، له به ر نه وه برپاریدا بۆ خوی سهرکرده یه تی گرتنی نه م
شاره بکات.^۶ پییشه کی توانی ده ست به سهر هه ندیک دهر وازه ی شاردا بگریت که له لایه ن

۱ قصه التتار، د. السرحانی ص: ۳۱.

۲ الكامل ۹/۳۳۳، عودة الروح ص: ۲۰۱.

۳ الكامل فی التاریخ ۹/۳۳۳، تأریخ بخاری ص: ۱۷۳، عودة الروح ص: ۲۰۱.

۴ تأریخ بخاری ص: ۱۷۳، عودة الروح ص: ۲۰۱.

۵ تأریخ بخاری ص: ۱۷۳، عودة الروح ص: ۲۰۱.

۶ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۲۴، عودة الروح ص: ۲۰۲.

سه‌رکرده‌کانی سوپای خواره‌زمیه‌وه پاسه‌وانیان لێده‌کرا، له‌و نێوانه‌دا زۆریه‌ی هێزه‌ پارێزگاریکاره‌کان — که له‌ بنه‌چه‌که‌دا (تورک) بوون، پێیان وابوو خۆ به‌ده‌سته‌وه‌دان بۆته‌ شتیکی ناچاری، غه‌یری نه‌وانیش پایان له‌سه‌ر جه‌نگ کردن و به‌رگری کردن بوو، نه‌مانه به‌ ناچاری خۆیان له‌ قه‌لادا قایم کرد تا شه‌ر بکه‌ن.^١

(جه‌نگیزخان) — پێشنیاری تورکه‌کانی (سه‌مه‌رقه‌ند)ی — ی په‌سه‌ند کرد، به‌لێنی پێدان نه‌گه‌ر خۆیان به‌ ده‌سته‌وه‌ بده‌ن ده‌یانخاته‌ پیزی سوپای مه‌غۆله‌وه، بۆیه به‌ خۆیان و خاوه‌ خیزانه‌کانیان هه‌و له‌ شار چونه‌ ده‌ره‌وه‌وه‌ په‌یوه‌ندیان به‌ سه‌ربازگه‌ی (مه‌غۆل) هه‌و کرد، (جه‌نگیزخان) ویستی به‌ کردار به‌لێنه‌که‌ی خۆیان بۆ به‌سه‌لمێنی، بۆیه به‌فیل و خاقلاندن فه‌رمانی دا وه‌ک نه‌ریتی سه‌ربازه‌ تورکه‌کان سه‌ریان بتاشن، به‌لام لای ده‌می ئێواره (٣٠) هه‌زار که‌سی لێ کوشتن که له‌ نێوانیاندا گه‌وره‌ سه‌رکرده‌کانیان ده‌بینران،^٢ زیاد له‌مه‌ش دانیشته‌وان و پارێزگارانێ شار — نه‌وانه‌ی له‌ سه‌نگه‌ری به‌رگیدا مابوونه‌وه — هاتنه‌ سه‌ر نه‌و باوه‌په‌ که نه‌گه‌ر هێرش به‌م شێوه‌یه‌ به‌رده‌وام بێ شه‌وا هه‌موویان له‌ نێو ده‌چن، بۆیه له‌ پۆژی چواره‌می جه‌نگدا قازی شارو ژماره‌یه‌ک زانیان به‌ وه‌فد ناردنه‌ لای (جه‌نگیزخان) تا په‌یامی خۆ به‌ده‌سته‌وه‌دانی خه‌لکیان پێ بگه‌یه‌نن به‌ مه‌رجێک ژانیان پارێزراو بێت، (جه‌نگیزخان) وه‌لامی دانه‌وه‌ به‌لێنی پاراستنی دانی، به‌لام که ده‌رگاکی شاریان له‌ پوودا ئاوه‌لا بوو، مه‌غۆله‌کان په‌به‌ندی به‌لێنیان نه‌بوون، به‌لکو فه‌رمانیان به‌ خه‌لکی شار کرد بچنه‌ ده‌ره‌وه‌، نه‌وه‌ی نه‌چوه‌ ده‌ره‌وه‌ به‌ شمشیر کوشتیان، ده‌ستیان به‌سه‌ر قه‌لادا گرت، شاریان تالان کرد، مزگه‌وته‌کانیان سوتاندن، شه‌م کاره‌ساته‌ مه‌رگباره‌ له‌ (محرم)ی سالی ٦١٧ه‌/ ١٢٢٠زیدا بوو، ئینجا (جه‌نگیزخان) خه‌لکی به‌ تین و تاقه‌ت و گه‌نجی له‌ نێو خه‌لکه‌که‌دا هه‌لبژارد و به‌ زۆری چه‌کی به‌ ملداده‌ن و خه‌ستنه‌ پیزی سوپای مه‌غۆله‌وه، باخه‌وانه‌ شه‌اره‌زاکی شارێ بۆ (قه‌راقووم)ی پایته‌خت به‌پێکردن، تاوه‌کو شاری (سه‌مه‌رقه‌ند) به‌ باخچه‌ و گول و گولزار بپراژێنه‌وه،^٣ پێشه‌وه‌ره‌ شه‌اره‌زاکان به‌ تاییه‌تی جۆلاو ئاوریشم چن و لۆکه‌چن و به‌رگدروه‌کانی کردنه‌ کۆیله‌ و له‌ خزمه‌ت هاوسه‌ره‌کانی و خزمه‌ نزیکه‌کانی دانان، هه‌ندیکیش له‌مانه‌ له‌گه‌ڵ (خان) به‌ره‌و خۆراسان به‌پێگه‌وتی،^٤ پێگای به‌

١ الحیاة السياسية في عهد السيطرة المغولية ص: ٢٢-٢٤.

٢ تاریخ بخاری ص: ١١٦، عودة الروح ص: ٢٠٢.

٣ تاریخ بخاری ص: ١٧٤، عودة الروح ص: ٢٠٣.

٤ عودة الروح ص: ٢٠٣.

(٥٠) ههزار کهسی دانیشتوانی شاردای بگه پێنهوه نێو شار دواى ئهوهی (١٠٠) ههزار پارچه زێریان پێدا،^١ (ابن العبرى) ئهم خۆکپینهوه به (٢٠٠) ههزار دینار دهخه ملێتی و (٢) کهس له دانیشتوانی (سه مه رقه ند) ئهم پارهیان کۆکرده وه، بهم شیوهیه له سه ره تای سالی ٦١٧ ک/ ١٢٢٠ زیاده مه غۆله کان دهستیان به سه ر ئهم شاره دا گرت.

(ابن الاثیر) بهم شیوهیه باسی ئهم داگیرکردنه دهکات: له پۆژی چواره می هێرشه که دا بانگه وازی خه لکی شاریان کرد، که هه ره مه مو یان پێنه ده ره وه ی شار، کێ به جێ بمینی ده یکوژن، جا هه مو خه لک له ژن و پیاو منداڵ هاتنه ده ری شار، مه غۆله کان ئه وه ی له گه ل خه لکی (بوخارا) ئه نجامیان دا بوو له تالان کوشتن و گرتن و فه ساد ده ره ق به ئه مانیش کردیان، خۆیان به نێو شاردای کرد، هه رچی مال و سامان هه بوو تالانیان کرد، مزگه وته کانیان سوتاندن، په رده ی کچینی کچه کانیان درپاند، خه لکیان به جوړه ها شیوه له پیناوی مال و ساماندا ئازاردا، ئه و ژنانه ی بۆ که نه یزه و کاره که ری نه ده شیان ده یانکوشتن،^٢ وێرایی هه مو ئه و وێرانکاریه ی به سه ر ئه و شاره دا داها ت (جه نگیزخان) سالا نه سه رانه ی (٣٠٠) هه زار دیناری له سه ر خه لکه کی دانا.^٣

تا بزانی چ به لاو موسیبه تیک له ئه نجامی هێرشى داگیرکارانه ی مه غۆل به سه ر پایته ختی ولاتی (ما وراء النهر = ئه و دیو پووبار) دا هاتوه، ئه وه ی (شانج تون) نووسیویه تی سه باره ت به ئه مه دینینه وه: (شانج تون) ئوسقوفیکی چینی بوو هاو پێی (جه نگیزخان) بوو، له کاتی ئهم هێرشانه یدا، دانراویکی سه باره ت بهم گه شته نووسیوه، ده لێ: شاری (سه مه رقه ند) پێش پامالرانی ده ولته تی خواره زمی (١٠٠) هه زار خیزانی له باوه شی خۆی گرتبوو، به لام دواى داگیرکرانی له لایه ن مه غۆله وه جگه له چواره یه کی دانیشتوانه که ی که سی تیدا نه مایه وه، ده لێ: زۆریه ی کرێکارو پیشه وه ره چینیه کان له م شاره دا بڵاوبوونه وه، هه رچه نده مو لک و مالی شار له ژێر ده ستی مو سلمانه کاندایه وه، به لام به پێوه به رایه تی کردنی له ژێر چاودێری سوپای داگیرکه ری مه غۆلی بوو.^٤

پاش پوو خانی (سه مه رقه ند) ی پایته ختی سو لتان محم دی خواره زم و هه لاتنی سو لتان به به رچاوی هێزه مه غۆلیه کان، هه ردووک ده رگای خاکی بنه ماله ی (خواره زمی) به بی

١ الدولة الخوارزمية ص: ١٤٧.

٢ الكامل في التاريخ ١٢/١٦٩، الدولة الخوارزمية ص: ١٤٧.

٣ الدولة الخوارزمية ص: ١٤٨.

٤ المصدر نفسه، ص: ١٤٨.

پاسه‌وان به‌سه‌ر دوو لاشیپانیدا کرانه‌وه و هیژه‌کانی جه‌نگیزخان به‌بێ ترس و بیم له‌ باری پانی و درێژی‌وه و له‌سه‌ره‌وه تا خوار به‌بێ ئه‌وه‌ی به‌ که‌سیک له‌په‌ویاندا به‌ه‌ستیه‌وه ته‌یدا ده‌سوپانه‌وه، هه‌ر بۆیه هیچ سه‌یر نه‌بوو که دوا‌ی ئه‌مه یه‌که‌یه‌که‌ی شاره‌کان و ناوچه‌کان دوا‌ی یه‌کدا ده‌پوخان و داگیرده‌کران، تا له‌ ده‌وره‌یه‌ری به‌هاری ئه‌و ساله‌دا مه‌غۆله‌کان ته‌واوی خاکی ولاتی (ئه‌ودیه‌ پوه‌یار) یان داگیرکرد، له‌ شاری (جه‌ندی) باکووره‌وه تا شاری (بوخارا و سه‌مه‌رقه‌ند) ی باشوور و بانکۆت و خه‌جه‌ندیش له‌ نێوه‌پاسته‌وه.^١

به‌م شیوه‌یه له‌گه‌ڵ هه‌ره‌سی ته‌واوی شاره‌کانی (ئه‌ودیه‌ پوه‌یار) هیله‌کانی به‌رگری یش که سوپای ئیسلامی پشتی پێوه‌دابوون هه‌ره‌سیان هه‌تیا، پاشانیش داگیرکردنی هه‌ریمه‌کانی خۆره‌لاتی ده‌وله‌تی ئیسلامی بۆ مه‌غۆله‌کان ئاسان بوو.^٢

٢- له‌نیوێردنی هه‌ریمه‌کانی خۆرئاوای ده‌وله‌تی (خواره‌زمی) و مردنی (علاء الدین محمد خواره‌زمشا)؛

وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت ئه‌و گورزانه‌ی به‌ر هه‌ندیک پارچه‌ی ده‌وله‌تی خواره‌زمی که‌وتن له‌ لایه‌ن مه‌غۆله‌کانه‌وه و به‌ پوخانی قه‌لاو شاره‌کانی (ئه‌تاپو جه‌ند و بانکۆت و خه‌جه‌نده و بوخارا و هی تریش) کۆتایی پێهات، کاریگه‌ری گورچوپریان له‌سه‌ر دلاو ده‌روون و هه‌ناوی (علاء الدین محمد خواره‌زمشا) دانا، بۆیه کاتیکی له‌ (بوخارا) پاره‌لات و گه‌یشته (سه‌مه‌رقه‌ند) - ی پایته‌خت - بیری له‌ پۆیشتن و کۆچ کرده‌وه به‌ره‌و شوینیک که‌ بتوانی کاروباری ده‌وله‌ته‌که‌ی ته‌یدا جیگه‌رو پارێزراو بکات، یان ته‌یدا بیر له‌ چۆنیه‌تی به‌ره‌نگاریبونه‌وه‌ی ئه‌و دوژمنه‌ زۆردار و داگیرکاره‌ بکاته‌وه و نه‌خشه‌یه‌کی گونجاوی بۆ دابنێ، له‌به‌ر ئه‌مه‌ وه‌زیره‌کانی و گه‌وره‌ سه‌رکرده‌کانی له‌ سه‌مه‌رقه‌ند کۆکردنه‌وه و کۆبوونه‌وه‌یه‌کی بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ پێکردن، له‌م کۆبوونه‌دا دوو پاره‌ریان هه‌لدا: یه‌که‌میان: پیتی وابوو به‌رگریکردن له‌ ولاتی (ئه‌ودیه‌ پوه‌یار) هیچ سوودیکی نیه‌، که‌واته‌ چاک وایه‌ خواره‌زمیه‌کان گرنگی به‌ پارێزگاری کردنی هه‌ریمه‌کانی خۆرئاوای ده‌ریاری (جه‌یحون) بده‌ن، دووه‌م پاره‌: کشانه‌وه به‌ره‌و (غه‌زنه‌) ی له‌ باشوور په‌سند ده‌کرد،^٣ (خواره‌زمشا) پای دووه‌می هه‌لبژارد و به‌ره‌و (غه‌زنه‌) پۆیشت، کاتیکی له‌م کۆچپه‌ویه‌دا گه‌یشته (به‌لخ)، (رکن الدین) ی کۆپی - و حکومه‌رانی (غه‌زنه‌) - وه‌زیره‌که‌ی خۆی بۆ لا نارد به‌ پوالت تا پێ و شوینیکی باشی بۆ

١ سقوط الدولة العباسية ص: ١٢٣.

٢ عودة الروح للخلافة ص: ٢٠٢.

٣ عودة الروح ص: ٢٠٤.

دابنێ بەلام پاستیه که ی نهوه بوو دیکتا تۆریه تی بابی له خۆی دوور بخاته وه و پووی پێ له (غهزنه) ههلسوپینێ، کاتیک وهزیر ههلویتسی سولتان علا الدین ی وهرگرت - که به نیازه له غهزنه نیشته جی بێ -، به قسهی لوس و فروفیللوی پێی گوت که چاک وایه پوول ه عیراقی عهجهمی نیشتمانی باب و باپیرانی بکات، چونکه ئهوی به سهروهت و سامانی زۆر و خه لکی زۆر دهوله مهنده و جیگه یه کی قایم و مه حکه میشه و ته نها ده توانی له شوینیککی ئاوا گونجاو خۆی له مه غوله کان بپاریزیت، سولتانیش پاریزی وهزیری په سند کرد و به ره و شاری (نه یسابور)ی هه ریمی خۆراسان به پیکه وت، به لام هینده ی پینه چوو هه والی بۆ هات که مه غوله کان له پووباری (جه یحون) په پیونه ته وه و خه ریکه لیی نزیک ده بنه وه و لیی ده گه پین، بۆیه هیشتا جیی خۆی له (نه یسابور) خۆش نه کردبوو که به ناچاری له ویش هه لات و به ره و لایه که ی تری عیراقی عهجهمی به پیکه وت.^۱

هیزه کانی مه غول له (سه مه رقه ند) پا شوین به شوین و پێ به پێ به دای (سولتان) ده که وتن، کاتیک ئه م هیزانه گه یشتنه (نه یسابور)ی خۆراسان ته ماشایان کرد ئه ویشی به جی هیشتوه، بۆیه هه دایان نه داو به دای که وتن، له نزیک شاری (په ی) توانییان خۆ بگه یهنه سوپاکه ی سولتان و شکستی ده رخوارد بدن، لیژده دا (سولتانی خواره زمی) بیری کرده وه که چاک وایه په نا بۆ خه لیفه ی به غدا به ریت هه رچه نده دوژمنایه تیش له نێوانیاندا هه یه، پویش تا گه یشته (مرج ده ولت ئاباد)ی هه ریمی هه مه دان، تا ئیژه (۲۰) هه زار سوار په وی له گه ل مابوو و لیژده شدا هیزشی مه غوله کانیا گه یشته سه ر،^۲ بۆیه به ناچاری به ره و باکوور بایدا به وه و پووی له هه ریمی (مازنده ران)ی باشووری ده ریای (قه زوین) کرد، ئینجا خۆی گه یانده به نده ریکی سه ر ده ریا که پێی ده گوترا به نده ری (باب سکون = ده روزه ی ئارامگرتن)، (نسوی) ده لی: له مزگه وتی گوندیکی ئه و به نده ره دا پێشنویژی بۆ خه لک ده کرد و نه زرو سه ده قه ی له خۆده گرت: ئه گه ر خودا ساغ و سه لامه تی بۆ بنوسی و ده سه لاته که ی بۆ بگپێته وه ئه و په ره به دادپه ره وه ی ده دا، مه غوله کان له ویش گه یشتنه سه ری و هیزشیا ن کرده سه ر جیگه که ی، له و کاته دا سواری که شتی که بوو خۆی گه یانده یه کی له دوورگه (نه دیوه) کانی ده ریای (خه زه ر)،^۳ که ئه وکات دوورگه ی (توغرتشالی) پێ

۱ الکامل ۳۳۳/۹.

۲ الکامل فی التاریخ ۳۳۳/۹-۳۳۴، عوده الروح ص: ۲۰۵.

۳ سیره السلطان ص: ۱۰۶.

دەگوتراو ئیستا (لەسەر پای جیاوان) پیی دەگوتریت (چرکن)،^١ مەغۆلەکان تیربارانی بەلەمەکیان کرد، ژمارەیک لە سەربازەکان وەیانزانی هەنگاوتویانە بۆیە بە مەلە بەرەو لای پۆیشتن، نەیکە یشتنی و خنکان، (خوارەزمشا) بە نەخۆشی گەیشته دورگە ی ناوبراو، هێندە ی نەخایاند لە ٢٢ / ذی الحجە ی سالی ٦١٧ ی کۆچی / ١٢٢٠ ی زاینی و لەو دورگە یەدا کۆچی دوایی کرد.^٢

(نسوی) بارودۆخی پۆزانی دوایی ژیانی (سولتان علا الدین) وەسف دەکات و دەلی: چەند کەسێک لەوانە ی لە نیو کەشتیە کەدا هاوپی سولتان بوون بۆیان گێڕامەو کە: ئیمە کەشتیە کەمان لێ دەخوپی و سولتانیش نەخۆشیەکی چەند لایەنە ی تووش ببوو دەستی پی لە ژیا ن بەردابوو، بە دلته نگێ و هەناسە سواری ئەم قسانە ی دەکردن: (ئەو خاک و ولاتە ی هەمانبوو هەموومان لە دەست دا، بە ئەندازە ی مەتریکمان زەوی نەما تا هەلی کۆلین و خۆمانی تیبوین، دنیا بۆ دانیشتوانە کە ی نابیتە خانووی تیدا پالدا نەو ی پاستی، بە لکو دنیا تەفرەدان و هەلخە لە تاندنە و بەس، دنیا بریتیه لە خانوویە ک بە دەرگایە کیدا دەچیە ناویەو بە دەرگاکی تریدا لێی دەچیە دەرەو، ئە ی ژیرەکان پەند وەر بگرن، (سولتان علا الدین) لە دوا پۆزەکانی ژیا نیدا بە مەبەستی خۆشاردنەو و خۆ پاراستن لە چنگی مەغۆلەکان خۆی گەیانده یەکیک لە دورگە بچووکەکانی دەریای (خەزەر) و لە پەشمالێکدا نیشتەجێ بوو، دانیشتوانی قەرەغ دەریای (مازندەران) خورد و خۆراک و پێداویستیەکانی تری ژیا نیان بۆ دەبرد، سولتان وەسیتی دەکرد — ئەگەر حکومەتە کە ی جیگەر بۆو — دەبی زەوی و زار بۆ خەلکە کە دابپردیت، کاتێک (جلال الدین منکبەرتی) مەملەکتی بابی بە چەند سالیک دوا ی مردنی بابی گێڕایەو ژێر پکێفی دەسەلاتی خۆی دانی بە وەسیتیەکانی بابی داھینا و ئەو زەوی و زارانی بەسەر خەلکە کەدا دابەش کرد، لێرەدا تیبینی ئەو دەکەین کە هەر کەسێک ها تبا و نیشانە یەکی — وەسیتیە کە ی — (علاء الدین) ی پێبایە (جلال الدین منکبەرتی) زەوی بۆ دادەبپی.

هەر کە (علاء الدین) نەخۆشیە کە ی پۆزبە پۆز تینی زیاتری بۆ دینی و (تورکان خاتوون) ی دایکیشی بە دیلی لەبەر دەستی مەغۆلەکان دایە، لەو کاتەدا بانگی هەرسێک کوپە کە ی خۆی (جلال الدین منکبەرتی و ئۆز لاغشا و ناغشا) ی کرد، پاش ئەو ی پرایگە یاند کە تاکە کەسیکیان

١ تاریخ بخاری ص: ١٧٧، عودة الروح ص: ٢٠٥.

٢ سيرة السلطان ص: ١٠٧-١٠٨.

بتوانی دهوله تی خواره زمی بپاریزیت (جلال الدین)ه، بویه کاروباری دهوله ته که ی خسته بهردهستی (جلال الدین منکبرتی)،^۱ یه کیک له و پسته قسانه ی بۆ کوپه کانی کردن ئه م پسته یه یه که (نسوی) بۆمان ده گپیتته وه: (دهستبهنده کانی سه لته نه ت لیک پچران، بنه ما کانی دهوله ت داپمان، ئه م دوژمنه به که لپه و چرنوکه کانی توند گرتوویه تی، جگه له (منکبرتی) ی کوپم که س ناتوانی تۆله م بسینیتته وه، ئه وه من ئه وم له جیی خۆم داناو ئیوه ش هه ردووکتان گوپرایه لی بن).^۲

پاش ئه وه ی (سولتان علاء الدین) ماوه ی مانگیکی له و دوورگه یه دا به سه ر برد وه فاتی کردو هه ر له ویش نێژرا، ئه وه ی جیی داخ و مه راق بوو پارچه قوماشیکیان ده ست نه که وت پیتی کفن بکه ن، یه کیک له نزیکه کانی که ناوی (شمس الدین محمود) بوو کراسه که ی به ر خۆی داناو پیتی کفن کرد، (سیوطی) ده گپیتته وه: به په تویه کی لۆکه چنراوی خۆی کفن کراوه.^۳

(ابن الوردی) بارودۆخی دواپۆژه کانی ژیا نی سولتان علاء الدین محمد خواره زمشا) به م شیویه وه سف ده کات:

وفارق المسکین أوطانه وملکه ممتحنأ بالمرض
وكم حوى من جوهر مئمن فما فدى الجوهر هذا العرض

(نسوی) یش که هاوچه رخى ئه و پووداوانه بووه له نێو ماله کانی خواره زمیدا خزمه تی کردووه و چهند به یته شیعرێکی ده رباره ی ئه وان هۆنیوه ته وه که له جوانترین وینه دا وه سفی بارودۆخی ژیا ن و گوزه رانی (علاء الدین) ده کات له سه رده می ئه وپه پی ده سه لاتیدا و له سه رده می لیتقه ومانیدا:

أذل الملوك وصاد القروم وصير كل عزيز ذليلا
وحف الملوك به خاضعين وزفوا إليه رعيلا رعيلا
فما تمكن من أمره وصارت له الأرض الا قليلا
وأوهمه العز أن الزمان إذا رامه ارتد عنه قليلا
أنته المنية مفتاظة وملت عليه حساما صقيلا
فلم تغن عنه حماة الرجال ولم يجد قيل عليه فقليل

۱ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۵۱.

۲ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۵۲.

۳ تاريخ الخلفاء للسيوطي ص: ۱۱۳.

نامانجی مه‌غۆله‌کان گرتنی (سولتان علاءالدین) بوو، به‌لام ئەم ئاواته‌یان بۆ نه‌هاته‌دی، هه‌رچه‌نده‌ له‌ کاتی به‌دواکه‌وتن و لیگه‌پانییدا توانیان ده‌ست به‌سه‌ر هه‌موو ئەو شارو قه‌لایانه‌دا بگرن که ده‌هاتنه‌ پێیان، (مازنده‌ران) یه‌کیک بوو له‌و گه‌وره‌ شارانه‌ی هاته‌ پێیان و به‌ قه‌لای مه‌حکه‌مه‌کانی ناویانگی ده‌رکردبوو، له‌ سالی ٦١٧ه‌/ ١٢٢٠زیدا زۆر به‌ سوک و ئاسانی داگیران کردو هیچ به‌رگریه‌کی وای لێ نه‌کرا که شایانی باس بێ.^٢

به هه مان شتيوه هه نديك له مه غوله كان پويان له شاري (پهي) كردو له ناخافله به سهر ياندا داو هيته ده نه خاياند داگيرو تالان و پويان كرد، به لام مه غوله كان له (پهي) يدا نيسته جي نه بوون، به لكو به په له و بي دواكه وتن دواي (خواره زمشا) ده كه وتن و هر شارو ديهاتيكيان باتايه پي تالان و پويان ده كردو شمشيريان له سهر ملي دانيشته وانه كانيان داده ناو گه سكيان له سهر وتو سامانه كاننان ددها.

کاتیک گه یشتنه دهوروبه ری (همه دان)، حکومپانی شار به ره و پوویان هات و پیشتناری (ناشتی) بۆ کردن و دیاریه کی زۆرو به نرخیشی له پاره و سامان و پۆشاک و ولاخه به رزه و په شه ولاخ و مه پومالات له گه لّ خۆ بۆ هینابوون، نه وانیش دانیشتوانی همه دانیان چه پاله داو خویان تی نه گه یاندن، له وپرا به ره و شاری (زنجان) پویشتن و پایانمالی، ئینجا به ره و شاری (قه زوین) پویشتن، به لام خه لکه که ی به توند و تیژی پووبه پوویان بوونه وه و شه پیککی گهرمان له گه لّ کردن، به لام باشان شکستیان خوارد و (قه زوین) یش که وته به ر رکفتی مه غۆله کان.⁴

نینجا مه غۆله كان به ره و هه ریمی (نازه ربایان) پویشتن، پیش نه وه ی بگه نه پایته ختی هه ریمه که به شاری (سنگار) دا تیه په پین و تالان و برۆیان کرد و خه لکینکی نۆریشیان له دانیشتوانی شار کوشتبۆ کرد، دوا ی نه ویش پوویان له (قوس) کرد، به لام دانیشتوانه که ی خۆیان تیدا قایم کرد، نیدی به رده وام گه مارۆیاندا له کۆتاییدا نه ویشیان داگر کرد.

کاتیڤ گه یشتنه (توریز) - ی پایتخت - (تۆزبه کی کوپی پالوان) به سه روپوی خوش جووه پیشوازیانه وه و دیاریه کی زۆرو به نرخیشی له پاره و سامان و یۆشاک و ولاخه به رزه و

١ سرّة السلطان جلال الدين ص: ٤٨، الدولة الخوارزمية ص: ١٥٣.

٢ عودة الروح للخلافة ص: ٢٠٦.

٣ تاريخ الخميس ٢/٣٦٨، عودة الروح ص: ٢٠٦.

٤ العبر للذهبي ٦٤٤/٥-٦٤٥، عودة الروح ص: ٢٠٧.

٥ تاريخ بان خلدون ٥/٥٢٠، عودة الروح ص: ٢٠٧.

په شه و لاخ و ناژه له پیشکەش کردن و پرایگه یاند له مه ولا شاره که ی ده بیته یه کێک له شاره کانی مه غۆل،^۱ به لām مه غۆله کان به هۆی ساردو سه رمای زستان به ناچاری ته ورێزیان به جی هیشته و بۆ خو گه رمکردنه وه له پتی بیابانی (موغان) هوه به ره وه که ناره ناوه کانی خوړئاوی ده ریای (قه زوین) پۆیشتن و نیشته جی بوون، له م ساته وه خته دا (حکومپانه کانی جوړجیا و نه تابه کییه ی ئاره زیایان و مه لیک نه شرف موسای کوپی مه لیک عادلی حکومپانی جزیره و خه لات) په یماننامه یه کی به رگریان له پیناوی تیکشکاندنه وه ی هیرشی مه غۆل به ستو بریاریندا له وه رزی به هاردا هیرشیان بکه نه سه ر، به لām مه غۆله کان له م پیلانه بی هه وال نه بوون، ده ستیان به په لاماردانی نه و گوندو دپهاتانه ی ده ورهبه ریان کردو تیکیان شکاندن، پاشان ده ستیان به سه ر قه لاکانی (جوړجیا) دا گرت و پوو خاندیان، به ره به ره چوونه نیو ته وای و لات هه وه له ذی الحجة سالی ۶۱۷ ک/ ۱۲۲۰ زیدا ده ستیان به سه ر (تفلیس) ی پایته ختی (جوړجیا) دا گرت،^۲ هه رکه له داگیرکردنی ولاتی (جوړجیا) بونه وه بۆ دووه م جار به ره وه (ئاره زیایان) بایاندایه وه، خه ریک بوو بگه نه (ته ورێزی) پایته ختی نه وه هه ریمه، به لām دانیشته وانه که ی پراینگه یاند که خو به ده سه ته وه ده دن و په یمانیندا سالانه سه رانه یه کی زۆر بدن، ئینجا مه غۆله کان به ره و شاری (مه راغه) ی سه ر به هه مان هه ریم پۆیشتن، حکومپانی شار ژنیک بوو بریاریدا به هه موو توانای خو ی به رگری بکات، نه میره خان خو ی له یه کێک له قه لاکانی شاردا دامه زراندبوو، مه غۆله کان به مه نه جینق بۆردومانی خه ستی شارو قه لاکانیان ده کرد، هینده ی نه خایاد له ۴/ سه فه ری سالی ۶۱۸ ک/ ۱۲۲۱ زیدا داگیریان کرد، (ابن الاثیر) ده لی: به شمشیر خه لکه که یان سه ربپی، هینده یان لی کوشتن له ژماره نایه ن، هه رچی سه روه ت و سامان و که لوپه لیکی به که لکیان ده مات به تالان بردیان، نه وه ی ماشه وه ئاگریان تی به ردا،^۳ مه غۆله کان بۆ نه وه ی له له نیوچوونی هه موو خه لکی شار دلنیا بن، فه رمانیان به ژماره یه ک دیلی موسلمان کرد له نیو کوڵان و بازار په کاندان بانگ پابیلن: (که مه غۆله کان پۆیشتوو و له شاردا نه ماون) خه لکانیک که له ژیر زه مین و په ناو په سیوه کاندان خو یان خه شاردا بوو به قایان به م بانگه وازه کردو هاتنه ده ره وه، مه غۆله کان ده ستگیریان کردن و هه ر هه موویان کوشتن.^۴

۱ عوده الروح ص: ۲۰۷.

۲ المصدر نفسه، ص: ۲۰۷، مرآة الجنان ۳۷/۴-۳۸.

۳ مرآة الجنان للیافعی ۳۷/۴-۳۸، عوده الروح ص: ۲۰۸.

۴ الدولة الخوارزمية ص: ۱۳۴-۱۳۵.

ئه‌گه‌رچی خۆره‌لاتی ده‌وله‌تی ئیسلامی پووبه‌پووی ئه‌م هێرشه‌ داگیرکاریه‌ سامناکه‌ی مه‌غۆل بۆوه‌، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا (الناصر لدين الله)ی خه‌لیفه‌ی به‌غدا هه‌ولێکی ساکاریشی له‌ پێناوی به‌گژداچوونه‌وه‌ی دا نه‌دا، گوێشی بۆ هه‌یج کامێک له‌ نوێنه‌رانه‌ شل نه‌کرد که‌ له‌ لایه‌ن ولاته‌ هێرش بۆکراوه‌کانه‌وه‌ بۆ لای په‌وانه‌ کرابوون، هه‌ر ئه‌م بێ هه‌لوێسته‌ی خه‌لیفه‌، یان ئه‌وه‌ هه‌لوێسته‌ خراپه‌ی خه‌لیفه‌ له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و ولاته‌نه‌داو به‌شداری نه‌کردنی له‌ پزگارکردنیاندا وای له‌ هه‌ندێک میژوونووس کردووه‌ به‌ تۆمه‌تی هه‌بوونی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ مه‌غۆل و هاندانی مه‌غۆله‌کان بۆ داگیرکردنی ده‌وله‌تی خواره‌زمی تاوانباری بکه‌ن، کاتێک خه‌لیفه‌ زانی مه‌غۆله‌کان له‌ (مه‌پاغه‌) ده‌رچوون و به‌ره‌و شاری هه‌ولێر (ئه‌پبیل) به‌پێکه‌وتوون مه‌ترسیه‌کی گه‌وره‌ی پێ نه‌یشت، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ ئه‌و میرو حکومراڤانه‌ی سه‌ر به‌ خۆی بوون له‌ ناوچه‌که‌دا له‌م مه‌ترسیه‌ ئاگاداری کردنه‌وه‌، (ابن الاثیر) به‌م شیوه‌یه‌ باسی ئه‌و ترسو بیمه‌ی خه‌لکی (موسڵ) ده‌کات کاتێک هه‌والی هێرشی مه‌غۆلیان پێکه‌یشت که‌ به‌ره‌و هه‌ولێر (ئه‌پبیل) به‌پێکه‌وتووه‌: ئێمه‌ ئه‌و هه‌واله‌مان له‌ (موسڵ) پێ گه‌یشت، زۆر ترساین، تا کار به‌وه‌ گه‌یشت هه‌ندێک خه‌لک بپاریاندا له‌ ترسی (شمشیر) ی مه‌غۆل - بڕۆنه‌ ده‌ری شار، هه‌رکه‌ (خه‌لیفه‌) هه‌والی هێرشی مه‌غۆلی بۆ سه‌ر هه‌ولێر (ئه‌پبیل) پێکه‌یشت ته‌نگاوبوو، ئه‌وکات (مظفر الدین کوکبیری) له‌ لایه‌ن خه‌لیفه‌ی به‌غداوه‌ ئه‌و شاره‌ی به‌پێوه‌ ده‌برد، خه‌لیفه‌ ده‌ترسا مه‌غۆله‌کان له‌ جیاتی پێی هه‌ولێر (ئه‌پبیل) به‌پێی (داقوق)دا به‌ره‌و عێراقی عه‌ره‌بی به‌پێ بکه‌ون، له‌به‌ر ئه‌مه‌ چه‌ند نوێنه‌ریکی بۆ لای (سولتان مظفرالدین)ی هه‌ولێر (ئه‌پبیل) و (مه‌لیک بدرالدین لؤلؤ)ی (موسڵ) و مه‌لیک ئه‌شره‌ف موسای (جزیره‌) ناردن و فه‌رمانی پێکدبوون به‌ خۆیان و سوپاکانیانوه‌ بۆ به‌ره‌نگاریبوونه‌وه‌ی مه‌غۆله‌کان خۆ بگه‌یه‌ننه‌ (داقوق)، له‌ حالیکه‌دا بیانه‌وێت له‌ پێی (ئه‌پبیل) لاده‌ن و پاشقول له‌ عێراقی عه‌ره‌بی بگرن، (بدرالدین) به‌ خۆی و هه‌ندێک له‌ سوپاکه‌ی به‌ره‌و داقوق به‌پێکه‌وت، (مظفر الدین)یش له‌ سه‌فه‌ری ٦١٨/ک ١٢٢١ز به‌ خۆی و سوپاکه‌ی و ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ خه‌لکی خۆبه‌خش خۆی گه‌یاند (داقوق)، به‌لام (مه‌لیک ئه‌شره‌ف) داوای لیبردنی له‌ خه‌لیفه‌ کردبوو که‌ به‌ خودی خۆی نه‌یتوانیوه‌ له‌گه‌ڵ سوپاکه‌ی بپته‌ (داقوق)، چونکه‌ (مه‌لیک عیسا‌ی کوپی مه‌لیم عادل)ی مه‌لیکی (دیمه‌شق) هاتۆته‌ لای و له‌ دژی (فه‌رهنگ) که‌ (دمیاط)یان داگیرکردووه‌ هاواری تێبه‌ستووه‌.

١ الکامل ١٢ / ١٥٥-١٥٦، عودة الروح ص: ٢٠٩.

٢ مرآة الجنان ٤/ ٣٧، ٤٨، عودة الروح ص: ٢١٠.

هیزه کانی میرانی ته پیل و موسلو جزیره گیشته (دقوق)، له هه مان کاتدا سوپایه کی (۸۰۰) سوارهش له لایه خلیفه وه،^۱ به سرکردایه تی (قشتمری کۆله ی گیشته، خلیفه) سرکردایه تی هیزه کانی دابه دهست (سولتان مظفر الدین) و به لینی پیدا هیزی سربازی تریشی به هاوړه وه بنیړی، به لام حکومرانی ولاتانی ئیسلامی هیزی پیوستان پی کۆنه بۆوه.

کاتیک مه غۆله کان نزیک بوونه وه، هه والی کۆبوونه وه هیزه کانی سوپای ئیسلامیان پی گیشته، وایانزانی ئه م هیزانه پووه پوویان دین و به دویان دهکون: له بهر ئه مه پاشه وپاش کشانه وه و بهر و عیراقی عه جه می پویشتن، سوپای ئیسلامی ماوه یه کی باش له (دقوق) جیگیر بوو، له و ماوه یه دا بۆی ده رکوت که مه غۆله کان له پیکای ئه وان لایانداوه و هیزه سربازه به لنین پیدراوه که شیان بۆ نه مات، له بهر ئه وه بڼه کینه یان کردو هه موویان له سالی ۶۱۸ ک/ ۲۲۲ز بۆ هه ریمه کانی خویان گه رانه وه،^۲ (مه غۆله کان) له م ماوه یه ی دوییدا به که یفی خویان له م سهره و سهری ولاته ئیسلامیه کانی (عیراقی عه جه م و ئاره زیاجان و ئیران و جۆرجیا) دا ته راتینیان ده کردو شارو قه لاکانیاں ده پوخاندن و ئازارو ئه شکه نه جی دانیشته وانه کانیاں ده داو ئه وه ی بیانته وانبایه هه لیگرن له سهره و و سامان هه لیان ده گرتو ده یانبرد، ئینجا سوپای مه غۆل به سرکردایه تی دوو سرکرده یان له ناوچه ی هه لکه و تووی نیتوان ده ریای (قه زوین) و ده ریای (پهش) بهر و ولاتی (قه فجاج) و (پوسیا) په رینه وه، له ویشرا بهر و (بولغاریا) پویشتن و ترسو تو قاندنیاں گه یانده ئه و په پی سنوره کانی نه وریا.^۳

۳- داگیرکردنی (خوارهزم) له لایه ن (مه غۆل) وه:

هه ریمی (خوارهزم) یه کیک بوو له و هه ریمانه ی له لایه ن (تورکان خاتون) ی دایکی سولتان (علاء الدین محمد خوارهزمشا) وه حکومرانی ده کرا، ده سه لاتی (تورکان خاتون) له م هه ریمه دا ژور له ده سه لاتی خودی سولتان پته و تر بوو، چونکه هۆزی (کانکالی) ی نیشته جی ده شته کانی هه لکه و تووی باکووری خوارهزم و باکووری خوره لاتی ده ریای قه زوین خه لکیکی زیده باش بوون و ژوریش دلسۆزی (تورکان خاتون) بوون، سولتان (علاء الدین) هه رچه نده له گه ل دایکی ناکۆک بوو، به لام کاتیک هه سته به مه ترسی هیرشی مه غۆل

۱ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۳۵-۱۳۶.

۲ عودة الروح ص: ۲۱۰.

۳ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۵۸.

کرد لە بەرامبەریدا قیت بۆتەووە و ژیاانی دەخاتە خەتەرەو، بۆیە بە دواى داىکیداناردو داواى لێکرد لە (خوارەزم) دەرچیت و بە خۆی و هیزو دارو دەستەکە یەو بەرەو هەریمی (مازندەران) ی (باشووری دەریای قەزوین) بکشیتەو، لە هەمان کاتدا کە (جەنگیزخان) بە دووبەرەکی نیوان علا الدین و دایکی زانی، نوینەریکی خۆی بە نامە یەکەو بە بۆ لای (تورکان خاتون) ناردو داواى لێکرد پال بە ئەوانەو بەداتو، بەلێتی دەدا یە ئەگەر کاریکی لەو جۆرە بکات ئەو (جەنگیزخان) دواى تەواوکردنی پڕۆسەى داگیرکاریەکی دەسلەلاتی و مەملەکەتەکی خۆی دەداتەو دەست خۆی، بەلام (تورکان خاتون) بایەخی بە نیوہ پۆکی نامە کە ئەو،^١ کاتیکیش بە پاشەکشەى (سولتان علا الدین) ی زانی، ئەو لە کۆتایی سالی ٦١٦/ک/ ١٢١٩زیدا بپاریدا بە خۆی و کارەکەرەکانی و کوپەرەکانی (علاء الدین) وەهەریمی (خوارەزم) بە جی بێلێت، هەرچی خەزنە و پارە و زێو و زیو سامان هەبوو تا توانی باری کردو بردی، بەلام پێش دەرچوونی تاوانیکی دلپەرەقانە و نامرۆقانەى ئەنجامدا، فەرمانیدا: هەر کامیک لەو سەرۆکانەى (علاء الدین) دەستی بەسەر ولات و مولک و مالەکانیاندا گرتووە و ئیستا لە زیندانی خوارەزمدا بەندن، هەر هەموویان بکوژدین، پۆلەکانی توغولبەگی دواەمین سولتانی (سلجوقی) عیراق و میرەکانی (بەلخ و ترمز و بامیان و هەردووک کوپی دواەمین مەلیکی دۆلۆغوری و ژمارە یەکی زۆری تری میر و سەرکرەدە کوشتن).^٢

(تورکان خاتون) بۆ خۆپەنادان بەرەو عیراقی عەجەم بەرپێکەوت، لە پێگادا خۆی لە یەکیک لە قەلا مەحکەمەکانی (مازندەران) مەلاسد، (سۆبۆتای) ی سەرکرەدی سوپای مەغۆلی لە ماوەی پاوەدونانی (علاء الدین) دا دەستی بەسەر ئەم قەلایە داگرت، دواى ماوەی (٣) مانگ گەمارۆ و برانی خواردن و خواردنەو (تورکان خاتون) خۆی بەدەستەو دا، ئەمەو خۆی و دارو دەستەکەى و پۆلەکانی (علاء الدین) لە لایەن مەغۆلەکانەو دیکرەکان و بەرەو سەربازەگی (جەنگیزخان) پاپێچ کران، (تورکان خاتون) بەردەوام دیلی مەغۆلەکان بوو تا ئەو کاتەى بەرەو ولاتی خۆیان پۆیشتنەو ئەویشیان لەگەڵ خۆیان بردو لە سالی ٦٣٠/ک/ ١٢٣٣ز لە مەنغولیا مرد، بەلام کوپەرە بچوکهکانی علا الدین بە نەبانی لە لایەن (جەنگیزخان) وە کوژران، (جەنگیزخان) دوو دانە لە کچەکانی (علاء الدین) ی پێشکەشی (جەغتای) کوپی کرد، ئەویش هاوسەرگیری لەگەڵ یەکیکیان کردو ئەوێ تریشی دا بە

یه کێک له پیاوه نزیکه کانی خۆی. ههروه (جهنگیزخان) سییه مین کچی (علاء الدین) ی پیشکشی (دانیشمه ند) ی ده رکه وانی کرد.^۱

به م شیوه یه هه ری می خواره زم له حوکمرانه خواره زمیه کان خالی بوو چاوه پێ سهره نجامی حه تمی خۆی ده کرد که له لایه ن مه غۆله کانه وه به سه ری بی.^۲

۱- گواسته وه ی (جلال الدین منکبرتی) له خواره زم:

دوا به دوا ی مردنی (سولتان علاء الدین) له دورگه دابرا وه که ی ده ریای (قه زوین)، هه ر سی ک کو په که ی سولتان (جلال الدین منکبرتی) و ئۆز لا غشا و ئاغشا) له و پرا به ره و هه ری می (خواره زم) په پینه وه، دانیشتوان به و په پی دلخۆشی یه وه پیشواز یان لیکردن و به خیرهاته وه یان لیکردن، له و کاته وه تورکان خاتون ئه و هه ری مه ی به جی هیشتبوو هه ر خه می خۆی له بهر ببوو له بهری چو بوو حوکمرانیکیان به سهر وه به جی بیلی، ئه و (خواره زم) ی پایته ختی هه ری می (خواره زم) ئاوا وه و نا کوکی به رده و امی تیدا هاتبو وه ئا را وه، بۆیه به هاتنه وه ی کوپانی سولتان شادومان بوون، (نسوی) گه یشتنه وه ی (جلال الدین منکبرتی) و دوو برا که ی بۆ هه ری می (خواره زم) له م دهسته واژه یه دا وینا ده کات: هه ر که سولتان بهر په حمه تی خودا که وتو له دورگه که نیژا، (جلال الدین) به خۆی و دوو برا که ی (ئۆز لا غشا و ئاغشا) سواری که شتی بوون و په پینه وه - خاکی خواره زم - ... به هاتنه وه یان خه لک مزگینیان ده دا به یه کتری، خه لکانیک، نه خۆشیه که یان ته نگی پی هه لچنیبون و شه که تی کردبوون، به گه یشتنی ده رمان موژده یان ده دا به یه کتری و، زیاد له (۷) هه زار ئه سپ سواری سوپای سولتانی له ده وره یان کۆبو وه.^۳

له گه ل ئه وه دا (جلال الدین منکبرتی) و دوو برا که ی توانیان سوپایه کی گه وه بۆ به ره نگاری بونه وه ی مه غۆل پێک به خه نه وه، به لام له به دب ختی خواره زمیه کان، پێکهاته ی سوپاکه له و هۆزو تیره تورکانه پێک هاتبوو که خزمی نزیک (تورکان خاتون) بوون و پا زی نه بوو (جلال الدین) له دوا ی باوکی جله وی ده سه لات به ده سه ته وه بگریت، (جلال الدین) ده یویست سوپاکه به نا چاری و له ژیر فشاری هیژدا گه ردنکه چی خۆی بکات، سوپاش پیلانی کوشتنی له دژی گیرا، جلال الدین جگه له هه لاتن و خۆ ده رباز کردن هیچی تری به ده سه ته وه نه ما، به نا چاری له گه ل هیژیک (۳۰۰) که سی ئه سپ سوار به سه رکردایه تی

۱ المصدر نفسه ص: ۱۶۱.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۶۲.

۳ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۶۲.

(تەیمور مولک) ی حوکمرانی شاری (خەجەندە) بەرەو خۆراسان ھەلات، — ھەک پێشدا زانیمان (تەیمور مولک) دواى داگیرکرانى شارەکەى لەلایەن مەغولەکانەو ە بۆ ھەریمی (خوارەزم) ھەلاتبوو، — (جلال الدین) پاش بېینی ئەو ھەموو دەشت و بیابانە دوورو درێژەى نێوان (خوارەزم) و (خۆراسان) بە (١٦) پۆژگەیشتە نزیک شاری (نەسا)،^١ بەلام سوپای پیلانگیپی دژی (جلال الدین) لە (خوارەزم) مایەو ە تا ئەو کاتەى مەغولەکان ھێرشیان بۆ ھێنا ئەویش لە ترسان بەرەو خۆراسان ھەلات.

بە کۆچى (جلال الدین منبکرتى) لە خوارەزم دواھەمین ھومیدی قوتاربوونی ئەو ھەریمەش لە چەنگی مەغولە ھێرش بەرەکان کۆچى دواى کرد، چونکە ھێزێکى وای تیدا نەمابوو بتوانی بەرەنگارى شەپۆلى ھێرشى مەغول بپیتەو ە. کاتیەک کۆپرەکانى (علاء الدین خوارەزمشا) ھاتنەو ە (خوارەزم) و سوپایەکى گەرەیان تیدا کۆکردەو ە، جەنگیزخان گوئی بەمە نەداو لای ئی نەکردەو ە، بەلکو سوپایەکى لە ژێر سەرکردایەتى (٣) کۆپرەکەى خۆى (جوجى و جەغتای و ئەغتای) لەگەڵ سوپاکەى جەنگیزخاندا کە بەشداری داگیرکردنى ولاتى (ئەو دیو پواریان) کردبوو، — بەرەو ئەو شارە بەپێکرد.

(جەنگیزخان) بە مەبەستى گەمارۆدانى کۆپرەکانى (علاء الدین) لە ھەموو لایەکەو ە، فەرمانى بە سوپاکەى کرد لە خۆراسان لەسەر سنورەکانى باشور،^٢ لەو بیابانەى خوارەزم لە خۆراسان جودا دەکاتەو ە بوەستى، (٧٠٠) ئەسپسوار بەچەکەو ە لە نزیک شاری (نەسا) خۆیان سازدابوو، کاتیەک دوو کۆپرەکەى (علاء الدین) ویستیان بە پووی مەغولەکاندا ھەلشاخین، ھێندەى نەخایاند سوپاکەیان شکستى خوارد، ھەردووکیان دیلکران، (مەغولەکان) سەریان بېین، بە مەبەستى سوکایەتى کردن بە خوارەزمیەکان و چاوترساندنى خەلکى بەگشتى و خەلکى دەستکەرەو ە بەتایبەتى ئەم دووسەرەیان بە نوکە پمب ھەلگرت و بەنیو کۆچەو کۆلانەکانى ئەو ھەریمەداو بەبەر چاوى خەلکەو ە دەیانسوراندنەو ە.

ھاوکات لەگەڵ ئەمەدا لە نوالعقدەى ٦١٧ک/مايۆ ١٢٢٠ز یدا سوپای مەغول بەرەو شاری (خوارەزم) ی پایتەختى ھەریمی (خوارەزم) پێشپەوى کرد، جیگەى ئەم شارە لە نزیک سەرچاوەى پواری جەیحون و لە ھەریمیکی بیاباندا ھەلگەوتوو ە، بەجۆرێک جگە لەم شارە

١ المصدر نفسه ص: ١٦٣.

٢ المصدر نفسه ص: ١٦٣.

ته نها چەند شارە دێ یەکی بچوک و چەند گوندیکی بەربلایوو لێکدی دوور دێنە بەرچاوو بەس.^١

ب - گەمارۆدانى شارى (خوارەزم):

وێ گوتمان سەرکردایەتى سوپای مەغۆل بە دەست جوجى و ئەغتاى كوپانى (جەنگیزخان) هەبوو، بەلام سەرکردایەتى بالا بە دەستى (جوجى) ی كۆرە گەورە یەو بوو، بەم شیوەیە مەغۆلەكان بە گیانى مەعەنەویان و زۆرى سەربازیان و پشتیوانى كردنیان لە لایەن (جەنگیزخان) هەو بە هیڤو پشت ئەستور بوون، بەلام سوپای (خوارەزمى) لە لایەن كەسەو سەرپرشتى نە دەكراو سەرۆكى نە مابوو، بە تاییەتى دواى هەلاتنى (جلال الدین منبەرتى) و دوو براكەى، لە لایەكى ترەو ئەم سوپایە لە هۆزەكانى (كانكالى) ی توركى پێكهااتبوو كە زیاتر لە سوپایەكى لاوەكى و بە كرێگىراو دەچوو نە زۆر نە كەم بە لایەو گەرنە نەبوو بەرگرى لە خاكى (خوارەزم) بكات، هەر سێك هێزى سوپای مەغۆل گەیشتنە دەورەى شار، داواى خۆبە دەسته وەدانیان لە دانیشتوانەكەى دەكردو بە لێتنى هەلسوكەوتى جوانیان پێ دەدان، (جوجى) ی پێى راگەیانندن: كە باوكى بە لێتنى پێداو بىكاتە حوكمپرانى هەریەمى (خوارەزم) و ئەویش دەیهوێ شارى (خوارەزم) بە پایتەختى ئەو هەریەمى بمیڤێتەو و نایەوێ بپوخێت و وێران بێت، هەروەها هەوالى دانى كە هۆشدارى بە سەربازەكانى داو كە نابێ بە هیچ شیوەیەك دەستى ئازار بۆ ئەو هەریەمى درێژ بكەن.^٢

پێشداش (سولتان علاء الدین) ی كۆچكردو - دوابە دواى هەلاتنى لەو هەریەم - نامەیهكى بۆ دانیشتوانى شارى خوارەزم ناردبوو ئامۆژگارى كەردبوون خۆ بە دەسته وە بدەن و بەرگرى نەكەن، لە نامەكەیدا نوسیبووی: (دانیشتوانى خوارەزم مافى زۆر زەوەندیان بەسەر ئێمە و پێشینامانەو هەیه، بۆیه پێویستە دڵسۆزى و ئامۆژگارى پێویستیان پێشكەش بكەین و بەسۆزو بەزەیی یەو بۆیان بپروانین، ئەم دۆژمنە دۆژمنێكى زالۆ سەرکەوتوو، كەواتە ناشتى بكەن و پێى نەرموونیانى هەلبێژین، چونكە پەتەكردنەوێ شەپ بە پووى خۆش سەرکەوتوترە.^٣

لەگەڵ هۆشدارى (جوجى) و ئامۆژگارى (سولتانى خوارەزمى) یشتا دانیشتوان بۆ دوو پۆل دابەش بوون: پۆلیکیان باوەرپى بە خۆبە دەسته وەدانى ناچارى هەبوو، پۆلەكەى تریش

١ الدولة الخوارزمية والمغول من: ١٦٤.

٢ المصدر نفسه من: ١٦٤.

٣ سيرة السلطان جلال الدين من: ٩٣.

باوه پى به بهرەنگارى و بهرگى کردن له خۆنیشتمان هه بوو، پاشان پشتیوانانى پای دووهم زالبوون و شار هه لۆیستی بهرگى کردنى هه لێبارد، دانیشتمان خۆیان بۆ بهرەنگاریبونه وه سازکرد، کاتی که مهغۆله کان هه ستیان به خواره زمیه کان کرد خۆیان بۆ بهرگى ئاماده کردووه، ئهوانیش له پاستی خۆیا نه وه خۆیان بۆ جهنگ سازکردو ئامرازهکانی جهنگیان له مهجەنیق و مهتال و شتی تریشیان له دهوهری شار دامهزrand، له بهر ئه وهی مهغۆله کان پتویستیان به بهردیکی زۆر بوو بۆ کاتی گه مارۆدان و له کاتی جهنگدا به هۆی مهجەنیه کانه وه بۆ بهر دبارانکردنی شارو قهلاکان به کاریان دیتان، به لام خاکی دهوهری ئه م شاره دهشت بوو بهردی که می ئی بوون، بۆیه به ناچاری دهستیان به برینی دارتووهکانی دهوهری شارکردو قه دهکانیان پارچه پارچه دهکردو وهک تۆپی خرپان ئی دهکردو بۆ ماوهیه که له نیو ئایان ده هاویشتن تا قورسو به هیژین، پاش ئه مه دهیانتوانی به مهجەنیه کانیان وهکو بهرد بیانهاوین و دیواری شاری پی بپوختن،^١ له م نیوانه دا که ئاماده سازی مهغۆله کان له سه ر پی و لاقو له تهریان وه ستابوو، ژمارهیهکی زۆر له دیله موسلمانان کان پاپیچ کران و هیترانه دهوهری شار، مهغۆله کانیان له هه لکه ندنی سه نگهرو خهنده کدا به کاریان هیتران و ئه م کاره یان له ماوهی (١٠) پۆژدا ئه نجامدا.^٢

ج - په لاماردانی شارو داگیرکردنی:

هه رکه مهغۆله کان له ئاماده سازی خۆیان دانیابوون بۆ جهنگ، (٣) هه زار سه ریازیان هیترشیان کرد، به لام ئه مجاره خواره زمیه کان به پوویاندا هه لشاخان و شکستیان به هیترشه که هیتر، به م سه رکه و تنه گیانی مهعنه ویان به رزیبۆوه و پییان وابوو تازه سه رکه و تن ده بیته به شیان و مسۆگه ربووه، به لام له پاستیدا شکانی ئه م هیترشه دهگه پایه وه بۆ سه ره لدانی ئازاوهی نیو خودی مهغۆله کان خۆیان، که له ئه نجامی ناکۆکی نیوان (جوجی و جهغتای) کوپانی (جهنگیزخان) دا دروست ببوو، له گه ل ئه م کیشه یه شدا گه مارۆی شار ماوهی (٦) مانگ درێژهی کیشا، له و ماوه یه دا هیتره کانی مهغۆل نامهیه کیان بۆ جهنگیزخان نارد - که ئه و کاته له بهرامبه ر شاری (تاله قان) ی باری سه ره وهی پوویاری (جهیحون) بوو -، داویان ئی ده کرد یارمه تی و کۆمه کی مادی و مرۆییان بۆ بنیترت تا ئه و که لێن و بۆشاییانه ی پی پڕپکه نه وه که له ئه نجامی هیترشه شکستخواردووه که دا تییان که وتوو، هه روه ها هه والی

١ سیره السلطان جلال الدین ص: ٩٣.

٢ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ١٦٥.

ناکۆکی نښان (جوجی و جه غتای) یشیان بۆ ناردبوو، له گه‌ل هه‌موو ئه‌و ئازاوه و په‌رته‌وازه‌یه‌ی به‌هۆی ناکۆکی ئه‌م دووانه له نښو هه‌یه‌کانی مه‌غۆل که‌وتوو.

کاتیک (جه‌نگیزخان) ئه‌م هه‌والانه‌ی بیستن ناره‌حه‌ت بوو، یه‌کسه‌ر کۆمه‌کی ناردو فه‌رمانیشی دا (جه‌غتای) ی کورپی سه‌یه‌می ده‌بیته سه‌رکرده‌ی سوپاکه، فه‌رمانی به (جه‌غتای) یش کردبوو دوو براکه‌ی پیکه‌وه ئاشت بکاته‌وه، کاتیک سه‌رکرده‌ی تازه سوپاکه‌ی سه‌رله‌نوی پیکه‌سته‌وه و کۆتایی به ئازاوه‌ی نښو سوپاکه هه‌ینا، فه‌رمانی به سوپادا هه‌رش باته سه‌ر شاری (خواره‌زم)، له کۆتایی ئه‌م شه‌په‌دا مه‌غۆله‌کان توانیان دیواره‌کانی شار کون بکه‌ن و ئالاکانی سه‌رکه‌وتن له‌سه‌ر ئه‌و دیواره‌ هه‌ل به‌دن، ئینجا مه‌غۆله‌کان ئاگریان له مال و با‌له‌خانه‌کانی شار به‌ردا، هه‌رچه‌ند به‌م دیوار به‌زاندنه مه‌غۆله‌کان تا پاده‌یه‌ک توانیان سه‌رکه‌وتن تو‌مار بکه‌ن، به‌لام خواره‌زمیه‌کان به‌ریاری گیانفیدی و به‌رگری یه‌کجاره‌کیان دا له پیناو خۆیان و شاره‌که‌یاند، ژنان و مندالانیش له‌م جیهاده‌دا به‌شداریه‌کی کاریگه‌ریان کرد،^۱ دوا‌ی ئه‌مه‌ خواره‌زمیه‌کان ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک له‌سه‌ر به‌رگری کردن به‌رده‌وام بوون، له کۆتاییدا دانیشتوانی شار له (۳) گه‌په‌کدا کۆبوونه‌وه، پاش ئه‌وه‌ی هه‌چ په‌یازتکی به‌رگریان نه‌ماو ته‌نگیان پێ هه‌لچنرا په‌شنیاری خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی خۆیان نیشانی (مه‌غۆل) دا، ئه‌مه‌و زانای گه‌وره (عالی الدین) ی موخته‌سیبی (خواره‌زم) یان بۆ لای سه‌رکرده‌ی سوپای مه‌غۆل نارد، ئه‌ویش په‌یزی لښنا و فه‌رمانی کرد له خه‌وه‌تیک تابه‌تیدا دانیشتن، کاتیک نوینه‌ری خواره‌زمی و سه‌رکرده‌ی سوپای مه‌غۆل له به‌رامبه‌ر یه‌ک دانیشتن، نوینه‌ری خواره‌زم گوتی: (ئیمه - له‌م ماوه‌یه‌دا - سامو هه‌یه‌تی خانمان - به‌ چاوی خۆمان - بین، ئیستا کاتی ئه‌وه‌ هاتوو په‌حه‌متو به‌زه‌یی - خان - ببین)، سه‌رکرده‌ی مه‌غۆلی تو‌په‌ بوو گوتی: چ شتیکتان بینوو له هه‌یه‌تی من؟ په‌یاوی زۆریان لی کوشتم، ماوه‌یه‌کی دوورو دره‌ژ شه‌ریان کرد؟ ئه‌وه‌ منم سامو هه‌یه‌تی ئه‌وانم دیوه، هه‌ر ئیستا هه‌یه‌تی خۆمان نیشان ده‌ده‌م!^۲

ئینجا سه‌رکرده‌ی مه‌غۆل فه‌رمانیدا هه‌موو دانیشتوان به‌جته‌ ده‌ره‌وه‌ی شار، داوا‌ی له پیشه‌وه‌ران کرد به‌ ته‌نیا له شویتیک کۆبینه‌وه، هه‌یانبوو وایکردو له مردن په‌زگاری بوو، هه‌شیانبوو به‌ قسه‌ی نه‌کردن و په‌یان وابوو: ئه‌م پیشه‌وه‌رانه بۆ ولاتی مه‌غۆل به‌پێ ده‌کرین و ئه‌وانه‌ی تریش مانه‌وه له ولاتی خۆیاند ده‌مینه‌وه و نایانکوژن، په‌شبینی خواره‌زمیه‌کان

۱ المصدر نفسه ص: ۱۶۶.

۲ سيرة السلطان جلال الدين منكبرتي ص: ۹۴.

دهرباره‌ی کۆچی پیشه‌وه‌ران بۆ ولاتی (مهغۆل) پاست ده‌رچوو، به‌لام پێشبینی دووه‌میان به‌ پاست ده‌رنه‌چوو، چونکه مه‌غۆله‌کان هه‌موو خه‌لکه‌که‌یان به‌ شمشیر سه‌رپێی، هه‌ر سه‌ربازێکی مه‌غۆلی (٢٤) خواره‌زمیان ده‌دانه ده‌ست و ده‌یکوشتن، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌مان زانی که به‌ سوپاکه‌ی مه‌غۆل له (١٠٠) هه‌زار پیاو پێکهاتبوو ئه‌وا ئه‌و ژماره‌ زۆره‌ی خواره‌زیمان بۆ ده‌رده‌که‌وێت که له لایه‌ن ئه‌و سوپایه‌وه‌ کوشت و بپه‌راون.^١

له‌ کۆتاییدا جگه‌ له‌ کیژۆله‌ی بچوک و مندالی نه‌بالتق — که ئه‌مانه‌ کرانه‌ به‌نده‌و کۆیله‌ی مه‌غۆله‌کان — که‌سیک له‌ دانیشتوانی ئه‌و شاره‌ به‌ ساغی ده‌رنه‌چوو.^٢

س — (ابن الاثیر) و وه‌سف‌ی کاره‌ساته‌که‌ی (خواره‌زم):

مه‌غۆله‌کان ویستیان شوینه‌واری ئه‌م شاره‌ له‌ به‌رچاو ونکه‌ن، بۆیه به‌ربه‌سته‌کانی پووباری (جه‌یحون)یان به‌ پوودا کردنه‌وه‌ و ئاو به‌سه‌ر شارگه‌را قمی کردو هه‌رچی کۆشک و باله‌خانه هه‌بوون هه‌مووی دارمان، کاریکی وای به‌سه‌رهات وه‌کو دویئێ شار نه‌بووبیئت، (ابن الاثیر) ئه‌م کاره‌ساته‌ له‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌دا زۆر به‌ وردی وێنا ده‌کات و ده‌لی: ئینجا ئه‌و — مه‌غۆل — ئه‌و به‌ربه‌سته‌ی به‌ری ئاوی (جه‌یحون)ی گرتبوو له‌ به‌رامبه‌ر شار — ی خواره‌زم — دا، به‌ریان هه‌لدا، ئاو هاته‌ نیو شاره‌وه‌، هه‌موو شاره‌که‌ قم بوو، کۆشک و خانوبه‌ره‌کان ته‌پین، شوینه‌که‌ وه‌کو گۆماویک مایه‌وه‌، هه‌لبه‌ته‌ که‌سیکی ئه‌و شاره‌ له‌و شاره‌دا به‌ پوچ ده‌رنه‌چوو، شاره‌کانی تر که‌مێک خه‌لکیان پزگاری بووه‌، هه‌یان بووه‌ خۆی هه‌شارداوه‌ و هه‌شیان بووه‌ هه‌لاتوه‌، هه‌ندیکیشیان ده‌رچوووه‌ و خۆی به‌ ده‌سته‌وه‌داوه‌، هی واش هه‌بووه‌ خۆی له‌ نیو کورژاوه‌کاندا پاکیشاوه‌ و دوايه‌ پزگاری بووه‌، به‌لام دانیشتوانی (خواره‌زم): ئه‌وه‌ی له‌ ترسی ته‌ته‌ره‌کان خۆی هه‌شارداوو ئاو خنکاندی و داته‌پینی خانوو کوشتی، ئه‌م شاره‌ بوو به‌ کاول و وێرانه‌بوو.^٣

هاوکات له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌دا که مه‌غۆله‌کان ده‌ستیان به‌سه‌ر (خواره‌زم)دا گرت، ته‌ماشای ده‌که‌ین (جه‌نگیزخان)یش خه‌ریکی داگیرکردنی ئه‌و شارانه‌یه‌ که که‌وتونه‌ته‌ لای ژووری ده‌ریای (جه‌یحون)، که گرنگترینیان (ترمزو به‌لخ)، پووداویک که‌ زۆر نامۆ ناوازه‌ و دلته‌زینه‌: کاتیک (جه‌نگیزخان) ده‌ستی به‌سه‌ر شاری (ترمز)دا گرت، فه‌رمانی دا هه‌موو دانیشتوان بچنه‌ ده‌ری شار، فه‌رمانی به‌ سه‌ربازه‌کانی کرد هه‌ هه‌موویان کوشت و بپه‌که‌ن،

١ الدولة الخوارزمية والمغول من: ١٦٦.

٢ المصدر نفسه من: ١٦٦.

٣ الكامل ١٢/١٨٢، الدولة الخوارزمية والمغول من: ١٦٧.

له سه‌رويه ندى كوشتو پرته كه دا سه‌ريازىكى مه‌غولى خه‌ريك بوو پيرېژنه يه ك بكورژيت، نه‌م پيرېژنه ده‌يه ويست سه‌رى خوى به گه‌وه‌ريكى به‌نرخ - كه هه‌ى بوو - بكرېته‌وه، كاتيك مه‌غوله كه داواى گه‌وه‌ره‌كه‌ى ليكرد به بېرى هاته‌وه كه كه قوتى داوه، خيرا مه‌غوله كه سكى پيرېژنه كه هه‌لده‌دريټو گه‌وه‌ره‌كه دېنېته ده‌ره‌وه، نه‌م هه‌واله به خيراى له نښو مه‌غوله كاندا بڼا وپوښه، گومانيان برد هه‌موو دانېشتوانى شار پارو گه‌وه‌ره‌كانيان قووت داوه، له‌به‌ر نه‌مه (جه‌نگيزخان) فه‌رمانى كرد ده‌بى هه‌موو كوژاوو مردووه‌كان سكيان هه‌لېدريټ تا نه‌وه‌ى زېږو مروارى و جه‌واهيز هه‌يه بياهنېتنه ده‌ره‌وه.^۱

پاش نه‌وه‌ى مه‌غوله‌كان ده‌ستيان به‌سه‌ر هه‌ردوك هه‌ريمى (نه‌وديو پوويار) و (خواره‌زم) دا گرت، ئينجا توانيان به ته‌واوه‌تى گه‌ماروى هه‌ريمى (خوراسان) بده‌ن، به جوړيك يه ك له دواى يه ك گورزى خويان ده‌وه‌شاندن و شار له دواى شار داگيريان ده‌كردن و هېچ به‌ريه‌ستېك و هېچ به‌رگريكارى كيشيان له پېگادا نه‌بوو.^۲

۴- له نښو بردنى (خوراسان):

له پايزى ۶۱۷ى كچى/۱۲۲۰ز اينيدا فه‌رمان به (تولوى) كوپى (جه‌نگيزخان) كرا به‌ره و هه‌ريمى (خوراسان) پېشپه‌وى بكات، (جه‌نگيزخان) به نيازبوو به خودى خوى نه‌م هه‌ريمه داگير بكات به‌لام به به‌لگه‌ى نه‌وه كه نه‌و له كه‌نارى خورناواى پوويارى (جه‌يحن) په‌پيوه‌ته‌وه و به مه‌به‌ستى داگير كردنى شارى (به‌لخ) كه يه‌كيكه له شاره ده‌وله‌مهنده‌كان و كه‌وتوته سه‌ر كه‌نارى خورناواى پوويارى (جه‌يحن) به‌پيكه‌وتوه نه‌وا ده‌بى (تولوى) نه‌م نه‌ركه پا‌په‌رېنېت.^۳

أ- ده‌ستبه‌سه‌رداگرتنى (به‌لخ):

شارى (به‌لخ) قه‌لاو شووره‌يه‌كى واى بو نه‌كرايون تا بتوانى له به‌رامبه‌ر هيرش و په‌لاماره‌كانى (مه‌غول) دا خوى پا‌بگريټ، نه‌م شاره له چهند پوويه‌كه‌وه به‌ناويانگ بوو: يه‌كيك بوو له شاره هه‌ره گه‌وره‌كانى خواره‌زمى، به حوكمى نه‌وه كه‌وتبووه سه‌ريه‌كيك له پا‌په‌وه گرنگه‌كانى بازرگانى له ناسيائى نيوه‌پاستدا خاوه‌نى بايه‌خيكي يه‌كجار زوى تابوورى بوو، هه‌روه‌ها له پووى خانوبه‌ره و كوشك و ته‌لارو ناوه‌دانى و قه‌ره‌بالغى و به‌رو بازاپه‌وه له‌وپه‌پى پيشكه‌وتندا بوو، گوتراوه: (۱۲۰۰) مزگه‌وتى گه‌وره‌ى تيدابووه، بى له

۱ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۶۷.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۶۷.

۳ المصدر نفسه ص: ۱۶۷.

هەبوونی ئەوەندە تر لە مزگەوتی بچکۆلە، گەرماوی یە کجار زۆری تێدا بوو، بە تاییبەتی ئەو گەرماوانە ی بۆ خەڵکی بیانی و ئەو بازرگانانە تەرخان کرابوون کە دەهاتنە ئەو شارەو. ^١ لە گەڵ ئەوەدا ئەم شارە لە ساڵی ١٦١٨/ک/ ١٢٢١زیدا خۆی بە دەستەویدا، بەلام لە چنگی وێرانکارانە ی (جەنگیزخان) نە پارێزرا، هاوکات لە گەڵ پووخاندنی شارە کەدا (جەنگیزخان) دانیشتوانە کەشی نە بە خەشی بە لکو کوشتوبپی کردن، ئینجا (جەنگیزخان) بەرەو دواوە کەشایەو (تۆلۆی)ی کوپی بە سەرکردایەتی سوپایەکی (٧٠) هەزار کەسی بەرەو (خۆراسان) نارد.

وەک دەر دەکەوێت (جەنگیزخان) نە خەشی جەنگی کوپی - و بۆ خۆی بەرەو خۆراسان نە پوشت - ئەمە لەوانە یە لە بەر ئەو بووێت ویستبێتی لەم خالی وەستانەدا دەست بە مەملەکەت و سوپاکە یەو بگرێت. ^٢

ب - داگیرکردنی (نەسا) و لەنێو بردنی دانیشتوانە کە ی:

لە ساڵی ١٦١٧/ک/ ١٢٢٠ز پێشەنگی سوپاکە ی (تۆلۆی) کە لە (١٠) هەزار سەرباز پێکھاتبوو بە سەرکردایەتی (توجاش) ی زاوی جەنگیزخان بەرەو هەریمی (خۆراسان) بە پێکەوت، (توجاش) بە خۆی و تێپە سەربازێکە یەو پووی لە (نەسا) کرد، لە گەڵ نزیک بوونەو ی یە کەمین کە تیبە ی سوپاکە موسلمانەکان لێیان هاتنە دەست و تیربارانیان کردن، دەرەنجام ژمارە یەکی زۆریان لێ کوشتن، (بلجوش) ی سەرکردە ی کە تیبە کەش لە نێو کوژراوە کاندابوو، کاتێک (توجاش) بە خۆی و هیژەکانیەو گەشت، فەرمانی کرد (١٥) مەنجە نیق لە دەورە ی شار دابمە زینن، دوا ی تێپە پینی (١٥) پۆژ مەغۆلەکان توانیان کە لێنێک لە دیواری شار بکەن و پاشان لە شەودا داگیری بکەن، کە پۆژ بۆو دەستیان بە تۆلە سەندنەو ی (بلجوش) ی سەرکردە ی کوژراویان کرد، هەر هەموو دانیشتوانیان هینایە دەرەو ی شار، دەستیان لە پشته وەپا گرێدان، هەموویا بە یە کەو بە ستنەو، ئینجا بە ژن و پیاو مندالەو کوشت و بریان کردن، گوتراوە ژمارە ی کوژراوانی شار زیاتر لە (٧٠) هەزار کەس بوو، (نسوی) ئەم کارە ساتە بە شیوە یە ک وینا دەکات کە دل و دەروون بۆی دەهەژێ، دەلی:

و هەکو چۆن شوان مەپو مالەت لێدە خوپی، ئاوا پێش خۆیان دابوون، بردیاننە پشت باخچەکان و لە بەتالاییە ک پیاوگرتن، تەتەرەکان هیشتا دەستی تالان و برۆیان بۆ نێو شار

١ المصدر نفسه ص: ١٦٧.

٢ المصدر نفسه ص: ١٧٢.

دریژ نه کردبوو، هر مه مو ژنو مندالۆ پیاوی شاریان له دهشته فراوانه دا کۆکردنهوه، زیره زیری ژنانو زیقه زیقی مندالۆ و هاتو هاوارو فوغانی پیران په ردهی ئاسمانی ده دپی، ئینجا پییان گوترا دهستی یه کتر بگرن، له دامایان به قسهیان کردن، ئه گه به قسهیان نه کردبانیوه هه لاتبانایه ئه و شاخ نزیك بوو و ژدیهیان پزگاریان ده بوو.

هر كه دهستی یه كتریان گرت: بهر لێزمه ی تیرو كه وانه كانیان دان، له سه ر ته پۆلكه ی بهر ز پالیان خستن، كریاننه خۆراكی درنده كێویه كانو دالاشو قه له په شه كانی ئاسمان، خوینی نۆر پڑا په رده ی نۆر دپیترا مندالانی شیره خۆره به سه ر مه كی دایكه كانیانه وه كۆژابوونو جی هیلرابوون، به زمانی خه لگی قوتارووی ئه و شاره و خه لگی غه واره ژماره ی كۆژاوانی ئه م كاره ساته (٧٠) هه زار كه س بوون.^١

(نسوی) ده گپیتته وه: مه غۆله كان به نیو (خۆراسان) دا بلأوبوونه وه، هر كاتێك په لاماری ولاتیك یان شارێكیان دابایه جووتیاره كانی ئه و هه ریمه یان كۆده كرده وه و هكو ئاژه ل پيش خویان ده دانو له گه مارۆدانی شاره كاندا وه كو سوپهرو مه تالۆ به كاریان ده هینان، ترسو تۆقان دلۆ ده روونو هه ناوی دانیشته وانی داگیركردبوو، تا كار به وه گه یشتبوو حالۆ وه زعی كه سیك له نیو ماله كه ی خۆیدا بوو نۆر خرابتر بوو له حالۆ وه زعی كه سیك كه به دیل گیراوه، چونكه نهیده زانی سه ره نجامی به كوێ ده گات.

مه غۆله كان ئاغاو مسكینه كانیان په شبگیر ده كرده و به تۆبزی له كاروباری گه مارۆداندا به كاریان دینان، هر كه سیك ملی نه دابایه به وه پهی زه بوونی ده كوژا.^٢

ج - كوشتارگای شاری (مه پوه):

سوپایه کی گه وده ی (ته تار) به سه ركردایه تی چه ند كوپیکی (جه نگیزخان) دانیشته وانی دیلکراوی (به لێخ) یان پيش خۆداو به ره و شاری (مه پوه) پۆیشت، سوپاكه به سه ركردایه تی (تۆلۆی) به پێكه ووتو له نزیك شارو له بۆسه یه كدا به سه ر هیزێکی سواره ی توركمانیان داداو زیاتر له (١٠) هه زار كه سیان لێ كوشتن و ئه وانی تریش هه لاتن و ژماره یه کی نۆر پانه مه پو ئاژه لی شاریشیان تالان كرد، له پۆژی دوایدا ١/ محرم ٦١٨ ك/ ٢٥/ فبرایر/ ١٢٢١ زی دا: (تۆلی) به خۆی و (٥٠٠) سواره وه - به مه به ستی ده ستی شانه كرده قه لاكانی شار - هاته ده وروبه ری شار، ماوه ی حه فته یه کی پیتنه چوو ته وای هیزه مه غۆلیه كان له ده ره وه ی شار

١ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ١٧٢.

٢ المصدر نفسه ص: ١٧٣.

کۆبوونەو و خۆیان بۆ هێرش و پەلامار ئامادەکرد، خەڵکی گەمارۆدراوی (مەپو) دوو کەلێنی دەرچوونیان لەبەر دەمدا بوون، بەلام مەغۆلەکان زوو ئەم دوو کەلێنەیان بەدی کردن، بۆیە شەو بە مەبەستی پێگرتن لە هەلاتنی خەڵک و سوپای خوارەزمی لە بەرامبەر دیواری کانی شارو کەلێنەکاندا شەو و نخوونیان کێشا.

پۆژی دواتر (مدیر الملك)ی سەرۆکی شار بە مەبەستی دەرخستنی پێشنیاری خۆ بە دەسته وەدان گەورە زانیانی ئاینی بۆ لای (تۆلۆی) ناردن، بە مەرجێک سەر و مائی دانیشتوان پارێزراو بێ، (تۆلۆی) بەلێنی جێبەجێ کردنی داواکانی پێدان و بەپێی کردنەو، خودی (مدیر الملك) هاتە نێو سەربازگە (مەغۆل) و دیاری بە نرخێ بۆ (تۆلۆی) هێنا بوون، (تۆلۆی) بەلێنی دایە خۆی و دارو دەسته کە لە سەر حکومرانی شار دەهێڵێتەو و پێی گوت: کە چاک وایە بانگهێشتی دارو دەسته کەت بکە تا پۆشاکێ تایبەتیان لەبەر بکەین و خەلاتیان پێشکەش بکەین، (مدیر الملك) بانگهێشتی کردن، کاتێک گەیشتنە نێو سەربازگە (مەغۆل)، (تۆلۆی) هەموویانی لەگەڵ (مدیر الملك) بە یەکتەرەو بەستەو، داوای لێکردن ناوی خەڵک لە دوو لیستی دوورو درێژدا بژمێرن:

لیستەی یەکم: ناوی بازرگانه گەورەکان و سەرمايه داره کانی شاری (مەپو) لە خۆبگرێت.

لیستەی دووهم: ناوی پیشه وەرەن و سنعه تگەرە شارەزاکان لە خۆبگرێت.

ئینجا (تۆلۆی) فەرمانی بە سوپاکەیدا هەموو دانیشتوانی شار بێننە دەرەو، هەموو هاتنە دەرەو و کەس لە نێو شاردا بەجێ نەما، کورسیه کی زێریان هێنا و (تۆلۆی) کوپی جەنگیزخان لە سەری دانیش و ئینجا بپارەکانی خۆی دەرکردن:

● سەرۆکی شارو گەورە سەرکردەکان و کاربەدەسته بالاکانی بە دەسته جەمعی بێننە پیشه وەو بەبەر چاوی دانیشتوانی شار بکوژێن، یەک بە یەکی ئەم وەفدە گەورەیان هێنان و شمشیریان لە گەردندان و خەڵکیش تەماشایان دەکرد و دەرگیان.

● دەرھێنانی پیشه وەرەو سنعه تگەرە شارەزاکان و ناردنیان بۆ (مەنغولیا) بە مەبەستی سوود بینین لە خۆیان و شارەزاییەکانیان.

٣ المصدر نفسه ص: ١٧٤.

به‌لام كه واده‌ی هێرش و به‌ره‌نگاربوونه‌وه نزیك بۆوه سه‌ركرده‌كاني سوپای خواره‌زمی و دانیش‌توانی شار ته‌ماشای ده‌وری به‌ری شاریان کرد: ئاپۆپای په‌شی سوپای مه‌غۆلیان بینی، به‌مه ترس و خه‌وف هه‌ناوی داگیرکردن، بۆیه به‌ ناچاری وه‌فدیکی خۆیان كه له‌ گه‌وره زانیانی ئایینی و پیاوماقولا‌نی شار پێکهاتبوو - به‌ سه‌رۆکایه‌تی (قاضی القضاة = سه‌رۆکی قازیه‌کان) ی خۆراسان به‌ره‌و سه‌ربازگه‌ی (مه‌غۆل) نارد، پێشنیاری خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان و پێدانی سه‌رانه‌ی سالانه‌یان بۆ (تۆلۆی) خسته‌پوو، به‌لام (تۆلۆی) هه‌ناوی به‌ ئاگری تۆله‌ی (توجاش) ی می‌ردی خوشکی گه‌ی گرتبوو و کلپه‌ی ده‌کرد، بۆیه هه‌ر پێشنیاریکی وه‌فده‌که ده‌یخسته‌ پوو په‌تی ده‌کرده‌وه،^١ له‌ پۆژی دووه‌مدا (تۆلۆی) سه‌نگه‌ره‌كاني پێشه‌وه‌ی به‌سه‌رکردنه‌وه‌ و هانی ده‌دان، له‌ پۆژی ١٢ - صفر - ٦١٨ کۆچی / ٧ - ئه‌پریل - ١٢٢١ زاینیدا (تۆلۆی) فه‌رمانی دا له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه هێرش بکریته‌ سه‌ر شار، به‌ درێژایی ئه‌و پۆژو شه‌وه جه‌نگ به‌رده‌وام بوو، ئینجا مه‌غۆله‌کان توانیان ژماره‌یه‌کی نۆر کون و که‌لێن له‌ قه‌لاو دیواره‌كاني شارددا په‌یدا بکه‌ن و له‌ هه‌موو لایا بچنه‌ نێو شاره‌وه، کوچه‌ و کۆلانه‌کان و نێو خانوبه‌ره‌کان ببوونه مه‌یدانی شه‌پو پێکدادان، له‌ کۆتاییدا مه‌غۆله‌کان ده‌ستیان به‌سه‌ر ته‌واوی شارددا گرت، له‌ تۆله‌ی (توجاش) دا ده‌ستیان به‌ کوشت و بێی خه‌لک کرد، ژنه‌که‌ی (توجاش) که کچی (جه‌نگیزخان) بوو، به‌ سه‌رکردایه‌تی (١٠) هه‌زار سه‌ربازی مه‌غۆلی خۆی به‌ نێو شارددا کرد، هه‌ر که‌سیکیان توش ببوایه له‌ ژن و مندال و پیاو و پیر جه‌بیان نه‌ده‌دا و ده‌یانکوشت، هه‌موو خه‌لکی شاریان کوشت، ته‌نانه‌ت سه‌گ و پشیله‌ش له‌م کوشت و بېه‌ پزگاریان نه‌بوو.^٢

به‌لگه‌یه‌ک بۆ ئه‌و قسه‌یه‌: که مه‌غۆله‌کان به‌وپه‌ی سۆزو شه‌وقه‌وه تۆله‌یان له‌ دانیش‌توانی نه‌یساوور ده‌کرده‌وه، ئه‌وه‌یه‌: (تۆلۆی) تێبینی کرد خه‌لکانێک ده‌یان‌ه‌وێت به‌ خه‌وتوویی خۆیان له‌ نێو کۆژراوه‌کاندا پاکێشن تا له‌م کوشت و بېه‌ پزگاریان بێ، بۆیه (تۆلۆی) به‌ مه‌به‌ستی ئه‌وه که‌سی ئه‌و شاره به‌ زیندوویی ده‌رنه‌چی فه‌رمانیدا سه‌ری هه‌موو خه‌لکه کۆژراوه‌که به‌ شمشیر بې‌دری‌ت و سه‌ره‌کان له‌ لایه‌ک دابنرێن و لاشه‌کانیش له‌ ته‌نیش‌تانه‌وه دابنرێن.^٣

١ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ١٧٦.

٢ المصدر نفسه.

٣ الكامل في التاريخ ١٢/١٨١، الدولة الخوارزمية والمغول ص: ١٧٧.

پوځاندنی شار (۱۵) پڅی ځایاند، نیشانه کان ته خت کران جگه له (۴۰۰) که س
پیشه ورو سنع تگر که سیان به زیندوویی له و شاره دا نه هیښته وه، (تۆلۆی) بۆ ئه وه ی
دلنیا بی به ته واوه تی قه لاچۆی خه لکی کردوه پاش پڅیشتنی له شار ژماره یه ک سه ربازی
تیدا به جی هیښتن، تا هر که سیک خۆی به ده ربخت بیکوژن، نه مه و دوا ی پڅیشتی سوپای
مه غۆل ژماره یه ک له خه لکی شار له بن دارو به ردی شار هاتنه ده ره وه و نه وانیش له لایه ن
نه و پۆله سه ربازانه وه کوشت و بر کران، شایانی باسه پوځاندنی ئه م شاره به (۲) مانگ
دوا ی مردنی (علاء الدین خواره زمشا) پوویدا.^۱

س - گه ردنکه چی شاری (هه پات):

دوا به دوا ی کوشت و به و کاولکاریه که ی شاری (نه یسابور)، سوپا که ی مه غۆل به ره و یه کیک
له شاره گرنگه کانی هه ری می (خۆراسان) به پیکه وت که شاری (هه پات) بوو، (تۆلۆی) ی
سه رکرده له پځگادا پۆله سه ربازیکی به ره و شاری (طوس) نارد، هه موو شاریان به ئارامگای
مه شه ده ی (علي بن موسی الرضا) و (هارون الرشید) ی شه وه پوځاندن،^۲ کاتیک (تۆلۆی)
گه یشته سه ر به رزاییه کانی (هه پات) نوینه ری بۆ نځو شار نارد، داوا ی خۆ به ده سته وه دانی ل
ده کردن، نه وانیش به کوشتنی نوینه ره که وه لامی (تۆلۆ) یان دایه وه و خۆیان بۆ به رگری
کردن له شاره که یان ئاماده کرد، هینده ی پینه چوو سوپای (مه غۆل) له هه موو لایه که وه و له
یه ک کاتدا په لاماری شاری دا. دوا به دوا ی گه مارۆدانیک که به پړوا یه تی (ابن الاثیر) (۱۰) پڅی
ځایاند،^۳ به پړوا یه تی میژوونووسانی تریش (۸) پڅی ځایاند.^۴

خه لکی شار داوا یان کرد نه گه ر - ژیان و گوزه رانیان پاریزاو بیټ خۆیان به ده سته وه
ده دن، له و کاته دا خه ریک بوو سوپای مه غۆل په رته وازه یه کی سامناکی تی بکه وئ، بۆیه
(تۆلۆی) به نابه دلپه وه پښنیاری شاری قبول کرد، به لام که چوو نځو شاره وه په یمانی
شکاندو ده وره ی (۱۲) هه زار که سی ل کوشتن، ئینجا حکوم پانیک موسلمانن به سه ره وه
دانان و به فه رمانی بابی شاری (هه پات) ی به جی هیښت و بۆ خزمه ت (جه نگیزخان) ی باوکی
گه رپایه وه (تاله قان).^۵

۱ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۷۷.

۲ الكامل في التاريخ ۳۴۳/۹، الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۵۱.

۳ الكامل في التاريخ ۳۴۳/۹، عودة الروح ص: ۲۱۹.

۴ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ۱۵۲، عودة الروح ص: ۲۱۹.

۵ الكامل في التاريخ ۳۴۳/۹، عودة الروح ص: ۲۱۹.

هێندەى نەخایاند دانیشتوانی (هەپات) هەوالی سەرکەوتنەکانی (جلال الدین منکەرتی)یان بیست کە لە هەریمی (غەزنە) بەسەر مەغۆلەکانیدا تۆمار کردوون، بۆیە ئەوانیش شۆپشیان لە دژی حوکمی مەغۆلی لە شارەکەدا گێپا، ئەمە وای لە مەغۆلەکان کرد هێرشێکی خەست و خۆل بکەنە سەر شارو بە توندو تیزێی داگیرى بکەنەو، تالان و بڕۆیەکی زۆریان لێکردو پاشان کردیانە خۆراکی ئاگیربارانی خۆیان.^١

بەم شێوەیە هەریمی (خۆراسان) گەردنکەچی مەغۆلەکان بوو، شایانی باسە: لەو کاتەدا مەغۆلەکان پەلاماری (خۆراسان) یان دەدا، یەکێک لە تیرە تورکمانەکان کە لە نزیک شاری (مەپو) نیشتەجێ بوو لە ترسی مەغۆلەکان ولات و مولک و مالی خۆیان بەجێ هێشت و بەرەو خۆراوا هەلاتو لە (ئەرمینیا) جێگیر بوو، دواى (٨) سالی تر مەغۆلەکان هێرشیان کردە سەر ئەو هەریمەش، ئەم تیرە ئەوێشی بەجێ هێشت و بەرەو (ئاسیای بچوک) پۆیشت، ئەم تیرە لە (٤٤٠) خیزان پێکھاتبوو (ئورتوغول) سەرکردایەتی دەکرد، توانی لە هەریمی (ئەنقەرە)ی سەر بە سەلتەنەتی (سلجوقی) و هەلگەوتوو لەسەر سنووری دەولەتی (بیزەنتی) جێی خۆی بکاتەو، سەرکردایەتی ئەم تیرە تورکمانە گەیشت بە (عوسمان): کە لە سالی ٧٠٠ کۆچی / ١٣٠٠ زاینیداو پاش لاواز بوونی دەسەلاتی سلجوقی (لە ئاسیای بچوکدا) توانی لەسەر بناغەى دیوارە پوخواوەکانی ئەم دەولەتە دەولەتێکی تازە بۆ خۆی دامەزڕینی، ناسناوی (سولتان)ی بە خۆیەو لکاند، کەواتە (عوسمان) بە دامەزڕینەری پاستەقینەى (دەولەتی عوسمانی) دادەنریت.

٥- داگیرکردنی هەریمی (غەزنە):

کاتێک هەوالی گەیشتنی (جلال الدین منکەرتی) بە خۆو بە سوپایەکی زۆرەو بۆ (غەزنە) بە جەنگیزخان گەیشت، ئەویش بە خۆو بە سوپایەکی (٦٠) هەزاریوە بە پەلە بەرەو ئەو هەریمە بەپێ کەوت، لەرێگادا هەندێک لە سوپاکەى پاسپارد گەمارۆی قەلاى (بامیان) بدەن، زۆریەشى بۆ پوبەپووبوونەو (جلال الدین) بەرپێکەوت، هێندەى نەخایاند هیزەکانی قەلاکەیان گرت و خۆیان بەنیوشاردا کرد، هەرچی کۆشک و تەلارو مزگەوت و مەلپەندەکانی ژیان و شارستانی هەبوون هەرەمویان پوخاندن و تەختیان کردن،^٢

١ عودة الروح ص: ٢١٩، الكامل ٩/ ٢٤٣.

٢ عودة الروح ص: ٢٢١.

له م کاته دا که (جه نگیزخان) سه رکه وتنی یه کلاکه ره وهی به سه ر شاری (بامیان) دا
تۆمارکرد، هه والی بۆهات که (جلال الدین) توانیویه تی سه رپای مه غۆل له ده شته کانی
(بهیره وان) ی نزیك شاری (غه زنه) تیک و پیک بشکیتیت.

(جه نگیزخان) به هه موو سوپاکه یه وه بۆ پوویه پوویه وهی پویش، پيشووتريش: هه ندیک
له هیزه کانی خۆی به مه به سستی چاودیتری کردنی جموجۆله کانی (جلال الدین) و به
هاواره چوون و پیشکه ش کردنی یارمه تی به و سوپایه ی گه مارۆی (قهنده هار) ی داوه
ناردبوونه ده ووبه ری شاری (کابل).

کاتیک پیشه نگی سوپاکه ی جه نگیزخان له (قهنده هار) له لایه ن (جلال الدین) وه
تیکشکیترا، ئەم هیژانه پوویان کرده (بهیره وان) ی نزیك (غه زنه)، جه نگو و پیکدادان له نښان
ئەم سوپایانه و سوپای ئیسلامیداو له ده شته کانی ده ووبه ری (بهیره وان) پویدا،^۱ دوابه دواي
سه رکه وتنی له (قهنده هار) جلال الدین خۆی گه یانده (غه زنه)، ده سستی به کۆکردنه وهی
سوپا و ئاماده سازی کرد بۆ پوویه پوویه وهی له گه ل مه غۆله کان، ئەمه و ئەم سه رکرده
(سيف الدين بقرق الخلیجی، (أعظم الملك) ی حکومرانی (به لڅ) و هه ردووک ئەمیر: مظفر ملک
و حسن قزلق) به خۆیان و (۳۰) هه زار جه نگاوه ری ئەسپ سواره وه له خزمه تیدا ئاماده بوون،
به سوپاکه ی خۆیشی و سوپاکه ی (أمین الملك) ئەوهنده ی تر ده بوون، به مه ژماره ی سوپا
گه یشته (۶۰) هه زار جه نگاوه ر، ئینجا پیشه وهی کردو پویش تا له گه ل هیژه کانی (تۆلۆی
کۆپی جه نگیزخان) له ده سستی (بهیره وان) پیکه لشاخان، جه نکه که به دریزایی ئەو پۆژه
به رده وام بوو، شه و لیک بوونه وه به ئومیدی ئەوه به یانی به یه کتر بگه نه وه، له گه ل ئەو
هه موو فرت و فیل و پیلانه جه نگیانه ی سوپای مه غۆل ده یزانین و به کاری هینان، به لام
ئازایه تی (جلال الدین) گه وره ترین کاریگه ری هه بوو له سه ر تیکشکانی مه غۆله کان و هه لاتنیا
له بهر چاوی سوارانی خواره زمیدا.^۲

(نسوي) زۆر به شیوه یه کی پاست و دروست و جوان وه سفی ناخی خواره زمیه کان ده کات
له و کاته دا، ده رباره ی ئەم سه رکه وتنه ده لئ: کاتیک ئاپۆرای دوو سوپاکه پیکه لشاخان،
(جلال الدین) خودی خۆی هه لمه تی برده سه ر دل و ده روونی (تولیاخان)، سیسته می
سوپاکه ی لیکتراناند، ئالاکانی خسته به رسمێ ئەسپه کان و ناچاری تیکشکان و هه لاتنی

۱ الکامل ۳۴۳/۹، عودة الروح ص: ۲۲۱.

۲ عودة الروح ص: ۲۲۲.

کردن، شمشیری تۆله له سەر گەردنیا بێرز بۆوه، (جلال الدین) به سەر شانی مهغوله کاندایا بازی ده داو به شمشیره که ی له شانیا نپا دایده تاشین، چۆن وانەکا که له کاتی کدا: به کوشتنی برایه کانی و له دهستدانی باب و مهمله که ت و که سوو کاره که ی پشتیان شکاندوه، به ته نی ماوه ته وه نه باب ماوه نه کوپ ماوه نه سه یید ماوه نه کۆیله ماوه.

(تۆلۆیخان) له نیۆ بلیسه ی ئاگری شه پدا شکستی خوارد و به زی، دیلیکی زۆریان لیکرا، خواره زمیه کان تۆله یه کی توندو تیزیان له مهغوله کان کرده وه و بزماریان له گوئی دیله کان داده کوتان، (جلال الدین) ته ماشای ده کردن له خووشی ئه م سهرکه و تنه ده م و چاوی گه شابۆوه.^٢

به هۆی ئه م سهرکه و تنه ی (جلال الدین) هه ندیک شاری نیسلامی که پێشدا به خووشی خۆیان به دهسته وه دابوو کوده تایان به سەر مهغوله کاندایا کرد، یه کیک له و شارانه (هه پات) بوو، به لام کوده تاکه هیشتا له نیۆ لانکه دا بوو سهرکوت کرایه وه، هه روه ها هه ر به هۆی ئه م سهرکه و تنه ی (جلال الدین) وه ترسو تۆقین که و ته دل و ده روونی ئه و سوپایه ی قه لای (به لئخ) ی گه مارۆ دابوو، به ناچاری گه مارۆکه یان له سهر لا برد.^٣

سهرکه و تنه ی (جلال الدین) له ده شتی (بیره وان) سهرکه و تنیکی کاتی بوو، کاتی که ده سته که و ته کانی جه نگی له نیۆ سهرکرده و سهریازانی سوپاکه یدا دابه ش ده کرد دوو سهرکرده ی بالا له سهر ئه سپیکی عه ره بی کیشه یان له نیواندا دروست بوو، کار به وه گه یشت یه کیکیان شوپکه داریکی به سهری به رامبه ره که یدا کیشا، سولتان به م سوکایه تییه نا قایل بوو، به لام شوپک وه شینه که داوای لیبوردنی نه کرد، ده ره نجام سهرکرده که ی تر به خووی به سهریازه کانیه وه به ره و شاری (بیشاور) ی سهر سنووری (هیند) کشایه وه، پاش ئه وه ی هه موو هه وله کانی سولتان بۆ گێرانه وه یان به هه وادا چوو ژماره یه کی زۆر له سهریازانی (تۆیغور) ی شاری غه زنه په یوه ندیان پێوه کردن.^٤

له م کاته دا سوپای موسلمانان دووبه ره کی و دابه شبوونی تیکه و تبه وو، (جه نگیزخان) — بۆ تۆله ی شکسته ی ده وری به یه وان) — خووی گه یانده (غه زنه)، (جلال الدین) له م کاته دا که ئاژاوه و په رته وازه یی له نیۆ سوپاکه یدا په یدا ببه وو — نه یه ویست خووی تووشی شه پی

١ سیره السلطان جلال الدین ص: ٨٠-٨١.

٢ الدولة الخوارزمية ص: ١٨٢.

٣ عودة الروح ص: ٢٢٢.

٤ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ١٨٧.

خۆتپێن بکات، له بهر ئه مه بریاریدا به رهو دهشتیکی هه لکه وتووی خۆرئاوای پووایی (سند) پاشه کشه بکات، که گه یشته ئه وێ دهستی به نامه نووسین کرد بۆ ئه و سه ربازو سه رکردانه ی له سوپاکه ی جودا ببوونه وه و ده یه ویست به لای خۆیدا پرایانکی شیتته وه،^۱ ئه مه و سولتانی خواره زمی له سالی ۶۱۸ کۆچی/ ۱۲۲۱ زاینیدا دهستی به پیکه ستنه وه ی ئه و سوپا سه ربازیه کرده وه که تا ئیستا له گه لیدا مابۆوه، سه رکردایه تی کردنی ده سته پاستی سوپاکه ی به (ئامین مولک) سه رکرده سپاردو فه رمانی پێدا پشتی به لای پووایی (سند) وه بدات، فه رمانی به سه رکرده ی بالی چه پیش کرد پشت به به ربازییه کانی چیا یه کی ناوچه که وه بدات، خۆیشی له و نێوه نده دا مایه وه، ئینجا ناگری جه نگ هه لایسا، له سه ره تادا خه ریک بوو مه غۆله کان بشکێن، به لām هینده ی نه خایاند له پشته وه را خۆیان به نێو سوپای ئیسلامدا کرد، له پشته وه شپا له بالی پاستی سوپای ئیسلامیانداو ده ره نجام موسلمانانه کان تیکشکان،^۲ (جلال الدین) له گه ل ئه مه شدا خۆی به ده سته وه نه دا، جگه له (۷۰۰) که سی به جه رگو ناژا که سی تری به ده سته وه نه مابوو، به رده وام جه نگی ده کرد، (ابن الاثیر) به م شیوه یه باسی ئه م پووداوه ده کات: هه ره مو لایه ک دانیان به وه داهینا که ته واوی جه نگیه کانی تر له به رامبه ر ئه م جه نگیه دا گالته و گه پ بوون،^۳ ئامانجی (جلال الدین) له م جه نگیه دا ئه وه بوو که ده یه ویست که لێنێک له نێو سوپای مه غۆلدا دروست بکات و دوا یه ش به ئاسانی خۆی پێدا قوتار بکات، به لām له کۆتاییدا پووی له پووایی (سند) کرد، به سواری ئه سه په که یه وه خۆی به پووباره که دادا که (۱۰) مه تر (۲۰ ذراع) قوول بوو، به م شیوه یه توانی له پووباره که بپه رپێته وه و به رهو که ناری خۆره لات به وات، ژماره یه کی زۆر له سه ربازه کانی کوژران و نه وانه ش ویستیان به رهو که ناری خۆره لات هه لێن خۆیان به پووباره که دادا و خنکان، یه کێک له کوپه کانی — که ته مه نی (۷) سالان بوو — به دیل گیراو (جه نگیزخان) به دهستی خۆی کوشتی، که (جلال الدین) گه یشته سه ر قه راغ پووایی (سند) دایکی و دایکی کوپه که ی و خیزانه که ی هاواریان لێکرد توخوا ئه گه ر نه مانکوژی و له دیلکران پزگارمان نه که ی، فه رمانی پێکردن خۆیان هه لدا یه نێو پووباره که وه و خنکان، ئه مه یه کێک بوو له به لا سه رسو په نیه ره کان و موسیبه ته که م وێنه کانی میژوو.^۴

۱ سیره السلطان جلال الدین ص: ۱۵۶-۱۵۷.

۲ عودة الروح ص: ۲۲۳.

۳ الکامل ۳۴۴/۹، عودة الروح ص: ۲۲۴.

۴ تتمة المختصر في أخبار البشر لابن الوردي ص: ۱۵۵.

شایانی باسه (جلال الدین منکبرتی) وهکو وهفاداریهك بۆ ئه وه ئهسپه ی كه به سواری ئه وه له پوو باره كه په پیه وه و بوو به مایه ی پزگار کردنی له لای خۆی هیشه وه و پارێزگاری لیده کرد، تا گه پایه وه ولاتی خۆی - سواری نه ده بوو و خزمه تێکی باشی ده کرد.

مه غۆله كان زۆریان چه ز لێی بوو خۆ بگه یه ننه (جلال الدین) و - له پوو باردا بیگرن - بۆیه زۆریان بریاریندا خۆ له پوو باردهن، به لام (جهنگیزخان) به په له هاته پێشه وه و نه یه شت ئه م کاره ئه نجام بهن، کاتێک (جهنگیزخان) بیستی (جلال الدین) فه رمانی داوه هه رچی زێرو زیوی پێیانه هه لیده نه نێو پوو باری سنده وه - نه وهك به رده ستی مه غۆله كان بکه وێ. هه ندێک له پیاوانی خۆی ناردو خۆیان له پوو بار هاویشته و توانیان هه ندێک له و زێرو پاره بیینه ده ره وه.^۱

له گه ل ئه وه دا سولتانی خواره زمی و سوپاکه ی توشی ئه م شکسته بی په زایه وه له لۆیسته زیده ناخۆشه بوون، به لام (۴) هه زار سه ربازی خواره زمی توانیان خۆ له چه نگ دوژمن پزگاریکه نه و به پوو باری (سند) دا بپه پنه وه و - به پووت و قووتی و پێخواسی وه کو تازه له گۆر هاتبه ده ره وه و بۆ مه يدانی چه شرو حیساب بچن - بگه نه که ناری خۆره لاتی ده ربای سندوق له ده وه ی سولتانه که یان کۆ بینه وه،^۲ شتێکی سروشتی و ئاسایی بوو که کاتێک (جلال الدین) به م هه موو سه ربازانه ی خۆی گه یشت زۆر شادومان بیی.^۳

ئه وه ی گومانی تیدا نه بی: (جلال الدین) له و ماوه یه داو داوی کاره ساتی سند که له ولاتی هیند گوزه راندی (له تاو خۆی و ده وله ته که ی) له شیوه ی مرقفێکی شکاوو داماو خۆی ده رده خست، (ابن الوردی) له چه ند دێره شیعرێکدا وه سفی (جلال الدین) و ده وله ته که ی ده کات: که چۆن له پێشدا گه یشتبووه لوتکه ی شکۆداری و بالاده ستی و داویه ش چۆن که وته دۆلی قولی دامای و زه بوونی، وه کو ده لێ:

من ملك الدنيا ودانت له	فالجهل كل الجهل أن يحسدا
بقدر ما ترفع أصحابها	تحطمهم فالرأي قرب المدا
ويلي على المغري بعليائها	سيصنحك اليوم ويبكي غدا
تعطيه كالמשفق لكنها	تبطش في الأخذ كبطش العدا
مبتدأ حلو لمن ذاقه	ولكن انظر خبر المبتدأ

۱ الدولة الخوارزمية ص: ۱۸۷.

۲ سيرة السلطان جلال الدين منكبرتي ص: ۸۵.

۳ الدولة الخوارزمية ص: ۱۸۸.

غدارة خوانة أهلها ما زهد الزهاد فيها سدى^۱

(جلال الدین) له ئازایه تی و پێشپه وی کردندا به نمونه دههینریته وه، (جهنگیزخان) ی دوژمنی نۆری پێ سه رسام بوو، ده رباره ی ئه و گوتبووی: (پیاوی ئازا ده بی ئاوابی).^۲ به کاربه ده ستانی ده ولته که ی خۆی ده گوت: (ئه و باوکه چه ند به خته وه ره که پۆله ی ئاوا ئازاو به میزی وه ک (جلال لدین) ی ئی ده بی، چونکه چیاوی ئازا له لای پیاوی ئازا نرخسی ده زانری، ئه گه رچی ئه و پیاوه سه رسه خته رین دوژمنیشی بی).^۳

(غه زنه) دواهه مین هه ریم بوو له هه ریمه کانی جیهانی خۆره لاتی ئیسلامی و له سه رده می (الناصر الدین الله) ی خه لیفه ی عه باسیدا له لایه ن مه غۆله کانه وه ده ستی به سه رداگیرا، پاش دلتیابوونی (جهنگیزخان) له وه که به ته واوه تی به سه ر ئه و هه ریمانه دا زالبووه و تۆله ی له بکوژانی بازرگانه کانی کردۆته وه له شاری (ئه ترپا)^۴ و خاکی فراوانی خۆره لاتی ئیسلامیان له چینه وه تا عیراق خستۆته ژیر قه له مپه وی خۆیانه وه، ئینجا پێیه کانی خۆیان له هه موو که رته کانی ده ولته تی (خواره زمی) چه قاندن، هه ریمه داگیرکراوه کان له خۆره لاته وه تا خۆرئاوا ئه م ده ولته تانه ی ئیستا ده گریته وه:

- ۱- کازاخستان، ۲- قرغیزستان، ۳- تاجیکستان، ۴- ئۆزبیکستان، ۵- تورکمنستان، ۶- پاکستان، جگه له ناوچه کانی باشووری که به هه ریمی (کرمان) ناسراوه، ۷- ئه فغانستان، ۸- زۆرینه ی ئێران، جگه له ناوچه کانی به شی خۆرئاوای سه ر سنووری عیراق که ئیسماعیلیه کان تییدا نیشته جی بوون، ۹- ئازهربايجان، ۱۰- ئه رمینیا، ۱۱- جۆرجیا، ۱۲- باشووری خۆرئاوای په وسیا.^۵

۶- کۆتایی هاتنی (جلال الدین منکبرتی):

دواهه مین سولتانی خواره زمی (جلال الدین منکبرتی) ییش ۶۱۷-۶۲۷ک نه یتوانی هه تا سه ر خۆ له به رامبه ر مه غۆله کان پابگری، چونکه دوا به دوا ی سه رکه وتنه مه زنه که ی که له سالی ۶۱۸ک و له ده شتی ده ووبه ری (به یره وان) ی نزیک شاری (کابول) به سه ر مه غۆله کانییدا تۆمار کرد، هه ر له هه مان سالداو به هۆی ناکۆکی و دووبه ره کی سه رکرده کانی سوپاکه یه وه له

۱ تتمة المختصر في أخبار البشر ص: ۱۵۵.

۲ الدول المستقلة في المغرب الاسلامي ص: ۱۸۸.

۳ المصدر نفسه ص: ۱۸۹.

۴ عودة الروح ص: ۲۲۴.

۵ قصة التتار ص: ۶۵.

بهرامبەر سوپاکه‌ی (جهنگیزخان) دا تیکشکاو به ناچاری له پوواری (سند) په‌په‌وه‌و به‌ره‌و ولاتی (هیند) هه‌لات.^١

به‌ره‌وه‌ی له‌سالی ٦٢١ هیندستان به‌جی بیلێ، بپاریدا پوو له‌سنووری ئه‌وپه‌پری خۆرئاوا بکات، به‌واتیه‌کی تر بپاریدا خۆی و سوپاکه‌ی له‌دوورترین خالی پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی مه‌غۆله‌کان جیگیر بکات، لێره‌وه‌ ده‌ستی به‌پۆیشتن کردو هه‌موو ئه‌و بیابانه‌ وشکه‌رۆیه‌ی بپری که‌خاکی هیندستان و کرمان لێک جودا ده‌کاته‌وه‌، (بوراق حاجب)ی حکومرانی هه‌ریمی کرمان به‌گه‌رمی پیشوازی لێکردو دلسۆزی خۆی بۆ ئاشکرا کردو به‌سولتان و گه‌وره‌ی خۆی قبول کرد، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا یه‌کێک له‌که‌په‌کانی خۆی پیشکه‌ش کرد، سولتانیش لێی قبول کردو هاوسه‌رگیری له‌گه‌ڵ که‌په‌که‌ی ئه‌نجامدا، به‌هه‌مان شیوه‌ (سعدالله ئه‌تابه‌ک)ی حکومرانی هه‌ریمی (فارس) و (علا الدین)ی حکومرانی (یه‌زد)یش هه‌مان هه‌لوێستی حکومرانی کرمانیان له‌ به‌رامبەر سولتانێ خواره‌زمیدا نواندو به‌سه‌رگه‌وره‌ی خۆیان قبول کرد.^٢

هه‌نگاوی دووه‌می (جلال الدین) ده‌ست به‌سه‌رداگرتنی شاری (ئه‌سفهان)ی پایته‌ختی هه‌ریمی کوهستان بوو له‌ ناوچه‌ی خۆرئاوای ئێران، کاتی خۆی (غیاث الدین)ی برای له‌ لایه‌ن (سولتان علا الدین)ی باوکیه‌وه‌ کرابوو حکومرانی ئه‌م هه‌ریمه‌، پاش پۆیشتنه‌وه‌ی مه‌غۆله‌کان به‌ره‌و خۆره‌لات (غیاث الدین) ده‌سه‌لاتی خۆی به‌ شیوه‌ی جاران تێدا جیگیر کرده‌وه‌، له‌گه‌ڵ ده‌رکه‌وتنه‌وه‌ی (جلال الدین)ی برای ئه‌ویش وه‌کو حکومرانه‌کانی تری هه‌ریمه‌کانی ئێران چوو هه‌ر ئالای سولتان (جلال الدین)ه‌وه‌، به‌م شیوه‌یه‌ ته‌واوی خۆرئاوای ئێران چوو هه‌ر ده‌سه‌لاتی (جلال الدین)ه‌وه‌، ده‌وله‌تی تازه‌ی خواره‌زمی له‌گه‌ڵ خیلافه‌تی عه‌باسیدا بوونه‌ هاوسنووری یه‌کتری، بارو دۆخه‌ سیاسیه‌کان زۆریان یارمه‌تی (جلال الدین)دا، له‌ شه‌ه‌ری سالی ٦٢٢ کۆچیدا خه‌لیفه‌ (الناصر لیدین الله)ی عه‌باسی و دوژمنی خواره‌زمیه‌کان وه‌فاتی کرد، خه‌لیفه‌ (الظاهر)ی کورپیشی ته‌نها (٩) مانگ ژیاو له‌ په‌جیه‌ی ٦٢٣ی کۆچیدا وه‌فاتی کرد، پاش ئه‌ویش (المستنصر بالله)ی کورپی له‌ سالی ٦٢٣-٦٤٠ هه‌لوه‌ی خیلافه‌تی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت، به‌لام ئه‌و (له‌گه‌ڵ خواره‌زمیه‌کاندا) هه‌زی به‌ پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی سه‌ربازی نه‌ده‌کرد، تا کار به‌وه‌ گه‌یشت له‌ کۆشکی خیلافه‌تدا پیشوازی له‌ نوێنه‌ری (جلال الدین) کرد.^٣

١ الأتراك الخوارزميون ص: ٢٥.

٢ كنز الدبر وجامع الغرر ٢٦١/٧.

٣ المصدر نفسه ص: ٢٨.

له لایهکی ترهوه مهغۆلهکان له سالی ۶۲۴ی کۆچیدا به مردنی (جهنگیزخان)ی خاقانی گهوره یانهوه سه رگه رم بیهون،^۱ به ئاماده کردنی (کۆریلتا)وه سه رقال بیهون تا بتوانن خانیکی نوی بۆ خویان ههلبژێرن.

ئه مه وه له ماوهی (۲) سالدا (تۆلۆی) کوپی جهنگیزخان کاروباری ولاتی به پێوه دهبرد تا له سالی ۶۲۶ک/۱۲۲۹زاییندا (ئۆکتای)ی کوپی (جهنگیزخان)یان ههلبژاردو کردیانه خانی گهورهی خویان.^۲

هاوکات له گه ل ئه م پروداوانه دا (جلال الدین) دهره فتهی وه رگرتو به ره و باکوور پۆیشتو هه ریمی (نازه ربایجان)ی خسته ژیر پکیفی خۆیه وه، له ویشه وه تپه پی کردو هیرشی کرده سه ر (که ره ج) و مه سیحیه کانی تیکشکاندن و دهستی به سه ر شاری (تفلیس)ی پایته خندا گرتو تۆله ی هه موو ئه و تاوانانه ی لێ کردنه وه که دهره ق به موسلمانان به گشتی و موسلمانانی نازه ربایجان به تایبه تی ئه نجامیان دا بوو.^۳

۱- سه ره تای کۆتایی هاتنی (جلال الدین منکبرتی):

سه ره تای دهرکه وتنی خواره زمیه کان له ۲۸ی جه مادی دووه می سالی ۶۲۷ی کۆچی له شاری (خه لات)ی سه ر به ده سه لاتی (مه لیک ئه شره فی کوپی عادلی ئه یوبی) بوو به سه ره تای کۆتایی هاتنی سولتان (جلال الدینی مونکه به رتی)، ئه مه وه له ۲۸ی په مه زانی ۶۲۷ی کۆچیدا سوپای (جلال الدین) له نزیک نازه ربایجان له لایه ن سوپای ئه ییوبیان و سلجوقیان پۆمی تالاری شکستی دهرخوارد درا، خودی سولتان به زی و به ره و نازه ربایجان هه لات و سه ربازه کانیشی به مه به سستی هه سانه وه یه کی که م به ره و بیابانی (موغان) به پێکردن.^۴

ئیسماعیلیه کان (له ئالمۆت) که پێشدا له لایه ن (جلال الدین) وه ته نگیان پێ هه لچنرابوو ناچاری پێدانی سه رانه ی سالانه بیهون - نه یانه یشت ئه م هه له له ده ست دهرچیت، له به ر ئه مه ده ستیان به نامه و نامه کاری کرد بۆ (مه غۆله کان) تا پێش ئه وه ی له م زه بوونی یه هه ستیته وه به سه ریدا دان و کۆتایی به ده سه لاتی بێنن، له پاستیدا مه غۆله کان دهرباره ی ئه مه پێویستیان به هاندانی ئیسماعیلیه کان و غه ییری ئه وانیش نه بوو، له گه ل

۱ جامع التواریخ رشید الدین ص: ۲۸.

۲ الأتراك الخوارزميون ص: ۲۸.

۳ المصدر نفسه ص: ۲۸.

۴ المصدر نفسه ص: ۲۸.

هەلبەردى (ئۆكتاي) كۆپى (جەنگىزخان) بە خانى گەرەى (مەغۇل)، ستراتىژىيە تىكى تازەى (مەغۇل) سەرى هەلدا، كە خۆى لە (۳) پېرۆسەى داگیركارى سەربازى بەدواى يەكدا دەخستەپوو، يەكەمیان: بۆ سەر باشوورى چىن، دووهمیان: بۆ سەر خۆرئاواى ئىران، سىيەمیان: بۆ سەر خۆرەللاتى ئورپا، بەم شىوہە خۆرئاواى ئىران بە تايبەتیش باكوورى خۆرئاواى بوو بە ئامانجى سەرەكى ھىرشى مەغۇلەكان، كە (جلال الدين منكبرى) سولتانی خوارەزمى و سەرەختەرىن دوزمنى ئەوان خۆى لەویدا مەلاس داوہ.

ھەرچەندە سولتان (جلال الدين) لەگەل ھەموو لايەك ناتەبا بوو، بەلام ھەرچۆنیک بوو دەستى بە نامە ناردن کرد بۆ لای: (المستنصر بالله) خەلیفەى عەباسى و (مەلىك ئەشرەفى ئەيوپى) حكومرانى دیمەشق و جەزیرە و (سولتان علاء الدين كەيقوباد) سولتانی سلجوقیەكانى پۆم و چەندىن مىرو حكومرانى ترى ولاتانى موسلمان وەكو حكومرانى (مىافارقىن) و (ماردىن)، داواى لىكرەدبوون بە ھاوارىوہ بچن و سوپای بۆ بنىرن تا بە ھەمووان پووبەپووى ھىرشەكانى ئەم دوزمنە داگیركارە ببەوہ كە ھەرپەشە لە ھەموو موسلمانان و جىھانى ئىسلام دەكات، بەلام وەلامیان نەدایەوہ و پشٹیوانیان لى نەکرد.^۱

ب - تىكچوونى ھاوسەنگى سەربازى:

تىكشكانى يەكەمى خوارەزمیەكان لە لايەن مەغۇلەكانەوہ ئەنجامگیرەكى سامناكى لە پاش خۆى بەجى ھىشت و كاریگەرى گەرەى لەسەر پووداوہ يەك لەدواى يەكەكانى خۆیەوہ دانا.

سوپای خوارەزمى شكستىكى گەرەى خوارەبوو، كە خۆى لە: ھەزاران كۆژراو و دىلو تىكچوونى سىستەمى سەربازى و لەدەستدانى زەبت و پەبت لە نۆو سوپاداو نەمانى ھەيەت و سامى سوپاكەيان لەبەر چاوو دلى ھىزە سەربازىەكانى ھاوسى دا خۆى دەنواندكە پىشدا ماىەى مەترسى بوو.

ئەم تىكچوونە لە ھاوسەنگى ھىزى سەربازى ناوچەكەدا سەرى كىشا بۆ دەرکەوتنى چەند ئامازەيەكى سىياسى لە لايەن ھىزە سىياسىەكانى ناوچەكەوہ، زۆربەى مەرەكانى (جزیرە) ھاتنە سەر ئەو باوہرەى كە ئەم ھەلوپستە نوپىە بە خىراى دەيانخاتە ژۆر تاوولى دەسەللاتى (ئەيوپى) - ى كە خۆى لە مەلىك ئەشرەفى نىشتەجىي دیمەشقدا دەبىنپتەوہ و لە لايەن (كامىل)ى براى و حكومرانى مىسرەوہ پشٹیوانى لى دەكرىت -، لە لايەكى ترەوہ دەرۋازەى

زۆریه‌ی شاره‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی سولتانی خواره‌زمی له‌ خۆره‌لاتی شاری (خه‌لات) له‌ به‌رده‌م (چاوی ته‌ماعی) سلجوقیه‌کانی پۆمدا کراونه‌وه،^١ هه‌روه‌ها مه‌مله‌که‌تی (که‌پج)ی مه‌سیحیش به‌ تاییه‌تی (تفلیس)ی پایته‌خت به‌ خێرای خۆی له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی خواره‌زمی پزگار کرد،^٢ هێنده‌ی نه‌خایاند: ژماره‌یه‌ک شاری گرنگی وه‌کو (ته‌وریزو کنجه) له‌ ده‌سه‌لاتی خواره‌زمی هه‌لگه‌پانه‌وه‌و له‌ هه‌ندێک شاردا خه‌لکیشیان لێ کوشتن، ئیسماعیلیه‌کانیش له‌ (ئالموت) فێر بیه‌وون ده‌ستی ده‌ستیان به‌ و باج و پیتاکه‌ ده‌کرد که له‌ لایه‌ن سولتانی خواره‌زمیه‌وه له‌ سه‌ریان دانرابوو.^٣

به‌لام مه‌ترسی هه‌ره‌ گه‌وره‌ مه‌غۆله‌کان بوون، هێرش و په‌لاماره‌که‌یان له‌ سه‌عاتی سفردا بوو، به‌ تاییه‌تی دوا‌ی ئه‌وه‌ی پێشه‌نگی سوپا که‌یان گه‌یشتبووه‌ شاری (په‌ی)، پێگای هه‌ری‌می نازه‌ربایجان که سوپا به‌زیوه‌که‌ی خواره‌زمی تێیدا په‌رت و بلأو بیه‌و له‌ به‌رده‌میاندا کرابووه‌.

هه‌موو ئه‌و ئاماژانه‌ هه‌والیان ده‌دا: ده‌وله‌تی خواره‌زمی ده‌پوخی و ئه‌ستێره‌ی (جلال الدین منکبرتی)ی دوا‌ین سولتانیشی ئاوا ده‌بی.^٤

ج - (جلال الدین منکبرتی) و ئه‌و هه‌لانه‌ی له‌ قوناغی دوا‌یدا که‌وته‌ نیویانه‌وه:
هه‌ر هه‌موو ئاماژه‌که‌ره‌کان پێمان ده‌لێن ده‌بی ده‌وله‌تی خواره‌زمی نه‌مێنیت و ئه‌ستێره‌ی سولتانه‌که‌شی ئاوا بیه‌یت، چونکه‌ دوا‌به‌دوا‌ی شکستی یه‌که‌می که‌وتبووه‌ نیو هه‌له‌ و په‌له‌یه‌کی زۆره‌وه، له‌و هه‌لانه‌:

- لاوازیوونی سیسته‌می زانیاری هه‌والگیری: کاتی‌ک یه‌کێک له‌ سهریه‌کانی هه‌والی هه‌له‌ی ده‌رباره‌ی گه‌پانه‌وه‌ی مه‌غۆله‌کان دا‌بوو، سهریه‌یه‌کی تریش که‌وتبووه‌ نیو بۆسه‌ی مه‌غۆله‌کانه‌وه له‌ لای شاری په‌ی، سهریه‌ی سێهه‌میش به‌ فه‌رمانی خودی سولتان پۆکه‌وت و هه‌چ کامێک له‌ ئه‌ندامه‌کانی بۆ مازنده‌ران و خۆراسان نه‌پۆیشتن.

- بیروبو‌چوونی هه‌له‌ی (جلال الدین) سه‌باره‌ت به‌وه: که‌ مه‌غۆله‌کان وه‌رزنی زستان له‌ (عیراقی عه‌جه‌م) ده‌مێننه‌وه‌و تا وه‌رزنی به‌هار نایه‌نه‌ نیو خاکی (نازه‌ربایجان) هه‌وه، بۆیه‌ له‌ نکاوو له‌ حاڵه‌تی چاوه‌پوان نه‌کراودا به‌سه‌ریان دا‌داو به‌ ناچاری ژنه‌کانی و خه‌زانه‌که‌ی له‌

١ المصدر نفسه ص: ٣٠.

٢ المغول للعیرینی ص: ١٨٠.

٣ الأتراك الخوارزميون ص: ٣١.

٤ المصدر نفسه ص: ٣١.

(ئەپاك)ى نزيك (تەورژىن) بەجى ھىشتن و خۆيشى بە پەلە و بە مەبەستى كۆكردنە وەى سەربازە پەرت بووەكانى بەرەو (مۆغان) بە پێگەوت.^١

— گروگرتنى (جلال الدين) بۆ نووسىنى نامە بۆ (مەلىك ئەشرەفى ئەيوبى)ى حكومپانى (جىزىرە و ئەخلات) بە مەبەستى بە ھاوارەو وە چون، لە گەل ئەمەشدا دلسۆزەكانى دەورەبەرى پىيان گوتبوو ئەمە ھىچ سوودىكى نابى، بە تايبەتیش كە (جلال الدين) لە شەوى گەمارۆدانى شارى (ئەخلات) دا (ست خاتوونى كەپەجى) — ى ھاوسەرى مەلىك ئەشرەف و حكومپانى ئەو شارە — ى گرتبوو و سووريش بوو لەسەر ھىشتنە وەى لە لای خۆى ھەتا دواى تىكشكانىشى لە بەرامبەر سوپاى (مەلىك ئەشرەف) و سوپاى (سلجوقى)ى ھاوپەيمانى لە پەمەزانی ٦٢٧ى كۆچیدا.^٢

— تەرخانگردنى (٦) ھەزار ئەسپسواری خوارەزىمى بۆ ھێرشکردنە سەر شارەكانى (خەرتبەرت و مەلەتییە و ئەرزىجان) بۆ تۆلەسەندنە وە لە (علاء الدين كەيقوباد)ى سولتانى سلجوقى پۆمى، بەللى لە گەل ئەوەشدا (جلال الدين) دواى شكستى يەكەمى تەنگى پێھەلچنرابوو و ھىرشى مەغولەكانىش سەرانسووى لى دەكرد، ئەوا ئەو ھىزە ئەسپسواری خۆى ناردە سەر ئەو شارە پۆمیانە و تالانىكى زۆريان گرت و ھىندەيان ئاژەل ھىتابوونە وە سەربازگەى خوارەزىمى كە (٢٠) مەپ بە دینارىك دەفرۆشران،^٣ ئەنجامدانى ئەم كارە لە لایەن سولتانى خوارەزمیە وە ئەوپەرى كورتبىنى ئەو دەردەخا لە بوارى سیاسەتى پۆژدا، چونكە ئەو بەم كارەى ھەموو ئەو ئومیدانەى تەفرو تونا كردن كە بەند بوون بە ئەگەرى گۆپانى ھەلوئىستى سلجوقیەكان لە گەلیدا بە تايبەتى لە مەملانى چاوەپوانكراوەكەى لە دژى ئەو مەغولانەى سەرەتاتكەى پەلامارى سەر پاشماوھى دەولەتەكەى دەكەن.^٤

— تەفرەخواردنى (جلال الدين) بە نامەى (مەلىك ئەرتقى مەسعودى كوپى ئەپتق) حكومپانى (ئامەد): ئەو لە و نامەیدا ھانى دەدا و لاتى سلجوقیەكانى پۆم داگیر بكات، بەلئىشى پىداوو (٥) ھەزار سەربازى بۆ پشتیوانىکردنى بۆ دەنێرى، كاتىك (سولتان جلال الدين) — ئەم نامەى پى گەشت — پوو لە شارى (ئەسفەھان)ى پایتەختى ھەرىمى كۆھستان (چیا) بەرەو (ئامەد) وەرسوپاند، كاتىك مەغولەكان پاوە دوویان نا پەناى بۆ

١ تاریخ ایران بعد الاسلام عباس اقبال ص: ٤٠٤.

٢ الأتراك الخوارزميون ص: ٣٢.

٣ المصدر نفسه ص: ٣٢.

٤ المصدر نفسه ص: ٣٢.

دیوارو قه لاکانی ئه و شاره برد، به لام (مه لیک مه سعود) ده رگاکانی بۆ نه کردنه وه و دهستی به پوه وه ناو خه لکه کهشی به ردارانیان کرد، بۆیه به نا ئومیدی گه پایه وه و به نا چاری و به ته نیا پوه به پوهی مه غۆله کان بۆوه.

— متمانە ی ته وای خۆی له سه ر (ئۆته رخان) دانا بوو، که به خزمایه تی له پرسی خالوانه وه پیتی ده گه یشته وه، (ئۆته رخان) هه میشه ترسو بیمی وه به ر ده خست و ده یه ویست به م شیوازه به سه ر ته له ی هه له یدا بخات، جار یکیان وای خسته خه یاله وه که مه غۆله کان له سنووری (مناز جرد) نه ماون و گه پاونه وه، کات یکیش په نای بۆ (ئامه د) برد و په نایان نه دا، له کاتی هه لاتنیدا ئاماژه ی پێدا که به هه مان پێگادا بگه رێته وه که پێیدا هه لاتبوو و مه غۆله کان پاوه دوویان نابوو، ئه ویش — تا له نیوچوونی له هه موو لایه که وه به پای ئه و بیته — به قسه ی کردو به هه مان پێدا گه پایه وه، هه روه کو (نسوی) ده لێ: له کۆتا خالدا به جیی هێشت و به سه ره نجامی نادیا ری سپارد و خۆیشی — واته (ئۆته رخان) — به حوكمی هه بوونی نامه گۆرینه وه ی پیش وه خت له نیوانیاندا بۆ لای (مه لیک مظفر شهاب الدین غازي) حکومرانی (میا فارقین) پۆیشت،^۱ له لایه کی تره وه (جلال الدین) چهند هه له یه کی ناشیرین و بیژداری لێ واقع ببوون، له وانه:

— خوگرتن به مه ی خواردنه وه له گه ل هه وه له هه ره نزیکه کانی، به تایبه تی له و کاتانه دا که له لایه ن مه غۆله کانه وه ته نگاو ده کراو گه مارۆی ده درا، ده چوونه نیو تاو له که یه وه ته ماشایان ده کرد: خه وتوو وه سه رخۆش بووه ده سه لاتی منداله ساوا یه کیشی نه ماوه، ئه م په فتاره ی جگه له وه ی پێچه وانه ی پێنمایه کانی ئاینی ئیسلامی پیروژ بوو، له لایه کی تریشه وه پێچه وانه ی ره وشته کانی گۆره پانی جه نگ بوو، چونکه شوینێکی ئاوا پێویستی به هه بوونی پابه ندی سه ربازه کان به سه رکرده که یانه وه هه یه و سه رکرده ش پێویستی به به کاره یانی عه قل و ژیری خۆی و پاویژکاره کانی ده ورو به ریه وه هه یه، نه وه کو له ژیر تاو لێ ره شی دۆران و به زیندا بته لێته وه.^۲

— کاره ساتی (قلج) ی خزمه تکاری: (قلج) گه نجیکی خه ساوی سه روسیما جوانکی له بوو، (جلال الدین) تایبه تی کردبوو به خۆیه وه، کاتیک ئه م کو په مرد، (جلال الدین) خه م و مه راقو داخ و خه فه تیکی زۆری بۆ خوارد که بۆ هیه ک سه ی تر ئه مه ی نه کردبوو، فه رمانی به سه رکرده و سه ربازه کانی کرد به پیاده له گه ل ته رمه که ی بپۆن، بۆ خۆشی که میك به پیاده

۱ المصدر نفسه ص: ۲۳.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۳، سيرة جلال الدين ص: ۲۷۵.

پۆیشت، به لām وه زیرو سه رکرده کانی به زۆری سواری ئه سپه که یان کرده وه، کاتیک گه یشتنه نزیک (ته ورژن) بۆ لای دانیش توانی نارد هه ره موویان بینه دهره وه به ماته مینی پیشوازی ته رمی تۆکه ره که ی بکه ن، ئه وانیش ئه مه یان کرد، به لām په خنه ی لێ گرتن که وه ک پتویست دلته نگه و گریانیا ن دهر نه بپویه، بۆیه بپاریدا سزایان بدا، به لām سه رکرده کان تکایان بۆ کردن و ئه ویش لیتی بوورین، دوا ی ئه وه بابای خه سا و نه نیژرا، بۆ هه ره شوپینیک پۆیشتبایه له گه ل خۆی ده یپردو له تاوانی به ده م و چاوو سنگی خۆی ده کیشا، کار به وه گه یشت خواردن و خواردنه وه شی واز لێ هینابوو، ئه گه ره خواردنه مه نیا ن ده خسته بهر ده می، ده یگوت: له م خواردنه بۆ (قلج) یش بهرن، که س نه یده وێرا بللی (قلج مردووه) چونکه ده کوژرا، خواردنه که یان بۆ (قلج) ده بردو ده گه پانه وه لای (جلال الدین) و ده یانگوت: ئه و ئیستا زه وی ماچ ده کاو ده لێ: من ئیستا حا لیم له پیتشدا با شتره !!

له م بارودۆخه یدا درپدۆنگی و لوتبه رزی و توندو تیژی زۆری له به رامبه ر سه رکرده و وه زیره کانی پیشاندا، ئه م په فتاره نا هه مواره ی وای لێ کردن له ژێر فه رمانی ده ربچن و بینه لایه نگیری وه زیره که ی، (جلال الدین) به تاقی ته نی و به سه رگه ردانی مایه وه نه یده زانی چ بکات، به تاییه تی کاتیک مه غۆ له کان هێرشیا ن هینایه سه ر^١ (وه زیر) یش به ره و شاری (حیزان) به پتیکه وت و سه رله نوێ دروستی کرده وه و یاخی بوونی خۆی له (جلال الدین) پاگه یاندو به په له نامه ی بۆ پاشا و حکومه رانه کان ناردو پایگه یاند که ئه و په یوه ندی له گه ل ئه وان خۆش ده بیئت و ئه گه ره حوکمی (ئاران و ئازره ربا یجان) بگێپێ ئه و و تار به ناوی ئه وانه وه ده خوینیتته وه، ئه مه و نامه ی بۆ (علاء الدین که یقوباد) و (مه لیک ئه شره ف) نووسی و پایگه یاند که له (جلال الدین) ی دۆپا و جودا بۆ ته وه و له مه ولا به فه رمانی ئه وان په فتار ده کات.

(وه زیر) یاخی بوونه که ی درێژه ی کیشا، کار به وه گه یشت هه ره که سیك له دارو ده سته ی (سولتان) له کاتی هه لاتنیدا له مه ترسی مه غۆ له کان به سنووری قه لاکه یدا په ت بووایه قۆلبه سته ده کردو ده یخسته ژێر ئازارو ئه شکه نجه وه و ما له که شی لێ داگیر ده کرد^٢. به لکو نامه ی بۆ (حسام الدین قلج أرسلان) ی میری هه ره گه وره ی تورکه مانه کانی (ئاران) نووسی بوو، تیییدا فه رمانی پێدا بوو: ده ست به شته پیرۆزه کان و خه زنه کانی سولتانه وه بگریئت و پارێزگاریان لێ بکات، ئه گه ره خودی سولتانیش هات نه یاندا ته وه ده سته ی^٣.

١ الکامل فی التاریخ ٣٩٦/٩، الأتراك الخوارزمیون ص: ٣٤.

٢ سیره السلطان جلال الدین ص: ٣٥٧.

٣ المغول ص: ١٧٦، الأتراك الخوارزمیون ص: ٣٥.

(جلال الدين) به ناچارى دهستى به گاردنى نامهى تهره ناميزو سهرنج پاكيش كرد بۆ لای (وهزير) تا له لای ناماده بيت، كاتيك (وهزير) گهيشته چهند پوژيك له لای خوى هيشته وه و پاشان كوشتى.^۱

- فهرمان كردن - به (ئورخان)ى سهركردهى سوپاكهى له كاتيكدا مهغولهكان بۆ دواهمين جار گهماروياندا - كه به خۆو به سوپاوه به جىي بيتلن به لكو مهغولهكان شوپنيان كه ونو خوى به تهنه پزگارى بىي، نهو له م فهرمانهيدا به ههلهدا چوو، چونكه وهكو (نسوي) دهلى: كاتيك (ئورخان) لىي جيا بووه، ژمارهيهكى زۆر له خهلك هاتنه پيزى سوپاكهى، كه گهيشته ههولير (ههرييل) (۴) ههزار نه سپسوارى له گهله بوو، به رهو (ئيسفه هان) پوښت و ماوهيهكى زۆر تا هاتنى مهغولهكان حوكمى تيدا گيپرا، (ئورخان) تا سالى (۶۳۹) له ولاتى فارس ژيا، نهو سالى (نسوي) كتيبه به ناويانگه ميژوويهيه كهى خوى به ناوى (ژياننامهى سولتان جلال الدين منكبرتى) تيدا نووسيووه.^۲

س - كوژنانى (جلال الدين منكبرتى):

(ئوكتاي) سوور بوو له سهر جىيه جىكردى وهسيته كهى (جهنگيزخان)ى باوكى، كه نه خشهكانى به دوا نه نجام بگهيه نيت و دهست به سهر تهواوى جيهاندا بگريت. (جرماغون) يه كيك بوو له سهركرده سهريازيه ههره ديارهكانى مهغول، (ئوكتاي) كردى به سهرسوپاي نهو هيرشه تازهى كه به رهو خورئاواو بۆ كوژتايى پيپهيتانى (جلال الدين منكبرتى) به پيكرى، ههر كه سوپاي مهغولهكان نزىك بووه، (جلال الدين) ههستى به مهترسى گهرهيه نهوان و لاوازيوونى خوى له بهرامبهرياندا كرد، بۆيه به پهلهپهلاواوى له خليفه و حكومرانانى ولاتانى جيهانى ئيسلام بهست و به نامه داواى ليدهكردن به هانايهوه بيئ تا به هه موويانهوه له بهرامبهر دوژمنانى ئيسلامدا بوهستنهوه.

(عطا ملك الجويني)ى ميژوونوس بهم شيويه نيوه پوچكى نامه كهى (جلال الدين)مان نيشان دهدا: (سوپايهكى زۆر زهوهندى ته تار وهك ميروو مار له زۆرى و له دريدا به رهو پوومان به پيكهوتوه، نه گهر لىي گهريين و به گزيده نه چينهوه نهوا قهلاو شارهكان ناتوانن خوى له بهر پاكين، ترسو توقان كهوتته ههناوى دانىشتوانى نهه ههريمهوه، نه گهر بپوخيم و نيوانى ئيوه و نهوان خالى بيت، ئيوه ناتوانن بهر بهم دوژمنه بگرن، كه واته من بۆ

۱ الأتراك الخوارزميون ص: ۳۵.

۲ سيرة السلطان جلال الدين منكبرتي ص: ۴۹۷.

ئۆيە لە جياتى بەربەستەكەى ئەسكەندەرم، ھەر يەككە لە ئۆيە با بە پۆلە سەربازىك بە ھاوارمانەوہ بىت، ھەر كە ھەوالى پىكەوتن و يەكگرتنى ئىمەيان پىگەيشت بەمە ھىزو پىزبان لاواز دەبى و پىشتيان دەشكى و سەربازانى ئىمەش گيانى غىرەتيان بەبەردا دەكرىتەوہ بەسەرياندا سەردەكەوين).^۱

لەگەل ئەوہدا بارودۆخەكە مەترسىدار بوو بەلام نە خەليفەى بەغداو نە حكومپرانو سولتانى ولاتانى ئىسلامى وەلامى ھاتو ھاوارى (جلال الدين) يان نەدايەوہ، بەلكو لىي گەپان بە تەنيا بىت و تووشى سەرەنجامى شومى خۆى بىت.

لەم ئان و ساتەدا مەغۇلەكان ئامانجى خۆيان لەسەر لەنۆبەردنى (جلال الدين) و كۆتايى ھىنان بە دەسەلاتەكەى چىركەدبۆوہ، (جرماغۇن) ھىرشى كەردە سەر ھەرىمەكانى (جلال الدين) و پىشەكى (پەى) داگىركردو ئىنجا دەستى بەسەر (ھەمەدان) دا گىرتو لەویشەوہ تا سەر سنوورى (نازەربايجان) پۆيشت، (جلال الدين) یش ھەر جارىك پوويەپووى مەغۇلەكان دەبۆوہ پىشەكى دژە ھىرشىكى دەكردو ئىنجا پاشەكشەى دەكرد، ئەمەو مەغۇلەكان لە شوپىنكەوہ بۆ شوپىنكى تر بە دواى دەكەوتن، لە كۆتايىدا گەيشتە ناوچەيەكى بارى سەرەوہى (دىجلە)، لىرەدا (جلال الدين) لە دواھەمىن پوويەپوويەوہىدا لە بەرامبەر مەغۇلەكان راوہستاو بە خۆو بە سوپاكەيەوہ بە پووياندا ھەلشاخاو پاش كوشتارىكى نۆرو كەوتنى زىيانكى نۆرى گيانى سوپاكەى تىكشكاو خۆيشى بە تەنيا لە گۆرەپانى جەنگ ھەلات، بەردەوام لىرەو لەوئى خۆى شوپنە ون دەكرد، تا گەيشتە چىپاكانى كوردستان، ئەم پووداوە لە سالى ۶۲۸ كۆچىدا بوو،^۲ لە كۆتايىدا كەوتە بەر دەستى ژمارەيەك كورد، يەككىيان لە ۱۵ شوال ۶۲۸ك ئۇغستوس ۱۲۳۱ زىدا كوشتى.^۳

تاقمىك لە پىاوماقولا ن بە بۆنەى كوژرانى (جلال الدين) ھوہ پىرۆزبايىان لە (مەلىك ئەشرەف) ى حكومپرانى دىمەشق كەرد، ئەویش لە وەلامياندا گوتى: (پىرۆزبايى ئەوہم لى دەكەن؟! لەمەولا دەرەنجامى ئەمە دەبىنن، سوپىند بە خودا ئەم تىكشكانە دەبىتە ھۆكارى ھاتنى تەتەرەكان بۆ نۆو ولاتانى ئىسلامى، دەولەتى خوارەزمى وىنەى ئەو بەربەستە بوو كە لە نۆوان ئىمە و ياجوج و ماجوجا ھەبوو).^۴

۱ العراق بين سقوط الدولة العباسية والعثمانية ص: ۱۰۱.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۰۱.

۳ الأتراك الخوارزميون ص: ۳۵.

۴ العراق بين سقوط الدولة العباسية والعثمانية ص: ۱۰۲.

(مه‌لیك شهاب الدین غازى ئه‌یوبی) ی حکومپانی (میا‌فارقین) فهرمانیدا بکۆژه‌که‌ی (جلال الدین) بپننه‌ به‌رده‌می، هینایان و دانی به‌ کوشته‌که‌دا هیناو ئه‌سپ و زین و شمشیره‌که‌شی له‌ گه‌ڵ خۆیدا هینابوو، پێشدا گوتمان (ئۆترخان) و کۆمه‌لیک له‌ ده‌ست و پێوه‌نده‌کانی سولتانی خواره‌زمی چووبوونه‌ لای (شهاب الدین غازى) و له‌ کۆشکه‌که‌ی ئه‌ودا نیشه‌جی ببوون، (شهاب الدین) فهرمانیدا ته‌رمه‌که‌ی سولتان به‌ شه‌و له‌ (گوند) ڕا هه‌لگیریت، (شهاب الدین) به‌ (ئۆترخان) ی گوت: ته‌ماشامه‌ بزانه‌ ئه‌وه‌؟ که‌ بپینی گریاو گوتی: به‌ ئی، به‌ شه‌و ناشتیان و گۆره‌که‌یان له‌ ترسی هه‌لدانه‌وه‌ شوینه‌ون کرد.^١

ک - ته‌فروتونا‌بوونی خواره‌زمیه‌کان:

خواره‌زمیه‌کان: دواى تێکشکانیان له‌ سه‌ر ده‌ستی مه‌غۆله‌کان و کۆژانی (جلال الدین) ی دوا سولتانیان له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ په‌رته‌وازه‌ بوون، خاله‌که‌ی (جلال الدین) و هاوه‌له‌کانی چوونه‌ لای (مه‌لیك ظاهر شهاب الدین غازى) ی حکومپانی (میا‌فارقین)، له‌ لایه‌کی ته‌روه‌ هاوسه‌ره‌که‌ی سولتان و تۆکه‌رو قه‌ره‌واشه‌کانی و هیژیکى گه‌وره‌ی سه‌ریازی گه‌ڵی به‌ره‌و شاری (حه‌ران) پۆیشتر و داویان له‌ (ئه‌میر صواب) ی حکومپانی (جزیره‌) ی سه‌ر به‌ (کامیلی ئه‌یوبی) کرد په‌نایان بدات، پێشدا په‌نای دان به‌ لام دوايه‌ ناپاکى له‌ گه‌ڵ ئه‌نجامدان، سه‌ریازه‌کانیان چه‌ك کردن و مال و سامانه‌که‌یان لێ سه‌ندن و هاوسه‌ره‌که‌شی له‌ قه‌لای (حه‌ران) دا به‌ند کرا، ئینجا به‌ره‌و (دیمه‌شق) به‌ پێکراو له‌ویدا نیشه‌جی بوو.^٢ به‌ لام ده‌رباره‌ی که‌نیزه‌که‌ی سولتان - که‌ به‌ که‌میک پێش هیژشی مه‌غۆله‌کان لای هاوه‌لیکی خۆی داينابوو، کاتیک ئه‌م هاوه‌له‌ی هه‌والی پاست و دروستی له‌ سه‌ر له‌ نیوچوونی سولتان بیست، که‌نیزه‌که‌ی له‌ گه‌ڵ خۆی برده‌ به‌ غداو به‌ دیاری پێشکه‌شی (المستنصر بالله) ی خه‌لیفه‌ی کرد، که‌نیزه‌کی (جلال الدین) - تا ئه‌و پۆژه‌ی وه‌فاتی کرد - به‌ لای خه‌لیفه‌وه‌ له‌ هه‌موو که‌نیزه‌که‌کان گه‌وره‌ترو پێژدارتر بوو.^٣

تیره‌ و تایه‌فه‌کانی تری (خواره‌زمی) به‌ سه‌ر هه‌ر ئه‌مه‌کانی (نه‌سیبین) و (موسل) و (سنجان) و (ئه‌رییل) و شاره‌کانی تر دا به‌ شه‌بوون، پاشایان و په‌عیته‌کانیان بۆ خۆیان ده‌فراندن، کار به‌وه‌ گه‌یشتبوو جوتیارو ده‌شته‌کی و دیهاتیه‌کانیش ته‌ماعیان تێده‌کردن و ده‌یانبردن و ده‌یانکردن به‌ باره‌به‌رو خزمه‌تکاری خۆیان.

١ الأتراك الخوارزميون ص: ٣٦.

٢ المصدر نفسه ض: ٣٧، التاريخ المنصوري ص: ١٥٧.

٣ مفرج الكرب ٤/٣٢٣.

بهشیکی زۆری خوارهزمیهکان به رهو ولاتی سلجوقیهکانی پۆمی پۆیشتن، (سولتان علاء الدین که یقوبادی کوپی خه سره و) یش هه ریمیککی به خزمهتکاری و پهیدارکردنی نانه سکی خۆیان له ویدا نیشته جیی کردن، ژمارهیهکی تریش لهو خوارهزمیهکان به رهو (ترابزۆن) ی هه لکه وتوو له سه ره که ناری باشووری ده ریای په شو و ولاتی (که په ج) ی هاوسی هه لاتن،^١ به م شیوهیه خوارهزمیه لیقه و ماوه کان له ژمارهیهک ناوچه ی خۆره لاتی نزیککی ئیسلامی گیرسانه وه، چاوه پوان ده کرا نه مانه له گه ل دانیش توانی نه و ناوچانه دا ناوخته ببن، به لام نه و بارودۆخه سیاسی له و کاته دا ده وره ی خۆره لاتی نزیککی ئیسلامیدا بۆ جاریکی تره لی دانئ تا له هیزیککی سه ربازی کاریگه ردا خۆیان پیکه نه وه و له بچووکترین ململانیی سیاسی و سه ربازیدا تا به گه وره ترینیان پاده گات پشکیان هه بیته، نه مه و له سالی ٦٤٢ ی کۆچیدا به به شداری چالاکانه ی (بیت المقدس) له خاچه رسته کان سینرایه وه و تا هه لایسانی جهنگی جیهانی دووه م له ژێر ده سه لاتی موسلماناندا مایه وه،^٢ له و کتێبه مدا که ده رباره ی په لاماری (٤، ٥، ٦، ٧) ی خاچه رسته تانه، مه سه له ی کۆتایی هاتنی خوارهزمیه کانم پوون کردۆته وه.

پینچه م: هۆیه کانی له نیوچوونی دهولهتی خوارهزمی:

هۆیه کانی پووخانی دهولهتی خوارهزمی زۆن، به لام نه و هۆکاره ی که هه موو هۆیه کانی تریش له خۆ ده گریت: خۆبوردنیان بوو له حوکمگێڕان به پیتی به نده کانی شه رعی خودا له سیسته می سیاسی و دارایی و کۆمه لایه تی و په وشتیدا، کاتیک شه رعی خودا له کاروباری دهوله تدا فه رامۆش ده کری دهوله ت و نه ته وه کان و تاکه کانی ژێر سایه ی نه و حوکمه ته له دنیا دا تووشی ته مه لئ و دۆپان ده بن، وه ک زانیمان: هه له و تاوانه کانی (علاء الدین محمد خواره زمشا) بوو به هۆکاری پووخانی دهوله تی خواره زمی و هینانی کاره ساتی هیزشی مه غۆل به سه ر ئۆمه تدا، چونکه (علاء الدین) فه رمانی کوشتنی نه و بازرگانه ته ته رانه ی ده رکرد که بۆ بازرگانی هاتبوونه نیو ولاتی ئیسلامه وه، کاتیکیش (جهنگیزخان) – به مه به سستی پوونکردنه وه ی هۆی کوژانی بازرگانه کان – نوینه ری خۆی بۆ لای (علاء الدین) نارد، نوینه ره که شی کوشت، جهنگیزخان بلێسه ی توپه یی لی هه لسا، هیزشیککی بی نه مانی کرده

١ المصدر نفسه ص: ٣٢٥/٤.

٢ الأتراك الخوارزميون ص: ٣٨.

سەر مه مله كه تى (خواره زمشا)، پاشانىش پانه وه ستاو هه لىكو تايه سهر تىكپراى جيهانى ئىسلام.^۱

ئه گهر له قورئانى پيرۆز ورد بينه وه كه چۆن ئاماژه به گه شه سەندن و پيشكه وتنى گه لان و پوكانه وه و دواكه تنيان ده كات، چۆن به پىي سوننه سابه كهانى خودا گه لان به ره مه مى كرده وه و په وشته كانى خويان ده بيننه وه، كاتيك قورئانى پيرۆز له سهره تاي سوپه تى (الاسراء) دا باسى هه ره سى نه ته وهى به نى ئيسرائىلى و چه وسانه وه يان به ده ستي پاشا سته مكاره كان و خه راپ بوونى مزگه وتى ئه قسا ده كات، هه موو هۆيه كهى ده گپيژته وه بق خودى نه ته وهى به نى ئيسرائىلى و په فتاره به ده كانيان له لوتبه رزى و ياخى بوون و سهر كه شى و خراپه و خراپه كارييان له سهر زه ويدا.

وهك دهرده كه وىت: هۆكارى راسته قينهى پشت ئه م به لاو موسييه ته گه ورهى كه به سهر جيهانى ئىسلاميدا هاتو سهر كويزانه به پوويدا هه لتوقى ته نها به هۆى به درپه فتارى و هه له و تاوانى سياسى و فيكرى يه كيك له حوكومرانه كانى نه بوو، بىگومان ئه مه به ته نيا نابيته هۆى هاتنى لاوايىكى هينده گه وره كه هه موو جيهانى ئىسلامى به م شيوه يه له گه ل خۆى رامالى، ئه گهر مه شخه لى قورئانى پيرۆز به ده سته وه بگريو ته ماشايه كى بارودۆخى په وشتى و ئايينى و كۆمه لايه تى و سياسى ئه و سهرده مه بكه ين، وهك پۆزى پوون بۆمان دهرده كه وىت: كه ژماره يه كى زۆر هۆكارى گه وره تر له و هۆكارانهى به بهر چاوه وهن له پشت ئه م كاره ساته شوومه وه هه بوون و ده يسه لمينن كه ئه م به لايه هه روا له خۆراو له نكاو به سهر جيهانى ئىسلامدا نه هاتوه.^۲

له نښوچوونى نه ته وه كان و پوخانى ده وله ته كان و ئاوابوونى شارستانيه ته كان له په وپه وهى ميژوودا هه روا به خوت و خۆپايى پوونادهن، به لكو له ئه نجامى لادان له راسته پى و زوالم و زۆرى خودى نه ته وه كان يان بنه مالهى حوكمرانى ئه و ده وله تانه وه بووه، ماوه يه كى دوورو دريژيان له بهر ده سته دا بووه و له سهر زوالم و سته م و لادان به رده وام بوون، دهره نجام بپياري خودا يان به سهر دا چه سپاوه و تۆلهى لادان و سته م و تاوان و سه رپى چه كانيان لى سه نراوه ته وه، ئايه ته كانى قورئانى پيرۆز به پاشكاوى ده ريارهى ئه م جوړه نه ته وانه ده دوين و ده فهرموون: كه كاتيك خودا - جل جلاله - نازو نيعمه تى خۆى به سهر هه ر

۱ رجال الفكر والدعوة في الاسلام ۲۷۰/۱.

۲ المصدر نفسه ۲۷۱/۱.

نه ته وه و دهوله تیكددا پرشت، تا سپله یی و به دهنه کی لی پوونه دات نه و نازو نیعمه تانه ی لی ناسه نریتته وه،^۱ خودا (جل جلاله) ده فهرموویت: ﴿ذَٰلِكَ يَٰأَيُّهَا ٱللَّهُ لَمْ يَكْ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾ (الانفال: ۵۳). نایه ته کان ده رباره ی نه مه چ به رامبه ر به تانک چ به رامبه ر به کومه ل ژدن، به لکو قورئانی پیروژ هۆکاری مه ندیک به لاو نه هاهمه تی ده گپرتته وه بو نه وه که خودا (جل جلاله) ده روازه کانی نازو نیعمه تی خوی به سهردا ناوه لا کردبوون و پاشان موله تی دابوونی و په تی بو شل کردبوون، له نه نجامدا ئامانجی دروستکرانی خویان و نه و کارو کرده وانه ی پی پاسبیردرا بوون له زهینی خویاندا سپیپووه، به لکو خودی خاوه نی نازو نیعمه ته که شیان فرهاموش کردبوو که خودای به رزو بالاده سته (جل جلاله)، فه لسه فه یان لی دده او هه مو نه مانه یان به به ره می کردو کوشش و زیره کی و زه کاوه تی خویان داده ناو ده یانگوت: نه گهر شایان نه بوینایه نه م نازو نیعمه ته مان پی نه ده درا، قورئانی پیروژ سه باره ت به م جوړه نه ته وانه ده فهرموویت:

﴿فَلَمَّا دَسَوْا مَا دُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ (۴۴) ﴿فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا وَٱلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ﴾ (۴۵) (الانعام: ۴۴). گرنگ نه وه یه بزانی: خودا (جل جلاله) که س له نازو نیعمه تی خوی بیبه ش ناکات، به لکو نازو نیعمه ت به سهر باوه پردارو بی باوه پردا ده پرتیت، ئینجا چاودیری هه موو لایه که ده کات، هه ر که سیک سپله یی بکات و نه م نازو نیعمه ته له خراپه کاری و زولم و زودو لاساریدا به کاریینی نه و خودا (جل جلاله) ماوه یه کی له دنیا دا پی دده دات، سه ره نجام سزای داد به ره وانه ی خوی له کاتیکی گونجاودا به سهردا ده سه پیتی: ﴿لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفْسًا ۙ إِلَّا وُسْعَهَا﴾ (البقرة: ۲۸۶).

له لی کولینه وه ی هۆکاره کانی پووخانی ده ولته و شارستانی ته کاندای به دی ده کریت که: تاکه هۆکاریک به ته نها نایته هوی نه م داپوخانه، به لکو ژماره یه که هۆ به شداری به رپابوون و بالاده ستبوونی ده که ن و ژماره یه که هۆکاری تریش به شداری داپوخان و هه ره سه پینانه کی ده که ن، هه ندیک له و هۆکارانه کاریگه ریه که یان سست و له سه رخویه، هه ندیک شیان کاریگه ریه که یان گه وره و خیرایه، هیه ده ولته تی که به یه که گورز ناپوخت، به لکو کومه له

هۆکارک به یه که وه ئه م کاره یان پښ ده کریت، ده ولته تی خواره زمیش به م شپوه یه و کومه له هۆکارک بوونه مایه ی پووخانی، دوا ی هیرشو په لاماری مه غوله کان بۆ سر ولاتانی ئیسلام، ده سه لاتی خواره زمی له سر نه خشه ی خوره لاتی ئیسلامی بۆ هه تاهه تایه سپراه وه، گرنگترین هۆکاره کانی له نیتوچوونی - به دیدو بۆچوونی من - نه مانه بوون:

۱- شکستخواردنیان له بهرامبه ر به دیهینانی ته و ژمیکی شارستانی:

گه وره ترین هه له ی سولتانه کانیان خۆی له به رفراوانکردنی خاکی ده ولته که یان - له سره حیسابی ولاتانی تری جیهانی ئیسلام - و خۆ خه ریک کردن به دروست کردنی قه لاو شوره ی ده وره ی شاره کانیاندا ده نواند، نه مه له لایه ک، له لایه کی تریشه وه هه چ بایه خه یکیان نه ده دا به گه یانددنی په یامی ئیسلامی پیرۆز به نه و به شه مۆفه ی که هاوسییان بووو جیهانیکی سه ربه خۆی بۆ خۆی دروست کردبوو، نه گه ر چاوپۆشی له لایه نه ئایینی و واجبه ئیسلامیه که ش بکه ین، نه و ده بوايه به پښی داخوازه کانی حیکمه ت و سیاسه ت هه لسوکه وتیان بکرده یه و گرنگیان به خۆگونجاندن و خۆچه سپاندن له گه ل نه م دنیا به رفراوانه ی مۆقایه تیدا دابایه و - په یوه ندی ئیمانییان له گه ل گه لانی تری ئیسلامیدا گریدابایه، نه گه ر به م شپوه یه په فتاریان کردبایه شوره و به ربه سته یکی گه ورو پته ویان داده مه زراندو نه ک هه ر خۆیان له مه ترسی گه وره ی - مه غوله کان - پښ ده پاراست به ته نیا، به لکو هه موو موسلمانانیشیان ده پاراست.^۱

هه روه ها (خواره زمیه کان) نه یانتوانی پیرۆزه یه کی شارستانی و پښشکه ش بکه ن که بتوانی گیان و ژیا نی ده ولته نوی بکاته وه و ئامانجه کانی بۆ دیاری بکاتو به گوپو تین به ره و پښشه وه ی به ریت، به لکو خۆیان به نیتو تونیله تاریکه کانددا کردو ده ره نجام ده ولته که یان له نیتو چوو، هه رچه نده خاکی ده ولته که یان زۆر فراوان بوو، به لام نه یانتوانی نه یاره موسلمانان کانیان بکه نه دۆستی خۆیان و به هه موانیان له بواری بانگه وازو بلاوکردنه وه ی ئیسلام و بانگه شه ی گه لان کار بکه ن، پاگه یانددنی ئایینی پیرۆزی ئیسلام بۆ نه و گه ل و نه ته وانه به زمانی عه ره بی و فیرکردنیک پاست و دروستی نه و گه لانه له سر پښماییه کانی ئیسلام و ته رجه مه یه کی پاک و پوختی ئیسلام به زمانی نه و گه لانه له نه ستۆی نه واندو بوو که نه یانکرد.

پێویست بوو له‌سه‌ریان: هاوسه‌نگیان بێنایه‌دی له‌ نێوان: (ده‌وله‌ت و بانگه‌واز، خاك و بیروباوه‌ر، سیاسه‌ت و فیکه‌دا، ئه‌وان له‌ ئاستی ئه‌م په‌یامه‌ گه‌وره‌دا نه‌بوون و به‌پێی ئه‌و بارودۆخ و هه‌لانه‌ی بۆیان په‌خسا پێشكه‌وتنێکی وایان پێشكه‌ش نه‌کرد كه‌ شیایه‌ پێهه‌لداگوتن بێ، ئه‌م هه‌له‌ گه‌وره‌یه‌ له‌وه‌دا خۆی زه‌ق ده‌كاته‌وه‌ كه‌: ئه‌وان نه‌یان‌توانی ته‌وژمێکی شارستانی و دروست بکه‌ن كه‌ بپێته‌ ته‌واوکه‌ری ته‌وژمه‌کانی فتوحاتی شارستانی ئیسلامی و هه‌موو بزوتنه‌وه‌ لاری و ئاژاوه‌چیه‌کانیش له‌نیۆ خۆیدا به‌توینیته‌وه‌، ته‌بیعه‌تی میژووی شارستانیش هه‌میشه‌ به‌م شیوه‌ بووه‌ و ده‌بی، یان پێش ده‌که‌وێت یان ده‌مری و له‌نیۆ ده‌چی، په‌وه‌یه‌ی میژووی مرۆڤایه‌تیش هه‌رگیز له‌ خولدان ناکه‌وێت.^١

٢- بێزانی حكوومه‌ت له‌ لایه‌ن گه‌له‌وه‌:

سولتانه‌کانی ده‌وله‌تی خواره‌زمی نه‌یان‌توانی یه‌کێتی له‌ نێوان به‌شی خۆره‌ڵاتی جیهانی ئیسلامیدا دروست بکه‌ن، به‌لکه‌ خودی حوکومه‌ته‌که‌یان له‌ لایه‌ن تیکرایی هه‌ریمه‌کانی خۆره‌ڵاته‌وه‌ بێزراو قه‌یزه‌ون بوو، نه‌ له‌ هه‌ریمی چیا (ئیسفه‌هان) دا، نه‌ له‌ هه‌ریمی خۆراساندا و نه‌ له‌ هه‌یچ کامێک له‌ هه‌ریم و شار و دێهاته‌کانی سه‌ربه‌خۆیدا په‌سندنه‌که‌رابوو، هه‌روه‌ها نه‌ له‌ ولاتی (غۆر) نه‌ له‌ ولاتی (ئه‌فغانستان) یش پێزو حورمه‌ت له‌ لایه‌ن دانیشته‌وانه‌کانیان وه‌ بۆ ئه‌م حوکومه‌ته‌ دانه‌نرا، له‌ ولاتی (ئه‌ودیو پووبار) دا بێزراو پقلیگیرا و بوو، دانیشته‌وانی ئه‌و هه‌ریمه‌ قه‌سابخانه‌که‌ی دانیشته‌وانی (سه‌مه‌رقه‌ند) یان له‌ یاد نه‌چوو بۆوه‌ كه‌ ژماره‌ی سه‌رپاوه‌کانیان گه‌یشته‌بووه‌ (٢٠٠) هه‌زار كه‌س، به‌ هه‌مان شیوه‌ دانیشته‌وان به‌ هه‌موو چین و توێژه‌کانیه‌وه‌ هاریکاری و پشتیوانی سولتانی (خواره‌زمی) یان نه‌کرد، ئه‌وان له‌ کاتی پاوه‌دونانیشتیدا له‌ لایه‌ن مه‌غۆله‌کانه‌وه‌ به‌ هاواریه‌وه‌ نه‌چوون و گوێیان نه‌دایه‌، هه‌ریمی (جبه‌نویان و سوپتای به‌هاری) یش له‌ خۆره‌ڵاتی وه‌ تا خۆرئاوای سولتانان به‌ده‌ری دهنه‌، كه‌س یارمه‌تی نه‌ده‌دا، نه‌ سه‌ربازه‌کانی نه‌ پاسه‌وانه‌کانی ئه‌و شارانه‌ی پێیدا تێده‌په‌ری، نه‌ کارمه‌ندانی حوکومه‌ته‌که‌ی و نه‌ دانیشته‌وانی ئه‌و شار و هه‌ریمانه‌، هه‌ر هه‌موویان ته‌ماشای پاکردنه‌که‌یان ده‌کرد و به‌ مه‌غۆله‌کانیان ده‌گوت به‌م پێیه‌دا هه‌لاتوه‌، پێیان خۆشبوو له‌ لایه‌ن مه‌غۆله‌کانه‌وه‌ بگه‌ڕێت و ده‌ستی له‌ به‌رۆکیان به‌رییت، چونکه‌ كه‌س لێی قایل نه‌بوو، چینی زانایانی ده‌وله‌ت به‌ جیاوازی مه‌زه‌به‌کانیان شافیعی یان حه‌نه‌فی، هه‌ر هه‌موویان له‌ دل و ده‌روونیاندا پقیکی زۆر په‌نگی خوارده‌بووه‌، چونکه‌ زیندانی ده‌کردن و پاشان ده‌یکوشتن و

هه‌لی ده‌دانه نیو پوواری (جه‌ی‌هون) هوه، له سه‌رووی ئەم زانایانه‌وه: (برهان‌الدین محمد احمد) ناسراوه به (سه‌دری جیهان)، أبو سعید مجدالدین ی به‌غدایی، جلال‌الدین ی ئیمامی سه‌مه‌رقه‌ند، شهاب‌الدین ی کوپی و أوح‌الدین ی برای) ده‌بینرین.

ده‌رباره‌ی حوکمرانه‌کانی (قه‌پاخانی)یش: سولتان به‌هاوکاری دایکی یه‌که‌به‌یه‌که‌پاکتاوی کردن و هه‌ندی‌کیانی بۆ شوینی دور دورخستنه‌وه و تا مردن له‌ویدا به‌ده‌ست به‌سه‌ری مانه‌وه، ئەوانی تریشی زیندانی کردن و پاشان کوشتنی و ته‌رمه‌کانیشی فریدانه نیو پوواری (جه‌ی‌هون) هوه، وه‌کو (سولتان عوسمان) به‌وینه‌ی مه‌پ سه‌ری بپر‌دا، (تاج‌الدین بلكاخان)یش به‌بی هیچ سوچ و تاوانیک له‌لایه‌ن (جیهان پال‌ه‌وان)ی پیاو‌کوژی سولتان کوژراو سه‌ری لی کرایه‌وه، به‌م شیوازه‌دپ‌دانه‌له‌گه‌ل تیک‌پای مه‌ره‌کان و حوکمرانه‌کان و پیاوماقولا‌نی مه‌مله‌که‌ته‌که‌یدا په‌فتاری ده‌کرد، له‌به‌ر ئەمه‌تا‌که‌کانی گه‌ل تۆزقا‌لیک خۆشه‌یستیان له‌د‌ل‌دا نه‌بوو به‌رامبه‌ر به‌سولتان، به‌ل‌کو ئەوه‌ی له‌د‌ل‌ی‌ان‌دا په‌نگی خوار‌د‌بو‌وه بریتی بوو له‌پ‌ق‌و تو‌پ‌ه‌یی و داخ و مه‌راق له‌به‌رامبه‌ر هه‌موو ئەو زو‌لم و زۆرو سه‌تم‌کاریه‌ی له‌لایه‌ن خۆی و دارو ده‌سه‌تم‌کانی و سه‌رباز‌ه‌کانی ده‌ره‌قیان ئەه‌جام ده‌د‌را، دان‌یشت‌وانی هه‌ر هه‌موو هه‌ریمه‌کان که به‌ئاسن و ئاگرو سه‌رباز‌ه‌کانی سه‌ری پ‌ی‌دا نه‌وان‌د‌بو‌ون و گه‌ردنی پ‌ی‌ که‌چ کرد‌بو‌ون پ‌قیان له‌سولتان‌ه‌کان و حوکومه‌ته‌که‌یان ده‌بو‌وه، هه‌ر‌چی سو‌زو به‌زه‌یی هه‌بوو له‌م سولتان‌انه‌دوور بوو، هه‌ل‌سو‌که‌وته‌کانیان نه‌فامانه‌بوون، توندو تیژی‌ه‌کانیان د‌پ‌د‌انه‌بوون گیانه‌کانیان شه‌په‌نگ‌یز بوون، هه‌ر ئەم هه‌ل‌سو‌که‌وتانه‌ش بوونه‌هۆی فه‌وتانی بنه‌ماله‌ی سولتان.^۱

(جلال‌الدین ی کوپی سولتان علاء‌الدین) دوا‌هه‌مین سولتانی مۆن و مرچ و بی‌زراو و پ‌ق لی‌گی‌راوی ئەو سه‌ل‌ته‌نه‌ته‌بوو، چون‌که به‌سه‌ربازانیکی نیم‌چه به‌ک‌ری‌گی‌راوده‌وره‌ی خۆی ته‌نیبوو، حوکمرانه‌موس‌ل‌مانه‌کانی خۆ‌ر‌ئا‌وا‌ی ئ‌یرانی وه‌کو سل‌جوقیه‌کان و ئە‌یوبیه‌کان و خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی به‌غدا هاو‌کاری (جلال‌الدین)یان نه‌کرد، چون‌که زۆری له‌فیزو خۆ به‌زلزانی تیپه‌پاند‌بو‌وو ده‌یه‌ویست به‌ه‌یزو توندو تیژی ده‌سه‌لا‌تی خۆی به‌سه‌پ‌ین‌یت و له‌سه‌ر حیسابی گه‌لان و حوکمرانه‌موس‌ل‌مانه‌هاو‌پ‌یکانی قه‌له‌مه‌ره‌وی حوکومه‌ته‌که‌ی خۆی فراوان بکات.^۲

۱ اوضاع الدولة الإسلامية للغامدي ص: ۲۷۵، الفتوحات الإسلامية لبلاد الهند والسند، د. حذيفة الغامدي ص: ۵۵۸.

۲ الفتوحات الإسلامية لبلاد الهند والسند، د. حذيفة الغامدي ص: ۵۵۹.

٣- کێشه‌ی نێوخۆی بئه‌ماله‌ی (خواره‌زمی)؛

سوننه‌تی خودا له‌ به‌رامبه‌ر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کاندا گۆڕانکاری به‌سه‌ردا نایه‌ت و خاترو خواپشی له‌گه‌ڵ ناکرێت، خودا (جل جلاله‌) ناکۆکی داناوه به‌ یه‌کێک له‌ هۆکاره‌کانی له‌ نێوچوونی گه‌لان و پوخانی ده‌وله‌ته‌کان.

پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: (فإن من كان قبلکم إختلفوا فهلکوا) واته‌: خه‌ڵکانێک له‌ پێش ئێوه‌دا ناکۆک بوون و له‌ نێو چوون، له‌ پێوايه‌تیکی تردا (فأهلکوا) له‌ نێو بران، پێوايه‌ته‌کی (ابن حبان) یش که‌ له‌ (ابن مسعود) وه‌ ده‌یگێڕێته‌وه‌ ئاوايه‌: (فإنما أهلك من كان قبلکم باختلاف) واته‌: ناکۆکی و ناته‌بابی خه‌ڵکانێکی پێش ئێوه‌ی له‌ نێو برد.^١

یه‌کێک له‌ وانه‌ گرنگانه‌ی له‌م لێکۆلینه‌وه‌ می‌ژوو یه‌دا فی‌ری ده‌بین نه‌وه‌یه‌ که‌ پێویسته‌ به‌ خۆپاراستن له‌ هۆکاره‌کانی ناکۆکی زه‌مکراو خۆ له‌ له‌ نێوچوون بپارێزرێت، چونکه‌ ناکۆکی یه‌کێک بوو له‌ هۆکاره‌ کاریگه‌ره‌کانی ته‌فروتونا‌بوون و نفرو‌پوونی ده‌وله‌تی خواره‌زمی و په‌رته‌وا‌زه‌بوونی گه‌له‌که‌ی، ژماره‌یه‌ک هۆکار له‌ پشت ناکۆکی بئه‌ماله‌ی خواره‌زمیه‌وه‌ وه‌ستابوون، له‌ پسته‌ی ئه‌و هۆکارانه‌: (لا‌وازی ده‌سه‌لاتی ئایینی، خۆپه‌رستی و خۆخۆشویستن، پێکه‌له‌په‌ژان و جه‌نگ و هه‌را له‌سه‌ر به‌رژه‌وه‌ندیه‌ دنیا‌یه‌کان، پێدا‌گرتن له‌سه‌ر ده‌سه‌لات و په‌له‌وپا‌یه‌)، ئه‌م هۆیا‌نه‌ بپوونه‌ سووته‌مه‌نی و ده‌سته‌چیه‌لی کێشه‌مه‌کێش و ناکۆکیه‌کانی ئه‌ندامانی بئه‌ماله‌ی هوکمه‌رانی خواره‌زمی، ئه‌م هۆیا‌نه‌ گه‌وره‌ترین و کاریگه‌رت‌رین (کوینو)ن که‌ ده‌توانی سه‌ریان و به‌ریان و دیوارو بناغه‌ی ده‌وله‌ت به‌رو‌خێنێت.

(ابن خلدون) به‌ دوا‌دا‌چوونیکی باشی ئه‌م پاستیه‌ی کردووه‌ که‌ ده‌لی: یه‌کێک له‌ شو‌ینه‌واره‌کانی پیربوونی ده‌وله‌ت دابه‌شبوونیته‌ی، کێشه‌ی خزمایه‌تی بازنه‌که‌ی بچووک ده‌کاته‌وه‌، له‌ کۆتاییدا سه‌رده‌کێشی بۆ به‌ش به‌ش بوون و پو‌کانه‌وه‌ی.^٢

به‌ ململانی ئیوان (علاء الدین ی خواره‌زمی) و (تورکان خاتوون)ی دایکی ناکۆکیه‌کی توندو کاریگه‌ر له‌ نێو بئه‌ماله‌ی هوکمه‌رانی خواره‌زمیدا ده‌ستی پێکرد، (تورکان خاتوون) خه‌ڵکیکی زۆری له‌ هێزه‌کانی هۆزه‌که‌ی خۆیدا - کانکالی تورک - پێک خستبوو و کار به‌وه‌ که‌ یشتبوو ده‌سه‌لاتی ئه‌م هه‌چ له‌ ده‌سه‌لاتی سو‌لتان که‌مه‌تر نه‌بوو، لێ‌ره‌وه‌ ئه‌گه‌ر پو‌وداوێک له‌ نێو چوارچێوه‌ی ده‌وله‌تدا پو‌ویدا‌بابه‌، یا‌ن کێشه‌یه‌ک با‌تابا‌یه‌ پێشه‌وه‌، ئه‌وا دوو به‌ریاری دژ

١ صحیح البخاری بشرح العسقلانی ١٠١/٩-١٠٢.

٢ الضعف المعنوي وأثره في سقوط الأمم ص: ١١٨.

بهیهك یهکیان له لایهن سولتانوهو ئهوهی تریان له لایهن (تورکان خاتوون)هوه دهردهچوون، تهماشای میژووی ههردووکه بپیارهکه دهکرا کامهیان تازهبوایه ههڵدهوهشیئرایهوه،^۱ ئهوبپیارانهی له لایهن (تورکان خاتوون)هوه دهردهچوون - بهبێ حساب کردن بۆ میژووهکهی - تهواو پێچهوانهی ئهوپێزو حورمهته بوون که پێویست بوو له بپیارهکانی سولتان بگیریت، به تایبهتی له م باروڤۆخه نائاساییانهدا، بۆیه دهبینین دهسهلاتی (تورکان خاتوون)وهۆهکهی له نیۆ کاروباری دهولهتدا هێنده کاریگر بوو که به تهواوهتی سام و ههیهتی حوکمرانهکانی لاوازکردبوو، لهگهڵ ئەمهشدا (سولتان علاء الدین) له بهر خاتری دایکایهتی و زۆری کاربه دهست و میرانی دهولهت له هۆزهکهی دایکی پێچهوانهی هیچ فرمانێکی دایکی پهفتاری نهدهکرد، با نمونهیهك بێنینهوه له سه رهیزو دهسهلاتی ئەم ژنه له نیۆ کاروباری دهولهتدا:

(تورکان خاتوون) یهکێک له خزمهکانی خۆی به ناوی (نظام الملك محمدی کوپی صالح)ی کردبه وهزیری دهولهت، ئەم پیاوه خاوهن کهسایهتیهکی هێنده تێرو تهواو نهبوو که شایانی ئەم پۆسته بێ، بهلکو بهرتیل خۆرو کهم پهوشت بوو، له بپینهوهو یهکلایی کردنهوهی بپاردا سست بوو، ئەزقهزا (علا الدین) له شاری (نهیسابور) دهبی؟ (صدرالدین جوندی)ی زانا - که له بنه مالهیهک بوو زۆریی ئەندامهکانیان کاربه دهستی دهولهت بوون و - وێپرای زانایهتیهکهشی پیاویکی چاک بوو، له لایهن (علاء الدین)هوه پۆستی (قهزاهوت)ی شاری دهدریتی، پاشان پێی دهلی که نابێ - به پێی نه ریتی نیوان زۆرینهی حوکمرانهکان پهفتار بکات - و دیاری بۆ وهزیر بنێری.

(قازی) له نیوان هه په شهی سولتان و پازی کردنی بۆ وهزیردا تێما بوو، ههرچۆنێک بێت دواي ئەمه قازی (۴) ههزار دیناری هێناو له نیۆ کیسهیهکی مۆرکراوی پێچاو به دزیهوه بۆ وهزیری نارد، کاتێک (علا الدین) به مهی زانی، یهکسه ره بۆ لای وهزیری ناردو داوای دیاریهکهی لیکردبوو، به ناچاری دیاریهکهی قازی وهکو خۆی به مۆرکراوی بۆ سولتان نارد، کاتێک قازی له بهردهم سولتان نامادهبوو، سولتان پرسیاوی لهو جۆره دیاریه کرد که بۆ وهزیری ناردبوو، قازی له وهلامدا سویندی به سه ری قازی خوارد که ئه وهیج شتیکی بۆ وهزیر نهاردووه، بهلام که سولتان کیسه دیاریهکهی خسته پێشی، قازی دانی پێدا هێنا، لهو

کاته‌دا سولتان فه‌رمانیدا قازی و وه‌زیر له‌سه‌ر پۆسته‌کانیان لابرین،^١ (قازی) له‌سه‌ر کار لاچوو به‌لام (وه‌زیر) که‌س نه‌یده‌وێرا هه‌والی لا‌برانی پی‌ پابگه‌یه‌نی، سولتانیش نه‌یده‌توانی کار به‌ بریاره‌که‌ی خۆی بکات و وه‌زیر له‌ پۆسته‌که‌ی بێنیتته‌ خواره‌وه، دوا‌ی ئه‌مه (تورکان خاتون) ئیداره‌ی مه‌مله‌که‌تی (ئوزلاخ‌شا)ی کو‌پی - واته‌ هه‌ریمی (خواره‌زم) - ی خسته‌ ئه‌ستۆی (نظام‌الملک)، وه‌زیر به‌ ئاره‌زووی شه‌په‌نگیزو پاتال‌خۆری خۆی له‌ وه‌ریمه‌ په‌فتاری ده‌کرد، مال‌و سامانیکی زۆری پاشقولدا، کاتی‌ک (سولتان) به‌مه‌ی زانی زۆر تو‌په‌ بوو و یه‌کسه‌ر یه‌کی‌ک له‌ سه‌رکرده‌کانی خۆی بو‌ هه‌ریمی (خواره‌زم) نارد و فه‌رمانی پێدا سه‌ری وه‌زیری به‌ برپا‌وی بو‌ بێنی، ته‌بیعی دایکی سولتان به‌م فه‌رمانه‌ قایل نه‌بوو، بو‌یه فه‌رمانیدا هه‌رکه‌ سه‌رکرده‌ی ناو‌براو گه‌یشته (خواره‌زم) یه‌کسه‌ر له‌ دیوانی وه‌زاره‌ت ئاماده‌بیت و به‌ وه‌زیر پاگه‌یه‌نی که‌: (سولتان به‌ منی گو‌تووه‌ جگه‌ له‌ تو‌ هیچ وه‌زیری ترم نه‌، که‌ واته‌ له‌ سه‌ر کاره‌که‌ت بمینه‌وه‌ و که‌شیش له‌ هیچ هه‌ریمی‌کدا بو‌ی نه‌ قه‌درت نه‌زانیت و سه‌رپێچی فه‌رمانه‌کانت بکات)، سه‌رکرده‌که‌ به‌ ناچاری فه‌رمانی (تورکان خاتون)ی جێبه‌جێ کرد، به‌م شی‌وه‌یه (نظام‌الملک) - له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا سولتان زۆری داخ و مه‌راق لی ده‌خوارد - ده‌سه‌لاتی‌کی زۆر فراوانی هه‌بوو و فه‌رمان و بریاره‌کانی له‌ خواره‌زم و خۆراسان و مازنده‌ران جێبه‌جێ ده‌کران.^٢

ده‌سه‌لاتی زۆری (تورکان خاتون) له‌ کاروباری ولاتدا و پێک نه‌بوونی نیوان ئه‌و و سولتانی کو‌پی بناغه‌ی ده‌وله‌تی خواره‌زمی له‌ بنه‌وه‌را هه‌لته‌کاندا، به‌ تایبه‌تی که‌ (تورکان خاتون) و هی‌زه سه‌ربازی به‌ کرێ گیراوه‌که‌ی ژێر ده‌ستی - که‌ له‌ هۆزی (کانکالی) بوون - هه‌موو ناوچه‌ ئه‌سلیه‌کانی ده‌وله‌تی (خواره‌زم)یان خستبووه‌ ژێر ده‌سه‌لاتی حوکومه‌ته‌ سه‌ربه‌خۆیه‌که‌ی خۆیان‌وه، وێ‌پای ئه‌مه‌ش خزمه‌ نزیکه‌کانی خۆیان له‌ زۆربه‌ی پۆسته‌ بالاکانی کاروباری ولاته‌ داگیرکراوه‌کاندا دامه‌زراندبوون، سولتان له‌م بواره‌دا هیچی به‌ ده‌ست نه‌بوو، ته‌نانه‌ت دیاری کردنی سولتانی دوا‌ی خۆی و وه‌زیری حوکومه‌ته‌که‌شی به‌ ده‌ست تورکان خاتونی دایکی بوو.^٣

مه‌له‌بندی هی‌زو ده‌سه‌لاتی (تورکان خاتون) له‌ ولاتی (خواره‌زم)دا بوو، زۆرینه‌ی سو‌پا و سه‌رکرده‌کان و کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌ت له‌ وه‌ریمه‌دا بوون، هه‌ر هه‌موویان به‌ په‌گه‌ز تورکی

١ سیره‌ جلال‌الدین منکبری ص: ٢٨-٢٩.

٢ الدولة‌ الخوارزمية و لبعقول ص: ٢٣٥.

٣ تأریخ‌ المغول منذ حمله‌ جنکیزخان ص: ١٢٦.

(کانکالی) بوون يان که سى تاييه تى مه مله که و ټوکه رو خزمه تکای نهو بوون، به فه رمانى (تورکان خاتون): (نظام الملك محمدى کوپى صالح) پوښتى وه زارته تى درايه و (ټولزاغ شا)ش کړا به وه لى عه هدى سولتان، نه م برپارانه به پېچه وانه تى ويست و خواستى سولتان (علاء الدين) بوون، هر چنده (جلال الدين و رکن الدين) تى کوپانى علا الدين له (ټولزاغ شا) تى کړد به برايان گه ورته ر بوون، به لام سولتان به ناچارى هاته سهر پاي دايکى و (ټولزاغ شا) تى کړد به وه لى عه هدى خو تى و ناسناوى (ابو مظفر قطب الدين) تى به سهر دابرا، هه موو نه مه له بهر نه وه بوو که دايکى (ټولزاغ شا) سهر به هوزه که تى خودى (تورکان خاتون) بوو، که سو کاره که شى وه که سوکارى (تورکان خاتون) له تورکه دهست پوښتو وه کان و پښتوانه کانى دايکى (خواره زمشا) بوون.

به م شيوه يه له گه ل گه پانه وه تى (جلال الدين) ټو (خواره زم) و لابر دنى (ټولزاغ) له پوښتى حوکمپرانى و به دهسته وه گرتنى جله وى حوکومت له لايه ن (جلال الدين) وه يه که مين که س که له ژير فه رمانى ده رچوو و شوپشى لى کړد و کاروبارى لى شيواندو ناچارى هه لاتنى کړد له خواره زم (قوتلوغ خان) تى خالى (ټولزاغ شا) بوو، (تورکان خاتون) به چاوى دوژمنايه تيه وه ته ماشاى سولتان (جلال الدين) تى ده کړد، کاتيک (جلال الدين) له (خواره زم) پاي کړد، يه کيک له کار به دهسته تاييه ته کانى ناموزگارى (تورکان خاتون) تى کړد له گه ل سوپاکه تى (جلال الدين) بپوات، به لام (تورکان خاتون) نه م ناموزگاريه تى به رپه رچ دايه وه و گو تى: له لايه ن (جهنگيز خان) وه به ديل بگيريم زورم پى خو شتره له ژير سايه تى (جلال الدين) دا بريم.

کورته تى قسان نه مه يه: نه م ژنه خو په رست و تينو به خو ښه خزمه تورکه کانى هوکارى هه ره سهره کى تيکچوونى کاروبارى (خواره زمشا) بوون، هه ر ناگوزوريه ک توشى نه م دهوله ته ده بوو هه مووى ده ره نجامى ديکتاتورى و خو سه پي تى نه م ژنه و ناکو کى نښان نه وو گو په که تى بوون.

۱- لاوازي سيسته مى جهنگى خواره زميه کان:

يه کيک له و هوکاره سهره کيانه تى سهرى کيشا ټو سهره که وتنى مه غوله کان خودى نه و سيسته مه جهنگى و جوړى نه و نه خشه يه بوو که خواره زميه کان ټو به رگرى کړدن له دهوله ته که يان و ولاته که يان له درى هيرشى مه غوله کان ناماده يان کړد بوو، زياد له مه ش نه و سوپا خواره زميه تى (علاء الدين) پښتى پى به سستبوو له نه ته وه تى (تورکمان) و تيره و

تایه فه کانی (کانکالی) پیکهاتبوو، (تورکمان) هکان بریتی بوون له نه وهی تورکه کانی (غوز) که به سه رکردایه تی (سلجوقی) یه کان ولاتی فارس (ئیران) یان خستبووه ژیر ده سه لاتی خۆیان هوه، نیشته جی بوونیان له م به شهی جیهانی ئیسلامیداو تیکه لیبونیان له گه ل نه ته وه کانی فارس و عه ره ب سه ری کیشا بۆ نه وه که گۆرپانکاریه کی ته واره سه ره پیکهاتهی جهسته یان و داب و نه ریتیان و زمانی گهت و گۆیاندا بیئت.

به لام تیره کانی (کانکالی) کاتی خۆی نیشته جیی ده شته هه لکه وتوو ه کانی باکووری (خواره زم) و باکووری خۆره لاتی ده ریای (قه زوین) بوون، له نه نجامی ژنو و ژنخوای نیوان نه مان و سولتانه کانی (خواره زمی) به ره به ره به ره و ولاتی (خواره زم) هاتن، سولتان (علا الدین تکش) هاو سه رگیری له گه ل (تورکان خاتون) ی کچی یه کیک له سه رکرده کانی نه م تیرانه نه نجامدا، له نه نجامی نه مه دا خه لکیکی زۆر له خزمه کانی (تورکان خاتون) و نه ندامانی هۆزه که ی بۆ ولاتی (خواره زم) هاتن و بوونه خزمه تگوزاری (علا الدین محمد خواره زم شا)، پاشان (سولتان) ده سته ده سه لاتی کردنه وه و به مه به سته حوکمگێپان به ناوی نه وه وه هه ندیک هه ری می ده وه ته که ی خسته به رده ستیان، بیکومان هیزی خواره زمیه کان ورده ورده له به رامبه ر نه م حوکومه ته سه ربازییه ئاغاواتیه دا لاواز ده بوو ده پوکایه وه، سولتان و خزم دۆسته نزیکه کانی بۆیان ده رکه وت سه ربازانی نه م هۆزه گوێپایه لی و فره مان به رداریان له بازنه ی دلسۆزیدا نیه و گێره شیوێتییه که یان خه ریکه پایه کانی حوکومه ت بنگۆل ده کات، بۆیه برپاری دا هیچکه خۆ به خزمه تی تیرکردنی هه واره وه سی نه وانه وه خه ریک نه کات، کاتیک (کانکالیه کان) هه ستیان به نیازی دل و ده روونی سولتان کرد له به رامبه ریاندا، په نایان بۆ ترسو و تۆقاندنی موسلمانان و پاوو پوت و تالانکردنی دوکانه کانیان کرد له سه ره پینگاو بانه کان.^١

نه م چه کداره بیکانانه به چه ندین شیواز نازاری خه لکیان ده دا، هیمنی و ئاسایشی ولات شیوا، بارودۆخی سیاسی کۆمه لایه تیشی له گه ل تیکچوو.^٢

سه ربازانی تورک ببوونه سه رچاوه ی دل و پاوی و شله قانی ده وه تهی خواره زمی، زۆر گرنگیان به به رگریکردنی ده وه ته نه ده دا، به لکو وینه ی هیزیکی به کریگه راو بوون و به س، که پاراستنی گه لیکی بیکانه یان پی ده سپێردریت، هه ستیان ده کرد نه گه ر له مهیدانی جهنگدا

١ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ٢٣٦.

٢ المصدر نفسه ص: ٢٣٣.

سه ركه وتن به ده ست بێنن، ئەوا به ره مه كه ی نایه ته گیرفانی ئەوانه وه و ده ره نجامه كه ی به خێروبیری ئەوان ناشکێته وه، له لایه کی تره وه (سوپای خواره زمی) له سه ر گوێپرایه لی و فره مانبه رداری سه رکرده کانی و ئارامگرتن له سه ر ناپه حه تیه کان پانه هاتبوو، که ئەم سیفه ته به زه قی له سوپای مه غولیدا به رجه سه ته ببوو، له مه ش گرنگتر: سولتان علا الدین ی خواره زمی متمانه ی خۆی به ته واوه تی له لایه ن گه له وه له ده سه تدا بوو، بۆیه له به ره نگاربوونه وه ی ئەم هێرشه سامناکه ی مه غوله کاندایه دل به شداریان له گه ل نه کردو به په له نه چوونه ژێر ئالاکه یه وه وه کو پتویست به مال و سامان یارمه تیان نه دا، ئەمه له گه ل ئەوه دا که سولتان ده سه لاتیکی مادی وای نه بوو بتوانی په عێته که ی پی چه کدار بکات، به لام له بواری ئەو نه خشه جه نگیه ی علا الدین له پویه پویه بوونه وه کاندایه چاویان کردبوو، ته ماشا ده که ی نه خشه یه کی سه قه ت و ناسه رکه وتوو ی بووه، ئەو له جیاتی ئەوه یه ک سوپایه کی گه وه کۆبکاته وه له یه ک لاوه پویه پوو ی مه غوله کانی پی بکاته وه، ده بینین هێزه کانی به سه ر شار ه جیا جیا کانی (ولاتی ئەودو پویه یان دا دابه ش ده کات، بۆ نمونه ده بینین (٢٠) هه زار سه رباز له شاری (بوخارا) و (٥٠) هه زار سه رباز له (سه مه رقه ند) داده نیته له شاری (ئه تپار) یش که به کللی ده روزه ی ئەم هه ریمه داده نریت و — یه که م هێرش پوو ی له ئەوییه — ته نها (٢٠) هه زار سه رباز داده نیته، له لایه کی تره وه ده بینین ژماره یه ک کارمه ند به مه به سستی کۆکرده وه ی پیتاک و سه رانه به نیتو هه ریمه کانی ده ولته ی خواره زمیدا بلأو ده کاته وه به حیسابی خۆی به قه باره ی ئەم مال و سامانه سوپایه کی پیکوپیک دروست بکات و وه کو یه ک به سه ر هه ریم و شاره کانیاندا دابه ش ده کات، به م شیوه یه ده بینین سوپای خواره زمی له نیتو شاره کاندایه لاکرابطوه و بوو به هۆی ئەوه ی مه غوله کان به ئاسانی شار به شاری ئەو ولاته یه ک له دوا ی یه ک داگیر بکه ن، خۆ ئەگه ر (علاء الدین) هه موو سوپاکه ی کۆکرده یه وه به یه ک که په ت به ره نگاری مه غوله کان ببوایه وه زۆر له وانه بوو به ئاسانی له نیتو ی بردبانه یه .

ده بینین علا الدین به هۆی ئەوه ی سوپاکانی له شاره کاندایه کۆکرده بوونه وه به مه به سستی پاراستنی سه ربازه کانی له زه برو گورزی دوژمنان به وپه پی گوپو تینه وه کار بۆ قایم کردنی ئەو شارانه و به هێزکردنی دیوار و قه لاکانیان ده کات، بۆ نمونه له گه ل ئەوه دا شاری (سه مه رقه ند) زۆر به رفراوان بوو، به لام ده بینین (علاء الدین) به مه به سستی به رگریکردن ده ست به دروستکردنی شوره یه ک به ده وه ی ئەو شاره دا ده کات، بۆ ئەم مه به سه ته کارمه نده کانی خۆی به ولاتدا بلأوده کاته وه تا سه رانه و پیتاکێکی پتویست به ده ست بخت و

پڕۆژەی دیواره‌که‌ی پێ‌ته‌واو بکات، توانی له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا مال کۆبکاته‌وه‌ و به‌لام هێرشێ کۆتوپڕی مه‌غۆل نه‌یه‌یشت پڕۆژه‌که‌ ته‌واو بکات.

میژوونووسان ده‌رباره‌ی هۆکاری دابه‌شکردنی سوپای خواره‌زمی به‌سه‌ر شاره‌کاندا و به‌م شیوازه‌ له‌ لایه‌ن (علاء الدین) هه‌ بیروپای جیاوازیان هه‌یه‌:

(جیبون) پێی وایه‌: به‌ گومانی علاء الدین مه‌غۆله‌کان له‌ گه‌مارۆدانی نه‌و شاره‌ زۆرانه‌ ماندوو ده‌بن، پاش نه‌وه‌ی هه‌یچیان له‌م شارانه‌ ده‌ست ناکه‌وێ بۆ ولاتی خۆیان ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌.^١ (سیکس) پێی وایه‌: به‌بۆچوونی علاء الدین له‌و کاته‌دا جه‌نگیزخان هه‌ندیک تالان و بڕۆ ده‌کات و پاشان له‌ کۆپرا هاتوو به‌ نه‌ویدا ده‌گه‌ڕێته‌وه‌،^٢ نه‌م بۆچوونه‌ پێچه‌وانه‌ی هه‌نگاوه‌کانی پێشدا‌ی جه‌نگیزخان له‌ داگیرکردنی هه‌رێمه‌کانی ئاسیای خۆرئاوا. به‌ بۆچوونی (فلادیمیر ستۆف): سولتانی خواره‌زمی متمانه‌ی به‌ سوپاکه‌ی نه‌بوو، ده‌ترسا نه‌گه‌ر هه‌موو سوپاکه‌ی له‌ شوینیکدا و له‌ ژێر سه‌رکرده‌یه‌تی یه‌ك سه‌رکرده‌دا کۆبیته‌وه‌، نه‌وا نه‌و سه‌رکرده‌یه‌ به‌ پشتیوانی سوپا له‌ دژی سولتان راپه‌ڕیت و کۆتایی به‌ ده‌سه‌لاتی بێنیت، بێ له‌مه‌ی باسما‌ن کرد سوپای خواره‌زمی له‌و ئاسته‌دا نه‌بوو به‌توانی کۆبیته‌وه‌ سه‌ریه‌ك و سه‌رکرده‌یه‌کی وا لێوه‌شاهه‌شیان نه‌بوو به‌رپۆه‌ی به‌ریت، زیاده‌مه‌ش (علاء الدین) پێی وابوو به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی دوژمن له‌ ده‌شت و ده‌ردا کاریکی گران و قورسه‌، له‌به‌ر نه‌مه‌ خۆمه‌لاسدان له‌ نیو شارو قه‌لاکانیدا په‌سند کرد.

له‌وه‌ی رابرد بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که‌: سیسته‌می جه‌نگی خواره‌زمیه‌کان سیسته‌میکی تیکه‌ل و پیکه‌ل و بێ سه‌روبه‌ر بووه‌، هێزی سوپاکه‌یان به‌ش به‌ش و لێك جودا بووه‌، هه‌ر له‌به‌ر نه‌مه‌ش بوو شار له‌ دوا‌ی شارو شوره‌ له‌ دوا‌ی شوره‌کانیان له‌ لایه‌ن مه‌غۆله‌کانه‌وه‌ به‌ سوک و ئاسانی ده‌ستیان به‌سه‌ردا گیرا، دوا‌ی نه‌وه‌ش مه‌غۆله‌کان توانیان ولاتی (نه‌ودیدو پووبار) که‌ خواره‌زمیه‌کان هۆکاره‌کانی به‌رگریکردنیان له‌ویدا چڕ کردبۆوه‌ – به‌ ته‌واوه‌تی داگیر بکه‌ن، زۆر به‌ ئاسانی (ده‌وله‌تی خواره‌زمی) له‌ په‌گو پێشه‌ ده‌رکێشن و هه‌موو نه‌و کۆشک و بینایانه‌ی موسلما‌نان دروستیان کردوون بپوخێنن و بیانکه‌نه‌ که‌لاه‌و که‌سیشی تێدا نه‌هێلن تا به‌سه‌ریاندا بگریات.^٣

١ الدولة الخوارزمية والمغول من: ٢٣٧.

٢ المصدر نفسه من: ٢٣٧-٢٣٨.

٣ المصدر نفسه من: ٢٣٨.

هـ خوشويستنی د نړيا وړې بڼوونه وه له مهرگ:

له و کاته دا خوښه ويستی د نړيا به سهر سهر کرده و گله دا زال بېوو، موسلمانان توشي به زینی د هروونی بېوون، به داموای و سهری کزه وه خوځان به دنيا وه له واسیو، خوځان له شارو گونده کانیاندا کوشمه له کردبوو چاره پې مه رگی له نکاوایان ده کرد له سهر دهستی مه غوله کان یه خه یان بگریټ، به پاستی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) پاستی فهرمووه: ((یوشک الأمم ان تتداعی علیکم، کما تتداعی الأکله علی قصحتها، فقال قائل: ومن قلة یومئذ؟ قال: بل أنتم یومئذ کثیر، ولکنکم غناء کفثاء السیل، ولینزعنّ الله من صدور عدوکم المهابة منکم، ولیقذفن فی قلوبکم (الوہن) فقال قائل: یا رسول الله وما الوہن؟ قال: حب الدنیا وکراهیة الموت))،^۱ خوښه ويستی د نړيا دلّه کانی داگیر کردبوو، موسلمانان حه زیان به مردنی پې خودا نه ده کرد، وه کو که فی قه راغ لافاوایان لیها تېوو، لافاو به ره و خوړه لات پوښایه پېشی ده که وتن، به ره و خوړناو پوښتبايه پېشی ده که وتن، بې پړاوا مانچ و ثاوات که و تېوونه گوړې، خودای بالاد هست سامو هه یبه تی موسلمانانی له دلی ته تهره کاند دهره یتابوو، گوځیان له زوری هیزی به رامهر نه بوو، خودا زه بوونی و لوازی و به زینی هه لدابووه نځو دلی موسلمانان وه، کار به وه گه یشتېوو (۱۰۰) سهریازی موسلمان نه یانده توانی پوښه پووی تاکه ته تهریک بېنه وه... ولاحول ولا قوة الا بالله.^۲ (أبو الحسن ی ندوی) ده لی: موسلمانان به جوړیک زراویان له ته تهره کان چوږو کار به وه گه یشتېوو: جار هه بوو تاکه ته تهریک به شه قامی شاریکدا پرت ده بوو نه گهر (۱۰۰) موسلمان له وړی بوونایه یه که به یه که هه مووی ده کوشتن، که سیان زاتی نه ده کرد له پووی هه لگه پېته وه.^۳

جاریک ژنه ته تهریک به به رگی پیاوانه وه ده چپته مالیک و هه موو نه ندامانی نه و خیزانه ده کوژیت. جار هه بوو ته تهریک موسلمانیکي به دیل ده گرت، پېی ده گوت جاریک سهرت له سهر نه به رده دانې تا ده چم خه نجر دینم و سهرت ده بېرم، موسلمانان که سهری داده نه واندو نه یده وېړا بېزوی تا ته تهره که له شار ده هاته وه به خه نجره که ی سهری ده بېری.^۴

۱ سنن أبي داود، نقلا عن قصة التتار ص: ۴۰، ۴۱.

۲ قصة التتار ص: ۴۱.

۳ رجال الفكر والدعوة ۱/ ۲۸۲.

۴ المصدر نفسه ۱/ ۲۸۲، نقلا عن الكامل في التاريخ.

هێرشى تهتەرەکان بە لاو نه هامة تیه کی یه کجار گه و ره بوو، به توندی جیهانی ئیسلامی هه ژاندو پاوه شاند، موسلمانانی لالو پالو گێژو هیژکردن، ترسو توقاندن بالی به سه ر تیکرای جیهانی ئیسلامیدا کێشا، نا ئومیدی و په شبینی به سه ر خه لکدا زال بوو، پێیان وابوو (ته تار) به لایه که له ئاسمانه وه هاتوو و به رگری کردنی مه حاله، پێوه ر پله ی به زینه که یانی پێ ده خوینرایه وه، ئه م په ند ه له نێو خه لکدا بلاو ببوو: (ئه گه ر گو تیان ته تار به زیون باوه ر مه که). پوو یان له هه ر ولاتی که ده وه لته تیک کرد بایه له نێو ده برا و ده پوختنرا، سنووری هه موو پیرو زیه کانی ئیسلامیان ده به زاند، ئاراسته ی هێرشى ته تار به ره و هه ر شو یێنیک بایه ده ره نجامی پو خاندن و وێران کردن و داماو کردن و سنوور به زاندنی پیرو زیه کانی لی ده که وه توه .

بێگومان هه موو جیهانی ئیسلامی و به تایبه تیش به شی خۆ ره لاتى له لایه ن ئه م به لاو وه بشومه کو یزه وه غافلگیر کرا، میژوونووس هه موو په نگیکى پوودا وه کانی سه رگۆ په پان تو ماره دکات، به ته ک چه ندین جوړ دیمه ن له نێو چوونی گه لان و ولاتاندا پا ده بوو ی، قه له مه که ی هه موو پوودا وه کان تو ماره دکات، به لام دل ی نه رم نابیت و چاوی فرمی سک نار یژی، به لام (ابن الاثیر) میژوونووسی به ناویانگ کاتیک ده گاته باسی پوودا وه کانی (ته تار) نا توانی هه ستی زامداری و ده روونی به ئازاری خۆ ی په رده پۆش بکات، کاتیک ده لی: (من چه ند سالی ک پشتم له باسکردنی ئه م کاره ساته کرد، چونکه پیم وابوو کاره ساتیکى گه و ره دلته زینه و پیم خو ش نه بوو باسی بکه م، من له نووسینه وه ی ئه م باسه دا لاقم له دوا یه بوون، ئاخه ر کى به لایه وه ئاسانه ناله ی گیانه لای ئیسلام و موسلمانان بنووسی ته وه؟ کى ئه وه به که م ده گریت؟ ئای، خو زگه دایکم منى نه بووایه، خو زگه پيش ئه م کاره ساته بمردمایه و چووبامایه خانه ی له بیر چوونه وه، به لام کۆمه له هاو پێیه کم هانیان دام بینووسمه وه، به لام من هه ر پاوه ستام، پاشان هاتمه سه ر ئه و پایه که نه نووسینه وه ی ئه م پوودا وه هیچ سوودی ک ناگه یه نیت، جا لیزه وه ده لێین: ئه م فه سله باسی پوودا ویکى گه و ره و کاره ساتیکى مه زن له خو ده گریت، پۆژگار و شه وگار پوودا ی ئاویان به خو یانه وه نه دیووه، کاره ساته که بۆ هه موو خه لک گشتگیر بوو و بۆ موسلمانانیش تایبه تی بوو، ئه گه ر قسه که ریک بل ی: له وه ته ی خودا جیهانی دروست کردووه تا ئیستاو له بابیه ئاده مه وه تا ئیمپۆ خه لک گیرۆ ده ی به لاو مه ی نه تی له م شیوه یه نه بووه راست ده کات و باوه پى پى بکه، له وانه یه خه لک پوودا ویکى له م شیوه دا ببینی، به لام ته نها ئه و کاته یه که یاجو و ما جو و دین و مرؤ فایه تی به ره و له نێو چوون

ده چیت، — مه غۆله کان یان ته ته ره کان — که سیان به زیندوویی نه ده هیشته وه، ژنان و پیاوان و مندالانیان و یکپرا ده کوشت، سکی ژنی بارداریان هه لده دپی و کۆپه له که یان لی ده کوشت، فانا لله وانا الیه راجعون ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم بۆ ئەم کاره ساته که وه کو هه ورێکی پهش په شه بای به دواوه بی به ئاسمانی ولاتاندا هاتوچوو و شه پو خراپه ی به دنیا دا بلأو بۆوه و زهره رو زیانیشی هه موو لایه کی گرت هه .^١

دانه ری کتیبی (مرصاد العباد) — که به چاوی خۆی شایه دی ئەم پووداوه مه رگبارو کاولکارانه ی شاری (په ی) جیگه ی له دایکبوونی و شاری (هه مه دان) ی جیگه ی نیشته جیی بووه ده لی: سوپای ته تار — خودا دایانوه شینی و بیانپوختنی — له سالی ٦١٨ کۆچیدا ده ستیان به سه ر ولاتانی ئیسلامدا گرت، نه و فیتنه و فه سادو خراپه کاری و کوشت و بپو سوتاندن و پو خاندن و کاولکاریه و کاره ناشیرین و قیزه ون و ئابرو به رانه ی ئەم مۆقه له عه نتیان ه نه نجامیاندان، به بیستنیان مۆقه موچوکی به به دهنیدا دیت، له هیچ سه رده مێک له سه رده مه کانی مێژووی مۆقاهه تیدا هاوینه ی نه بووه، نه له سه رده مه کانی ئیسلامدا، نه له سه رده مه کانی نه فامیدا، ته نها له شاری (په ی) دا که جیگه ی له دایکبوونه (٧٠٠) هه زار موسلمانان گرت و کوشت، وشه کان ناتوانن وینه ی نه و شه په نگیزی و خراپه کاریه بکیشن که نه مانه به سه ر جیهانی ئیسلام و موسلماناناندا هینا، ئەم کاره ساته زۆر له وه زۆرتره که بۆ خه لک شی بکریته وه، په نا به خوا: نه گه ر غیره تی ئیسلامه تی و ئازایه تی و مه ردایه تی له هه ناوی شاو ده سه لاتدارانی موسلماناندا نه خرۆشی و نه گوترئ نه وان به رپرس و لیپرسراوی ئومه تن، وه کو پیغه مبه ری خودا (ﷺ) ده فه رموویت: ((الأمیر راع علی رعیته، وهو مسؤل عنها))، نه گه ر هه ستی پیاوه تی و په وشتی په ندیان تیدا نه بزویت و به ره و کۆبوونه وه له سه ر یه ک وشه و بپاریان نه بات و گه ر دنکه چی فه رمانه کانی خودا نه بن، وه ک ده فه رموویت: ﴿انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (التوبة: ٤١). نه گه ر بۆ به ره نگاریبوونه وه و به رگرتن له فیتنه یه کی ئاوا ئاماده ی گیانبازی و مالبه خشین نه بن، نه و هه موو نه مانه ده بنه به لگه بۆ نه وه: که موسلمانان له نکاو توشی دامای و تیکشکای ده بن، جیهانی ئیسلامی ده چیت ه باوه شی کوفره وه، ده ترسیم نه و کاته: موسلمانان جگه له ناوی (موسلمان) هتی هیچکه یان پیوه نه مینی، پاشانیش له نه نجامی نه وه دا که ته نها به ناو

موسلمان بین و کار به موسلمان ته که مان نه که ین ناوو وینه که شمان به جودا له دهست بدهین.^١

٦- وازهینان له (یه کیتی) و دهستکردن به سته می به ندهکان (نه بوونی داد په روهری):

ئه گه رپه رته وازه یی پتیازی دا پوخان بی، نه وا بیگومان یه کیتی پتیازی شکواری و پایه داری و گرتنی پیگه یه کی به رزه له نیو گه لانی جیهاندا، هویه کیشه بۆ سه رکر دایه تی کردنی مرقایه تی و هینانه دی شارستانیه ته کی پاک و پوختی خودایی یانه ی سه رپاست، پینماکانی شهرع ئارپاسته مان ده که ن به ره و یه کپیزی و یه کخستنی وشه و گه پانه وه به ره و شهرعی خوداو حوکمگیرانی نیو خوومان به پیتی قورئان و سوننه ت، خودای بالاده ست ده فهرموویت: ﴿اٰخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُۥ اِلَى اللّٰهِ ذٰلِكُمْ اَللّٰهُ رَبِّیْ عَلَیْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَیْهِ اُنِیْبُ﴾ (الشوری: ١٠). خودای به رز ده فهرموویت: ﴿فَاِنْ نَزَعْنٰمْ فِیْ شَيْءٍ فَرُدُّوْهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكَ خَیْرٌ وَّ اَحْسَنُ تَاْوِیْلًا﴾ (النساء: ٥٩).

ئه وکات شهرعی خودای به رز په کی خرابوو، به دوی ئه مه دا په رته وازه یی و ناکوکی و ناته بایی و پارچه پارچه یی له نیوان و لاتانی جیهانی ئیسلامیدا سه ری هه لدا، ئیدی موسلمانان نه یان توانی کار به م ئایه ته پیوژ هب که ن که ده فهرموویت: ﴿وَلَا تَنۡزِعُوۡا فَنَفۡسُکُمۡ وَاَنْتُمْ تَدۡهَبُوۡنَ﴾ (الانفال: ٤٦). خودای بالاده ست دۆپان و به زینی به ناکوکی وه به ستۆته وه، ئه وکاته موسلمانان له نیو گیتاوی ناکوکیدا تلیان ده دا، له و کاتانه دا که جاروبار ناشتی له گه ل ته ته ره کان ئه نجام ده دراو شه ر ده وه ستا، موسلمانان په لاماری یه کتریان ده داو یه کتریان ده کوشت و ده گرت، دلنیاشین کۆمه لیک یان ئوممه تیک ئه مه سیفه ته کانی بن هه رگیز خودا سه رکه و تووی ناکات، که واته هیه ج جیی سه رسوپمان نیه که مه غوله کان و غه یری ئه وانیش به سه ریاندا زال ببین، (ابن الاثیر) ده لی: (محمدی کوپی خواره زمشا) دهستی به سه ر و لاتانی ئیسلامیدا گرت و هه موو پاشاو حوکمپانه کانی کوشتن، خۆی به ته نیا وه کو ده سه لاتداری و لات مایه وه، کاتیک له به رامبه ر ته ته ره کانددا شکا که سیك ی ده سه لاتدار - له و لاتهدا نه مابوو تا به خۆی بگریت و بیپاریزیت،^٢ (محمدی خواره زمی) په یوه ندی له گه ل حوکمپانانی و لاتانی ئیسلامی ده وروبه ری

١ رجال الفكر والدعوة ١ / ٢٨٤.

٢ الكامل في التاريخ، نقلًا عن قصة التتار ص: ٣٨.

پچراندبوو، هرگيزاو هرگيز هاريكاري كه سياني نه ده كرد، به لكو به پيچه وانه وه يه ك له دواي يه ك كوشتني، شاي نه و ولا تانه ي ده كوشتن و ولا ته كانيشي داگيرده كردن، بيگومان نه م په فتاره دوزمكار يانه ي پقو توپه ييه كي زږدي له دل و د پرووني دانيش تواني نه و ولا تانه دا به جي هيشت بوو، نه م ي نه و ده يكر د هچ هونه رو حيكه تيكي تيډا نه بوو، ته ماشاكن كاتيک پيغه مبهري خودا (ﷺ) ولا تان فته ح ده كات، سه راني خودي نه و ولا تانه ده كاته وه سه ربه رشتيان و جيگه و پيگه يان ده پاريزيت و سه روهري خويان بق ده گيرپيته وه، به م شيوه يه پشتيواني و خوشه ويستي نه واني بق خوي مسوگر ده كرد، (مونيزي كوپي ساوي) ي پاشاي (به حرين) ي به پاشاي ولا ت دانايه وه، (جيفرو عوباد) ي دوو پاشاي (عومان) ي به پاشاي ولا ت دانانه وه، هه روه ها كاتيک (بازاني كوپي ساماني فارسي) ي حوكومپاني (يه م نه) موسلمان بوو وه ك پيشدا كرده وه به حوكمپاني نه و ولا ته، به لام په فتاره كاني (محمدي خواره زمي) پيچه وانه ي په فتاره پيروزه كاني پيغه مبهري خودا بوون (ﷺ)، نه و به هيزو زوره ملي خوي كرده بوو سولتاني خه لك و خه لك خوشيان نه ده ويست، كاتيک حه وجبي خه لك بوو كه سي ده ست نه كه وت، كاتيک پتويستي به پشت و په نا بوو به ته نيا كه وته گوپي، ده ولته ي خواره زمي به س له گه ل (خيلافه تي عه بياسي) ناكوك و ناكوله ك نه بوو، به لكو خوي هاويشت بوو نيو ملاملاني نيو خوشه وه، له نيوخودا پيلان و شوپش و دژايه تي زور سه ريان هه لدا بوو، دلله كان له م ولا ته دا يه كيان نه ده گرت، په ننگدانه وه ي له سه ر (پريزه كان) يش دروست كرده بوو، ده ره نجام شكستي گه وړه له به رامبه ر مه غوله كاندا پوويده، هه رگيز سه ركه وتن نايه ته دي مادام نوممه ت نه مه حالي بي،^۱ خوداي به رزو مه زن ده فه رموويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَتْهُمْ بَنِينَ مَرْصُوصِينَ﴾ (الصف: ۴).

به لام (جلال الدين) كاتيک له سالي ۶۲۷ ي كوجيدا په لاماري (نه خلالت) ي سه ر به (ده ولته ي نه يوبي) دا، ته ته رئاسا شمشيري له گه ردي دانيش توانه كه يدا، هه ركه سيكي ده سته كه وت جه بي نه داو كوشتي، هه رچه نده دانيش توان به هوي گه ماوري دريژخايه ني يه كه م زور كه م بيووه، هه بوو له ترسان گياني ده رچووبو هه بوو له برسان مرده بوو، هه نديكي شيان له گه ل سه ركرده و سه ربازه كان چووبوونه نيو (قه لا) وه، خوراك كه م بيوو، به لكو له (نه خلالت) دا نه مابوو، كار به وه گه يشت دانيش توانه كه ي نيسرو كه رو سه گو پشيله يان ده خوارد، مشكيان پاو ده كردو ده يانخوارد، له ترسي (جلال الدين) و په فتاره دپندانه كه ي و

پیشه کیش کردنیان دانرابوو،^۱ هه رچه نده له نیوچوونی نه ته وه کان شتیکی حاشا هه لئه گره، به لام کاتی پوودانی له لای ئیمه نه زانراوه، واته ئیمه به دلنیا یی ده زانین نه ته وه ی سته مکار ده بی به پئی سوننه تی خودا بکه ویته نیو داوی سته مه که ی خوی و له نیو بجیت، به لام ئیمه کت و مت نازانین کاتی له نیوچوونه که که یه و که س بوی نیه سال و پۆژی دیاری بکات، ئه مه کاری خودای په ره و رد گاره،^۲ وه کو ده فه رموویت: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفُرَى نَقَصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ۝۱۰۰﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ غَيْرَ تَتَابَعِ ۝۱۰۱ وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْفُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلَمٌ شَدِيدٌ ۝۱۰۲﴾ (هود: ۱۰۰-۱۰۲).

ئه م ئایه ته پیرۆزه پوونی ده کاته وه که سزای خودا ته نها له سه ره نه ته وه سته مکاره کانی پیشو کورت هه لئه هاتوه، به لکو سوننه ت و به رنامه ی خودا ده رباره ی گرتنی هه ره موو سته مکارێک - له هه ره مانێکدا بی - یه ک به رنامه یه، که واته دروست نیه که س گومان به ری که ئه م له نیوچوونه ته نها به و سته مکارانه ی پیشینه وه تاییه ت بووه، چونکه کاتێک خودای بهرز بارو دۆخی ئه وانه باس ده کات ده فه رموویت: ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْفُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ (هود: ۱۰۲).

خودا (جل جلاله) له م ئایه ته دا به پاشکاو ی ده فه رموویت هه ره که سیێک به شداری ئه م - سته مکارانه ی پیشین بکات له و کردارانه یاندا که پێیانه وه له نیوچوون ده بی له و سزا به ئیش و ژانه ی پیشیه وه گیرۆده بوون به شداریان بکات، ئایه ته که هۆشدارمان ده کاته وه له مه ترسی سته م، ده گونجی ده و له تی کافر داد په ره ر بی، به و واتایه ی حکوم پرانه کانی سته م له خه لک ناکه ن، خه لکه که شی له نیو خۆیاندا سته م له یه کتر ناکه ن، که واته ئه م ده و له ته هه رچه نده کافریشه به لام ده مینیت وه، چونکه له نیو بردنی ده و له ت له بهر کافر بوونه که ی به ته نها و به س له به رنامه و سوننه تی خودا دا نیه، به لام ئه گه ر سته می حوکم پرانه کانی و سته مکردنی نیو خۆی خه لکه که ی له گه ل یه کتر دا چوو ه پال کافر بوونه که ئه و کاته خودا بریاری له نیوچوونی ده دات،^۳ خودای بهرز ده فه رموویت: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِیُهِلِّکَ الْفُرَى یُظْلِمَ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ﴾ (هود: ۱۱۷).

۱ تفسیر الألوسی ۱۱۲/۸.

۲ السنن الالهیه ص: ۱۲۱.

۳ المصدر نفسه ص: ۱۲۱.

ئیمامی پازی له تهفسیره کهیدا دهلی: مه بهست له (ظلم) له نیتو ئه و ئایه ته دا (شرك) ه، واتایه که شی ئه مه یه: خودای بهرزو بالادهست دانیشتوانی شاریک ته نها له بهر ئه وه که موشریک و بت په رستن له نیتو نابات، کاتیک ئه وان له هه لسوکه وتی نیتو خۆیاندا ئاشت و گونجاو بنو له سه ر بنه مای چاکه کاری - نه ک خراپه کاری - مامه له له گه ل یه کتر بکه ن،^١ له تهفسیری (قرطبی) یشدا دهلی: بظلم أي بشرک وکفر: واته سته م لیږده دا به واتای شیرک و کوفر دی، ده رباره ی (وأهلها مصلحون) واته: له نیتو خۆیاندا چاک و گونجاو بنو مافه کانی یه کتر بده ن، واته ی ئایه ته که ش به گشتی ئه مه یه: خودای بهرزو بالادهست دانیشتوانی ئه و شاره ته نها له بهر کافر بوونی له نیتو ناباتا مل له خراپه کاری نه نین، وه کو چۆن به هۆی (ته رازو پازی) یه وه نه ته وه ی (شوعه یب) له نیتو بردو به هۆی (نیربازی) یشه وه نه ته وه ی (لوط) ی له نیتو برد،^٢ (ابن تیمیة) سه باره ت به له نیتو چوونی دهوله تی سته مکار نه گه ر موسلمانیش بی ده لی: کاروباری دونیای خه لک له گه ل دادپه روه ریه ک که هه ندیک جۆره گونا هیشی له ته که وه بن زۆر چاکتر و باستر پیک ده که ویت له و سته م و ماف زه و تکر د نه وه ی نه گه رچی گونا هو تاوانیشی له ته که وه نه بن، له بهر ئه وه گو تراوه: خودا دهوله تی دادپه روه ر پاوه ستاو ده کات نه گه رچی کافریش بیت، دهوله تی سته مکار پاوه ستاو ناکات نه گه رچی موسلمانیش بیت، هه روه ها ده گو تریت: دنیا له گه ل دادپه روه ری و کوفردا به رده وام ده بی، به لام له گه ل سته م و ئیسلامدا به رده وام نابی، لیږده دا دادپه روه ری سیسته می هه موو شتی که، نه گه ر کاروباری دنیا به دادپه روه ری به پتوه ببری، دنیا پاوه ستاو ده بی، نه گه ر به دادپه روه ریش به پتوه نه بری پاناوه ستی، نه گه ر خاوه نی ئه وه نده کاروباره ئه و ئیمان ه شی هه بی له دوا پۆژدا پاداشتی پی وهریگریته وه.^٣

له سه رده می خواره زمیه کاندانۆلم و نۆری گه وره ئه نجامدران له: خوینپرێژی به نا هه ق و کوشتاری موسلمانان و په لاماردانی شاره ئیسلامیه کان و گه مارۆدانیان و هه لالکردنی خوین و مال و ناموسیان و زه وی و زاریان، سوپای خواره زمی به نمونه ده هیتریته وه له: تالان و برۆ، کوشت و بر، هه موو کاریکی قیزه ون، زیناو داوین پیسیان تیدا بلایبۆوه، نیربازی به گه وره یی و بچوکی نه بوو، ناپاکی و غه درو خیانه ت خو خده یان بوو، شاری (تقلیس) یان به مه رچی چه پاله دان گرت، به لام پاشان په یمانیان شکاند و کوشتیان و بردیان، سه ربازه

١ تفسیر الرازی ١٨/١٦.

٢ تفسیر القرطبی ٩/١١٤.

٣ رساله الامر بالمعروف والنهي عن المنکر لابن تیمیة ص: ٤٠.

تایبه ته کانی (جلال الدین) بریتی بوون له په سستترین کهس، له پووی شه پرهنگیزی و لاپتی و سه ریچی و خراپه کاریه وه ناویان ده رکردبو،^۱ له پاستیدا خواره زمیه کان به زوالم و زۆرداری خۆیان به شداریان له سپانه وهی ئاسه واری دهوله ته کهی خۆیاندا کرد له میژوودا.

۷- خۆپه رستی محمد علاو الدین ی خواره زمی و تیكشكانه دهروونی کهی:

خۆ شه رستی محمد علاو الدین له وهدا ده رکهوت: که زۆر بایه خی به پاراستنی خۆی و خیزانه کهی و خزم و نزیکه کانی خۆی ده داو ده رباره ی پاراستنی که له کهی که مته رخه می ده کرد، زۆر به جیددی دهستی به خه زنه ی خۆی و با پیرانیه وه ده گرت و پاریزگاری لیده کردو گوئی به پاراستنی مولک و مالی خه زینه ی که له کهی نه ده دا، وه کو به دریژی میژوو باوه: وینه ی نه م جوړه سه رکردانه له به رامبه ر نه و به لاو وه یشومانه ی که وه ک په شه باو که رده لول که لان و دهوله تان پاده مالن خۆپاناگرن و ده پوخی، که لیکی به م جوړه ش به م باره ناهه موواره قایل بیت و پوژیک له پۆژان قوئی چاکسازی ئی هه لته مالی ده بی بشکی.

سولتان (محمد علاو الدین) ی خواره زمی له (نه یسابور) هه لات، ته ته ره کان پاسته وخۆ به دوا ی که وتن، شار به شارو دی به دی پوایان دهن، ئه ویش به به زیوی و داموی و لیقه و ماوی خۆی که یانده یه کیک له دورگه نه دیوه کانی ده ریای (قه زوین)، نه خشه ی هه لاتنی سولتان محمدی خواره زمی سه ری گرت، به هه ژاری و نه داری و ژیا نی سه ختی نیو نه و دوورگه پازی بوو، له که ل نه وه دا نه و پاشای سه ر ته خت بوو خوا هنی ولاتیکی فراوان و سه روه ت و سامانیکی بی حساب بوو، به لام ئیستا مادام بو خۆی به پوح ده رچوو ه قه یناکات با هیچی نه بی و که سی نه بی، له پاستیدا نه مه بریتی بوو له نه خۆشیه کی دهروونی و نه خلاق، هینده ی نه خایاند تا (سولتان محمد علاو الدین خواره زمشا) به ته نیایی و ده ربه ده ری و هه ژاری و ده رده سه ری و کویره وه ری له م دوورگه یه دا مرد، خودا (جل جلاله) پاستی فه رموو:

﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾ (النساء: ۷۸).

بو سولتانی خواره زمی و با شتر بوو به سه ربه رزیه وه و دهروونی چه سپا وه و دلی ئارام وه له مهیدانی جیهادا بکوژایه، ده بوا یه پیشوازی له مه رگ کرد بایه نه ک له به ری هه لات بایه.^۲

۱ سیر أعلام النبلاء ۲۲/۳۲۸.

۲ قصة التتار ص: ۳۶، ۳۷.

بهلام ئه و خۆپه رستیه قهزه ونه ی و پوخانه دهروونی ه ی پییه وه گیرۆده ببوو ته په ته بیان خسته دل و ئازایه تی و کارامه یی سه ربا زانی مهغۆل کاریان تیکرد بوو و تا بلایی لییان ده ترسا، پاش ئه وه ی (سولتان) له (سه مه رقه ند) گه پایه وه به رده وام باسی خۆگری و شاره زایی و تیراندازی و شیربازی سه ربا زه مهغۆله کانی ده کرد، ئه مه ی به چاوی خۆی ئی بینیبوون، بۆیه له به رامبه ریاندا ده سه ته پاچه بوو له کاتی هه لاتنیشدا خه لکی له هێرش مهغۆله کان ئاگادار ده کرده وه و داوای لێده کردن ده ست نه که نه وه و خۆ به ده سه ته وه بده ن و فه رمان به ردار بیان بکه ن، ترسو تۆقان و هه لاتنی سولتان کاریگه ری خراپی له سه ر سه ربا زه کانی و دانیش توانی شاره کان دانا، سه ری کیشا بۆ لیکه له وه شانی سوپا و لاوازیوونی گیانی به رگری و جیهاد له لایه ن دانیش تانه وه،^١ هه لاتنی سولتان له گۆره پانی جه نگدا یه کێک بوو له هۆکاره کانی پوو خانی ده ولته تی خواره زمی.

٨- که سایه تی (جلال الدین مونکه به رتی)؛

پاش ئه وه (جه نگیزخان) بۆ ولاتی خۆی - (مه غۆلیا) گه پایه وه، (جلال الدین) یش له ولاتی (هیند) پا گه پایه وه، حکومه تیکی بالبالوی له به شی خۆرئاوای ده ولته تی خواره زمی دامه زراند، هه رچی هیزو وزه و کردو کۆششی هه یبوو - بۆ تۆله سه ندنه وه ی (علا الدین) ی باوکی و فراوانکردنی پانتایی ده ولته ته که ی له سه ر حیسابی ولاتانی تری ئیسلام - له دژی سولتان و حوکمرانه هاوسی کانی به کاری هینا، له سه روی هه موویانه وه خه لیفه ی عه باسی، بۆیه سولتان خه م و مه راقی ته نها له ده وره ی تۆله سه ندنه وه و پاوانخوازیدا گێژی ده خواردو له توانیدا نه بوو کار بۆ توندو تۆلکردنی په یوه ندی خۆشه ویستی نیوان خۆی و هاوسی کانی بکات، له بهر ئه وه له م ماوه که م و کورته یدا که گوزه راندی توانی به هیزه ئیسلامیه کانه وه خه ریک بێت و شه که تیان بکات و به ره و لاوازیوونیان به ریت، توانی پقو توپه یی موسلمانان بۆ خۆی به ره م بێنی، ده وره یان چۆل کرد، زیاد له مه ش ه یچ حیسابیکی بۆ ئه و مه غۆلانه نه کرد که به هۆی لاکردنه وه له کیشه کانی نیو خویان بۆ ماوه یه ک له جیهانی ئیسلامی کشابوونه وه، کاتیک (جلال الدین مونکه به رتی) بۆ ولاته که ی ده گه پایه وه به چواره مشقی له سه ر کورسی سه لته نه ت پۆده نیشته وه پتویست بوو له سه ری: سوود له هه له کانی باوکی و تیکشکانه سیاسیه کانی وه ربگریت و کار بۆ قایلکردن و سه رنج پاکیشانی هاوسی کانی بکات و هاوپه یمانیه تیه کی ئیسلامیان له گه ل پیک بخت و سه رله نوێ به یه کده نگ و یه کره نگ و

یه کړیزى به رهنګاری مه غۆله کان بڼه وه، به لām به پښه وانه وه دووباره به چاوى دوژمنایه تی و پکه به ریه وه بۆ هیژو سوپا ئیسلا میه کانى ده ورپه رى نوږى و له نیو ولاته کانى خویاندا به سهرى دادان، ده سترژی کړده سهر مه مله که ته کانى خه لیفه و هوکمپانه موسلمانان کان له ولاتى (نښان دوو پوښان) دا، هه روه ها نازه ربايجان و جوړجیای داگیرکردن و دانېشتوانه کانېشى گه ردنکه چ کردن، دژایه تی له گه ل (فیرقه ی ئیسماعیلی) سازداو فیرقه ی ناوبراویش هانې مه غۆله کانى دایه وه جارېکى تر خاکی ده ولته تی خواره زم داگیرپکه نه وه.^١

(ابن الاثیر) به جوړیک وه سفى سیاسه تی خاريجى جلال الدین مونکه به رتى ده کات که له سهر شانقوى میژووى تازه دا نواندی که پښک له گه ل نه و زهره رو زیاناننه یه که ده گړتیه وه که له نه نجامى نه م سیاسه ته دا هاتنه ئاروه، ده لى: (جلال الدین) ژياننامه یه کی به دى هه بوو، به ناشیرینى کاروبارى ده ولته ته که ی هه لده سوپاند، هېچ کامیک له هاوسیکانى نه ما دوژمنایه تی له گه ل نه کات و ده ست درژی نه کاته سهر سنوورو شاره کانى، نه وه بوو هه رکه له (نه سفه هان) به ده رکه و ته وه، سوپای بۆ په لامارى هه ریمى (خوزستان) پښکخست و شارى (شوسشته ر) - که له ژیر قه له مپه وى خه لیفه دا بوو - گه مارویدا، به ره و (دقوقا) - که هه ر سهر به خه لیفه بوو - پوښت و تالان و بږو کوشت و کوشتارى تیدا نه نجامدا، ئینجا هیرشى کړده سهر (نازه ربايجان) ی سهر به هوکمپانى (تۆزبه ک) و داگیرى کړد، پاشان به ره و (که پچ=جوړجیا) پوښت و له ژیر هیرش و زه برو زه نگدا نه ویشى داگیر کړد، به هه مان شیوه دوژمنایه تی (مه لیک نه شره فى) هوکمپانى (نه خلأت) و (علا الدین) ی هوکمپانى ولاتى (پۆم) ی کړد، هیرشى کړده سهر (فیرقه ی ئیسماعیلیه) و تالان و بږو کوشت و کوشتارى لى کردن و پیتاکیکى سالانه شى له سهر دانان، نه م هوکمپاناننه و هوکمپانانى تریش که ناومان نه بردن - له کاتى لیقه وماندا - وازیان لى ده هیتا و ده ستیان نه گرت و به م شیوه یه له نه نجامى هیرش و په لاماره کانى و په فتاره دوژمنکاریه کانى له دژى ولاته کانیان، نه م سهر وک و سهر کردانه له کاتى هه لاتنیدا له چنگ هیرشه کتوپره که ی مه غۆل بۆ سهرى په نایان نه داو ده ستنى کومه کیان بۆ درژ نه کړد.^٢

به لām له نیوخودا: ده بینین (جلال الدین) هه ولده دا ته نها بۆ خوى هوکمپان بى و به زږى خۆ ده سه پښى، (غیاث الدین) ی براى به خوى و سوپا و سهر کردیه کی زږه وه پشنى

١ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ٢٣٩.

٢ الکامل فی التاریخ ١٢/٢٣٠.

٣ الدولة الخوارزمية ص: ٢٤٠.

به دهه دات و به جی دهه یی، له کاتی کدا که (جلال الدین) زۆر پێویستی به م جوړه گه وړه سرکردانه ههیه، زۆر به یان له ده وړه ده ته که نه وه و به کۆمه لیک پیلان و نه خشی شو پش له به رامبه ریدا پاست ده به نه وه، له ولاتی (نازه ربایجان) و چه ند ولاتی کی تریشدا شو پشیان لیکردو تو ماری ده سه لاتی (جلال الدین) یان پێچایه وه.^١

هه ره ها (جلال الدین) نه یتوانی سوپایه کی وا پیک و پیک دابه زینتی و به هویه وه پو به پووی هتیشی له نا کاوی مه غۆله کان بیهته وه، کاتی کیش سه عاتی سفر هاته پێشه وه و زهنگی هۆشدار هتیش که زهنگایه وه و مه غۆله کان خۆیان به نیوجه رگی ولاته که یدا کردو پێش نه وه ی چاکسازی نیوخۆ و ده ره وه ی ولات نه نجامدا غافلگیریان کردو، ده ره نجام سه ره له نوێ مه غۆله کان له سالی ٦٢٨ ک/ ١٢٣١ زاینیدا تهخت و تاراج و ده سه لاتی ده وله تی خواره زمیان پامالییه وه، به لی به له نیوچوونی دوا هه مین که سایه تی خواره زمی نه وه ی (نوشتکین) ده وله تی خواره زمیش به یه کجاری له نیو چوو.^٢

(ذهبی) به شان و بالی (جلال الدین) دا هه لده لی و ده لی:

سولتانی مه زن جلال الدین مونکه به رتی کوپی سولتانی مه زن علا الدین محمد کوپی سولتان خواره زمشای خواره زمی، ده ستی به سه ر ولاتاندا گرت، نه ته وه کان گه ردنکه چییان بۆ نواند، شتی سه رسوپهینه ری هه یه، ژياننامه که ی له لای من له به رگی کدایه ... پیاویکی په نگ نه سمه ری کورته بالای تورکی بوو، عه جه م زمان بوو، به تورکی و فارسی ده دوا، به لام نازایه تیه که ی نه وه نده به سه که له جه نگه کانیدا باسی لیوه کراوه، شیریکی نازاو به هه لمه ت بوو، نازاترین سوارچاک بوو، هه میشه له سه ری و ئاماده بوو، توپه نه بوو، جنیو فروش نه بوو، به پیزو به ویقار بوو، پیکه نینی زه رده خه نه بوو نه ک قاقا، زۆریلی نه بوو، که سانی دادپه ره ری هه لده بژاردن، به لام له پۆژگاری فیتنه و ناشویدا له نیوان به رزیو نه وه و دابه زیندا هاتوچۆی ده کرد که باسکردنی زۆر هه لده گرێ به لام دوا یی تیکشکا، ته تاره کان لیی توقیبوون، نه گه ر نه و نه بوا یه هه موو دنیا یان ده گرت، (محیی الدین ی کوپی جه وزی) به نوینه ر چوو بووه لای، بینیبووی قورئانی به ده سته وه یه و ده یخوینیت و ده گریات، سه باره ت به په فتاری سه ربازه کانی که له زۆرو بۆریان و ناهه رمانی نه و نه نجامی ده ده ن عوزی بۆ هتیا بۆوه و داوی لیپوردنی کردبوو.^٣

١ المصدر نفسه ص: ٢٤٠.

٢ المصدر نفسه ص: ٢٤٠.

٣ سیر اعلام النبلاء ٢٢/٣٢٦، ٣٢٧، ٣٢٨.

۹- کورتببینی خه لیفه (الناصر لدين الله) ی عه عباسی:

له و سه رده مه دا (جلال الدين) له ولاتی (هیند) بوو، (غیاث الدین) ی برای به سوود وهرگرتن له پاشه کشته ی پێژیه ی مه غۆله کان - توانی دهست به سه ر ناوچه کانی باکوورو خۆرئاوا و باشوری ئێراندا بگریت، شاره کانی (په ی) و (نیسه فهان) له باکوورو هه ریمی (کرمان) له باشورو له چوارچیوه ی ده وله ته کهیدا بوون، به لام ناوچه کانی خۆره لات و باکووری خۆره لات ی ئێران که هه ریمی (خۆراسان) به ته واوه تی ده گریت هه وه له ژێر ده سه لات ی مه غۆله کاندای بوو، (غیاث الدین کوپی خواره زمشا) و ده وله ته که ی وه کو به ربه ست و نیوانیکی بهرز وابوو له نیوان مه غۆله کان و خیلافه تی عه باسیدا، له و ئان و ساته دا وا له خه لیفه (الناصر لدين الله) ی عه عباسی چاوه پوان ده کرا که: یارمه تی (غیاث الدین) ی دابایه، تا بتوانی به پێک و پێکی پایه کانی ده سه لات و حوکمه ته که ی و له و ناوچه نه بچه سپێنی، پێویست بوو ناکۆکی و دووبه ره که یه کۆنه کانی نیوان خۆی و مه مله که تی خواره زمی له بیر خۆی به ریت هه وه، چونکه ئێستا نه وان پووبه پووی دوژمنیکی هاوبه ش بوونه ته وه که (مه غۆله)، نه گه ر گریمان هۆکاره کانی پالنه ری ئابنی و براهه تی و سه رخسته نی موسلمانانه ش له ئارادا نه بووایه، نه وا بارو دۆخی نه و کاته و ستراتیژی هه ته مه ی له سه ر پێویست ده کرد که ده بی ئیمرق (غیاث الدین) له ناوچه که ی خۆیدا ده ست پێشستوو و پێ چه سپاو و ئاماده و ته ییار بی، له بهر نه وه نه و پاسته وخۆ له به رامبه ر ته تاره کاندایاوه ستاوه و هه ریمه که شی به ده روازه ی خۆره لات ی خیلافه تی عه عباسی له به غدا داده نریت، خۆ نه گه ر ته تاره کان بتوانن به سه ر (غیاث الدین) دا زال بن نه و قوناغی دووه م ده ست پێده کات که خیلافه تی عه باسیه، به لام خه لیفه (الناصر لدين الله) ی عه عباسی ده رک ی به م پێشها تانه نه ده کرد،^۱ نه و به کورتببینی و نه خۆشیه دهروونییه کانی وه گیرۆده ببوو، وه کو چه زکردنی له تۆله سه ندنه وه، فیل کردن موسلمانان، ناکۆکی و نات هه باییه کۆنه کانی نیوان خۆی و خواره زمیه کانی له بیر نه ده کردن و ده یه ویست پایه کانی سه لته نه تی نه و ولاته له جی خۆیان پۆبچن، نه وه ی له بیر چو بووه که نه وان له نیوان نه و ته تاره کاندان، وێرای نه مه ش ئاژاوه و فیتنه ی له نیوان (غیاث الدین) و (ئیغان تائیس) ی خالیدا هه لایساند، (ئیغان) پیاویکی گه وده بوو له فیلله کانی جه نگدا بیرو پای هه بوو، وه کو فه رمانده له نیو سوپای (غیاث) دا کاری ده کرد، (غیاث) یش به بی پرس و پا کانی نه و هه یج فه رمانیکی نه ده بریه وه، خه لیفه (الناصر) نامه ی بۆ نارد، هه لینا بوو شوپش له دژی

(غیاث) بکات و دهسه لاتداری له لا گه و ره ده کرد، نه گه ر نه م کاره نه نجام بدا خه لیهف بهشتیوانی له (نیغان تائیس) ده کات و (غیاث الدین) له حوکمگیزان دور ده خاته وه، خه لیهف ده ربه سستی نه وه نه بوو که ناگری نه م ناژاوه یه له ولاتیکی هاوسنی نه و به رده بیت که به گرنگترین خالی ستراتیژی خویشی حیساب ده کریت.

پهژده پیلانگیزی که ی (خه لیهف) سه ری گرت، جهنگ له نیوان (غیاث) و خالیدا دروست بوو، کوشتاریکی گه و ره پوویدا، ژماره یه کی زور له موسلمانان له شه په شیر ی براکوژیدا کوژان، (نیغان تائیس) ی خالی (غیاث الدین) تیکشکا و ژماره یه کی زور له لایه نگرانی کوژان و دیلکران، خوی و نه وانه ی به پشتیه وه مابوونه وه به ره و (نازه ربایجان) هه لاتن، ولا حول ولا قوة الا بالله.^١

(خه لیهف ی عه باسی) نه ک هه ر به واجبی خوی هه لته ستاو له دژی مه غوله کان پشتگیری موسلمانانی نه کرد، به لکو بیوه کوینیوه ک له پشتی نه وانه ی پاده کیشا که خویان بۆ به رهنکار بوونه و نه ناماده ده کرد، میژوونوسان زور زه مبی نه م خه لیهف یان کردوه و په خنه ی توندو تیژیان نا پاسته ی خو خده کانی کردوه، (ابن الاثیر) میژوونوس ده ریهاری قسه ده کات و ده لی: (هه لسوکه وتی له به رامبه ر ژیرده سته کانیدا ناشیرین و قیزه ون بوو، سته مکار بوو، له پۆژگاری نه ودا (عیراق) ویران ده بوو، دانیشته وانه کی به نیو ولاتدا په رته وازه ده کرد، مولک و مالی لی زه وت ده کردن، هه رشتیکی کردبایه ده واییه لی پی شیمان ده بووه، وینه ی نه م: میوانخانه یه کی پۆژوشکاندن ی له (به غدا) بۆ خه لک دروست کرد تا نیواره ی په مه زانان له ویدا پۆژوه کانیان بشکینن، نه مه ماوه یه کی خایاند، به لام سه ره نجام وازی لی هینا، ئینجا میوانخانه یه کی بۆ حاجیان دروست کرد له به غدا، نه ویش ماوه یه کی خایاند به لام دواپی دا یخست. باج و پیتاکی تازه برپار له سه ر دراوی لادا به تایبه تی له سه ر به غدا، پاشان داینا یه وه، گه و ره ترین هیوا یه تی فنده ق هاویشتن و کۆتربازی و شه روا لی گه نجان به بوو، خه لکی عیراق و غهیری عیراقیش نه م داب و نه ریه تی نه ویان په چاو کرد، خوگرتنی خه لیهف به م جۆره شتانه وه له کاره هه ره سه یرو سه مه ره و سه رسوپهینه ره کان ده ژمیژدرین،^٢ که واته: خه لیهف (الناصر) دوژمنی خواره زمیه کان بوو له به رهنکار بوونه وه ی مه غوله کانداهاریکاری نه کردن، به لکو کاری کرد بۆ هه لایساندن ی ناژاوه له نیو پیزی موسلماناندا، (خه لیهف) یه کی که بوو له

١ قصة التتار ص: ٧٠.

٢ الكامل فی التاريخ ١٢/١٨١، رجال الفكر والدعوة ١/ ٢٧٥.

هۆکارهکانی پووختی دهولهتی خوارهزمی، بێگومان دهست درێژی خوارهزمیهکان له پێشدا بوو سهر خيلافهتی بهغدا يه کێک بوو له هۆیهکانی لاوازیوونیان و پانهوهستانی خهلیفه لهگهڵیان له دژی مهغۆلهکان.

١٠- دیارنهبوونی زانیان:

پۆلی زانیان و شهرعزنان له بهدیپێنانی سهرکهوتنه مهزنهکانی ئوممهتدا ههیشه دیارو بهرچاو بووه و له لایه ن حوکمرانه پهسه نهکان و گهلی به وێژدانیش جێگه و پێگهی پر پێژو حورمهتیا ن پێ پها دیتراوه، دهبینین ههر زانیان بوون چه ندين کتیبیان سه بارهت به گرنگی و گه ورهیی جیهاد و فیداکاری و ژياننامه ی پێغه مبهری سهرکرده (ﷺ) یان له جهنگه کانداد و میژووی سهره لانی ئیسلام و سهرکه و تنه کانی ئوممهتیا ن به سهر دوژمناندا نووسیه ته وه، وهك دهبینین له نێو دهولهتی خوارهزمیشدا و تاربیژانی مزگه و ت و زانیان و شه رعزنان له گه ل ته وای چینه کانی خه لکدا جموجۆلیان ده کردو به هاوشانی سهر بازان له نێو گۆرپه پانی جهندا به گژ دوژمناندا ده چوونه وه، به لام ده شبینین كه دهولهتی خوارهزمی هیه جێگه و پێگه یه کی به شكۆی به زانیان نه به خشیبوو، به لكو زانیان له نێوه ندی ده سه لاتدا بوونیان ههر نه بوو، نه وان پۆل و کاریگه ری زانیانیان په ك خستبوو، نه مهش يه کێکی تر بوو له هۆکاره کانی پمانی دهولهتی خوارهزمی.

١١- پرۆژهی (مهغۆل):

(جهنگیزخان) ی سهرکرده ی پرۆژهی مهغۆل دهستی به ته وای هۆکاره کانی سهرکه و تنی مادی و قانونیه وه گرتبوو، وێنه ی: سهرکرده یه تیه کی هاوسهنگ و پونی ئامانج و ئاماده کردنی تاک و سهرکو تکردنی هۆیه کانی په رته وازه یی له نێو گه لانی مهغۆلیدا و ده سترگرتن به نه ریهتیه کانی کۆمه لایه تی و یه کرپزی و یه کدهنگی و دابه شکردنی پۆلی تاکه کان، نه خشه ی ساغو سه لیم و به پێوه یه رایه تیه کی سهرکه و تنو، پێکشتنیکی دامه زراوو چه ندين هۆکاری تریش، وێپرای نه مهش هه رهس هاتنی بارودۆخی ولاتانی ئیسلامی به هۆی فه رامۆش کردنی شه ریهتی په ره رده گاریان، ده کری ل ه م چه ند خالانه ی دادپێن هۆکاره کانی سهرکه و تنی مهغۆل به سهر دهولهتی خوارهزمیدا کورت بکه ینه وه:

أ- زیرهکی و فامیده یی چه سپاوی و خۆپاگری و خۆبه که مزانی (جهنگیزخان).

ب- زانیاری ته وای له سهر بارودۆخی مه مله که ته که ی (خوارهزمشا)، وه رگرتنی نه و زانیاریانه له زاری بازرگانه موسلمانه کان و ته رجه مه که ره کان و شاره زایانی پێگا و بانه کان نه نجام ده دا.

ج- (ياساى) (جهنگيزخانى) و پۆلى حوكمه توندو تيزه كانى له پاراستنى يه كپيزى مهغوله كان و سه ريپيدانه واندنيان بۆ يه ك بريارو به س.

د- پيگه وتنى ته واو له نيوان سه ركرده كانى و پۆله كانيدا، به جورىك دواى دهركرانى پاى (جهنگيزخان) كه س بۆى نه بوو پايه كى تر پاگه يه نى، هه ره موويان تيگرا ئامرازى جيبه جيكردى فه رمانه كان و پيكانى ئامانجه كان بوون، هيچ كامپيكان بيرى سه ربه خوڤى يان بيرى سه ركه وتنى به سه ر به رامبه ره كهيدا له زهينيدا گه لاله نه ده بوو.

س- يه كيتى زمان و دابو نه ريت و يه ك ئامانجى له نيوان سه ربازانى (جهنگيزخان) دا، خواره زميه كان له م پوه وه هه ژار بوون.^١

ع- به هيزى سيسته مى كۆمه لايه تى و جهنگى مهغوله كان له به رامبه ر خواره زميه كاندا، نه وان گرنگيان به چۆنيه تى ده دا نه ك به چه نديتى، ده سه لاتى بالا هى (جهنگيزخان) بوو، دوا بريار له هه موو كاريكى گه وده و بچووكدا به ده ست نه و بوو، به خودى خوڤى سه ربه رشتى پيخه ستنى سوپاو ئاماده كردن و راهيئان و كيئشانى نه خشه ي شوينه كانى جهنگ و هه لېژاردنى كاتى له بارو گونجاوى نه نجامدانى جهنگه كان ده كرد، سوپاى مهغولى به باشترين شيوازي سه ربازى پيخه رابوو.^٢

ئه وهى تا ئيستا به سه رى پابوردين، بريتى بوو له گرنگترين هۆكاره كانى هه ره س هينانى (دهوله تى خواره زمى)، ئه م هۆكارانه له نيو يه كتردا ئالقه به ندين و چوونه نيو يه كتره وه و هه ر يه كه يان كارى له ته نيشته كه ي كردووه، هۆكارى سياسى كار له هۆكارى سه ربازى ده كات و به پيچه وانه شه وه دروسته.

شه شه م: مردنى جهنگيزخان:

(جهنگيزخان) له زستانى ١٢٢٥ى زاينيه وه تا هاوينى ١٢٢٦ى زاينى له باره گاي سه ره كى ئيمپراتۆريه ته گه وده كه ي و له لاي پووبارى (تولا) وه گوزه راندى، ده وري به هه قاله متمانه پيكر اوو په سه ندكرا وه كانى گيرابوو، پيى گوتن: (به پاستى ئيوه له و كاره پاست و دروستانه دا كه پيويست بوو ئه نجام بدرين يارمه تيتان دام و هيزو تواناتان پي به خشييم، له كاتى كردنى كارى چه وتيشدا ده سستان گرتم و نه تان هيشت ئه نجاميان بده م، به هۆى ئه و په وشته به رزه ي ئيوه وه من به م پله به رزو بالا يه گه يشتم).^٣

١ تاريخ المغول، عباس اقبال ص: ١٢١.

٢ الدولة الخوارزمية والمغول ص: ٢٤٠-٢٤٤.

٣ جنكيزخان ص: ٢٧٥.

(جه نگیزخان) کاریکی مابوو نه نجامیدا، نه ویش سزادانی (تۆهس-هسیا) ی پاشای (شی-شیا) ی مه مله که تی (تانغۆتی) ی هاوسنوری (تبت) بوو، هه رچه نده مه مله که ته که ی که وتبووه ژیر پکیفی قه له مپه وی مه غۆله کانه وه به لام پاشای (تانغۆت) په تی کردبووه سوپاکه ی له جهنگی گه له خواره زمه کاندای به شداری بکات، (جه نگیزخان) له و پۆژه وه به ئاراسته ی خۆرئاوا به پیکه وت په یمانی دا له به رامبه ر نه م نافه رمانیه دا به دهستی خۆی سزای پاشای (تانغۆت) بدات و لپیرسینه وه ی توندی له گه له نه نجام بدات، نه مه و له سالی ۱۲۲۶ زاینیدا هه ر هه موو سوپاکه ی کوکرده وه، شایانی باسه وپرای حه زی تۆله چه ند پالنه ریکی تریش هه بوون بۆ داگیرکردنی نه و هه ریتمه، چینه کانی ئیمپراتۆریه تی (کین=زپ) پاش به جیهیشتنی نه و ولاته له لایه ن جه نگیزخانه وه ته کانیان به خۆداو به شیکه ی تۆری هه ریتمه کانی ولاته که یان له ژیر چنگی مه غۆله کان ده ره ی نا بووه، ژه نه پاله (مۆخۆلی) ی مه غۆلی که له لایه ن جه نگیزخانه وه به پپوه بردنی کاروباری چینی پی سپیرد رابو که وتبووه نیو شه پکی دهسته ویه خه ی به رده وامی چینه کان، جه نگیزخان ده یزانی وه شانندی گورزیکی کوشنده له چینه کانی ولاتی (کین-زپ) له م بارودۆخه دا به هۆی هۆکاری جوغرافیه وه نه گه ر مه حالیش نه بی ژۆر قورس ده که ویت له سهریان، له م نیوه نده دا که ده بیینی ده سه لاتی مه غۆلی له ولاتی (تانغۆت) دا شلۆقه و ناجیگیره، بۆیه هه موو خه مه کانی له سه ر نه و ولاته چه ر کردنه وه، نه م سوپایه ی پیکه ست و بۆ پیکانی ئامانه که ی که سی له جه نه پاله کانی نه کرده سه رکرده، به لکو بۆ خۆی - له گه له نه وه شدا ته مه نی به ره و ژووو چوو بوو بوو به پیشه نگی هیرشه که، نه م برپاره نیشانمان ده دا - که جه نگیزخان تا نه مپۆش هیزو وزه ی نه ندای و ژیری و عه قلی پیماره، جه نگ له پایزی ۱۲۲۶ ی زاینیدا دهستی پیکرد، سه ره تا سه رکه وتنی باشیان تۆمارکرد، به لام له وه رزی زستانداو له گه رمه ی پاوو شکاردا نه سه په که ی (جه نگیزخان) له ترسی نه سه په کتویه کان - که له و ناوچانه دا بوونیان ژۆر بوو - په ویه وه و سه رسمیکه ی بردو (خانی مه زن) ی مه غۆلی به زه ویدادا، (خان) له نه نجامی نه مه دا ترووشی نه خۆشیه کی توندو تیژ بوو، تین و تاوی نه خۆشیه که ی کاریگه ری تۆری له سه ر دانا، بانگه یشتی کوپه کانی گه لی و ژه نه پاله به ته مه نه کانی کردو سه باره ت به و کارانه ی له ئیستادا نه نجامدانیان پپوسته پاوژی پیکردن، یه کیکیان گوتی: گه لی (تانغۆت) گه لیکه ی شارستانی و له شاردا نیشته جین و فیری به جیهیشتنی شار نین، ئیستا و گونجاوه بۆ ولاتی خۆمان بگه رپینه وه، نه ندامانی کوپوونه وه که هه موویان له سه ر نه م رایه پیکه اتن، به لام جه نگیزخان په تی کرده وه و گوتی: نه گه ر ئیمه له ئیستادا ئیره به جی بیلین

تانغوتیه‌کان ده‌لَین لی‌مان ده‌ترسَین، من به‌جی ناهیلَم و هر لی‌ره چاسه‌ره‌ی نه‌خوشیه‌که‌م ده‌که‌م، هر ئیستا نامه‌یه‌کیان بۆ ده‌نی‌رم، با بزانی‌ن چۆن‌مان وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه، ئه‌مه‌ش نیوه‌پۆکی نامه‌که‌یه: (به‌لَینت دا بیی به‌ده‌ستی پاستم، به‌لام بۆ جه‌نگی خواره‌زمیه‌کان له‌گه‌لم نه‌هاتی، به‌م سه‌ره‌پچیه‌ت سوکایه‌تیت ئه‌نجام داوه، ئیستا که ولاتی خواره‌زمیه‌کانم داگیرکردوه هاتووم داوات لیده‌که‌م داوی لی‌بوردم لی‌بکه‌ی).

پاشای (تانغوت) به‌چه‌ند ده‌سته‌واژه‌یه‌کی ئیهانه نامیز وه‌لامی (جه‌نگیزخان)ی دایه‌وه: له‌به‌ر ئه‌وه (جه‌نگیزخان) زۆر تووپه‌ بوو یه‌که به‌خۆ هاواری کرد: (تایا دوی ئه‌م سوکایه‌تی پیکردنه ده‌گونجی لی‌ره دوورکه‌ومه‌وه؟! من سویند به‌ناسمانی هه‌میشه‌یی ده‌خۆم ئی‌ره به‌جی ناهیلَم ئه‌گه‌ر سه‌ریشم تیداچی).

سوینده‌که‌ی برده‌ سه‌ر، ولات و ده‌وله‌تی (تانغوت)ی پوخاند، به‌لام به‌دوی ئه‌مه‌دا مرد. (جه‌نگیزخان) له‌وکاته‌وه له‌پاودا له‌سه‌ر ولاخه‌که‌ی به‌ربپووه نه‌خۆش که‌وتبوو هه‌ستی پیکردبوو ئه‌م نه‌خۆشیه ته‌پایی ژیا‌نی لی‌هه‌له‌مه‌ژی.^۱ کاتی‌که نه‌خۆشیه‌که تینی بۆ هینا و زانی ئه‌م کاته کاتی سه‌ره‌مه‌رگیه‌تی، بانگه‌یشتی کوپه‌کانی کردو وه‌سیتی بۆ کردن که (تۆکتای) کوپی له‌به‌ر ئه‌م سیفه‌تانه‌ی که تیدا به‌رجه‌سته‌ن له‌جی خۆی داده‌نی: (پای به‌هیزو پته‌وی، عه‌قلی قورسو کاملی)، له‌به‌ر ئه‌مه (تۆکتای) کرد به‌وه‌لی عه‌دی خۆی و کوپه‌کانی له‌سه‌ر ئه‌م دیاریکردنه‌ی باوکیان پیکهاتن، ئه‌مه‌ش ده‌قی وه‌سیتنامه‌که‌ی جه‌نگیزخانه بۆ کوپه‌کانی: (ئه‌ی پۆله چاکه‌کانم بزانی‌ن گه‌شتی من به‌ره‌و ئاخیره‌ت نزیک بۆته‌وه، ئه‌جه‌لی مه‌رگم هاتۆته پیشه‌وه، من به‌هیزو توانای خوداوه‌نده‌کان و پشتیوانی ئاسمان ولاتیکی به‌ر‌فر‌او‌انم گرتووه، به‌جۆریک ئه‌گه‌ر یه‌کیک له‌ناوه‌ندی ئه‌و ولاته‌پا به‌ره‌و سنووریکی بپوا ماوه‌ی سالیکی پی‌ده‌چی، ئه‌م کاره‌ی ئه‌نجام داوه له‌به‌ر خاتری ئیوه‌ بووه، بۆ ئیوه‌م ناماده‌ کردوه، ئه‌ی پۆله‌کانم، جا وه‌سیتی من بۆ ئیوه‌ ئه‌مه‌یه: له‌دوی من خۆتان به‌تپۆکردنی دوژمنان و به‌رزکردنه‌وه‌ی هاوه‌لان خه‌ریک ده‌که‌ن، هه‌مووتان له‌سه‌ر یه‌که‌ پابۆچوون کۆده‌بنه‌وه، به‌شکم له‌نازو نیعمه‌ت و به‌خته‌وه‌ریدا بزین و له‌زه‌ت له‌مه‌له‌که‌ت وه‌ریگرن).^۲ پاشان جه‌نگیزخان له‌نیوه‌ی یه‌که‌می په‌مه‌زانی ۶۲۴ کۆچی به‌رامبه‌ر ئوغ‌ستۆسی ۱۲۲۷ زاینی، له‌هه‌ریمی (سوچینی) نزیک شاری (تسن جو) گیانی دا به‌

۱ جنکیزخان ص: ۲۷۷، ۲۷۸.

۲ المغول في التاريخ، د. العباد ص: ۱۳۸.

دهسته وه، تهرمه که یان به رهو (مه نغولیا) برده وهو لهو شوینه ی پووباری (ئوتون و کورلین) ی
 لی مه لده قولی خرایه گوپه وه، به لام به گوپره ی (کلتوری مه غول) شوینی گوپه که ی بوو به
 پازیکی نیو خه زینه ی پازه کان.

فه سلی دووهم

روخاندنی (به غدا) له لایه ن مه غوله کانه وه

باسی یه کهم: جینشینه کانی جه نگیزخان:

یه کهم: دابه شکردنی مه مله که ته کانی جه نگیزخان:

(جه نگیزخان) ژنگه لو که نیه که گه لیکی فره ی هه بوون، (یه سۆنجین) ی هاوسه ری به سه ره مواندا هه لێژاردبوو، هه ره له بهر نه مه کوپه کانی شی خستبوونه پێش کوپه کانی تره وه، له کۆی (۹) کوپه چواریانی له (یه سۆنجین) ببوون و ناویان (جوجی، جوغتای، ئۆکتای، تۆلۆی) بوو، بابیان گرنگترین کاری پێ ده سپاردن و له به پێوه به رایه تی کردنی ئیمپراتۆریه ته فراوانه کهیدا به ته واوه تی پشتی پێ ده به ستن، بۆ وینه: ده بینین (جوجی) ی کوپه گه و ره ی ده کاته سه ره په رشتیاری کاروباره کانی نیچیره وانی و پیکه خستن و پازاندنه وه ی کۆشک و ته لاره کان، (جوغتای) کوپه شی ده کاته سه ره په رشتیاری پیکه خستنی کاروباری قه زاوه ت و چه سپاندنی حوکم و یاساکان و سه پاندنی سزاکان به سه ر تاوانکاران و سه ره پیکه راندا.

(ئۆکتای) کوپه سییه می کردبووه سه ره په رشتیاری کاروباری به پێوه بردن و دارایی و هه لسوپاندنی به رژه وه ندییه کانی خه لک.

(تۆلۆی) یشی پاسته وخۆ کردبووه سه ره په رشتیاری کاروباری سه ریازی و ئاماده سازی سوپاکان، بۆیه ناسناوی (تۆلغ تۆیان) ی به سه ردا براوه.

هیشتا (جه نگیزخان) له ژياندا بوو، بپاریدا ئیمپراتۆریه ته که ی به سه ر نه م (۴) کوپه ییدا دابه ش بکات، چونکه به پای نه و نه مه باشتترین هۆکاره بۆ پاهاتنی کوپه کانی له سه ر حوکومه تدار و هه لگرتنی باری به ره برسیاریه تی، دابه شکردنه که به م شیوه یه بوو:

۱- به شی (جوجی) کوپه گه و ره ی (جه نگیزخان):

ولاتی نیوان پوواری (نه رته ش) و که ناره باشووریه کانی ده ریای قه زوین بهر (جوجی) که وت، نه م ولاتی (قه بقاج) و ده شته کاکی به کاکیه: به هۆی نه وه ی په نگی تاوڵی

سه‌ریازگه‌کانی زهرد بووو به ناوی (هۆزی زێرین) وه به ناویانگ بوو، زۆریه‌ی دانیشتوانه‌که‌ی له نه‌ته‌وه‌ی تورک و تورکمان پیکهاتبوو،^١ کاتیکی (جوجی) پیش باوکی مرد، (جه‌نگیزخان) بپاریدا ئه‌م هه‌ریمانه‌ بخاته به‌ر ده‌ستی (باتون ی کۆپی جوجی)، (باتون) به‌ سیفه‌ته‌کانی هه‌ست ناسکی و شیرین زمانی و بیرتیژی به‌ناویانگ بوو، بیه‌ سه‌رداری مالی (جه‌نگیزخان) له‌ کاتی هه‌لایسانی کیشمه‌کیشی گرتنی کورسی ئیمپراتۆریه‌تدا پۆلیکی کاریگه‌رویه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی بینیبوو.

٢- به‌شی (جوغتای): ولاتی (تۆیغۆر) و هه‌ریمه‌کانی (ئه‌ودیه‌ پووبار) و (کاشغر) و (به‌لخ) و (غهنه‌)شی خسته‌ ژێر ده‌سه‌لاتی (جوغتای) وه.

٣- به‌شی (تۆکتای)ی وه‌لی عه‌هد: به‌شی ئه‌و له‌ به‌شی براکانی که‌مه‌تر بوو، ناوچه‌کانی چیا (تاریاجای) و ده‌رویه‌ری ده‌ریاچه‌ی (ئالاجۆل) و به‌ستاوی پووباری (یه‌میل)ی هه‌لگه‌وتووی خۆرئاوای (مه‌نغۆلیا) به‌ر (تۆکتای) که‌وتن.

٤- به‌شی (تۆلۆی): (مه‌نغۆلیا)ی ولاتی چه‌که‌ و بنه‌چه‌که‌ی (جه‌نگیزخان) که‌ دۆل و شیوه‌کانی پووباری (کپۆلین) و (تۆنۆن) و (تۆرخۆن) و هه‌ریمی (که‌پاکوپم) له‌خۆ ده‌گرێت بووبه‌ به‌شی (تۆلۆی)ی کۆپی هه‌ره‌ بچووک (جه‌نگیزخان)، (تۆلۆی)ی به‌ گوێره‌ی داب و نه‌ریتی مه‌غۆل چونکه‌ کۆپی بچووک خانه‌ دوابه‌دوای مردنی باوکی بوو به‌ سه‌روه‌سیتی کورسی ده‌سه‌لات، ئه‌و به‌ یاریده‌ی (٣) پاوێژکار تا هه‌لبژاردن و دانانی جێنشینی (جه‌نگیزخان) بۆ ماوه‌ی (٢) سال له‌ (٦٢٤-٦٢٦) کۆچی به‌رامبه‌ر ١٢٢٧-١٢٢٩ی زایینی کاروباری ئیمپراتۆریه‌تی به‌پێوه‌برد.^٢

دووهم: هه‌لبژاردنی (تۆکتای) به‌ خانی گه‌وره‌ی (مه‌غۆل):

کورسیه‌که‌ی (جه‌نگیزخان) دوای مردنی ماوه‌ی (٢) سال به‌ خالی مایه‌وه‌، پاشان میره‌ گه‌وره‌کان به‌ چاکیان زانی له‌ پێناوی چاکسازی کاروباری ده‌وله‌ت و به‌رگرتن له‌ درزو که‌لێتانه‌ی خه‌ریکه‌ له‌ ئیمپراتۆریه‌ت په‌یدا ده‌بن، به‌ په‌له‌ و بێ دواکه‌وتن خانیکی نوێ بۆ خۆیان دیاری بکه‌ن، هه‌ر هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌م بپیاره‌یه‌که‌ده‌نگ بوون، ده‌ستیان به‌ ئاماده‌کاریه‌کانی گرێدانی کۆنگره‌ی پاوێژ (کۆریلتای) کرد، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ نوێنه‌رو جاپده‌ریان به‌ هه‌موو لایه‌کی مه‌مله‌که‌تدا بلۆ کردنه‌وه‌، میره‌کان و سه‌رکرده‌کانی سوپا

١ السلوك للمقرزي، نقلًا عن المغول، د، الصياد ص: ١٦٤.

٢ المغول للصياد ص: ١٦٥.

هه موویان هاتنه (مه نغولیا)، تا (٣) پۆژ له نیو به زم و په زمی خوۆشی و خواردن و خواردنه وه و گۆرانی و سه مادا پرایان بوارد، دواى ئەمه سه بارهت به هه لێژاردنی (خانی نوی) ده ستیان به وتووێژ و پاگۆرینه وه کرد، دهره نجام به یه کدهنگی بپاریاندا (ئۆکتای) له سه ر ته ختی ئیمپراتۆریهت دانین، هه رچه نده (ئۆکتای) ده یویست به بره بیانوی سامناکی پۆسته که و ناشایسته یی خوۆی بۆ ئەم پۆسته خوۆی بدزیته وه، له م به رپر سیاریه تیه خوۆی دورخاته وه و ده یگوت که (تۆلۆی) ی برا بچوکی شایسته تره و به پیتی دابو نه ریتی (مه غۆل) یش ئیستا له جیی باوکی دانیشتوه و کاتی خوۆشی زیاتر له گه ل باوکی هه لسوکه وتی کردوه و زیاتر به بنه ما قانونیه کان شاره زایه، به لام براکانی و خزمه کانى هه ر هه موو ده روزه کانى به هانه و بپرو بیانویان به سه ردا داخستن و پێداگیریان له سه ر وه رگتنی ئەم پۆسته کرده وه، له گه ل ئەمه شدا وه سییتی سه ره مه رگی باوکیان به بیر هینايه وه - که چۆن ویلايه تى عه هدى بۆ ئەو به جیه یشتوه -، دهره نجام به بپارو ویستی ئەوان پازیبوو، له و کاته دا (جوغتای) ده سه ر پاستی (ئۆکتای) برای گرتو (تۆلۆی) یش ده سه ت چه پی گرتو (ئۆتجکین) ی مامیشی پشتینه که ی گرتو بردیان له سه ر کورسی (خان) یان دانا، ئاماده بووانی ناوه وه و دهره وه ی کۆکشی ئیمپراتۆریهت به دهنگی به رز هاواریان کرد: (ئۆکتای بوو به خاقان)، واته بوو به خانی گه وره ی ئیمپراتۆریه تی مه غۆل، ئەم پووداوه له به هاری ٦٢٦ کۆچی به رامبه ر ١٢٢٩ ی زاینی و له نیو کۆنگره ی گشتی مه غۆل (کۆریلتای) دا بوو، ئینجا خان - به پیتی دابو نه ریتی مه غۆل - پاره و سامانی به سه ر خزمه کانى و هۆزه کانداه شییه وه، فه رمانیدا ماوه ی (٣) پۆژ له سه ر یه ک خوردو خۆراک به خێری (جهنگیزخان) بدریّت به خه لک، (٤٠) کچی شوخ و شهنگی له نیو کچه میره کانى هاوه لى هه لێژاردن و به جوانترین پۆشاکى به نرخ و زیرو جه واهێره وه پازاندنیه وه، ئینجا به سواری ئەسپی په سه ن به ره و لای (جهنگیزخان) ی به پێکردن - به پیتی بیروباوه پی خوۆیان کوشتیانن -، هه روه ها (ئۆکتای) له گه ل چووه سه ر عه رشى ده سه لات بپاریدا ده بی هه موو فه رمانه کانى (جهنگیزخان) جیبه جی بکریّن و له گۆپان و ده ستکاری بپاریزیی، لیبوردى گشتیشى بۆ هه موو ئەوانه دهرکرد که پێش ئەوه ی له سه ر کورسی ده سه لات دانیشی تاوان و گونا هه یان ئەنجام داوه، هه په شه ی سزای توندو تیزیشى ئا راسته ی هه موو ئەو که سانه کرد که دواى ئەوه به نیازن سه رپێچی قانونه کان ده که ن، نۆریشى بايه خ به ته واکردنى ئەو پپۆژانه دا که باوکی بۆ داگیرکردنى ولاتان

دایرەشتەبوون و هێشتا تەواوی نەکردوون، لەبەر ئەمە سوپای پێویستی بۆ داگیرکردنی ئێران و ئەوروپا و چین سازباز کرد.^١

سیپهەم: مەغۆلەکان لەسەر دزەکردنیان بۆ نیوولاتانی ئیسلامی بەردەوام دەبن:

خودی مەلێژاردنی (ئۆکتای) کوپی (جەنگیزخان) بە خانی گەوردی (مەغۆل) چارپادانێک بوو بۆ هەلگوتانی هێرشێکی تازەیی مەغۆلەکان بۆ سەر هەریەمەکانی دەولەتی خوارەزمی و کۆتایی پێهێنانی یەكجاری ئەو دەولەتە، هەرچەندە تاكو ئیستا ولاتی (ئەودیو پوویان) لە لایەن مەغۆلەکانەوە داگیرکراوە و پێش ئەمەش چەند هێرشێکی پێکوپێکی نێزامی کراوەتەسەر هێزەکانی (جلال الدین منکەرتی)، جار هەبوو (جلال الدین) سەرکەوتوو و جارێش هەبوو مەغۆلەکان سەرکەوتوون،^٢ بەلام هەرچۆنێک بێت ئەنجامیکی یەكلاکەرەوە بە دەست نەهاتبوو، بۆیە (ئۆکتای) سەرکردایەتی کردنی هێرشێ سەر (ئێران)ی خستە ئەستۆی (جوزماغون نۆیان)ی سەرکردەیی بە ناویانگ، ئەویش بە سوپایەکی (٥٠) هەزار سەربازێوە و بە هاوێڵیەتی ژمارەیهك سەرکردەیی سەربازی شارەزای مەغۆل بەرێگەوت، پێشدا بە تێکڕایی لەسەر داواکاری میروحوکمپانەکانیان لە (خوارەزم) بەرەو (تورکستان) چوون، لەم هەریمانەدا ژمارەیهکی نۆزی دیلوگیراوی دوژمنانی خۆیان موسلمانان لەگەڵ خۆ پەپێچەکان و بەمە ژمارەیی سەربازانی ئەم هێرشە خۆی لە (١٠٠) هەزار سەربازدا،^٣ — مەغۆلەکان لەم هێرشەیاندا بۆ سەر ئێران — وەك لە پێشدا پابورد توانیان سوپای (جلال الدین منکەرتی) تێك بشکێنن، پاش نواندنی پۆلیکی پالەواوانە و بەرەنگاربوونەوێهەکی قارەمانانە لە لایەن (جلال الدین منکەرتی)یەو، مەغۆلەکان توانیان لەسەر سەرختترین مەترسیدارترین دوژمن پزگاریان ببێت و بەسەریدا زال بێن ئیدی لەمەودا هەموو دەروازەکانی پێژۆهی داگیرکاری لەبەر دەمیاندا ناوێلابوون و بەبێ ئەوێ هیچ بەرەست و کۆسپێک بێتە سەر پێگەیان، بە سوکو ئاسانی توانیان هێرش و پەلامارەکانیان بۆ سەر نۆزبەیی ولاتانی ئیسلامی دەست پێ بکەن،^٤ بە دەستی نەگرسییان کاول و وێرانیان بکەن، سەرکردەیهکی سوپای خوارەزمی بە ناوی (نۆرخان) لە دواوەمین هێرشێ مەغۆلەکان بۆ سەر (جلال الدین) و سوپاکەیی توانی گیانی (جلال الدین) پێش ئەو بەرەو (کوردستان) پابکا لە چەنگی

١ المصدر نفسه ص: ١٦٧.

٢ المصدر نفسه ص: ١٧١.

٣ المصدر نفسه ص: ١٧١.

٤ المغول للصياد ص: ١٧٩.

مهغۆلهكان پزگار بکات، (ئۆرخان) پاش کوژرانی (جلال الدین) به خۆی و (٤) هزار سهربازی خوارهزمی گه یشته (ئەربیل)، له وێرا به تاکی ته نیا به رهو (نیسفه هان) پۆیشت، له وێ له لایه ن مهغۆله کانه وه کوژا، پاش کوژرانی -دواهمین سهرکرده ی خوارهزمی- سهربازه خوارهزمیه کان له چیاکانی (کوردستان و جزیره و شام) دا بلأوبوونه وه، ژماره یه کیان له لایه ن کوژده کان و عهر به خێله کیه کانه وه کوژان، ئه وانی ماشنه وه بپاریاندا بینه سهربازو خزمه تگوزاری سولتانه کانی ئه یوبی و سلجوقیه کانی پۆمی، ماوه یه کی درێژخایه ن بوونه مایه ی نانه وه ی ئاشوب و نا په حه تی له و ولاتانه ی کاریان تیدا ده کرد.^١

مهغۆله کان هێزه کانی خۆیان کردبووه (٣) سوپای سهره کی:

سوپای یه که م: (دیاریه کرو ئه رز پۆم و میافارقین و ماردین و نه سیبین و سنجان) ی داگیرکرد، سوپاکه تا که ناره ئاوه کانی پووباری فو پات پێشپه وی کرد، له کوشت و کوشتاری په شه خه لک و تالان و بپۆدا زۆریان تێپه پاند، دانیشته و ن هێنده ترسی پێ نیشبوو ته نانه ت زاتیان نه کرد به رگریه کی که میش له خۆیان بکه ن، هه ندیک چیرۆک و به سه رهات گێر دراونه ته وه مڕۆ به خویندنه وه و بیستنیان کزه ی له جه رگی دیت و مه راق دایده گریته، خو ئه گه ر میژوونوو سیکی گه و ره و باوه پینکراوی وه ک (ابن الاثیر) نه ینوسیبانایه وه ده مانگوت ئه مانه هه لبه ستراون.^٢

(ابن الاثیر) ده لێ: ژماره یه ک به سه رهات ده رباره ی ئه و - مه غۆل - انه گێر دراونه وه، خه ریکه گوێ به درۆیان داده نی و به قایان پیناکات که چۆن خودا (جل جلاله) ترس و بیمی ئه وانه ی خستۆته دل و ده روونی خه لکه وه له به رامبه ریاندا زه نده قیان چووه، تا ئه وه ی گو تراوه: سهربازیکه ی مه غۆلی ده چووه نێو گوندیک یان کولانیک و وا پێده که وت خه لکیکی زۆری ئی ده بوو، یه ک به یه ک پێیاندا ده هات و ده یکوشتن و که سیک له وه موو خه لکه جه ساره تی نه ده کرد پاست بێته وه و ده سته یک بۆ مه غۆله که درێژ بکات.^٣

به لام سوپای دووه م: پووی له شاری (به دلیس) کرد و پاش ئه وه گرتی سوتاندی به ره و شاری (خه لات) پۆیشت و ده سته ی به سه ر ژماره یه ک قه لای ده وروبهری ئه وێ و چه ند شوینیکه تر دا گرت.

١ المصدر نفسه ص: ١٧٩.

٢ المغول للصیاد ص: ١٧٩.

٣ المصدر نفسه ص: ١٨٠.

سوپای سیتههه: به ره وه رهیمی (نازه ریا بجان) پۆیشت، دهستی به په لامار کردو شار به دوی شار داگیری کردن، له کوتاییدا بریاریدا (ته ورین) پایتهخت بگریخت، نه مه و له سه رهتای سالی ٦٢٩ ک/ ١٢٣٢ زاینیدا به بی دهستکردنه خوی به دهسته وه دا، هۆکاری نه مه ش نه وه بوو: خه لکی نه م شارو هه ریمانه نیوانیان له گه ل (جلال الدین) خوش نه بوو، کاتی که زه بوونی (جلال الدین) یان بۆ ده رکه وت، شوپشیان له هوکمرانه کانیان کردن و کوشتنیان و سه ریان له لاشه کردنه وه و به دیاری بۆ مهغۆله کانیان ناردن، هیشتا مهغۆله کان نه گه یشتبوونه ده روزه کانی ته ورین، خه لک به پیشوازیه وه چون و دیاری هه مه په نگیان له قوماش و که لوپه لی تر پیشکشی سه رکرده کانی (مهغۆل) کرد، به لینیان دا سالانه سه رانه یه کی زۆریان بده نی و هوکمرانی شاریشیان لۆ قبول کردن، مهغۆله کان دیاریه کانیان لۆ وه رگرتن و خویان به نیو شاردا کرد، نه م شاره له چاو شاره کانی تر دا به ساغو سه لیمی ده رچوو و یران نه کرا.^١

له سالی ٦٣٢-٦٣٣ ک/ ١٢٣٤-١٢٣٥ ز مهغۆله کان خویان به نیو هه ریمی هه ولیر (ئه ربیل) دا کردو گه مارۆی پایتهخته که یاندا، به لام دانیشتوانی به په له چوونه نیو قه لاکه وه و له ویدا خویان مه لاسدا، مهغۆله کان ماوه ی (٤٠) پۆز گه مارۆی قه لایان دا، دانیشتوان سه روه وت سامانیکی زۆریاندا به مهغۆله کان و خویان کرپه وه، به لام مهغۆله کان تا هه والیان پی نه گه یشت که له به غداوه هیزی به هاواره وه چون به ره و (ئه ربیل) به پی که وتوه گه مارۆکه یان نه شکاند، ئینجا نه وییان به جی هیشت و له باکویدا به ره و عیراق داگه پان و له سالی ٦٣٤ ک/ ١٢٣٦ ز گه یشتنه (سامه را)، کاتی که (خه لیفه) زانی مه ترسی هه په شه ی لۆ ده کات کۆبوونه وه ی به زانیان کردو فتوایاندا که: (جهنگ له پیناوی خودادا له حه جی مالی خودا خیری زیاتره)، نه مه و خه لیفه جاپی جیهادی داو به په له سوپایه کی گه وره ی به سه رکرده یه تی (مجاهد الدین ده وایدار)^٢ پیکخشست، سوپاکه توانی له (تکریت) ی نیوان پوواری (دیجله) و چپای (حه مرین) مهغۆله کان تیک بشکینی و ژماره یه کی زۆر دیلی موسلمانان که له کاتی قوله شه په کانی (ئه ربیل) گیرابوون نازاد بکات، موسلمانان قه لاو شوره ی قایمیان له ده ره وه ی شاری (به غدا) دروست کردن، ئینجا مهغۆله کان بۆ جاریکی ترو به ره و به غدا هه لمه تیان بردو له سالی ٦٣٥ ک/ ١٢٣٧ ز هیزی موسلمانان له (خانه قین)

١ المصدر نفسه ص: ١٨٠.

٢ المصدر نفسه ص: ١٨١، ده وایدر به واتای میرزاو کاتب دئ.

تیکشکاندو ژماره یه کی زۆریان لی کوشتن و ئه وهی ماشنه وه به ره وه به غدا گه پانه وه،^۱ به هه مان شیوه مه غۆله کان لیشاوی هیرشه کانیاں بۆ سه ر (جۆرجیا و ئه رمینیا) به رده وام بوو ده ستیاں به کاو لکردن و پوخاندن کرد، به لام له پاشان بۆ ئه و دوو ولاته گه پانه وه و چ پێ و شوینیکیاں له به رامبه ر دوو هه ری می فارس و کرمان گرت به به هه مان پێ و شوینیشیاں له به رامبه ر ئه م دوو ولاته دا گرت به به ر، هه روه ها مه غۆله کان به بی ئه وه ی تووشی هیچ به ره نگاریه ک بینه وه به ته وا وه تی هه ری مه کانی خۆره لات ی ده ول ته ی (خواره زمی) یا ن خسته ژیر پکیفی ده سه لات ی خۆیا نه وه، ئه مه و (سوجستان و غه زنه و کابول و سنووری سند) خۆیا ن به ده سه ته وه دا)، هه روه ها مه غۆله کان له سا لی ۱۲۴۰/ک ۱۲۴۳ زی دا و دوا ی سه رکه و تنیا ن له جه نگی ده سه ته ویه خه ی (کۆسه تاغ) دا توانیا ن به سه ر سلجوقیه کانی پۆمدا زāl ببن، ئه مه و دوا ی ئه مه (ئه نا زۆل) که وه ژیر پکیفی (مه غۆل) وه و سو لئا ن (غیاث الدین) گه ردنکه چی خۆ ی بۆ (خان) ی مه غۆل ده ربپ ی و په یما نی دا سا لانه سه رانه ی بدا تی.^۲

۱- زه وتکردنی هه ری مه کانی چینی باکوور:

دوا به دوا ی مردنی (جه نگی زخان) بنه ماله ی (کین) توانیا ن به شیکی زۆری مه مله که ته دا گیرکرا وه که یا ن بستینه وه و شاری (کای-فۆنج) ی هه ری می (هۆنا ن) یس بکه نه پای ته ختی خۆیا ن، به لام کاتی ک (تۆکتای) پێشمه ی ده سه لات ی مه غۆل گرت به ده ست، خۆ ی کۆکرده وه و سو پای بۆ زه وتکردنی ئه و هه ری مانه ساز کرد، ئه مه و له سا لی ۱۲۲۷/ک ۱۲۲۹ زی دا و ها وکات له گه ل ئه وه دا سه ریازه کانی له ئیرا ن به دوا ی (جلال الدین منکبرتی) دا ده که وتن، سو پایه کی گه وره ی پێکخست و به سه رکردایه تی خۆ ی و (جوغتای و تۆلۆی) برای به ره و ده شتی (هوانگ-هۆ) که مه غۆله کان (فزا موران) یا ن پێ ده گوت به پێکه وت، ئینجا سو پایه کی کرده دوو به شی سه ره کی: یه که میان به سه رکردایه تی (تۆکتای) له باکووره وه هیرشی برد، دوو هه میان به سه رکردایه تی (تۆلۆی) هیرشی کرده سه ر باشووری ئه و ولاته، له ئه نه جایی هیرش و تیکه له چوونه کان مه غۆله کان سه رکه و تنی گه وره یا ن به سه ر چینیه کاند ا تۆمار کردن و خاکیکی زۆرو به رفرا ونا یا ن لی زه وت کردن، پاش ئه مه ده ست به سه ردارگتنی (کای فۆنج) ی پای ته ختیان خسته ئه ستۆی (سو بۆتای) سه ر کرده، ئه مه و له سا لی ۱۲۳۱/ک ۱۲۳۳ زی دا ئه م پای ته خته مه زنه له لایه ن مه غۆله کانه وه دا گیرکرا و که مه خه لکی ک نه بی له دانیشتوانه که ی که

۱ الحوادث الجامعة لابن الفوطي ص: ۱۱۳، المغول للصياد ص: ۱۸۱.

۲ المغول ص: ۱۸۳.

توانیان خۆ ده‌ریازبکه‌نو پابکه‌ن ده‌نا هه‌مووی کوژرا، له‌ گره‌مه‌ی ئه‌م کاره‌ساته‌دا (بی لیو جوتسای) وه‌زیر له‌به‌ر ئۆکتای پاراپیه‌وه‌و تکه‌ای لیکرد فه‌رمانی پوخاندنی شار ده‌رنه‌کا، به‌لکو بیخاته‌ سه‌ر ده‌وله‌تی مه‌غۆل، ئه‌ویش تکه‌که‌ی قبول کرد.^١

له‌و کاته‌دا مه‌غۆله‌کان هێرشه‌کانیان بۆ سه‌ر چینی باکوړ ئه‌نجام ده‌دان، بنه‌ماله‌ی (سوڤنگ)ی حوکمپانی چینی باشوړ یارمه‌تی مه‌غۆله‌کانیان ده‌داو ته‌ماعیان ده‌خستنه‌ به‌رده‌م تا له‌ خاکی چینی باکوړدا به‌شیان به‌دن، کاتیکی ئه‌م ئاوتیه‌یان به‌باچوو، شه‌ر له‌ نیوان ئه‌وان و مه‌غۆله‌کاندا هه‌لگیرسا، ئه‌م شه‌ره‌ بوو به‌هه‌لیکی زی‌پین به‌ ده‌ست مه‌غۆله‌کانه‌وه‌ تا په‌گو پیشه‌ی ئه‌م بنه‌ماله‌ به‌یه‌کجاری هه‌لگیرش و مه‌مله‌که‌ته‌که‌شیان بخه‌نه‌ سه‌ر ده‌وله‌ته‌که‌ی خۆیان، به‌لام ئه‌م ئامانجه‌ له‌سه‌رده‌می جینشیینه‌کانی (ئۆکتای)دا هاته‌دی.^٢

٢- مه‌غۆله‌کان له‌ (ئه‌وروپا) دا:

پاش گه‌رانه‌وه‌ی (ئۆکتای) له‌ چین به‌ سه‌رکه‌وتویی، سوپایه‌کی گه‌وره‌ی (١٥٠) هه‌زاری پیکه‌ست، (باتوی کوپی جوجی) کرده‌ سه‌رکرده‌ی ئه‌م سوپایه‌، گرتنی ولاتی (پوسو) جرکسو بولغارو هه‌ریمه‌کانی ئه‌وروپای خۆره‌لاتی خسته‌ ئه‌ستۆ، (سوڤۆتای)ی سه‌رکرده‌ی سه‌ریازی سه‌رکرده‌یه‌تی فیعلی هێرشه‌کان بوو، سوپاکه‌ توانی ده‌ست به‌سه‌ر ناوچه‌ی هه‌لکه‌وتویی نیوان چیای (ئۆپال) و نیوه‌دورگه‌ی (قېم) دابگریت که‌ نیشتمانی (باشقردو بولغار) بوو، حوکمپانه‌کانی پووسیای به‌زاندن، شاری (مۆسکۆ)ی سوتاند، هه‌ردوو شاری (سوزدال و فلادیمیر)ی پوخاندن، ئاگری له‌ (سوزدال) به‌ردا، شاری (فلادیمیر) دیمه‌نیکی سامناکی به‌خۆه‌ بینی، له‌ هه‌موو شوینیکیدا خه‌لک سه‌رده‌به‌ردا، له‌ نیو بلێسه‌ی ئاگردا خه‌لک پای ده‌کردو په‌نایان بۆ (که‌نیسه‌) ده‌برد، دوا‌ی ئه‌مه‌ سوپاکه‌ به‌ره‌و مه‌مله‌که‌تی (ئۆکپانیا) به‌پیکه‌وت، وێرانکاری و خراپه‌کاری زۆریان له‌و ناوچه‌انه‌دا ئه‌نجامدا، له‌ سالی ٦٣٨ ک/ ١٢٤٠ز یدا ده‌ستیان به‌سه‌ر (کییف)ی پایته‌ختدا گرت و هه‌ر هه‌موویان به‌سه‌ر یه‌کترا داته‌پاند، ئینجا هه‌ریمی (گالیسیا)ی پوسی یان تالان کرد، به‌م شیوه‌یه‌ پوسیای پان و به‌رین به‌ ته‌واوه‌تی که‌وته‌ ژێر ده‌ستی مه‌غۆله‌کان و ماوه‌ی (٢) سه‌ده‌و نیو له‌سه‌ر یه‌ک (٦٣٦-٨٨٦ ک) حوکمیان تیدا گێپا.

١ المصدر نفسه ص: ١٨٥.

٢ المصدر نفسه ص: ١٨٦.

پاش ئه وه له داگیرکردنی (پوسیا) بوونه وه سوپاکه یان بوو به دوو به ش:

به شی یه که م: به ره و (پۆلندا) هێرش ده با.

به شی دووه م: به ره و (مهجه پ) هێرش ده با.

به شی یه که می سوپای مه غۆل هێرشی بردو توانی به سه ر سوپای هاوپه یمانی (پۆلنیا و ئه لمانیا) زāl بێت که خۆی له (٣٠) هه زار سه رباز ده دا، ده ستیان به سه ر شاری (بیرسلو) داگرت و به ره و شاری (به رلین) پێشپه ویان کرد، پاش کوشت و بری دانیشتوانی ئه م هه رێمه به ته نها و کاولکردنی شاره کانی، به مه به ستی نیشاندانی ده سه لات و زه به روزه نگی به هێزیان و شانازیان به م په فتاره یان هه ستان گوێی کوژراوه کانیان لێکردنه وه که ژماره یان (٢٧٠) هه زار دانه بوو خستیاننه نیو چه ند کیسه یه که وه و لێره وه وی له گه ل خۆیان ده گێران.^١

به شی دووه می سوپاکه ش له هه مان کاتدا به سه ر (مهجه پ) هکاندا زāl بوو ده ستی به سه ر (بیست) ی پایته خندا گرت و ئینجا به ره و (قیننا) له لایه که وه و له قۆلێکی تریشه وه به ره و که ناره ئاوه کانی ده ریای (ئه دریاتیک) پۆیشت، له م گه رمه ساته دا که مه غۆله کان له نیو خاکی ئه وروپادا پێشپه ویان ده کرد هه وایی مه رگی (ئۆکتای) ی خانی گه وریه یان پێگه یشت، ئه مه و ئۆکتای له سالی ٦٣٩ ک/ ١٢٤١ زیدا مردو (باتق و سۆبۆتا) ی داوایان لێکرا به په له و بێ دواکه وتن بۆ کۆبوونه وه ی (کۆریلتای) بگه رپێنه وه و به شداری هه لبژاردنی خانی نوێ بکه ن، به م په نگه هه رێمه کانی خۆرئاوای ئه وروپا له مه ترسی داگیرکاری چاوه پوانکراو نه خشه بۆ کێشراوی مه غۆله کان پزگاری بوو.^٢

٣- مردنی ئۆکتایخان:

(ئۆکتای) خۆی له مه ی خواردنه وه دا شه لāl کردبوو، ئه مه وایکرد پۆژ له دوا ی پۆژ زه بون و لاواز بێت، که سه تایبه ت و دلسۆزه کانیشی نه یاندنه توانی وازی پێی لێ بێتن، به لکو له رقی ئه وان زیاتری ده خوارده وه، کاتیک سوپاکه ی له ئه وروپا ده جه نگا، ئه و ماوه ی (٧) سال به به رده وامی له نیو خواردن و خواردنه وه و پاباردنی خۆیدا تلی ده دا، ده ره نجام کاری له ته ندروستی کرد، شه ویك که زۆری خوادبۆوه له مه ستیان خه وی لێکه وتبوو ئه جه ل چیکه ی مۆلته نه داو گیانی له جه ستی جودا کرده وه، ئه مه له سالی ٦٣٩ ک/ ١٢٤١ زاینیدا بوو.^٣

١ تاریخ مختصر الدول لابن العبري ص: ٢٤٨. المغول للصیاد ص: ١٨٧.

٢ المغول للصیاد ص: ١٨٨.

٣ المغول للصیاد ص: ١٨٨.

٤- رێکخستن و چاکسازییه کانی سهردهمی (ئۆکتای)؛

(ئۆکتای) له سهردهمی خۆیدا چهند چاکسازییهکی له نیو ولاتانی داگیرکراودا نهجامدان، کاتیک ولاتی (چینی) داگیرکرد، کاروباری ئهویی خسته بهر دهستی (یی ليو جوتسای) وهزیری: ئه وهزیره توانی حوکومهتیکهی دامهزراو پیکوپیک به پشتیوانی خۆیندهواران و خهڵکی چالاک (چینی و ئویغوری و ئیرانی و تیبیتی) دابه زریتی، کاروباری دارایی پیکوپیک کردو په یوه ندییه کانی ده ره وه و ناوه وهی چینی توندو تۆل کردن، ئه مه و میزانییه کی نه گۆپی بۆ ئیمپراتۆرییه تی مه غۆلی داناو چینییه کانی پابه ند کردن سالانه سه رانه ی خۆیان له پاره و کالا به ئه ندازه ی دیاریکراوی به ره مه کانی خۆیان له پۆشاکي ناو ریشم و دانه و ئیله بدن به ئیمپراتۆرییه تی مه غۆلی، له هه مان کاتدا ئه و مه غۆلانه ی په وه ئه سپ و مه پو مالات و ئازهل به خێو ده که ن ده بی له ١٠٪ به ره مه کانیان پیشکشی ده ولت بکه ن، ئینجا (یی ليو جوتسای) وهزیر چه ند قوتابخانه یه کی له شاری (په کین) و (خان بالیغ) دا دروست کردن، له م قوتابخانه دا خه لکانی پسپۆرو شاره زاو لیها توه له چینی لاوان ده یاخویندو لیتی ده ره ده چون، هاوکات له گه ل خۆیندنی زانسته کاندای پێنماییه کانی ئایینی (کۆنفوشیس) یان تیدا ده خویند،^١ کاتیک (ئۆکتای) چینی باکو ری به ته واوه تی گرت، کاروباری ولاتی (ئه ویدیو پوباری) به (محمد یلواج) سپارد، ئه ویش (مسعود به گ) ی کو پی کرده حوکمرانی ولات، باوک و کو پ هه ردووکیان قۆلیان ئی هه لمالی و ئه وه ی مه غۆله کان پوخاندبوویان له و هه ریمه دا هه موویان بینا کرده وه و زۆر دلسۆزانه ده ستیان به خزمه تی دانیشته وانه کی کردو ده وله تیکهی پیکوپیکیان دروستکردو بارو دۆخی ناوچه کانیان ئاسایی کردنه وه و حال و گۆزه رانی خه لکیان خوش کرد.^٢

ئۆکتای هه زی له دروست کردنی خانوبه ره و کۆشک و ته لار ده کرد، له سالی ٦٣١ ک/ ١٢٣٤ زیدا پڕۆژه ی دروست کردنی پایته ختی تازه ی بۆ ئیمپراتۆرییه ته که ی ده ست پیکرد، فه رمانیدا کۆشکیکهی به رز له نیوه ندی پایته ختدا دروست بکریت، به جۆریک به رزی هه ر پاییه کی به ئه ندازه ی دوری تیرهاو یژێک درێژ بیته و کۆشکیکهی به رزو پاراوه له نیو ئه و پایانه دا دروست بکریت، پاشان ده ستیان به پاراندنه وه و دروستکردنی نه خش و نیگاری سه ر دارو دیواره کانی کرد، فه رمانی به براکانی و کو په کانیان و تیکرایی میره کان کرد هه ر یه کیک

١ المصدر نفسه ص: ١٨٩.

٢ المصدر نفسه ص: ١٨٩.

کۆشکیکی گه‌وره‌ و پازاوه‌ له‌ ده‌وره‌ی ئەم کۆشکه‌ دروست بکه‌ن، ئەوانیش هه‌ره‌موویان فه‌رمانه‌که‌یان جێبه‌جێ کرد، کاتیکی له‌ دروستکردن و پازاندنه‌وه‌ی کۆشک و ته‌لاره‌کان بوونه‌وه‌، ته‌ماشایان کرد کۆمه‌لگایه‌کی خانوبه‌ره‌ی پازاوه‌ و پێکوپێک به‌سه‌ریه‌که‌وه‌یان پێک هێناوه‌، شایانی باسه‌ دروست کردنی ئەم کۆشکانه‌ به‌ چاودێری شاره‌زاترین ئەندازیاری چینی – که‌ بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ هێنابوویان – ته‌واو کران،^١ هه‌روه‌ها ئۆکتای په‌ره‌ی به‌ سیسته‌می گه‌یاندن (برید) داو بیری له‌ هه‌لکه‌ندنی بیره‌ئاو کرده‌وه‌ له‌سه‌ر پێگاوبانی بیابانه‌کانی ئاسیای نیوه‌راستدا.^٢

هه‌له‌سه‌وه‌تی (ئۆکتای) له‌ به‌رامبه‌ر موسڵمانانی ژێر ده‌سه‌لاتی:

(ئۆکتای) پاشایه‌کی به‌خشنده‌ و به‌پێز بوو، له‌ به‌رامبه‌ر موسڵمانانی نیو ده‌وله‌ته‌که‌یدا خۆش په‌فتار بوو، هاوکات له‌گه‌ڵ ئەم نه‌جابه‌ته‌ی ئۆکتایدا (جوغتای) برای وازی له‌ نازاردان و زیان پێگه‌یاندنی موسڵمانان نه‌ده‌هێنا، هه‌زی ده‌کرد له‌ ته‌واوی شاره‌کاندا پێشه‌کیشیان بکات، له‌ پێناو جێبه‌جێکردنی ئەم سیاسه‌ته‌ی، هانی پیاوماقوڵ و میرو سه‌رکرده‌کانی مه‌غولی ده‌دا له‌ لای ئۆکتای زه‌مبی موسڵمانان بکه‌ن، به‌لکو له‌به‌ر چاوی په‌ش ببن و بریاری له‌ نیویردنیان بدات، پۆژیک له‌ پۆژان پاهیبیککی بوزایی دێته‌ لای (خان) و ده‌لی: (که‌ ئه‌و به‌ خه‌ون جه‌نگیزخانی دیوه‌ و فه‌رمانی به‌ (ئۆکتای) کوپی ده‌کرد که‌ له‌ نیو هه‌موو ولاتاندا ده‌ست به‌ له‌ نیویردنی موسڵمانان بکات و هه‌ستیتی پێکدرووه‌ به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک له‌ به‌رامبه‌ر جێبه‌جێکردنی ئەم فه‌رمانه‌دا دوو دل نه‌بیته‌ و ماوه‌ی چاوتروکانیکیش پانه‌وه‌ستی، چونکه‌ ئێستا ژماره‌ی موسڵمانان زۆر بووه‌ و به‌م شیوه‌یه‌ به‌روات کۆتایی به‌ ده‌سه‌لات و هوکمرانی مه‌غول ده‌هێنن)، کاتیکی (ئۆکتای) به‌ ته‌واوه‌تی گوئی له‌م قسه‌یه‌ بوو، ئه‌و – که‌ زیره‌ک بوو موسڵمانانی خۆش ده‌ویستن – یه‌کسه‌ر ده‌رکی به‌وه‌ کرد که‌ ئەم قسه‌یه‌ درۆیه‌کی هه‌له‌به‌ستراوه‌ و به‌ فیتی (جوغتای)ی برای سته‌مکاری پێکخراوه‌، ئینجا (ئۆکتای) داوای کرد کۆبوونه‌وه‌یه‌کی فراوان به‌ ئاماده‌بوونی گه‌وره‌ که‌ سایه‌تیه‌کانی مه‌غول و هوکمرانانی هه‌رێمه‌کان و پاهیبی بوزایی به‌سه‌رتیت، – له‌ کۆبوونه‌وه‌که‌دا – فه‌رمانی به‌ پاهیبه‌که‌ کرد به‌ په‌وانی وه‌ستیه‌که‌ی (جه‌نگیزخان) بۆ ئاماده‌بووان بخوینیته‌وه‌، پاش

١ المصدر نفسه ص: ١٩١.

٢ المغول، د. العريني ص: ١٦٢.

خوێندنەوه‌که، (ئۆکتای) گوتی: هەر داوایەك تا دەرکەوی پاستە و درۆ نیە و ساغە و نەخۆش نیە پێویستی بە بەلگە و شایەد هەیه، هەموو ئامادەبووان گوتیان بە ئای وایە، ئینجا (خان) پووی لە پاهیبەکه کردو پرسساری لێکرد: مەغولی دەزانی یان تورکی؟ یان هەردووکیان دەزانی؟! ... پاهیبەکه وەلامی دایەوه و گوتی: من بەس (تورکی) دەزانم، لەو کاتەدا (ئۆکتای) گوتی: (جەنگیزخان) جگە لە مەغولی هیچ زمانی تری نەدەزانین، تۆش جگە لە (تورکی) زمانی تر نازانی، باشە تۆ بە چ زمانێک ئەم فەرمانەت پێگەیشیت، بە مەغولی یان بە تورکی؟^١ کاتیەک پاهیبەکه زانی درۆیەکی بە دەرکەوت، وەلامی نەدایەوه و خەجالت بوو و پەنگی هێنان و بردن، بەم شیوەیە درۆ دوو پووی کابرای پاهیب بۆ هەموو لایەك دەرکەوت، بەلام (ئۆکتای) نەبەیشیت ئەم هەلە بە خۆپایی بپروات و پاهیبیش وەك بەرزەکی بانان بۆی دەرچیت و هیچ گورزی پەند نامیژی بەرنەکەون و پەوشتی لەکەدار نەبیت، بۆیە پێی گوت: من لەبەر خاتری (جوغتای) بڕام ناتکوژم، لە کوێرا هاتووی بۆ ئێوی بگەڕێوه، بە (جوغتای) و دارودەستەکی بلی: کە دەست لە ئازاردانی مۆسڵمانان هەلبگرن، چونکە ئەوان براو هاوڕێمانن، مەملەکەتەکه مان بە هۆیانەوه بەهێز بووه، بە یاریدە و هاریکاری ئەوان جیهان بۆمان دەستەمۆ بووه و هاتۆتە ژێر فەرمانمانەوه.

گێڕدراوەتەوه: کاتیەک مەغولەکان بپاریاندا نابێ کەس بە شیوانی مۆسڵمانان مەپو ئازەل سەر بپریت، بەلکو دەبێ سنجی شەق بکری و شان و شەپیلکی لێبکری نەوه و جەرگ و هەناوی دەرپێن تا دەمریت، پێ دەکەوی پۆژێک مۆسڵمانێک لە بازار مەپێک دەرکپیت و بەرهو مالی دەباتەوه، دەرگاکی حەوشە و مال دادەخات، ئینجا (بسم الله) ی لێ دەکات و خەریک دەبێ سەری بپرێ، لەو کاتەدا پیاویکی تورکی ولاتی (قەجاق) لە بازاردا دەیبینی و بە دواي دەکەویت، دەچیتە سەربانی خانووەکه و بۆ مۆسڵمانەکه دەچیتە خوارەوه و دەیگری و بەرهو کۆشکی (خان)ی دەبا، (خان) جێگیرەکانی خۆی بۆ لێکۆڵینەوهی ئەم مەسەلە دەنێرێ، کاتیەک ئەنجامی لێکۆڵینەوه که یان خستە بەردەم (خان)، گوتی: ئەم پیاوه مۆسڵمانە هەژارە پێزی لە قانون - ی ولات - گرتووه، بەلام ئەم پیاوه تورکە پێزی قانونی شکاندووه و چۆتە سەربانی مالی ئەو هەژارە، بەم شیوەیە مۆسڵمانەکه پزگاری بوو و تورکە (قەجاق)یەکه ش کوژرا.^٢

١ المغول للصياد ص: ١٩٣.

٢ جامع التواريخ ٦٢/٢-٦٣، المغول للصياد ص: ١٩٤.

٦- کیوک خان (٦٤٤-٦٤٧/ك / ١٢٤٦-١٢٤٩ز)؛

به مردنی (ئۆکتای) بارودۆخی (مهغۆل) ئالۆزا، له سەر چوونه سەر عهرشی دهسهلات، ناکۆکیان تیکهوت، (باتۆی شای خانهکانی (پوسیا) و دۆلی (قه بجا) و دیارترین میره گه ورهکانی بنه ماله ی (جهنگیزخان) هه زی نه ده کرد کهس له بنه ماله ی (ئۆکتای) ئهم پۆسته به دهسته وه بگریت، (کوتان) ی کوپی دووهمی (ئۆکتای) هه زی لیبوو جیی بابی بگریته وه، کۆمه لێکی تریش رایان وابوو وه سیته که ی (ئۆکتای) جیبه جی بگریت باشه و (شیرامون) ی نه وه ی مندالی بگریته خانی گه وره ی مهغۆل، له بهر نه وه کاتیکی زۆر تیپه پی و پای گشتی له سەر که سیك یه کی نه گرتو (کیوک) ی کوپه گه وره ی (ئۆکتای) یش له باره گای ئیمپراتۆریهت دوربوو، هه لێکی له بار بۆ ته ماعکارانی عهرشی مهغۆل دروست بوو، (ئۆتجکین) ی برای (جهنگیزخان) له نیوانیدا خۆی ده رخست، ویستی به زۆرداری عهرش داگیر بکا، نه خشی داپشتو سوپایه کی گه وره ی به چهك و نه سه له ی پبویست ئاماده کردو ویستی به سەر سه ربازگی باره گای (خان) دادا، سه ربازو شوینکه وتوان هارۆژان، (توراکینا) - ی خاتون و خیزانی ئۆکتای - به م نه خشیه ی زانی، به په له نوینه ری خۆی بۆلا نارد، به نه رمونیانی لۆمه و گازندی لیکردو هه وله کانی خۆی خستنه گه پ تا به لای خۆیدا پایکیشی، ئهمو (توراکینا خاتون) سه رکه وتنی به ده ست هینا، (ئۆتجکین) یش په شیمان بۆوه و پیی بۆ به هانه کانی خۆی خوشکردن و ئینجا به ره و نیشتمانی نه سلای خۆی گه پایه وه، به لام (توراکینا خاتون) بپاریدا ده بی ئهم پۆسته ته نها بۆ (کیوک) ی کوپی بیته، بۆیه له ماوه ی (٤) سالێ ته واودا هه موو هه وله کانی خۆی به گه پخستن و به هه موو توانایه کی مادی و مه عنه وی و به پیشکه شکردنی دیاری به نرخ و زیرو پارهی زۆر میره نزیکه کان و سه رکرده کانی مهغۆل به لای خۆیدا که مه ندکیش کردن و خستنیه ژیر ئامازه و فه رمانی خۆیه وه، هاوکات له گه ل ئهمه دا هه موو هه له کانی قۆستنه وه و خۆی له چنگی نه و که سایه تی و میرانه پزگارکرد که له دژی سیاسهت و نه خشی نه و کاریان ده کرد، (توراکینا خاتون) ده رکه وانیکی ئافره تی هه بوو به ناو (فاطمه) که خه لکی مه شه دی (طوس) بوو -، (فاتیمه) زۆر زیره ک و ژیرو بیر تیژو شایسته بوو، ببوه جیی متمانه ی ته وای (توراکینا) و به لکو پارێزه ری نه ئینییه کانی - بوو، له بهر نه مه گه وره کانی ولات بۆ به ده سه ته ئینیانی ئامانجه کانی خۆیان به کاریان دینا، (توراکینا) سه بارهت به میره کان و کاربه ده ستانی ده ولت و خاوهن پۆسته گه وره کانی سه رده می (ئۆکتای) به ته نیا پاوێژی به (فاتیمه) ده کردو قسه کانی نه وی به هه ند هه لده گرتن، کاتیك (توراکینا خاتون) دلنیا بوو له وه بۆته

خاوهنی وهرهقهی براوه و بارودۆخهکان سازو له بارن بۆ سهرخستنی نهخشهکهی، ئینجا نوینهری خۆی بۆ لای گهوره که سایهتیهکانی مهغۆلی له تهواوی ولاتاندا ناردو داوای لیکردن بۆ کۆبوونهوهی گشتی (کۆریلتای)ی و به پهسمی ناساندنی (کیوک) وهکو خانی گهوره نوێ ی مهغۆل ئامادهبن.^١

٧- ههلبژاردنی (کیوک خان) به خانی گهورهی مهغۆل؛

له سالی ٦٤٤/ک/١٢٤٦زیدا لهسهر کهناری یهکێک له دهرياجهکانی خۆرئاوای مهغۆلیا، (کۆریلتا) کۆبوونهوهی خۆی بۆ ههلبژاردنی خانی گهوره گرێدا، زۆربهی ئامادهبووان پێشنیاریان کرد (کیوک) ههلبژێردریت، بهلام به هۆی لاوازی و نهخۆشی بیانویی هینایهوه، پاشان لهسهر ئارهزویی میرهکان و به مهرجێک حوکمپانی له داوی خۆی به میرات بۆ نهوهکانی بێ پۆستهکهی وهرگرت، ههموو لایهک بهمه قایل بوون، لهم کاتهدا میرو سههرکردهکان کلۆهکانیان دانان و پشتینهکان کردنهوه و (کیوک)یان لهسهر عهپش دانیشاند، پهرداخهکانیان به دهستهوه گرتن و له بهرامبهر عهرشهکهیدا دولا هاتنهوه و به پهسمی ههلبژاردنی (کیوک)یان به خانی گهورهی مهغۆل پاگهیاندا، بهم بۆنهوه ماوهی ههفتهیهک ئاههنگیان گێراو (کیوک)یش سهروهت و سامان و بهخششی بهسهر میرهکان و سهروکی هۆزهکاندا دابهشکرد.

سههراوهکانی میژوو دهلێن: (کیوک خان) به خۆشی پهفتاری لهگهڵ نوینهری (خهلیفه)دا کرد، بهلام نامهیهکی ههپهشه ئامیژی بۆ خهلیفه پێدا ناردبۆوه، بهلام جامی توپهیی خۆی بهسهر سهری نوینهری فیرقهی (ئیسماعیلی)یدا پشوووه و سهروکوت و پيسوای کردوون، بهوپهپێ وشک و برینگی و توندو تیژی وهلامی سهروکهکهیانی دابۆوه.^٢

(کیوک خان) پیاویکی شهپانی و شهقاوه بوو و ههزی له جهنگ و ههرا بوو، زۆر به جهنگیزخانی باپیری دهچوو، هیشتا حوکومهتهکهی به تهواوهتی دانهمزراندبوو میرو پیاوماقۆل و سههرکردهکانی مهغۆلی ئاگادارکردهوه ئاگایان له حوکمهکانی (یاسا) بێت و به موو لێی لانهدهن و نهیگۆپن و تهئویلکاری تیدا نهکهن، فهرمانیدا: ههموو ئهوهکهسانه سزا بدرێن که پێش هاتنه سههرحوکمی له بهرامبهر ئهجامدانی ئهکهکانیان کهمهترخه میان نواندوه، یان سههرپێچیان ئهجامداوه، به ههمان شیوه فهرمانی بهسهر میرو سههرکردهکان

١ المغول للصیاد ص: ١٩٦.

٢ المصدر نفسه ص: ١٩٦.

دهدا به په له و بێ دواکه و تن سوپا و پېوێستیه کانی جهنگ سازکه ن و دهست به سهر (چینی باشور) دا بگرن، نه مه و نه رکي داگیرکردنی (چینی باشور) ی خسته نه سستوی (سوڤوتا) ی، (ئیلینجیکتای) یشی بۆ (ئێران) نارد تا ته واوی ولاتانی ئیسلامی — که تا ئیستا نه گیراون — داگیریان بکات، له گه له نه مه شدا سولته ی ته واوی پێداو کردی به سه ره رشتیاری کاروبای (پۆم و که رچ و موسل و دیاریه ک)، (محمودی) کرد به حوکمرانی مه مله که ته کانی (خه تا)، (میر مه سعود به گ) ی کرده حوکمرانی ولاتی (نه و دیو پوبار) و (تورکستان)، (میر نه رغون) یشی کرده والی ولاتی (خۆراسان و عیراق و نازه ربایجان و شیروان و لوپو کرمان و فارس و لایه کی هیند)، سولتان (رکن الدین) یش به حوکمی نه وه بۆ نا هه نگی هه لێژاردنی هاتبووه (مه نفولیا) (عزالدین) ی برا گه وره ی له سهر حوکم لاداو بۆ خۆی سولته ی (پۆم) ی گرته دهست، هه روه ها کیوک بریاریدا (داودی بچوک) ی ناسراو به (ئین فەین) بچپته ژێر حوکمی (داودی گه وره) ی حوکمرانی (تفلیس) هوه.^۱

أ- سیاسه تی (کیوک خان) له به رامبه ر مه سیحیه کاند:

(توراکینا خاتون) له سهر ئاینی مه سیحی بوو، له به ر نه مه (کیوک) ی کوپی له مندالیدا خسته به رده سستی (میرقوداق) ی مه سیحی و چاودێری په روه رده کردنی به نه و سپارد، کاتیک (کیوک) چوو ه سهر عه رشی ده سه لات (جینقای) گۆنه پاوێژکاری باوکی له خۆ نزیک کرده وه، (جینقای) سهر به هۆزی (کرایت) بوو له سهر ئاینی (مه سیحی) بوو، کیوک هه ر به مه پانه وه ستا به لکو پۆستی وه زاره تی دایه دهست (جینقای)، نه م دوو که سایه تیه مه سیحیه کاریگه ریه کی به هێزیان له سهر خانی مه غۆل هه بوو، به جۆرێک سۆزێکی زۆری بۆ مه سیحیه کانی وێنه ی (که رچ و نه رمه ن و پوس) هه بوو.^۲

(براون) ی میژونوس باس له وه ده کا که هه لێژاردنی (کیوک) له (کۆریلتای) له گه له ته واوی هه لێژاردنه کانی تر جودا بوو، له م هه لێژاردنه دا ژماره یه کی زۆر له نوینه رانی ده وله تانی بیانی و خه لکانێکی زۆری گه له ژێر دهسته کانی خۆیان که مه غۆلی نه بوون تیايدا ئاماده بوون، له نیو نه مانه دا دوو کاهینی مه سیحی ده بینران که له لایه ن پاپاوه و به چه ند وتاریکه وه — که میژوه کانیان بۆ ئوگستۆسی ۱۲۴۵/ ۶۴۳ ک ده گه رپته وه — نێردرابوون، نه م کاهینه باشتترین پێشوازیان لیکرا،^۳ به لام کاتیک (کیوک) نامه ی (پاپا) ی خوێنده وه، له وه لامیدا

۱ تأریخ مختصر الدول من: ۲۵۷، المغول من: ۱۹۸.

۲ المغول للصیاد من: ۱۹۹.

۳ المصدر نفسه من: ۲۰۰.

داوای لێکرد دان بە سەرۆه‌ری دەولەتە کەیدا بێنیت و دەبی ئوو میرو حوکمپانەکانی خۆرئاوا بێن و سویتندی گەردنکەچی و فەرمانبەرداری لە بەردەمدا بۆ بخۆن، کاتیک (یوحنەننا) لە کۆتایی سالی ١٢٤٧زیدا گەشتەووە لای پاپا نامە ناو میدکەرەکی (کیوک) ی دایە دەست، داوای ئووە کە لە لای خۆی هێشتەووە پاپۆرتیکی دوورو درێژی پێوە لکاند، نووسیوی: (مەغۆلەکان جگە لە مەبەستی داگیرکاری و پاوانخوازی بۆ هیچ مەبەستیکی تر دەرناچوون).^١

پوختە ی قسە ئەمەیه: لە سەر دەمی (کیوک خان) دا پلە و پایە و کاروباری مەسیحیەکان بە ئەندازە یەکی باش بەرەو پێش چوو، بە لām دەنگی موسلمانان کشر و مات بوو، لە بەر ئەمە دایکە مەسیحیەکی و هەردووکیان وەزیرە مەسیحیەکی کاریگەر یەکی بی ئەندازە و بەرچاویان لە سەر (کیوک خان) هەبوو، لە لایەکی ترەووە پزیشکە مەسیحیەکان توانیان کاروباری تەندروستی نێو کۆشکی ئیمپراتۆریەت بخەنە ژێر سەرپەرشتی خۆیانەووە لە ئەنجامی ئەم سیاسەتە دا هەندیک دابو کلتوری مەسیحی لە نێو نێوئەندەکانی مەغۆلیدا تەشەنەیان کردو بڵاو بوونەووە.^٢

ب - مردنی کیوک خان ١٢٤٧/ک/١٢٤٩ز:

باروودخی مەغۆلەکان تیکچوو، لە سەر ئووە کی بچیتە سەر عەرشی دەسلەلات کیشمە کیشیان تیکەوت، میر (باتق) ی شای خانەکانی (پوسیا) و دۆلی (قەبجا) و یەکیک لە سەر کردە هەرە بەرچاوەکانی نێو بنەمالە ی جەنگیزخان حەزی نەدەکرد کەس لە بنەمالە ی (ئۆکتای) ئەم پۆستە بە دەستەووە بگریت،^٣ لە کاتی دانانی (کیوک) بە خانی گەورە ی مەغۆل لە کۆبوونەووە ی (کۆریلتای) ئامادە نەبوو، بە لکو هەر نەهات بۆ مەغۆلیا، کاتیک (کیوک خان) بوو بە خانی گەورە نەزری کرد دەبی (باتق) بە هۆی ئەم هەلۆیستە دوژمنکاریە ی لە بەرامبەر (ئۆکتای) نواندوووە بە شێوە یەکی گشتی و لە بەرامبەر بنەمالە کەشی نواندوووە بە شێوە یەکی تاییەتی، سزای هەلۆیستە کە ی وەر بگریت و سەری خۆی دانەوینیت، بە لām هێشتا نەگەشتبوووە سنووری (سەمەر قەند) ئەجەل بەرۆکی گرت و لە مانگی پەببەیی دووهمی ١٢٤٧/ک/١٢٤٩زیدا گیانی لە دەستدا، (توراکینا خاتون) ی دایکیشی بە چەند مانگیک مەرگی پەپیش مەرگی (کیوک) کەوت.^٤

١ المصدر نفسه ص: ٢٠٠.

٢ المغول للصیاد ص: ٢٠١.

٣ المصدر نفسه ص: ١٩٥.

٤ المصدر نفسه ص: ١٩٥.

٨- هه لێباردنی (مهنگۆ) به خانی گه وهری مه غۆل:

دوا به دواى مردنى (كيوك خان)، (جوغتای) و داروده سته كه ی وىستیان (شیرامون) بكه نه ئيمپراتورى (مه غۆل)، به لام هه لێنانى ههنگاویكى له م جوړه پێوستى به په زامه ندى مير (باتق) دهكات، چونكه نه و ئیستا له پله و پایه و ته مه ندا له هه موو ميره كان له پيشترو گه وهره ترو ده بى له هه لێباردنى خانه كاندا مافى له هه مووان زياتر هه بى، له سه ر ئه م بنه مايه نوينه ريان بۆ لا ناردو داوايان لیده کرد بۆ به ستنى كۆنگره ی (كۆریلتای) دانانى خانى نوئى بێته (مه غۆلیا)، وه لامى دانه وه كه نه خۆشه و ناتوانى به پێگادا بپوات، هاوكات له گه ل ئه مه دا (باتق) بانگه شه ی مير ه گه وهره كان و سه ركرده سه ربازيه كانى كرد بێنه (قه بجاق) و له وى كۆنگره ی (كۆریلتای) ببه ستن و به شدارى له هه لێباردنى خانى نویدا بكه ن، به لام كوپه كانى ئوكتای و جوغتای به ره له ستنى ئه م پيشنیه ريان كردو ده یانگوت: ده بى (كۆریلتای) به پێى كلتورى مه غۆل ته نها له باره گای ئه سلى (جهنگیزخان) گرى بدریت، له بهر ئه مه ئه وان نه چوونه (قه بجاق) و هه ندیک كه سیان به نوینه رایه تی خۆیان ناردن، به لام (مهنگۆ) و براكانى وه لامى بانگه شه كه ی (باتق) یان به ئه رى دایه وه به په له خۆیان گه یانده كۆنگره كه، ئه مه و له ویدا (مهنگۆ) كرا به (خان) و ناوى (مهنگۆخان) ی به سه ردا بپرا، به م شیوه یه پۆستى حوكمپرانى بۆ پۆله كانى تۆلۆى گوازيه وه، كه به لقى دووه مى بنه ماله ی جهنگیزخان داده نران، جا له بهر ئه وه ی هه موو مير ه گه وهره كان ئاماده ی كۆبوونه وه كه نه بوون هه مووان پێكه وتن له سه ر ئه وه جارىكى ترو له سه ره تاى سالى تازه دا (كۆریلتای) ببه ستریت ه وه و سه رجه مى مپرو سه رگه وهره كانى مه غۆل به په سمى دان به دانانى (مهنگۆ) دا بنین وه كو خانى گه وهری مه غۆل، ئه مه و سه ره له نوئى له مانگى ذى الحجه ٦٤٨ ك/ ئه پرلى ١٢٦٠ زیداو له هه ریمى (قه راقورم) دا (كۆریلتای) كۆبوونه وه ی خۆى گریدايه وه و به كوێراى چاوى دوژمنان به په سمى هه لێباردنى (مهنگۆ) ی به خانی گه وهری مه غۆل پاگه یه نرا، دوژمنه كانى سیاسه تی (مهنگۆ) به م برپاره قایل نه بوون و نه چوونه ژێر فه رمانیه وه و هه وڵاندا پیلانیك دا پێژن و به هێزى سه ربازى ده و له ته كه ی (مهنگۆ) بپوخینن، (مهنگۆ) له كاتى گونجاودا به مه ی زانى و پيش جیبه جێكردنى پیلانه كه یان شوپشچیه كانى قۆلبه ست كردن، كاتیک لیکۆلینه وه ی له سه ر كردن دانیا ن به تاوانه كانیاندا هینا، (مهنگۆ) به نیاز بوو لێان خۆش بى، به لام مير ه گه وهره كان هۆشداريان دايه كه نه رمیان له گه ل نه نوینیت و پێویسته تۆ له یان لى بكاته وه، پاشان سه باره ت به مه راوێژى به (محمود یلواج) كرد، ئه ویش به سه رهاتى ئه سكه نده رو ئه په ستقو هه لگه راوه كانى بۆ خسته پوو گوێ: كاتیک ئه سكه ندهر

دهستی به سەر زۆریه‌ی ولاتانی جیهاندا گرت، ویستی به‌رهو (هیند) به‌روات، به‌لام میرو سەرگه‌وره‌کانی ده‌ولته‌که‌ی له ژێر فه‌رمانی ده‌رچوون و به‌ دوا‌ی نه‌که‌وتن و هه‌ریه‌که‌ی له‌وان سهریبه‌خۆیی ولاته‌که‌ی و — خۆسه‌پاندنی خۆی به‌سەر حوکومه‌تی ئه‌و ولاته‌دا پاگه‌یاند، (ئه‌سکه‌نده‌ر) له‌ ئاست چاره‌سه‌رکردنی کێشه‌که‌دا ده‌سته‌پاچه‌بوو، بۆیه‌ نوێنه‌ریکی خۆی بۆ لای (ئه‌په‌ستق‌)ی وه‌زیری نارد که‌ له‌ زیره‌کیدایینه‌ی نه‌بوو، نوێنه‌ره‌که‌ گه‌یشه‌ لای ئه‌په‌ستق‌و باسی یاخ‌ی بوون و هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی میره‌کانی (ئه‌سکه‌نده‌ر)ی بۆ کرد، پرس‌یاری چاره‌سه‌رکردنی کێشه‌که‌ی ئاراسته‌کرد، (ئه‌په‌ستق‌) نوێنه‌ره‌که‌ی ئه‌سکه‌نده‌ری له‌گه‌ڵ خۆی برده‌ نێو یه‌که‌ی له‌ باخه‌کان، فه‌رمانی پێکرد دره‌خته‌ گه‌وره‌کان له‌ په‌گو پیشه‌را ده‌ریکێشی و نه‌مامه‌کان بجێنێ، کاتیکی نوێنه‌ره‌که‌ گه‌پا‌یه‌وه‌ و ئه‌م وته‌یه‌ی ئه‌په‌ستق‌ی گێرپا‌یه‌وه‌، ئه‌سکه‌نده‌ر گوتی: وه‌لامیکی باشی داوه‌ته‌وه‌، تق‌ له‌ مه‌به‌سته‌که‌ی نه‌گه‌یشه‌ستوی: ئینجا ئه‌سکه‌نده‌ر به‌ په‌له‌ و بێ دوا‌که‌وتن میره‌کانی له‌ نێو بردن و کو‌په‌ره‌کانی خۆی له‌جی دانان، (مه‌نکو‌خان) ئه‌م قسانه‌ی (محمود یلواج‌)ی په‌سند کردن و فه‌رمانی‌دا: له‌ گه‌ردنی گیراوه‌کان بدری و پۆسته‌کانیان بدرینه‌ ده‌ست خه‌لکانی تر.^١

أ- چاکسازی نه‌خۆییه‌کانی (مه‌نکو‌خان):

مه‌نکو‌خان بایه‌خیکی زۆر و گه‌وره‌ی به‌ چاکسازی نه‌خۆییه‌کان و سیسته‌می به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی داو‌توانی سهرکه‌وتنیکی بێ وینه‌ له‌م پێناوه‌دا بۆ خۆی تۆمار بکا، (مه‌نکو) له‌ حوکمه‌رانه‌ هه‌ره‌ باشه‌کانی مه‌غول داوه‌نری که‌ به‌ باشترین شیوه‌ سیاسه‌تی مه‌غوله‌کانی کردووه‌، ئه‌و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا زۆر سوور بوو له‌سەر پا‌به‌ندبوون به‌ بنده‌کانی (یاسا) و پاراستنی کلتوری (مه‌غول)، به‌لام به‌ حوکمی ئه‌وه‌ ماوه‌یه‌کی درێژخایه‌ن له‌ نێو ئه‌و گه‌لانه‌دا ژیا‌بوو که‌ شارستانی بوون و زۆریان له‌گه‌ڵ تیکه‌ڵ بیه‌و، ئه‌وا کاریگه‌ری ئه‌وانیشتی به‌ سه‌ره‌وه‌ بوو، پقی له‌ پا‌واردن و دیاری و به‌خشین ده‌بووه‌، جگه‌ له‌ پا‌وه‌یچ ئاواتیکی تری نه‌بوو، زۆر چاک بوو، به‌ زه‌پک و زیره‌ک و زه‌نگ بوو، له‌ به‌رپۆه‌بردنی ده‌وله‌تدا لێ‌ها‌توو‌بوو، سه‌ربازیکی تیکۆشه‌رو سیاسیه‌کی شاره‌زا‌بوو، به‌م سیفه‌تانه‌یه‌وه‌ توانی به‌ شیوا‌زیکی تازه‌و گه‌رم و گو‌په‌یه‌کی له‌ نوێ هێزو پێزو گیان و ژیا‌ن وه‌به‌ر که‌له‌شی ئیمپه‌راتۆریه‌ته‌که‌ی (جه‌نگیزخان‌)ی با‌پیریدا بکا‌ته‌وه‌.^٢

١ المصدر نفسه ص: ٢٠٩، جامع التواريخ ٢٩٦/٢١-٢٩٧.

٢ المصدر نفسه ص: ٢١٠.

ب - ئەنجامدانی یە کسانێ له نیوان تیره و تایه فه کانی نیو ئیمپراتۆریه تی (مهغول):
(مهنگۆخان) جیاوازی نه ده خسته نیو تیره و تایه فه و گهلانی ژیر ئیمپراتۆریه ته که ی، به
یه کسانێ مه لسوکه وتی له گهل مه سیحی و موسلمان و بوزیه کانددا ده کرد، ئازادی بۆ هه موو
لایه ک دابین کردبوو، ئەگەر پێگای به یه کێک له وان دابایه گفتوگۆی مه سه له کانی ئاین له گهل
یه کێکی تر دا بکات که شو هه وایه کی ئازادی بۆ دروست ده کردن، هه رچه نده (مهنگۆ) له سه ر
بیروباوه پی کونی (شامانی) مابۆوه، به لام به بی جیاوازی به شداری له جه ژنه کانی بوزی و
مه سیحی و ئیسلامیدا ده کرد، باوه پی به خودای تاقانه هه بوو ده یگوت: پێویسته هه موو
مروفتیک چۆن هه ز ده کات با ئەوا بیپه رستی.^١

(مهنگۆ) له م سیاسه تهیدا په یپه وی له (سورقویتی بیکی) ی دایکی ده کردو له لایه ن
ئه وه وه کاریگه ری گه وهری له سه ر دانرابوو، ئەم ژنه هه رچه نده له سه ر ئاینی مه سیحی بوو،
به لام په فتاری له گهل موسلمانانی ژیر ده سه لاتێ ئیمپراتۆریه ته که یدا خو ش بوو، خو شی
ده ویستن، به تایبه تیش پێزو خو شه ویستی زۆری بۆ مه لاو زانایانیان ده خسته پوو به
دیاری و به خششی زۆرو گرانبه ها به سه ری ده کردنه وه، هه ر به مه پانه وه ستا، به لکو له
بوخارادا قوتا بخانه یه کی گه وهری له سه ر حیسابی سه رمایه ی تایبه تی خو ی دروستکردو
مولک و مالێکی زۆری له سه ر وه قف کردو (شیخ الاسلام سیف الدین الباخزی) ی کرده
سه ره رشتیاری و مامۆستای له سه ر دامه زانندن و مشوری له کاروباری قوتابی و فه قییه کانی
ده خواردو مه سه ر ه فی ده کیشان، خیری به سه ر هه ژاره موسلمانانه کانددا ده به خشیه وه، به م
شیوه یه (سورقویتی بیکی) له سه ر خێرو خێرات و کاری چاکه به رده وام بوو، تا له مانگی ذی
الحجه ١٢٤٩/٦/٢٥١ از کۆچی دوا یی کرد.^٢

ج - پێرۆده ی هاوپه یمانی نیوان مهغول و مه سیحیان:

(مهنگۆخان) پێشوازیه کی گه رمی له نێردراوی (لویس) کردو پێگه ی پێدا به وه پی ئازادی
گفتوگۆ له گهل زانایانی موسلمان و بوزیدا بکات، به لام وه لامێکی ته واوو تینوشکینی
سه باره ت به دروست کردنی یه کێتی نیوان مهغول و مه سیحیان نه دایه وه، به لکو داوی لیکرد
به لویس و تیکرای شا مه سیحیه کان راگه یه نی به په له بیته ژیر ئالای ده وله تی مهغوله وه،
ئه مه و (پۆبپوق) ماوه ی (٥) مانگ له (قه پا قوپم) ی پایته خت مایه وه، دوا ی ئەمه به ره و (شام)

گه پاپیه وه، له شارێ (عهکا) له گه ل (لویس) کۆبۆوه و نامه که ی (مه نکۆ) ی پێدا.^١ (خانی مهغول) دهیه ویست سهروه ری خۆی به سه ره هه موو جیهاندا ب سه پێتی، له سیاسه تی ده ره وهیدا بێ ئه نداز ساده و ساکار بوو، دۆسته کانی - له دهوله تانی دراوسی - به شوینکه وتووی خۆی داده نان، به لام به چاوی دوزمنایه تی سه یری ناحه زه کانی ده کردن و ده یگوت که پێویسته له په گو پشه ده ربکێشری، یان زه بون و سه رشۆپ بکری تا گه ردنکه چی خۆیانی بۆ ده نوینن، (ولیم رۆبروق) ی نێردراوی (لویس) هه موو هه وله کانی خۆی له لای (مه نکۆخان) خسته گه پ، گه شته ئه وه ده ره نجامه: هه رکاتیک (لویس) و میره گه وره کانی مه سیحی گوێپاپیه لی و فه رمانبه رداری خۆیان و نه ته وه که یان له به رامبه ره سه روه ری جیهاندا نواند، ئه وا به به لێنی پاست و دروست و هاوکاری ته واوی (کیوک خان) ده گات، به لام (پاشای فه ره نسا) به م مه رجان ه قایل نه بوو (رۆبروق) یش له ئۆگستۆسی ١٢٥٤ زیدا (قه راقوپم) ی به جێهێشتو به ره و کۆشکی (باتق) ملی لێنا، ئه و پێگه ی ئاسیای نیوه پاستی به ی و ئینجا چوه نیو خاکی قه وقازو له ویشرا به نیو ولاتی سلجوقیه کان و ئه نازۆلی ئه رمینیا دا پۆیشت و له ویشه وه خۆی گه یانده وه (عه ککا)، شایانی باسه (رۆبروق) له م گه شته یدا و له هه موو شارو ئاوه دانی و - پێگا و بانیکدا پێژیککی وای لێده گیرا که شایسته ی نێردراویک بێ له لایه ن خانی گه وره وه حیسابی بۆ کرابی، هه رچۆنیک بێ (رۆبروق) له م گه شته یدا زانیاریه کی زۆر به سه وودی له سه ره مه غوله کان ده سته گوت، ئه و - له سه فه رنامه که ی خۆیدا - باسی سه وشته و کلتور و ژیا نی کۆمه لایه تی مه غوله کانمان بۆ ده گات، چ شتیکی تریشی له م گه شته یدا به رچاوی هاتی بۆ باسی لێوه کردوه، ئه و باسی هه موو هۆزو گه ل و پێکهاته کانی په گه زی ئیمپراتۆریه تی مه غولی و هه موو ئه و گه لانه ش (جه نگیزخان) خسته بونی ه ژیر ده سه لاتی خۆیه وه کردوه.^٢

س - سیاسه تی ده ره وه ی (مه نکۆخان):

دوا ی تێپه ربوونی سالیک به سه ره حوکومه ته که یدا و جێگیربوونی بارودۆخی نیوخۆ و کۆتایی پێهێنانی ته واوی ناحه زه سیاسیه کانی، ئینجا (مه نکۆخان) بایه خی به پڕۆسه ی داگیرکاری و به رفراوانکردنی خاک و زه مینی ئیمپراتۆریه که یدا، به یاریدا هه موو ئه و ولاتانه داگیربکات، که تا ئێستا نه توانراوه زه وت بکری، بۆ ئه م مه به سته دوو هێرش سه ربازی گه وره ی پێکخستن،

١ الدولة الخوارزمية والمغول من: ٢٤٨، المغول للصيد من: ٢١٢.

٢ تاریخ مفصل عن ایران، عباس إقبال ١٦٠/١.

(هۆلاکۆ)ی برا بچووی کرده سەرکردهی یه کێکیان و له نیو بردنی دهسه لاتی (فیرقهی نیسماعیلیه) و ژێر دهسته کردنی (خهلیفه ی عهباسی) خسته ئهستۆ، (قویلا)ی برا نیوه نجیشی کرده سەرکردهی هیزه که ی ترو زه وتکردنی هه ریمه کانی (چینی باشور)ی پی سپارد، (مه نکۆخان)یش هه لمه تیکی سهربازی تری بۆ خۆی پێکخست و بریاریدا له نیو ئه ولاته به رفراوانه دا هه ندیک هه ریمی تر بخاته ژێر پکیفی خۆیه وه.^۱

هـ - هه لۆیسته یه ک بۆ توێژینه وه:

- سنووری دهوله تی ته تار له سالی ۶۳۹ کۆچیدا به م جۆره بوو: کۆریا له خۆره لاته وه تا (پۆله ندا) له خۆرئاواوه، (سیبری) له باکووره وه تا (ده ریای چین) له باشوره وه، ئه مه خۆی له خۆیدا و له و ماوه کورته دا به رفراوانیه کی سامناکه، به م شیوه یه هیزی ته تار له جیهان تاکه هیزیک بوو، که له گه وره یی و زۆرو زه وه نیدیا وینه ی نه بوو.

- دوابه دوا (ئۆکتای)، (کیوک)ی کوپی سەرکرده یه تی (ته تار)ی کرد، ئه م خانه نوێیه پی و ابو له جیاتی داگیرکردنی خاكو ولاتی نوێ که ناتوانن به پتوه یان به رن و بیانپاریژن، ده بی پایه کانی ده سه لاتیان له نیو ولاته گیراوه کاندایا بچه سپێتن و ژێر ده سه ته یی گه لو سوپا کانیان مسۆگه ر بکه ن، بۆیه له سه رده می ئه م (خانه دا) په لاماره کانی (ته تار) پاگیران و ده ستیان له مولک و ده وله ته فراوانه کیه یان گیر کردو له ئالۆزی و داپوخان پاراستیان.

- (ته تار) له هیزه کانی پێشدا یاندا نیوه ی به شی خۆره لاتی ئیسلامیان داگیر کردبوو، زۆریه ی هه ریمه ئیسلامیه کانی ئاسیایان خستبوونه نیو ده وله ته که ی خۆیا نه وه، هه موو دیارده شارستانیه تیه کانیان له نیو بردن، ته واوی بزوتنه وه کانی به ره نگاریشیان سه رکوت کردن، ئه م بارودۆخه تا سالانیکی زۆر درێژه ی کیشا.

- به شی نیوه پاستی جیهانی ئیسلامی له عیراقه وه تا میسر خاکیکێ پارچه پارچه و گه لانیکی په رته وازه و ناکۆکی هه بوون، له گه ل ئه وه دا زۆریه ی ده وله تانی جیهان به به رچاری ئه وانه وه له لایه ن سوپا کانی (ته تار) ده پوختێران، له م ساته وه ختانه دا خۆیان به ناکۆکی نیو خۆوه خه ریک ده کردو پۆزیه پۆز لیکترازان و ده ست لیک به ردان زیاتر ده بوو، به هه مان شیوه به شی خۆرئاوا (جیهانی ئیسلامی)یش که (لیبیای تونس و جه زائیر و مه غریب و خۆرئاوا ی ئه فریقیا) له خۆ ده گرێت، به ته واوه تی لیکه له وه شابوو.

—ئەوروپای مەسیحی دەردی بە دەست (تەتار) ھەو چەشتبۆو، سەدان ھەزار کەسیان ئی سەرپرەرابوون، کەنەسەکانیان پوختنرابوون و شارەکانیان سوتماک کرابوون، بەلکو ھەپەشەییەکی سامناکی پاستەقینە بەر دەرگای پیکرتبۆون و دەترسان (تەتار) خۆ بە (پۆما) ی پایتەختی نەسرانی کاسۆلیکیدا بکات و ئەوێ ناشی بیکات.

—ھەرچەندە مەسیحیەکان بە چاوی خۆیان کردارەکانی (تەتار)یان بینیبوو، بەلام پابۆچوونی پاشاکانیان لە ئەوروپای خۆشئاوا (فەرەنسای ئینگلتەرە و ئیتالیا و ئەلمانیا) لەسەر ئەمە بوو کە: ئەم قوناغە کاتیەو لە شوێنیکدا پاوە دەستی...، لەبەر ئەمە خاچەرستەکان و پاشاکانیان ئامادەیی تەواوی خۆیان بۆ ھاوکاری (تەتار) دەردەبەری^١ لە دژی موسڵمانان.

—پاش ئەنجامدانی ھێرشەکانیان بۆ سەر ئەوروپا، سوپای تەتار نیمچە گۆرانیک لە بیروباوەریاندا پوویدا، لەم کاتەدا ژمارەییەکی زۆری سەرکردەکانی (مەغۇل) ھاوسەرگیریان لەگەڵ کیزانی مەسیحیدا ئەنجامدا، بەم شیوازەو بە پێژەییەکی بەرچاوی بیروباوەری ئاینی مەسیحی ھاتە نیۆ کۆشکەکانی ئیمپراتۆریەتی (مەغۇل) ھەو، ئەمە ھاریکاریەکی باشی بۆ ھاوکاری نیوان تەتار و خاچەرستان پەخساند.

—ھێرش و ھەڵمەتی خاچەرستان بۆ سەر موسڵمانانی میسرو شام بەردەوام بوو، لەم کاتەدا میسرو شام لە ژێر فەرمانپەرەییەتی ئەیبیبیاندا بوون بەلام ئەم پۆژانە بە دواپۆژی دەسەلاتی ئەیبیبیان دادەنرێن، لەنیۆخۆیاندا لە مەملانیدا بوون، موسڵمانان لە دوو لاوە بەر گورز کەوتن، گورزی تەتار و گورزی خاچەرستان، لەگەڵ ئەمەشدا کۆلیان لە ناکۆکی و دووبەرەکی و شەپری خۆبەخۆ نەدەھێنا.

—لە سالی ٦٤٠ی گۆچیدا (المستنصر بالله)ی خەلیفەیی عەباسی کۆچی دوایی کرد، (المستعصم بالله)ی کۆپی جیگەیی گرتەو، لەو کاتەدا خەلیفە (المستعصم) تەمەنی (٣٠) سال بوو، ھەرچەندە ناویانگی دەرکردبوو کە زۆر قورئان دەخوێنێت و تەماشای تەفسیر و شەرع دەکات و خێرخوازی چاکە، بەلام زۆر لە سیاسەت شارەزا نەبوو، سەرناس نەبوو، پیاوی چاک و خراپی لێک نەدەکردنەو، لەبەر ئەمە بە نەزانی تێکەوت و دارودەستەییەکی گەندەلی دروست کرد و خیلافەت لە پێشدا چەند لاواز بوو ھێندەیی تر زەبوون و لاواز بوو، بە ئیزنی خودا لەمەولا بە دووردیژی باسی لێو دەکەین.

— جگه له سنوورېکي ته ننگه بهر له خورنواوای هریمی فارس (خورنواوای ئیرانی ئیستا — شیراز) هیچ مه ودايه کی تر له نښان مه غوله کان و خيلافه تی عه باسيدا نه مابوو، نه م سنووره له گه ل گرنګه که یدا زور ته ننگه بهر بوو، فیرقه ی (ئیسماعیلیه) ی شیعه ی خه ته رنک له ویدا ده ژيان، پیاوې مه یدانی جه نگو کوشتار بوون، جگه له وهی شوینه که یان شاخاوې و عاسی بوو، قه لاو شوره ی مه حکه میشیان دروست کردبوون، به بهرده وامی له دژی مه زه بی سوننه ت و جه ماعت ده جولانه وهو زوریان پق لی ده بوونه وه، به زوری له گه ل دوزمنانی ئیسلامدا هاوکاریان ده کرد، جار هه بوو نامه یان بۆ (ته تار) ده نارد جاریش بۆ هه بوو خاچپه رستان، مه غوله کان ده رکیان به بوونیان ده کرد، به لام متمانه یان پی نه ده کردن، نه وان حه زیان نه ده کرد هیچ سوپایه کی به هیزو توانا له سه ر پوی زه ویدا بمینی جگه له سوپای خویان.^۱

چوارهم: (هولاکو) و له نیوپردنی (ئیسماعیلیه):

دوابه دواي پوخاندنی ده ولته تی خواره زمی و ده ست به سه رداگرتنی هریمه کانی، ده روزه کانی ولاتانی خورنواوای ئیسلامی له پوی هیژمه کانی مه غولدا کرانه وه، حوکمرانانی ئیسلام بایه خی ده ولته تی خواره زمیان ده زانی که چۆن وهک به ربه ستنکی به هیزو دامه زواو له نښان نه وان و مه غوله کانددا پاوه ستاوه، هه ر چۆنیک بی (مه نکۆخان) هیژمی سوپاکه ی (هولاکو) هیند به تیرو ته سه لی ناماده کرد، که سه رکه وتن مسۆگه ر بکات، له پیش سوپاکه وه چه ند پیتاسیکی به پڼگای نښان (قه پاقوپم) و که ناره ناوه کانی ده ریای _جه یحون) دا ناردن، تا پڼگاکه تاقي بکه نه وه، نه مه و چه ند پرده بازیکیان به سه ر پووباره قول و تیژپه وه کانددا دروست کردن،^۲ ئینجا نه خشی داریژراوی هیژمه که ی بۆ (هولاکو) ی برای خسته پوو و گوتی: ئیستا تۆ به سه ر سوپایه کی گه وړه و هیژمی بی هه ژماره وهی، پیویسته له (توران) وهه تا (ئیران) بپوی، له هه موو کاریکی وردو درشتدا پاریزگاری له کلتوره کانی جه نگیزخان و قانونه کانی بکه ی، هه ر که سیك له م ولاته فراوانه تدا له (جه یحون) وهه تا نه وپه پی ولاتی (میسر) گوپراه لی فه رمانه کانت ده کات و خو له لاملی ده پاریزیت به وپه پی سۆزو خو شه ویستی و نازو نیعمه ته وه په فتاری له گه ل بنوینه، به لام هه ر که سیك سه رپیچی کردی به خوی و خاوو خیزانی و ژن و مندالی و خزم و که سوو کاریه وه له نیو جلیتاوی سه رشپوی و سوکو و پيسوايیدا بیخنکینه .

۱ قصة التتار د. راغب السرجاني ص: ۹۴.

۲ جامع التواريخ ۱/۲۳۵، جهاد الممالك ضد المغول ص: ۴۶.

لە هەریەمی (کوھستان)ی (خۆراسان) پرا دەست پئی بکە، هەرچی قەلاو شورە هەیه
 بیروخیئە، ئەگەر (خەلیفە)ی بەغدا هاتە پیش و فەرمانبەرداری و گوێپراپەلی خۆی بۆ (مەغول)
 خستەپوو، بە هیچ شیوەیکە توخنی مەکەوہ - و زیانی پئی مەگەینە -، بەلام ئەگەر خۆی
 بە زانی و سەرپێچی کرد بێخە پێزی لە نیوبراوانەوہ، هەروەها دەبئی عەقڵی دامەزراوت و
 پای پێکوپێکت لە هەموو کاروباریکدا مەشخەلت بن، دەبئی لە هەموو حالیکدا وریاو بە ناگا
 بی، دەبئی باری سەرشانی ژێردەستە کانت سوک بکەیت و خۆشگوزەرانیان بکە، ولاتیکیش
 وێران بوو، یەکسەر دروستی بکەوہ و ئاوەدانی بکەوہ، باوەپت پتەو بئی کە تۆ لەمەولا بە
 پشتیوانی هیزی خودای مەزن دەست بەسەر ولاتانی دوزمنانتدا دەگریت، تا کار بەوہ دەگا
 دەبیتە خاوەنی گەرمین و کوێستان و زستانە هەوارو هاوینە هەواریکی زۆر، سەبارەت بە
 هەموو کیشەکان و کاروبارەکان پاوێژ بە (دقوزخاتون) بکە،^١ ئینجا لە سالی ٦٥١/ک ١٢٥٣ز
 یدا (هۆلاکۆ) بە سەرکردایەتی سوپاکە (قەراقوم)ی پایتەختی مەغولی بەجی هیشت و بەرەو
 ئامانج بەرپێکەوت، میرەکانی (مەغول) لەسەر پێگاویانی هەریەمەکانی خۆیان بە خواردن و
 خواردنەوہی تەواوہ و پیشوازیان لێ دەکردن و پێگاکانیان لە بەرد و دپک و دار پاک
 دەکردەوہ و لەسەر پووبارو دەریاکان کەشتیان بۆ ئامادەکردبوون تا پێیان بپەنەوہ و،
 هەریەکە لەو ئەمیر و پیاو ماقولانە سەربازێکی زۆریان ئامادە کردبوون و خستیاننە گەل
 پیزەکانی سوپای (هۆلاکۆ) وە.^٢

لە شەعبانی ٦٥٣/ک ١٢٥٥ز سوپاکە گەیشتە (سەمەرقەند)، (٤٠) پۆژ لەویدا گوزەرانندی و
 ئینجا بەرەو (کیش) بەرپێکەوت، لەم شارەدا تەواوی میرو حوکمرانانی خۆراسان بە دیاری
 بەنرخوہ هاتنە لای (هۆلاکۆ) و گوێپراپەلی و فەرمانبەرداری خۆیان نیشاندا، ئەمە و ماوہی
 مانگیگ لە (کیش) دا مایەوہ و ژمارەیک نامە بۆ پاشا و سولتانەکانی دەولەتانی هاوسی
 نارد، داوای لێدەکردن بۆ لە نیوبردنی (ئیسماعیلیە)کان و تیکشکاندنێ قەلاو شورەکانیان
 هاوکاری بکەن، لە بەرامبەر ئەمەدا بەلێنی دەدانی کە لەسەر ولاتەکانی خۆیان
 دەیانھێڵێتەوہ و زیانیان پئی ناگەین، بەلام ئەگەر هاریکاری نەکەن، ئەوا لەگەل
 (ئیسماعیلیەکان) توشی دەردی لەنیو بردنیان دەکات.^٢

١ جهاد الممالك ضد المغول والصليبيين ص: ٤٧.

٢ المصدر نفسه ص: ٤٧.

٣ جامع التواريخ ١/٢٤٠، جهاد الممالك ضد المغول ص: ٤٧.

له سالی ٤٧١ك (حسن) دواى پښتگابړينيكى مه ترسیدارو به مه به ستنى گڼوونو وه له گهـل (المستنصر) ى ئيمامى (فاتيمه كان) گهـ يشته (ميسر)، زياتر له سالتك مايه وه و شانسى چاوپيکه وتنى ئيمامى به رنه كه وت، له گهـ ل تا قميک فـهـ پـهـ نـگى سوارى كه شتنى بووو ميسرى به جى هـ يشته، شه پوله كانى دهر يا پووى كه شته كه يان به ره و شارى (حهـ لهـ ب) برد، له حهـ لهـ بـړا به ره و (ئيسفهـ هـ ان) و له وړيا به ره و قهـ لاي (ثالموت) گهـ پايه وه، (نظام الملك) ى وه زيرى گهـ وره ى سلجوقى و دامه زرينه رى قوتا بخانه كانى (نيزاميه) – كه له كتيبى (السلاجقه) دا باسما ن ليـ وه كـردو وه – له (ثالموت) ى دهر كـرد، به لام له سالى ٤٨٣ كـوچيدا لايه نـگـرانى (حسن) توانيان دهـ ست به سهـ ر قهـ لاي (ثالموت = وانا هـ يـ لانهـ ى قهـ لهـ پهـ ش) دا بـگـرن،^١ كاتيك (حسن) له (ثالموت) جيگير بوو چارچياني بيروباوه په كه ى به هـ موو لايه كـدا بلاو كـردنه وه، شايانى باسه (حسن الصباح) بانگه شه ى بـو نـزارى كـوپى (مستنصر) ى ئيمامى فاتيميان دهـ كـرد، چونكه (مستنصر) (نزار) ى كـوپه گهـ وره ى له ويلايهـ تى عهـ د دهـ ر كـرد بووو ئهـ م پـوسـته ى بـو (مستعلى) ى كـوپى دانابوو، ئهـ و كاته (حسن) له ميسر دهـ يـ و، به حوكمى ئهـ وه جـيـبه جيگـردنى ئهـ م فهـ رمانه ئهـ م له گهـ ل بيروباوه پى (ئيسماعيليه) نايه ته وه كه كـوپه گهـ وره فت بـكـرى و كار به كـوپى بـچـوك بسپـيـر د ريـت پهـ ت دهـ كاته وه، دواى ئهـ م دهـ خـريـته زينـدانـه وه، پاش نازاد بوون ميسر به جى ديـلـيـت و له و هـ ريـمانه دا دهـ ستـيان به سهـ ردا دهـ گرـيـت بانگه شه بـو (نزار) دهـ كات.^٢

۲ تاریخ مصر، ابن میسر ص: ۲۶ ومابعدها.

(حسن کوپی صباح) دوا به دواى مردنى (مهلیکشا) کارى بۆ فراوانکردنى دهوله ته کهى کرد، دهوله ته کهى له سه ر بیروباوه پى شیعه (نیسماعیلیه) ی توندپه و بوون، له نیسماعیلی ساغ ده رچوو بوون، (أبو حامدی غزالی) کتیبیکى به ناوى (فضائح الباطنية) داناوه و تیتیدا بیروباوه په کانی فیرقه ی (نیسماعیلیه) ی باتینى پوچه ل کردونه ته وه،^١ منیش له کتیبى (السلاجقة) دا به دوورو دريژی قسه م له سه ر کردوون.

٢- ریشه کیش کردنى دهوله تی (نیسماعیلیه) :

له مانگی ذی الحجة ٦٥٣ ک/یه نایه رى ١٢٥٦ ز، هۆلاکو فه رمانى به وه ستانى هاتوچۆى تیکرای که شتى و به له مه کانى ده ریاى (جه یحون) کرد، فه رمانیدا پردیک له سه ر نه م پووباره دروست بکریت و هیزه کانى پیتیدا بپه پنه وه و له ویترا به ره و قه لاکانى (نیسماعیلیه) به پیکه وت، له له وه پگای (شبورقان) ی نزیک شارى (به لّخ) تاو لیان هه لدان و (هۆلاکو) و سوپاکه ی زستان له وى مانه وه،^٢ ئینجا هۆلاکو به سه رکردایه تی سوپا سه ره که یه که ی خۆى، خۆى گه یانده قه لا قایمه کانى (نیسماعیلیه)، جارجار به فیل و جارجار به به کاره یتنانى هیژ توانى یه ک له دوایه کی قه لاکانیان بگریت، نه مه و له کۆتایى سالى ٦٥٤ ک/١٢٥٧ زیدا دوامه مین قه لایان که قه لای (ئالموت) بوو گیراو (رکن الدین خواره زمشا) ی سه رۆکی نیسماعیلیان نه ییتوانى چى دیکه خۆ له به رامبه ر (هۆلاکو) دا پابگریت و خۆى به ده سه ته وه داو له به رامبه ریدا سه رى خسته سه ر خاک و ماچى کرد، به م شیوه یه مه غۆله کان توانیان هه موو قه لاکانیان که ژماره یان (١٠٠) قه لابوو بگرن، نه و قه لایانه ی که نیسماعیلیه کان سالانیکی دوورو دريژ کردبوویاننه هیلانه ی خویان، (هۆلاکو) به س به ده ست به سه رداگریتى قه لاکانى (نیسماعیلیه) له م ناوچه یه دا پانه وه ستاو، به لکو داواى له (رکن الدین خواره زمشا) کرد ته واوى قه لاکانى (نیسماعیلیه) ی له ولاتى شام به ده سه ته وه بدا، نه ویش به لئى بۆ کردو بۆ نه م مه به سه ته چه ند نوینه ریکی به هاوپیته تی نێردراوى (هۆلاکو) بۆ ولاتى شام ناردن و بانگه شه ی خه لکیان ده کرد هه ر کاتیک ئالای مه غۆله کانیان گه یشتنى به په له و بى دواکه وتن خۆ به ده سه ته وه بده ن.^٣

پینجه م: جولانى سوپاکانى مه غۆل به ره و به غذا :

دواى نه وه (هۆلاکو) نیسماعیلیه کانى له نێو بردن، به پیتی نه خشه ی (مه نکۆخان) ی برای به ره و پیکانى ئامانجى دووه مى و ده ست به سه رداگریتى به غذا و له نێو بردنى خيلافه تی

١ دولة السلاجقة للصلاحي ص: ١٣٠.

٢ جهاد العمالك للغامدي ص: ٤٨، نقلا عن جامع التواريخ.

٣ المصدر نفسه ص: ٤٩.

عەباسی هه نځای هه لښا، نه و خيلافه ته ی پیر ببوو ديارده کانی لاوازی و پوخانی لی ده رکه و تېوونو، له پاستیدا ده ردی لاوازی و لیکه لوه شان - پیش هاتنی مه غول به ماوه یه کی دووودریژ - جه سته ی خيلافه ته عەباسی داگیرکردبوو، نه مه ش له بهر نه و پسته هوکارانه ی که هه ندیکمان له پیشدا باس کردن و هه ندیکی تریش به ئیزنی خودا له دوايیدا باس ده که یین، پیوه ندی نښان خيلافه ت و ولاتانی ئیسلامی لیکه لوه شابوو، ژماره یه کی زور ده ولت و میرنشینی سه ربه خو له نښو جه رگه ی خيلافه ته عەباسی و ده ووبه رییدا دروست بیوون، له و کاته دا مه غوله کان هیترشه کانی خو یان بو سه ر ولاتانی ئیسلامی له به شی خو ره لاتدا ده ست پښکرد (المستعصم بالله) خه لیفه ی ده ولته ی عەباسی بوو (۶۴۰-۶۵۶ ک/ ۱۲۴۲-۱۲۵۸ ن).^۱

۱- به ریکه وتنی سو پای هیترشه ری مه غول به ره و (به غدا):

دوای پښکانی ئامانجی یه که می و له نښو بردنی فیرقه ی (ئیسماعیلیه)، (هو لاکو) به ره و پښکانی ئامانجی دووه می و کو تایی پیته ئانی خيلافه ته عەباسی به ریکه وت، نه مه و له په مه زانی ۶۵۵ ک/ ۱۲۵۷ زیدا (هو لاکو) نامه یه کی پر مه ره شه و گو په شه ی به نوینه ری خویدا بو (خه لیفه) نارد، تییدا هاتبوو:

(له کاتی گرتنی قه لای خوا نه ناسه کاندا نوینه رمان بو لا ناردی و داوامان لیکردی به هیزی سه ربازیوه به هاوارمانه وه بیی، هه رچه نده فه رمانبه رداری خو ت خستبووه پوو، به لام بو ت نه ناردین، خو نیشانه ی فه رمانبه رداری یه که بونت له گه ل ئیمه دا نه مه بوو که هه ر کاتی که هیترش بکه ینه سه ر یاخی و سه ر پیچیکاران هیزی سه ربازیت له گه ل ئیمه دا ئاماده بی، ئیستا سو پات نه ناردووه و به هانه ده هیئیته وه، خو له سه ر زمانی هه موو خه لک به گشتی و خه لکانی تاییه ت و نزیکت به گویت گه یشتبوو: له سه رده می (جه نگیزخان) وه سو پای مه غول چ کاره ساتیکی به سه ر جیهان و جیهانیاندا هیئاوه،^۲ تا ئیمروشی له گه لدا بی چی به سه ر (خواره زمی و سلجوقی و پاشایانی دیاله می و نه تابه کی و خه لکانی تری) خاوه ن هیزو ده سه لاتدا هیئاوه و به هه ول و توانای خودای هه ربوو قه دیم و دایم سه رکه وتنی به سه ریاندا تو مار کردووه، هه رگیز ده روازه ی (به غدا) له پووی یه کیک له م تیره و تاییه فیه و ده ولته تانه ی - پوخیتران - دا نه خرابوو، هه موو کات و ساتیک کردبوویانه بنگه ی ده سه لاتی خو یان، جا چو ن

۱ جهاد الممالکص: ۵۰.

۲ المصدر نفسه ص: ۵۴.

ئەم دەروازە لە پووی ئیمە ی خاوەن دەسەلات و سەلتەنەت دادەخەری؟ پیش ئەمە ئامۆزگاریمان کردبووی، ئیستاش پێت دەلێن: لە پقو کینە و دوژمنایەتی دوورکەووە و نەعلە بە دەستتەووە مەگرەو، پۆژ بە قوڕ سواغ مەکە، دەنا ماندوو دەبی، لەگەڵ هەموو ئەمانەشدا ئەوەی پۆیی پۆیی، جا ئەگەر خەلیفە گوێپایەل و فرمانبەردار دەبی، با قەلاکان بپوختنیت و چالەکانیش پڕکاتەووە، کاروباری ولات بخاتە دەست کۆپەکەیی و بۆ خۆی خێرا بێتە لامان، ئەگەر ناشیەوێ بێتە لامان، با وەزیر و سوله‌یمانشا و داویدار بنێری، تا بەبی کەم و زیاد پەیا می ئیمە ی پێ پاگەینن، ئەگەر وەلامی فەرمانی ئیمە ی دایەووە ئیمەش: داخ و پقی خۆمان دادەمرکێنینەووە و دەولەت و سوپا و جەماوەری وەکو خۆی و بەدەست لی نەدرای و دەمیێتەووە، بەلام ئەگەر گوێی بۆ ئامۆزگاریەکان شل نەکرد و دمیە دمیە و دووبەرەکی و ناکۆکی هەلبژارد، با سوپا ئامادەکات و گۆرەپانی جەنگ دیاری بکات، ئەوا ئیمە لە بەرامبەریدا پاوەستاوین و ئامادە ی جەنگانین، هەرکاتێک سوپاکەم بەرەو بەغدا بە ناگری توپەووە هانداو پیشی کەوتم، ئەگەر لە ئاسماندا یان لە زەمیندا خۆت حەشار دابی... ئەوا پۆژێک دادی لە نیو کاهکەشانی فەلەکەووە داتەبەزێنم، هەرەکو شیر لە سەرێرا بە زەوێت دادەم، کەس بە زیندوویی لە ولاتەکەتدا ناهێلمەووە، شارو هەریم و ولات و تیکرایی خاکت دەکەمە خۆراکی ئاگر، جا ئەگەر دەرته‌وێ خۆت و خێزان و بنەمالەت بپاریزیت ئەوا عاقلانە و زیرەکانە گوێ بۆ ئامۆزگاریەکانم بگرە، ئەگەرنا لەمەولا تەماشادەکەم داخ و یستی خودا چۆن دەبی.^١

خەلیفە (المستعصم) بە توندی داواکە ی پەت کردەووە، بە نامە یەکی پەر لە سوکایەتی پێکردن و بەکەم دانان وەلامی (هۆلاکۆ) ی دایەووە تییدا گوئی:

(ئە ی جیحیلی هەرزەکار... ی هەلۆه‌دای تەمەنی کورت، هۆ ئەو کەسە ی بە دوو پۆژی — سەرکەوتن — تەفرە ی خوارووە و پێی وایە گەمارۆی هەموو جیهانی داووە و بەسەریدا زال بوووە و بە خەیاڵی خۆی بپیارەکانی بەجێن و دەبی سەریگرن، بۆچی و لەبەرچی داوای شتێک لە من دەکە ی کە هەرگیز دەستت لی گیرنابی؟ چاک بزانه و ئاگادار بە: هەموو دانیشتان لە خۆرەلاتەووە تا خۆرئاوا، لە پاشاکانەووە تا چەقۆ تیزکەرەووەکان، لە مەلاکانەووە تا پاپاکان، ئەوانە ی باوەرپان بە خودا هە یە و کار بە ئاین دەکەن، هەر هەموویان بەندە ی کۆشکی خێلافەت و سەریازی منن، هەرکاتێک پەنجە هەلێنم، خەلکم لە دەورە کۆدەبیێتەووە و سەرەتا

کاروباری (ئێران) یه کلا ده که مه وه ئینجا به ره و لاّتی (توران) ده چم و کهسانی شیوا له جیگای شیواوی خۆیان داده نین، له و کاته دا سه ره پوی زه مین به نیسبه ت ئیوه وه پپ ده بی له ئالۆزی ده پاوکی -، به لام نه ده مه وی دوژمنایه تی و پکه به ری - له گه ل ئیوه - بکه م، نه ده شمه وی زیان و زه ره به خه لگ بکه یه نم، له هه مان کاتیشدا که من له گه ل (هۆلاکو خان) یه ک دل و یه ک زمان بین هه ز ناکه م خه لگ له پشت هه موشوی سوپاوه پیم هه لبلین و باسی خیرم بکه ن، یان به پیچه وانه وه په خه بگرن و زه مبه م بکه ن، جا ئیستا نه گه ر تۆ وه کو من ده ته وی تۆوی خۆشه ویستی بچینی، باشه له گه ل ئه مه دا چ کاریکت به سه ره قه لاو شوره و چال و سه نگه ری ژێر ده سه ته کانی منه وه هه یه؟ پێگای دۆستایه تی بگه به ره و به ره و (خۆراسان) بکه پێوه، خۆ نه گه ر به نیازی شه پو جه نگانیشی، به لگه و بیانو مه گره و ماوه ی چاوتروکانیک پامه وه سه ته، من هه زاران تاقمه سواری هه زاران تاقمه پیاده پهم له به رده ستدان و خۆیان بۆ جه نگ ساز کردوه، ئه وان له کاتی جه نگان و شه په شمشیردا تۆز له ناوی ده ری هه لده ستینن.^۱

نێردراوه کانی خه لیفه گه یشتنه لای (هۆلاکو)، کاتیک نامه ی خه لیفه ی خۆینده وه به ئازاردانی نێردراوه کانی زانی له لایه ن خه لکی به غداوه، به توندی توپه بوو، نێردراوه کانی موسعه سه می به نامه یه کی تره وه به پیکردنه وه، نامه که به زمانیکی توند و تیژ نو سه را بوو دوا هه مین هۆشداریشی له خۆگرتبوو، گوته بوو: خۆشه ویستی پله و پایه و مال و سامان تووشی به لای کردی، به جۆریک سه رت به م ده وه له ته فانیه وه سوپماوه ته فره ت خواردوه گویت گران بوون و ئامۆژگاری خیری دلسۆزان نابیستی و به هه یج کارت تی ناکری، به راستی له پێگه ی باوک و باپیرانت ترازاوی، که واته له ئیستا پا خۆت بۆ جه نگ و پوه به پوه بوونه وه ساز بکه، چونکه ئه و من به سوپایه که وه که هه ر ده لئی مارو میرووه و په وه ی کولله یه به ره و (به غدا) به پپ ده که وم، نه گه ر گه ردوون به شیوه یه کی تریش وه چه رخی، هه ر به ویست و خواستی خودای مه زنو بالاده سه ته.^۲

(هۆلاکو) پێش ئه وه ده سه ت به هێرش بکا، سه به ره ت به هه لاتن و ئاوابوونی ئه سه تییه ی به خه ت و به ده ختی پاریژی به ئه سه تییه ناسان کرد، (حسام الدین) ی گه ردوونناس له لایه ن (مه نکۆخان) وه به هاوپییه تی (هۆلاکو) هاتبوو، له به ر ئه وه سوننی مه زه ب بوو سۆزی بۆ

۱ وئائق الحروب الصلیبیه والفزوالمغولی، محمد ماهر حماده ص: ۳۴۷.

۲ جامع التواریخ، نقلًا عن المغول للصیاد ص: ۲۵۶.

(خهلیفه) دهبزوا، زۆرداکۆکی دهکرد هۆلاکۆ ههنگاو به رهو (بهغدا) نهنی، دههات و دهچوو بۆ دویات دهکردهوه که ئەم هێرشه کارهساتێک به سه ر سیسته می گهردووندا دینی، وێپای ئەمەش دهره نجامه شومه که ی به سه ر خودی (خان) دا ده شکێته وه، له و پرسته قسانه ی (حسام الدین) کردنی: له راستیدا هه ر پاشایه ک - تا ئەم ساته وه خته - خۆی نازا کردبێ و خیلافه تی به ئامانج گرتبێت و به سوپاوه به رهو (بهغدا) کشابی یه کسه ر تهخت و تاراجی حوکمی لێکهه لوه شاهوه له ژیا نیدا نه ماوه، خۆ نه گه ر (هۆلاکۆخان) گوێ له ئامۆزگاریه کانم نه گریت و پرۆژه که ی جێبه جێ بکات ئەوا (٦) کاره ساتی گه وره ی لێ ده که ونه وه:

- هه موو ئەسه په کان مردار ده بنه وه و سه ربازه کانیش نه خۆش ده بن.

- هه رگیز خۆر هه ئنايه.

- پوهه ک له زه ویدا شین نابێ و نا پوێت.

- هه رگیز باران نا بارێت.

- په شه با ی توند هه لده کات و جیهان به ده ست بوومه له رزانه وه ده نا ئێنی.

- (خانی مه زن) له م سا له دا ده مریت.^١

به لام میرو سه رکرده کان گو تیان: پۆیشتن به رهو (بهغدا) خۆی له خۆیدا به رژه وه ندیه، پاش ئەمه هۆلاکۆ بانگه یشتی (نصیر الدین طوسی) ی کرد و پاوێژی پێکرد، له به ر ئەوه (طوسی) پکی له (خهلیفه) ده بۆوه هه زی له پوه خانی ده کرد، هه رچی (حسام الدین) گو تیبوی هه ر هه مووی هه لوه شانده وه و (هۆلاکۆ) ی دانی کرد که هه یج به ره سه سته ی له نیوان ئەوو داگیر کردنی به غدادا نیه، به لکو به لگه که لێکی به هه یزیشی هه ئانه وه که هه واله کانی (حسام الدین) به درۆ ده خه نه وه، گو تی: زۆربه ی هاوه لانی پیغه مبه ر (ﷺ) له پێناوی به رگریکردن له ئاین گیانیان له ده ست داوه، له گه ل ئەمه شدا هه یج کاره ساتێک پوه ی نه داوه، خۆ نه گه ر بشگو ترێ ئەمه تایبه ته به - پۆلانی (عه باس) وه، ئەوا ده بینین زۆر که س له درژی ئەم بنه ماله شوپشیا ن کردووه و هه ندیکیان (خهلیفه) یان لێ کوشتوون و به مه ش هه یج پوه ی نه داوه، ئینجا (طوسی) نمونه ی به (طا هری کوپی حسین) ی سه رکرده ی سوپای (مأمون) هه ئنايه وه که (محمد آمین) ی کوشتووه و باسی ئەو می رانه شی کرد که (متوکل و منتصرو معتن) و غه یری ئەوانیشیا ن لێ کوشتوون.^٢

١ المغول للصیاد ص: ٢٥٩.

٢ المصدر نفسه ص: ٢٦٠.

۲- گه مارؤدانى به غدا:

دوابه دواى ئه مه (هؤلاکۆ) فه رمانى به سوپا مه غؤليه كانى ده ورو به ى ولا تى پؤمدا له پښگای (هه ولير) ئه ربيل و موسله وه به ئاراسته ى به غدا بکشين و له بارى خؤرئاواوه ده وده ى بته نن و تا سوپا كانى (هؤلاکۆ) له لای خؤره لات هه پښيان ده گه ن چاوه پښ بکه ن، (کيتؤبؤقا) ى سه رکرده ى هه ره چاکى (هؤلاکۆ) ش له بالى چه په وه له پښگای (لوپستان و خوزستان) وه به ره و پايت ه ختى عه باسى هات، به هه مان شي وه و ژماره يه ک له ميو سه رکرده كانى ترى مه غؤل له پښگه ى (کوردهستان) ى ئي ستا وه خؤيان گه يانده ده وده ى به غدا، له سه ره تاي مانگى موچه په مى سالى ۱۲۵۷/ک ۱۲۵۷ هؤلاکۆ له (هه مه دان) وه له پښگای (کرماشان و حهلوان)* وه به ره و (ديجله) هات، (ئه مير ئه رغؤن و خواجه نصيرالدين طوسي و سيف الدين بښکه چى وه زير و علاء الدين عطاء الجوينى) ى له گه لدا بوون، (هؤلاکۆ) له پښگاداو له ناوچه شاخاويه كانى هاوسنورى (عيراق) دا له پښى به خشينى مال و سامانه وه خه لگيکى زؤرى به لای خؤيدا پاکيشا، به هه مان شي وه توانى هيزيکى زؤرى سه ربازى له سوپاي (سليمان شا) بخاته نيو پريزى سوپاکه ى خؤيه وه.^۱

(بدرالدين لؤلؤ) ى حوکمرانى (موسل) و (ئه تابه ک أبو بکر) له هه ريئى (فارس) به مال و به پياو کۆمه کى (هؤلاکۆ) يان کرد، کاتيک هه موو هيزه كانى (مه غؤل) هاتن و له ده وده ى (به غدا) ئا پؤرپايان به ست، (هؤلاکۆ) له شوينيکى به رزى ده ره وه ى به غدا هه ليدا، سوپا سازکرا وه که ى (خه ليفه) به سه رکردايه تى (مجاهدالدين ئايبه ک ده وايدارى بچووک) ويستى نه هيلئى هيزه كانى مه غؤل جيگير بښ و مۆل بښ، به لام به خراپى تښکشاک و ژماره يه کى زؤر له سه ربازه كانى له لايه ن مه غؤله کانه وه کوژان، ئه مه و له پؤزى ۳ شه ممه ۲۲ محرم ۶۵۶/ک ۱۲۵۸ هؤلاکۆ سازکرا و تا کۆتايى مانگ دريژه ى کيشا، له م ماوه يه دا مه غؤله کان ده ستى ويرانکاريان بؤ سه ر شار دريژ ده کرد و ده ستيان به داگيرکردنى بورچ و قه لاکان کرد، کار به وه گه يشت له م قوله په لامارانه ياندا قه لاو شوره كانى به شى خؤره لاتيان داگيرکردن.^۲

۳- سازشه كانى کۆتايى:

خه ليفه ته نگاو بوو، ويستى له پښى ناردنى نوينه رو ديارى به نرخ و گرانبه هاوه مه غؤله کان ئارام بکاته وه و له داگيرکردنى به غدايان پاشگه ز بکاته وه، به لام هؤلاکۆ وه لامى نه دايه وه،^۳

۱ المصدر نفسه ص: ۲۶۰.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۶۱.

۳ المصدر نفسه ص: ۲۶۲.

۴ المصدر نفسه ص: ۲۶۲.

خهلیفه په نای بۆ (مؤیدالدین ی علقمی) ی وهزیری و به مه زه ب شیعه بر د و پرسیری لیکرد چ بکات باشه؟ وهزیر ئاماژه ی پێدا که به خودی خۆی له گه ل (هۆلاکۆ) دانیشیت و سازشی له گه ل بکات، نێردراوه کان چوونه لای (هۆلاکۆ) و هه والیان پێدا (خهلیفه) دێته لات، (هۆلاکۆ) ش فه رمانیدا (خهلیفه) بێ، به لām به ته نها نا، به لکو ده بێ ته وای گه و ره پیاوانی ده وله ته که ی و وه زیره کانی و زانایانی ئایینی و سه رکرده و پیاو ماقولانی خه لکی له گه لدا بێن و هه موویان ئاماده ی گفتوگۆکان بن، چونکه به بۆچوونی (هۆلاکۆ) ته نها به م شیوه یه سازش ده کریت و هه موو لایه کیش پێیه وه پابه ند ده بن.

(خهلیفه) گه و ره پیاوانی کۆکرده وه و به خۆی و وه فدیکی به سامه وه به ره و تاو له که ی (هۆلاکۆ) - که له ویدیوی شوره ی به شی خۆره لات ی به غدا هه لیدابوو - پۆیشت، که به ریکه وت: فرمیست له چاویدا قه تیست ماو وشک هه لات، خوین له ده ماره کانیدا به ستی، لێدانه کانی دلی خیرا بوون، به ره و هه ناسه سواری و پشوو ته نگ ی پۆیشت، خهلیفه به سوک و چروکی و دامای هاته ده ر، ئه و تا دوینی له م کۆشکهیدا پێشوازی له وه فدی میرو پاشایان ده کرد، باپیره پێشینه کانی له م کۆشکه را - که ئیستا خهلیفه لێی هاته ده ر - سه رکردایه تی هه موو دنیا یان ده کرد، وه فده که ی خهلیفه ژۆر گه و ره بوو، (٧٠٠) گه و ره پیاوی (به غدا) ی له خۆر گرتبوو، به ته بیعت (مؤیدالدین ی علقمی) وه زیریشی له گه لدا بوو، وه فده که له تاو له که ی هۆلاکۆ نزیک بۆوه، به لām پێش ئه وه ی بگه نه لای (هۆلاکۆ) تیپکی پاسه وانی ئیمپراتۆری مه غولی پێشی به وه فده که گرت و نه یان نه یشت هه موو ئه ندامانی وه فد بچه ژووره وه، به لکو گوتیان: ده بێ خهلیفه ته نها به خۆی و (١٧) پیاوه وه بچێته لای (هۆلاکۆ)، ئه وانی تریش بۆ پشکنینی ورد له ده ره وه پاده وه ستینرین، خهلیفه به خۆ و (١٧) که سه که وه چووه ژووره وه، ته وای وه فده که ش په پێچه ک دران و به ره و مه رگ بر دران !! جگه له خهلیفه و تاقمه که ی هه ر هه موویان کۆکۆژ کران، سه رۆک هۆزه کان، وه زیره کان، زانایه کان، پیاو ماقوله کان، پاوێژکاره کان هه موویان کۆژران و قریان تیخستن، به لām (خهلیفه) نه کۆژرا، (هۆلاکۆ) کاری پێ ماوو، ئینجا (هۆلاکۆ) به وه پهی توند و تیژی و خۆ به زل زانیه وه فه رمانی ده رده کردن، (خهلیفه) بۆی ده رکه وت که ئه ندامانی وه فده که ی به ته واهه تی کۆژران، ئینجا زانی ته تار و هاویننه کان یان بێ په یمان و بێ ده رکن ﴿لَا يَرْجُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ (التوبة: ١٠).

(هۆلاکځ) ئه م چه ند فرمانه ی به سهر (خليفه) دا سه پاندن:

أ- ده بئ (خليفه) فرمان بدا: خه لکي (به غدا) چه که کانين دانين و واز له به رگري بهينن، نه مه شتيکي ناسان و ناساي بوو، چونکه زرينه ی دانيش توان نه يانده تواني چه که هه لېگرن، به لکو هه ر خه زيشيان ئي نه بوو.

ب- (خليفه) کۆتو زنجير ده کړئ، زنجيره که ی دريژ ده کړيت و به ره و شار پيش خوياني ده ده و نه و هه رچي خه زينه ی عه بباسيه کانه و مه لبه ندي زيږو زيوو دياريه به نرخه کانو که لويه له گرانبه ها کانه له نيو کۆشکه کاني خيلافه ت و به يتولمالدا هه يه پيشانيان ده دا.

ج- ده بئ دوو کوپه که ی خليفه به بهر چاوي خويه وه بکوژين، نه مه و (أحمد= أبو العباس) ی کوپه که وره ی و (عبدالرحمن= أبو الفضل) ی کوپه نيوه نجيه که ی کوژان و..... هه روه ها ده بئ (مبارک= أبو المناقب) ی کوپي سيته مي و (فاطمه و خديجه و مريم) ی خوشکاني خليفه هه ر هه مويان به دليل بگيرين.

د- ده بئ ژماره يک پياو - که له لايه ن (ابن العلقمي) ی ناپاکه وه له لاي (هۆلاکځ) ناويان درابوو - بانگ بکړين، نه م پياوانه بريتي بوون له ژماره يک زاناي نه هلي سوننه، (ابن العلقمي) پکي ئي ده بوونه وه، نه مه و هه ر هه مويان هيتران، هه ريه کيک له مانه له مالي خوي ده هيترايه ده ره وه و ژن و مندال و نه ندamani خيزانه که شي له که لدا بوون، ته تاره کان ده يانبرده ده ره وه ی به غداو له نزیک گۆرستانک پاده گيراو پاشان زاناکه چۆن مه پ له لايه ن قه سابه وه سه رده برپړئ له لايه ن ته تاره کانه وه سه رده برپړا، ژن و منداله کانيشي ده ستگيرده کران، يان بۆ کوشتن، يان ده کرانه تالانی، نه م بارودوخه به هه موو پيوه ريک کاره ساتيکي دلته زين و ويژدان هه ژين بوو.

به م شيوازه: شيخ (محي الدين يوسف ی کوپي شيخ الفرج ی ابن الجوزي) ی مامۆستای (دار الخلافة) به خوي و هه رسيک کوپه که يه وه: (عبدالله و عبدالرحمن و عبدالکريم) سه رپړدرا. هه روه ها (مجاهد الدين ايبک) و (سليمان شا) ی برای که سه رکردياه تي بانگه وازی جيهاديان ده کرد له به غدا به جوته سه رپړدان.

هه روه ها (شيخ علي کوپي النيار) ی مامۆستای مامۆستايان و مامۆستاو په روه رده که رو پاهينه ري خليفه ش سه رپړدرا، ئينجا دوايه دواي نه مانه پيشه و او وقارييژي مزگه وته کانو قورئانخوين و حافيزاني قورئان هيتران و سه رپړدان، هه موو نه م کارانه نه نجام دران و

(خەلیفە) زیندوو و دەشبینی کە چۆن (هۆلاکۆ) بە چاوی دۆستانە هەلسوکەوت لە گەڵ (ابن العلقمی) وەزیری خاين و ناپاک دەنوێنی، پەيوەندی نێوان ئەم دوانەى بە چاکی بۆ پوون بۆو، هەموو پاستیەکان لە بەرامبەریدا دەرکەوتن، دەرکی بە دەرەنجامەکانی سپاردنی کاروبار بە خەلکی ناشایستەى کرد، بەلام دواى چى؟ هەلبەتە دواى لە دەستدانی کات!

بە خەلکەردنی بەغدا:

دوابە دواى چە کدانانی دانیشتوانی شارو کوژرانی ئەم کۆمەلە هەلبژاردەیه و پڕپوونی کۆلان و بازارو کون و قوژنەکانی شار لە سەربازانی تەتارو مەغۆل، هۆلاکۆ فرمانە قیزە ونەکەى خۆى سەبارەت بە خەلکەردنی بەغدا دەرکرد،^١ بەسەر هەموو شتێکدا هاتن، مزگەوتەکانیان بە مەبەستى دەستگرتن بەسەر قوببە زێر کفتکراوەکانیان پوختاندن، دواى تالان و بڕۆى ئەوى تێیاندايە لە دیاریە بەنرخ و نایابەکان هەر هەموو کۆشکەکانیان پوختاندن، کوشت و کوشتارو خوێنپشتن و تالان و بڕۆیان بۆ خۆیان خەلاک کرد، مەغۆلەکان لەم بوارەدا زۆریان تێپەراند، دەگێرنەو و یەکیکیان دەچیتە نێو کۆلانێکی تەنگەبەرەو (٤٠) منداڵ دەبینى و دەیانکوژى، هۆیکەى دەگەڕیتەو بۆ ئەوێ کە: دایکیان لە پیش ئەواندا کوژاون و ئەویش بەزەیی پێدا هاتوونەو بۆیە کوشتوونی.^٢

میژوونووسە میانەپەرەکان ژمارەى کوژراوانى بەغدا بە (٨٠٠) هەزار کەس دەخەملێتن،^٣ تەتارەکان بەس پیاو بەهێزەکانیان نەدەکوشتن، بەلکو لە کوشتنى پیرەپیاو و ژنانیش پانەدەوستان، مەگەر ژنیکیان پى جوان بایە، دەیانگرت و بە تالانى داگیریان دەرکرد،^٤ کەس بە ساغى بۆی دەرەنەچوو مەگەر کەسیک خۆى لە بیرێک یان کونێکدا خەشاردایى، ئەم هێرشە ماوەى (٤٠) پۆژ درێژەى کیشا، ناگر هەموو شوینێکی گرتەو، هەرچى توشى بوو قوتیداو هەللى لوشى، وشک و تەپرى پیکەو سوتاند، زۆریەى کۆشک و تەلارەکان و مزگەوتى خەلیفە و مەشەدەى ئىمام کازم و گۆپى خەلیفەکانیان لە (پەسافە) بەسەر یە کدا داتەپاندن،^٥ کاتیک (هۆلاکۆ) چوو نێو (بەغدا) و، بەرەو کۆشکى (خیلافە) چوو، لە بارى راست دانیشت و بەم

١ قصة التتار ص: ١٥١.

٢ قصة التتار ص: ١٥١.

٣ المغول للصياد ص: ٢٦٥.

٤ دول الاسلام للذهبي ١٢٢/٢، المغول للصياد ص: ٢٦٥.

٥ قصة التتار ص: ٢٦٥.

٦ بغداد في عهد الخلافة العباسية، ترجمة بشر فرانسيس ص: ٢٩٢-٢٩٣.

بڼووه له گهڼ مېره کاني خوی ټاهه نگیان گنډا، فهرمانیدا (خهلیفه) بڼن، که هات پتی گوت: نه تو (خانه خوی)ی و نیمه ش میوانین، که واته ده بی هستی و نه رکی میوانداری جیبه جی بکە، (خهلیفه) گوتی راست ده که ی، ترس و بیمی ئی نیشتبووو سهری سوپرماووو پامابوو، به شیوه یه که په شوکابووو شله ژابوو نهیده زانی کلیلهی خه زینه کانی له کوئی داناون، ناچار فهرمانیدا قفله کان بشکینن و (۲) هزار پۆشاک و (۱۰) هزار دینار و ژماره یه کی ژور که وهر و مرواری و به ردی به نرخ ی دهره یتان و پیشکه شی (هولاکو خان)ی کردن، نه ویش ناوړی ئی نه دانه ووه به سهر داروده سته که یدا دابه ش کردن، ئینجا پووی کرده (خهلیفه) و گوتی: نه و مال و سهر و ته و سامانه ی له سهر زه ویدا هه ته ناشکرایه که ههر هه مووی (تالانی) یه و به شی سهر بازه کانمانه، ئیستا ده مانه وئ پهرده له سهر نه و سهر و ته و سامانه ت هه لده یه ووه که شاردو ته ووه، چیه و له کوئی؟ له و کاته دا خهلیفه دانی نا به هه بوونی حه ورتکی پر له زپر له نیوه راستی کۆشکدا، کاتیک نه و شوینه یان هه لکه ند ته ماشایان کرد پر له زپر خولا سه که ههر پارچه یه کی بریتی بوو له (۱۰۰) مسقال، ئینجا (هولاکو) فهرمانیدا بنه مال ی خهلیفه و داروده سته که ی سهر ژمیر بکریت، (۷۰۰) ژن و که نیزه ک و (۱۰۰۰) خزمه تگوزار — (کۆیله) یان ژماردن، کاتیک ژنه کانی سهر ژمیر کران، خهلیفه به سهری کزو دهنگی نوزه له ووه گوتی: نه و ژنانه م پی بدنه ووه که نه تیشکی پۆژیان له سهر هه لاتووه نه پووناکی مانگ، (هولاکو) فهرمانیدا به ئاره زووی خوی (۱۰۰) ژن له نیوانیدا هه لبرژیت که خزمی و خوشه ویستنی، ئینجا (هولاکو) شه و به ره و سهر بازه که ی خوی که پاره ووه، به یانیه که ی فهرمانی به (سونجا) ی سهر سوپای کرد بجیته نیو شاره ووه و ده ست به سهر مال و سامانی (خهلیفه) دا بگریت و له شاری بڼینه دهر، نه ویش هه رچی خهلیفه کانی عه باسی له ماوه ی (۵) سه ده دا په سمه نده یان کرد بوو هه مووی کۆکرده ووه و بردی.^۲

له کۆتاییدا و پاش شه ووه (هولاکو) و سوپا که ی له خوینرشتن و کاولکاری و تالان و برپو کوشت و بر زوریان تیپه پاند، (هولاکو) بریاریدا: کۆتایی به کوشتن به یتیریت و ههر که سه بجیته ووه سهر کاری تایبه تی خوی، (ابن کثیر) ده لی: کاتیک له (به غدا) جاپی هیمنی و ناسایش درا خه لک له نیو گوپستان و چالوو خه نده ک و دارو پهر دوه پخواوه کاند هاتنه دهره ووه ههر ده تگوت مردوون و تازه له نیو گوپه کانیا ن هاتوونه ته دهره ووه، به کتریان

۱ تاریخ مختصر الدول من: ۲۷۱، المغول للصیاد من: ۲۶۶.

۲ جامع التواریخ من: ۲۰۰-۲۰۲، المغول للصیاد من: ۲۶۶.

نه ده ناسیه وه، باوك كوپى خۆى و برا بىراى خۆى نه ده ناسیه وه، هه موو ئه مانه ش په نگیان په پىپووو تووشى نه خۆشى بوون و خۆيان گه يانده كاروانى كوژاوه كان.^١

٥- كوژرانی خهليفه (المستعصم بالله):

(هۆلاکۆ) به وپه پى خراپى په فتارى له گه ل (خهليفه) دا ده نواند، به جۆرێك خواردنى ئى قه دهغه كردبوو، كاتێك (خهليفه) هه ستى به برسىتى كرد داواى خواردنى كرد، (هۆلاکۆ) به ده ستى خۆى سىنبه كى پى زىپى له به رده م داوا و پى گوت: بخۆ، (خهليفه) گوتى چۆن زىپ ده خورى؟ هۆلاکۆ وه لامى دايه وه: ئه گه ر ده تزانى زىپ ناخورى، ئه دى بۆچى هه لت ده گرت و به سه ر سه ر بانه كاندا دابه شت نه ده كرد و تا له پۆژىكى ئاوا دا خۆت و مالى مىراتىتان له هىرشى سوپا به كى ئاوا دا بپاراستبايه؟ بۆچى ئه م ده رگا ئاسنىنانه ت نه ده كردن به تىرو شىرو به په له نه ده هاتى بۆ سه ر كه ناره كانى ده رباى (جهيخون) و پىشت به په پىنه وهى من نه ده گرت؟ (خهليفه) وه لامى دايه وه: ئه مه به قه زاو قه ده رى خوا بوو،^٢ (هۆلاکۆ) گوتى: ئه وهى ئىستاش به سه رتۆدا جىبه جى ده كرىت هه ر به قه زاو قه ده رى خودا به، له گىرانه وه به كى تر دا ده لى كاتێك (هۆلاکۆ) ئه م پىرسىارانهى ئاراستهى (خهليفه) كردن، (خهليفه) بى دهنگى هه لىژارد و وه لامى نه دا به وه.^٣

به لام سه باره ت به چۆنيه تى كوژرانى (مستعصم)، تا ئىستاشى له گه لدا بى مه سه له به كى شار دراو هيه و به چاكى ساغ نه بۆته وه و گىرانه وهى مۆژو نووسه كان دژ به به كه ده وه سته وه: مۆژو نووسى مه زن (أبو الفداء ابن كثير) سه باره ت به جىاوازى پىوايه ته كانى تاييه ت به كوژرانى (خهليفه موسته عصم) وىنه به كى پوون و ئاشكرامان نىشان ده دا و ده لى: كه س ئاگا دارى چۆنيه تى كوژرانه كهى نه بووه، گوته را وه كه گوايه خنكىتر او ه يان خستوىانه ته نۆ گونيه به كه وه و به رپىلاقه يان دا وه و ئىنجا مر دووه، يان له (دىجله) دا خنكىتر او ه، ده سته واژه كهى به م شۆوه به كۆتايى پى دىنى: خودا به راستى ئه مه زاناته.^٤

له نۆژ مۆژو نووساندا مه شهو ره كه (معتصم) خرابىته نۆ جه والىكى سه ر گرێدرا وه وه به شه ق و پىلاقه لى درابىت و به م شۆوه به كوژرابىت، لىره دا پىرسىارىك سه ره له دا و ده لى:

١ المغول للصياد ص: ٢٦٦، البدايه والنهايه ٢٠٣/١٢.

٢ المغول للصياد ص: ٢٦٧.

٣ المصدر نفسه ص: ٢٦٧.

٤ المختصر أخبار البشر ٢٠٣/٢، المغول للصياد ص: ٢٦٨.

له بهرچی هۆلاکۆ ئەم شیوازه‌ی بۆ کوشتنی (موسته‌سه‌م) هه‌لبژاردووه‌؟ ده‌رباره‌ی ئەم هه‌ند به‌هانه‌یه‌ک بۆ ئەم کاره‌ی هینراوه‌ته‌وه، له‌مانه‌:

أ- به‌لای پاویژکاره‌ موسڵمانه‌کانی (هۆلاکۆخان) هوه‌ قورس بوو (خه‌لیفه‌) - که‌ ئەمیری نیماندارانه‌و سه‌رۆکی ئایینی ئه‌وانیشه‌ - خوینی برپژژریت، له‌به‌ر ئەم هۆشداریان دا به‌ (هۆلاکۆ) که‌ کارێکی له‌م شیوه‌ بکا، تا کار به‌وه‌ گه‌یشت یه‌کێک له‌ گه‌ردوونناسه‌ - موسڵمانه‌کان - پێی گوت: ئەگه‌ر (خه‌لیفه‌) بکوژی، جیهان تاریک ده‌بێ و په‌ش هه‌لده‌گیرسیت و نیشانه‌کانی قیامه‌تی به‌ دوا‌دا دێن،^١ له‌م کاته‌شدا - وه‌کو پێشوو - (نصیر الدین طوسی) ئەم په‌روپاگه‌نده‌یه‌ی په‌تدایه‌وه‌و هه‌ند به‌لگه‌یه‌کی واقعی خسته‌په‌روو سه‌لماندی ژماره‌یه‌ک خه‌لیفه‌ی عه‌باسی کوژاون و هه‌چ کاره‌ساتیش پوویان نه‌داوه‌، جا کاتی هۆلاکۆ پای خۆی له‌سه‌ر کوشتنی ساغ کرده‌وه‌، خۆی له‌ پشتی خۆینه‌که‌ی بوارد و به‌م شیوه‌یه‌ی پێشدا باسکرا گیانی له‌ جه‌سته‌ی جودا کرده‌وه‌.

ب- (هۆلاکۆ) (موسته‌سه‌می) کوشت به‌بێ ئه‌وه‌ی بێلێ خوینی ئی برژێ، له‌ ترسی قسه‌و مه‌ترسیه‌کانی زانا موسڵمانه‌کان نه‌بوو، به‌لکو ئەمه‌ کلتوری مه‌غۆل بوو به‌س - ده‌رباره‌ی کوشتنی پیاوی مه‌زن -، هه‌روه‌کو چۆن (النویری) ئاماژه‌ به‌ ئەم ده‌کات و ده‌لێ: (خه‌لیفه‌) یان هینایه‌ لای (هۆلاکۆ)، ئه‌ویش فه‌رمانیدا بخریته‌ تای خه‌راڕیکه‌وه‌و بخریته‌ به‌ر سمی ئه‌سه‌په‌وه‌و به‌م شیوه‌یه‌ تاكو ده‌مری گیره‌ بکریت، ئەم کاره‌ی پیکرد و مرد، وه‌کو چۆن له‌ هه‌والی ده‌وله‌تی عه‌باسی باسما کردووه‌ ته‌تاره‌کان داب و نه‌ریتیان ئاوابوو که‌ به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی خوینی پاشا و گه‌وره‌پیاوان ناڕیژن،^٢ (ابن خلدون) ده‌لێ: (موسته‌سه‌م) ده‌ستگیرکرا و خرایه‌ نیو تا خه‌راڕیکه‌وه‌و به‌ سندوقه‌کوت لێیان ده‌دا نه‌وه‌ک خوینی ئی برژێ - به‌ پێی بیروباوه‌پی خۆیان -.

(هۆلاکۆ) به‌ په‌په‌وه‌ی کلتوری نه‌ته‌وه‌که‌ی په‌فتاری ده‌کرد، که‌ کلتوره‌که‌یان پشتی خوینی هه‌ر سه‌رۆکێک قه‌ده‌غه‌ ده‌کات که‌ خوینی پاشایه‌تی به‌ ده‌ماره‌کانیاندا هاموشوی کردبیت: بۆیه‌ - بۆ کوشتنی پاشا دوژمنه‌کانیان شیوازی خنکاندن - به‌ دانانی کۆمه‌له‌ په‌پۆیه‌کی ئه‌ستور له‌سه‌ر ده‌م و لووتی - به‌کارده‌هێنن. له‌سه‌ر ئەم بنه‌مایه‌ ده‌رکه‌وت که‌ هۆکاری دوهم پاشتره‌! چونکه‌ له‌ ناشتیی ته‌رمه‌که‌شیدا کلتوری خۆیان په‌چا کردووه‌،

١ مجالس المؤمنین ص: ٤٠٠ للششتري، المغول للصیاد ص: ٢٦٩.

٢ نهاية الأرب في فنون الأدب، نقلا عن المغول للصیاد ص: ٢٦٩.

٣ العبر وديوان البتدا والخبر ٥/٥٤٣.

ئەوان تەرمی (خەلیفە)یان لە شوێنێکی نادیار ناستوو، تا ئەوەی کە (سیوطی) ئەم قەسە یە لە (نەبی)یەو دەهێنێت: من گومان نابەم نێژایی، (ابن الفوطی) دەلی: سولتان (هۆلاکۆ) فەرمانیدا بکوژێ، لە پۆژی (٤) شەممە (١٠)ی سەفەر دا کوژراو خوینی نەپێژرا، بە لکو خرایە نیو گونیه کەو و بەر شەق و پێلاقە یاندا هەتا مرد، ئینجا نێژراو گۆرە کەشی شوێنە ون کرا،^١ هەروە ک دەربارە ی - شار دێنەو ی - خان و گەورە کانی مەغول زانراو، ئەوان مردوو کانیان - بە تاییە تی گەورە کانیان - لە شوینی دوور ئاوە دانی دەنێژن و گۆرە کانیان شوینە ون دەکەن، بەم شیوە یە (مەغولە کان) لە سەر ئەم کلتورە یان بەردەوام بوون تا سولتان غازان خان (٦٩٤-٧٠٣) هات و موسلمان بوو ئەم کلتورە ی هەلۆە شاندەو، بۆ خۆی لە حاالی حەیاتیدا گۆرستانێکی گەورە ی بۆ خۆی دروست کرد و فەرمانیدا لەویدا بینێژن، ئەمەبو بە یە کەمێن سولتانی مەغولی لە گۆرستانێکی ئاشکرا دا بنێژێ.^٢

٦- وێران کردنی شارستانی:

دوای لێبوونەو ی (هۆلاکۆ) و سوپاکە ی لە کوشت و بپی دانیشتوانی بەغدا و خاپور کردنی دیار دە شارستانیە کانی و، (هۆلاکۆ) فەرمانی دا (بەغدا) تالان و بپۆ بکری، مەغول تەتارە کان بە نیو شار و هەربوون و هەرجی لەویدا بوو ئەوە ی عەباسیە کان پەسمە ندە یان کردبوو لە زێپو زەبەر و سەر و ت و سامان و کە لە پوری بەنرخ ی وەکو فەپش و جاجم و بەرمال و قوماشی ئاوریشم و لۆکە و کەتان و خێو ت و زین و کورتانی ئەسپ و... هتد فەرهود کرد، شاریان بەر مەنجه نیق دا زۆریە ی خانوبەرە و بەرو بازار و مزگەوت و قوتابخانە و کتێبخانە کانی پوختێران و سوتێنران، بلیسە ی ئاگر کەوتەو و تاریکە شەوی بۆ ماو ی چەند شەوی ک پامالی و شاری پوونا ک کردەو، کوشت و بپو تالان و بپۆ (٤٠) پۆژی خایاند،^٣ پاش ئەم (٤٠) پۆژە (بەغدا) پوخان و سوتان و کاولبوونیکی وای بەسەر هات، چا و بە بینینی بەقای نەدە کرد کە ئەمە بەغدا بی، زانایە ک پاش ئەم کارە ساتە گورە سەردانی بەغدا دەکات و ئەوە ی بینییو یە تی بەم شیوە یە بۆمان دەگێرێتەو: سەر و بنی شارم کرد و بە هەموویدا گەپام و بەم شیوە یە م بینێ: شاریکی چۆل و هۆل، خەلگێکی زەرد و زەبوون و پزیو و پەنگ هەلێزپکا و، دار و پەردوویەکی بەسەر یە کدا پوخاو کۆشک و تەلاری کاولکراو و دەشت و خاکێکی کش و مات و خەماوی مەینە تی و ناپەحە تی و تەنگە تاوی هەموو لایەکی ئەم شارە و هەموو دانیشتوانی

١ المغول للصیاد ص: ٢٧٠.

٢ المصدر نفسه ص: ٢٧٠.

٣ مآثر الإنافة فی معالم الخلافة ١/٢.

گرتبۆوه، ئهوهی به زیندوویی مابوونهوه له شار ههلاتببون و له ولاتدا په رته وازه ببوون و له دۆل و شیوو په ناو په سیواندا هه وابوونهوه، چۆن وانهی، کۆشک و خانوبه رهکانیان پوخابون و غه ربیی خاوه نه کانیاں ده کردو ده گریان، هه موو پزق و پۆزی و نازو نیعمه ته کانیاں تالان کرابوون، شنه با به سه ر خانوبه رهکانیاںدا هه لی ده کردو ده یگوت ده بی که سیان لی ده رنه چوویی و به زیندوویی نه مابی؟ منیش پاوه ستام و پامام و گریام و بانگم به سه ر کۆشک و ته لاره ته پیوه کان و دانیش توهانه کانیاںدا لیذا:

وَأَنْدَب أَطْلَاهَا تَارَةً وَأَبْكِي عَلَى فِرْقَةِ الظَّاعِنِينَ
فَلَوْ نَهَبْتَ مَقْلَةً بِالْبُكَاءِ لَفَرَطَ الْغَرَامُ لَكُنَّا عَمِينَاً^١

کتیبخانه ی گه وره ی به غداش که گه وره ترین کتیبخانه ی سه ر زهوی ئه و زه مانه بوو — گوشرای فیکری موسلمانانی ماوه ی زیاتر له (٦٠٠) سالی له خۆرگرتبوو — بهر ئه م هێرشه درپدانه یه کهوت، کتیبخانه ی به غدا هه موو ئه م زانستانه ی له خۆدا کۆکردبوونهوه: زانسته ئه ده بی و هونه ریه کان، زانسته شه رعه یه کانی وه کو ته فسیری قورئان و فه رموده و فیه و عه قیده و په وشت، زانسته کانی بایه لوژی وه کو پزیشکی و گه ردوونناسی و ئه ندازیاری و کیمیا یی و جوغرافی و زه ویناسی، زانسته مرقایه تیه کانی وه کو سیاسی و ئابووری و کۆمه لایه تی و ئه ده بی و میژوویی و فه لسه فی و غه ربی ئه مانه و سه دان به یته شیعو هه زاران چیڕۆک و په خشان، خۆ ئه گه ر وه رگێڕای بیانیه کانی یۆنانی و فارسی و هیندی و هی تریش هه ژمار که ین ئه و جا قه باره ی ئه و زیانه زۆره مان بۆ ده رده که وی که بهر ته وای مرقایه تی که وتوه، کتیبخانه ی (به غدا) به هه موو پیوه رێک مه زن بوو، جگه له کتیبخانه ی (قوڕتوبیه ی ئیسلامی ئه نده لوس) هیچ کتیبخانه یه کی تر له و سه رده مه دا له گه وره ییدا خۆی له قه ره ی ئه و نه داوه، (کتیبخانه ی قوڕتوبیه ش) سبحان الله له سالی ٦٣٦ کۆچیدا و (٢٠) سال پێش پووخانی به غدا له لایه ن مه سیحیه کانی ئه نده لوسه وه به هه مان ده رد و کاره ساتی کتیبخانه ی (به غدا) چوو، ئه مه و له کاتی کدا شاری (قوڕتوبیه) له سالی ٦٣٦ کۆچیدا له لایه ن مه سیحیه کانه وه پوخی ترا و یه کێک له قه شه مه سیحیه کان که ناوی (کمبیس) بوو به ده ستی خۆی ناگری له کتیبه کانی کتیبخانه ی شار به ردا، که هه زاران ته مه ن و سه روته و سامانیکی زۆرو عه ره ق و شه ونخونی و تیکۆشانیکی زۆر له نووسینه وه یاندا سه رف کرابوو.^٢

١ بغداد مدينة السلام وغزو المغول ص: ٢٥٥.

٢ قصة التتار ص: ١٥٩.

کتیبخانهی (به غدا) له لایه ن خه لیفه ی عه باسی هاپونه په شید (١٧٠-١٩٣ک) هوه دامه زینرا، له سهرده می خه لیفه مه ئمون (١٩٨-٢١٨ک) دا به شیوه یه کی بهرچاو گه شه ی سه ند، خه لیفه کانی دواتریش به تۆبه ی خۆیان کتیبخانه که یان به کتیپی زۆرترو گرانقه در دهوله مه ندر کرد، تا کار به وه گه یشت بوو به خانه یه کی زانیاری، به خه یالدا نه ده هات چهند زانیاری له نیویدا هه یه، له سهرده می کدا به ره چاوکردنی نه وه چاپه مه نی تیدا په یدا نه بوو، ملیونه ها کتیپی بهرگراو له کتیبخانه که یدا کۆکرا بوونه وه و سه فته کرابوون، خانوبه ره ی کتیبخانه ی به غدا له تاقمه ژووریک گه وره پیکهاتبوو، هه ر تاقمه ژووره بۆ کۆکردنه وه ی یه کیک له ماده کانی زانست ته رخا ن کرابوو، تاقمه ژووریک بۆ کتیبه کانی فیه و زانستی شه رع ی، تاقمه یه کی تر بۆ کتیبه کانی پزیشکی، یه کی تریش بۆ کتیبه کیمیا یه کان و چواره میش بۆ لیکۆلینه وه سیاسیه کان و.... هتد.

سه دان کارمه ند له و کتیبخانه دا هه لده سوپان و چاودیریا ن ده کردو بی پسانه وه له سه ر پیکه خستو تازه کردنه وه ی به رده وام بوون.

له نیو نه م کارمه ندانه دا نه م جوړه که سانه ده بیبران:

(النساخون) - له بهرگه ره وان و نووسه ره وانی کتیب، نه مانه به م کاره یان ژماره ی کتیبیان بۆ چه ندین کتیب زیاد ده کرد.

(المناولون) - ویده رانی کتیب: نه مانه کتیبیان له په فقه به رزه کانه وه بۆ خوینه ران ده هینا یه خواره وه.

(المترجمون) - وهرگێره رانی کتیب: نه مانیش کتیپی بیانیان بۆ سه ر زمان ی قورئان وه رده گێپان.

(الباحثون) - لیکۆلهران: نه مان به دوا ی خالیک له خاله کانی زانستدا ده گه پان بۆ خه لک له نیو نه و کتیبخانه گه وره دا.

ژماره یه ک ژوورو هۆلی تایبه ت بۆ خویندنه وه و گفتوگۆ کۆپی زانستی ته رخا ن کرابوون، ژماره یه ک ژووری تر بۆ پشودان و خواردن و خواردنه وه و حه وانه وه و خه وتنی نه و خوینه رانه دیاری کرابوون که له شوینی دووره وه بۆ خویندن هاتبوونه به غدا، نه م کتیبخانه گوشراویکی خه ست و خۆلی بیرو زه ینی به شه ری له خۆگرتبوو، (مه ئمون) دوابه دوا ی تۆمارکردنی سه رکه وتنه سه ربازیه کانی به سه ر پاشای (پۆم) داو له کاتی وتووێژو په یماننامه کانیدا یه کیک له مه رجه کانی نه مه بوو که پاشای پۆم پێگا به وهرگێره ره وان بدا کتیبه کانی کتیبخانه ی

(قوسه نښه) بۆ سهر زمانى قورئان وهرگيڼ، خهليفه کاني عه باسى کارمهندى تاييه تيان به سهر زه ويذا بلأوده کرده وه تا کتیبى زانستى په يداکه ن و بيانهيڼنه کتیبخانه ی به غداو به زانا موسلمانان پاده سپاردن ئه م کتیبانه هه لسه نگيڼن و دواى په خنه و شيکردنه وه، وهریان گيڼه سهر زمانى عه ره بى، ژماره يه کى ژور له و کتیبانه ی به زمانه کاني یونانى و سريانى و هيندى و سه نسکرتى و فارسى و لاتينى و غه يری ئه مانيش نوسرابوون له کتیبخانه ی گه وړه ی (به غدا) کارى وهرگيڼيان ئه نجامدرا.^۱

– ته تاره کان چيان به سهر کتیبخانه گه وړه کى (به غدا) هيڼا؟

ته تاره کان مليونه ها کتیبى به نرخ و گرانقه دريان هه لگرتن و هه لئاندانه نيو دهرى (ديجله) وه، مه غوله کان کردو کوششى زانستيانى سده کاني پيشدايان به خپى هه لدايه خپى (ديجله وه)، ئاوو پوونه کى ديجله پهنگى مەرکه بى کتیبه کان به سهريدا زال بووو په ش هه لگه را، سواره ی مه غوله کان به سهر ليژنه کتیبه کاندا په بازى ده کردو ئه م به ره و به رى پووبارى ده کرد، ئه مه تاوانىک بووو دهره ق به مرقايه تى ئه نجام دراو له ميژوودا دووباره بوونه وه ی ژوره، تاوانىکى ئاوا مه گه ر له ئه نده لوس له به رامبه ر کتیبخانه ی (قورپويه و غه پنا ته و ئه شبيليه و بله نسيه و سه رقه سه ... هتد) ئه نجام درابى، خاچپه رسته کانيش زياتر له (۳) مليون کتیبى کتیبخانه ی (ته پابلوس) لوبنانيان سوتاندن، له فه له ستينيش هه مان تاوانيان به سهر کتیبخانه کاني (غه ززه و قودسو و عه سقه لان) دا هيڼا، ئينجا دواى ئه وان داگيرکهرانى نوئى ئه وروپايى له سده ی (۹) دا که دابارينه نيو ولاتانى ئيسلامى تاوانى خويان به رامبه ر کتیبخانه کان ئه نجامدا، به لام به شيوازيكى نوئى، ئه م ئه وروپايانه زيره کتر بوون، کتیبه کانيان نه سوتاندن به لکو تالانيان کردن و له گه ل خويان بۆ ئه وروپايان برده وه، به رده وام تا ئيمروشى له گه لدا بى کتیبخانه و مؤزه خانه کاني ئه وروپا گه وړه ترين و نايابترين کۆمه له کتیبى زانستيان له خو گرتوه که هه ر هه مويان به ره م و نووسراوى موسلمانانى چهند سده يه کى له سهره يه کى پيش ئه م داگيرکاريه ن، هيچ گوماني تيدا نيه ژماره ی ئه و کتیبانه و سه رچاوه سه ره کيانى له ئه وروپا هه ن به پيژده يه کى ژور زياترن له و کتیبو سه رچاوه گرنگانه ی له جيهانى ئيسلاميدا هه ن، داگيرکهران به هه موو توانايه کيانه وه و به دريژايى هه موو سده کاني ميژوو خه باتيان کردوه تا ئوممه تى ئيسلامى له هه موو جوړه کاني زانست و پيشه وه تى بى به ش بکه ن، جاريک له پيگاي سوتاندنى کتیبخانه کانيان، جاريكى تر له پيگاي قم کردنى کتیبه کانيان له ده ريادا، جاريكى تريش له پيگاي دزينى

کتیب و بهرهمه زانسته کانیان، ئیستاش له ږنگای گۆږین و دهستکاری کردنی پهیره وو پږۆگرامی خویندن دهیانه وی هه رچی به سوود و مایه به هیزبوون و پیشکه و تنه له میشتکی نه وهی نوئی موسلمانیدا نه هیلن، چونکه داگیرکهران چاک ده زانن زانست له ئیسلامدا چهنده بایه خداره، له لایه کی تریشه وه چاک ده زانن نه گهر موسلمانان به زانست گۆش بکړین و پابهینرین چۆن پۆلی گرنګ له جیهاندا ده گپین.^١

پاش ئه وهی مهغوله کان کتیبخانه ی به غدایان پوخاند و کتیبه کانیان خنکاندن، ئینجا به ره و کۆشک و ته لاره جوان و پازینراوه کان بایاندایه وه، که لویه له به نرخه کانیان تالان کردن، هه ر شتیک پێیان هه لته گیرابایه و نه یانتوانیبایه ده یانسوتاند، ده ستیان به پوخاندن و سوتاندن کرد، زۆریه ی شار و یران کراو خانوبه ره و کۆشک و ته لاره کانیان له گه ل زهوی تهخت کران، ناگرو دوکه ل له نیویاندا کلپه ی ده سه ند و ئاسمانی ته نیبوو، ماوه ی (٤) پۆزی په به ق ئه م بارودۆخه درێژه ی کیشا، شه قامه کانی به غدا به خوین سوور بیوون و ته رمی بۆگه نی کوژران له هه موو کوچه و کۆلانیکدا به سه ر یه کدا که له که کرابوون، (هۆلاکۆ) ترسا نه خووشی له ئه نجامی بۆنی ساردی خوین و کوژراوان بلاویته وه و سوپاکه ی بگریته وه، له بهر ئه مه چه ند بریاریکی ده رکردن:

أ- سوپای ته تار تا تووشی نه خووشی نه بی به تیکپایی له به غدا ده رده چیت و بۆ شاریکی باکووری عیراق ده گوازیتته وه، هیزیکی بچوکی پاسه وانی ته تار له دووری ده وریه ری به غدا وه کو ئیشکه چی به جی ده مینی.

ب- جاپی هیمنایه تی پاست و دروست له به غدا ده درێ، نابی دوی ئه م (٤٠) پۆزه هیهچ موسلمانیک به بی هۆ بکوژیت، به لکو کوژراوه کانیان بنیژن و شار له ته رم و خوین پاک که نه وه.

ج- (هۆلاکۆ) بریاریدا (مؤید الدینی علقمی) شیعه بکاته سه رۆکی ئه نجومه نی حوکی دیاریکراوی مه غولی بۆ سه ر به غدا و بریاره کانی مه غول له و شارهدا جیه جی ده کات.^٢

٧- (مؤید الدینی علقمی) ی حوکمرانی به غدا:

(مؤید الدین) ته نها به ناو و سه رو سوپه ت حوکمران بوو، سه رکردایه تی فیعلی به ده ست خودی مه غوله کانه وه بوو، مه غوله کان له پیناوی ئه وه دا به ته واوه تی بیکه نه دارده ست و تۆکه ری زه لیلی خۆیان له گه لی که و تنه شه ره جه نگی ده روونی و سوکایه تیان پی ده کرد، له

١ قصة التتار ص: ١٦٢.

٢ المصدر نفسه ص: ١٦٣.

پوژگاری - حوکمرانیه تیه که یدا - هینده یان سوکو چروکو داماو کرد، په رده ی شهرمو شکو سامو هه ییه تی ئی دامالرا - به شیوه یه که وه سف ناکریت، پوژیک له پوژان ژنیک (ابن العلقمی) ده بینئ ئه و سوارئ ئیسترک بووه و ته تارنکیش به قه مچی ئیستره که ی ئی ده خو پیت، ژنه که دیته ته نیشته ووه و پتی ده ئی: ئه ی (ابن العلقمی) پوله کانی عه باس به م شیوازه په فتاریان له گه ل ده کردی؟! ئه م وشه یه (تیرئاسا) له دلی هه لده چه قیت و پاشان ده چیت ووه ماله ووه و ده رگا له سر خوی پیوه ده دا، هه تاکو له سه ره تای مانگی جه مادی دووه می ئه و ساله دا به خه م و په ژاره ووه تا مرد نه هاته ده ره ووه، ئه مه و ۶۳ سال ژیاو له گوړستانی شیعه کاندان ئیژرا.

(ابن العلقمی) سوکایه تیه کی بی ئه ندازه ی له لایه ن ته تاره کان و موسلمان ه کانه ووه به رامبه ر کرا که له وه سف کردن نایه، دوی خوی وه زاره ت درایه ده ست کوړه که ی، خودا به په له و بی دواکه وتن بۆ لای خوی برده ووه، شاعیرک به م شیوه یه به جوین شری ده کات:

یا فرقة الاسلام نوحوا واندبوا أسفاً علی ما حل بالمستعصم
دست الوزارة کان قبل زمانه لابن الفرات فصار لابن العلقمی

۱- حکومه تی هولاکو (حکومه تی ئیلخانی له عیراقدا):

دوی هره سی به غدا (هولاکو) به شیوه یه کی پاسته وخو پشتمگیری ده سه لاتی خوی له عیراقدا کردو ده ستی به پیکه ستنی به پیوه به رایه تی و کاروباری ده ولت کرد، هیزی سه ربازی به ره و فورات و نیوه پاستی عیراق نارد، دانیشتوانی (حیلله و کوفه) پيشوازيان لیکردن و چه ند پردیکی په پینه وه شیان بۆ دامه زانندن، لیږه پرا تپه سه ربازیه که به ره و (واسیت) به پیکه وت - که پاشماوه ی هیزه کانی (مه مالیک) ی ئی مابوون -، به توندی پووه پوویان بوونه ووه و پیکه لشاخان دروست بوو، ئه مه و جه نگه که به تیکشکانی هیزه که ی (مه مالیک) و کوژانی ژماره یه کی ژور له دانیشتوانی شار کوتایی پیهات، مه غوله کان له وئ پانه وه ستان و به شوین تاقمه سه ربازه هه لاتووه کانی (مه مالیک) که وتن و به ره و (خوزستان) پویشتن، ده ره نجام ژوربه ی سه ربازانی هیزه که ی (مه مالیک) له نیوچوون و ئه وانی ماشنه ووه خویان به ده سه ته ووه دا، له و سه روبه ندانه دا هولاکو بنه ماکانی ئیداره ی عیراقی دامه زانندن و دایه ووه ده ست خودی عیراقیه کان، جگه له ئیداره ی سه ربازی و ئه رکه کانی پولیس گوړانیه کی به رچاوی له به پیوه به رایه تیه کانی تری ده ولتدا ئه نجام نه دان، پوړستی به پیوه به رایه تی

(سوپا و پۆلیسی) دایه دهست (به هادوری خۆراسانی)، (فخرالدینی دامه غانی) له سه ر پۆستی (دیوانداری) وه کو خۆی دامه زانده وه، (مؤید الدینی علقمی) ی وه زیری پێشدا ی (موسعه سه م) ی له سه ر پۆستی وه زاره ت دامه زانده وه، به لام دوا ی ئەمه هینده ی نه خایاند، توشی نه خۆشی ده روونی و په ژاره یی و خه مناکی بوو له جه مادی دووه می ئه و ساله دا، واته (٣) مانگ دوا ی هه ره سی به غدا گیانی له ده ستدا، (عزالدين أبو الفضل) ی کو پیا ن له سه ر پۆسته که ی دانایه وه، ئه مه و ولاتی عێراق له جیاتی (٧) هه ریم کرایه (٥) هه ریمی ئیداری، پۆستی به پێویه رایه تی هه ر هه ریمێک به ناوی پۆستی (صدر) ده درایه ده ست به رپرستێک، ئه ویش ژماره یه ک جێگرو پاویژکارو داروده ستی له ده وره ی خۆی کۆده کردنه وه، هه ریمه کان به م شیوه یه بوون:

١- ئیداره ی خۆره لات: شاری خالیسو به نده نیجین و پێگای خۆراسانی ده گرته وه.

٢- ئیداره ی فو پات.

٣- ئیداره ی کوفه و حیلله.

٤- ئیداره ی به سه ره و واسیت.

٥- ئیداره ی دوجه یل و موسعه نسریه.

لێره دا پێویسته ئاماژه به وه بکری ت که ئه م دابه شکردنه له گه ل دابه شکردنی جوغرافی بۆ ناوچه کشتوکالیه کانی عێراق گونجاو و پێکوپێکه، ئه مه و (هۆلاکۆ) (احمدی کوپی عمران) ی — که خه لکی (باجسری) بوو — کرده سه رۆکی ئیداره ی خۆره لات.^١ (تاج الدین علی کوپی دوامی) که له سه رده می موسعه سه مدا پۆستی ده رگاوانی پێ سپێرد را بوو کرده سه رۆکی ئیداره ی فو پات، (عزالدين بن أبي الحديد) یشی له پۆستی کاتبی (تۆمار) دامه زراند، به لام دوا ی ماوه یه کی کورت وه فاتی کرد، شیایوی باسه کاتبی تۆمار پاسته وخۆ په یوه ندی به (خواهونی دیوان) وه هه یه، به حوکمی ته بیعه تی پۆسته که کاتبی تۆمار ناگاداری هه موو نه ئینیه کانی ئیداره ی ده وله ته، کاتبی تۆمار له سه رده می ئێلخانیه کاند پۆلیکی بایه خداری هه بوو، تا کار به وه گه یشتبوو پێیان ده گوت: (کاتبی عێراق)، جاروباره پۆستی (خواهونی دیوان) یشی به پێوه ده برد.

به لام سه باره ت به پۆسته ئاینیه کان له سه رووی هه موویانه وه پۆستی (قه زاوه ت)، ئه و (هۆلاکۆ) ئه و پۆسته ی به قازی (عبدالمعنه به نده نیجی) سپارد و کردی به قازی قازیان،

پۆستی هه موو ئه وقافه کانی دهولتهی ئیلاخانیش خرایه بهردهستی (نصیرالدین الطوسی)، (شهاب الدین بن عبدالله) ش کرایه سهروکی ئه وقافی شاری بهغدا، ئه وه سهردهمی خۆیدا سه رهپرستی چاککردنهوهی مزگهوتی خلیفه و مه شهیدی ئیمام کازم و کردنهوهی قوتابخانه کان و هینانه وهی زانیان و توندوتۆڵکردنی نیوانی زانیان و سوفی مه شره بان و برینه وهی نازوخه و پۆزی بۆیانی ده کرد.

پاش جیگیرکردنی بنه ماکانی دهولتهی عیراق (هۆلاکۆ) به رهو (ئێران) گه رایه وه، چونکه (خۆراسان) له وه سهردهمه دا بنکه ی سه رهکی ده سه لاتی مه غۆلی و مه لبه ندی ده ولتهی (ئیلخانی) (هۆلاکۆ) بوو، ده سه لاتی ئه م ده ولته (٨٠) سالی خایاند، (عیراق) یش له م نیوانه دا هه ریمێکی سه ره م ده ولته بوو.^١

ده ولتهی ئیلخانی له فارس و عیراقدا سنووره که ی به م شیوه یه بوو، له پووباری (جه یحون) وه بۆ زه رای (هادی) و له (سند) وه بۆ (قوچات) درێژ بپۆوه و هه ندیک خاکی ئاسیای بچووکیشی به رخۆدا بوون، هوکمرانه کانی ئێران به و نیشانه ی که سه ره به خانی گه وره ی (چین) ناوی (ئیلخان) یان به سه ره خۆیاند دا ده بپری، (ئیلخان) هکان یه که له دوا ی یه که هوکمی ولاتی (ئێران) یان گێرا تا به یه که جاری له سالی ٧٥٦/١٣٥٥ زاینیدا دوا یان بپاوه ده ولته که شیان کو تایی پێهات.^٢

— حکومه تی عیراق له سهردهمی (جوینی) دا:

له ذي الحجة ٥٧٦ هـ دا، واته دوا ی تیپه پینی سالتیک به سه ره پوخانی به غدا وه زیر (عزالدين) ی کوپی (ابن العلقمی) کوچی دوا یی کرد، میژوونوس (علا الدین کوپی عطاء الملك الجويني) جیگه ی گرت وه، ئه وه به ره گه ز له بنه ماله یه کی خاوه ن پێگه ی په سه نی ئه ده بدۆستی به ده سه لاتی ئێرانی بوو، به دامه زراندنی (جوینی) کاروباری وه زاره تی عیراق له ژێرده ستی عه ره ب ده ره چوو، پاسته وخۆ به هوکومه تی ناوه ندی ئێران به سترایه وه، (جوینی) یش چوه پیزی وه زیره کانی دیوانی وه زاره تی میر (ئهرغۆن) ی مه غۆلی هوکمرانی (ئێران)، ژماره یه که گه شتی به نیو ولاتانی (مه غۆل) دا کردن، به شیویه کی پاسته وخۆ ناگاداری ژیان و گزه رانی مه غۆله کان و ولاته کانیان بوو، له بارودۆخی نه ته وه کانی (تورک و مه غۆلی) کو لیه وه و توانی مه وادیکی زۆرو زه وه ندی میژوویی ده رباره یان کو کاته وه و به زمانی فارسی بینوسیته وه، کتیبه که ی ناونا (تاریخ جهانکشی) — واته میژووی جیهانگیر — که مه به ستی

١ المصدر نفسه ص: ١٢٩.

٢ الدولة المستقلة في المشرق ٢٠٥.

پئی (جهنگیزخان) بوو، بوو به سه رچاوهی سه ره می میژووی مهغول، به لام باسه کانی کتبی که له گه ل گێترانه وهی جهنگه کانی (هۆلاکۆ) له گه ل فیرقهی (نیسماعیلیه) له ولاتی (چیا) دا کۆتایی یان پئی دئی، ئەمه له حالیکدا (جوبینی) له کاتی نه هێرشانه دا له گه ل (هۆلاکۆ) بووه، ههروهها له کاتی په لاماردانی سه ر (بهغدا)ش له (هۆلاکۆ) دانه برابوو.^١

٩- پاشا و میرهکان به وهفد دینه لای (هۆلاکۆ):

هه رهسی بهغدا ترسو و بیم و دلّه پراوکییهکی زۆری له نیۆ جیهانی نیسلا مدا بلۆکرده وه، حوکمران و میری هه ریمهکان به داماووی و سه ری کزه وه دههاتنه لای (هۆلاکۆ)، له ترسان و بۆ خۆپاراستن له شه په کانی دهستیان بۆ به سنگه وه دهنا و پیرۆزیایی سه رکه و تنیان لی ده کردو ئامادهیی خۆیان بۆ گوێرپایه لی و فه رمانبهرداری ئه وه درده پیری و به زمانی لوس و چاپلوسی ده یانه ویست (هۆلاکۆ) له خۆیان قایل بکه ن، له و میرانه ی به مه بهستی پیرۆزیایی (هۆلاکۆ) بۆ شاری (مهراغه) ی سه ر به هه ری می (نازه ربایجان) چوون، (بدر الدین لؤلؤ) ی ئه تابه کی (موسل)، (ابوبکر) ی ئه تابه کی (فارس) کو په که ی خۆی بۆ ئه م مه بهسته نارد، له نزیک شاری (ته ورین) یش دوو سولتانی سلجوقی دژ به یه که به برای یه کتر بوون: (سولتان عزالدین که یکاوسی دووه م) و (سولتان رکن الدین قلع ئه رسه لانی چواره م)، خۆیان گه یانده سه ربازگه ی (هۆلاکۆخان)، (عزالدین) له ترسان هه لده له رزا: چونکه سه ربازگه کانی ئه وه له کاتی پوو به پوو بوونه یان له گه ل (بایجوتویان) ی سه رسو پای مه غولیدا شه پیان کردبوو له ئاکامدا له (ئاقسه را) له لایه ن هێزه که ی (بایجونویان) شکستیان خواردبوو، کاتی که (بهغدا) له سه ر دهستی هۆلاکۆ هه ره سی هینا، (عزالدین) له شوینی خۆی و پله و پایه ی له تۆله ی به زه بری (خان) ده ترسا، بۆیه ویستی به به کارهینانی شیوازیککی موته مه للیقانه خۆی له م ته نگزه یه ی تیی که وتوو ه پزگار بکات، هه ستا وینه ی ده م و چاوو سه ری خۆی له بنی جووته نه عله یه کدا کیشا و پیشکه شی خانی بق هه ستاوی کردن و پیی گوت: تۆکه ری خۆت هیواخوازه قاچی پیرۆزی له سه ر سه ری پیرۆزی بهنده ی خۆی دابنی،^٢ (دوقوزخاتون) تکه ی بۆ کردو هۆلاکۆ دلی نه رم بوو و لپی خۆش بوو، گومانی تیدا نیه، ئه م هه لویسته سه ر شوپانه یه، وینای هه ندیک له حوکمرانه موسلمانه کانی ئه وه سه رده مه مان بۆ ده کیشی که چۆن تووشی سوکو و پيسوایی ببوون.^٣

١ العراق بین سقوط الدولة العباسية وسقوط الدولة العثمانية ص: ١٤٠، ١٤١.

٢ المغول للصیاد ص: ٢٧٩.

٣ المغول للصیاد ص: ٢٧٩.

شه شه: روخانی دموکراتی عه بپاسی و باسینک له ژبانی خه لیفه (المستعصم بالله):

(ابن کثیر) ده‌لای: ئەمیری ئیمانداران (المستعصم بالله) دواخەلیفە ی (بنی عباس) لە عێراقدا، ناوی (أبو أحمد عبدالله کوپی ئەمیری ئیمانداران (المستعصم بالله) ی أبی جعفری منصور کوپی (الظاهر بأمر الله) أبی نصر محمد کوپی (الناصر لدين الله) أبو العباس أحمد کوپی ئەمیری ئیمانداران (المستضيء بأمر الله) أبی محمد الحسن کوپی ئەمیری ئیمانداران (المستنجد بالله) أبو المظفر يوسف کوپی ئەمیری ئیمانداران (المقتضى لأمر الله) أبی عبدالله محمد کوپی ئەمیری ئیمانداران (المظفر بالله) أبو العباس أحمد کوپی (المقتدي بأمر الله) أبو القاسم عبدالله کوپی ئەمیری زەخیرە أبو العباس أحمد کوپی ئەمیر إسحاق کوپی (المقتدر بالله) أبی الفضل جعفر کوپی (المعتضد بالله) أبی العباس أحمد کوپی ئەمیر (الموفق) أبی أحمد طلحة کوپی (المتوكل على الله) أبی الفضل جعفر کوپی (المعتصم بالله) أبی إسحاق محمد کوپی پەشید أبی محمد هارون کوپی (المهدی) أبی عبدالله محمد کوپی منصور أبی جعفر عبدالله کوپی محمد کوپی علی کوپی عبدالله کوپی عباس ی کوپی عبدالمطلب کوپی هاشم هاشمی عباس)، لە ساڵی ٦٠٩ کۆچیدا لە دایک بوو، لە ٢٠ی جمادی بە کەمی ٦٤٠ کۆچیدا بە یەتی خێڵافەتی پێدرا، لە پۆژی چوارشەممەداو لە ١٤/١٤/٦٥٦ کۆچیدا کوژرا، لە پۆژەدا کە کوژرا تەمەنی (٤٧) ساڵی بوو خوا پەحمی پێ بکات، سەر و سوپەتیکی جوانی هەبوو، خاوەنی خووخە و پەوشتیکی بەرز بوو، عەقیدە و ئیمانێکی ساغ و سەلیمی هەبوو، لە دادپەرەری و خێرو خێرات و پێزگرتنی زانایان و خودا پەرستاندا شوێنی (المستنصر) ی بابی هەلگرتبوو، ئیجازی عیلمی بۆ لە زانایانی خۆراسان وەرگرتوو، وەکو: حافز ئیبنونەجاری و مؤیدی طوسی و أبو روح عبدالمعزی کوپی محمد الهروی و أبو بکر قاسم ی کوپی عبدالله ی کوپی الضفّار و غەیری ئەوانیش، کۆمەڵە زانایەکیش لە دەمی ئەویان گێڕاوەتەوە وەکو: مامۆستای مامۆستایان صدرالدین أبو الحسن علی کوپی محمدی کوپی سیار) ی مامۆستا و پاهێنەر و پەرەردەکەری، ئەم دوو زانا گەرە: ئیمام (محي الدين ابن الجوزي) و شیخ (نجم الدين باذرانی) ی ئیجازە زانستیان لە لایە ئەوەوە وەرگرتوو و باسیشیان لێوە کردوو، ئەو (خوا پەحمی پێ بکات) وەکو باب و باپیرانی سوننی بوو لە سەر پێڕەوی سەلف بوو عەقیدە ی ئەهلی سوننەت و جەماعەتی هەبوو، بەلام نەرم بوو زۆر وریا نەبوو سەر وەت و سامانی خۆش دەویست و پەسمەندە ی دەکرد، ئەو ئەمانەتی لە لایەن (ناصر داودی کوپی موعەز زەم) ی پێ سپێردرابوو پاشقولی داو نەیدایە، بەهای ئەمانەتە کە خۆی لە (١٠٠) هەزار دینار دەدا، کاریکی لەم جۆرە لە (خەلیفە) ناوەشیته وە

قیزهونه، بە لکو له خەلکانی بێ پلە و پایەش ناوەشیتهوه، وەکو قورئان دەفەرموویت له ئەهلی کیتابییش ناشیرینه، ئەوان هی وایان تێدایه ئەگەر باره زۆرێکیشی له لا دانستی دوايه دەتداتهوه، هی واشیان ههیه ئەگەر دیناریکیشی پێ بسپێری ناتداتهوه وەکو خودای بالادەست دەفەرموویت: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأَمَّنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا﴾ (ال عمران: ٧٥).

تەتارەکان له پۆزی ٤ شەممە ١٤/١ صفر/٦٥٦ داو له تەمەنی ٤٠ سال و ٤ مانگیدا به مەغدوری کوشتیان، ماوهی خیلافەتەکی ١٥ سال و ٨ مانگ و چەند پۆزێک بوو، خودا پەحمی پێ بکات و جێگەى خوش بکات و پێزی لێنێ، دواى گێرانى (٢) کوپى کوژران و کوپێک و (٣) کچیشى گێران، به کوژرانى ئەو وەجایى خیلافەتى بنى عباس کوێرپۆوه و کەس نەبوو جێى بگرتەوه، دواھەمین خەلیفەى عەباسى بوو، ئەو خەلیفانەى لەگەڵ هەبوونی هیزو پێزی دەسەلاتیان خێریان ئی چاوه پوان دەکراو به عەدالەت و دادپەرورەى کاروبارى ئوممەتیان بەرپۆوه دەبرد، به کوژرانى (عبدالله المستعصم) کۆتاییان پێهات و ژمارەیان گەیشته (٣٧) خەلیفە، یەكەم خەلیفەیان (عبدالله ی سفاح) بوو، له سالى ١٣٢ى كۆچیداو پاش كۆتایی پێهێنانى دەولەتى (ئەمەوى) به یەعتى خیلافەتى پێدراو بنەماکانى دەولەتى عەباسى له عێراقدا دامەزراندن، به كۆتایی هاتنى المستعصم له سالى ٦٥٦ كۆچیدا دوايان بپاوه دەولەت و خیلافەتیان كۆتایی پێهات، ماوهى دەسەلاتى خیلافەتى عەباسى (٥٢٤) سال بوو، له دواى ٥٤٠ كۆچى و له سەر دەمى (بەساسىرى) دا ماوهى سالتێك و چەند مانگێكى پەهەق دەستیان له جێهوى حوکمرانى عێراق بەربووه، ئینجا وەکو پێشدا جێهەکانیان کەوتەوه بەردەست، جێگای باسە عەباسیەکان وەکو ئەمەویەکان نەبوون و له هەموو شوێنێكى جیهانى ئیسلامیدا بالادەست نەبوون.^١

وەك دەبینین ولاتى (مەغریب) له ژێر قەڵەمپەوى عەباسیەکان دەرچوو بوو، سەرەتا ژمارەیهك له ئەوێكانى (بەنى ئومەییە) له پەچەڵەكى (عبدالرحمن ی کوپى معاویەى کوپى هوشامى کوپى عبدالملك) و هەندێك خەلکی گەلیان حوکمرانى ئەو ولاتیان کرد، دواى سالانیكى درێژخایەن هەندێك مەلیكى تر دەسەلاتى خۆیان بەسەردا سەپاند، ئەوانەى ناوى (فاتیمیەکان)یان له خۆ نابوو چەند سەدەیهك له بەرامبەر عەباسیەکاندا حوکمرانى ولاتى

میسرو هه نډیک ولاتی مه غریبیان ده کړدو جارویاره ش په لیان بۆ ولاتی شام ده هاویشته و زه مانیکي دورود ریژیش ده سه لاتی خوږیان به سر ولاتی (حرمین) - حجازدا - کیشا.^۱

ده ولته تی (فاتیمه کان) نزیکه ی (۳۰۰) سال به رده وام بوو، تا (العاقد بالله) ی دوا ه مین خه لیفه یان له دوا ی (۵۶۰) ی کړچی و له ده ولته تی (الصلاحية الناصرية المقدسية) کړچی دوا یی کړد، ژماره ی خه لیفه کانیان (۱۴) دانه بوون، ماوه ی ده سه لاتیان له سالی ۲۹۷ ی کړچیه وه ده سته پی کړدو به مردنی (العاقد) له سالی (۵۶۰) و چنه د سالی کدا کۆتایی پیته ات.

نه وه ی جیبی سه رسوپمانه: ماوه ی خیل افه تی دوا ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) به گویره ی فرموده ی (صحيح) (۳۰) سالی ته واو بوو، ابوبکرو عمرو عوسمان و علی له پرسته ی نه م خیل افه ته سه رپاسته دان و (حسن) ی کوپی (علی) یش (۶) مانگ پۆستی خیل افه ته ده گریته ده ست و به مه (۳۰) سالی ته واو له م خیل افه ته پر ده بی، نیغه نه م بابه ته مان له باسی (دلائل النبوة) به لگه کانی پیغه مبه رایه تیدا) جیگیر کړدوه پاش نه م سه رده مه مه لیکایه تی (پاشایه تی) دپته پی شه وه، یه که م مه لیکي زنجیره ی پۆله کانی نه بو سوفیان له (معاویه ی کوپی نه بو سوفیان) را ده ست پی ده کات، ئینجا (یه زید) دی، دوا ی نه ویش معاویه ی کوپی یه زیدی کوپی معاویه، مه لیکایه تی نه م ماله ی که به (معاویه) ده سته پی کړد، به (معاویه) ش کۆتایی پیته ات و به یه کجاری وه جاحی کویر بۆوه.

ئینجا مه لیکایه تی که له مالی (سوفیان) وه گوازیه وه مالی مه پوانی کوپی حه که می کوپی ابي العاص ی کوپی عبد شمس ی کوپی عبد مناف ی کوپی قصی، یه که م مه لیکیان (مه پوانی کوپی حه که م) بوو، پاش نه ویش (عبد الملك) ی کوپی بووه مه لیک، ئینجا سه ره هاته سه ر وه لیدی کوپی عبد الملك، له ویش وه بۆ (سلیمان) ی برای، له ویش وه بۆ (عمری کوپی عبد العزيز) ی ناموزای، ئینجا بۆ (یه زیدی کوپی عبد الملك)، ئینجا بۆ (هشام) ی کوپی (عبد الملك)، دوا ی نه ویش بۆ (ولیدی کوپی یزید)، ئینجا بۆ (یزیدی کوپی وه لید)، پاش نه ویش بۆ (ابراهيم الناقص) ی برای - که کوپی وه لیدیه - له ویش را بۆ (مروانی کوپی محمدی ناسراو به (حماس)، نه مه یان دوا ه مین مه لیکي (بنی مروان) بوو، یه که میان ناوی (مه پوان) بوو دوا ه مینیشیان هر ناوی (مه پوان) بوو، یه که مین خه لیفه ی (بنی عباسی) یش ناوی (عبد الله) بووو به (السفاح) شۆره تی په یدا کړدبوو، دوا ه مین خه لیفه شیان هر ناوی (عبد الله) بوو که به (المستعصم) ناوی ده ر کړدبوو.

به هه مان شیوه یه که مین خه لیفه ی (فاتیمیه کان) یش ناوی (عبدالله المهدی) بوو
دواهه مینیشیان ناوی (عبدالله العاضد) بوو، نه مه ی باس مان کرد پێکه وتنێکی سه رسو پهیته رو
ده گمه نه خه لگانێکی که نه بێ ده رک به مه ناکن،^۱ خودای پاک و پێگه رد بۆ خۆی زاناته .
نه مه قه سیده یه که له لایه ن شاعیرێکی به پێژه وه نووسراوه ته وه ناوی هه موو
خه لیفه کانی تیدا باس کردووه :

القاهر الفرد القوي بطشه
وجامع الأنام للنشور
على النبي المصطفى محمد
السادة الأئمة الأعلام
نظمتها لطيفة وجيزة
من قام من بعد النبي المصطفى
جعلتها تبصرة وذكرى
كيف جرت حوادث الأمور
معرضون للفناء والهلك
تبصرة لكل ذي اعتبار
يورثه من يشاء من عباده
وكل ملك فالى انتهاء
سبحانه من ملك القهار
وما سواه فالى انقضاء
بعد النبي ابن أبي قحافة
ثم ارتضى من بعده الفاروقا
واستأصلت سيوفه الكفارا
بذاك جبار السماء والارض
ثم علي والد السبطين
كادوا بأن يجددوا بها الفتن
كما عزا نبينا اليه

الحمد لله العظيم عرشه
مقلب الايام والدمور
ثم الصلاة بدوام الأبد
وآله وصحبه الكرام
وبعد هذا هذه أرجوزة
نظمت فيها الراشدين الخلفا
ومن تلامهم ولم جراً
ليعلم العاقل ذوالنصوير
وكل ذي مقدرة وملك
وفي اختلاف الليل والنهار
والملك للجبار في بلاده
وكل مخلوق فللفناء
ولا يدوم غير ملك الباري
منفرد بالعز والبقاء
أول من بويح بالخلافة
أعني الإمام العادل الصديقا
ففتح البلاد والأمصارا
وقام بالعدل قياما يرضي
ورضي الناس بذي النورين
ثم أتت كتائب مع الحسن
فأصلح الله على يديه

وأجمع الناس على معاوية
 فمهد الملك كما يريد
 ثم أنه وكان برّاً راشداً
 فترك الإمرة لا عن غَلَبَةٍ
 وابن الزبير بالحجاز يدأب
 وبالشام بايعوا مرواناً
 ولم يدم في الملك غير عام
 واستوثق الملك لعبد الملك
 وكل من نازعه في الملك
 فقتل المُصَنَّبَ بالعراق
 إلى الحجاز بـسَيُوفِ النُّقْمِ
 فجاء بعد قتله بصلبه
 وعندما صفت له الأمور
 ثم أتى من بعده الوليد
 ثم استفاض في الوري عدل عمر
 وكان يدعى بأسبح القوم
 فجاء بالعدل وبالإحسان
 مقتدياً بسنة الرسول
 فجَرَعَ الاسلام كَأْسِي فَقْدَه
 ثم يزيد بعده هشام
 ثم يزيد وهو يدعى الناقصا
 ولم تَطُلْ مَدَّةُ اِبْرَاهِيْمَا
 وأسند الملك إلى مرواناً
 وانقرض الملك على يديه
 وقتله قد كان بالصُّعَيْدِ
 وكان فيه حتف آل الحكم
 ثم أتى ملك بني العباس
 وجاءت البيعة من أرض العجم

ونقل القصة كلّ رواية
 وقام فيه بعده يزيد
 أعني أبا ليلى وكان زاهداً
 ولم يكن منه إليها طلبه
 وفي طلب الملك وفيه ينصر
 بحكم من يقول كن فكانا
 وعافسته أسهم الحمام
 ونار نجم سعدة في الفلك
 خرّ صريعاً بسيف الهلك
 وسير الحجاج ذي الشقاق
 وابن الزبير لاثذ بالحرم
 ولم يخف في أمره من ربه
 تقلبت حينه الدهور
 ثم سليمان الفتى الرشيد
 تابع أمر ربه كما أمر
 وذو الصلاة والثقى والصوم
 وكفّ أهل الظلم والطغيان
 والراشدين من ذوي العقول
 ولم يروا مثلاً له من بعده
 ثم الوليد فت منه الهام
 فجاءه حمائم معافصا
 وكان كل أمره سقيما
 فكان من أموره ما كانا
 وحادث الدهر سطا عليه
 ولم تفده كثرة العديد
 واستنزعت عنهم ضروب النعم
 لازال فينا ثابت الأساس
 وقلدت بيعتهم كل الأمم

خَرَّ صَرِيحاً لِلْيَدِينِ وَالْفَمِ
 حِينَ تَوَلَّى الْقَائِمَ الْمُسْتَعَصِمَ
 وَبَعْدَهُ الْمَنْصُورَ ذُو النِّجَاحِ
 يَتْلُوهُ مُوسَى الْهَادِي الصَّفِيِّ
 ثُمَّ الْأَمِينَ حِينَ ذَاقَ فَقْدَهُ
 وَبَعْدَهُ الْمَعْتَصِمَ الْمَكِينِ
 ثُمَّ أَخُوهُ جَعْفَرَ مُوَفِّي الدِّمِ
 لِلَّهِ ذِي الْعَرْشِ الْقَدِيمِ الْأَوَّلِ
 وَقَامَتِ السُّنَّةُ فِي أَوَانِهِ
 وَالْبَسَ الْمَعْتَزْلِيَّ ذَلَّةً
 مَا غَارَ نَجْمٌ فِي السَّمَاءِ أَوْ بَدَأَ
 وَالْمُسْتَعِينَ بَعْدَهُ كَمَا ذُكِرَ
 وَالْمُهْتَدِيَّ الْمَكْرَمَ الْأَعَزَّ
 وَمَهْدَ الْمَلِكِ وَسَاسَ الْمَعْتَضِدِ
 وَبَعْدَهُ سَاسَ الْأُمُورِ الْمُقْتَدِرِ
 وَبَعْدَهُ الرَّاضِيَ أَخُو الْمِفَاحِ
 ثُمَّ الْمَطِيْعَ مَا بِهِ خُلِفَ
 وَالْقَامَ الزَّاهِدَ وَهُوَ الشَّاكِرُ
 ثُمَّ أَتَى الْمُسْتَرَشِدَ الْمَوْقِرَ
 وَحِينَ مَاتَ اسْتَنْجَدُوا بِيُوسُفَ^٢
 الصَّادِقَ الصَّدُوقَ فِي أَقْوَالِهِ
 وَدَامَ طَوْلَ مُكْثِهِ فِي النَّاسِ
 وَعَدَّلَهُ كُلَّ بِهِ عَلِيمٍ
 غَيْرَ شُحُورٍ وَاعْتَرَتْهُ الْهَلَكَةُ
 الْعَادِلَ الْبَرَّ الْكَرِيمَ الْعَنْصَرَ

وَكُلِّ مَنْ نَازَعَهُمْ مِنَ الْأُمَمِ
 وَقَدْ ذَكَرْتُ مَنْ تَوَلَّى مِنْهُمْ
 أَوَّلَهُمْ يَنْعَتُ بِالسَّفَاحِ
 ثُمَّ أَتَى مِنْ بَعْدِهِ الْمُهْدِي
 وَجَاءَ هَارُونَ الرَّشِيدَ بَعْدَهُ
 وَقَامَ بَعْدَ قَتْلِهِ الْمَأْمُونُ
 وَاسْتَخْلَفَ الْوَائِقُ بَعْدَ الْمَعْتَصِمِ
 وَأَخْلَصَ النِّيَّةَ فِي التَّوَكُّلِ
 فَأَدْحَضَ الْبِدْعَةَ فِي زَمَانِهِ
 وَلَمْ يُبَقِّ بِدْعَةً مُضِلَّةً
 فَرَحِمَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ أَبَدًا
 وَعِنْدَمَا اسْتَشْهَدَ قَامَ الْمُنْتَصِرُ
 وَجَاءَ بَعْدَ مَوْتِهِ الْمَعْتَزُ
 وَبَعْدَهُ اسْتَوْلَى وَقَامَ الْمَعْتَمِدُ
 وَالْمَكْتَفِي فِي الصَّحْفِ الْعَلِيِّ سَطْرُ
 وَاسْتَوْثِقَ الْمَلِكُ بَعَزَ الْقَاهِرِ
 وَالْمَتَّقِي مِنْ بَعْدِهِ وَالْمُسْتَكْفِي
 وَالطَّائِعَ الطَّائِعَ ثُمَّ الْقَادِرَ
 وَالْمُقْتَدِي مِنْ بَعْدِهِ الْمُسْتَظْهَرِ
 وَبَعْدَهُ الرَّاشِدَ ثُمَّ الْمُقْتَفِي
 وَالْمُسْتَخْصِي الْعَادِلَ فِي أَفْعَالِهِ
 وَالنَّاصِرَ الشُّهُمَ الشَّدِيدَ الْبَاسِ
 ثُمَّ تَلَاهَ الظَّاهِرَ الْكَرِيمُ
 وَلَمْ تُظَلَّ أَيَّامُهُ فِي الْمَمْلَكَةِ
 وَعَهْدُهُ كَانَ إِلَى الْمُسْتَنْصَرِ

دام يسوسُ الناسُ سبعَ عشرة
ثم توفي عام أربعيناً
وبايع الخلائق والمستعصما
يبعثُ نُجب الرّسل من الأفاق
وشرفوا بذكره المنابرا
وسار في الأفاق حسنُ سيرته
ثينجا (شيخ عماد الدين ابن كثير) ده لئى: منيش دواى نه مه ده لئيم:

ثم ابتلاه الله بعد التتار
صححه ابن ابن له هولاكوا
فمزقوا جنوده وشمله
ودمروا بغداد والبلاد
وانتهبوا المال مع الحرير
وغرّمهم إنظاره وحمله
وشفرت من بعده الخلافة
ثم أقام الملك أعني الظاهرا
ثم ولي من بعد ذاك الحاكم
ثم ابنه الخليفة المستكفي
ثم ولي من بعده جماعة
ثم خليفة الوقت المعتضد
في حسن خلق واعتقاد وجلي
سادوا البلاد والعباد فضلاً
أولاد عم المصطفى محمد
صلى عليه ذو الجلال

وأشهرأ بعزمات برّة
وفي جمادي صادف المنونا
صلى عليه ربّنا وسلّما
يقضون بالبيعة والوفاق
ونشروا من جوده المفاخرا
وعدله الزائد في رعيته^١
ثينجا (شيخ عماد الدين ابن كثير) ده لئى: منيش دواى نه مه ده لئيم:

أبتاع جنكيزخان الجبار
فلم يكن من امره فكاك
وقتلوه نفسه وأهله
وقتلوا الأصفياء والأجداد
ولم يخافوا سطوة العظيم
وما اقتضاه عدله وحكمه
ولم يؤرّخ مثلها من آفة
خليفة أعني به المستنصر
قسيم بيبرس الإمام العالم
وبعض هذا للبيب يكفي
ما عندهم علم ولا بضاعة^٢
ولا يكاد الدهر مثله يجد
كيف لا وهو من الشّم الألى
وملئوا الأقطار حكماً وعدلاً
وأفضل الخلق بلا تردّد^٣
مادامت الأيام والليالي

١ البداية والنهاية ١٧/٣٧٣.

٢ البداية والنهاية ١٧/٣٧٣.

٣ المصدر نفسه ص: ١٧/٣٧٤.

حەوتەم: گەرتەن ھۆکارەکانی پوخانی دەولەتی عەبباسی:

خۆ دوورخستەووە لە جێبەجێکردنی شەریعەتی خودا تەمبەلی و دلتەنگی دنیا و تەفرو تونابوونی سزای قیامەت بۆ تاكو کۆ پادەکیشی، شوینەوارەکانی خۆدوورخستەووە لە شەرع لەسەر ھەموو بوارەکانی ژيانی ئایینی و کۆمەڵایەتی و سیاسیی و ئابووری دەرەکەون، بە جۆریک بە لاو ئاشوب ھێندە بەسەر خەلکدا دین تا تەواوی کاروبارەکانی ژيانیان دەشیوین. خودای بالادەست دەفەرموویت: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور: ٦٣).

بێگومان ئوممەتی ئیسلامی و حوکمرانەکانی لە دواوایەکانی دەولەتی عەبباسیدا لە شەری خودا دوورکەوتبۆنەووە لە ژيانی دنیا پۆچووبوون و تووشی دڵپاوکە و سەرگەردانی و ترسو تۆقان ببوون، لە بەرامبەر پەلاماری مەغۇلدا ھەرەسیان ھێنا، سەنگەرەکانی پێشەوہی بەرگری شکێنران، نەیاننوانی سەربازانە و چیا ئاسا خۆپاگرن و ھەر جارێک بە پەروی داگیرکاردا ھەلە شاخان ترسو بەزین بە ھۆی تاوانەکانیانەووە دلاو دەروونی داگیردەکردن و تووشی چۆک لەرزین و پشووئەنگی دەبوون، لە ھەموو بوارەکانی ژياندا تووشی تەنگزەو تەنگەتاوی ببوون: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ (طە: ١٢٤).

گەلان و حوکمرانانی بەشی خۆرھەلاتی ئیسلامی (ئەدیوپیوپیارو ئێران و عێراق) تووشی دۆپان و سەرگەردانی و ھەست نەکردن بە بوونی خۆو مردنی وێژدانی پوچی ببوون – مەگەر خودا پەحمی بە خەلکانێک کردبێت لەم نێویدا بەم دەردانەووە گیرۆدە نەبووی –، فەرمانکردن بە چاکە و پێگەگرتن لە خراپە نەمابوو، ئەوہی بەسەر جوولەکەکان ھات بە ھۆی وازھێنانیان لە فەرمان کردن بە چاکە و پێگرتن لە خراپە، بەسەر ئەوانیش ھات، خودای بەرز دەفەرموویت: ﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾﴾ (المائدة: ٧٨-٧٩).

ھەر کاتیکی ئوممەت شەری خودا بە گەورە دانانی و فەرمانەکانی جێبەجێ ناکات و سنووری قەدەغەکانی دەشکێنی بە دەردی جوولەکە گیرۆدە دەبێت و ھەوہەسی دینی، پێغەمبەری خودا (ﷺ) فەرمووی: (کلا، والله لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر ولتأخذن

على يد الظالم، ولتأطرنه على الحق أطرا ولتقصرنه على الحق قصرا، أو لينصرن الله بقلوب بعضهم بعضا، ثم ليلعنكم كما لعنهم).^۱

حوکمرانانی موسلمانانی (نودیو پوویارو ئیزان و عیراق) به هوی گۆپانی دل و دهروونیان له گوپرایه لی و فه رمانبه رداری و گه ردنکه چیرا بۆ سه رپیچی و هه لگه پانه وه له دژی حوکمه کانی خودا سوننه ت و برپاری جیبه جیکراوی خودای بالاده ستیان به سه رداها ت، خودای به رز ده فـرموویت: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكْ مُغِيرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغِيرُوا مَا يَأْنُسُهُمْ﴾ (الانفال: ۵۳). نه و کۆمه لگایانه ش که ملی خۆیان بۆ نه و جوړه حوکمران و حوکمه تانه نه وی ده که ن که له شه رعی خودا لاده دن نه گه ر که سانیکیان تیدا پهیدا نه بن و به ره و پووی نه و واقعیه نه بنه وه و داوی گپړانه وهی حوکمی خودا نه که ن نه و به تیکرای تووشی دامای و زه بوونی و سوک و چروکی ده بن.

له وولاته موسلمانانده ده ست دريژیکرنه سه رگیان و مال و ناموس زوری په ره سه ندبوو، حوکمه کانی شه ریعت په کیان خرابوو، به هوی دوورکه وتنه وه له کتیبی خودا و سوننه تی پیغه مبه ره که ی (ﷺ) شه رو هه راو به لاو ناشووب ته شه نه ی سه ند، دوژمنایه تی و پقو کینه له به رامبه ریه کتریدا په نگي خواره وه، مه غۆله کان به ئاسانی پپوژده ی داگیرکاری خۆیان له بوخارا و سه مه رقه ندو نه فغانستان و ئیزان و عیراق جیبه جی کرد، پوژیه پوژ هیزو ده سه لاتیان زیادی ده کرد، ده ستیان له ده سته که وتی گه وره گیربوون، سه رکه وتنی خودا به نسیمی سه روکی یه کیک له و ولاتانه نه بوو ـ که ناومان هیئان ـ، له ئارامی و پایه داری بی به ش کران، تووشی ترس و تۆقان بوون له دوژمن، هه ندیک شار به هوی گه ماروی دريژخایه نی مه غۆله وه تووشی برسیتی و قات و قپی هاتن، مه غۆله کان ژماره یه کی زۆرو بی شو ماریان له موسلمانان کوشت و ئافره ت و کچانیکی زۆریشیان لی داگیرکردن.

بیگومان دوورکه وتنه وه له شه رعی خودا و ده ست نه گرتن به سوننه ته کانی خودا له مهیدانی ململانی و پوویه پوویوونو وه دا له ده سته دانی ولات و ده سه لات و زال بوونی کافران و به لاو موسیبه تی یه که له دوا ی یه که به دوا ی خۆیدا ده هیئتی.

یه کیک له سوننه ته کانی خودا که له نښو نیوه روک و حه قیقه تی ئاین و میژودا ده ره یئراوه نه مه یه: هه ر کاتی که سه رپیچی خودا کرا له لایه ن که سانیکه وه که ده یناسن که سانیکیان به سه ردا زال ده کات که نایناسن. هه ر له به ر نه مه ش بوو خودا مه غۆله کانی به سه ر

موسلماناندا زال کردن، کاتیکیش زانایان و شه‌عزنان له (میسر) له ده‌وره‌ی (سیف الدین قطن) گردبونه‌وه و په‌یماناندا ئایینی خودا سه‌ریخن، خودا له (عین جالوت) دا به‌سه‌ر مه‌غۆله‌کانیدا سه‌رخستن، له‌مه‌ولا به‌ ئیزنی خودا به‌ درێژی باسی لیوه ده‌کریت.

ئه‌و تاوانانه‌ی خودای مه‌زن ده‌سه‌لاته‌کانی پێ له‌ئێو ده‌بات و سزای ئوممه‌تانی پێ ده‌دات دوو به‌شن:

- ئینکاری کردنی پیغه‌مبه‌ران و باوه‌پنه‌کردن به‌وه‌ی پێی هاتوون.^١
 - به‌دمنه‌کی و سه‌پله‌یی له‌ به‌رامبه‌ر نازو نیعه‌ته‌کاندا به‌ خۆبه‌زلزانی و فیزو ده‌مارو په‌تکردنه‌وه‌ی هه‌ق و به‌سوک ته‌ماشاکردنی خه‌لک و سه‌ته‌مکردن له‌ لاوازان و خۆشویستنی به‌هیزان و زنده‌پۆیی کردن له‌ گونا‌هو تاوان و سه‌رسام بوون به‌ سه‌روه‌ت و سامان، ئه‌م سیفه‌تانه‌ هه‌ر هه‌موویان به‌ سه‌پله‌یی و به‌دمنه‌کی ده‌ژمێردرێن له‌ به‌رامبه‌ر نازو نیعه‌ته‌کان، به‌کارنه‌هێنانی نیعه‌ته‌کان له‌ به‌رژه‌وه‌ندی و سوودی خه‌لکیداو دادپه‌روه‌ری گشتیدا تاوانه‌، ئه‌م تاوانی دووه‌مه‌ بوو حوکمرانی موسلمانان له‌م قوناغی میژووی ئوممه‌تدا به‌ چاکی شولیان ئی هه‌لکێشبوو موو به‌ موو خال به‌ خال جێبه‌جێیان ده‌کرد.^٢

هۆکاره‌کانی پوخانی ده‌وله‌تی عه‌بباسی زۆر بوون، زه‌مانیکی زۆری به‌سه‌ردا تیپه‌پیووو پیر ببوو، پێش هاتنی (هۆلاکو) دیارده‌کانی هه‌ره‌سی ئی ده‌رکه‌وتبوون، پێش ئه‌مه‌و ماوه‌یه‌کی زۆر په‌گه‌کانی ئێو جه‌سته‌ی ئه‌م ده‌وله‌ته‌ له‌به‌ر هۆکاره‌لیکی بێ هه‌ژمار وشک هه‌لاتبوون، له‌مه‌ولا به‌ ئیزنی خودا پونیان ده‌که‌ینه‌وه:

١- دیارنه‌بوونی سه‌رکردایه‌تیه‌کی کاربه‌جی:

خه‌لیفه‌ (المستعصم بالله): پیاویکی زاناو شاره‌زا نه‌بوو و ده‌ریاره‌ی کاروباری ده‌وله‌ته‌که‌ی که‌م ته‌رخه‌م بوو، پیاوی ئه‌و شوینه‌ گرنه‌گو چاره‌نووسسازه‌ نه‌بوو که‌ بۆ دانرابوو، خاوه‌نی که‌ سایه‌تیه‌کی هێنده‌ تۆکمه‌و به‌هیز نه‌بوو، نه‌یتوانی وه‌کو سه‌رکرده‌یه‌کی لیها‌توو نوینه‌رایه‌تی سه‌رکردایه‌تیه‌کی سه‌ر پاست بکات، له‌ کاتیکیدا لیکیدا هه‌والی نزیک بوونه‌وه‌ی مه‌غۆله‌کانی پێگه‌یشت، به‌لام وه‌کو پێویست خۆی بۆ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی ئه‌م هێرشه‌ مه‌ترسیداره‌ ئاماده‌ نه‌کرد،^٣ له‌ ئاستی هۆشیاری و به‌رپرسیاری دا نه‌بوو، نه‌شاره‌زاو بێ ئاگا‌بوو خاوه‌نی ته‌گبیرو پا نه‌بوو، بێ هی‌مه‌ت و بێ مشور بوو، سه‌روه‌ت و سامانی

١ تاریخ دولتی لیمرابطین والموحیدین للصلابی ص: ١٤٢.

٢ المصدر نفسه ص: ١٤٢.

٣ جهاد المالیک ص: ٣٥١، قضایا ومواقف من التاريخ العباسی ص: ٢٠٤.

خۆش دهوێست، کاروباری پشنگوێ دهخستن و به خهڵکی دهسپاردن و بۆ خۆی پالێ لێ دهدهایهوه، نهگهر بهس نهو پهفتاره ی له بهرامبهر سپارده که ی (مهلیک ناسر داود) دا نواندی بخهینه پوو بهسه بۆ که سیکی وهکو نهو پێی له که دار بکریته و ببیژی.

بێگومان لاوازی سه رکرده یی له که سایه تی (مستعصم) دا به یه کێک له هۆکاره پێ خوشکه رو له پیشینه کانی پوخانی دهوڵه تی عه باسی دێته هه ژمار، نهو نهیده زانی وه زیری باش بۆ خۆی هه لێژی، توانای به دوا دا چوونی کاروباره کانی و لێپرسینه وه ی سه رکرده کانی نه بوو، نهو سه رکردایه تی نه ده کرد، به لکو سه رکردایه تی به سه ره وه ده کرا، نه م خوخته ی (خه لیفه) سه ری کیشا بۆ نه وه، هه ندیک له که سانی ده ورپه ری جورته ت بنوینن و غافلگیری بکه ن و به ره نگاری ببه نه وه، له بهر نه وه له سه رده می نه ودا ناشوب و توپه یی و پرته و بۆله ی خه لک زیادی کرد و باری ئابووری لێکه لوه شابوو و گرانی و قات و قپی و پاشقولدان بڵاوبوو وه، دزو جه رده و قۆلپو ته له که بازان به بهر چاری پۆلیسه وه یان به پێکه وتن له که لێاندا مال و سامانی خه لکیان ده دزی، خه لیفه لێپرسینه وه و لێپێچانه وه ی نه له بهرامبهر پۆلیسدا ده کرد نه له بهرامبهر وه زیره کهیدا ده کرد، نهو وه زیره ی به سه ره وه مو دام و ده زگا کانی ده وڵته و هه رێمه سه ره بخۆکانیشدا بالاده ست بوو، (ابن العلقمی) ی وه زیر به مه به ستی نه هیشتنی سه ره وه ری ئیسلامی و پوخانی خیلافه ت له ژێره وه ئاگری شۆپش و کو ده تای خۆش ده کرد و نه خشه و پیلانی سازده دان.

نهو سه رکردایه تیه سه رپاست و په شیده ی قورئانی پیرو ز باسی لێوه ده کات و سیفه ت و په وشته کانی پون ده کاته وه و هانی ئوممه ت ده دا کار بۆ هێنانه دی بکات، له ئارادا نه مابوو، ئوممه ت مافی خۆی له هه لێژاردن و دیاری کردنی سه رکردایه تیه کی له م شیوه بۆ خۆی واز لێ هێنا بوو، به لکو به مافی خۆی نه ده زانی له دژی تاوان و هه لێی حوکم پرانی پاپه پێت و لێپرسینه وه و لێپێچانه وه یان له که ل بکات، نه ویش گیان و وێژدانی که و تبه وه بهر تاوێره کانی دا پوخان، (خه لیفه) ش ده وره ی به قودسیه ت و پیروزیه کی وه همی و خه یالێ ته نرابوو، پیوه ره کانی شه ریعه ت و ئامانجه به رزه کانی سه باره ت به م مه سه له یه و چه ندان مه سه له ی تر فه رامۆش کرابوون.

خودای بالاده ست و کار به جێ پیوه رو سیفه ته کانی (سه رکردایه تی سه رپاست و په شید) مان له چیرۆکی (ذی القرنین) و ژیا ننامه ی (داود و سوله یمان علیهما السلام) و غه یری نه وانیش له

قورئانی پیرۆزدا بۆ ده خاته پوو، خودا (جل جلاله) به مه بهستی نهوه هوکمرانانی ئوممهت چاو له نمونه کانی بکه ن بهم شیوهیه و له ماوهی گێڕانهوهی به سه رهاتی (ذي القرنين) دا نیشانه کانی پایه داری هه ر هوکمه تیکمان نیشان ده دا، گرنگترینی ئه م نیشانه:

• (ذي القرنين) و ده ستوری دادپه روهری:

خودای به رز ده فه رموویت: ﴿قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نَّكَرًا ۝ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنَىٰ ۖ وَسَنُقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرٍ يُرِيدُ﴾ (الكهف: ۸۷-۸۸). واته: (ذي القرنين) گوته: هه ر که س جه ورو سته م بکات، ئیمه ش له مه ولا سزای ده دهین، پاشان ده گه پێته وه لای په روهر دگاری، ئه ویش سزایه کی بێ وینه ی ده دات، به لام هه ر که سیك ئیمان بێنیت و کارو کرده و ی چاک ئه نجام بدات ئه و - جگه له وه له دوا پۆزدا پاداشتی چاکی ده در پێته وه و، ئیمه ش پریارو کلرو باره کانی خۆمانی له سه ر سوک و ئاسان ده که ی ن.

• گرنگیدانی به زانست و به کاره یێنانی له چا که دا:

وه ک ده بینین ژماره یه ک زانستی باشی له نیو ده ولته به هیزه که یدا به گه ر خستبوون، گرنگترینی ئه و زانستانه زانستی جوغرافیا بوو، (ذي القرنين) شاره زایی چاکی هه بوو له دابه شبوونی زه و ی و پێگاویان و چیا و دۆل و ده شته کانیدا، له به ر ئه مه توانی ئه م زانسته له هاتوچۆی سوپا که یدا له خۆ ره لات هه بۆ خۆ ئاوا و له باکو ره وه بۆ باشوور به کار بێنی، هه رو هه له هه موو جۆره زانسته کانی سه رده می خۆیدا شاره زاییه کی پێویستی هه بوو، به به لگه ی ئه م ئایه ته پیرۆزه: ﴿ءَاتُوْنِ زُبْرَ الْحَدِيْدِ حَتّٰیۤ اِذَا سَاوٰی بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ اَنْفُخُوْا حَتّٰیۤ اِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُوْنِیْ اُفْرِغْ عَلَیْهِ قَطْرًا﴾ (الكهف: ۹۶) توخمی کانزا کانی ناسیون و له دیاری کردنیان و زانینی سیفه ته کانیا ن و به کاره یێنان و سوود ئی وه رگر تیا نندا شاره زابوو، بێگومان (ذي القرنين) کانزا کانی له دروستکردنی هه موو ئه و که لوپه ل و ئامرا زانه دا به کاره یێنان که ده ولته ته که ی حه وجییا ن بوو، به پێی هه ل و ده رفه تی په خسا ویش ته وای توانا کانی بۆ پێکانی ئاما نه کانی خسته گه پ.

• له هه لسه نگاندنی کاروباره کانی و پێوانه کردنی توانا کانیدا واقعی بوو:

پێشه کی ئه ندازه ی قه باره ی خه ته ره پێشه اتوو هه کی ده گرت، ئینجا ئه ندازه ی چاره سه ری پێویستی بۆ ده گرت، قورئانی پیرۆز باسی (په وشته سه رکر ده یی) یه کانی ده کات

له: ئارامی و دان به خۆداگرتن و سامو ههیهت و ئازایهتی و هاوسهنگی که سایهتی و زۆر زیکر کردنی خوداو خۆپاراستن له خواردن و به هه دهردانی مال و سامانی خه لک و گه شتی جیهادکردن له پێناوی خودا و پابه ند بوون به پۆشنیری شارستانی و... هتد، کێ دهیهوێ زیاتر له مه بزانی با ته ماشای کتیبی (فقه النصر والتمکین فی القرآن الکریم) بکات، ئه م پێوه رو په وشت و سیفه تانه ی که بۆ هه لبژاردنی حوکمران پێویست بوون له ئارادا نه مابوون، له بهر ئه مه پۆستی خیلافهت درایه دهست که سێک که شیاو نه بوو لێ نه ده وه شایه وه، بۆیه لاوازی خه لیفه به شداری له پوخانی ده ولته تی عه بباسیدا کرد.

٢- پشتگوێ خستنی فه ریزه ی جیهاد له لایه ن عه باسیه کان؛

پشتگوێخستنی فه ریزه ی جیهاد له لایه ن عه باسیه کانه وه کاریگه رترین به لکو مه تر سیدارترین هۆکار بوو بۆ پوخانی خیلافه تی عه بباسی، دوا به دوا ی به سه رچوونی سه رده می خیلافه تی (المستعصم بالله) - (٢١٨-٢٢٧ ک/ ٨٣٣-٨٤٢) دا بوو به خه لیفه - هه یج جه نگو جیهادیکی شایسته نابین و نابێستین ده ولت پێی هه ستایی، به نه مای (جیهادی به رده وام) بۆ پاراستنی ئه و ده ولته ته به رفراوان و په ل و پۆداره له نێو به نه ما سه ره کیه کانی سیاسه تی ده ولته تی عه بباسیدا بوونی نه مابوو، له نێو ناکوکیه نێوخۆییه کاندایان ده داو به م ده رده وه توشی مردنی له سه رخۆ ده بوون، ئه گه ر ئه وان وزه و توانا کانی ئومه مه تیان ئا راسته ی (جیهاد) کردبایه و له دژی خا چه رسته کاندایان به کاریان هه تئابایه، به شێوه یه کی سه روشتی بزوتنه وه په و خه ی نه ره کان و ئاشو به ده رکه و ته وه کان ده پوکانه وه، گومانی تێدا نه ئه م جه و ره بزوتنه وه ئا زا وه گێرانه ته نها له که ش و هه وای په یس و گوما ی لێلدا سه ر هه لده دن و ته شه نه ده کن، تاکه که ش و هه وایه کی سازو له بار بۆ پوکانه وه و له نێو چوونیان ته نها که ش و هه وای جه نگو جیهاده و له ویدا په ش و سه ی لێک جودا ده بیته وه و ژێر به سا غی ده می نێته وه و خه له و خا لێش ده تو یته وه، ده ولته تی ئیسلامی پێویستی زۆری به هه لکردن و به رزکردنه وه ی ئالای جیهاد هه بوو، تا خه لکی له ژێر کۆکاته وه و له و دو به ره کی و په رته وازه ی تێی که و ته وون پزگاریان بکات و له که ش و هه وای بێده نگ بوون و چۆکدادان له به رام به ر دوزمندا بیهێنێته ده رو به ره و ئاما جی سه رکه و تن و پایه داری و سه قامگیری به ری، به لام - به داخه وه - عه باسیه کان ئالای جیهادیان له دژی دا گیره ری ده ره کی به رز نه کرده وه، له نێو جه رگه ی مالی خۆیاندا جه نگو هه رایان دروست کرد و ته ووشی دامای

بوون و ئالای سەرپێچی کاران و یاخیانی نێوخۆ بەرز کرانهوه، ئەوان دەیاننوانی پەرگەزە
 ھەمەچەشنەکانی نێو دەولەتەکیان لە ژێر ئالای جیهادا کۆکەنەوه و پووبەپووی داگیرکەر
 پەلاماردەرە بت پەرستە یەک لە دوا یەکەکان ببنەوه، بەلام ئەمەیان نەکرد، بۆیە چەندین
 بزوتنەوێ جۆراوجۆری پەرگەزپەرست - لە ژێر ئالای ئالووالادا - کەم و زۆر پەییوەندیان بە
 ئیسلام و جیهادەوه نەبوو - بە مەبەستی پارچەپارچەکردنی دەولەت پاست ببوونەوه،
 (هۆلاکۆ) - ی نەوێ جەنگیزخان - لە ساڵی ٦٥٦/ک ١٢٥٨زیدا ھێرشى ھێنا، شکستی بە
 ھەموو کەس دەخوارد تەنھا ئەوانە نەبێ کە پێیازی (جیهاد)یان ھەلبژاردبوو، - خەلیفە و
 دارودەستەکی - ھەموو ھەولێکیان بۆ چارەسەری کۆتایی ھاتنی شەپۆشکاندنی ئالقەی
 گەمارۆی سەر (بەغدا)دا تەنھا پێیازە بەھێزو زیندووو چارەسەرسازە ئیسلامیەکە نەبێ کە
 (جیهادە)، (هۆلاکۆ) پەلاماری (بەغدا)یدا، (مەنجنیق)ی بە گەپ خست و شورە و قەلاکانی
 پوخاندن، ئاداری بەسەر پادارەوه نەھێشت، تا کار بەو گەیشت لەبەر بەرپابوونی بۆنسۆی
 دوکەل و بۆگەنی زۆر ژیانی تیدا نەدەکرا، کاتێکیش (خەلیفە) (موسستەعسەم) بەخۆی و (٧٠٠)
 کەس لە وەزیر و کاربەدەستانى دەولەتەکەى و قازیەکانى بەبێ ھیچ مەرجێک خۆیان
 بەدەستەوهدا، (هۆلاکۆ) یەکسەر فەرمانیدا بیانکوژن، بەم شیوەیە تۆمارى خیلافەتى
 عەباسى لولپێچ کرا، لێرەو ھە بۆمان پوون دەبێتەو ھەر گرتەبەرى شتوانى خەونى پۆمانسى
 سادە ھەرگیز نابێتە ھۆکارى مانەو ھە دامەزراو بوونی شارستانیەکان، ئەوانەى خواھەنى
 ئیرادەى ھێرش و ھەلەت نین، توانای بەرگریش لەدەست دەدەن،^١ بێگومان دەولەتى
 عەباسى فەپژەى جیهادى پەکخستبوو کۆلى لە پێکانى ئامانجەکانى دابوو، کە
 گرنگترینیان ئەمانە بوون:

أ- چەسپاندنی ھۆکمی خودا کە خۆی لە جێبەجێکردنی دەستوری ئیسلامیدا
 دەبینیتەو، خودای گەورە و بالادەست دەفەرموویت: ﴿إِنَّا أَرْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
 لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ۝١٠٥﴾ (النساء: ١٠٥).

ب- کارکردن بۆ نەھیشتنی بێ باوھەپی: خودای بەرز دەفەرموویت: ﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۚ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ
 فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝٧٤﴾ (النساء: ٧٤).

ج- بهرەنگاربوونه وە پەلاماری کافران بۆ سەر ولاتانی ئیسلامی: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا إِنَّا بِاللَّهِ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (البقرة: ١٩٠).

ههروهها چه ندين ئامانجی تریش، که پێکانیان پێویستی به (جیهادی بهردهوام) ههبوو، کهواته پشتگوێ خستنی فهزیهی (جیهاد) و گرنکی نه دان به ئامانجهکانی، یه کێک بوو له هۆکاره کاریگه رهکانی پوختانی دهولهتی عهباسی.

٣- له دهستدانی یه کێتی سیاسی له نیو جیهانی ئیسلامیدا:

له دهیهکانی کۆتایی سهدهی دووهمی کۆچی و ههشتهمی زاینیهوه لاوازی و پهڕته وازهی دزهی کرده نیو دهولهتی عهباسی بهر فراوانهوه، هه ندیک له ولاته دوورهکانی بهغدا ی پایتهختی خیالات جیا بوونهوه و سه ره خۆیی خۆیان پاگه یاندو دهولهتی ناوه ندیش نهیتوانی بیانگێژیهته ژێر دهسهلاتی خۆی.

دهولهتی (نه داریهه): له سالی ١٧٢/ک ٨٠٠ له ولاتی (مه غریب) دامه زێنرا، ئینجا دهولهتی (فاتیمی) یش له سالی ٢٩٧/ک ٩٠٩ له ولاتی (تونس) دا له سه ر بناغه ی دهوله ته پوخوا وه که ی (ئه غالییه) دروست بوو، دهولهتی (تۆلۆنی) یش له سالی ٢٥٤/ک ٦٦٨ له (مسپ) سه ری هه لداو له سالی ٣٢٣/ک ٩٣٥ زاینیدا دهولهتی (ئیشخیدی) جیگه ی گرت هوه، هینده ی نه خایاند (فاتیمیه کان) له سالی ٣٥٨/ک ٩٦٩ زاینیدا دهستیان به سه ر (میس) دا گرتو (قاهیره) یان کرده پایتهختی دهوله ته که یان.

به م شیوه یه (به شی خۆرئاوای ئیسلامی) و (میس) به ره به ره به گوێره ی کات و شوێن له باز نه ی دهولهتی عه عباسی ده رچووو خیا ل ه ته تیک ی تر ده رکه وت و ده ستی به سه ر نیوه ی خۆرئاوای ئیسلامیدا گرت و هه ولێ ده دا ده سه لات ی خۆ ی به سه ر به شه نیوه که ی خۆ ره لات ی ئیسلامیشدا بکێشی که وه کو نیوه به شه که ی خۆرئاوا سه ره خۆیی خۆ ی پاگه یاندبوو.

دهولهتی (زاهیری) له سالی ٢٠٥/ک ٨٢٠ زیدا له (خۆراسان) بهرپابوو، سالی ٢٥٤/ک ٨٦٧ ز دهولهتی (سه ففاری) جیگه ی گرت هوه، ئینجا دهولهتی (سامانی) که له سالی ٢٠٤/ک ٨١٩ زیدا له ولاتی (ئه ویدیو پوبار) دروست ببوو، دهستی به سه ر (خۆراسان) دا گرتو دهیه ویست هه موو ئه و هه رێمانه داگیر بکات که سه ر به دهولهتی (سه ففاری) بوون، به ره به ره قه له مه وه ی خیا ل ه ته ی عه عباسی له ده سه لات ییک ی (سیاسی ئیداری پوخی) یه وه گوڤا بۆ ده سه لات ییک ی (پوخی) و به س، کار به وه که یش ته نه ناوی خه لیفه له دوا ی باسکردنی ناوی سه رۆکی ده سه لاتداری هه رێم بخوێنرێته وه و به س، لاوازی بوونی خیا ل ه ته ی عه عباسی و لیکه له وه شانی

دهسهلاتهكهی^١ به خاتری كۆمهله هۆكاریکی سه رهكیه وه بوو كه ئیره جیی باس لیكردنی نیه، له سه ردهمی (المستعصم) دا (٢١٨-٢٢٧ك)، توركه كان پشكى گه وره یان هه بوو له دهسهلاتدا، (موعتسه م) ئه وانی له خۆ نزیك ده كرده وه و پۆستی بالای له پایتهخت و هه ریمه كان ده دانه دهست، پاسه وانی كردنی كۆشكه كهی پێ سپارد بوون، كار به وه گه یشت له نیو به غدا دهست درێژیان ده كرده سه ر خه لك و سكا لای زۆر له به رامبه ریان به رز ده كران وه، (موعتسه م) شاری (سامه پا) ی بۆ دروست كردن و كردی به پایتهختی ئه وان و ئه و توركانه ی له ده ره وه ی ئه و هالا بوون له كۆشكى خیلافه تدا، دهسهلاتیان په ره ی سه ند، وای لیها ت خۆیان به ته نها دهسهلاتی په هایان به سه ر كاروباره كانی دهوله تدا هه بوو، به ویست و خواستی خۆیان خه لیفه یان هه لده بژارد، هه زیان به كێ نه كرده یه و له گه ل هه وا و ئاره زووه كانیان نه ها تبا یه وه له سه ر پۆسته كه یان لاده برد.

(بووه یه ی) یه شیعه كان له سا لێ ٣٣٤ ك/ ٩٤٥ ز ده ستیان به سه ر (عیراق) دا گرت و خه ستیا نه سه ر دهوله ته كه ی خۆیان كه پێشدا له (فارس) دا یانمه زانده بوو، ئینجا ئه مان بوونه خاوه ن سو لته ی په ها به سه ر كاروباری خیلافه تدا و، كار به وه گه یشت هه لویستی سه ته مكارانه یان له به رامبه ر (خه لیفه) دا ده نواند، هه ندێك خه لیفه یان ئازار و ئه شكه نه دانه و هه ندێكی تریشیان زیندانی كردن، ژماره یه كی تریشیان كوشتن، ئه و شیعه نه دوا ی ئه وه ی فاتیمیه كان ده ستیان به سه ر میسردا گرت ده یان توانی كۆتایی به خیلافه تی عه بباسی بێنن، له (عیراق) و (خۆره لاتی ئیسلامیدا) به شیوه یه كی تاییه ت بانگه وازی بۆ خیلافه تی (فاتیمی) بکه ن، به لام ئه وان ئه م كاره یان نه كرد، له به ر ئه وه نا پارێزگاری له خیلافه تی عه بباسی بکه ن و هه زیان به چاره ی بێ، به لكو له پێناوی ئه وه دا بوو دهسهلات و دهوله تی خۆیان نه بێته قوربانی دهوله تی (فاتیمی)، ئه و (فاتیمیه نه ی) كه ئیستا دهسهلاتیان فراوان بووه و توانیویانه دهست به سه ر ولاتی (شام و نیوه دوورگه ی عه ره بی) دا بگرن و جاپچییه كانی خۆیان له پێناو بنكۆل كردن و پوختاندنی (خیلافه تی عه بباسی) و دهست به سه ردا گرتنی (خۆره لاتی ئیسلامی) به نیو (عیراق) دا با لۆ كرده و نه وه، له سا لێ ٤٤٧ ك/ ١٠٥٥ ز یدا یه كێك له جاپچیانی بانگه وازی فاتیمی توانی سود له لاوازی بوه یه یه كان وه رگری ت و له پێی لایه نگره كانیه وه له نیو ئه و دهوله ته دا فیتنه و ناشووب هه لایستی و خه لیفه بگری ت و زیندانی بكات، (خه لیفه) هاواری له (توغرۆل به گی) سو لتانی دهوله تی سلجوقی به ست - كه له

سالی ۱۰۳۷/ک ۲۷ له هه نښک ناوچه ی هه ژیمی (خوړاسان) دا دامه زرابوو، ئینجا به سوود وهرگرتن له لاوازی بوه بیهه کان په ل و پوی بۆ باکوړو باشوری ئیران هاویشتبوو — سولتانی سلجوقی ئه م دهرغه ته ی قوسته وه و به هیژیک ی زۆروه به ره و (عیراق) پویششت و کۆتایی به ناشووبه که و ده ولته تی (بوهی) هیئاو ده سه لات و قه درو پیزی جارانی بۆ (خه لیفه) گنپایه وه، به لام پاش نه وه ی (توغرؤل به گ) له سالی ۱۰۵۸/ک ۴۵۰ زیدا به غدای به جی هیشت، (به ساسیری) — که به بانگه شه ی فاتیمیه کان کاری تیگرابوو — ده سستی به سه ر (به غدا) دا گرت و بانگه شه ی بۆ (خه لیفه) ی فاتیمی (المستنصر بالله) کرد، به لام سه رله نوئ (توغرؤل به گ) گه پایه وه به غدا و کۆتایی به جارچی و شوړشچیان ی فاتیمی هیئا له عیراقدا، ئه مجاریان بارودوخی عیراق به به رزه وهندی ده ولته تی سلجوقی سوننی مه زه ب ئاسایی بۆوه و کاروباره کان بۆ خیلافه تی عه باسی هاتنه وه جیگه ی پيشوویان، سلجوقیه کان پیزو حورمه تیکی زۆریان بۆ خه لیفه ده خسته پوو، به لام ته نها وه کو په مزیک ی ئایینی هیشتبوویانه وه و هیچ هیژو ده سه لاتیک ی نه بوو، کاتیک خاچه رسته کان له سالی ۱۰۹۲/ک ۹۲ زیدا هیژریان هیئا به سه ر ولاتی (شام)، خیلافه تی عه باسی جگه له ناردنی نوینه ر بۆ لای سولتانه کانی ده ولته تی سلجوقی تا چاره سه ری بارودوخه که بکه ن هیچ ده سه لاتیک ی تری نه بوو نه یده توانی به رهنکاری هیژشه که ببیته وه.^۱

ئهمه و په یوه ندی نښان سلجوقیه کان و عه بباسیه کان له سه ره تاوه تا کۆتایی له نښان هه لکشان و داکشاندا بوو، هاتنه پيشه وه ی (خواره زمیه کان) یش وه کو هیژیک ی نوئ له ناوچه که دا گرژی و ئالوژی نښان ئه وان و خه لیفه کانی عه باسی لیکه و ته وه — وه که له پيشدا باسکرا —، هه رچه نده له سه رده می (المستعصم) ی دوا هه مین خه لیفه ی عه باسیدا خیلافه تی عه باسی پووبه پووی نا په حه تی و مهینه تی زۆرو زه وه ند بۆوه، به لام سه رچاوه میژوویییه کان ئاماژه به هیچ هه ول و ته قه لایه کی دیبلۆماسی موسته عسه می خه لیفه ناکه ن که له پیناوی ده رچوونی له م گنژاوه دا دابیتی و په یوه ندی به هیچ کامیک له هیژو ده سه لاته ئیسلامیه کانی ده ورپه ریه وه کردبئ، به تایبه تیش ئه ییوبیه کانی شام و مه مالیکه کانی میسر، وه که بۆمان پوون بۆوه ئه و هه ر به و دالغه وه ژیاوه که ئه م هیژانه هی خوئی و هه ر کاتیک پتویستی پی بوون و ئاماژه یه کی بۆ کردن له خزمه تیدا ئاماده ده بن، نامه که ی خه لیفه بۆ هولاکو که وه لامی هیژشه کانی تیدا ده داته وه ئه م پاستیه مان نیشان ده دا، له و نامه دا هاتوه: که هه ر

هه موو هیزه ئیسلامیه کان چاوه پێی ئاماژهیه کی ساده و ساکاری خهلیفه ده کهن تا له پووی مهغۆله کاندایا بوه ستهوه، نه وهی له یاد چوو بوو که نه ییویه کان و مه مالیکه کان به کیشه نیوخویه کانیاں سه رقائو ناتوانن له بارودۆخیکێ ئاودا به کۆمهک و هاوکاری بهغداوه بچن.^١

١- لاوازی سوپای عه بیاسی:

له دوا سه رده مهکانی عه بیاسیدا، قه واره ی خیلافهت تووشی لیکه له شان و لیکنه تران بوو، ولاتهکان به یه کجاری یا به نایه کجاری خۆیاں له دهولهت هه لاوارد، خهلیفهیه ک گرنگی به سوپا ده داو یه کی تر ده هات گوێی پێ نه ده دا، یا خهلیفهیه ک له ماوه یه کی سه رده می خۆیدا سوپای پێکده خست و ماوه یه کی تریش ئیه مالی ده کرد، خهلیفه (المستعصر بالله) ی باوکی (المستعصم بالله) ی دوا هه مین خهلیفه ی عه بیاسی گیان و ژیا نی به بهر سوپای ده وله تدا کرده وه و پێکی خسته وه، نه م کاره ی له دوا ی نه وه هات - که ده وله تی عه بیاسی سه ره وه ی خۆی له ده ست دا بوو پارچه پارچه ببوو خه ریک بوو به ره و فه وتان بپوات -، به لام خهلیفه (المستعصر) هات و به مه به ستی نه وه بته وانی هێرشێ چاوه پوانکراوی مهغۆل تیک بشکێتی و ولاتی ئیسلامیا ن لێ پاکساز بکات و ئاودیوی سنووریا ن بکاته وه ژماره ی سوپای عه بیاسی به ره و (١٠٠) هه زار سه رباز پێته لا برد.

به لام داروده ستی خهلیفه (المستعصم) ی کوپی گرنگیا ن به م با به ته نه دا و کاروباری سوپا یا ن خسته نه ستۆی خۆدی (خهلیفه)، خهلیفه ش متمانه ی ته وای به بیروبوچوون و پاکانی (ابن العلقمی) ی به په گه ز فارسی وه زیری هه بوو، له سه ر پاوبۆچوونی نه و ژماره ی سه ریا زانی سوپای له (١٠٠) هه زاره وه دا به زاند ته نها (٢٠) هه زار، نه مه له حالیکه ده مغۆله کان سه رسوێیا ن له ده وله ته ته نگ پێ هه لچنرا وه که ی عه بیاسی گرتبوو (هه مه دان) یا ن کردبوو ه پایته خت و شوێنی ده رچوونی هێرشه کانیان، له م کاته دا کار به ده ستانی خهلیفه و وه زیرو گزیرو پاویژکارانی هیمه تیا ن نه کرد و که سیا ن له راست نه م خه ته ره له نیۆ به ره به ناگا نه هیتا و وه ستاویکیان له جیگه ی خۆی نه جولا ند، له لایه کی تر وه خهلیفه بارودۆخی سه ربازانی پشتگوێ خست و پزق و پۆزی یه ک که بۆیا ن برابۆوه له سه ری برین و ناوی له تۆماره کانی سه ربازیدا کوژاند نه وه، کار به وه گه یشت نه م سه ربازه مال و وێرانا نه له کوچه و کۆلان و به رو بازاپو مزگه وته کاندایا سوا لیا ن ده کرد، شاعیرا ن هۆنرا وه ی زۆریا ن له سه ر نووسیون.^٢

١ جهاد المالیک للغامدی ص: ٥٢.

٢ بغداد مدینه السلام ص: ١٢٩.

(ابن کثیر) ده‌لې: پېښ کاره‌ساته‌که (ابن العلقمی) ی وه‌زیر سه‌ریازنی له سوپا ده‌ته‌کاننده‌وه و ناوی له تو‌ماری دیواندا ده‌کوژاندنه‌وه، هیزه‌کانی سوپا له دوا پوژده‌کانی سه‌رده‌می (المستنصر بالله) دا خوی له (۱۰۰) هه‌زار سه‌ریازو سه‌رکرده و نه‌میر ده‌دا، هی وایان تیدا بوو پله‌وپایه‌ی له (پاشای گوره) بالآتر بوو، (ابن العلقمی) ی شه‌وو پوژده‌ولې ده‌دا له سوپا که‌م کاته‌وه، تا وای لیت‌هات (۱۰) هه‌زار سه‌باز مایه‌وه، ټینجا له ژیره‌وه نامه‌ی بۆ (ته‌تار) ده‌نوسی و وهره وهره‌ی ده‌کردن ولات بگرن.... و زانا و قازی و موفتیه‌کان بکوژن.^۱

سوپای خلیفه سیستمی له‌نیودا نه‌ما‌بوو، بۆ چه‌ند یه‌که‌یه‌کی سه‌ریازی دابه‌ش بیوو و هر هیزه له پاست خوی به بریاری خوی کاری ده‌کردو په‌یوه‌ندی به هیزه‌کانی تره‌وه نه‌بوو و، وه‌کو سوپای مه‌غول نه‌بوو که له‌نیو نه‌وانداو به هوی مه‌بوونی سه‌رکرده‌یه‌کی بالآو تاییه‌تکرانی به خودی (خان) و پشتیوانی لیکرانی له لایه‌ن دیوانی پاوژژکاری جه‌نگ – که له گه‌وره سه‌رکرده‌کانی مه‌غول و میره‌کانیان پیکه‌اتبوو –، له کاره‌کانی (دیوانی پاوژژکاری جه‌نگ) ی مه‌غولی کیشانی نه‌خشه‌ی جه‌نگ بوو، به‌لام نه (خلیفه) و نه سه‌رکرده‌کانی سوپاکه‌ی گرنگیان به هونه‌ری کوژدنه‌وه‌ی زانیاری و پاستیه‌کانی نیو ولاتی دوژمن نه‌ده‌دا، به‌لکو (خلیفه) ده‌رباره‌ی نه‌مه زوږ بی ناگا بوو هیچی لی نه‌ده‌زانی، به‌لام مه‌غوله‌کان گرنگیه‌کی زوریان به هونه‌ری هه‌والگری ده‌دا، سوپاکانیاں چاوساگی زوریان هه‌بوون و پاستی بارود‌خه‌کانیان بۆ ده‌گواستنه‌وه، یه‌کیک له شیوازی نه‌م هونه‌ریان نه‌مه بوو، مه‌فره‌زه‌ی سه‌ریازیان به نه‌یټنی ده‌ناردنه سه‌ر دوژمنه‌کانیان و جاسوسیان به سه‌ره‌وه ده‌کردن، له‌وانه‌یه چه‌ند سالتیکی دوورو دريژ نه‌م هونه‌ریان له به‌رامبه‌ر ولاتیکدا نه‌نجامدایه، ټینجا دواي وه‌رگرتنی هه‌ست و خوستی ته‌واویان هیرشیان کردبیته سه‌ر، زوریه‌ی سه‌رکه‌وتنه‌کانی مه‌غول بۆ چه‌ند هوکاريکی سه‌ره‌کی ده‌گه‌رپته‌وه که له نیوانیاندا هونه‌ری هه‌والگیری له پېشه‌وه‌ی نه‌و هوکارانه‌وه ده‌ژمی‌ردی، نه‌وان به ته‌واوته‌ی بویان پوون بۆوه که ده‌وله‌تی عه‌بباسی سنوره‌کانی چولنو بی پاسه‌وانن، ته‌واوی سیستمه‌کانی لیك هه‌لوه‌شاون، سوپا سه‌ریازیه‌کانی تیک شکاون، به کورتنی سه‌رتاپای ده‌وله‌ت تیکچووه و له‌به‌ریه‌ک ترازاه،^۲ ټینجا بریاریدا هیرشى بکاته سه‌ر.

۱ البداية والنهاية ۱۳/۱۹۶، بغداد مدينة السلام ص: ۱۲۹.

۲ خلفاء بني العباس والمغول، اسطقوا بغداد ص: ۵۶۸-۵۶۹.

٥- لاوازیبونی دهواری دهوله تیجیتی:

دهولهتی عهباسی له سهر پهگ و پیشهیهکی پیکه وه به سترای نه ته وهیی دانه مه زرابوو، به لکو له سهر بیروبوچوونیکى ئیسلامی هه مه لایه نه به رپابوو، له و دهوله ته دا ئیسلام هیزه نه ته وهیی و چند پهگه زیه کانی پیکه وه کۆکردبوونه وه و له یه ک بازنه دا پیکى خستبوون، عهباسیه کان پۆستی وه زاره تیان ده دا به که سیکی غهیره عه ره ب که خویان په سندیان ده کرد هه روه ها پۆستی سه رکردایه تی سوپایان ده دا به که سیکی ناعه ره ب و که سیکی عه ره ب، به لام له گه ل نه مه شدا هه میشه گومان و واهیمه ده وهی میشک و هۆشی ده دان و ده ترسان ناعه ره به کان خو به سهر ده سه لاتدا به سه پینن، هه ر کاتیك بۆنى شتیکی له و باب ته یان له وه زیریک یان سه رکرده یه کی عه جه می خۆراسانی کردبایه به په له و بى ساغکردنه وه و لیكۆلینه وه په پینچه کیان ده دا.

بنۆپه (مه نسوپ) چی به سهر (نه بو موسلیمی خۆراسانی) ی به که مین وه زیرو سه رکرده ی سوپای عهباسی داهینا، هه رچه نده (أبو مسلم) ده ستپیشخه ریه کی چاک و په ریزیکی پاکى له بوژانه وهی ده وله ت و به رقه رارکردیدا هه بوو، به لام نه مه له به رامبه ر گومانی (أبو جعفر) دا سوودی نه بوو و غه ره تی پى نه ده دا که س به شداری مولک و مال و سه لته نه تی بکات، هه رچه نده نابى پاکانه ی (أبو مسلم) بکه یین و بلتین هه رگیز نیازی نه وه نه بووه جله وی ده سه لات بۆ لای نه ته وه که ی خۆی بسوپینى، یان بلتین عه بباسیه کان به بۆچوونی نه و ته نها هۆکارو نامرازی پیداجوونه سه ره وه بوون و به س، کاتیك (أبو مسلم) کوزرا سه رکرده یه کی فارسی که پى ده چی ناگره رست بووى - به ناوی (سنباز) خه لکیکی زۆری کۆکرده وه و داواى تۆله ی خوینى (أبو مسلم) ی ده کرد، خه ریک بوو ولاتی خۆراسان پاته کینى، به لام (أبو جعفر) هیزیکى به شیوازی ده مارگریری عه ره بی تیکه ل به عه قیده ی ئیسلامی به سه رکردایه تی (جمهوری کوپی میاری عه جه لی) که سه ر به هۆزی (په بیعه) بوو نارد ه سه رو تیکی شکاندن و چۆکی پیدادان، ئینجا (پواندیه) کان داواى تۆله یان ده کرد، به هه مان شتیه (معن ی کوپی زانیده ی شه یبانی) ی سه ر به هۆزی (په بیعه) ی به گژدا کردن و کۆتایی به نه وانیش هینا.

به کورتی ده وله تی عه بباسی: له کۆمه له نه ته وه یه کی زۆر پیکهات که ئاینیان یه ک بوو به لام پهگه زه کانیان هه مه جۆر بوون، ململانیتى لاوه کی له سه ر حیسابی هه موو لایه کیان دروست ده بوو که ئیسلام یه کی خستبوون، له کۆتاییدا به هۆی له گرێژه نه چوونی

هاوسهنگی هیزی ناوچه که و له دهستدانی نه و جیگه و پیگه ئاینیهی دهولتهی له هه رهس دهپاراست مملانی له نیوان نه ته وهکان و پهگهزهکان به شیوهیهکی گشتی بهرپا دهبوو له و نیوانه دا عهباسیهکان بوونه قوربانی، ژمارهیهک نه ته وهی ناعه ره ب خویان له دهره وهی دهمارگری دهولتهی عهباسی هالاند: پیشهکی فارسهکان که خاوهی دهسهلاتی ته و او بوون، ئینجا تورکهکان هاتن، دوی نه وانیش بوهیهیهکان ئینجا سلجوقیهکان - وهکو له پیشدا باسما کرد -، خهلیفهکانی عهباسی - دوی بی هیزبوون و لاوازیوونی سلجوقیهکان - ته کانیا به خۆدهدا له خهوه درێخایه نه که یان پاپه پن، به لام کتوپر مهغۆلهکان وهکو سیلاری به لیشا و هاتن و پووبه پوویان بوونه وه ههروه ها نه و حاله ته دهمارگرییهی دهولته خوی له سه ر پاگرتبو و لاوازیو بی هیز بو.

۶- کزبوونی به های په یمان:

وه فاداری به رامبه ر به په یمان په وهشتیکی په سه نی ئیسلامیه و موسلمانان پارێزگاریان لیکردوه و گیان و مالی خویان له پێناویدا به خت کردوه، نه ته وهکانی فارس و پۆم و به ره ره غهیری نه وانیش شایه دی نه مه یان بۆ داوه، خودای بهرز ده فره مویت: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَاتِبٌ مَسْئُولٌ﴾ (الإسراء: ۳۴)، ههروه ها خودا ده فره مویت: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ اللَّهُ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (النحل: ۹۱). نه مه و چه ندین ئایه تی تریش له قورئانی پیروذا واجب بوونی وه فاداری له به رامبه ر په یمان و به لێننامه کان چه ندپات ده که نه وه و حیسابی به کیک له پایه هه ره پته وهکانی بۆ ده که ن که ئوممه تی ئیسلامی له سه ر پاده وه ستن، خهلیفه په شیدو سه رپاسته کان به لێن و په یمانه کانیا دهرده سه ر، کاتی که دهولتهی عهباسی هات، چه ندین پوودای له سه ر به که له لایه ن سه رکردهکانی نه و دهولته وه پوویاندا که ده به ن نیشانه و به لگه له سه ر نه وه که خهلیفهکانیا عه بسی هیه نرخ و به هایه کیان بۆ به لێن و په یمان دانه ناوه.

(مه نسو) هیشتا (سفاح)ی بابی له ژیاندا بوو (ابن ابی هبیره)ی چه پاله داو پاشان کوشتی، (نه بو موسلیمی خۆراسانی)ی دامه زینه ری دهولتهی (عهباسی) ئاماژهی به (منصور)دا بیکوژی، نه وان به بی پرس و پای (أبو مسلم) هیه ههنگاوێکیان نه ده نا، پاشان

(منصور) هەمان شانتۆگەری لە دژی خودی (أبو مسلم) ییشدا ئەنجامداو پاش ئەوێ پەیمانی پێدا گیان و ژیانی بپارێزێت گرتی و کوشتی، پاش ئەمیش (عبدالله ی کوپی علی) ی مامی ئەمانداو دواوە کوشتی، هەر لەبەر ئەم پەیمان شکێنێه بوو، کاتیك (منصور) نامە ی بۆ (محمدی کوپی عبدالله ی کوپی حسن) ناردو گرتبووی کە بەلێنی پێدەدا چەپالە ی بدا، (محمد) بەم وشانە وەلامی دەداتەو: حەز دەکەم جووری ئەمان و چەپالە دانەکەت پێناسەکە ی، چەپالە دانەکە ی (ابن ابی هبیره) یە یان چەپالە دانەکە ی (أبو مسلم) ه یان چەپالە دانەکە ی (عبدالله ی کوپی علی) مامتە؟ والسلام.

ئەمە وەلامێکی ددانشکێن بوو بۆ خەلیفە.

پەیمان شکێنی بوو پەلە یەکی نەنگ بەنیوچاوانی میژووی دەوڵەتی عەبباسیەو، ئەم کارانە ی لە سەر دەمی یەکەمی دەوڵەتدا ئەنجام دران پچە ی بۆ سەر دەمەکانی دوا ی خۆی شکاند، کە هەر کاتیك زانیان بەرژەو هندی خۆیان پەیمان بردنەسەر ناخاوی بۆین و هەنگاو بنێن پابەند نەبن بەو پەیمانە ی بەستوویانە و بەو بەلێنە ی داویانە، بە تاییە تیش ئەو بەلێنانە ی تاییەت بوون بە ویلایەتی عەدەو، بۆ نموونە (سفاح) بەلێنی دا پۆستی خیلەفەت لە دوا ی (منصور) بداتە دەست عیسای کوپی موسا، بەلام (منصور) فشارێکی زۆری خستە سەر (عیسا) و دوا ی هەپەشەو گوپەشە یەکی زۆر واداری کرد پەزما هندی دەربەر پێت و پۆستە کە بۆ (محمد المهدی کوپی منصور) واز لێ بێنی، کار بەو هەگە یشتبوو (عیسا) لە (منصور) هەلگە پێتەو و ئاژاوە بەرپایبێت، بەپای من ئەگەر پشتیوانی هەبوونایە وازی نەدەهێنا، بەلام بەپێی ئەو شیعەرە ی لێیەو بەجێماو بە حیسابی خۆی بەرژەو هندی ئوممەتی بەسەر بەرژەو هندی خۆیدا هەلێزار دوو، وەکو دەلی:

خیرت آمرین ضاع الحزم بینهما إما صفار وإما فتنة عجم
وقد هممت مراراً أن أساجلهم كأس المنية لو لا الله والرحم

دوا ی ئەمیش (ئەمین) هەمان شانتۆگەری لە بەرامبەر (مەئمون) ی برابردا نواندوو، ئەمە یان سەری کێشا بۆ ئاشووبێکی پەل و پۆدارو بەریلاو ئوممەت ماوێ (٤) سالی تەواو لە سالی ١٩٤-١٩٨ک تالوی ئەم فیتنە و ئاشوبە ی چەشت، کە سێکیان تێدا نەبوو پارێزگاری لە پەیمانەکان بکات و لە سزای پەیمان شکێنی بترسێت، شتیکی بەلگە نەویستە کە مەسەلە ی پەیمان شکێنی و بەلێن نەبردنە سەر هەر لە نیوان (٢) کەسی نیو کۆشکی خیلەفەتدا کورت هەلناهتبوو بەس، بەلکو ئەم دەردە کوشندە یە نیو تەواوی سەرکردەو

والیه کانی گرتبۆوه و نه نجامدانی په یمان شکینی ببوو کاریکی ئاسایی له لایان و پێگا کانی هه لگه پانه ووه و جودابوونه ووه به لێن شکینی و په یمان به زاندن ئاسان ده کران.

(په شهید) چه پاله نامه یه کی بۆ (یه حیای کوپی عبدالله) نووسی و به ته واوه تی دلنای کرد که ده پیا ریژیت، به لام کاتیک دلی لێ پیس بووو گومانی له سهر پهیدا کرد، ئینجا به دوی قیله یه کدا ده گه را پێگه ی پێ بدا په یمانه که ی بشکینی، بۆ ئه م مه به سته زانا و شه ر عزانانی سه رده می خۆی پاسپاردن تا فتوایه کی بۆ بدهن، هه یانبوو دین و په وشتی کرده حه که م و ئاینی نه خسته ژیر ته وژمی هه وا و ئاره زووی خه لیفه، هه شیانبوو به پپی ئاره زووی خه لیفه جولایه ووه و فتوای بۆدا، هه موو ئه و عه یبو عارو نه نگیا نه سه ریان کیشا بۆ ناکۆکی و په رته وازه یی نیو ئوممه ت و لاوازی و زه بوونی هه سته ده مارگیری ده ولته ت و، کارهاته سه ر ئه مه خه لیفه کان کۆمه کی هیژو ده سه لاتیان له خه لکانیک ده خواست که به سه ریاندا زال ببوون.

۷- بی هیمه تی پاشا و سولتانه کانی ده ور به ر:

له به رامبه ر ئه و ده مه غۆله کان هیژو پیژیان زۆرو زه و هند بووو یه ک هه لۆیست و یه که پیا ر بوون و زه بر وه شینی چوست و چالاک بوون، موسلمانان به گشتی و حوکمرا ن و سولته کانیان به تایبه تی بی هیمه تی پووی تیکرد بوون و له جیاتی خۆ خه ریککردن به جیهاد و به ره نگاری نو قمی گێژاوی گالته و گه پ و کاری بی هوده بیوون، (ابن الاثیر) ی میژوونوس (۲) سال پیش وه فاتی و له سالی (۶۲۸) ی کۆچیدا هه والی مه رگه ساتی ئیسلام و ئه هله که ی پاده گه یه نیت و به م شیوه یه بارودۆخی حوکمرا نه کان باس ده کات: له خوای گه وره ده پارێمه وه بۆ خۆی ئیسلام و موسلمانان سه رخا، ده نا پیم وانیه پاشا و سولتانه کانی ئیسلام هه زیان له جیهاد و سه رخستنی دینی خوا هه بی، به لکو هه ر یه کێک له وان به گالته و گه پ و هه وا و ئاره زووو سته مکردنی به رده سته کانیه وه خه ریکه، به لای منه وه ئه مه له دوژمن مه تر سیدار تره، خودای به رز ده فه رموویت: ﴿وَأَقْضُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ (الانفال: ۲۵). ۲. هاوکات له گه ل ئه مه دا بارودۆخی (خیلافه تی عه باسی) یش له مه ی باسکرا به ده رنه بوو، به لکو باز نه ی سه لته نه تی عه باسی و سنووره که ی یه کجار ته سک بۆوه و خه لکانی تر حوکمی به شه کانی تری جیهانی ئیسلامیان ده کرد، که ئه مه له سه رده می

دهولهتی ئەمهویدا پێگهی پێ نه درابوو، وێپای ئەمەش خەلیفەکانی عەباسی زۆریە کاتەکانی خۆیان بۆ هەوێس بازی و کۆکردنەوهی سەرۆت و سامان و بەسەر یەکنانی تەرخان کردبوو،^١ (ابن کثیر) پەحمەتی خۆی لەسەر بێ لە ماوهی باسکردنی هۆکارەکانی کۆتایی پێهێنانی دهولهتی عەباسی لەسەر دەستی تەتەرەکان ئەم پاستیانه مان بۆ دەخاتە پوو دەلی: عەباسیەکان بە پێچەوانەی ئەمەویەکان دەسەلاتی تەواویان بەسەر هەموو ولات و شار و گوندەکاندا نه بوو، ئەوان بە هۆی لاوازی خێلافەتەکیان و سەرقال بوونیان بە هەوێسبازی و کۆکردنەوهی مال و سامان لە زۆریە کاتەکانیاندا: ولاتانی مەغریب و خۆراسان و ئەودیو پەویار ولاتانیکی تریش لە ژێر دەسەلاتی عەباسی دەرچوون تا کار بەوه گەشت جگە لە بەغدا و کەمێک لە ولاتی عێراق نه بێ هیچ شوێنێکی تریان بە دەستەوه نه ما.^٢

(قطب الدین یونینی) دهلی: (مستعصم) یان خستە پێش (الخفاجی) مامیەوه بۆ پۆستی خێلافەت، چونکە دەیانزانی نەرمونیان و خۆش باوەر و دەتوانن لە پێی ئەوهوه فەرمان و بڕیارەکانی خۆیان بەسەپێنن، خۆ ئەگەر ئەوهی (ابن العبری) باسی لێوه دەکات پاست بێ، لەوهکە (موسە عەسم) پیاویکی بێ هیمت بووه و دەستبەرداری هەموو هەژمەکانی خێلافەت بووه جگە لە (بەغدا)، ئەوه خۆی لە خۆیدا کارەساتی گەورەیه، ئینجا دهلی (موسە عەسم) گوتویەتی: من (بەغدا)م بەسەر ئەگەر واز لە هەموو هەژمەکان بێم بۆ ئەوان ئەوانیش زۆریم ئی ناکەن بەغدام بە تۆبزی ئی ناستینن، ئەگەر من لە (بەغدا) بم — کە مائی خۆمە و خانووی نیشتەجێم — هێرشم ناکەنە سەر،^٣ هەرچۆنێک بێت لاوازی (موسە عەسم) لای هەموو کەس هەتا بە تەتەرەکانیش دەگات زانراو بوو، لەبەر ئەمە پێیان دەگوت (ئەبلەه) واتە (گێل و دەبەنگ).

ئەم زەبوونی و لاوازی و بێ هیژیە باسکرا هەر سنوورەکانی دهولهتانی خۆرەلاتی ئیسلامی و مەلەبەندی خێلافەت و ناخ و دەروونی خەلیفە ی نەگرتبووه و بەس، بەلکو وهکو تیراوه تەشەنە ی کردو پاشا و سولتانهکانی ولاتانی شام و میسریشی گرتەوه، (ابن کثیر) سەبارەت بە پووداوهکانی سالی ٦٥٨ ک — دهلی: (مەلیک ناسری کوپی عبدالعزیز) سولتانی دیمەشق و حەلەبو (مەلیک موغیسی کوپی عادل) سولتانی کەلک و شەوبەک بە هاوکاری

١ کیف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ٤٠.

٢ البداية والنهاية ١٣/١٩٥، کیف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ٤٠.

٣ تاریخ مختصر الدول ص: ٢٥٥.

(ئەمیر رکن الدین بێرسی بندقاری) بپاریاندا هێرش بکەنە سەر (میسر) و داگیرکون،^١ پێش ئەمەش (نەبی) دەلی: لە ساڵی ٦٥٦ دا سوپاکە (ناسر) بە سەرکردایەتی (موغیس)ی سولتان (کەز) بۆ گرتنی میسر بەرپێکەوت، (موزەفەر قوتەن)ی جیگری (منصور علی کوپی المعز) لە (رمل) بەرەنگاریان بۆوه و تاقمە سەرکردە یەکێکی ئی بەدیل گرتن و پاشان لە گەردنی دان،^٢ هەروەها پێش ئەمەش: لە ساڵی ٦٤٢ کۆچیدا گەمارۆدانی (دیمەشق) لە لایەن (خوارەزمیەکانەوه) لە بەرژەوهندی حوکمرانی (میسر) دا بوو، قات و قەری تینی هێنا، (شامیەکان) بە خۆیان و پۆلە سەربازێکی (فەرەنگ) هەو لە نیوان (عەسقەلان) و (غەزە) بەرەو ھوویان بوونەوه، بەلام بە تیکشکانی خۆیان کوتایی بە جەنگە کە هات، (خوارەزمیەکان) (فەرەنگ) هەکان و (ئەندیک)ی حوکمرانی (حیمس)یان وەبەر هێرش و پەلاماری بۆ ئەمانی خۆیاندا، خەزینەکانی (ئەندیک)یان تالان کردن، (ئەندیک) دەستی بە گریان کرد - و پازی شکستی بەم وشانە دەربەری - : (چاک دەمزانێ کاتیگ) لە ژێر سیبەری خاچەکان دەپۆشتین کە تیک دەشکێن، (ابن الأثیر) بارودۆخی موسلمانانی ئەم سەردەمە بەم شیوەیە وەسف دەکات:

ئەو موسلمانانە بەر هێرش و پەلاماری ئەم دوو تاییە (ی تەتار و فەرەنگ) نەکەوتن، خۆیان لە نیوان خۆیان شیرو تیران لیکتر دەسوو فیتنە و ئاژاوەی نیوانیان لە سەر قاچ وەستابوو.^٣ کەواتە کە هەموو ئەم شتانە زانران دەکری باوە پکەین کە بۆچی ئاوا - مەغۆلەکان بە خێرای بە جیهانی ئیسلامدا - بلأوبوونهوه، سام و هەییەتیان دلی موسلمانانی داگیرکردو بەرەنگاربوونهوهش بۆچی ئاوا لاوازو کز بوو؟!، والله غالب علی أمره.^٤

٨- تەنازولە سیاسییەکان ترسنۆکی عەباسییەکان نیشان دەدەن:

دوای ئەوە تیکرای پاشا و سولتانەکانی زەمین حیسابییان بۆ خەلیفەکانی عەباسی دەکردو سام و هەییەتی دەوڵەتەکیان دلو میشکی داگرتبوون و لە ترسان بواوە یان وەک پێزو تەقدیر بواوە سەرانی و دیاریان پێشکەش دەکردن و بەم کارەیان خۆشەویستی و خۆش ھاوسیی خۆیان دەردەبەری و خۆشیان و مەملەکەتەکانی خۆیان لە بەرامبەر مەترسیەکانی دەسلەلاتی عەباسی چەپالە دەدا.

١ البداية والنهاية ١٣/٢٠٧، کیف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ٤٢.

٢ سير أعلام النبلاء ٢٣/١٨١، کیف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ٤٢.

٣ الكامل في التاريخ ١٢/٣٦١، کیف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ٤٣.

٤ کیف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ٤٣.

به لام پاشان ئه م کاره پێچهوانه بۆوه و خهلیفهکانی سهردهمهکانی دوایهی عهباسی دیاری و سهروهت و سامانیان بۆ (هۆلاکۆ) دهنارد که هاوشیوهی سهراوه بوو، به لام ئه مان ئه م کاره یان به خاتری خۆشهویستی و خۆش دروستی ئه نجام نه ده دا، به لکو به خاتری نه وه بوو هێرشیان نه کاته سه رو له شه پی ئه و بپاریژین.

به ئی: خهلیفه (مستنصر بالله) دیاری نایاب و زیو زه به رو سامان و که نه یزه ک و کۆیله و ئه سپی په سه نی عه ره بی زۆری بۆ هۆلاکۆ ده نارد، له گه ل ئه وه دا هۆشیارو زرنکیش بوو به لام ده یه ویست ئه م به م دیاریانه خۆیان له لا خۆشه ویست بکات یان ه یچکه نه بی خۆ له شه پریان بپاریژی، کاتیک (مستعصم) بوو به خهلیفه: ئاماژه ی پیکرا — ئه گه ر ژماره ی سه ربازانی سوپا که م بکاته وه و خۆ له گه ل ته تار بسازی ئی و مال و سامانیان وه به ر بکات ئه وا به مه به ستی خۆی ده گات، ئه ویش ئه مه ی کرد.^١

بێگومان خۆ بردنه پێشه وه له ته ته ره کان به م جوړه و پێشکه شکردنی مال و سامان پێیان: به لگه یه کی گه و ره و ئاشکرایه له سه ر لاوازی و به زین و خراپی ده وله ته که ی (ابن العلقمی) و وه زیرو نیازپییسی خودی وه زیرو کویرای داهاتی ده سه لاتی (قه زا) و سه رکرده کانی سوپا و که و ده نی و نازیره کیان و سه رگێژه ی خهلیفه له نێو ته نگژه ی ترسو دله پاوکی و پاشانیش پوودانی پوو خانی ده وله تی خیلافه ت، له پاستیدا پوو خانی خیلافه ت بوو به ئامانجی سه ره کی مه غوله کان، پاش ئه وه له پێی ته نازوله سیاسیه نابه جی و خالی له نه خشه دارپێژی دروست و تێپوانینی ستراتیژیانه یانه ی عه باسیه کان لاوازی گیانی فیداکاری و به ره نگاری عه باسیه کانیان بۆ پوون بۆوه هاتن و ئامانجیان پیکرا، که واته ته نازوله سیاسیه کان بوونه هۆکاریک له نێو پسته هۆکاره کانی پوو خانی ده وله تی عه باسی.^٢

٩- فره مه لبه ندی هیزه کان:

جله وی پا په پاندنی کاروباره کانی به غدا به ده ست یه ک مه لبه نده وه نه بوو، به لکو ژماره یه ک سولته ی دژ به یه ک هه بوون و هه ر یه که ش له پاستی خۆپرا ده سترپێژی ده کرده سه ر ئه وه ی تریان و خۆی له کاروباری هه لده قورتاند، لێره دا ه یچ په یوه ندیه کی واش نه بوو سه روکی ئه م سولتانه له سه ر پا په پاندنی کاروباره کانی ده وله ت پیکه وه کۆبکاته وه، به لکو به پێچه وانه وه رقیان له یه کتر ده بۆوه و له گه ل یه کتر ناکۆک بوون و پیلانیان له دژی یه کتر

١ بغداد مدینه السلام وغزو المغول ص: ١٤١.

٢ المغول للصیاد ص: ٢٥٣.

دهگێڕان و هه‌ریه‌که‌یان له لای خه‌لیفه زه‌مبێ ئه‌وانی تری ده‌کردو به گێلو نه‌زانی ده‌ردێنان، له سه‌رووی هه‌مووشیا نه‌وه (خه‌لیفه) ویست و ئیراده‌ی له ده‌ستدا بوو که سایه‌تی لاواز ببوو نه‌یده‌توانی سوێته به ده‌سته‌کان له سنووری ده‌سه‌لاتی شه‌ری خۆیان پابگیریت، ئه‌مه سه‌ری کیشا بۆ فراوان بوونی زه‌مینه‌ی دووبه‌ره‌کی نێوان سه‌رکرده‌کان و توندتربوونی دژایه‌تی نێوانیان، به تایبه‌تیش دوژمنایه‌تی نێوان (مؤید الدین العلقمی) ی وه‌زیر - شیعه مه‌زه‌ب - و (مجاهد الدین أبیک الدوایدار الصغیر) ی - سه‌رۆک سوپا - ی سوننه مه‌زه‌ب - له‌م نێوانه‌دا له هه‌موو ناگۆکیه‌کانی نێو به‌غدا زیاتر زه‌ق بۆوه، پێش په‌لاماره‌که‌ی هۆلاکو: (ده‌وایداری بچوک) خه‌لکیکی زۆری شوانه‌وێله و ئاژاوه‌چی و په‌ست و نزمی له ده‌وره‌ی خۆی کۆکردنه‌وه و هه‌رپه‌شه‌ی له هێمنایه‌تی ده‌کردو به نیاز بوو نه‌خشه‌ داڕپژێ (خه‌لیفه) لیب‌خات و یه‌کیکی تری له جێ دانێ، کاتێک (وه‌زیر) به‌م پیلانه‌ی زانی، یه‌کسه‌ر خه‌لیفه‌ی ئی ئاگادار کرده‌وه و داوای لێکرد ئه‌م ئاشوبه‌ له‌نێو بێشکه‌که‌یدا له‌نێو به‌ری، به‌لام (خه‌لیفه) کیشه‌که‌ی به هه‌ند وه‌رنه‌گرت و به‌سیاسه‌تی گوێ پێنه‌دانی سپاردو گوێی بۆ ئامۆژگاریه‌کانی وه‌زیر نه‌گرت و (ده‌وایدار) یشی ئه‌ماندا و فره‌مانیدا له وتاردا ناوی له دوا‌ی ناوی خه‌لیفه بخوێنریته‌وه، بێگومان شێوازی هه‌لسوکه‌وتی خه‌لیفه له به‌رامبه‌ر پووداوێکی ئاوادا به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خیاڵه‌ت له‌م سه‌رده‌مه‌دا که‌وتۆته نێو بارودۆخیکی زۆر خراپه‌وه، که خۆی له خۆیدا ده‌ری ده‌خا پێگه‌ی پوخاندن و له‌نێوچوونی داوه، له‌و کاته‌وه ئه‌م پووداوه هاتبووه پێشه‌وه (وه‌زیر) و (ده‌وایدار) له لای خه‌لیفه پیلان و ته‌له‌که‌یان له یه‌کتر ده‌کردن، ئه‌مه کاریگه‌ری خراپی هه‌بوو له‌سه‌ر ئالۆزبوونی کاروبار و پوخانی ده‌وله‌تی عه‌بباسی.^١

١٠- داگیرکرانی هێل و سه‌نگه‌ره‌کانی پێشه‌وه‌ی به‌رگری:

کاتێک خه‌لیفه‌کانی عه‌بباسی گوێیان به (خواره‌زمیه‌کان) نه‌داو لێگه‌پان به‌س بۆ خۆیان به‌رگری له هێرش و په‌لاماری مه‌غۆله‌کان بکه‌ن، به‌م هه‌لوێسته‌یان که‌وتنه هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌و ستراتیژیه‌وه، چونکه پوون و ئاشکرا بوو هه‌ر کاتێک ئه‌م سه‌نگه‌رانه‌ی پێشه‌وه‌ بگیری - زۆر ئاساییه مه‌غۆله‌کان خۆ به‌ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی عه‌باسیدا بکه‌ن و ئه‌وه‌ی بێته‌پێگه‌یان پێش خۆی بده‌ن، له‌سه‌ر شانی خه‌لیفه‌کانی عه‌بباسی واجب بوو، پێش به‌په‌ڕژه‌کانی (جه‌نگیزخان) و پۆله‌و نه‌وه‌کانی بگرن که داگیرکردنی ولاتانی جیهانی ئیسلامیان به‌ئامانج گرتبوو، کاتێک به‌به‌رچاوی ئه‌وانه‌وه ده‌وله‌تی‌خواره‌زمی ده‌پوختنراو ده‌سووتینراو ده‌کوژراو

دەبەردرا لایان بە لایدا نەکردەووە و ئەرکی سەرشارنی جیهادی خۆیان لە بە ھاوارەووە چوونی باریانی ھاوێشە قیدەیان نەکردەووە، بێگومان ململانێی نەتەوێکان و پێکەڵشاخانی ژیارو دەولەتان، بەپێی سوننەتە سابتەکانی خۆی بالادەست دەستاونەستی سەرکەوتن دەکەن و لەم نێویدا حیساب بۆ هەست و سۆزو خۆدانەپاڵی بنەمالەیی پێغەمبەری بەرپێزا (ﷺ) و تا شوێنکەوتنیشی ناکرێت، بەلکو حیساب بۆ دەستگرتن بە سوننەتەکانی ململانێ دەکری و بەس.

لەسەر (مستعصم بالله)ی خەلیفەیی عەبباسی و وەزیرەکانی و کاتبی دیوانەکانی پاسەوان و دەرکەوانەکانی و سەرکردەیی سەربازەکانی پێویست بوو، بزانی چ لە دەورووبەریان پوودەدا، چۆن (هۆلاکۆ) پەلامار دەدا، هەپەشە دەکات، بەلێن دەدا، ژێردەستە دەکا، بە تاییبەتیش دواي ئەو (هۆلاکۆ) توانی زۆریک لە هەریەکانی عەبباسی پامالیت و زەوتیان بکات و پەيوەندیان بە مەلەبەندی خێلافەتەو بچێت، بەم شێوەیە خێلافەت بە دەست چەند موسیبهتێکەو دەینالاند، یەکیکیان ئەو بوو کە ھاوپەیمان و پارێزەرانی خەلیفە لە دەولەتە دراوسێکانی ھاوسنووری عێراق لە خەلیفە تەکیەو، لە لایەکی تریشەو سەرۆکی ولاتەکان لە ترسی (هۆلاکۆ) نەیان دەوێرا بپارەکانی دەولەتی عەبباسی بەسەر خۆیاندا جێبەجێ بکەن، وێدە وێدە پەيوەندی نێوان خێلافەت و ولاتەکان لێکەلەو شاو بە ناچاری بە مەبەستی خۆ پاراستن لە شەپۆ گێچەلی مەغۆلەکان لایەنگری خۆیان بۆ هۆلاکۆ پارەیانندو سامانی نایاب و گرانبەهایان بە دیاری بۆ دەبردن، تا ئەو لە ساڵی ٦٥٥ (عەزیزی کوپی مەلیک ناسر) بە ھاوێشەتی (سیف الدین ی کوپی ابراهیمی حاکی حافیزی) سەردانی (هۆلاکۆ) دەکات و دیاریەکی گرانبەهاو جوانی پێشکەش دەکات.^١

پۆیشتنی (هۆلاکۆ) بە خۆو بە سوپا مەغۆلیەکیەو بەرەو بەغداو دواي نامە پێ هەپەشەکانی شێوەیەکی سەربازیی پێکوپێکی دیاری خێرای نیشان دەدا، (خەلیفە موسستەعسم)یش لە نێو خەیاڵاتی پاک و پیرۆزی بنەمالەیی عەبباسی و خەوێنە خۆشە مێژووییەکانی نقوم ببوو، بەم وەلامە سەرسوڕهێنەرە باسی شکۆداری عەبباسیەکانی بۆ (هۆلاکۆ) خستەپوو: (ئەگەر لە لای (خان) نادیدە، بە لای شارەزایانی دەورووبەری پرسیار بکا، هەر مەلیکیک - تا ئەم سەردەمە - نیازی هێرشی بۆ سەر بنەمالەیی عەبباسی و بەغداي (دار السلام) هەبووبی، تووشی سەرەنجامیکی پەش بوو، هەرچەندە ئەو مەلیکو

پاشایانه ی نیازێکی له م جوړه یان هه بیت، خاوه ن ده سه لاتی گه وره و بیپه زاش بن ئه واهه ر شکست ده خو ن، چونکه بینای ئه م بنه ماله ئه و په پی قایم و مه حکه مه و تا دنیا خراپ بوون ده میتیتته وه.....

تا ئه و شوینه ی ده لێ: له به رژه وه ندی (خان) دا نیه نیازی - خراپی - به رامبه ر به بنه ماله ی عه بیاسی هه بی، که واته ئاگادار به زه مانه شتیکی خراپت به سه ر نه هیتی).
(هۆلاکۆ) به م قسانه په ستر بوو نوینه ره کانی خه لیفه ی به م قسانه وه به پیکردنه وه و گوئی پێی بلێن:

- بپۆ له ئاسن شارو شوره دروست بکه.

- له پۆلا بورج و هه یکه ل به رز بکه وه.

- سوپایه ک له شه یتان و هه لگه راوه کان ساز بکه.

- ئینجا وهره مه یدانه وه و شه رو جه نگم له گه ل بکه.

- ئه گه ر له نیو ئاسمان بی ده ته ینمه خواره وه.

- ئینجا به پال ده تخمه نه یو زاری درنده کانه وه.^١

ده بوایه خه لیفه و داروده سه ته که ی راویژیکی باشیان سه باره ت به م به لا لابه لایه کردبایه و ساغ و سه لیم ترین و پیکوپیکترین و به هیزترین پێگا چاره یان هه لبژاردبایه و به هیزه کانی سوپا و سامان و چه ک و چۆل پشتیوانیان له سه نگه ره کانی هیله کانی پێشه وه ی به ره نگاریبوونه وه کردبایه، به مه ده توانرا به ر به مه غۆله کان بگه ریت، به لام به رژه وه ندیه که سه یه کان و ململانه نیوخۆییه کان و پیلانه گله وه کان، ئه مانه هه ره موویان له ئاسمانی سیاسه ته کچ و کاله که ی خه لیفه و پیاوه کانی ده خولانه وه.^٢

هه ره که ی (هۆلاکۆ) و سوپا مه غۆلیه که ی شتیکی تازه نه بوو، به لکو درێژبوونه وه ی سالانێکی دووردرێژ بوو، ئه م راستیه به لای خه لیفه و حوکمگه رانی ولات شاراوه نه بوو، به لکو هه مو ئه و کاره ساتانه ی مه غۆله کان له ماوه ی ئه م چه ند سالانه دا به سه ر موسلماناناندا هه تان سه رنجی خه لکانی دوور و نزیک و تا بی ئاگا و خه وتوانیشی به لای خۆیدا پاکیشابوو، په لاماره درنده که ی مه غۆل پارچه کانی ده ولته ی ئیسلامی به ر که لپه کانی خۆی ده دا و به خراپترین شیواز کۆت کۆتی ده کردن، پڕۆژه یه کی به ره نگاریبوونه وه ش به سه رکردایه تی خه لیفه له ئارادا نه بوو، به لکو له ئه نجامی ترسو و تۆقان و نه قامی سیاسی

١ جامع التواریخ، نقلًا عن بغداد مدينة السلام ص: ١٥٢.

٢ بغداد مدينة السلام ص: ١٦٠.

سەربازی (خەلیفە) سنوورەکان و تەواوی ولات حەلال کران، (موسستە عسەم) هێلەکانی پیشەوەیی بۆ ئومەت بەبێ پشتیوانی مادی و مەعنەوی بەجێ هێشتن، تا دەستەویە خەیی دەره نجامەکی خۆی بپێتەو.

١١- پۆلی نەسراپینەکان لە روخانی دەولەتی عەبباسیدا:

سوپاکە (هۆلاکۆ) لە کاتی هێرشە گەورەکانیدا بۆ سەر خاکی دەولەتی (ئیسماعیلیە) و خاکی (خیلافەتی عەبباسی) و شام و فەلەستین، ژمارەیهکی زۆری مەسیحی نەستۆپی لەخۆگرتبوو، کە لە سەر و هەموویانە (کدبوکا نوپان) ی گەورە سەرکردە مەسیحی مەزەب دەبینرا، مەغۆلەکان بە پالێنەری پەیداکردنی ماددە و فراوانکردنی خاکی ولاتەکیان و لەپێناو دروست کردنی ئیمپراتۆریەتە جیهانیەکیان بە سۆزو خرۆشەو و بەوپەڕی پەرۆشەو تێدەگۆشان و هێرشە یەک لە دوا یەکەکانی خۆیان بۆ سەر ولاتانیکی زۆر نەتەجەم دەدا، لە زەریای (ئارام) ی خۆره‌لاتەو و هیندی چینی باشوورەو تا خاکی (پۆلەندا) و نیوجەرگەیی ئەوروپای خۆرئاوا، لە سیبیری و دەریای بەلتیکی باکوورەو تا نیوکیشوەری هیندو باکووری نیوکیشوەری عەرەبی باشوور.^١

هەروەها مەسیحیەکانی (کەچ) کە بە (جرجانی) بەناویانگ بوون لە نیوپریزەکانی سوپای (مەغۆل) دا بوون و ئەمانە وەک تەواوی پەرەتەکانی مەغۆلی گەردنکەچ و فەرمانبەرداری بپارەکانی (قەرەقورم) ی ناوەندی دەسلاتی (مەغۆل) و (خان)ەکی بوون، بۆیە بە چەندین کەتیبەیی سەربازی و سەرۆت و سامان و چەک و چۆلی زۆرەو بەشداری هێرشەکانیان دەکرد،^٢ کاتیکی مەغۆلەکان چوونە نیو بەغداو پێژیککی زۆری مەسیحیە نیشەتەجیکانی ئەو شارەیان گرت، مال و ناموسیەکان پاراستن، لە لایەن سەربازە مەغۆلەکانەو پاسەوانی مال و خانووبەرەکانیان دەکرا، هەندیک لە موسلمانان لە ترسی گوشت و بێی مەغۆلەکان پەنایان بۆ ماله مەسیحیەکان برد، هەرکەسێک لە لایەن مەسیحیەکانی بەغداو چەپالە دەدرا لە کوشتارە دێندانەکی مەغۆل دەریازی دەبوو.^٣

١٢- پۆلی حوکمرانی ولاتانی ئیسلامی لە روخاندنی دەولەتی عەبباسیدا:

کاتیکی (هۆلاکۆ) بەخۆو بە سوپایەکی بەرەو لە نیوپردنی (ئیسماعیلیە) و (دەولەتی عەبباسی) بەپێکەوت، کەتیبەیی سەربازی هەندیک حوکمرانە موسلمانەکانی لەگەڵ کەوتن،

١ سقوط الدولة العباسية ص: ٣٢٠.

٢ المصدر نفسه ص: ٣٢٣.

٣ المصدر نفسه ص: ٣٢٤.

هۆکاره کانی به زینو دۆپان دلۆ دهروون و ههناوی ئه و سه روکانه ی داگیرکردبوو، له پسته ی ئه و هۆکارانه:

- کزیوونی هاندهری ئایینی له لای زۆریه ی ئه و میرانه.

- خۆپه رسته ی و خۆخۆیی.

- ترسو و توقان - که زۆرینه ی خه لکی گرتیۆوه.

- داگۆکی کردن له سه ر به رۆوه ندی دنیایی.

- لاوازیوونی (الولاء والبراء = دۆستایه تی و دوژمنایه تی) له بیروباوه پدا.

ژماره یه ک له و حوکمپان و میره موسلمانانه خیانه تی گه وره یان به رامبه ر ئوممه تی ئیسلامی و ئایین و بیروباوه په که یان کردو به شداریه کی چالاکانه ی هێرشه کانی مه غۆلیان بۆ سه ر ده ولته تی عه بباسی کرد، به ناویانگرتینی ئه و حوکمپانانه:

أ- بوپاق حاجیب و جینشینه کانی:

حوکمپانی هه ریمی کرمان بوو، یه که مین حوکمپانی هه ریمیکی ئیسلامی بوو له کاتی په لاماری سه ر به غدا به شداری مه غۆله کانی کرد، وه کو زانراوه هه ریمی کرمان پارچه یه ک بوو له خاکی ده ولته تی خواره زمی، له لایه ن ئه میر (غیاث الدین) ی کوپی دووه می سولتان (محمد خواره زمشا) حوکمپانی ده کرا، به خودی خۆی (بوپاق حاجب) ی له جیگه ی خۆی داناو له به پیۆه بردنی کاروباره کانی هه ریمه که دا کردی به وه کیلی خۆی، دوا ی به رپا بوی دووبه ره کی نښان (غیاث الدین) و (جلال الدین) ی برا گه وره ی، (غیاث الدین) هه لاته وه بۆ (کرمان)، (بوپاق حاجب) (غیاث الدین) ی په شه کوژ کردو سه ری له لاشه ی جودا کرده وه بۆ (نه کتا) ی (خانی گه وره) ی مه غۆلی نارد له (قه پا قوپم) و پایگه یاندا که له مه ولا گه ردنکه چو فه رمانبه رداری ده سه لاتی (مه غۆل) ده بیئت و هه ریمه که شی به شیك ده بی له ئیمپراتۆریه تی مه غۆل.

ئیدی له مه ودوا بوو به گه وره سیخوپی ناوچه که و هه رچی هه والۆ گۆرپانکاری سیاسی و سه ربازی هه ریمه کانی خۆرئاوا هه بوو گۆی ده کردنه وه بۆ ئاغا تازه کانی خۆی ده ناردن و به وه پهی گه رم و گوپی خزمه تی به رژه وهنه دیه فراوانخوازی و جیهانگیریه که ی ئه وانی ده کرد، هه ر زانیاریه کی پیتی بوو سه باره ت به (جلال الدین منکبرتی) ی سه روکی پیشووی و نه ئینه گرنگه کانی ده ولته ته که ی خسته ی به رده م مه غۆله کان، به م کاره ی به شداریه کی به رچاوی کرد له بوخاندن و له نیۆبردنی ده ولته تی خواره زمی و به س به مه پانه وه ستا، به لگو به خۆی و چه که داره کانی به هاوشانی ته تاره کان هێرشه ده کرده سه ر ولاتانی ئیسلامی، له سالی

٦٣٢/ك/١٢٣٤ ز به شداری په لاماری سهر ولاتی (ناسیای بچوک) ی کرد - که نه و کاته سلجوقیه کان حوکمیان تیدا ده گپړا -، له دواي خۆیشی هه درووک جینشینه که ی خۆی (رکن الدین خواجه الحق) (٦٣٢ - ٦٥٠/ك/١٢٣٤ - ١٢٥٢ ز) و (قطب الدین محمد) (٦٥٠ - ٦٥٥/ك/١٢٥٢ - ١٢٥٧ ز) له خو بردنه پیښه وه و خزمه تچیتیدا هه ولایان د هدا پیش به کتر بده نه وه، هه ریه که یان له پاست خۆیه وه ده چوو بۆ (مه نغۆلیا) و ده یه ویست بیسه لمینتی که نه و له پکه به ره که ی دلسۆز تره و توکه ریکی چاکتره بۆ مه غۆله کان و شیا و ترو لیوه شاوه تریشه بۆ گپړانی حوکمی هه ریمی (کرمان)، نه مه و له (قه پاقوپم) ی پایته ختی مه غۆله کان هه ریه که یان له پاست خۆیه وه داوای له (خان) ی گه وره ده کرد، نه گه ر له ولاتی کرماندا کردی به حوکمگپړ ده بی بیښیکا به کار به ده ست و توکه ریکی خۆیشی.^١

کاتیک مه غۆله کان به سهر کردایه تی هۆلاکو گه یشتنه خۆره لاتی ئیران و ده ستیان به هیرشه گه وره که ی خۆیان بۆ سهر شارو قه لاو شورده کانی ده وله تی (نیسماعیلیه) کردو له ویښه وه به ره و خۆرئاوا داکشان، (قطب الدین محمد) ی حوکمگپړی نه و کاتی (کرمان) چهند هیزکی سهر بازی تایبه تی هه ریمه که ی خۆی که له زۆری و هیزوپیزدا خۆیان له هیزه کانی (بهرد) د هدا، خسته پیزی سوپا هیرشه به ره که ی مه غۆل، به جۆریک که تیبه یه کی سهر بازی سهر به خۆی پیک هینابوو و له ژیر سهر کردایه تی (هۆلاکو) دا له دژی عه بباسیه کان و موسلمانانی (عیراق) و (جزیره) و (شام) ده جه نگا.^٢

ب - (نه تابه ک) ی هه ریمی (فارس):

حوکمگپړی هه ریمی (فارس) یش شان به شانی (بوراق حاجیب) ی هه ریمی (کرمان) ی دراوسپی گه ردنکه چی حکومه ته که ی بۆ سولتانی مه غۆل پاگه یاند، به رده وام نوینه ری خۆی بۆ (قه پاقوپم) ی پایته ختی مه غۆل ده ناردن و خزمه تکاری خۆی بۆ دووپات ده کردنه وه، کاتیک (هۆلاکو) به ره و خۆرئاوا هات و گه یشته ولاتی (نه و دیو پوویار)، - به پیی پویایه تی جورجانی - خودی (ابو بکر) ی نه تابه کی (فارس) به پیشوازی (هۆلاکو) چوو، - به لام به پیی پویایه تی (رشید الدین) - (سعدی کوپی) بۆ نه وی چوه و پیشوازی ئی کردوه و ناماده یی خۆی بۆ هاریکاری نه وان و به شداری کردنی هیرشه کانیان ده برپووه، نه مه و دواي نه مه که تیبه یه کی سهر بازی - که زۆریه ی سهر یازه کانی نه سپ سواری نه زمونیدیه بوون -

١ سقوط الدولة العباسية ص: ٣٥٤.

٢ المصدر نفسه ص: ٣٥٥.

خسته گه ل هیزه کانی مه غۆل، ئەم که تیبه سه ربازیه هه ره له دژی (ئیسماعیلیه) کان و (عه باسیه کان) نه جهنگا، به لکو به شداری هه موو هیزه دپندانه کانی مه غۆلی کرد بۆ سهه ته وای موسلمانانی (جزیره و شام و میسر)، پاش پوخانی (به غدا) و له نیوچوونی (دهوله تی عه باسی)، حوكمگێپی هه ریمی (فارس) (سه عدی) کوپی بۆ لای (هۆلاکو) ی سهه رکرده ی مه غۆل نارد، تا پیروزیایی ئەم سهه رکه وتنه ی لێ بکات و فرمانه کانی له مه ولای لێ وه ربگریت و له جیاتی بابیشی دهستی بۆ به سنگه وه بنیت و خزمه تکاری خۆی بۆ دووپات بکاته وه.^۱

ج - (بدرالدین لؤلؤ) و (ئه تابه کیه ی موسل):

(بدرالدین) به (مه لیک په حیم) ناسناوی دهه رکردبوو، یه کێک بوو له تۆکه ره کانی دهوله تی (ئه تابه کیه ی موسل) دوايه کو ده تایی به سهه ردا کردن، خودی خۆی ماوه ی (۵۰) سال حوكمی هه ریمی موسلی گێپراوه، پیاویکی شیعیه مه زه ب بووه و هه موو سالتیک قه ندیلیکی ئالتوونی به کیشی هه زار دینار بۆ سهه ر مه شه ده ی ئیمامی عه لی ده نارد، (ابن کثیر) ده لێ: ئەمه به لگه یه له سهه ری که شیعیه کی بێ ئاقل بووه،^۲ به لام به په گز (ئه ره منی) بووه، (ذهبی) ده لێ: (بدرالدین) له سهه ر داب و نه ریتی گه له گه ی خۆی ئاههنگی بۆ جه ژنی (شه عانین) ده گێپراو سفره یه کی گه وده و بپه زای ده پاژانده وه و مه ی تیدا ده گێپردراو گۆرانی بیژ گۆرانیان تیدا ده گوتن، ئەو له و پۆژه دا له شوینیکی به رز پاره و زیپی به سهه ر خه لکیدا هه لده داو ئەوانیش کورد گوته نی گوی فڕوچکێنه یان له سهه ر ده کرد، ئەو له بهر ئەوه دروشمی مه سیحیه کانی ده ژيانده وه له بهر چاوی موسلمانان بیژراو بوو، ده رباره ی گوتراوه:

يعظم أعياد النصرى محبة
ويزعم ان الله عيسى بن مريم
إذا نبهته نخوة اريحيّة
الى المجد قالت أرمينيته: نم^۳

به لام سه به ره ت به چۆنیه تی به شداری کردن و هاریکاری کردنی ته تاره کان (ابن کثیر) ده لێ: کاتیک له سالی ۶۵۶ کۆچیدا سوپای مه غۆل له ده وده ی به غدا دابه زی مۆلی خوارد، (بدرالدین) یش ده یه ویست له ترسی خۆی خۆیان له گه ل بسازیینی، بۆیه به ش به حالێ خۆی کۆمه کی نارد، سه ربازه کانی له شاری به غدا ببوونه چاوساغی ته تاره کان و شوینه گرنگه کانی وه کو عه مباره کانی ئازوخه و مه خزنه کانی پاره و دیاریه گرانبه هاکان و مه لبه نده گرنگه کانی

۱ المصدر نفسه ص: ۳۵۷.

۲ البداية والنهاية ۲۰۳/۱۲.

۳ سير اعلام النبلاء ۳۵۷/۲۳.

تریان بۆ ده دۆزینه وه،^١ (ذهبی) سه بارهت به (بدرالدین) ده لێ: نهو خۆی له گه ل ته تاره کان و پاشا کانی ئیسلام ده سازاند،^٢ به لکو هه ندیک میژوونوس ده گێپنه وه که: حوکمرانی موسل یه کێ بووه له هانده رانی هۆلاکۆ تا خه لیفه ی عه بیاسی بکوژی، کاتیکیش (هۆلاکۆ) به غدای پوخاند و وێرانی کردو به جێی هیشت، (مه لیک په حیم) به ده ست و دیاریه کی نایاب به وه سه ردانی کردو خزمه تکاری خۆی بۆ دووپات کرده وه، (هۆلاکۆ) به گه رمی پێشوازی لیکرد، پاش چهند پۆژیک دای گه پانه وه ی بۆ (موسل) کۆچی دایسی کرد،^٣ (ذهبی) ده لێ: گه وه ریکی نایابی پێشکه شی (هۆلاکۆ) کرد، داوای لێی کرد به ده ستی خۆی له گوێی بکات، نه ویش پالکوت و گواره که ی له گوێ کرد، هۆلاکۆش به تۆبه ی خۆی له کاتی گه پانه ویدا هه ندیک بارگه ی بۆ پێچایه وه، مائاوا یی له (هۆلاکۆ) کردو به ره و (موسل) گه پایه وه، که گه یشته وه کۆچی دایسی کرد.^٤

په یوه ندی نیوان (مه لیک په حیم) و بنه ماله که ی له گه ل ته تاره کان به ره و پێش چوو، سه ری کێشا بۆ خزمایه تی و ژن و ژنخوازی، (مه لیک صالح ئیسماعیل) ی کوپی کچی (هۆلاکۆ) ی خواست، به لām نه م هاوسه رگه ی به رکه ی نه کردو (مه لیک صالح) دلی له کچه که ی هۆلاکۆ پیس کردو توپه ی کردو ته تاره کان په لاماری موسلماناناندا، گه مارۆ (١٠) مانگی ته وای خایاند، پاش نه مه گیرا، (مه لیک صالح) به مه رچی نه ماندران خۆی و شاری به ده سه ته وه دا به لām غه دریان لیکردو سه رو مالی موسلمانانیشیان هه لال کرد.^٥

د - سولتانه سلجوقیه کانی ئاسیای بچوک:

سولتانه کانی سه لته نه تی سلجوقی ئاسیای بچوکیش چوونه پیزی نه و موسلمانانه وه که له کاتی هێرشکردنه سه ر ده وه لته ی عه باسیدا چووبوونه ژێر ئالای مه غۆله کانه وه، به لکو نه م سولتانه له گه ل میری باقی ویلایه ته کانی تر له گوێپرایه لی کردن و فه رمانبه رداری کردنیان بۆ مه غۆله کان پێش یه کتریان ده دایه وه، نه م پێشبه رکه قیزه ونه له نیوان (عزالدین که یکاوسی دووهم) و (رکن الدین قیلج ئه رسه لانی چواره م) دا به تۆخی په نگی دابۆوه، هه ردووکلا یان به مه به ستی پازی کردنی مه غۆله کان زۆر پێگای نامه ردانه و سه رشۆپانه یان گرته به ر، به لکو

١ البداية والنهاية ١٣/١٩٠.

٢ سير اعلام النبلاء ٢٣/٣٥٦.

٣ البداية والنهاية ١٣/٢٠٣، كيف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ٥٢.

٤ سير اعلام النبلاء ٢٣/٣٥٧.

٥ المصدر نفسه ٢٣/٣٥٣.

(رکن الدين) په کيک بو له و حوکمرانانې که به مه به ستي ده رپرېنې هه ست و نه ستي دلسوزي و وه فاداري و خزمه تگاري بۆ (خاني گوره) سهرداني مه نفولايي کردبوو چوبووه خزمه ت (کيوک خان)،^۱ کاتيکيش هولاکو له پښگي په لاماره به رېلاوه که ي بۆ سهر فېرقي ئيسماعيليه و ده ولته تي عه باسي و خاكي شام و ميسر گه يشته ولاتي (نهوديو پويار) هه ردووک تۆکري مونا فيس (عزالدين) و (رکن الدين) خويان گه يانده خزمه تي و ئاماده يي و وه فاداري خويان پيشکesh کرد، هه ر په کيک له م دووانه ده يه ويست زياتر له وه ي تريان خو پره پيش بکات و به مه به ستي گه يشتن به پره زامه ندي سهر کرده ي مه غول تۆکراهي تي باشر بنويئي.

ه - خه لکاني تريش:

جگه له م ميرو سولتانانې ناومان هېنان خه لکانتيکي تريش تاک و تاقم تاقم له لايه ن مه غوله کانه وه و جيگره کانيان به سهر هريمه کاني تورکستان و ئيران و ئهوديو پوياره وه چه کدارکران و له هيرشي مه غوله کان بۆ سهر موسلمانانې عيراق و جزيره و شام و فه له ستيندا به شداري به رچاويان هه بوو، (مسعود يلتواش) ي حوکمراني هه ردووک هه ريمي (تورکستان) و (نهوديو پويار) و (نهرغون ناغا) ي حوکمراني (ئيران) سهر بازگه ليکي موسلمانان سازکردن و له گه ل هيزه په لامارده ره که ي (هولاکو خان) يان خستن، له سهر نه م بنه مايه ده بينين موسلمانانتيکي يه کجار زور په يوه نديان به مه غوله کانه وه کردووه (کديوقانيان) و (باجونويان) دوو سهر کرده ي سوپاي مه غول بوون و موسلمانانتيکي زوريان له گه ل که وتن، (نصيرالدين توسي) و (علاءالدين عطا ملک الجويني) ي ميژوونوس و (حسان الدين) ي نه ستيره ناس ليسته ي نه و ژماره زوره موسلمانانېان گرتوته وه، که هاتوونه ته ژير فرمانده يي مه غول و هيرشيان کردوته سهر ده ولته تي عه باسي و ولاتاني ئيسلامي و باشووري خورئاوي ئاسيا، نه م پره شه خه لکه مولىسمانه ش به شداري کاريگه ريان هه بوو له سهر له نيوبردني ده ولته تي عه باسي و به هيزکردني ئيمپراتوريه تي مه غول.^۲

۱۲- دوورخستنه وه ي که سايه تيه هه لکه وتووه کان:

(المستنصر بالله) په کيک بو له و خه ليفه عه باسيانې که به رده وام هه ولتيان ده دا خويني گهرم به بهر له شي خيلافه تدا بکه نه وه و هيزو سامي له ده ست چوي بۆ بگيرنه وه، نه و - له سهرده مي خويدا - گه شه ي به سوپادا و ژماره ي گه يانده (۱۰۰) هه زار سهر باز،^۳ داراي

۱ سقوط الدولة العباسية ص: ۳۶۷.

۲ سقوط الدولة العباسية ص: ۳۶۸-۳۶۹.

۳ ذيل المرأة الزمان لليونيني ص: ۲۵۴، بغداد مدينة السلام ص: ۱۳۶.

هیمه‌تێکی به‌رزو ئازایه‌تێکی زۆرو نه‌فسێکی گه‌وره‌ بوو و توانای هه‌لتێانی هه‌نگاوی گه‌وره‌ی هه‌بوو، ته‌تاره‌کان له‌ سه‌رده‌می ئه‌ودا چه‌ند هێرشێکیان هێنان به‌لام مه‌ردانه‌ به‌ره‌نگاریان بۆوه‌ دوا‌ی تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ به‌سه‌ر پاشوانیاندا تێکی شکاندنه‌وه‌،^١ (الخفاجی) برای خه‌لیفه (المستنصر) بوو، له‌ که‌سایه‌تیدا حیسابی (مستنصر)ی بۆ ده‌کراو پێ ده‌چوو دوا‌ی مردنی (خه‌لیفه) جێگه‌ی بگرتنه‌وه‌ و شوین پێی په‌په‌رو و بریاره‌کانی ئه‌و بکه‌وی، به‌لام پیاوانی ده‌وله‌ت - واته‌ وه‌زیرو فه‌رمانه‌ سه‌ربازیه‌کان - بریاریاندا پیاویک بۆ خه‌لافه‌ت هه‌لبژێرن که‌ هیچ کام له‌م سیفه‌تانه‌ی له‌ (الخفاجی)دا هه‌بوون له‌ ئه‌ودا یونیا‌ن نه‌بی، چونکه‌ (الخفاجی) لاویکی کارامه‌ و هه‌لکه‌وتووو چالاک و زیره‌ک و بیرتیز بوو و هه‌ستی به‌رپرسیاریتی تیدا به‌رجه‌سته‌ ببوو، وێپای هه‌موو ئه‌مانه‌ (الخفاجی) له‌ سیفه‌تی مه‌ردایه‌تی و ئازایه‌تیدا پیش (المستنصر)ی براشی دا‌بۆوه‌، ئه‌و ده‌یگوت: (ئه‌گه‌ر خودا کاروباری ئومه‌ت - ی ئیسلام - م بخاته‌ به‌رده‌ست شه‌رت بێ به‌ شه‌رتی خودا سوپاکه‌م له‌ پووباری (جه‌یحون) بپه‌یڤمه‌وه‌ و خاکی ئیسلام له‌ ته‌تاره‌کان پاک بکه‌مه‌وه‌ و کوشتن و گرتن و بردنیا‌ن به‌سه‌ر بێنم و له‌ نیویان به‌رم).

ئه‌مه‌ و دارو ده‌سته‌ی ده‌وله‌ت بۆ هه‌لبژاردنی (خه‌لیفه) کۆبوونه‌وه‌، (ده‌واتدا‌ن) و (شه‌پایی) که‌ ئه‌و کاته‌ له‌ کۆبوونه‌وه‌که‌دا نه‌بوون و ته‌وا‌ی کاربه‌ده‌ستان ده‌ترسان ئه‌گه‌ر (الخفاجی) هه‌لبژێرن، جله‌وی هه‌موو کاروباره‌کان بخاته‌ ده‌ستی خۆیه‌وه‌ و چ حیسابیک بۆ ئه‌وان نه‌کات، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ ئه‌وان چاک ده‌یانزان (المستعصم) پیاویکی نه‌رم و نیا‌ن و له‌ سه‌رخۆیه‌ و گه‌ردنکه‌چی بریاره‌کانی ئه‌وان ده‌بێت، بۆیه‌ هه‌موویان پێکه‌وتن له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ پۆستی خه‌لافه‌ت له‌ دوا‌ی (المستنصر) بدرێته‌ ده‌ست (المستعصم بالله)ی کوپی، ئه‌و پۆسته‌که‌ی وه‌رگرت و ئه‌وانیش ته‌گه‌یرو رایان که‌وته‌ ده‌ست،^٢ کاروباری ده‌وله‌تیا‌ن خسته‌ ده‌ست که‌سی ناشیا‌و.

١٤- کێبڕکێی عه‌له‌ویه‌کان:

ده‌وله‌تی عه‌بباسی به‌هۆی له‌ فه‌رمان ده‌رچوونی (محمدی کوپی عبدالله)ی ناسرا‌و به‌ (النفس الزکیه‌ - نه‌فس پاک) له‌ (مه‌دینه) درزی تێکه‌وت، خه‌لکیکی زۆری هه‌ریمی (خۆراسا‌ن) چاوه‌پێی پا‌په‌ینی ئه‌ویان ده‌کرد، به‌لام (ابو جعفری منصور) لێی به‌ ناگا هات و ئازایانه‌

١ بغداد مدینه السلام ص: ١٣٦.

٢ بغداد مدینه السلام ص: ١٣٦.

عه زمی جهزم کردو کوتایی به (محمد) و (ابراهیم) ی براشی هینا که ئه ویش له (بصرة) شۆپشی کردبوو، خو ئه گهر (منصور) ئه م کاره ی نه کردبایه خه ریک بوو چوار دیواری ده ولته ی عه باسی به رزین، له ئه نجامی ئه مه دا، عه باسیه کان له به رامبه ر ئاموزاکانیان - نه وه کانی علی - که وتنه به دگومانیه وه، ته نگیان پی هه لچنین و چاودیری توندیان خسته سه ر که سه دیارو ناسراوه کانیان، هیزه سه ربازه کانیان له گه پان و پاوه دوونانیاندا شه که ت بوون، توندوتیژی په ره ی سه ند، عه له ویه کان نه یانده زانی چۆن له و زیندان و ته نگزه یه ده باز ببن، وه کو بالنده ی نیو قه فه سیان لی هاتبوو، له سالی ۱۶۹ کۆچیداو له سه رده می خه لیفه (الهادی) دا (حوسینی کوپی عه لی) له شاری (مه ککه) دا شۆپشی کرد، به لام لینه گه پان به ئامانج بگاتو له (فه خ) ی نزیک (مه ککه) کوشتیان، (ادریس ی کوپی عبدالله) و (یه حیا) ی برای له م کاره ساته دا ده ربازیان بوو، (ادریس) به ئاراسته ی خۆرئاوا به پیکه وتو به نیو خاکی (میسر) و باکووری ئه فریقیدا تپه پی و له کوتاییدا له وپه پی ولاتی (مه غریب) گیرسایه وه، تیره و تایه فه کانی هۆزی (ئه مازیغ) باوه شی سۆزو میهره بانیان بۆ کرده وه و به یعه تی (خیلافه ت) یان پێدا، ئه مه و ده ولته ی (ئه داریه سه) ی له به شیکی ئه و ولاته دا دامه زانده.

(یه حیا) ش به ئاراسته ی خۆره لات به پیکه وتو له ده وریه ری (دلیم) گیرسایه وه، به لام به هۆی نزیک بوونی له مه لبه ندی (خیلافه ت) کاره که ی سه ری نه گرت.

کاتی که باسو خواسی ئه م دوو برایه بڼوون کار به ده ستانیکی سه ر به بنه ماله ی عه باسی هاوسۆزی و پشتیوانی خۆیان بۆ عه له ویه کان ده رخست، ئه مه و (واضح) ی تۆکه ری بنه ماله ی عه بباسی له میسر خۆی گه یانده (ادریس) و پێگای ده رچوونی به خاکی ئه و ولاته دا بۆ خۆشکردو به ره و (مه غریب) ی به پیکرد، (جه عفه ری کوپی یه حیا ی به پمه کی) یش به فریای (یه حیا) که وتو له چنگی (رشید) ی ده رباز کرد، ئه مه وای له (رشید) کرد ته نگ به هه موو ئه و که سانه هه لچینی که به هاوسۆزی بۆ عه له ویه کان تۆمه تبار ده کرین، (موسای کازمی کوپی جه عفه ری صادق) ی بۆ به غدا په لکش کردو خسته ی ژیر چاودیری خۆیه وه، به لی لایه کی جه سته ی ده ولته ی عه بباسی برینیکی قوولی تیکه وت، گه لی (به پمه پی) (مه غریب) جورته تیان نواندو له ژیر فه رمانی ده ولته ی عه بباسی ده رچوونو به باوه پی خۆیان ئه وان له نیو هه موو گه لاندان شانسێکی باشیان ده سته که وتوه و به یه کیک له پۆله کانی (ال بیت) ی پێغه مبه ری خوا (ﷺ) شادبوونو کردوویانه به خه لیفه ی خۆیان.

(رشید) وهکو ئه وه که سهی لێهاتبوو که ئاگر له بهشیکی ماله کهی بهربوو، ئه ویش دهیه ویست فوی لێ بکات و به حیسابی خۆی بیکوژینێته وه، بهلام هه ره ئه وه ندهی زانی ئاگر هه موو ماله کهی گرتیه وه، ئه وه ستا به ناچاری له دژی دهولهتی (ئه داریسه) دهولهتی (ئه غالیبه) ی له (ئه فریقیا) دامه زانده و (قهیره وان) یشی بۆ کرده پایتهخت، (رشید) ئه م کاره ی کرد- و ئاما نهیشی نه پێکا-.

ئینجا سه رده می (مأمون) هاته پێشه وه، ته ماشای کرد مه ترسی عه له ویه کان ده وره ی ده وله تی عه باسی ته نیوه، زۆریه ی خه لکی و زانایانی ئایینی به لای عه له ویه کانه دا ده شکێنه وه و به هۆی ئه وه گنده لیه ی تێی که وتوو په قیان له ده ولت ده بیته وه، (مأمون) بیرێ کرده وه له وانه یه به خۆ خۆشه ویست کردن و خۆ نزیک کردنه وه لێیان ساردیان بکاته وه و له هیژو پیژو گه رم گوپیان که م بکاته وه، زۆریه ی شیعه کانی ئه و کات (عه لی په ز) یان به ئیمامی خۆیان داده نا، له بهر ئه مه (عه لی په ز) ی دیاری کرد و به لێنی ویلا به تی عه هدی پێدا، وا گومان ده بری که ئه و ئه م کاره ی به مه به ستی پازی کردنی (فه زلی کوپی سه هل) ی وه زیری ده سته راستی و ته گبیرکه ری کاروباری ده وله ته که ی و دوورخستنه وه ی (ئه مین) ی برای له پۆستی خیلافهت ئه نجامدا بێ، به لام ده ره نجامی ئه م کاره به سه ریدا شکایه وه، ئه و له لایه که وه عه له ویه کانی پازی کردن به لام له لایه کی تره وه عه باسیه کان و پۆله کانی بانگه شه ی خیلافهتی عه باسی له خۆ توپه کردن، ئه وان له (به غدا) شوپشیان لێکرد و له پۆستی خیلافهت دایانه زانده، (ابراهیم ی کوپی مه هدی) ی مامیان له جێگه دانا، بۆ چاکردنه وه ی بارودۆخه که و پینه کردنه وه ی ئه م کونه گه وره یه پیلانی له دژی (فه زلی کوپی سه هل) گێپرا و چه ند که سیکی به شمشیره وه ناردنه سه رو له هه مامدا کوشتیان، دوا به دوا ی کوژانی (فه زلی) (عه لی په ز) اش وه فاتی کرد خه لکانێک ده لێن (مأمون) ژه هرخواردی کرد وه به لام به لگه یان بپه یژه، ئه مه و دوا به دوا ی مردنی ئه م دووانه کاروباره کان گه پانه وه سه ر دۆخی جارانیان، خه لکی به غدا کۆلێان له (ابراهیم) داو بۆ لای (مأمون) گه پانه وه، پاش ئه مه (مأمون) له سه ر دۆستایه تی کردنی عه له ویه کان به رده وام بوو، ئه گه ر زانیای نیازی ده رچوون و شوپشیشیان هیه، وینه ی (رشید) ی باوکی هه لسوکه وتی له گه ل ده کردن، ئه ویش دوا ی شوپشی عه له ویه کانی (یه مه ن) پێک لاسای باوکی کرده وه و ده وله تی (زیادیه) ی بۆ دامه زانده که کت و مت له ده وله تی (ئه غالیبه) ی ئه فریقیا (تونس) ده چوو، چونکه هه ردووک ده وله ته که له دامه زانده نیاندا یه ک ئاما نه یان هه بوو.^١

پړوشویننې ده سته به سړی (الحجر) یان به رامبه ر ټیما مه کانی شیعه دا گرت به رو (مأمون) فرمانی پیکردن یان ده بی له (به غدا) له ژیر چاودیری خویدا نیشته جی بن، یان ده بی بچنه (سامه را)، بیگومان خه لیفه کانی عه باسی هه لسوکه وتیان له به رامبه ر عه له ویه کاند و ه کو یه ک نه بوو.

(قراطة) به ناوی خۆشه ویستی (ثالوبه یث) هاتنه پێشه وه و چوار دیواری ده وله تی عه باسی یان پاته کاند، (فاطمیه) کان پاپه پین و ده ستیان به سهر (ئه فریقیا و جه زائیر و چه ند ناوچه یه کی باکووری ئه فریقیا) دا گرت و ده ستی ده سه لاتی خویان به سهر (میسرو سوریا و حجاز و یه مه ن و قه راغه ئاوه کانی فوړات) دا کیشا، هینده ی نه مابوو ئاگری شو پشه که یان ده م و چاری ده وله تی عه باسی داپلۆخینن، (بنی بویه) ی شیعه له نیوه پاستی سه ده ی چواره مدا هاتن و ده ستیان به سهر (به غدا) دا گرت و هینده ی تر بارودوخه که یان شیواند، شیعه کانیان ئازاد کردن، به ئاره زوی خویان چیان پی خوش بی له داب و نه ریته داهینراوه کانیان نه جامی بده ن، ئه وان له پۆزی عاشورادا ژن و پیا و گه وره و بچووکیان ده هاتنه دهره وه و به ده سته جه معی شین و بابۆرۆو سینگکوتان و گریانیان - به حیسابی خویان - بۆ (حوسینی کوپی علی) ده کرد و خه م و په ژاره ی خویان به رپا ده کرد، کاربه وه گه یشتبوو خه لک له پی شیعه گه ریه وه خویان له سولتان نزیک ده کرده وه، له سه ره تای سه ده ی شه شه مدا ئاشوویی (باطنیه) له (فارس و شام) سه ری هه لداو خه لکیان شپزه کردو کاروباری ده وله تانیشیان تیکدان و توانیان ده ست بۆ سهر چه ند خه لیفه یه کی عه باسی درێژ بکه ن و بیانکوژن، ئه مه و ئه م کیشمه کیشمه سیاسیه له ولاتی (میسر) درێژه ی کیشا تا ده وله تی (فاطمیه) به یه کجاری له سهر ده ستی (نورالدین محمود زنکی) و له پی یه کیک له سه رکرده پاله وانه کانی - واته (صلاح الدین ی ئه یوبی) پوختنرا.

هه روه ها کیشمه کیشمی نښان عه له ویه کان و عه باسیه کان له سه رده می یه که مین خه لیفه ی عه باسیه وه تا دوا هه مین خه لیفه درێژه ی کیشا، ئه مه بوو به هویه کی سه ره کی لاوازیوونی ده وله تی عه باسی و سست بوونی ده مارگیری هه واداری بۆ ئه و ده وله ته و، ئینجا له نیوچوونی.

۱۵- رابواردن و خوشگوزهرانی و کاریگه ری له سه ر له نیوچوونی ده وله تی عه باسی:

باسی خوشگوزهرانی و خوشگوزهرانان چه ند جاریک له قورئانی پیروژو سوننه تی پیغمبه ری به ریز (ﷺ) و به ره می زانایانی پیشینماندا هاتوه، ئه وه ی له قورئانی پیروژدا

هاتووە بەم شێوەیە، خودای بالادەست دەفەرمووێت: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ (الاسراء: ١٦)، (واتە: هەر کات بمانەوی ئاوەدانیک لەنیۆبەرین، فەرمان بە خۆشگوزەرانه کانیان دەکەین پێپەوی دەستووری خودا بکەن، بەلام لە پێپەوهکە لایندا، جا بریاری لەنیۆبردنی خودایان بەسەردا واجب بوو، ئێمە تێکۆپێکمان شکاندن).

خۆشگوزەرانا لەنیۆ هەموو نەتەوێکدا بریتین لە چینی بارئ سەرەووە دەستیان لە جلەوی دەسەلات و سامان گیربوو و خزمەتکارو کارەکەر بە دەوریاندا دین و دەچن و خزمەتیان دەکەن، بۆ خۆیان لە پشوو و نانخۆری بەر سیبەرن و بەو پەڕی لوتبەرز و دەعیو سەرەووەی یەو دەژین و هەوای کەش و فەش لە بەدەنیان دەگەڕێت و لە جلیتای فیسق و فەساد و بێ شەرمیدا بۆگەن دەبن و بە پەوشتە بەرزەکان و شتە پێرۆزەکان پادەبوێرن و زمانیان لە باسو خواسی شەرف و ناموسی خەڵک دەگێڕن و داوین پیسی و دزی و گزی لەنیۆ ئومەتدا ئەنجام دەدەن و پەرهی پێ دەدەن و خوخته جوان و پەسندەکان هەرزان دەکەن — کە بێگومان هیچ گەل و نەتەوێک بەبێ بوونی ناژیەت و پاوەستاو نابێ —، ئینجا ئومەتیش بەرهەڵدای تێدەکەوێت و بە یەکجاری لێک هەڵدەوێت و پەگەزەکانی هێزو پێزو هۆکارەکانی مانەو و بەرقەراریبونی لە دەست دەچن، پاشان لەنیۆ دەچیت و تۆماری دەپێچرێت و، ئەم ئایەتە سوننەتی خودا دەرەق بە لەنیۆچوونی هەر ئومەتێک دەخاتە پوو، هەر کاتێک خودا بریاری لەنیۆچوونی هەر ئاوەدانیکە دای، لەبەر ئەوە بوو کە خودی خۆی دەستی بە هۆکارەکانی لەنیۆچوون گرتو و فیسق و فەسادێک تێدا بەگشتی بڵاو بوو و خۆی بە قەبەیی نیشاندا و، ئینجا خودا بە پێی سوننەتی سابتی خۆی سزای داڕوخان و لەنیۆچوونی بەسەردا نازل کردوون، بێگومان ئەو گەلە بۆ خۆی بەرپرسیاری سزاکیە،^١ چونکە پێگەی بە خۆشگوزەرانه کان نەگرت و گۆرانکاری بەسەر ئەو سیستەمەدا نەهێنا کە پێگا بە دروست بوونی چینی بۆرژوا و خۆشگوزەرانه دەدات، پەروەردگاری بالادەست چەند دەستوورێکی بۆ ژیاڵی مەوفاوەتی داناوە کە کەس ناتوانی بیانەزنی و چەند سوننەتیکیشی داناوە کە هەرگیز گۆرانکاریان بەسەردا نایات، هەر کاتێکی هۆکارەکان دینە ئاراو دەرەنجامەکانیش زۆر دەبن،^٢ ئەم ئایەتە دەقیکی پاشکاوە

١ فی ظلال القرآن، سید قطب ٤/٢٢١٧.

٢ المصدر نفسه ٤/٢٢١٨.

سه باره ت به له نيټوچووني گه لان و پوکانه وه يان و ليکبه لوه شاني هيټو پيڙيان به هوځي نه و هه واو هه وهس و شاه رزوو په رستيه ي پيشدا حوکمران و چيني سهره وه يان ده گريته وه و پاشانيش هه موو نوممه ت ده ته نيټه وه، نه م نايه ته پيروزه نامازه به وه ده کا که: خوشگوزهراني سهره ده کيشي بڼ لادان، لادانيش سهره ده کيشي بڼ له نيټوچوون، جا نه وانه ي کار بڼ پايه داربووني نوممه ت ده که ن، پيشه کي پټويسته خوځيان له سهره يټي ده روون و نيراده ي به هيټو نيازي راست و په وان و دلسوزي پاک و پوخت راپيټن، بيگومان به م شيوه سهره که وتنو پشتگيري له لايه ن په روه ردگاري جيهانيان مسوگر ده بيت.^۱

خوشگوزهراني کاريگري خرابي هه يه له سهره ده وله تان و گه لان، به لکو (کوينو) يه که و هيټو پيټو وزه و تواناکان ده پوختي، چونکه خوشگوزهراني: مړوځ ته فره ده دا که تا هه ميشه له سهره زه وي ده ژيات و بويه پټويسته له سهری له هه واو هه وهس و سهره وت و ساماندا پوچيټ و خوځي به هه موو شتيکي نه م دنيايه وه - نه گه ر که م بايه خيش بن - خه ريک بکات و به هيچ شيوه يه که ده سته رداري پوستي ده سلات و پله و پايه و سهره وت و سامانه که ي نه بيت و له لايه کي تريشه وه: واتا به رزه کاني ژياني له بيرده باته وه و له گيانفديايي و جيهادکردن له پټي خوداي دورده خاته وه و به بيانوي خو ماندوو نه کردن لي ناگه پي کاره گرنگو مه زنه کان نه نجام بدات، پټي نه نجامداني هه موو نه و کاره ناسانانه ي بڼ خوځ ده کات نه گه رچي به نه نجامي نه فس نزمي و په ست و زه بوونيشي بگه يه نيټ.^۲

بيگومان خوشگوزهراني و رابواردني نابيه هه ق هيټده ي ده وله تي عه باسي کزو زه بوون کرد تا نه و پله و پايه نزمي که له به رامبر ته تاره کانداه به نه نجامي به زين و پوخاني گه ياند، پوخان و هره سيک که هيچ که په تا نه م جوړه پوخانه به سهره ده وله تي نيسلاميدا نه هاتي، ته ماشاکه و چيان ده کرد، نه و جا ده زاني بڼچي زه بوون بوون داپوخان:

(مأمون ي کوپي هارونه په شيد) دوايه مين خه ليفي به هيټي عه باسيه کان بووه، گرييه ستي هاوسه رگيري له گه ل (بوران) ي کچي (حه سني کوپي سه هل) ي وه زيږي نه نجامدا، په ننگه بلتي: جا چ بووه؟ ناهه ننگه که له مالي (حسن ي کوپي سه ل ي سرخسي) و له (قم الصلح) ي نزيک ششاري (واسط) گيټدرا، (قم الصلح) ناوي پوباريکي گه وره يه و که وتو ته سهروي (واسط) وه و ژماره يه که گوندي له ده وره بوون، ته لاري (حسن ي کوپي سه ل) ي

۱ مجله لواء الاسلام، العدد الخامس ص: ۲۵۹، أبو زهرة.

۲ الترف و اثره في الدعاة والمسلمين ص: ۲۲، محمد موسى الشريف.

وەزیری (مأمون) یش لەسەر پویارە که بوو، (مأمون) یش هەر لەوێ و لەبەر پێزی باوکی بوکه که ی گواستەو، (بوك) ناوی (خدیجە) بوو بە (بوران) ناسرابوو، ئاھەنگە که بە شێوازیك بە پێوێ چوو که لە هیچ سەردەمیك لە سەردەمی کانی (جاھلی) و (ئیسلاّم) یشدا ئاھەنگی ئاوا نەگێردرابی، (مأمون) و دارودەستە که ی و کار بە دەستە بالاکانی دەوڵەتە که ی و تەواوی پیاو ماقولان ھاتبوونە (فم الصلح)، وەزیری خەزور - لە خۆشیان - بەندە قی میسکی بەسەر سەری جەماوەردا بلاوکردنەو، هەر یەکیك لەم بەندەقانە پارچە نووسراویکی تێدا بوو ناوی خانوبەرەیان پارچە زەوی یان ناوی کەنیزەک یان ناوی کۆیلە یەک یان ناوی ئەسپێک یان ناوی هەر شتیکی تری تێدا بوو، هەر کەسێک بەری کەوتبایە دەیبەردە لای وەکیلی وەزیرو بە پێی شانسی خۆی ناوی چی تێدا بوایە ئەو شتە ی دەدرایە، پاش ئەمەش تورە که دینارو پارچە میسکو پارچە عەنبەری بەسەر خەلکدا ھەلدان، وەزیر مەسرەفی (مأمون) و دارودەستە و سەرکرده و سەریازەکانی تەواوی خەلکانی ھاوھەلی کیشا، کە بێگومان ھێندە زۆر بوون لە ژمار نەدەھاتن، مەیتەر و وەزیرو بەلەمەوان و تەواوی خەلکی گەلی لەم مەسرەفە بێ بەش نەکران، کەسێکی نێو سەریازگە ی (مأمون) سادەترین پێویستی نە بۆ خۆی نە بۆ وڵاخە که ی نەدەکپی، ھەمووی لەسەر حیسابی خەزور و وەزیری خەلیفە بوو، (طبری) دەلی: (مأمون) ماوہی (١٩) پۆژ لە لای (حسن) میوان بوو، ھەموو پۆژێک ھەرچی پێویستە یەکی ھەبوا یە بۆ خۆی و خەلکانی گەلی بۆی دا بین دەکردن، بپی خەرجیان (٥٠) ھەزار ھەزار درھەم بوو،^١ ئەم سەردانە ی (مأمون) بۆ لای (حسن) ی کوپی (سەھل) لە (فم الصلح) لە ٨ ی پەمەزانی ٢١٠ کۆچیدا بوو، (حسن) فەرشیکی لە زێر چنراوی بۆ بەرپێی (مأمون) پاخست، کاتێک لەسەری پاوەستا مەرجان و مرواری زۆری بەسەردا ھەلدان،^٢ (مأمون) لە شەوی سیھەمی گەشتە کەیدا شەوی زاویەتی لە گەل (بوران) ی تازە بوکدا بەسەر برد، کاتێک بە تەنیشت یە کەوہ دانیشتن، نەنکی (بوران) پپی سیننە زێرێکی مرواری بەسەردا ھەلدان، (مأمون) بە (بوران) ی گوت ھەلیان بگرەو، پرسپاری لێکرد چەند دانە مرواری بوون؟ (بوران) گوتی: (١٠٠٠) دەنک بوون، ئینجا نەنکی بە خەری خستنیە کۆشی (بوران) ھوہ و گوتی: دیاریە بۆ تۆ، چی کەشت پێویستە پیم بلی، ئینجا نەنکی بە بورانی گوت: قسە لە گەل - مێردە - گەرەکەت بکە، چونکە پپی گوتی قسە بکە، (بوران) یش

١ واتە ٥٠ ملیۆن درھەم زیو، کە بۆ ئەو کاتە پارە یەکی خەیاالی بوو.

٢ تاریخ الطبری، نقلا عن الترف د. محمد موسی الشریف ص: ٢٤.

داوای له (مأمون) کرد: له (ابراهیم ی کورپی مهدی) مامی بیوری و پښه ش به (ست زوینده) ی دایکی (جعفر) بدا بۆ (حج) بجی، (مأمون) له وه لامدا گوتی: باشه، دایکی (جعفر) یش به دله یه کی له زیږ چنراوی به بهر (بوران) دا کرد، له م شه وه دا مۆمکی عه نه ریان له نیو قه پاغیکی زیږیندا هه لایساندبوو که کیشه که ی (۴۰) مه ن بوو، (مأمون) په خنه ی لیگرتن و گوتی نه مه زیږیده پۆیی و نیسرافه،^۱ نه ی (سبحان الله) نه مه ی تا نیستا کراوه نیسراف نه بووه!^۲ کاتیک سه رویه ندی پۆیشتنی هاته پیشه وه زه وی و زاری (قم الصلح) ی له سه ر (حسن) تاپۆ کرد، ئینجا فه رمانی پیکرد (۱۰) هه زار هه زار دره م بیه خشی،^۳ (حسن) یش دانیشته و پاره و سامانی به سه ر سه رکرده و سه ربازو خه لکی هاوپی خه لیفه دا دابه شکرد، (حسن) به رامبه ر به شاعیران و خه لکانی تریش به خشنده بووه، شاعیری که به م شیوه یه به سه ر (حسن) یدا هه لگوتوه:

تقوم خلیلتي لما رأتني اشد مطيتي من بعد حل
أبعد الفضل ترحل المطايا فقلت نعم الى الحسن بن سهل

هه موو ژيانیان خۆشگوزهرانی بوو، دهست و ده م و ددانیان له خاك گیر کردبوو، دلایان به زپق و به رقه کانی دنیا خۆش کردبوو، شولیان له دنیا داری و خۆش ویستنی پاره و سامان و پابواردنی بی و اتا هه لکی شابوو، کۆشک و باله خانه ی گه وره و فراوانیان له به غدا دروست کردبوون،^۴ هه موو هونه ریکی جوانکاری و نه خشو و نیگاریان له دروست کردنی کۆشک و ته لارو فه رش و په رده و ته وای که لوپه لی چیشته خانه له قاپ و قاچاغ و مه نه ل و که وچک و وینه هه لواسراو و دانراوه کانی ماله کانیان به کار دینا، هه روه ها هونه ری جۆراو جۆریان له ساز کردنی خواردن و خواردنه وه دا به کار دینا، گرنگیان به پۆشین و له به رکردنی زیږو زه به ری زۆرو جلوه برگی بریقه دارو بۆنی خۆش ده داو، مۆدیله باوه کانی نه و سه رده مه یان به کار دینان، له به رگ و پۆشاکدا کاریگه ری فارسه کانیان له سه ر بوو، بایه خی زۆریان به ئامرازه کانی یاری و پابواردن ده دا وه کو: پینشپرکی ته سپسوا ری، کۆتریزی و یاری دار هه لوکین و شترنج و تاو له و پاوه بازو پاوه تاژی و پاوه سه گ، هه موو نه مانه به لگه ن له سه ر نه و خۆشگوزهرانی و پابواردن و که شو فشیه ی خه لیفه کانی عه باسی و بنه ماله که یان و وه زیرو گزیره کانیان و

۱ الترف، محمد موسی ص: ۳۵.

۲ الترف، محمد موسی ص: ۳۵.

۳ الترف، محمد موسی ص: ۳۵.

۴ تاریخ الطبری، نقلًا عن الترف ص: ۳۷.

سه‌ر کرده و بازرگانه‌کانیان و هه‌ندی‌ک له شاعیران و زانایان و گزرائی بیژه‌کانیان تی‌ی که وتببون، به‌لام گه‌ل و په‌شه‌خه‌لک په‌نجکیش و ماندو و مجرۆ و برسی و داماووو و ژیانیکی کوله‌مه‌رگی به‌سه‌رده‌برد، ئه‌مه له کاتی‌کدا خه‌زینه‌کانی ده‌وله‌ت زێڤو زه‌به‌رو پاره و سامان و ئازوو‌خه‌یان له‌سه‌روه ده‌پژاو، به‌رده‌وامیش له‌سه‌ر تا سه‌رو کون و قوژینه‌کانی مه‌مله‌که‌ت‌پا بۆی ده‌هات و به‌سه‌ری داده‌کرا، پیاویه‌ت‌گه‌لیکی زۆرو زه‌وه‌ند سه‌بارت به‌م باب‌ه‌ته گێڤ‌دراونه‌وه و ده‌ری ده‌خه‌ن: که ده‌وله‌ت چه‌ند ده‌وله‌مه‌ند بووه و خه‌لیفه و کاربه‌ده‌سته‌کانیش چه‌ند خۆش‌گوزهران بوون و چه‌نده‌ش سه‌روه‌ت و سامان و زێڤو پاره به‌سه‌ر که‌نیزه‌ک و گزرائی‌بیژان و ئاهه‌نگه‌کانی سه‌ماو چل‌پاو‌خۆران و چاپلوسانی کۆشکی خیلافه‌ت‌دا دابه‌ش‌کراوه، ده‌ری ده‌خه‌ن که خه‌لیفه‌کان و وه‌زیره‌کان و والی و سه‌ر کرده‌کان له به‌رام‌به‌ر شایه‌ران و چاوه‌شان و خه‌ل‌گانی که‌سانی تری په‌ست و نزم چه‌نده سه‌خی و دل‌او بوون، له‌مانه‌شیان تیپه‌پاندبوو و له‌فارسه‌کانه‌وه فیتری چه‌ند داب و نه‌ریتیکی تریش ببوون، وه‌کو: کل‌توری سفره‌پازاندنه‌وه و پابواردنی شه‌وانه و مه‌ی خواردنه‌وه، هه‌موو ئه‌و خۆش‌گوزهرانی و که‌ش و فشیه‌ی عه‌باسیه‌کان سه‌ری کیشا بۆ به‌ریابوونی چه‌ند شو‌پش و هه‌لگه‌پانه‌وه‌یه‌ک له‌نێو جه‌رگه‌ی خیلافه‌ت‌دا، هه‌رچه‌نده ئه‌مه‌ی گوتمان سیفه‌تی هه‌موو خه‌لیفه‌کان نه‌بوو، به‌لام زۆرینه‌یان به‌م شیوه‌یه بوون،^١ که‌واته پوو‌خان و به‌زینی ده‌وله‌تی عه‌باسی له به‌رام‌به‌ر هیترشی مه‌غوله‌کاندا – پووداو‌یکی ئاسایی و سروشتی بوو، ئیستا ته‌ماشای ئه‌م دیمه‌نه بکه که (ابن کثیر) بۆمان ویتنا ده‌کات:

له کاتی‌کدا ته‌تاره‌کان گه‌مارۆی کۆشکی خیلافه‌تیان دابوو له هه‌موو لایه‌که‌وه تیربارانیان ده‌کردن، یه‌کێک له که‌نیزه‌که‌کانی خه‌لیفه که‌ ناوی (عه‌په‌فه) بوو، له‌به‌رده‌می خه‌لیفه‌دا گه‌مه و سه‌مای ده‌کردو خه‌لیفه‌ی به‌پێکه‌نین دیتنا، تیری‌ک له کونی په‌نجاره‌یه‌کدا هات و (عه‌په‌فه‌ی) پێکا و کوشتی، (خه‌لیفه) په‌شو‌کا و به‌خرابی په‌نگی تی‌ک چپژا، که ته‌ماشای تیره‌که‌ی کرد له‌سه‌ری نووسرابوو: ئه‌گه‌ر خوا بیه‌وێت قه‌زا و قه‌ده‌ری خۆی جیبه‌جی ده‌کات، هۆشی خاوه‌ن عه‌قله‌کان ده‌باته‌وه،^٢ له‌و کاته‌دا (خه‌لیفه) فه‌رمانی‌کرد زیاتر کون و که‌لینه‌کان بگرن و دیواری به‌رزتر له ده‌وره‌ی کۆشکی خیلافه‌ت‌دا هه‌لبچن، به‌لام موسیبه‌ته‌که زۆر له‌مه‌ گه‌وره‌تر بوو که به‌م شیوه‌یه بگێڤ‌دریته‌وه.^٣

١ الترف ص: ٣٩-٣٧.

٢ البداية والنهاية ١٣/١٩٠، کیف دخل التتار ص: ٤٢.

٣ کیف دخل التتار ص: ٤٢.

سهرده ميک له ميژووي ئيسلامدا گوزهری کرد ژيان هه موو له دهوړه ی تاکه که سيکی وهکو (خه ليفه) يان (مه ليک) ده سوپايه وه، نه و دهوړه ی به تاقمه که سيکی وهکو وهزيرو گزيرو کوپه کانی ته نرابوو، هه موو ولات به مولگ و سامانی تاييه تی نه و داده نرا، به ئاره زووي خوی حوکمی به سهر خویان و سه روه ت و سامانیانه وه ده کرد، نه مه نه و سهرده مه بوو ماوه يه کی دوورو دريژ له خوړه لاتدا گه شايه وه و به زين و داته پينيکی بی پاده ی به سهر ژيان و دل و دهروونی نوممه تدا داسه پاند، نه م سهرده مه ناکری به سهرده ميکی ئيسلامی و سروشتی و عقلانی ناوزه د بکری، چونکه نه ئيسلام پیی پازييه و نه عه قلیش دانی پیدا ده نی، به لگو خودی ئيسلام هاتوو نه م جوړه سهرده مه بپوختی و له په گو پيشه ی ده ربیني، نه مه هه مان سهرده مه که پیغه مبه ری ئيسلامی تیدا نیردراو نه ویش ناوی نا: (سهرده می جاهیلی) و به توندی په خنه ی لیگرت، په خنه ی توندی ئاراسته ی خوسره وو قه یسه ر ده کردو دنیا په رستی و خوشگوزهرانی نه وانی به عیب و عار ناوده برد، سهرده می پابواردنی ناپه و او خوشگوزهرانی له سهر حیسابی خه لک له هه ر کات و شوینیک بیت شایانی به رده وام بوون و مانه وه نیه، نه م سهرده مه ناتوانی خوی له نښو نوممه تی ئيسلامدا بخزیني مه گه ر له حاله تیگدا نوممه ت دهستی له خو به ردا بنه وه و دهسته وستان بوویت، يان میشک و عه قلی تووشی نه خووشی بووی، يان بیرو هووشی له دهست دابی، يان دهروون و پوچی ویکرا مردبن.^۱ خوړکه ی خوشگوزهرانی ده ولته تی عه باسی داپزاندو تووشی لاوازی و زهردو زه بوونی کردو نه ی توانی خوی له به رامبه ر گه رده لووله کانی (مه غول) دا پابگریت، دومه لی گهنده لی له (به غدا ی دار السلام) ی نښه نندی خيلافه تدا سه ری هه لدا بوو، دیارده ی فیزو خو به زلزانی مه لی کایه تی و سه لته نه تدار ی سه رکویترانه به سه ریدا زال ببوو، ده سه لاتی توکهر و دهست و پیوه نده کان خوی خزاند بووه نښو کوڅکه کانی خيلافه ت، سه روه ت و سامان و شار گه یشتنه لوتکه، به خه یالدا نه ده هات خزمه تکارو توکهر و کوپله کانی کوڅکی خيلافه ت چه نده يان سه روه ت و سامان و خانوبه ره و کوڅک و ته لار هه یه، نه م نمونه یه به سه نه م پاستیه مانی پی سه لمینین:

(علاء الدین ی طبرسی ظاهري) کوپله یه ک بوو و خه ليفه کړیپووی، موچه ی سالانه ی له ده ولته تدا (۳۰۰) هه زار دینار بوو، کوڅکیکی له به غدا هه بوو که س کوڅکی ئاوی نه بوو، هه روه ها (مجاهد الدین ثایبک ی دیوداری مستنصری) یش: باشتیرین و زۆرتیرین سه روه ت و

سامانی له: (پاره و کۆيله و ولاخه به رزه و خانوبه ره و باخ و بیستان و پارچه زهوی و پێکه وه نابوو... هتد) نه وه هه ر لێگه پێ که نه وه موو پاره و زێپو زیوهی له شهوانی هاوسه رگیری کوپو کچه کانیدا خه رچی کردووه حیسابه که ی به خه یاڵدا نه ده هات.

به هه مان شیوه (عبدالمغنی کوپی فاخر) - که له ٦٤٨ کۆچی دا مردووه - له کۆشکی خیلایه تدا (شیخ الفراشین) بووه، له گه ل نه وه دا به زانسته وه خه ریک بوو به لام ژیا نێکی پاشایانه ی ده گوزه راند، نه مه له کاتی کدا مامۆستا و ئوستادانی قوتابخانه ی (المستنصریه) که به حیساب بریتی بوون له گه وره ترین زانا و له گه وره ترین زانکۆی نه وه سه رده مه دا وانه یان ده گوته وه موچه ی مانگانه یان له (١٢) دیناری تێپه ر نه ده کرد.

له لایه کی تره وه ده بینین (٤) هه زار دینار له لایه ن (شرابی) ی خزمه تکاریه وه پێشکه شی (مجاهد الدین ئایبک ی مستنصری) ی ناسرا و به (دویداری بچوک) ده کری به بۆنه ی نه نجامدانی هاوسه رگیری له گه ل کچی (بدرالدین لؤلؤ) ی حوکمرانی موسل، هه روه ها (٣) هه زار دیناریشی به سه ر وه فده که ی موسل دا دابه شکرد که بوکیان له گه ل خۆیان هینابوو.

بۆ نه وه ی مه ودا ی هه مو نه و دیارده درۆزانه و خۆده رخسته که شو فشانه و فیزو شانازیه پاشایانه مان بۆ ده رکه وێ، پێویسته ده رباره ی نه و کۆپو ئاهه نگانه شتیک بزانی که به بۆنه ی جه ژنه کان و پێوپه سمی دانانی خه لیفه و کاربه ده سته کان پێکده خران بزانی که چ له ویدا پوهی ده دا، بێگومان له و ئاهه نگانه دا خه لگ مشه وه شو ده بوون و ناگیان نه له خۆیان نه له نه نجامدانی نوێژه کانیان نه ده ما، له سالی ٦٤٠ کۆچیدا ئاهه نگێکی مه له کی له جه ژنی په مه زاندا نه نجام درا، ئاهه نگ تا شه و به رده وام بوو، خه لگ نوێژی جه ژنیان به نیتێ قه زاو گێپراهیه وه له دوا ی ئاهه نگه که و پێش نیوه شه و نه نجامدرا،^١ له کتێبی (العسجد المسوک) دا هاتوه: له ١٠/ ذی الحجة/ ٦٤٤ دا سه ریا زگه ل چوونه ده ره وه ی شار، نوێژی جه ژنیان له کاتی خۆرئا وادا نه نجامدا، به لام ماچکردنی زهوی بۆ چه ند جارێک له به رامبه ر خه لیفه دا شتیک بوو هۆگری ببوون، هه روه ها چه ندين شتی بێ له زه تتر وه کو ماچکردنی ده ست و دار و دیوارو لاشیپانه ی ده رگای مانیان و خاکی به رپێی خۆی و سمی نه سه په که ی و... هتد، نه م سه رده مه به سه رده می داگیرکردن و زه وتکردنی مو لک و سامان و خانوبه ره و زهوی و زاری خه لگ و بلا بوونه وه ی به رتیل و به رتیلکاری و له سه ر کار لابرندی کارمه ندانی به توانا و گرتن و په پێچکدانیا ن و فروشتنی - سه ره و ت و مو لک و ماله کانیان - ناوی ده رکردبوو، هه روه ها هه ر

له م سهرده مه دا: (فیرقه ی باطنیه) په ره ی سه ندبوو و ته له که بازو قوڵبریش شولیان له خواردنی مائی خه لك هه لكیشابوو، دووبه ره کی له نێوان هۆزو عه شیره ته كان ته شه نه ی كرده بوو و په وشته و خوخته كان لێك هه لوه شابوون، شهرم و شكۆ له گۆپیدا نه مابوو و خه لكی پووین له قومارخانه و مه یخانه و كه نیزه كه و چاوه شخانه كان ده كردو خه لكانی چا و چنۆكیش هه ره خه ریکی له سه ره یك دانانی مال و سامان بوون.^۱

حكومران و میرو فرمانده كان له و سهرده مه میژوویییه ته نگه تاوییه دا زۆر بایه خیایان به خۆشگوزهرانی و پۆچوون له هه وه سبازی و به ده ستخستنی پله و پۆستی به رزو پارێزگاری لێكردنی و قورغکردنی و به ده ستخستنی ژیا نێکی ئاسوده بۆ خۆیان ده دا،^۲ سوننه ت و قانونی نه گۆپی خودا: له به رامبه ر گه لانی پێشوو دا كه به ده سته كه وتنی نازو نیعه مه ته كان خۆیان لێگۆراو سه ره پێچیان كردو له شه رعی خودا دووركه وتنه وه جێبه جێ كراو به سزای له نیوچوون و داپوخان وه لامیان درایه وه، خودای به رز ده فه رموویت: ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ (هود: ۱۱۶).

واتا: (ده بوايه له نێو خه لكی سهرده مه كانی پێش ئێوه دا كه سانێکی باوه ر به رزو كرده وه باش هه بوونايه و پێشگه ریان له نانه وه ی خراپه کاری سه ر زه وی كرده بایه، ته نها كه مێك له و گه لانه نه بێت كه له ده ست پابواردنی به نا هه ق پزگارمان كردن، به لام ئه وانه ی سته میان ده كرد به دوا ی پابواردن و خۆشگوزهرانی كه وتن و تاوانبار بوون).

هه روه ها خودای به رز ده فه رموویت: ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَبْلِكَ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ (۱۱) ﴿فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ﴾ (۱۲) ﴿لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (الانبیاء: ۱۱-۱۲).

واتا: (ئێمه زۆر ئاوه دانیمان به هوی سته مکاری نێو خۆیانیا نه وه به سه ره یه كدا داپوخاندوون، دوا ی ئه وان خه لكانیکی ترمان له شوینی ئه واندانیا نه وه، هه ره كه هه ست و خوستی سه ختی سزای ئێمه یان هه ست پێكرد له ئاوه دانی ده رچوون و هه لاتن، خودا

فه‌رموی: پامه‌که‌ن، بگه‌پێنه‌وه‌ نێو‌ خۆش‌گوزه‌رانیه‌ ناپه‌وه‌که‌تان و کۆش‌ک و ته‌لاره‌کانتان، به‌لکو‌ لێپرسینه‌وه‌ و لێپێچانه‌وه‌تان له‌گه‌ڵ بکری‌ت).

هه‌روه‌ها‌ خودای به‌رزو‌ بالاده‌ست ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿وَكَاتِنَ مِنْ قَرِيبَةٍ عَنَّتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِمْ فَحَاسَبْنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَبْنَهَا عَذَابًا ثَقِيرًا ۝ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرًا خُسْرًا ۝ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَانْقَبُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَمَرُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝﴾ (الطلاق: ۸-۱۰).

واتا: (زۆر‌ ئاوه‌دانێ سه‌رپێچی فه‌رمانه‌کانی په‌روه‌ردگاریان و پێغه‌مبه‌ره‌کانیان کرد، ئێمه‌ لێپرسینه‌وه‌یه‌کی توندمان له‌گه‌ڵ کردن و سزایه‌کی سه‌خت و دژوارمان دان، سزای ده‌ره‌نجامی سه‌رپێچه‌کانیان چه‌شت، ده‌ره‌نجامی سه‌رپێچه‌کانیشیان به‌زین و زیان و دۆپان بوو، خودا - سزایه‌کی توندیشی - بۆ قیامه‌ت - بۆ ئاماده‌ کردوون، جا که‌واته‌ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی عه‌قلتان هه‌یه‌ و ئیمانتان هه‌تانه‌ له‌ خودا بترسن، خۆ خودا قورئان - ده‌ستور - ی بۆ دابه‌زاندوون).

۱۶- گه‌یشتن به‌ خالی کۆتایی لێکه‌ئوه‌شان و داروخان

له‌ بابته‌ی هۆکاره‌کانی هه‌ره‌سی ده‌وله‌تی عه‌باسیدا باسی لاوازی که‌سایه‌تی (المستعصم بالله)م کرد، به‌لام هه‌ندێک لێکۆلهره‌ولیان داوه‌ به‌رگری ئی بکه‌ن و به‌ چاکه‌ پێی هه‌لابێن و بلێن: ده‌ستی به‌ سوننه‌تی پێغه‌مبه‌روه‌ (ﷺ) گرتبوو، له‌ دژی بیدعه‌ پاده‌وه‌ستاو به‌رامبه‌ر به‌ په‌عێته‌که‌ی پیاویکی نه‌رم و هه‌لیم بوو و گرنگی به‌ کاروباری ئوممه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی ده‌وله‌ت ده‌دا... هتد.

هه‌روه‌ک مامۆستای گه‌وره‌مان بیرمه‌ندی گه‌وره‌ی ئیسلامی (ابو الحسن الندوی) له‌سه‌ر ئه‌م پرایه‌یه‌ و ئاماژه‌ی به‌وه‌ داوه‌ که‌ پینه‌دۆز به‌ پینه‌کردنی ئه‌و هه‌موو کون و دپاوه‌ زۆرانه‌ پانه‌گه‌یشتووه‌ و ده‌لی: (مستعصم) پیاویکی میژوو پاک و بیروباوه‌ر چاک بووه‌، ئه‌و داکۆکی له‌سه‌ر چاکسازی بارودۆخ و خۆش‌گوزهرانی و ئاوه‌دانێ ولات ده‌کرد، به‌لام گه‌نده‌لی ته‌واوی ژن و پیاوانی ده‌وله‌ته‌که‌ی گرتبووه‌، به‌ پاده‌یه‌ک که‌س نه‌یده‌توانی کاریگه‌ری له‌سه‌ر قه‌لاچۆکردنی هه‌بی، مه‌گه‌ر که‌سێک له‌ لایه‌ن خوداوه‌ ئیراده‌یه‌کی به‌هێزی پێی به‌خشرایه‌ت و که‌سایه‌تییه‌کی ده‌گه‌من و هه‌لکه‌وتووی بۆ دروست بووبی، کێ ده‌توانی بیته‌ به‌ریه‌ستیکی به‌هێزو له‌ پوو ئه‌و هه‌موو گه‌نده‌لی و بو‌ده‌لیه‌دا خۆپاگری و به‌سه‌ر ئه‌م بارودۆخه‌ شیواوه‌دا

زال بێت و زهوتی بکات!، له م جوړه حاله ته دا هېچ شتیک سوودی نابی، مه گه ر که له پیاوانیک که له توانایاندا ههیه سپیده سهرده مانیک تازه ههلبینن و چهند حوکومه تیک تازه له میژوودا دابه زرینن، میژوو خوی چهند باره کرده وه و دواهمین حوکمرانی دهوله تیک داپوخاو وه سفی (پاریزکاری و چاکه خوازی) ده کری، به لام نه و بنه ماله یان مهمله که ته گه یشتوته دواهمین خالی لیکه لوه شان و پوخانی، دومه لی گهنده لی به سهر جه ستهیدا زال بوو و کاسه ش پر بوو و لی پڑا، نه و کاته له وینده ری که س نهیده توانی نیوانیک له نیوان نه و حوکومه ته و نه و کوتاییه پر ئیش و ژانه بکاته قانونی ئاسمان و سروشتی شته کان به سهریدا سه پاندووه، قه ده ری خودا له سهر نه مه بوو دوا پیاو له به رامبه ر کوتایی هاتنی حوکومه ت و بنه ماله حوکمرانه کی به پر سياربی نه گه رچی پیاویکی به دین و صالحیش بووی و له پیشینه کانی خویشی زیاترو گرم و گوپتر داکۆکی له سهر چاکردنی بارودوخ و نه هیشتنی گهنده لی کردبی، بیگومان ژماره یه که له صالحانی نه و سهرده مه خویان به زانست و وانه گوته وه و به ندایه تیه وه خه ریک کردبوو، ژماره یه کی تریش خویان له گوشه ی مزگه وته کاند ته نه کردبوو، به لام گهنده لی دولینگه ی به سهر قه لاندوشانی چینی حوکمران و بوژواکاندا هینابوونه خواره وه.^۱

(ابو الحسن الخزرجی) میژوونوس له وه سفی خه لکی عیراقی نه و پوژگارده دا ده لی: نه وان گرنگیان به که رتی تاییه ت و دابرینی زهوی و زار بق خویان و که سابه ت و بازرگانی ده دا، به رژه وه ندی گشتیان پشتگوئ خستبوو، خویان به و کاروبارانه وه سه رقال ده کرد که له پوانگه ی ئاینه وه پێگه یان پی نادری، سته میان له کرێکاران و په نجه ده ران ده کردو بق خوشیان خه ریکی که له که کردن و له سهر یه کنانی بلۆکی پاره و زیپو زه به ر بوون، ده سه لاتیش له که ل کوفر سهرده گری و درێژه ده کیشی، به لام هه رگیز له که ل سته م به رده وام نابی.^۲

۱۷- پوخانی بارودوخ نیابوری:

داته پینی بارودوخ نیابوری کاریگه ریه کی له پاده به ده ری هه بوو له سهر لاوازیوونی ده وله تی عه باسی، هه ندیک له والی و حوکمرانه کان باج و خه راجیکی زوریان له سهر په عیت دانابوو، نه خشه یه کی سته مکارانه یان به زیانی گه ل و له به رژه وه ندی چینی حوکمران پیپه و ده کرد، نه مه پاسته وخق کاری کرده سهر ژیانی کشتوکالی و پیشه سازی و به ره و بی بازاری کردن، خه لک له کارکردن ده سه لمیه وه، هه ر کاتیک چینی حوکمران ده وله مه ندر ده بوون

چینی هه‌ژاران و په‌نجده‌رانیش هه‌ژارتی ده‌بوون، کاتیکیش جیهانی ئیسلامی پارچه‌پارچه بوو چهند ده‌وله‌تۆچکه‌یه‌کی بۆ دروست بوو، هه‌ر یه‌کیک له‌ والی ئه‌و ولاته‌ ده‌ستی به‌ زه‌وتکردن و ده‌ست به‌ سه‌رداگرتنی مولک و سامانی په‌عێته‌کی خۆیدا ده‌گرت، جه‌نگه‌ یه‌ک له‌ دوا یه‌که‌کانیش سه‌ری کێشا بۆ که‌مبوونه‌وه‌ی پیاوانی هێزی کار، زۆر له‌ زه‌ویه‌ کشتوکالی و مه‌زراکان به‌ به‌یاری و نه‌کیژاروی مابوونه‌وه‌، هاتنی چهند لافاو و سیلاویکی به‌رده‌وامیش ده‌شته‌کانی باشووری عێراقیان وێران کرد،^١ له‌ هاوینی ٦٤٥/ک ١٢٥٦ز بارانیکی به‌ خوهره‌زم باری و ده‌ره‌نجام سیلاویکی گه‌وره‌ی ئی که‌وته‌وه‌ و شاری (به‌غدا)ی نو‌قوم کرد، به‌ جوړیک دواجینی کۆشک و ته‌لارو نیشانه‌کانی شاری به‌ ته‌واوه‌تی داپۆشیبوو، ئه‌م لافاوه (٥٠) پۆزی په‌به‌ق درێژه‌ی کێشا، پاش ئه‌مه‌ کاری کرده‌ سه‌ر عێراق و نیوه‌ی خاکی کشتوکالی ئه‌و ولاته‌ی خه‌راپ کرد.^٢

١٨- مه‌ملانیی نیوخۆی (به‌غدا) :

دانیشتوانی به‌غدا بریتی بوو له‌ خه‌لکانی سوننه‌ و شیعه‌ و مه‌سیحی و جووله‌که‌، ئه‌مانه‌ به‌رده‌وام له‌ سه‌ر پرسه‌ ئاینیه‌کان ناکۆک بوون و ده‌رباره‌ی ئینتیمای سیاسیش هه‌ریه‌که‌ پڕوی له‌ لایه‌ک بوو، بارودۆخیکی ئاوا به‌رده‌وامیش هه‌تمه‌ن له‌ جێی خۆی ناوه‌ستیت و کاتیکی دێ ئاشوب و ئاژاوه‌ی نێوان دانیشتوانی ئی ده‌که‌وێته‌وه‌، ئه‌مه‌ و له‌ کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می (المستعصم) دا جه‌نگ و هه‌را له‌ نێوان شیعه‌ و سوننه‌ دا به‌رپا‌بوو، (خه‌لیفه‌) (ابوبکر)ی کوپی پاسپارد ناو‌بژێوانیان بکات و کۆتایی به‌ کێشه‌که‌ بێنی،^٣ (ئه‌بو به‌کری کوپی موسته‌عسه‌م) و (دویداری بچووک) چوونه‌ نێو بارودۆخه‌که‌وه‌ و پشستی سوننه‌کانیان گرت، کار به‌وه‌ گه‌یشته‌ به‌ری (که‌پخ) تالان کرا، شیعه‌کان به‌لایه‌کی گه‌وره‌یان به‌سه‌ره‌ات، (مؤیدالدین ی علقمی) به‌م داخ و خه‌فه‌ته‌وه‌ و له‌ تۆله‌ی مه‌زه‌به‌که‌ی خۆی شمشیری ته‌تاره‌کانی له‌ دژی سوننه‌کان پاست کرده‌وه‌، به‌لکو به‌ دژی شیعه‌ و جووله‌که‌ و نه‌سا‌پاش ته‌واو بوو.^٤

١٩- نا‌پاکیه‌کانی (ابن العلقمی) وه‌زیر و شیعه‌ مه‌زه‌ب :

ناوی (أبو طالب مؤيد الدين محمد) کوپی (أحمد) کوپی (علی) کوپی (أبي طالب) کوپی (العلقمی) ی به‌غدا‌یی پافیزی یه‌،^٥ (سبکی) ده‌لی: شیعه‌یه‌کی پافیزی بوو، دل و ده‌روونی

١ جهاد الممالیک ص: ٢٥٤.

٢ المصدر نفسه ص: ٢٥٤.

٣ المغول للصیاد ص: ٢٥٤.

٤ سیر اعلام النبلاء ٣٦٢/٢٣.

٥ المصدر نفسه ٣٥١/٢٣.

به‌رامبه‌ر ئیسلام و نه‌هلی ئیسلام کرد پڕ بوو له‌ بوغزو غه‌ره‌ز،^۱ (ذهبی) ده‌لی: ماوه‌ی (۱۴) سال پۆستی وه‌زاره‌تی خه‌لیفه (المستعصم) ی عه‌باسی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، له‌م ماوه‌یه‌دا فیکره‌ی پافیزه‌ی بڵاوده‌کرده‌وه‌، سوننه‌کانیش لێی نه‌قایل بوون له‌ دژی وه‌ستانه‌وه‌، ئه‌ویش سه‌ری داخست و بوغزو غه‌ره‌زی داگرت و غه‌زێ،^۲ (أبن کثیر) ده‌لی: پافیزه‌یه‌کی پیس بوو، له‌ به‌رامبه‌ر ئیسلام و نه‌هلی ئیسلامدا دلی کرمی بوو.^۳

له‌ شوینیکی تردا ده‌لی: شیعیه‌کی تۆخ و پافیزه‌یه‌کی ده‌روون پیس بوو،^۴ هه‌وله‌کانی خۆی خستنه‌ گه‌ پ بۆ ته‌فروتوناکردنی ئیسلام و وێرانکردنی به‌غدا، هه‌روه‌ک (الصفدی) ده‌لی،^۵ کافری به‌سه‌ر ئیسلام و موسلمانان وه‌رکردن و چ خراپ بوو به‌سه‌ری هێنان،^۶ (ذهبی) ده‌لی: بیریکی قوولی بۆ ئوممه‌ت هه‌لگه‌ند تا تێی بکه‌وی، خێرا خۆشی که‌وته‌ ناوی سووک و چروک بوو،^۷ هه‌نگاوه‌کانی پیلانه‌ گلاوه‌که‌ی (العقیمی):

أ- نامه‌ و نامه‌کاری: چه‌ندجار نامه‌ی بۆ (هۆلاکۆ) نووسی وه‌انی دا تا عه‌زمی جه‌زم بێت و خۆی ئازا بکات و هێرش بکاته‌ سه‌ر عێراق، که‌ داگیریشی کرد (العقیمی) ده‌سه‌لاتیکی هه‌بێت و ئامانجه‌کانی خۆی له‌م پێیه‌وه‌ جێبه‌جێ بکات.^۸

گوتراوه‌: هه‌ر جارێک بپوێستایه‌ نامه‌یه‌ک بۆ (ته‌تار) بنێرێ فێلێکی ده‌کرد، به‌لکو فێلی وای ده‌کردن به‌ خه‌یالی که‌ سدا نه‌ده‌هاتن، ده‌لێن: جارێک نه‌فه‌ره‌ نامه‌به‌ره‌که‌ بانگ ده‌کات و سه‌ری پاک بۆ ده‌تاشی، (خالکوت) چۆن ده‌کات، ئه‌ویش ئاوا به‌ نوکه‌ده‌رزێ مه‌به‌سته‌کانی خۆی له‌سه‌ر سه‌ری ده‌نوسیت و کل به‌سه‌ر جێ نووسینه‌که‌یدا — که‌ بریندار بووه‌ — ده‌پێژی، لێی ده‌گه‌پێ تا قرژی سه‌ری دێته‌وه‌ و نووسینه‌که‌ ده‌شاریته‌وه‌، ئینجا ئاماده‌ی ده‌کات و پێی ده‌لی: بپۆ تا ده‌گه‌یه‌ (ته‌تاره‌کان) پێیان بلی سه‌رت بۆ بتاشن و نامه‌که‌ی سه‌ر سه‌رت بخوێننه‌وه‌، دواپسته‌ی نامه‌که‌ ئه‌مه‌ بوو: کاغه‌زه‌که‌ بدپێن، ئه‌وانیش سه‌ریان به‌ی، ئه‌مه‌ی باسکرا ئه‌وپه‌رپی ته‌له‌که‌بازی و دۆپاوی (العقیمی) ده‌رده‌خات، بێگومان سیاسه‌تی نامه‌و

۱ طبقات الشافعية ص: ۲۶۲.

۲ سير أعلام النبلاء ۲/۳۶۲.

۳ البداية والنهاية ۱۳/۳۰۲.

۴ البداية والنهاية ۱۳/۱۹۴.

۵ الوافي بالوافيات ۱/۱۸۴، كيف دخل التتار ص: ۵۵.

۶ البداية والنهاية ۱۳/۲۰۲، كيف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ۵۵.

۷ سير أعلام النبلاء ۲/۳۶۲.

۸ المصدر نفسه ۲/۳۶۲.

نامه کاری به یه که مین ههنگاوی ئه م په یوه ندییه ناشهریفا نه حیساب ناکریت، به لکو حه تمه ن
پیشدا پڅۆشکهری تریش هه بوون، ئینجا په یوه ندییه که به م قۆناغه گه یشتوه.^١
ب - لاوازکردنی سوپا:

(إبن العلقمي) سیاسه تیکی گلاوی په چا وکردو سوپای خیلافه تی لاوازکرد، به مه ش پڼگی ی
بۆ ته تاره کان خۆش کرد تا به ئاسانی و بی گرو گرفت خۆ به (به غدا) دا بکه ن و پوویه پووی
به رگریه کی وا نه بن که شایانی ئی سله مینه وه بی، ئه مه و پیش هاتنی ته تار ژماره ی
سه ربازانی سوپای که م کرده وه و ناوی له تو ماری دیواندا په ش ده کردنه وه و موچه که ی ئی
ده برین، ئه و له م کارهیدا سه رکه وتنی به ده ست هینا: چونکه ژماره ی سه ربازانی سوپا له
سه رده می (المستنصر) دا گه یشتبووه (١٠٠) هه زار که س، به لام له سه رده می (المستعصم) دا،
(إبن العلقمي) شه و و پۆژ هه ولئى ده دا ئه م پۆژه یه دابه زینئى و له دوا پۆژه کانی ئه و سه رده مه دا
ته نها (١٠) هه زار سه ربازی ئی مایه وه، (ذهبی) ده لئى: (المستعصم) (إبن العلقمي) ی پافیزی
کرده وه زیری خۆی، ئه ویش پۆزی و پۆزیخۆی گه لو ده ولتئى ویکرا له ناو بردن، کو کردنه وه ی
سه روه ت و سامانی له بهر چا و دلی خه لیفه جوان و شیرین کردو قه باره ی سوپای پی بچوک
کرده وه و موچه ی سه ربازانی پی بری،^٢ تا بارودۆخی سه ربازانی سوپا به جوړیک شیوا و له
برسان زه بوون بوون و ده هاتنه نیو بازارو مزگه وته کانه وه و ده ستیان له بهر خه لک پان
ده کرده وه، که واته هه قی خۆی بوو شاعیران ئه وه نده شیعرانه یان پی هه لبلین و دادو فوغان و
حه یران به سه ر ئیسلام و موسلماناندا ئی بده ن،^٣ بیگومان هه موو ئه م بریاره نابه جییانه ی
خه لیفه له ژیر کاریگه ری سیاسه تی ئه م شیعه پافیزیه داخ له دلله دا بوو، (إبن کثیر) ده لئى:
(موسه عسه م) له لایه ن وه زاره ته که یه وه پاریزرا و نه بوو، چونکه وه زیریکی خوارو پڼگه
چه وتی هه بوو،^٤ له شوینیکی تر دا ده لئى: ئه و وه زیریکی خراپ بوو، له دژی خۆی و له دژی
خه لیفه و له دژی موسلمانان،^٥ کاتیک (إبن العلقمي) زانی له کاره کانی خۆی بۆته وه و
ئامانجه کانی خۆی پیکاون، نامه یه کی بۆ (ته تار) هکان نووسی و گرتن و داگیرکردنی ولاتی
له بهر دل شیرین کردن و گوئی که ئیستا پڼگا خۆش بووه و بار له باره و پی هه مواره و خه لک و

١ کیف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ٥٦.

٢ سير أعلام النبلاء ٣٧٥/٢٣.

٣ البداية والنهاية ١٣/١٩١، کیف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ٥٧.

٤ المصدر السابق نفسه ١٣/١٥٧، المصدر نفسه ص: ٥٧.

٥ المصدر السابق نفسه ١٣/٢٠١، المصدر نفسه ص: ٥٧.

سوپاش لاوازو زه بوونو بی داروباره،^۱ بهم شیوازه ده بینین که سیاسه تی (إبن العلقمی) چهنده به قولایی ناوهندی ده سه لاتدا پۆچوو و نیازو مه به سه کانیشی چهنده گلاوو بۆگهن بوون، (ولایحیق المکر السیء الا بأمله) فیلی خراپیش ته نها به سه ر خاوه نه که یدا ده شکیتته وه.^۲

ج — ناپاکی نواندن ده رهق به قازیان و زانایان و خلیفه:

سیاسه تی (إبن العلقمی) له م سنوورده دا پانه وه ستا، به لکو هه ر که (ته ته ره کان) به ره و (به غدا) هاتن، نه و یه که مین که س بوو که به خۆی و خانه واده و ته وای داروده سته و خزمه تکارو پاسه وانه کانییه وه چوو ده ره وه ی شارو پیشوازی له (هۆلاکو) کرد، پاش کۆبوونه وه ی له گه ل (هۆلاکو) هاته وه به خلیفه ی پاگه یاند که چاک وایه جه نابی (خلیفه) بچیتته لای (هۆلاکو) و بهم شیوه یه صولحی له گه ل بکات و نیوه ی عیراق بۆ (هۆلاکو) بیت و نیوه که ی تریش بۆ (خلیفه) بیت، (خلیفه) به خۆی و وه فدیکی گه وره ی (۷۰۰) که سی که له (قازی و زانایانی ئاینی و سۆفی و کاربه ده ستانی بالای ده ولت و فه رمانده پله به رزه کانی سوپا و پیا و ماقولان) پیکهاتبوو، به سواری به ره و لای (هۆلاکو) به پیکه وت، کاتیک له تاوولی (هۆلاکو) نزیک بوونه وه، نه ندامانی وه فد جگه له (خلیفه و (۱۷) که س) هه ره موویان له ولاخه کانیان دابه زیتنران و به ره و مه رگ په پینچه ک دران و ولاخه کانیشیان داگیرکران، (خلیفه) هینرایه به رده م (هۆلاکو) و نه ویش پرسیارگه لیکی زۆری ئی کرد، گو تراوه: (خلیفه) له وه لامی پرسیاره کاند به هۆی پۆزلیدانی هۆلاکو به سه ریه وه و سوکایه تی پیکردنی زمانی لال و پال ببوو قسه ی تیکه ل و پیکه ل ده کردن، ئینجا به ده سته سه رکرایی و گه مارۆ دراوی له لایه ن (نصیرالدین ی طوسی) و (إبن العلقمی) یه وه — که هه ردووکیان شیعه بوون — هینرایه وه بۆ به غدا، هه موو زیرو خشل و که لوپه له نایابه کانی کۆشکه کانی خیلافه ت تالان و برۆ کران، ئینجا نه م دوو شیعه پافیزی به (هۆلاکو) یان گوت: صولح له گه ل خلیفه نه کات، (وه زیر) گوتی: صولح کردن له سه ر نیوه یی و برابه شی هه ر یه ک دوو سال ده خایه نیت و پاشان بارودۆخ وه ک پیش خۆی ئی دیتته وه، گوتیان چاک وایه بیکوژی، ده شکوتری: (إبن العلقمی) ی وه زیرو (نصیرالدین ی طوسی) به (هۆلاکو) یان گوت: (خلیفه) بکوژه، بۆیه کاتیک (خلیفه) له به غدا گه رایه وه، (هۆلاکو) فه رمانیدا بکوژی.^۳

۱ المصدر السابق نفسه ۱۳/۱۹۲، المصدر نفسه ص: ۵۷.

۲ کیف دخل التتار ص: ۵۸.

۳ سیر اعلام النبلاء ۲۳/۱۸۲، کیف دخل التتار ص: ۵۹.

س - هاندهره کانی (ابن العلقمی):

پرسیاریکی گرنگ: (ابن العلقمی) له بهرچی ئەمە ی کرد؟ بۆچی ئەم کاره ساتە ی به سه ر (خیلافه تی عه باسی) دا هیتا؟ وه لاهمه که ی به کورتی: شیعه ی پافیزه به شیوه یه کی گشتی دل و ده روونیان به رامبه ر ئەهلی (سوننه) بۆگه نه و بیروباوه پێکی خراپیان ده ره ق هه یه و به لایانه وه ئاساییه له پیتاوی له نیویردنیان هاوکاری بۆ باوه پان بکه ن، (ابن تیمیه) ده لێ: هه ر که سێک باوه پی به عه داله تی ابوبکرو عمرو کۆچه ران و یاریده ده ران هه بیته و چۆن خودا لێیان پازی بووه ئاوا لێیان پازی بیت، به بێ ئیمانی داده نیته، به مه زه بی خۆیان ده لێن مه زه بی (جه ماوه) و هه ر که سیکیش له باز نه ی ئەم مه زه به ده رچیت خویته ی به حه لال داده نیته، پێیان په وایه ئه ژنو ژنخوازی (په رۆسه ی هاوسه رگری) له گه ل دانیشتوانی (شام و میسرو حیجاز و مه غریب و یه مه ن و عێراق و جزیره و تیکرای ولاتانی تری جیهانی ئیسلام) بکریته و ده ست کۆژیشیان به حه لال نازانن، ده لێن کافریتی ئەوانه له کافریتی جووله که و نه ساپا زۆر توختره، چونکه ئەمانه کافری په سه نن و نه وانیش هه لگه پاوه و موپته دن، ئەم (پافین) انه به گه وره ترین هاندهر داده نرێن بۆ په لاماری (جه نگیزخان) ی پاشای کافران بۆ سه ر جیهانی ئیسلام و هاتنی هۆلاکۆ بۆ ولاتی (عێراق) و داگیرکردنی (حه له ب) و تالان و به رۆی (صالحیه) و ده یان شوینی تر له لایه ن ته ته ره کانه وه، هه یان بوو له کاتی هاتنی (ته تار) دا وه زیری موسلمانان بوو، دوا ی ئەمه بوو به وه زیری ده ولته تی (ته تار) و له سه ر پۆسته که ی مایه وه، هه روه ها ده لێ: (پافیزه) (ته تار) و ده ولته تی (ته تار) یان خۆش ده وێ، چونکه ئەو ده سه لات و ده ستپۆیشته نه ی به هۆی ئەوانه وه ده ستیان ده که وێ له ده ولته تی (ئیسلام) دا ده ستیان ناکه وێ، ئەوان هاوکاری موشریک و جووله که و نه ساپان و له به ره ی جه نگی ئەوانه دان له دژی موسلمانان، گه وره ترین هۆکارو کاریگه رترین هاندهر بوون بۆ په لکێشکردنی (ته تار) هکان - پێش موسلمان بوونیان - بۆ نیو خاکی پۆژه لاتی خۆراسان و عێراق و شام، هه روه ها گه وره ترین هاوکارو پشتیوانیان بوون بۆ داگیرکردنی ولاتانی ئیسلام و کوشتن و گرتنی موسلمانان و زه وتکردنی حورمه کانیا ن، مه سه له ی (ابن العلقمی) و هاوپیته کانی له گه ل (خه لیفه) و والی (حه له ب) نیوبانگی هه یه و تیکرای خه لکی پێی زانیوه ... کاتی که موسلمانان به سه ر (نه ساپا) دا سه رده که ون (پافیزه) کان خه فته ده خۆن، به لام کاتی که (موشریک و

ش - ته‌له‌که‌بازی به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یدا ده‌شکێته‌وه:

خودای به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ (فاطر: ٤٣)، واته: (فه‌و فیل هه‌ر یه‌خه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌گری)، (ته‌تا) ه‌کان خۆیان به‌نیو (به‌غدا) دا کردو نه‌وه‌ی له‌ ده‌ستیان هات له‌ سته‌م و خراپه‌ و خۆینپێژی و به‌دپه‌وشتی و شه‌ره‌فو ناموس شکاندن کردیان، (ابن العلقمی) یش هه‌رگیز له‌مه‌ پارێزراو نه‌بوو، (ذهبی) وه‌سفیکێ پێ ورده‌کاری حال و وه‌زعی نه‌و کاته‌ی نه‌وی کردووه‌ و به‌م ده‌سته‌واژه‌ جوانه‌ ده‌ری بپه‌وه: چالێکی بۆ ئوممه‌ت هه‌لکه‌ند، خێرا بۆ خۆی که‌وته‌ ناوی و تالابی سووک و چروکیشی چه‌شکرد، پێش ئیستا که‌ به‌ پێگادا ده‌پۆشت، خۆی و تاقمه‌ سواری ه‌اوپێی به‌ تاقمه‌ سواری سولتان ده‌چوون، به‌لام ئیستا سواری ئیستر ده‌بی و به‌ ته‌نیا به‌پیدا ده‌پوات، پاش نه‌مه‌ به‌ غه‌مباری و زیانداری مرد، له‌ دواپۆیش زیاتر سه‌رشۆپ ده‌بی و تۆله‌ی زیاتری ئی ده‌کرێته‌وه.^١

(الصفدي) ده‌گێڕێته‌وه: (ابن العلقمی) له‌ کاتێکدا په‌ژێوان ببۆوه که‌ دادی نه‌ده‌دا، نه‌و نه‌م قسه‌یه‌ی زۆر دووپات ده‌کرده‌وه: (قه‌زاو قه‌ده‌ر به‌ پێچه‌وانه‌ی ئاواته‌کانم کاری خۆی کرد)، چونکه‌ سوکایه‌تی زۆری له‌ لایه‌ن ته‌ته‌ره‌ پله‌په‌سته‌ (خۆپێه‌) کانه‌وه‌ پێکرا، ده‌گێڕنه‌وه: پۆژێک له‌ باره‌گای دیوان - ی وه‌زاره‌ت له‌سه‌ر کورسی - دانیشته‌بوو، سه‌ربازێکی (ته‌ته‌ری) ساده‌ به‌ سواری و لاخه‌که‌ی، به‌ ژووردا ده‌کات و لاخه‌که‌ی له‌سه‌ر پایه‌خی وه‌زیر پاده‌گری و خۆی دانا به‌زێ، به‌ ئاره‌ووزی خۆی و تووێژی له‌گه‌ڵ وه‌زیرکرد، نه‌سه‌په‌که‌ میزی به‌ پایه‌خه‌که‌دا کردو پێشکه‌کانی به‌ر شاقه‌لی وه‌زیر که‌وتن، له‌گه‌ڵ نه‌مه‌شدا جه‌نابی وه‌زیر، چونکه‌ به‌ مرادی خۆی گه‌یبوو هێزی دانبه‌خۆدارگه‌تیی به‌کارهێنا و هێچی نه‌گوت، شیعەکانیش به‌ شێوه‌یه‌کی گه‌شتی - که‌ هه‌موویان خه‌زم و که‌سی نه‌و بوون - له‌ تاوان و دپنده‌یی ته‌تاره‌کان پارێزراو نه‌بوون، زۆر سه‌یر بوو که‌ له‌ پقی سوننه‌کان و ده‌مارگیری بۆ شیعه‌کان هه‌موو نه‌و سوکایه‌تی و تاوانانه‌ی به‌ حه‌لال داده‌نان، ده‌گێڕنه‌وه‌ یه‌کێک له‌ دانیشتوانی (به‌غدا) پێی ده‌لی: نه‌ی مه‌ولاو سه‌روه‌رمان نه‌وه‌ی به‌سه‌ر نه‌م شاره‌دا هاتوو له‌ سۆنگه‌ی پیلانی تۆوه‌ بووه‌ و تۆ کردووته، تۆ شیعه‌ی و شیعه‌گه‌ریت به‌کارهێناوه‌، به‌لام پیاو ماقولانیکی زۆری (فاطمی) که‌ هه‌ژمار ناگرێن کوژراون، ده‌ستدریژی کراوه‌ ته‌ سه‌ر ژنه‌کانیان و په‌رده‌ی کچێنی کێژگه‌لیکی زۆریان که‌ به‌س خودای به‌رز ده‌زانێ کون کراوه‌، له‌ وه‌لامدا گوتی: دواي نه‌وه‌ی (دوادار) و ه‌اوبیره‌کانی کوژران چ ده‌بی با بیی، گوێ مه‌ده‌یه‌.^٢

١ سیر اعلام النبلاء ٣٦٢/٢٣.

٢ الوافی بالوافیات ١/١٨٥.

ئەمەو (تەتەرەکان) ھێندەیان زەردو زەبوون کرد بۆ ھەر شوینێک چووبایە دەبوایە بەدوای (ابن عمران) ناویک کە وتبایە کە کاتی خۆی لە دەولەتەکە (المستعصم) دا تۆکەر بوو،^۱ (النویری) شتیکی خراپتر لەمە دەگێڕێتەو دەلی: (ھۆلاکۆ) داوای ئی دەکا بێتە لای، ھەر کە دەگاتە جی، بە بیانووی بێ وادەیی و بێ بەلێنی دەرھەق کە سێک نازو نیعمەتی بەسەردا پشتوو بەر جوینی دەدات و داوەشاوی دەکات.^۲

(السیوطی) باس دەکا کە: کاربەو ھەگیشت و ھەکو کۆیلە یەکی لێھا تبوو بە پەنگ ھەلێزپکاوی و پەژارەیی مرد.^۳ ھەرچەندە ھەلوێستی (ابن العلقمی) بە ھیچ شێوەیە ک ساغ و سەلیم نەبوو، بەلام ناتوانین ھەموو ئۆبالە کە بخەینە ئەستۆی ئەو، بەلکو خودی خەلیفە و پیاوانی دەورووبەریشی برا بەشی ئەم ھەلوێستە ی ئەو بوون، ئەمەو ھەلوێستی ئەو خەلیفە و دارودەستە کە ی ھۆکارگە لێکی تریش – کە لە باسی لەنیوچوونی دەولەتی عەباسیدا باسکران – پشکیان لەم کارەساتە دا ھەبوو، لە پاستیدا ھەلوێستی (ابن العلقمی) پارچە ی وێنە یە ک بوو^۴ لە وێنە ی ئەو ھۆکارگە لە ی بەشیان لە پوخانی دەولەتی عەباسیدا ھەبوو، (خومەینی) شانازی بە تاوانەکانی (ابن العلقمی) و (طوسی) دەکات کە لە کاتی پۆستە بەرزەکانیاندا – بە حیسابی خۆیان – بەشداری کوشتنی موسلمانانیا کردوو و بەم شێوە یە قسە دەکات: خەلک (واتە شیعی) بە لەدەستدانی (خواجە نصرالدین ی طوسی) و ھاوشێوەکانی زیانیکی گەورەیان ئی دەکەوێت، چونکە ئەمانە خزمەتی گەورەیان بە ئیسلام کرد،^۵ ئەم (خزمەتگوزاریانە) کە مێک پێش ئەو لە لایەن (خوانساری) یەو پەردەیان لەسەر ھەلدرایەو و لە باسی (نصیرالدین طوسی) دا گوئی: لە کۆی ئەو کاروبارە گرنگە بە ناویانگانی ئی گێڕدراو نەو لە لایەن (ھۆلاکۆخان) ھەو داوای لێکراو بێتە پاوێژکارو وەزیری و لەگەڵ تاقمە سوارە ی سولتانی خاوەن پشتیوان بە مەبەستی پێنمایی کردنی بەندەکان و چاکسازی و پاکسازی ولات بە لەنیو بردنی دەسەلاتی پۆلەکانی عەبباس و کۆکوژکردنی شوینکە و تووی ئەو بنەمالە بوو لە یە و پڕێترانی خوینی پیسیان بە وێنە ی ئاوی پو باران بۆ نیو ئاوی (دیجلە) و لەوێشەو بۆ نیو ئاگری دۆزەخ و خانە ی بێ خێرو بێر، بەرەو (بەغدا) ی (دار السلام) بەرێکەوت.^۶

۱ المغول في التاريخ ص: ۲۷۴، كيف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ۶۶.

۲ نهایتر العرب في فنون الادب، نقلا عن كيف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ۶۶.

۳ تاريخ الخلفاء للسيوطي ص: ۳۷۸، كيف دخل التتار بلاد المسلمين ص: ۶۶.

۴ العراق سياقات الواحدة والانقسام، بشير نافع ص: ۶۳.

۵ روضات الجنات ۶/۳۰۰-۳۰۱، أصول مذهب الشيعة للقفازي ۱۴۷۲/۳.

۶ أصول مذهب الشيعة للقفازي ۱۴۷۳/۳.

ك - (ابن طاوس) و خیلافهتی عه باسی:

(علی کوپی طاوس) له کاتی پوخانی به غدا یه کێک بوو له مه پچه عه کانی شیعه، نه و دهولهتی عه باسی به شهرعی نه ده زانی و به بیروباوه پی خۆی دهولهتیکی داگیرکه رو زهوتکه رو، ئیشی بۆ له نیوچوونی ده کردو پشتیوانی لیکردنی له به رامبه ر دوژمه کانی به په و دانده نه نا، کاتیک له سالی ٦٣٤ کۆچیداو له سه رده می (المستنصر) دا به مه به سستی چاره سه رکردنی کیشه سیاسیه کانی نیوان دهولهتی (عه باسی) و سه لته نه تی (ته تار) داوای لیکرا بیه ته نوینه ری دهولهتی عه باسی، (ابن طاوس) قایل نه بوو، چونکه نه گه ر نه مه قبول بکات نه و ده بیته نوینه ریکی هه میشه یی دهولهتی عه باسی -^١ ی زه وتکارو ناشه رعی -، کاتیکیش (به غدا) له لایه ن (مه غۆل) ه وه پوخیتر او دانیش توانی (حله) ئاواره ی (بطانج) بوون، زانا و پیشچه رموه کانی عه له وی له گه ل مجدالدین (ابن طاوس) چوونه خزمه تی (سولتان هۆلاکۆ)، داوایان لیکردو له به ری پارانه وه خوینی خۆیان و خه لکه که یان نه پێژێ، نه ویش داوایه که ی لێ وه رگرتن و تاقمه سه ربازیکی له گه ل ناردنه وه بۆ (بطانج) و هه موو خه لکه ناسراوه کانی خۆیان به گه وه ر و بچووک و مال و خیزانه وه کۆکرده وه و مالیکی زۆرو زه وه ندیان کۆکرده وه و بۆ سولتانیان نارد، به م مال و سامانه سه ری خۆیان کپیه وه.^٢

کاتیک (به غدا) به ته واهه تی ده سستی به سه ردا گیرا، هۆلاکۆ فه رمانی دا زانایان (فتوا) له سه ر نه مه به دن: کام سولتانه باشته ره؟ موسلمانن سته مکار یان بێباوه پی دادپه ره ره؟ ئینجا زانایانی کۆکرده وه، رضي الدین (علی کوپی طاوس) پێشه نگیان بوو - له لایه ن (ته تار) ه وه - پێژنی زۆری بۆ دانرابوو، که بیه نی که س وه لām ناداته وه، هاته پێشه وه و نه خشه یه کی بۆ هه لسه نگاندنی په رسیاره که دا پشت و به دووردریژی پوونی کرده وه که: سولتانن بێباوه پی دادپه ره ره له سولتانن موسلمانن سته مکار باشته ره، ئینجا نه وانی تریش قسه ی خۆیان له سه ر بابه ته که کردو وه کو نه و فتوایان دا.^٣

به ر له گرتنی به غدا، (ابن طاوس) داوای نه مانی له (هۆلاکۆ) کرد، بۆ نه م مه به سته سه ردانی کردو به گوته یه کی هه لبه ستراو به ده م (علی کوپی نه بی تالیب) ه وه عه باسیه کانی له لای نه و ناوژپا و کردن، کاتیک گه یشته مه جلیسی (هۆلاکۆ)، هۆلاکۆ پێی گوت: پیم بلێ، چۆن وێرات نامه م بۆ بنووسی و بیه ته لام، پێش نه وه بزانه کاروباری من و کاروباری

١ الفقيه والدولة، الفكر السياسي الشيعي ص: ٩٠.

٢ المصدر نفسه ص: ٩٤.

٣ المصدر نفسه ص: ٩٤.

حوکمەتە کە تان بە گوی دەگات؟ باشە ئەگەر ناشتی لە گەڵ ئە نجام دام و منیش لیڤرە پویشتم، ئە و کاتە ئێو لە خۆتان ناترسن؟! (ابن طاوس) گوتی: ئێمە پێش ئەو وەمان داوەتەو، چونکە ئە میری ئیمانداران (علی کوپی ئەبی تالیب) لە وتاریکدا فرموویەتی: زههرا، تۆ چۆزانی زههرا چیه؟ خاکیکی خاوهن دارگهزه، کۆشک و تەلاری ئی بینا دەکرین، خزمەتچی و خەزەنی زۆری ئی دەبن، پۆلەکانی عەباس تێیدا نیشتەجێ دەبن، کۆشکەکانیان دەپازێننەو، دەیکەنە مالی پابواردن و گەمی خۆیان، زۆلم و زۆر ستمی زۆری لە لایەن ستمکارانەو تێدا دەکری، پێ دەبی لە ئیمامی تاوانبار و فرماندەوی لای و زەزیری ناپاک، پۆلەکانی فارس و پۆم خزمەتیان دەکەن، ئەگەر بە چاکەیان زانی فرمان بە کردنی ناکەن، ئەگەر خراپەیان هەست پێ کرد پێشگیری لە ئە نجامدانی ناکەن، کار بەو دەگات پیاوان و ژنانیان لە گەڵ پیاوان و ژنانی دوژمنان یا ئە کسان و بەرامبەر دەبن، ئە و دەمەدا لە لایەن تورکەو پەلامار دەدرین و غەم و پەژارە هەموو لایەک دەگریتەو و گریان و واوایلاو دادو فوغان و شین و شەپۆر هەموو ئاوەدانی زههرا دەتەنیتەو، ئە و تورکانە چاویان بچووکه، پووی دەم و چاویان خرپە، پۆشاکیان ئاستە، کۆسە پیاوان، پاشایەک پێشیان دەکەوی: دەنگی گەورەیه، زەبیری بەهێزە، هیمەتی بەرزە، بە هەر شارێکدا تێپەڕی دەگری، هەر ئالایەک لە بەرامبەری هەلبدریت تایدەنەوین، واوایلا بۆ ئە و کەسە ئی لە دژی دەوستانەو، ئە و بەم شیوەیه دیت و دەپوا تا سەرکەوتن بە دەست دین،^۱ جا کاتێک ئێمە ئەو وەمان بۆ باسکرا ئیستا ئە و سیفەتانە لە ئێو وەدا بەدی دەکەین، لەبەر ئەمە هاتوینە خزمەت جەنابت و تگات ئی دەکەین، (الحلی) قسە لەسەر ئەمە دەکات و دەلی: ئەویش دلی دانەو و خۆشحالی کردن و فرمانێکی بە ناوی (ابن طاوس) وە بۆ دانیشتوانی (حله) دەرکرد و دلیای کردن کە هێرشیان ناکاتە سەر.

ئەم پێوایەتە یەکیکە لە درۆ دەلەسو بوختانەکانی شیعه بە دەم ئیمامی (علی) یەو لە پێناوی: شیواندنی میژووی عەباسیەکان لەسەر زمانی ئیمام و چاپلوسی و خۆپەپێشکردنیان بۆ لای (هۆلاکزی) بت پەرست، ئەم قسەیهی (ابن طاوس) گوتی: (هەر ئالایەک لە بەرهی دژی ئە و هەلبکری دای دەنەوین، واوایلا بۆ ئە و کەسە دوژمنایەتی ئە و دەکا، ئە و بەردەوام بەرەوپێش دەپوا تا دەرە نجام سەردەکەوی)،^۲ واقعی و راستیهکانی میژوو بە درۆی

۱ المصدر نفسه من: ۹۶.

۲ المصدر نفسه من: ۹۶.

دههه نه وه، چونكه ئالاشه كاوه كه ی (هۆلاکۆ) له جهنگی (عهین جالوت) داو له لایه ن (سیف الدین قطنی) سوننه مه زه بی سه رکرده ی سوپای (مصر) وه تیکشکینراو دانه وینرا، به هه مان شییۆه (به ره که خان) ی مه غۆلی ئامۆزای دوا ی موسلمان بوونی له جهنگی دهسته ویه خه ی خوینا ویدا به زینییکی گه وده ی به سه ر هۆلاکۆدا تۆمار کردو تالای شکستی به گه روودا کرد، به لکو (هۆلاکۆ) به خه فته و مه راقی کاره ساته که ی جهنگی (عهین جالوت) که به سه ر سه رپازه کانیدا هینرا سه ری نایه وه و مرد، به ئیزنی خودا له مه ولا خوینهر ئه م بابته له لاپه په کانی دواتردا ده خوینیتته وه.

(ابن طائوس) به فتوا یه کانی په ته تیته و گه مه ی سیاسی ده کردو ده یه ویست و نیشاندا: که (هۆلاکۆ) له خه لیفه (مستعصم) باشتره، له کاتی که دا یه که میان کافری دادپه روهر و دووه میان موسلمان ی زۆرداره، باشه عه داله ت و دادپه روهری (هۆلاکۆ) کوانی؟ ئه و جگه له پوخاندن و له نیو بردن و ناموس شکاندن و به گۆیله کردنی خه لک چ ده سته گه وتیکی تری ده بیه ریت؟ ئه م دلپیس و ده روون نه خۆشه پێی وایه: ده ستریزێی کردنه سه ر موسلمانانی سوننه و ده ولته که یان دادپه روهریه و به س، به لام هه موو په فتاره کانی (ابن طائوس) دوو پوویی و چاپلوسی بوون و له پیتاوی ئه وه دابوون تا خۆی له (هۆلاکۆ) نزیک بکاته وه، هه روها ئه و له بینه و به ره ی سیاسی دوره په ریزێی نه ده کردو به هه لویستی هه مه چه شنه به شداری ده کردو وه که ده بیه نین به چه ند پیاویه تیکی هه لبه ستر و — که باس له غه یبو وهالی نادیار ده که ن — ده چیته سه رمیزی گفت و گۆ ده یه ویت په یوه ندی دۆستانه له گه ل ده ولته تی مه غۆلی بیه ستی، ئه و پێی وایه ئه م به لگه و ده قه — هه لبه ستر وانه — ده سته به ری لابر دنی ئه و ئاسته نگانه ده که ن که شه ر لابر دنیان به زه رووری ده زانی.^۱

بیگومان که سه دیاره کانی شیعه له و قۆناغه دا وه کو: (ابن طائوسی حیللی، العلقمی و نصیر الطوسی و هی تریش) یه کێک بوون له هۆکاره کاریگه ره کانی پوخانی (ده ولته تی عه باسی)، ئه وان ئاماده و چه ک له سه ر شان بوون له سه ر حیسابی کۆتایی پیه یتانی عه باسیه کان هه لسوکه وت له گه ل (مه غۆل) بکه ن و په یوه ندی به هیزو پته ویان له گه ل بیه ستن.

۲۰- ئه زموون دیده یی ئه سپ سوارانی (ته تار) و هیزو پییزی ئیمپراتۆریه تی (مه غۆل):

پێویسته ئه وه فه رامۆش نه که ی: که ئه سپ سواره کانی مه غۆل له جهنگ و کوشتر راهات بوون و نه زموونی زۆریان دیبو و ده ستیان به ئامرازه ماده کان و ته وای هۆکاره کانی

برښنه وه و سهرکه و تن گرتبو له : (سهرکردایه تیه کی کار دروست و حکیم، دیاربوونی نامانچ، ناماده کردنی تاکه کان و جه ختکردنه وه ی په کبوون و په کیټی پیزه کان، دهسه لاتی یاسا، دابه شکردنی پۆل گیتان، نه خشه ی ساغ و سه لیم، به پړوه به رایه تی سهرکه و توو، پڅخستنی دامه زراو، کومه کی نابووری، پړوپاگه نده ی پاگه یانندن بۆ سوپاکه یان، وریایی و هوشداری ته واول به رامبه ر دوژمن و ده یان هۆکاری تریش) که هر هه موویان ده بڼه نیشانه و به لگه ی پراها تووی و لپها تووی نه سپ سوارانی (مه غول) له گوړه پانه کانی جهنگدا، نه مانه گرنکترین هۆکاره کانی پمانی ده وله تی عه باسی بوون، که هر هه موویان تیکه لکیشی په کتر بوون و په یوه ندیان به په کتره وه هه یه و کاریگری پیچه وانه شیان به سهر په کتره وه هه یه، بۆ وینه هۆکاری (ثانیی) کار له هۆکاری سهر بازی ده کات و نه ویش به پیچه وانه وه کاری تیده کاته وه و هره وه ها.

لیکولینه وه ی هۆکاره کانی پوخانی ده وله تان و دامه زراویان په کیکه له کاره هه ره گرنگو پړپایه خه کان که نوممه تی نیسلامی له جیبه جیکردنی پړوسه شارستانی تیه که یدا پڼویستی پی ده بیټ و که سهرکردایه تی کردنی مړوا تیه تی و پابه رایه تی کردنی جیهان به پڼه وه ی په روه ردگار به نامانچ ده گری.

هه شتم: نه نجامه کانی پووخانی (به غدا):

پووخانی به غدا و له نیوچوونی خیلافه تی عه باسی - که زیاتر له (۵) سه ده دریژهی کیشا - له پیزی پووداوه هه ره گه وره کانی میژوو ده ژمیردری و خراپترین کاریگری له سهر دل و ده روونی موسلمانان دانا و زلله یه کی توند و تیژ بوو بهر پوومه تیان که وت و نه هه م تیه کی ناخوش بوو به سهر سهر یاندا هات، چونکه له م کاره ساته دا له لایه ن نه و مه غوله بی باوه پو بته رستانه وه حه یاو حورمه تیان شکیترا، که بړنده ترین خه نجه ریان له پاش شانی خیلافه ت و بڼه ماله ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) دا، که واته هیچ سه یر نیه که نه نجامی مه تر سیداریشی لی که وتبڼه وه،^۱ له م چهند خالانده نه نجامه کان کورت ده که ینه وه:

۱- نه مانی دهسه لاتی روحی و نه ده بی:

موسلمانان به گشتی له سهر نه و باوه په بوون خیلافه ت سومبولی ته واوله تانی نیسلامیه و پڼویسته هه میسه پاره ستاوو پی چه سپاو بی، به چاری پړزو شکوه ته ماشای (خه لیفه) یان ده کرد، له سهری هه موو نه مانه شه وه پڼگه ثابینه کی کاریگریه کی په کجار

قولی له سه ره ناوی هه مووان هه بوو، هه رچه نده ماوهی چهند سه دهیه ک بوو خیلافهت به شیککی گه وره ی ده سه لاتی مادی خۆی له ده ستدا بوو، به لام له به رامبه ره مه دا ده سه لاتی پوچی و نه ده بی هه میشه له زیاده بووندا بوو، کاتیکیش (به غدا) پوخواو (خه لیفه) کوژرا، نه م ده سه لاته ش کوژای پنهات و پیگه ئاینیه که ی پایته ختیش که له لوتکه دا بوو دا پرما.^١

٢- (به غدا) شاری ناسه ره کی:

پیش هتیره که ی مه غۆل (به غدا) مه لبه ندی چالاکیه سیاسیه کانی ته واوی ولاتانی خۆره لاتی ئیسلامی بوو، نوینه رانی حوکمران و میره کان به پیشه نگی خۆیان داده ناو، په یوه ندیه کانی نیوان به غداو پایته ختی هه ریمه کان به رقه رار بوو، به لام کاتیکی که وته ده سته مه غۆل، بوو به شاریکی ناسه ره کی، والیه کیان به سه ره وه داده ناو به س، هه موو چالاکیه سیاسیه کان بۆ شاره کانی باکووری (نازه ربایجان) گوازانه وه، چونکه له ویدا پۆلی پایته خته کان ده گێردراو، به مه به غدا بایه خی سیاسی له ده ستدا، (رنیسمان) ده لی: به غدا به ره به ره له پاک و خاویتی و پیکوپیکیدا به ره و سه رده مه کۆنه کانی ده چۆوه، به جوړیک دوا ی تیپه رینی (٤) سال قه باره که ی بۆ ١٠/١ ی پیشدا بچوک بۆوه و وینه ی شاریکی بچوکی لیتهات له نیو هه ریمیکدا،^٢ به پووخانی به غدا خۆره لاتی ئیسلامی به گشتی چوه نیو سه رده میکی تازه وه و دوا ی (هۆلاکۆ) کوپه کانی حوکمیان تیدا ده گێرا، نه وانیش پله به پله خۆیان له ده سه لاتی (مه غۆل) پچراندو په یوه ندیان به (قه پاکوپم) ی پایته ختی نیمه پراتۆریه ته وه نه ما، ده وله تیکی سه ره به خۆیان به ناوی ده وله تی (ئیلخانی) له (ئیران) دامه زراند.^٣

٢- هه ره سی زانسته کان و جیگه و پیگه ی زمانی عه ره بی:

به غدا مه لبه ندیکی گرنکی زانسته و نه ده بو هونه ر بوو به هه موو لقو پۆپه کانیانه وه، زانایان و قوتابیان به مه به سته به هه ره مه ندبوون له پۆشنه بییه ئیسلامیه که ی به غدا به لیشاو پووین تیده کرد، بۆیه نه م شاره پر ببوو له زانا و نه دیب و فه یله سوف و شاعیر، هه موو نه مانه له تیکرایی گۆشه و که ناره کانی خۆره لاتی ئیسلامیدا ده بوونه ئوستاد و پیشه نگی فیرخوازانی زانسته و نه ده ب، کاتیکی نه م نه گبه تی و نه هه مه تیه ی له لایه مه غۆله کانه وه به سه رهات، هه زاران زاناو شاعیر کوژران و نه وانه ی ده ربازیان بوو ئاواره بوون و په نایان بۆ

١ المصدر نفسه ص: ٢٨٠.

٢ المصدر نفسه ص: ٢٨٠، تاریخ الحروب الصلیبیه ٥٢٢/٣.

٣ المغول للصیاد ص: ٢٨٠.

میسرو شامو شوینی تر برد،^۱ کتیبخانه کان سوټنران و قوتاخانه و په یمانگاگان پوځنران و هموو نه شوینه واره ئیسلامیانه ی هونه رهنه دانی موسلمان له داهینانیا اندا ځویان ماندوو کړدوو و کاتیکی زوریان تیدا سهر ف کړدوو له نیوبران و له گه ل ځاک و ځول و ردو خاش کران، کورته ی قسان نه وه یه: پوځانی (به غدا) دوی پوځانی (بوخارا و نه یسا بورو په ی و شاره کانی تری) جیهانی زانست و هونه رو نه ده ب، له پاستیدا تاوانیکی گه وره بو و دهره ق به شارستانی و پوځنبری نه نجام درا، چونکه به م کاره ساته (زمانی عره بی) جیگه و پیگه ی ځوی له تیکرای گورپه پانه کانی پوځنبری و زانستی و نه ده بی له ده ستدا و (زمانی فارسی) به سهر (زمانی عره بی) یدا زال کرا، هرچنده نه م زمانه و هکو زمانیکی زانستی و نه ده بی له (نیران) دا مایه وه و نه دیان و نو سه رانی ئیرانی له بواره کانی فیروون و پی نویسنیدا نه یان توانی ده ست به رداری بن، به لام زیاتر بایه خیان به زمانی فارسی ده دا، چونکه له و کاته دا نه م زمانه نه یده توانی ئاره زووه کانی خه لک تیر بکات و له گه ل ه ست و نه ستی نه وان بیته وه، (بروان) ده لی: پوځانی (به غدا) و هکو پایته ختی موسلمانان و گچکه کړدنه وه ی بۆ شاریکی ناوچه یی، زه بریکی گورچوپر بوو شاپه گی په یوه ندی په کیتی نوممه تانی ئیسلامی – نه و کاته ی – پچراند، هره ها جیگه و پیگه ی (زمانی عره بی) یش له (نیران) زه بریکی پشتشکینی به رکه وت و به کاره یتانی له زانسته کانی فیه د کورت ه لئیرا، کاتیک ده گه یه کۆتایی سه ده ی (۱۳) ی زاینی (۷) کۆچی و ته ماشایه کی نه و کتیبانه ده که ین له (نیران) دا نوسراون و دانراون، کتیبی عره بیمان به ده گمه ن دینه به رچاو.^۲

۱. خوشی و شادی نه سرانیه کان:

نه سرانیه کان له م هیرشانه ی دوايه دا هاوکارو پشتیوانی (ته تار) بوون، پاشاکانی (نه رمینیا و که پچ) و میری (نه تکیه) هاتبوونه به رهی نه وانه وه، بویه نه وان به م کاره ساته دلخوش بوون و شادومانی چوار لای جیهانی نه سرانی گرتو وه، له کاتیکیشدا بینیان ته تاره کان واده کانیان به جی دین له پاراستنی سهر و مال و نامووسی مه سیحیه کانی به غدا، هینده ی دیکه څو شحال بوون، جگه له مه ش (هولاک) چه ند دیاریه کی گرانبه های پیشکشی (ماکیکا) ی به تپکی نه سرانی کړدو و په کیک له کۆشکه گه وره کانی خیلافه تی عه باسی هه لکه و تووی سهر پوویاری دیجله ی پتدا و کړدی به نه دما می جلیسی حوکی تازه و پاویژکاری تایبه ت و که سی هره نزیکي ځوی له به غدا.^۳

۱ المصدر نفسه.

۲ تاریخ الادب في ایران ص: ۵۶۴، المغول ص: ۱۸۱.

۳ قصة التتار ص: ۱۶۹.

مه‌سیحیه‌کان به پووخانی به‌غداو نه‌مانی ده‌وله‌تی عه‌باسی شادیان گێڤاو هه‌له‌له‌ی سه‌رکه‌وتنیان بۆ (هۆلاکۆ) و (دوقوزخاتوون)ی هاوسه‌ره مه‌سیحیه‌که‌ی ئی ده‌داو حیسابی (قوسه‌نتین و هیلینا)یان بۆ ده‌کردن و ده‌یانگوت ئه‌م دوانه هه‌ر ده‌لێتی خودا نارادوونی تا تۆله له دوزمه‌کانی مه‌سیح بکه‌نه‌وه.^١ به‌لام شادی و خوشی مه‌سیحیه‌کان زۆر درێژه‌ی نه‌کیشاو هینده‌ی نه‌خایاند موسلمانان به سه‌رکردایه‌تی (سیف الدین قطن) و له سالی ٦٥٨ گۆچیداو له جه‌نگی (عه‌ین جالوت) دا ته‌تاره پشت و په‌نایه‌کانی ئه‌وانیان تیکۆپێک شکاندن، به ئیزنی خودا له‌مه‌ولا باسی لێوه ده‌کری.

٥- قاهره ده‌بیته پایته‌ختی خیلافه‌ت:

پووخانی به‌غداو نه‌مانی ده‌وله‌تی عه‌باسی کاریگه‌ری گه‌وره‌ی له‌سه‌ر دڵ و هه‌ناوی موسلمانان دانا، نه‌بوونی (خه‌لیفه)یه‌ک و خالی بوونی جێگه و پێگه به‌رزو پووخانیه‌که‌ی بۆشاییه‌کی گه‌وره‌ی له‌به‌ر چاوان دروست کرد، کاتیکی (ظاهر بیهرس)ی سولتانی ده‌وله‌تی (مه‌مالیک) چوه سه‌ر ته‌ختی سه‌لته‌نه‌تی (میسر) گه‌راگه‌را تا یه‌کیکی له ئه‌ندامانی بنه‌ماله‌ی (عه‌باسی) دۆزیه‌وه و له سالی ٦٥٩/ک/١٢٦٠زیداو له میسر کردی به (خه‌لیفه)، به‌م شێوه‌یه سه‌رله‌نوێ خیلافه‌تی عه‌باسی له (میسر) سه‌ری هه‌لدایه‌وه و هه‌مان شێوه ده‌سه‌لاته پوخی و مه‌عه‌ویه‌که‌ی پێشدا ی له (قاهره) بۆ گێڤدرایه‌وه و چالاکیه‌ سیاسی و پۆشنه‌ریه‌کانیش بۆ و ولاته گوازانیه‌وه، (ظاهر بیهرس) به مه‌به‌ستی وه‌رگرتنی سیفه‌تی شه‌ری بۆ ده‌وله‌ته‌که‌ی و فراوانکردنی ده‌سه‌لاتی له‌پێی (خه‌لیفه) - به‌و ئیعتیباره‌ی پارێزه‌ری ئاینه - هه‌ستا خیلافه‌تی عه‌باسی له (میسر) دا زیندوو کرده‌وه،^٢ ئه‌م بارودۆخه به‌م شێوه‌یه تا سالی ٩٢٣/ک/١٥١٧ز له ولاتی میسر دا به‌رقه‌رار بوو، له‌و ساڵه‌دا سولتان سه‌لیمی عوسمانی ده‌ستی به‌سه‌ردا گرت و خیلافه‌تی عه‌باسی هه‌لوه‌شاندیه‌وه و جاریکی تر مه‌لّه‌ندی خیلافه‌ت له (قاهره) وه بۆ (قوسه‌نتینیه)ی پایته‌ختی عوسمانیه‌کان گوازانیه‌وه.^٣

٦- ته‌شه‌نه‌کردنی شیهه‌گه‌ری:

پووخانی به‌غدا کاریگه‌ری زۆری له‌سه‌ر بلۆبوونه‌وه‌ی شیهه‌گه‌ری دانا، وه‌کو زانراوه خیلافه‌تی عه‌باسی سوننه مه‌زه‌ب له سه‌رده‌مانی خۆیدا سه‌رکوتی شیهه‌گه‌ری ده‌کردو له

١ المغول للصیاد ص: ١٨٢، تاریخ الحروب الصلیبیة ٥٢٢/٣.

٢ النظم الاسلامیة ص: ١٣٠، حسن ابراهیم حسن.

٣ المغول للصیاد ص: ٢٨٣.

ناوچه کانی (نێران) و شوێنانی تریش سنووریکی له بهردهم بڵاوبوونهوهی مهزهبی ناوبراودا دانابوو، بهلام لهگهڵ له نێوچوونی خیلانهتی عهباسی و له ئه نجامی زیادبوونی دهسهلاتی پیاوانی شیععه له نێو نێوهندهکانی حکومهتی مهغولیدا وهکو (نصیرالدین الطوسی) ی پاویژکاری (هۆلاکۆ) و (مؤیدالدین العلقمی) ی وهزیری پێشدا ی خلیفه و حوکمداری (مهغول) ی (بهغدا) دوا ی پوخانی، به شیوهیهکی چاوه پوان نهکراو شیععه گهڕی لهو ناوچانهدا تهشه نهی کردو بڵاوبۆوه.

وێرانی ئه مهش ئه وه مه سیحیانهی له داگیرکردنی (بهغدا) و پوخانی دهوڵهتی عهباسیدا پشتیوانی (هۆلاکۆ) یان کرد دهسهلاتی زۆریان پێدراو له سه ر حیسابی موسلمانانی ئه و ناوچانه پۆستی بهرزو بالایان وهگرتن، به تاییه تیش (دوقوزخاتوون) ی هاوسه ری (هۆلاکۆ) (مه سیحی نه ستوپی) بوو وهست و سۆزی له بهرامبه ر مه سیحیه کانی خۆره لات ده بزواو له لای (هۆلاکۆ) ی هاوسه ری کاری بۆ ده کردن و پله و پایه ی بهرز ده کردنه وه.^١

٧- ته قینه وهی وهی ئوممهت (قانونی به رهنگاری بوونه وه):

ئوممهت ههستی کرد مه ترسیه کی گه وه یه خه ی ئاین و ئیمان ه که ی گرتوه، له بهر ئه مه خۆی بۆ تۆله سه ندنه وه له مه غوله کان سازدا یه وه له گو په پانی (عهین جالوت) داو به سه رکردایه تی (سیف الدین قطن) به رهنگاریان بۆوه و- تیکوپێکی شکاندن -، ئه وه ی جێی سه رنجه: ئه م جهنگه هه ر له خۆراو له ئه نجامی دهست به تالی و بی کاری پووی نه دا، له جهنگی (بهغدا) جودا نه بوو، چونکه به س دوو سال که وتبووه نێوانیانه وه ئه م دوو ساله سه رده می وهستان و تیوه پامان و ناشتی و سازش نه بوو، نه خێر، به لکو هه موو جهنگه کان ئه لقه ی زنجیرێکی نه پساو بوون و جهنگی (عهین جالوت) یش به ره مه میکی سه روشتی و نه نجامی جهنگه کانی پێشوو بوو و به س، چونکه ئه م جهنگه زه برێکی گورچوپر بوو بۆ ته ته ره کان و دوا ی ئه وه به پاوه ستاوی و پێ چه سپاوی نه مانه وه،^٢ هه ره ها پێگه ی چوونه (عهین جالوت) هه روا ئاسان و ساده نه بوو، به لکو هه زاران شه هیدی پێگه ی خودا که بۆ ئه و ی به پێگه وتن توسکاییه ک ئومیدی سه رکه وتن و ده ریا زبوونیان له هۆشدا نه بوو، به لام به خاتری ئه وه نموونه یه کی به رزی ئازایه تی نیان بده ن و، بینه پێشهنگی وه چه ی دوا ی خۆیان و، به ئومیدی ئه وه ش به به لگه وه به لقای په ره رگا ر بگه ن، پێگه ی شه هادتیان هه لبژارد،^٣ له مه ولا به ئیزنی خودا باسی لێوه ده کری.

١ جهاد المالیک ص: ٦٤.

٢ نهو رویه جدیدة للتاریخ الاسلامی ص: ١٤٨، د. عبدالعظیم.

٣ المصدر نفسه ص: ١٥٤.

۱- له دایک بوونی (عوسمانی یه کهم) ی دامه زیننه ری دهولته تی عوسمانی له سالی ۶۵۶ک:

هاوکات له که ل پوخانی دهولته تی عه باسی له سالی ۶۵۶ک/ ۱۲۵۸ز، (عوسمان) ی کوپی (توغبول) ی دامه زیننه ری دهولته تی (عوسمانی) له دایک بوو، ئوممهت به هوی گوناو تاوانه کانی خویه وه لاواز بوو و ئه م کاره ساته سامناکه ی به سه رهات و مه غوله کان به سه ریدا زال بوون و شه ره فو ناموسی لی هه تک کردن و خویتنی پشتن و خه لکی نۆزی لی کوشتن و سه روه ت و سامانی لی تالان کردن و شارو ئاوه دانیه کانی لی ویران کردن، به لی، له نیو ئه م دارو په رده پوخاوو خویته پزاوو لاشه هه نجن هه نجن کراوه ی ئوممه تدا (عوسمان) ی دامه زیننه ری دهولته تی (عوسمانی) له دایک بوو، ئه م خوی له خۆیدا واتایه کی ناسک و پرشنگداره له سه ر ئه م: ئه که رچی ئوممه ت که یشتوته دواخالی لاوازی و زه بوونی و دهسته پاچه یی، به لام ده بی لیره دا هه نگاو هه لئینته وه و ده ست به خۆ دارپشتن و چه قانده وه ی پایه کانی ده سه لات بکاته وه و هه موو که وتنی ک ده بی ت هه ستانه وه یه کی به دوا دا بی ت، ئه م وانا ناسک و پرشنگداره یه کی که له حیکمه ت و خواست و ویسته کانی خودای کار به جی، خودای به رز ده فه رمو بی ت:

﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدْرِغُ آبَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ (القصص: ۴)، واته: (فیرعه ون له سه ر خا ک - ی میسر - پۆزی ده سه لات ی لیده دا، خه لکی ئه ویی کرد بووه تاقم تاقم، تاقمه یه کی ئه و خه لکه ی - که به نو ئیسرا ئیلی بوون - ده چه وسانده وه، نیره وه زه کانی لی ده کوشتن، مییه کانی ده هیشتنه وه، ئه و - فیرعه ونه - له پیزی خراپه کاران بوو).

هه روه ها خودای پاک و به رز فه رمو ی: ﴿وَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ (القصص: ۲۵)، واته: (ویستمان چاکه ی خۆمان له به رام به ر ئه و چه وساوانه ی نیو ئه و ولاته بنوینین و بیانکه ی به پی شه وای خه لک و میراتگری ده سه لات ی فیرعه ون و له سه ر زه مینیشدا ده سه لات دارو پی چه سپاویان بکه ین).

له دایک بوونی (موسا) علیه السلام موژده ی ده ستپیکردنی پزگاری بوون و ده سه لات دار بوونی به نی ئیسرا ئیلی دا، هه رچه نده خودای بالاده ست ده توانی له ماوه ی نیوان چی شه نگاو و خۆرئا و ابو نی کدا ده سه لات به به نده کانی خۆی بدا، به لکو له ماوه ی چا و تروکانیکدا ده توانی

ئەمە بکا، بەلام خودا دەیهوێت ئێمه پێبازە شەریعهکان و سوننه ته که وێهه کان بناسین و
 حیسابیان بۆ بکهین و دان به خودابگیرین و له سەر ئاینه که ی خودا بمینینه وه، هەر کاتیکیش
 خودا خواستی له سەر هاتنه وه ی شتیك بوو ئەوا هۆکارهکانی ههنگاو به ههنگاو و به پرز -
 نهك به یه کجار - بۆ ده په خستنی و ده سازینی، هەر به له دایکبوونی (عوسمانی) سه رکرده
 له سالی پوخانی ده ولته ی عه باسیدا، پایهکانی ده سه لاتی ده ولته ی (عوسمانی) سه ریان له
 خاک ده رهیتنا و به پێگه یشتنی ئه و ده ولته که ش دامه زرا.^١

٩- هه لۆیستی شاعیران له به رامبه ر پوخانی (به غدا):

ئەم کاره ساته گه وره دل و ده روونی ته واوی موسلمانانی هه ژاند، شاعیران له م نێوه دا له
 هه موو لایه ك زیاتر دل و ده روونیان هه ژا، له به ر ئەم ده ستیان به هۆنینه وه ی هۆنراوه ی
 خه فه تاوی کرد و وینای ئه و واقیعه تفت و تاله یان ده کرد که به سه ر ئیسلام و ده ولته که یاندا
 هاتبوو: له نێو ئەم شاعیرانه دا:

١- تقي الدين ی کوی ی ابی اليسر: ئه و به م شیوازه به سه ر به غدا هه لده لێ:

لَسَائِلُ الدَّمْعِ عَنْ بَغْدَادَ أَخْبَارُ	فَمَا وَقُوفُكَ وَالْأَحْبَابُ قَدْ سَارُوا
يَا زَائِرِينَ إِلَى الزُّورِ لَا تَفِدُوا	فَمَا بِذَاكَ الْجَمَى وَالذَّارَ دِيَّارُ
تَاجُ الْخِلَافَةِ وَالرِّيعِ الَّذِي شَرُفَتْ	بِهِ الْمَعَالِمُ قَدْ عَفَاهُ إِقْفَارُ
أَضْحَى لِعَصْفِ الْبِلَى فِي رِبْعِهِ اثَرُ	وَلِلدَّمْعِ عَلَى الْأَثَارِ آثَارُ
يَا نَارَ قَلْبِي مِنْ نَارِ لَحْرِبٍ وَغَى	شَبِتَ عَلَيْهِ وَوَافِي الرَّبْعِ اعْصَارُ
عَلَا الصَّلِيبَ عَلَى أَعْلَى مَنَابِرِهَا	وَقَامَ بِالْأَمْرِ مَنْ يَحْوِيهِ زَنْجَارُ
وَكَمْ حَرِيمٍ سَبَتْهُ التَّرْكُ غَاصِبَةٌ	وَكَانَ مِنْ دُونِ ذَاكَ السِّتْرِ أَسْتَارُ
وَكَمْ بَدُورٍ عَلَى الْبَدْرِيةِ إِنْخَسَفَتْ؟	وَلَمْ يُعَدِّ لِبَدُورٍ مِنْهُ إِبْدَارُ
وَكَمْ ذَخَائِرُ أَضْحَتْ وَهِيَ شَائِعَةٌ	مِنْ النَّهَابِ وَقَدْ حَازَتْهُ كِفَارُ
وَكَمْ حَدُودٍ أَقِيمَتْ مِنْ سَيُوفِهِمْ	عَلَى الرِّقَابِ وَحَطَّتْ فِيهِ أَوْزَارُ
نَادَيْتِ وَالسَّبْبِيَّ مَهْتُوكَ تَجَرَّهْمَ	إِلَى السِّفَاحِ مِنَ الْأَعْدَاءِ دَعَارُ

١ الدولة العثمانية للصلاحي ص: ٤٧.

٢ شذرات الذهب ٤٦٩/٧.

٣ المصدر نفسه ٤٧٠/٧.

ب - شمس الدين الكوفي الواعظ: ئەویش دەلی:

عەندى لأجل فراقكم آلام
من كان مثلي للحبيب مفارقاً
نعم المساعد دمعى الجارى على
ويذيب روى نوح كل حمامة
ان كنت مثلي للأحبة فاقداً
قف في دار الظاعنين ونادهما
أعرضت عنك لأنهم مذ أعرضوا
يادار أين زمان ربيعك مونقاً
يادار مذ أفلت نجومك عمناً
فلبعدهم قُرب الردى ولفقدهم
فمتى قبلت من الأعادي ساكناً
ياسادتي اما الفؤاد فشيق
والدار مذ عدمت جمال وجوهكم
لاحظ فيها للعيون
تا دهلی:

يا غائبين وفي الفؤاد لبعدهم
لا كُتِبَكم تأتي ولا أخباركم
أقصتكم الدنيا عليّ وكلما
ولقيت من صرف الزمان وحوره
يا ليت شعري كيف حال أحبتي
مالي أنيس غير بيت قاله
ولله ما اخترت الفراق وإنما

نار لها بين الضلوع ضرام
تروى ولا تُدنيكم الأحلام
جَدُّ النوى لَعِبَت بي الأسقام
مالم تُخِيلَه لِي الأوهام
وبأي أرض خيموا وأقاموا
صَبَّ رمته من الفراق سهام
حكمت عليّ بذلك الأيام

جگە لە شاعیرانی عەرەب شاعیرانی ناعەرەبیش بەشدارى ئەم خەفەت و ناسۆرەیان
کردوووە بە سۆزە و دەشعیری ناسکیان بەسەر بەغداو خیاڵەت و خەلیفەدا هەلگوتوون،
(سەدی شیرازی) گەرە شاعیری فارس کە لە و سەر دەرەمەدا لە شارى (شیران) ژیاوە و لە

گۆرپه پانی جهنگ دور بووه، به لام وهکو تیغی په سه ن خۆی له کالان پانه گرتوووه به فارسی هۆنراوه یه کی پر سۆزو خرۆشی به سهر (المستعصم) ی خه لیفه دا هه لگوتوووه له ماوه ی شیعره کهیدا داخو خه فه تی خۆی له به رامبه ر له نیوچوونی خیلافه تی عه باسیدا ده رپریوه و ده لی:

هه قه ئاسمان فرمیسکی خوین به سهر زه ویدا بریژی

له سوئی موسته عسه م و خیلافه ته که ی بخرۆشیت و به ژئی

به هه مان شیوه و سه باره ت به م بابه ته هۆنراوه یه کی تری - که به هۆنراوه هه ره جوانه کانی داده نری - به زمانی عه ره بی نووسیوه، هه روه کو ئه وه ئه و به م دوو هۆنراوه یه ی ویستییتی به جیهانی نیشان بدا که خیلافه تی عه باسی هی هه موو موسلمانان بووه چ عه ره ب چ فارس و هه روه ها، ئه و به عه ره بی ئاوا ده لی:

حبست بجفني المدامع لاتجري

فلما طغى الماء إستطال على السكر

نسیم صبا بغداد بعد خرابها

تمنيت لو كانت تمر على قبری^۱

فەسلى سېھەم

بەرپا بوونی دەولەتی (مەمالیک)

باسی یەكەم: بنەچەكەى مەمالیک و چۆنیەتی پیگە یشتیان

یەكەم: (مەمالیک) کیڤ؟

(مەمالیک) وشە یەکی عەرەبیە و لە کوردیدا بە واتای (کۆیلەکان) دێت و کۆی وشەى (مملوک = کۆیلە) یە. (مەمالیک): لە پستەى ئەو کۆیلانە بوون کە لە سەردەمانى کۆمەلگا دێرینەکاندا کپین و فرۆشتنیاں پى دەکراو لە کارى ھەمەجۆردا پۆلیان پى دەگێرپان، بۆ یەكەمین جار لە سەردەمى دەولەتی (ئەمەوی)یدا کۆیلە تورکەکان لە خزمەتی سەربازیدا بەکارھێنران، (طبری) بۆمان باس دەکا: کە (نصرى کۆپى سیارى والى ئەمەوی لە خۆراسان (۱۰۰۰) کۆیلەى تورکی کپین و چەك و ئەسپى پێدان،^۱ ولاتى (ئەودىو پووبار) سەرچاوەى سەرەکی کۆیلەى تورک بوو،^۲ لەو سەردەمەدا ئەم کۆیلانە جگە لە خزمەتی سەربازى لە زۆرینەى کاروبارەکانى تری دەولەتیشدا کاریان پى سپێردرابوو،^۳ فرۆشگاگانى کۆیلەى سبى لەنیوەدوورگەى (قەپم) و ولاتانى (قەوقان) و (قەفقاچ) و ئاسیای بچووک) و (تورکستان) و (ئەودىو پووبار) بەرفراوان کران، لەنیو ئەم کۆیلانەدا پەگەزەکانى (تورک و شەراکیسە و پۆم و کورد و ئەوروپیش) بەرچا دەکەوتن.^۴

خەلیفە (المعتصم) ی عەباسى (۲۱۸-۲۲۷/۸۳۲-۸۴۲ز) یەكەم کەس بوو فیرقەى سەربازى گەرەى لى دروست کردوون و لەجیى ئەو عەرەبانەدا ناوی تۆمار کردن کە ناوی لە تۆمارى سەربازیدا سەپبوونەو،^۵ ژمارەى کۆیلەکانى (موعتسەم) گەیشتبوو دەیان ھەزارو بەغداى لى پەركردبوون و سەرى کیشابوو بۆ ئەو لەسەر پێگاوبانەکان لەگەڵ خەلگ

۱ تاریخ الطبري، عصر الدولة الاموية، نقلا عن بيت المقدس د. النقر ص: ۴۷.

۲ تاریخ بیت المقدس فی العصر المملوکی، د. النقر ص: ۴۷.

۳ تاریخ المغول والممالیک ص: ۶۱-۶۲، تاریخ بیت المقدس ص: ۴۷.

۴ المصدر نفسه ص: ۶۱.

۵ تاریخ بیت المقدس ص: ۴۷.

دهرگیرده بوون و دهره نجام توپهیی و ناپه زایی دانیشتوانی شاری لیکه وتیه وه،
 (موعته سه م) یش شاری (سامه پاری) بۆ دروست کردن و کردی به پایته ختی ئه وان و باره گای
 سوپا تورکه که ی - که له کۆیله و ئازادان پیکهاتبوو -^١ ئه و ئه م سوپایه ی به مه به سستی
 پزگار بوون له ده سه لاتی سیاسی و سه ربازی فارسی و عهره بی به کاره یئا، ده سستی به کپین و
 پاهیتان و سازدانی کۆیله ی تورک کرد، ئه و پیتی وابوو ئه م تورکانه وه کو فارسه کان چاو
 نابینه پۆسته بالاکانی ده سه لات و وه کو عهره به کانیش ده مارگیر نین،^٢ به لام هینده ی پی
 نه چوو کۆیله کان ده سستیان له کاروباره کانی ده ولت وهرده داو کار به وه گه یشت چیان
 بو یستبایه و به دلیان بویه ده یانکرد،^٣ له و کاته وه خلیفه (المتوکل) له سالی ٢٤٧/ک/٨٦١ز
 کوژرا، (خلیفه) له بهر ده سستی ئه واندا ده ست به سه ربوو و وه کو گیرای لی هاتبوو، به
 که یفی خۆیان له خلیفایه تیان ده خست یان ده یانکوشت،^٤ به م شیویه به ئه م سه ربازه
 کۆیلانه له دئی (خلیفه) وه کو تاقمیکه هه لگه پاوه یان لی هاتبوو، کاروباره کانی ئیداره و
 حکومه تیان تیكدابوو، دهره نجام هه موو هه ریمه کان له ده وهره ی پایته خت ته کینه وه، هاوکات
 له گه ل ده سته پاچه بوونی خلیفه و سه ره لدانی ته ماعی سه ربه خۆبوون له لای هه ریمه کان
 زۆر ئاسایی بوو ده سه لاتی تورکه کان له خیلافه تی عه باسیدا زیاد بکات، سوپا و سه ربکرده
 سه ربازیه کانیشیان بوونه ئامرازیکه باشی ده سستی خلیفه کان بۆ سه ربکو تکردن و کۆتایی
 پی هینانی بزوتنه وه سه ربه خۆ خوازه کان، له بهر ئه مه کۆیله تورکه کان پۆژ له دوی پۆژ
 گرنگی زیاتریان پیدراو کار به وه گه یشت خه لکانی والی و هه زیرو ده ولتداریان لی دروست
 بوون.

له سه رده می خیلافه تی عه باسی یه که مدا، وشه ی (مه مالیک) زاراو یه کی تاییه ت بوو و
 به کاره ینانی له سه ر ئه و تاقمه کۆیله سپیه کورت هه لاتبوو که له بازاره کانی کۆیله فرۆشیدا
 ده کپردان و پاشان له فیرقه ی سه ربازی تاییه تدا خزمه تیان پی ده کرا، له گه ل لاوازی بوونی
 ده سه لاتی عه باسی له سه رده می خیلافه تی عه باسی دووه مدا: زۆرشتیکه ئاسایی و سه ربوشتی
 بوو پیو یستی زۆریان به کۆیله تورکه کان هه بی، له لایه کی تره وه ئه و ده ولتوچکانه ی له

١ قیام دولة الممالیک الأولى فی مصر والشام ص: ١٢.

٢ تاریخ المغول والممالیک، مجموعه من المؤلفین ص: ٦٢.

٣ کتاب الروضتین فی أخبار الدولتین، نقلا عن تاریخ المغول والممالیک ص: ٦٢.

٤ الفخري فی الاداب السلطانیة لابن طباطبا ص: ٢٢٠.

٥ تاریخ المغول والممالیک ص: ٦٢.

جەستەى خىلافەتى عەباسى بوونەو وەكو (تۆلۆنى و ئەخشەدىەكان لە مىسر،^١ سەفارى و سامانىەكان لە خۆراسان و^٢ دەوروپەرى، غەزنى و غۆرىيەكان لە هىند)^٣ ئەمانە هەموويان لە پێناوى بەهێزکردنى دەسەلاتەكانيان دەستيان بە کړينى ئەم کۆيلە سپيە توركانە کرد، لەگەڵ دەرکەوتنى سلجوقىەكان لەسەر گۆرەپانى سياسەتى خۆرەلاتى ئىسلامى، بە حوکمى ئەو بۆ خۆيان پەرگەزىکى (تورك) بوون و پشتيشيان بە تورکە کۆيلەكان بەست، ئەوا دەسەلاتى تورکەكان بە شێوەيەکی گشتى زىادى کرد.^٤

(نظام الملك)ى گەورە وەزىرى (ئەلب ئەرسەلان) و (مەلىك شای) سولتانى سلجوقى كتيبيكى بە ناوى (سياسەتنامە) داناو و بە يەكەمىن كەس دادەنرى بناغەى بەرنامەى پەرەردە و پاهێنانى بۆ کۆيلەكان دانابى، لە كتيبى (سياسەتنامە) دا هاتوو: لە حالەتى زۆر پێويستدا نەبى، نابى کۆيلەكان گراناى خزمەتيان بخريتە سەرشان و لەبەر خۆرەتاو پابگيرين، پێويستە فيزىكرين و پابھينرين، هەرەكو چۆن بە خيراىى بلۆهكپنە دەكەن، ئاواش بە پەلە كۆبنەو، هەر هەموو پۆڤك پێويست بەو ناكات فەرمانيان بەسەردا نوێ بکړيتەو و داواى ئيشيان لى بکړيتەو وەكو تەواوى کۆيلە کارمەندەكانى: ئاوگير، سەرباز و يينهى ئەمان، هەرەها وەكو ئەو کۆيلانەى لە خزمەت دەرگاوانەكان و گەورە ميرەكان، پێويستە پييان بگوترى هەر پۆڤە ژمارەيەكيان ئامادەى خزمەت بن، لە تايبەتەكانيش ژمارەيەکی ديارىکراويان ئامادە بن، سولتان چەند کۆيلەيەکی مندالى هەن، دەبى چينىكى تايبەت لە خۆيان بەسەردا بکړيتە چاوديرو لەنێو ئەمانيشدا نەقيب هەبى.^٥

ئەمە و نيزامولمولكى وەزىرى (مەلىكشا)ى سولتانى سلجوقى کۆيلەكانى پيکخستن و لە هەموو كەس زياتر مشورى لى دەخواردن، سوپايەکی گەورەى لى سازدابوون و بۆ هەر شوينىك چووبايە دەورەيان دەدا، ئەم سوپايە بە (کۆيلەكانى نيزامى) – واتە بە ناوى خۆيەو – ناوى دەرکردبوو و دەولەتەکەى خۆى پى بەهيز کردبوو.^٦

١ المواعظ والاعتبار للمقرئى، نقلًا عن تاريخ بيت المقدس ص: ٨٤.

٢ تاريخ ايران بعد الاسلام، عباس اقبال ص: ٩٧-١٦٧.

٣ تاريخ بيت المقدس ص: ٨٤.

٤ المصدر نفسه ص: ٨٤.

٥ دولة آل سلجوق لأصفهاني ص: ١١٣، تاريخ المغول والترك ص: ٦٥.

٦ دولة آل سلجوق لأصفهاني ص: ٧٦، تاريخ المغول والترك ص: ٦٦.

ههروهها (نیزامولمولک) یه که مین کهس بوو زهوی و کهرتی کشتوکالی به سه ر کۆیله تورکه کاندایا به شکرده، پێش نه مه پاره وهه ق دهستیان ده درایه،^١ به م شیوهیه زهوی و ناوچهی فراوانیان ده خرایه به رده ست و ده بوایه ئاوه دانیان کرد بایه وه و په نئیوان هینابایه، به مهش هیندهی تر سه روهت و سامان زیاد ده بوو و ده وله تیش به هیز ده بوو، دواى نه وهش سه رکرده سه ربازیه کانی کۆیله کان ژماره یه ک قه لاو شارو هه ریمیان گرتن به مه ناوی (نه تابه ک) - واته میرو به گ - یان لیئران،^٢ شایانی باسه یه که م کهس ناسناوی (نه تابه ک) ی وه رگرت (نیزامولمولک) ی وه زیر بوو، کاتیک له سالێ ٤٦٥ دا سولتان (مه لیکشا) هه لسو پاندنی کاروباری ده وله تی خسته به رده ست نه م ناسناوه شی پی به خشی،^٣ هه روهها سلجوقیه کان ژماره یه ک کۆیله ی خوینده وارو زیره کیان هه لده بژاردن و له کۆشکه کانی خۆیاندا دایان ده نان و کاروباری په روه رده و خویندنی منداله کانیان پی ده سپاردن و له کرێی نه مه و خزمه تی سه ربازیان له کاتی جه نگه کاندایا هه ریمی گه وره و فراوانیان پی ده به خشین، به لام هینده ی نه خایاند نه م نه تابه کانه بوونه ده سه لاتداری فیعلی هه ریمه کانی ژێرده ستیان، به تایبه تیش کاتیک ده ولت لاوازیو و لیکه له وشا، نه مان هه ریه که له راستی خۆیه وه به ره به ره بوو به خاوه ن و کوێخای نه و هه ریمه ی له به ر ده ستیدایه و^٤ چه ند ده وله تۆچکه یه کی بجو وکیان له جه سته ی ده وله تی سلجوقی کرد نه وه و به ناوی ده وله تی (نه تابه ک) وه ناسران، (عمادالدین زهنگی) به هیزترینی نه و نه تابه کانه بوو و ده وله تیکى دامه زراند که (موسل و حه له ب و دیار په بیعه ی) له خۆ گرتبوو،^٥ دواى مردنی (عمادالدین)، (نورالدین محمود) ی کوپی جیگه ی گرته وه و ده وله ته که ی فراوانتر کردو ده سته به سه ر (دیمه شق) یشدا گرت و دوايه ش کۆتایی به ده وله تی (فاتیمیه کان) هینا و ده ره نجام و لاتى میسریش خرایه چوارچیوه ی ده وله تی (زهنگی) یه وه، له کتییی (عصر الدولة الزنکیه) دا قسه ی زۆرم له سه ر (عمالدین و نورالدین) ی کوپی کردوه، (نورالدین محمود) ژماره یه کی زۆری له کۆیله تورکه کان کپین و زۆرینه ی سوپای ده وله تی (زهنگی) یان لی پیکهات،^٦ (نه بیوبیه کان) یش به دواى (زهنگی) یه کاندایا هاتن و هینده ی تریان کۆیله کپین و خستیاننه خزمه تی سه ربازیه وه، شیاوی ئاماژه پیکردنه زۆربه ی

١ تاریخ المغول والترك ص: ٦٦.

٢ صبح الأعشى ١٨/٤، تاریخ المغول والترك ص: ٦٦.

٣ اخبار الدولة السلجوقية ص: ١٦٩، ١٩٧، تاریخ المغول والترك ص: ٦٦.

٤ تاریخ المغول والترك ص: ٦٦.

٥ تاریخ بیت المقدس ص: ٤٩.

٦ المصدر نفسه ص: ٤٩.

پێکهاتهی ئه و سوپایه ی له لایه ن (أسدالدين شیرکۆ) وه سه رکردایه تی کرا و ولاتی (میسر) پێ گه را، بریتی بوون له (مه مالیک و میرانی نوریه)،^١ به م شیوه یه کۆیله کانی (صلاح الدین) به (مه مالیکه سه لاهی) و کۆیله کانی (أسد الدین شیرکۆ) ش به (مه مالیکه ئه سه دی) ناسرابوون، له سه رده می (مه مالیک عادل) یه شدا کۆیله کان (مه مالیکه عادلی) یان پێ ده گوترا، کاتیکیش (مه لیک عادل) وه فاتای کرد و کۆپه کانی له جێی دانیه شتن، هه ر تاقمه کۆیله به ناوی کۆپه کانه وه ناویان ده هه تیرا وه کو (مه مالیکه ئه شه رفی) و (مه مالیکه عادلی) وه ره وه ها.^٢

أ- نجم الدين أیوب و مه مالیک:

ده گوتری (سولتان مه لیک صالح نجم الدینی آیوبی) چه ند پێکهاته یه کی تازه ی هه یزی سه ربازی خسته ئێو سوپای ئه ییوبیه وه وه له پێناوی به هه یزکردنیدا چه ند هه نگاوو نه خشه یه کی سه ربازی هه لێناون: گه رنگترینی ئه وه هه نگاوه: زۆری بایه خ به کپینی کۆیله ی تورک داو به جۆرێک پێش ئه وه له ده سه لاتی ئه یوبیدا هه نده ی بایه خ پێ نه درابوو، ئه وه له ماوه ی ده سه لاتی خۆیداو به یه ک که ره ت ژماره ی (١٠٠٠) کۆیله ی له هه رێمی تورکستان (خواره زم) و ناوچه کانی باکووری ده ربای په شو و ده ربای قه زوین و شوینی تریش هه تان و خسته نه یزی سوپاکه ی خۆیه وه.^٣

کار به وه گه یشت له سه رده می (مه لیک صالح) دا په گه زی تورک له ئێو سوپای ئه یوبیدا بووه زۆرینه یه کی به رچاوو خه یزا چه ند یه که یه کی سه ربازی سیاسیان ئی دروست بوو وه موو ئه مانه ش، دوا ی ته یپه رپوونی چه ند سالی که به سه ره فاتای (مه لیک صالح) دا گۆپانی بۆ (ده وله تی مه مالیکه به حری) و پاشان ته واوی په گه زه کانی تری وه کو (به ره ره سودان) به ره به ره له ئێو سوپای ئه یوبیدا له به ر ئاپۆرای کۆیله کان نه ده دیتران. گه رنگترین نیشه انه کانی گه شه پێدانی په یکه ری سوپای ئه یوبی له سه رده می سولتان مه لیک صالح (نجم الدینی ئه یوبی) دا:

أ- الصالحية: صالحیه: بریتی بوو له وه هه یزه سه ربازه تازه ی ئه یوبی که (مه لیک صالح) له کۆیله تورکه کانی دروست کردبوو، دواتر به ناوی (به حری = ده ربایی) یه وه ناسران و پاشانیش بۆ ماوه ی دوو سه ده و نیو پۆلی گه رنگی خۆیان له مه یژوو ی پر ترسناکی (میسر) دا گه یرا.

١ کتاب الروضتين ١/١٥٥، تاریخ المغول والترک ص: ٦٨.

٢ تاریخ المغول والترک ص: ٦٩.

٣ الملك الصالح وانجازاته السياسية والعسكرية ص: ١٠٩.

(إبن تغري بردی) له (إبن واصل)ی میژوونوسی ئه یوبیه کان ده گێژێته وه: (مه لیک صالح) هیئده ی کۆیله ی تورکی کرپن به چه شنێک که سیك له بنه ماله که ی هیئده ی نه کرپین، ژۆرینه ی سوپاکه ی خۆی له و کۆیلانه (مه مالیک) دروست کردو به سهر هه موو په گه زه کانیدا هه لێژاردن به لکو به سهر په گه زێ (کورده)یشیدا هه لێژاردن،^١ وه کو دیاره (صالح) به م کاره ی ویستویه تی له به رامبه ر ئه وه دا کاتیك چوو ه سهر ته ختی سه لته نه ت کۆیله کان پشتیوانیان لێکردو سوپاسیان بکاتو وه فاداری خۆی له به رامبه ریاندا بنویئێ، له به ر ئه مه و پاش ئه وه ناپاکی له لایه ن په گه زه کانی تری سوپاوه له به رامبه ر ئه نجام درا، هه ستا هیژیکی به هیژو تۆکمه ی سه ربازی له م کۆیلانه دروست کردو بۆ سه پاندنی ویستو خواسته کانی و بپیاره کانی خۆی به سهر ته واوی هه رێمه کانی ده وله تی ئه یوبیدا پشتی پی ده به ستن و به سهر ته واوی پێکهاته کانی تریدا هه لده بژاردن.^٢

سه باره ت به هۆکاری ناوی ئه م هیژه سه ربازی به (به حری= ده ربایی) چه ند پایه ک هه ن:
 - پای یه که م: هۆیه که ی ده گه رێته وه بۆ ئه وه که (مه لیک صالح) ئه م فیرقه سه ربازیه ی له دوورگه یه کی سهر ده ربای نیل به ناوی دوورگه ی (روضه) جێگیر کردو قشله یه کی گه وره ی سه ربازیشی بۆ دروست کردن، ژۆربه ی کۆیله کانیش بریتی بوون له تورکه هیئراوه کانی ولاتی (قه فقاچ)ی باکووری ده ربای په شو ولاتی (قه وقان)ی نزیک ده ربای (قه زوین)، تورکه قه فقاچیه کان به جوانی به ژن و بالاو ده م و چاوو چه له نگه ی و ئازایه تی شازو ده گمه ن له ته واوی تورکه کانی تر جیا ده کرانه وه، ئه مه و پیرای ئه وه که که ژۆر پابه ندی گه وره ی خۆیان ده بوون، ئه مانه بوونه کاکله ی سوپای ئه یوبی و چه ندین هیژی چاک و پارتیزان و گورز وه شینی چاکیان لێ دروست بوون، له ئه نجامی ئه وه دا سولتان متمانیه ی پی بوون و به دلناییه وه پشتی پی ده به ستن و پله و پایه ی به رزی سه ربازی له سوپادا پی ده به خشین، وه کو ئه و پله به رزه ی دابووی به پێشه نگه ی کۆیله کان (رکن الدین بیربس)، بێگومان (رکن الدین بیربس) پۆلێکی گرنکو کاریگه ری گێرا له سه رخستنی (مه لیک صالح) بۆ چوونه سهر کورسی سه لته نه ت و دوا ی ئه وه ش سه رخستنی به سهر دوژمنانی خاچه رست و فه ره نگیدا له ته واوی جه نغه کاند، به تاییه تیش جه نگه ی (المنصوره).^٣

١ المصدر نفسه ص: ١١٠.

٢ المصدر نفسه ص: ١١٠.

٣ المصدر نفسه ص: ١١٠.

ب - قشله‌ی (مه‌مالیکی صالحیه) له دورگه‌ی (الروضه)دا:

(مه‌لیک صالح) بنکه‌یه‌کی سه‌ربازی به ناوی (قه‌لای جزیره) یان (قه‌لای په‌وزه) له دورگه‌ی (روضه‌ی) سه‌ر ده‌ریای (نیل) بۆ کۆیله‌کانی خۆی کردبۆوه و کردبۆیه باره‌گای سه‌ره‌کی نه‌وان، نه‌مه‌و له ماوه‌ی دوو ساڵی ٦٢٧ و ٦٢٨ کۆچی/١٢٣٩ و ١٢٤٠ زاینیدا بناغه‌ی قشله‌که‌ی لێداو ته‌واویشی کرد، به‌ خاتری پته‌وکردن و فراوانکردنی ژماره‌یه‌کی زۆری خانوبه‌ره‌و کۆشک و ته‌لارو مزگه‌وتی له ئاوه‌دانی پێشدا‌ی دورگه‌که‌دا پوخاندن و له‌ چوارچێوه‌ی دروستکردنی نه‌م قشله‌ و قه‌لایه‌دا خانوبه‌ره‌ی زۆری دروست کردن، (٥٠) بورج و (مناره‌)ی به‌رزکردنه‌وه، مزگه‌وتیکی گه‌وره‌ی تێدا کرده‌وه، له‌نیۆ حه‌وشه‌که‌یدا جۆره‌ها داروبره‌ختی چاند، پێی کرد له‌ چه‌ک و هه‌موو جۆره ئامرازه‌کانی جه‌نگ و ته‌واوی پێویسته‌یه‌کانی وه‌ک کۆت و زنجیرو ئازوخه‌ و خۆراک، (مه‌لیک صالح) خۆی خۆی سه‌رپه‌رشتی بیناکردنی نه‌م قه‌لا و قشله‌ گه‌وره‌ی کردو، پاره‌و پوولێکی زۆری لێ خه‌رج کرد، نه‌م کاره‌ی له‌ پێناوی نه‌وه‌دا بوو باره‌گای خۆی له‌ (قه‌لای چیاکان) بۆ (قه‌لای په‌وزه) بگوازێته‌وه و له‌گه‌ڵ کۆیله‌کانی ده‌ریای (الممالیک البحریه‌)ی خۆیدا نیشته‌جێ بۆ.^١

ج - ئایا سولتان مه‌لیک صالح نجم الدینی ئه‌یوبی یه‌که‌م که‌س بوو ناوی (به‌حری) له‌هێزی سه‌ربازی کۆیله‌کانی خۆی نابێ؟

زۆریه‌ی میژوونووسانی کۆن و نوێ هاوده‌نگن له‌سه‌ر نه‌وه‌ که‌ (مه‌لیک صالح) یه‌که‌مین که‌س بووه (مه‌مالیکی به‌حری) پێکخستبۆ ناوی (به‌حری) به‌سه‌ردا بپێین، چونکه‌ ده‌ریای (نیل) له‌ دورگه‌ی (په‌وزه)دا ده‌وره‌ی قشله‌ و قه‌لا سه‌ربازیه‌کانی نه‌و کۆیلانه‌ی دابوو. به‌لام له‌به‌ر نه‌م چه‌ند هۆیانه‌ نه‌م پایه‌ بۆ بنه‌مايه‌:

- میژوونووسانی هاوچه‌رخ‌ی مه‌لیک صالحی ئه‌یوبی سه‌باره‌ت به‌ وشه‌ی (به‌حری) هه‌یچ ئاماژه‌یه‌کیان به‌ ده‌ریای (نیل) نه‌داوه، به‌لکو دواتر هه‌ندێک میژوونووسی وه‌کو (المقریزی) و (أبی المحاسن) ناوی (نیل)یان ورژاندوه.^٢

- وه‌کو زانراوه (فاتیمیه‌کان) پێش نه‌مه‌ چه‌ند پۆله سه‌ربازیکیان هه‌بوون و به‌ ناوی (الفرز البحریه‌) ناسرابوون، به‌ هه‌مان شێوه (سولتان عادلی یه‌که‌م)ی باپیری (مه‌لیک صالح)یش تیپێکی سه‌ربازی هه‌بوو و ناوی (البحریه‌ العادلیه‌)ی لێنا‌بوو، نه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌وه (مه‌لیک صالح) یه‌که‌مین که‌س نه‌بووه نه‌م زاراوه‌ی داهێنا‌بۆ.

١ الملك الصالح وانجازاته السياسية والعسكرية ص: ١١٤.

٢ في التاريخ الأيوبي والمملوكي، أحمد مختار ص: ٨٥.

— (الخرزجی) ده گێڤتتهوه: سولتان نورالدین عمری کوپی رسولی (یه مەن) که له سالی (٦٤٧) ک مردووه و هاوچهرخى مه ليک صالحى نه یوبى (میسس) بووه، (مه مالیکی به حری) زۆر هه بوون و ژماره یان گه یشتبووه (١٠٠٠) نه سڤ سوارو نه و نه سڤ سواری و تیرهاوێڤیه ی نه مان ده یانزانی (مه مالیکی میس) نه یانده زانی. نه م دهقه به لگه یه له سه ر نه وه که زاراوه ی (به حری) له ولاتی ئیسلامی وادا به کاره یتراره که زۆر له ده ریای (نیل) وه دوور بووه.^١

— میژوونوسه عه ره به هاوچه رখে کان ناوی هه ندیک فیرقه ی سه ربازی مه سیحی — که له نه وروپاوه به ره و شام هاتبوون — به (فه په نگى به حری خۆرئاوایی) دینن، (أبو شامه) ده گێڤتتهوه له سالی ٥٩٣ کۆچیدا مه ليک عادل (یافا) ی گرت، له و شته سه رسوپه یتره رانه ی پیم گه یشتوه: ده لێن (٤٠) سواره ی (فه په نگى به حری) له نیو قه لاکه دا مابوونه وه، کاتیک قه لاکه کونکراو گیرا، نه وان چوونه نیو که نیسه که وه و ده رگا که یان له سه ر داخست و به شمشیره کانیا ن ده ستیا ن به لێدانی یه کتر کرد، موسلمان ه کان ده رگا که یان شکاند و نه وانه ی به زیندوویی مابوونه وه خۆیا ن به ده سته وه نه ده دا، ناچار هه موویان کوشتن و سه ریا ن له م کاره ی نه و (فه په نگیه به حریانه) سوپما.^٢ که واته کاتیک (مه ليک صالح) فیرقه به حریه که ی دامه زرا ند زاراوه ی (به حری) به لای میسریه کانه وه شتیکی تازه نه بوو به لکو زاراوه یه کی گشتی بوو و مه سیحیه کان و موسلمان ه کان وه کو یه ک بۆ یه که سه ربازیه کانیا ن به کاریان دینا و هه ره که چۆن زاراوه که له میسرو ده ره وه ی میسریش پێش هاتنی سه رده می (مه ليک صالح) باو بووه، نه مه به لگه یه کی به هیزه که پال دانی فیرقه به حریه که بۆ ده ریای (نیل) شتیکی ناپاست بیئت، پای به هیزتر نه وه یه که نه م کۆیلانه له پشت پوو یاره وه هاتوون بۆیه به م ناوه وه ناسراون،^٣ (جوانفیل) که جه نگاوه ریکی مه سیحی بووه و له هیزشه که ی (لویسی تۆه م) دا له به رامبه ر (مه مالیکی به حری) دا جه نگاوه و پاشانی ش له لایه ن نه وانه وه دیل کراوه، ده رباره ی نه م (کۆیله ده ریایی) یانه قسه ی کردووه — که بیگومان به حوکمی نه وه پیاویکی هاوچه رخی نه وان بووه و به چاوی خۆی واقعی نه وانی بینیه وه — گێڤانه وه که ی بایه خى تاییه تی خۆی هه یه، نه و ده لی: (مه مالیکی به حری) سه رده می (نه یوبیه کان) و (مه مالیک) بریتی بوون له کۆمه له ئاواره یه کی هینرا و کپردرا و له بازپه کانی کۆیله فروشی (قه وقان) و (ئاسیای بچوک) و له (که ناره ئاوه کانی ده ریای په ش) دا به ره و ده ریای (قه یم)

١ الحملات الصليبية الرابعة والخامسة والسادسة والسابعة للصلابي ص: ٣٤١.

٢ في التاريخ الأيوبي والمملوكي ص: ٨٦.

٣ المصدر نفسه ص: ٨٦.

له وێشهوه به رهو کهندای (قوسته نئینه) و له وێشرا به رهو (دهریای سپی نیوه پاست) هینراون و ئینجا له بهندهری (ئهسکه ندهریه) یان (دمیاط) گیرساونهوه، بێگومان دهستهواژهکهی (جوانفیل) دهبیته به لگهی ئهم پایهی دوایه.^١

دووهم: سیستهمی پهروهرد و فێرکردن و مهشق پیکردنی (مه مالیک):

(مه مالیک صالحی ئه یوبی) و - میرهکانی دای خۆی - وهکو کۆیله ههلسوکه و تیان له گهڵ (مه مالیک) دا نه ده کرد، به لکو تهواو به پێچهوانهوه، وهکو پۆلهکانی خۆیان له خۆیان نزیک دهکردنهوه، په یوهندی نێوانیان هه رگیز وهکو په یوهندی نێوان گه و رهو بهنده (سهیدو عهبد) نه بوو، به لکو وهکو په یوهندی نێوان مامۆستا و قوتابی، یان باوک و کوپ یان سه رۆک خیزان و ئه ندامانی خیزانه که ی بوو... ههروهها، بێگومان هه مو ئهم په یوهندیانه له سه ر بناغه ی خۆشه ویستی پاده وهستێن نه ک تۆبزی و ژۆرداری، کار به وه گه یشتبوو هه ر که سێک له وان (ئه ییوبیان) ئهم کۆیلانه ی بکریبانه ی پێی دهگوترا (ئوستاد = مامۆستا) نه ک سهیدو گه و ره،^٢ کۆیله ده بوایه (٣) قوناغ به پێت ئینجا له فێربوون و پهروهرد و مهشق و پاهێنان ده بۆوه:

١- قوناغی یه که م: له مندالیه وه تا ته مهنی با لئ بوون به جۆرێک له سه ر ویست و خواستی مه لیک و سولتانه کان ده بوایه کۆیله ی مندال بکپردرێن و به یترێن، ئینجا به پێی په گه زه کانیا ن به سه ر چینهکانی قه لادا دابهش ده کران و ده خرانه ژێر چاودێری ده زگایه کی ئیداری به هیزو پته وی تایبته به پهروهرد و فێرکردن و ئاماده سازی سه ربازی، ئهم ده زگایه پێکهاتبوو له کۆمه له کارمه ندیک ی شار هه زای تایبته به کاروباری سوپا و نه ته وهکانی خۆیان و ئاینی ئیسلامی پێرۆژ،^٣ پێشه کی و له قوناغی یه که مدا کۆیله کان فێری خۆیندنی قورئانی پێرۆژ ده کران، هه ر تاقمه یه ک له م کۆیلانه پۆژانه مه لایه ک ده هاته لایان و فێری قورئان و خۆشنووسی و ئادابی ئیسلامی و نوێژو زیکرهکانی ده کردن،^٤ ههروهها هه ر له چوارچێوه ی په یڕه و و پڕۆگرامی تایبته به م قوناغه ماوه یه ک بۆ یاری و گه مه ته رخا ن کرابوو و ئهم لایه نه ش گرنگی پێدرا بوو، به سه ر په رشتی مامۆستاکانیا ن ده بوایه نوێژه کان له کاتهکانی خۆیاندا و به پاست و دروستی و بێ که موکوپ ی ئه نجام به دن، تا له مندالیه وه با ری پێوه بگرن و له لایه ن بێیته (مه له که) یه ک و هه رگیز ده سته براری نه بن، زیکره تایبته تهکانیا ن پێ

١ المصدر نفسه ص: ٨٧.

٢ قصة التتار من البداية الى عين جالوت ص: ٢١٤.

٣ الحملات الصليبية، للصلاحي ص: ٣٣٨.

٤ المصدر نفسه ص: ٣٤٠.

له بهرده کردن تا له کاته کانی خۆیادا بیاخوین و خۆیان له سه ر پێنمايه کانی ئایینی پیرۆزی ئیسلام پابین، که گه ودهش بوون به نرخترین و خۆشه و یستترین شتیك به لایانه وه ئاین و په وشته جوانه کان بێ.

ئه و مامۆستایانه ی سه ره رشتی په روه رده و فێرکردنی کۆیله کانیان ده کرد به پیتی سوننه تی پێغه مبه ر (ﷺ) قورئانیان پافه ده کردو له ژێر پۆشنایی قورئان و سوننه تدا فێری عه قیده و ئیمانی ساغ و سه لیمان ده کرد و ئاراسته یان ده کردن تا به بیروبوچون و تیروانی نیکی گونجاو بۆ خودای بالاده ست به وانب.

ئه و لایه نه گرنگانه ی په روه رده ی ئایینی گرنگی پێدا بوو:

-خودا جل جلاله: له هه موو که موکوپیه ک به ریه و خاوه نی سیفه ته ته واهه بێ سنوره کانه و تاكو ته نها و بێ هاوه له و بێ هاوسه رو بێ پۆله یه ؟

-خودا سبحانه و تعالی دروستکه رو خاوه نی هه موو شتیکه و هه لسه و پێنه ری کاروباره کانیه تی: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ (الاعراف: ٢٤).

-سه خاوه تی خودای ته عالا سه رچاوه ی هه موو نازونیه مه ته ورد و درشت و دیار و نادیاره کانی ئه م بوونه وه ره یه: ﴿وَمَا يَكُم مِّن نَّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ (النحل: ٥٣).

-زانستی خودا ده وره ی هه موو شتیکی داوه، هیه شتیك له زه مین و ئاسمانه کانه لای ئه و په نهان نیه: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (الطلاق: ١٢).

-خودای پاک و بێگه رد به هۆی فریشه کانیه وه گوفتار و په فته ره کانی مرۆف له کتیبیکدا تۆمار ده کات و بچووک و گه وره ده ژمێدریت و جی ناهیلریت، ئه م کتیه له کات و شوینی خۆیدا ده دریته وه ده ست خاوه نه که ی و پیتی ده گوتری بیخوینه وه: ﴿مَالِ هَذَا الصِّكِّبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾ (الكهف: ٤٩).

-خودا جل جلاله به نه ده کانی خۆی به ناخۆشی تا قی ده کاته وه وه یانه به قه زاو قه ده ری خودا پازی ده بیت و به پوالت و له ناخه وه ته سلیم ده بیت و ده ره نجام شایسته ی خیلافه ت و ئیمامه ت و سه روه رایه تی ده بیت، هه شه توپه ده بیت و ده ره نجام چ حیسابیکی بۆ نا کریت: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (الملك: ٢).

- خودای گه وره: هر كه سيك په نای بۆ بهریت و له وهی به سه ری هاتووه و به سه ری دیت به حوكمی نه و به پێوه بچیت پشتیوانی لی دهكات و سه ری دهخات: ﴿إِنَّ إِلَهَ الْأَزَى نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ (الاعراف: ١٩٦).

- خودای پاك و بێگهرد نێوه پۆكی نه م خودا به یه كگرتن و جوړه به ندهایه تیهی له قورئانی پیرۆزدا داږشتووه، بێگومان په روه رده كردن و پامتنانی تاكه كانی نوممهت له سه ر و اتا نیمانیه كان و تېروانییه پاست و دروسته كان به هه نگاویكی گرنه داده نریت له هوشیار كړنه وه و پا په پاندنی نوممهتدا، بۆیه هر تاكیكی نه م نوممهت پتویسته زوو زوو نه م و اتا پیرۆز به رچاو پوونیا نه ی به بیر بخړینه وه و فیریا ن بیته وه و خوی له سه ریا ن په روه رده بكاته وه، پتغه مبه ر (ﷺ) به رده وام له گه ل هاوه له به پړزه كانی نه م لایه نانه ی دوپات ده كړنه وه و به مه به ستی گه ر دنكه چ بوونی دلیان و ساغو سه لامهت بوونی پوچیا ن و خاوین بوونی ده روونیا ن له پتی هه ردووك كتیبی خوینراوه (قورئان) و كتیبی بینراو (بوونه وه) وه چاو و دل و میشكی ده كړنه وه و به مه تېروانییكی سافو پوونیا ن له به رامبه ر نێوه پۆكی به هه ق ناسین و جوان په رستی خودا (الوهیه) دا بۆ دروست ده بوو.

پتغه مبه ر (ﷺ) بایه خی به چاندنی دره ختی چاره نووس و هه لكردنی مه شخه لی پێگه ی پزگاری له دل و ده روونی هاوه لانیدا، چونكه هر كه سيك ئامانج بنا سیت و پێگه بزانیته هه موو هیزی خوی و كه ره سته ی پتویسته به كاره خات، پتغه مبه ر (ﷺ) به م شیوه یه پووشنا یی له سه ر نه م لایه نانه چرده كرده وه:

- نه م دونیا یه هه رچه نده درێژخایه ن بیت هه ر به ره و له نێوچوون ده چیت، نازونیعه ته كانی هه رچه ند گه وره بن، هه ر كه م و هیچ و پوچن: ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا عَلَىهَا أُنْهَى أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْر بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (يونس: ٢٤)، ﴿قُلْ مَنْعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ﴾ (النساء: ٧٧).

- هه موو خه لك بۆ لای خودا ده گه پێنه وه، له سه ر كرده وه كانیان لیپرسینه وه یان له گه ل ده كریت، پاشان له به هه شت یان له دۆزه خ جیگیر ده كرین: ﴿يَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ (القيامة: ۶۳).

- نازو نیعمه ت و خۆشیه كانی به هه شت هه موو نا په حه تی و تال و تفتیه كانی دونیا له بیر به هه شتیان ده به نه وه، سزای ناگریش هه موو خۆشی و شیرناتی هه كانی دونیا له بیر دۆزه خیای ده به نه وه: ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿۲۱﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَوُونَ ﴿۲۲﴾﴾ (الشعراء: ۲۰-۲۰۷)، ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ (الحاقة: ۲۴).

- خه لك دواى له نیو چوونی دونیا به چه ند قونا غیكی دوو در یژو سه خت و دژواردا تیده په پین، ئینجا به به هه شت یان به دۆزه خ ده گه ن: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفًا رَبُّكُمْ إِتَّكَ زَلْزَلَةُ السَّاعَةِ شَوْءٌ عَظِيمٌ ﴿۱﴾ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿۲﴾﴾ (الحج: ۱-۲)، ﴿فَكَيْفَ تَقْفُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿۱۷﴾ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿۱۸﴾﴾ (المزمل: ۱۷-۱۸).

- ده ریا زیوون له قونا غه سه خته كانی قیامه ت و ناگری دۆزه خ و گه یشتن به به هه شت، هه مۆی ئیمان و نه نجامدانی كرده وه چا كه كان و مسو گه ر كردنی په زامه ندی خودایه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ هُمْ جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ الْقَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿۱۱﴾﴾ (البروج: ۱۱).
- پیغه مبه ر (ﷺ) به رده وام به بیر ها وه له كانی دینایه وه كه پۆلی نه وان له سه ر نه م زه ویه دا چه ند بایه خداره و په یامه كه یان چه ند پێژداره و پله و پایه ی نه وانیش له لای خودای به رز چه ند شكۆداره، به م شیوازه په روه رده یه کی هیند پێكو پیکی كردن، به و په پی گه رمو گه پی و چوست و چالاکی و دلی قایمه وه هاتنه نیو گه ر په پانی خه باته وه و شه و و پۆژ هه دایان نه دا و به سه ر هه موو كو سپه كانی ته مبه لی و دله پاوکی و ترسو ته ماعدا زال بوون و به و په پی توانا و نازایه تیانه وه و له پێناوی به ده سه ته پێنانی به خته وه ری دونیا و سه رفرازی

قیامەت چاکی مەردایەتیان ئی کرد بە لاداو پۆلی خۆیان لە گەیانندن و پەخشکردنی پەيامی پیرۆزی ئیسلام بە جیهاندا گێرا.^١

بێگومان لە دوا سەردەمی دەولەتی ئەبوبەیدا، مامۆستایانی کۆیلەکان بایەخێکی گەورەیان بە پەرورەدە و فێرکردنی ئیسلامی دەدا، قوناغ بە قوناغ فێری خوێندنی قورئانی پیرۆز و فرمودە و چۆنیەتی پاک و خاویڤن پارگرتنی دل و دەروونیان دەکردن و تا دەرهەنجام کەسانێکی کامل و تەواویان لە پووی ئیمان و ئەقلەو لە دەرهەچوو و دەیاننوانی تەواوی ئەرکەکانی جیهاد و پاراستنی سنوورەکانی ئیسلام و پەلاماردانی دژمنان بەخۆیگرن، ئەم پەرورەدە ئیسلامیە پەشتگەلیکی جوانی لە دل و دەرووندا شەتڵ کردن، وەکو: (دڵسۆزی و ئارامی و پشت بە خدا بەستن و زۆر پارێش و لە خودا و خۆپارگی و ترسان لە خودا و... هتد)، بەم شیوەیە منداڵان و لاوانی (مەمالیک) لە سەر ئەم پەرورەدە ئیسلامیە نایابە گۆشکران و شارەزاییەکی باشیشیان لە فێقی ئیسلامیدا پەیدا کرد، هەر لەبەر ئەمەش بوو (مەمالیک) لە درێژایی سەردەمی حوکمرانی خۆیاندا ئایینی ئیسلامیان لە هەموو شتێک بە پیرۆزترو گەورەتر دادەنا، جێگە و پێگەی زانایانیش لە لای ئەوان بەرزترین مەقامی هەبوو، ئەمە ی گوتمان بوو بە یەکێک لە هۆکارە هەرە سەرەکیەکانی پاپەڕینی پۆشنیبری و زانستی شارستانیەتی پێشکەوتوی سەردەمەکانیان.

٢- قوناغی دووهم: لە تەمەنی بائغ بووندا دەستی پێ دەکرد، هونەرەکانی جەنگیان لە: (تیراندازی و شەپەنیزە و شیربازی و ئەسپ سواری)یان فێر دەکران، لەم قوناغەدا توندوتیژی بەکادەهێنراو هەلە و پەلە قبول نەدەکران، هەر کۆیلە یەک تاوانێکی بێ دینی یان بێ پەوشتی ئی دەرکە و تەبایە سزایەکی توندی دەدرا، ئینجا بە سەر چەند (پۆل) یەکدا پۆلێن دەکران، هەر پۆلە پاهێنەرێکی تاییەتی وەرزشی و سەربازی سەرپەرشتی دەکردن، لە بواری وەرزشدا لە سەر مەلەوانی و پاکردنی ماوە درێژ و زۆرانبازی و تۆپ تۆپینەیی بە پێوە و بە سواری پاهێنایان پێ دەکرا، لە کاتی پشوو و دەست بە تالیدا هەر یەکێک لەمانە خۆی بە هیوایەتی تاییەتی خۆی زانستی یان ئەدەبی یان ئایینی خەریک دەکرد، لێرەدا ئەو پازە دەرک دەکەین و هەلەمی ئەو پرسیارە وەر دەگیرین کە بۆچی ژمارەییەکی زۆری (مەمالیک) لە پیزی زانایان و شاعیران و نووسەرانی گەورەدا دەبینین،^٢ چەند کەسیک بۆ خزمەتکردنیان تەرخان

١ المصدر نفسه ص: ٣٧.

٢ أباطیل یجب ان تحى من التاریخ ص: ٣٤٠.

کړابوون، چه ند گوره يه کيشيان به سهره وه دانرابوون و نه رکی پشکين و ليکولينه وه يان پي سپيردرايو، له سر وردو درشتي په فتارو گوftarه کانيان ليپرسينه وه يان له گه ل ده کردن، نه گه ماموستا يان پاهيتنه ديبي يه ک له کويله کان تاوانيکي کردوه يان به سهر يه کيک له نادابه کاني دين يان دنيايدا بازدايي، نه و به گويزه ي تاوانه که ي سزاي ددها، به م شپوه يه له نيو خودي مه ماليکدا خه لگانيک دروست بوون، بوونه (سيد) و به (ماموستا) ناسرابوون و سهرپرشتي کاروباري (مه ماليک) يان ده کرد، ژماره يه ک سهرکرده ي قاره مانيش له پتي خودادا ده جه نگان، سياسته مه دارانيکيش هه بوون خولق و خوي جوانيان له به رامبه ر جه ماوه ردا ده نواندو سامو هه يبه تيشيان له به رامبه ر سته مکارو سنور به زيتان نيشان ده دا.^۱

۳- قوناغي سيته م: قوناغي زانيني به هره سهر يازيه کان و ناشکرايووني ناراسته و توانا سياسي ه کان بوو، به خاتري زانيني نه ندازه ي شاره زايي هونه ري سهر يازي نيو پيزه کانيان زورانبازيان له نتيوان خو يانياندا پي دده کرا، ئينجا بۆ تاقي کردنه وه ي يه کجاري به ره و گوړه پانه کاني جه نگ دهنيردان و هره سهر که وتوه کانيان له کويلايه تي پزگاريان ده بوو و نازاديان به خه لات پي ده به خشرا، هه شيان بوو له گه ل نه ودها خاوه ن پووست و پايش بوو به لام هره به کويله يي ده مانه وه، وينه ي نه و کويلانه ي سولتاني زانايان (عزالدينی کوپي عبدالسلام) فروشتني و پاشان نازادي کردن و به ها که شياني خسته نيو به يتولماله وه، پيشدا هه نديک نه رکی بچوک و سووکی سهر يازيان پي ده سپيردرا، به ره به ره کويله پله ي سهر يازي وهرده گرتن تا ده گه يشته پوستي (نه مير) ي و له لايه ن سولتانه وه نه م ناسناوه ي به سهر دا ده برپا، له پله و پايش به ره و ژور ده پوشت تا دهره نجام ده گه يشته پوسته بالا کاني ده ولت، زورجار (کويله) به هوي به هره و هه لکه وتووي و شايسته يي خوي ده گه يشته پوسته ي سه لته نه ت و سه رۆکايه تي ده ولت.^۲ به فه زلي خوداي بالاده ست و نه م په روه رده نايابه که سانيکي و مه زنيان تي دا دروست بوون که ميژو پاله وانيتي و نازايه تي نه وانه ي به زيندوويي هيشتوت ه وه و هه موو کاره شکدارو پر به ره که ته کاني له لاپه په کاني خويدا تومار کردون که خو يان له به گزدا چوونه وه و پوچه لکر دنه وه ي پرپوسه ي مه غولي و پيشه کيش کردني قه واره ي خاچپرستان له ولاتاني ئيسلامي دا ده بيننه وه، (بروکلمان) سهر به رت به (مه ماليک)

۱ الخطط ۲/۲۱۳-۲۱۴، في التاريخ الأيوبي والمملوكي ص: ۸۴.

۲ مصر في عهد بناء القاهرة، ص: ۱۶۹ وما بعدها، ابراهيم شعوط.

کۆيله ده رچوه کان پۆل پۆل ده کړان، هه ر پۆله سه ر په رشتکارێکی به ناوی (باش) یان (نه قیب) هوه به سه ره وه داده نرا، هه ندیکیشیان خۆیان ده گه یانده پۆستی (میرایه تی)، میرایه تی: بریتی بوو له و پۆسته ی پښکڅستن و ئاماده سازی ئه رکه مه زنه کانی حوکمپانی نیو فرمانپه وایه تی یان سوپای له ئه ستۆی خۆی ده گرت، ده بوايه کۆيله هه موو پله کان بپړی ئینجا پله ی میرایه تی به ده ست ده هینا، تا خۆی به په وشته په ندو جوانه کان و ته وای ئادابه کان نه پازاندبايه و خۆی به په نگوو پووی موسلمانته تی نیشان نه دابايه و له کاروباری سه ربازیدا شاره زایی ته وای په یدا نه کردبايه نه ده بوو به (میر)، هه یانبوو پله ی زۆری ده بپړین و به هۆی زۆری زانستیه وه ده گه یشته پله ی زاناو شه ر عزان یان ئه دیب یان شورت و زابت، به م شیوه یه خه لکانێکی هینده پایه به رزیان ئی دروست بوون: که دوايه هه ر ئه مانه و به پله کانی خۆیان چه ند گه وریه کیان تیدا دروست بوون و سه ر په رشتی (مه مالیک) یان ده کردو چه ند سه ر کرده یه کی سه ربازیان تیدا هه لکه و تن سه ر کردایه تی جیهادیان ده کردو ژماره یه ک سیاسه ته داریان ئی دروست بوون کاروباری حوکمپانیان گرت ده ست.

٦- زمانی (مه مالیک): تورکی بوو: هینده ی وشه ی عه ره بی و فارسی تیکه ل کرابوون که به تورکی نه ده چوو، ژماره یه کی زۆری کۆيله کان به بی ئه وه ی شاره زاییان له زمانی عه ره بیدا په یدا کردبیت گه یشتنه پله و پۆستی سه لته نه و حوکمپانی،^١ له گه ل ئه مه شدا زۆرینه یان فیزی عه ره بی ببوون و ده یانتوانی به زاراه ی پاراو (فصیح) عه ره بی بدوین، هه ندیک له زاناکانیان چه ند بابیه تیکی فیهی قورسیان توژیو نه وه که زانایان وه کو سه رچاوه بۆیان ده گه رپینه وه.^٢

٧- په یوه ندی مامۆستایه تی له نیو (مه مالیک) دا:

به هیزترین په یوه ندی نیو (کۆيله کان) بریتی بوو له: په یوه ندی مامۆستایه تی نیتوان مامۆستا و ئه و کۆیلانه ی ده یکرین و سه ر په رشتی په ره و ده و خویندن و پاهینانی ده کردن و بایه خی ته وای پیده دان، به لکو له پیناوی توند و تۆلگردنی په یوه ندی خۆی به وانه وه و ده سه ته به رکردنی پشتیوانی زیاتری ئه وان بۆ خۆی (مامۆستا) سوور بوو له سه ر ئه وه له گه ل ئه وان دانیشیت و له سه ر سفره ی خواردن له گه لیان کۆیته وه، زۆرکات مه لیک مه نسوپ (قلاون) له کاتی ئاماده کردن و پیدانی به شه خواردنی به (مه مالیک) هۆلی ناخواردنی به سه ر ده کرده وه و چیشته و گۆشته که ی ده پشکنین و له جۆری چاکی و خراپه که ی ده کۆلیه وه،

١ المصدر نفسه ص: ٣٣.

٢ المصدر نفسه ص: ٣٣.

ئەگەر عەبیبکی تیدا بەدی بکردبايە لە سەرپەرشتیکارو ئوستادی توند دەکردو بەسەریدا دەشپراندن و چ خراپ بوایە ئەوێ بەسەر دێنان و^١ دەیگوت: (بزانن کۆیلەکان لە مال و خانوبەرە جودان، ئیستا من چەند قەلاو شورە یەکم دروست کردوون، خۆم و مال و منداڵ و موسڵمانانیان پێ دەپاریزم، ئەو قەلاو شورانە بریتین لە (مەمالیک)، (مەمالیک) لە نێو قەلاو بارەگای سەریازیدا نیشتەجێ ببوون و لێیان دەرندە دەچوون،^٢ ئەم دەقە یەکیک لە پایەکانی دامەزراوەی کۆیلەداری و پەيوەندی نێوخۆیمان بۆ دەر دەخات، دەبینین سولتان - بە پەسەن کۆیلە بوو - و دەزانی (مەمالیک) بۆ پاسکردن و پاراستنی کورسی دەسەلات و بنەمالەکی چەندە بایە خدارن و بە قەلاو شورەیان دەچوین، ئەو بەم پەفتارە ی ناوی خۆی لە نێو پیزی پاشاو حوکمگێرێدا بە زیندوویی هێشتەو، لە لایەکی ترەو، ئەم دەقە ھۆکارەکانی ھیزی پەيوەندی (مامۆستایەتی) دەر دەخات کە پەيوەندی لە نیوان (سەیدو کۆلەکانی) دا پێکەو بەستۆتەو، سەبید یان مامۆستا پێویست بوو لەسەری بایەخی تەواویان پێ بدات و خواردن و خواردنەو و پۆشاک و پارەیان پێ بدات، کۆیلەکانیش پێویست بوو لەسەریان پاسەوانی ئی بکەن و کورسی دەسەلاتی بپاریزن و بەرگری لە مال و خێزانەکی بکەن.^٣

٨- پەيوەندی (خەشداشیە) = (شاگردی):

بە بەھێزترین پەيوەندی وابەستەیی شەخسی نێو دەولەت دادەنرا، لێکدانەوێ ئەمە بەم شێوەیە: ئەم کۆیلانە لە تەمەنی منداڵتیا ھینرا بوون و پاشان لە کۆمەلگا تەریک کرابوون و خرابوونە نێو سەریازگە ی نێزامیەو، تەمەنی منداڵی و ھەرزەکارییان بە یەک ئاست بەپێ دەکرد، بەبێ مامۆستاکیان نە دەسەرەوتن و لەگەڵ کەس - تا خۆبەخۆی یەکتەریش - نە دەسازان، لەبەر ئەمە ئەم تاقمە کۆیلانە بە وابەستەیی شەخسی ناسرابوون و ھەر تاقمە پال دەدرایە لای ئەو سولتانە ی کرپیوونی و پەروەردە ی کردبوون، بۆ وێنە (مەمالیکی زاھیری) پال دەدرێتە لای (زاھیر بییرس) و (مەمالیکی موغیززی) پال دەدرێتە لای (موغیز ئابەک) و (مەمالیکی ناسپی) پال دەدرێتە لای (ناسپی محمدی کوپی قلاون) و ھەروەھا، لە لایەکی ترەو، ئەم تاقم تاقمێنە ی نێو (مەمالیک) کاریگەری خراپی لێکەوتەو و لە پێناوی گرتنی جگەوێ حوکمدا مەملانی ئی خویناوی لە نێودا دروست کردن.^٤

١ السلطان المظفر سيف الدين قطز ص: ٤٧، د. قاسم عبده.

٢ الخطط ٢/٢١٣، السلطان المظفر ص: ٤٧.

٣ السلطان المظفر سيف الدين قطز ص: ٤٨.

٤ المصدر نفسه ص: ٥٢.

بڼگومان نه و سولتانانې (مه مالیک) یان له سهر هردوک په روه رده ی ټایینې و مه شقی سهر یانې پڼگ یانندن کار ټکی چاک و پڼکوپڼکیان نه نجامدا، هر له بهر نه مه شه کاتیک له سهر رده می به که می (مه مالیک) دا نه م سهر یانان له گڼه پانه کانی جه ننگدا ده بینین، ده بینین که زږ گهرم و گڼ و مه رده و دلسوزانه بهرگری له ولات و موقه ده ساتی ئیسلامی ده که نه، نه مه سیمایه کی دره و شاهه ی نه وان بوو،^۱ چیا ناسا بهریان به پړوسه ی داگیرکاری مه غولی گرت و بوونی خاچپرستانیان له جیهانی ئیسلامیدا له په گ و پښه ده رهیتا.

۹- ټایا - هر هه موو کڅیله کان - هینرابوونو - کړدرابوون - ؟

ناکړی و اتای زار او ده ی (مه مالیک) - که به واتای کڅیله ی هینراوی نیو بازار په کانی کڅیله فروشی دی - به سهر هر هه موو (مه مالیک) دا دابیرین، چونکه ئیمه چاک ده زانین چنه د تاقمه تورکیک له بهرام بهر مه غوله کانددا به زین و بهر و خوره لاتی نریک کشان و له خزمهت سولتانانې (میسر) گیرسانه وه، هینده ی نه خایاندا وه چه به کی نویی حوکم پران له نیو نه م تورکه په نابهرانه په یدابوون و ده سه لاتی خویان به سهر (میسر) و (سوریا) دا کڅشاو تا سهر رده می عوسمانیه کان به رده وام بوون، هر وه کو ده بینین به کڅکی وه کو سولتان (قوتنه) به په چه له ک ده چیتته وه سهر زنجیره ی بنه مالیه ی پاشایه تی مه لیک (خواره زمشا) و پال وانی جهنگی (عین جالوت) ی ئی ده رچوو.

نه م جوړه خویندن و په روه رده و مه شقه نزامیه ی (مه مالیک) ی ئی پڼگ یشتن - که تا ئیستاشی له گه لدا بی، خویندن گاو کولیزه سهر بازیه کان پیی نه گه یشتون - پایه گایه کی به رزی نه ده بی و نه خلای پی به خشین و هلی بڼ په خساندن تا له ته وای بواره کانددا نه سپی خویان تاویده و خویان ده ریخن، ده ره نجام ده رکه و تنیان و سهر که و تنیان به خپرو به رکه ت و هه رزانی و فهرانی بڼ شکایه وه و زانست و فیکرو هونه رگه شه ی کردو به ره می هه رسیک بواره که له جیهانی ئیسلامیدا په رنکی دایه وه.^۲

۱۰ کولیزه سهر بازیه تازه کان:

پیویسته ده ولته عه ره بی و ئیسلامیه کانی ئیمړ چاویک به بیرو باوه پی سوپا کانیاندا بخشیننه وه و به پیی به رنامه یه کی توکمه و ته واوله سهر:

۱ المصدر نفسه ص: ۵۱.

۲ ابطالیل یجب ان تصح ص: ۳۴۱.

بیروباوهری راست و دروست و بەندایەتی پاک و پوخت و پەوشتی چاک و پەند و ئەزموونی جەنگە میژووێیەکانی ئوممەت و فێرکردنی سوننەتە سابتەکانی خودا لەسەر خست و خستنی گەلاندان گۆشیان بکەن.

لە پێناوی ئەمەدا پێویستە چاوخشاندهوه بە پەیرهو و پڕۆگرامی خوێندنداو دانەرانی خودی پەیرهو وەکەدا بکڕیتەوه و هەرگیزاوه رگیز تەکنەلۆژیای هاوچەرخی جەنگی سارد (دەروونی) و گەشەپێدانی چەک و تەقەمەنی و ناسینی نەهێتیەکانی فەرمانۆش نەکەین و کار بەم ئایەتە پیرۆزە بکەین:

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ (الانفال: ۶۰).

۱۱- شیخ (عزالدين عبدالسلام)ی فروشیاری میرانی (مه مالیک):

(شیخ عزالدین عبدالسلام) تەماشای کرد: ئەو کۆیلانە ی (نجم الدین ایوب) بە پارە ی (بەیتولمال) کڕیبووونی و لە دەولەتەکی خۆیدا خستبوونیە ئێو خزمەتی سەربازی و کاروبارەکانی تری دەولەت، ئیستا ئازادانە مامەلە ی کڕین و فروشتن و بازرگانی ئەنجام دەدەن، کە بێگومان ئەوانە بە حوکمی کۆیلەتیان مامەلەکانیان نادروستە، لەبەر ئەمە سولتانی زانا یان فتوای دا کە هەر مامەلەیک لە لایەن کۆیلەکانەوه ئەنجام دەدرێت پووجەلە و دانامەزێ، ئەم فتوایە تەنگی پێ هەلچنین و ناپەرەت بوو، گفتوگۆیکەکی توند لەنێو ئەو کۆیلەکان سەبارەت بەم مەسەلە یە پوویدا، شیخ پێی گوتن: (ئیستا ئێوه کۆیلەن و ناتوانن سەربەخۆ مامەلە بکەن، ئێوه مولکی بەیتولمالەن و دەبێ خێرو بێرتان بۆ ئەو ی بگەڕیتەوه، من - وەک قازی ولات - بپارم داوه بئانفروشم)، کێشە توند بوو، بەلام شیخ لەسەر بپاری خۆی سوور بوو هەر هەموو مامەلە و گریبەستێکی ئێ بەهەلوەشاوه و نادروست دانان، چ کڕین و فروشتن بێ چ گریبەستی هاوسەرگیری (عقد الزواج) بێ، بەم شێوە یە بەرژەوه ندیه کانیا ن پەکیان خراوه ترسی پووی تیکردن، (جێگری سولتان)یش - کە کۆیلە بوو - لە تووڕەبیان هەلچوو و سوور هەلگەپابوو، بەخۆی و هاوشێوەکانی کۆبوونەوه و لە دوا ی (شیخی قازی)یان نارد، شیخ گوتی: (کۆبو کۆبوونەوه یەکی گەورەتان بۆ دەبەستین) بە سوودی بەیتولمالە ی موسلمانان دەتانیفرۆشم و ئەوکات بە پێبازێکی شەری ئازاد دەبن، کێشەکەیان بۆ لای (سولتان) بەرزکردەوه، ئەویش لە دوا ی شیخی نارد،

به لّام له فتواو برپاره كې پاشگه ز نه بڼوه، (سولتان) وشه يه كې په ق و ناشياو به مه قامى شىځى له زار دهرچوو، كه ئه م كاره په يوه ندى به نه وه و نيه و مافى ده ستوردان و خوتېه لقورتاندى نيه،^۱ ليرده شىځ بوى دهر كه وت كه نه هلى ناهق گه له كومه يان ليكردوه و له دږى هق و چه سپاندى شريعت - و جيبه جيكردى حوكمه كان - كه فره قى نيوان گوره و بچوك و حاكم و مه حكوم و سه روك و هاوولتى ناكه ن - پاره ستاون: بڼيه ليرده په ناي بڼ چه كه به حيساب لاوازه كې برد - كه له نيوه پوكدا زور به هيزه -، نه مه و خوى له پښتى (قه زاوه ت - دادوهرى) كيښايه وه و برپارى به جيبه شستنى نه و شارهى دا كه دانيشتوانه كې سه رپيچى كارو ستمكارن و پاپه پاندى شرعى خدا پرت ده كه نه وه، شىځ به په له برپاره كې خوى پاپه پاندو مال كې و كه لويه له كې له پشتمنى گويدريژيكت ناو خيزانه كې لي سوار كړدو خويشى سوارى گويدريژيكتى تر بو و له (قاهره) دهرچوو، هركه نه م هه وال له نيو شارد ابلو بڼوه، دانيشتوان به گوره و بچوكه وه و ژن و پياووه به دواى كه وتن، زانايان و صالحان و بازركانان له پيش خه لكه وه بوون و زمانحالى نه وان ده يگوت: (ميسر) هيچ خيرو به ره كه تيكي تيدا نيه نه گهر شىځ (عزالدين) و هاووينه كانى و پاپه پينه رانى قورئان و سوننه ت و فره مانكه رانى چاكه و پيشگريكارانى خراپه و خه باتكارانى پيښازى خوداى تيدا نه بن، نه مانه لومه لومه كاران و جنيوى جنيو فروشان خاويان ناكه نه وه، نه مه و پاپرتگه ليك سه باره ت به م مه سه له يه بڼ سولتاني قاهره به رز كرانه وه، كورته ي پاپورت و ده سيته كان ناوا بوو: (هر كاتيكت - شىځ - پويشت و بوى دهرچوو، ده سه لات و مولكايه تيت له نيو ده چي)، له بهر نه م سولتان به خودى خوى لى سوار بو و خوى گه يانده شىځ و داواى ليبوردي ليكرد و دل و دهر وونى دامر كنده وه، شىځ به و مه رجه گه پاپه وه نه گهر هاته وه ده بى له دواى سولتان و ميره كانى (ميسر) بنيريت و بيانفرو شيت، پاش گه پانه وهى، جيگري سولتان جاريكى تر - به لّام به نه رم و نيانيه وه - داواى له شىځ كرد نه م كاره نه كات، به لّام (شىځ) نالوگړى به سه ردا نه هات و گوتى كه ده بى حوكمى خودايان به سه ردا بچه سپينى، له و كاته دا جيگري سولتان تووپه بو و برپارى دهر كړد شىځ شه للاق بكات و گوتى: چون ده بى شىځيكي ناوا برپارى فروشتنى نيتمه ي پاشاى سه ر زهوى دهر كات، وه لّلامى ده بى له نيو تاقمه كې خويده به م شمشيره ي خوم لى بده م)، به ره و مالى شىځ به ريكه وت و شمشيره سواوه كه شى به پروتى به ده سه ته وه بوو، له دهر گايدا، كوپه كې شىځ

هاته بهردهرگا، پووانی کار له کار ترازوه، بۆ لای باوکی گه پایه وه و بارودۆخه که ی بۆ باس کرد، شیخ به دلی پر له ئیمان و متمانه ی تهواوی له سه ر په روه ردگاری به کوپه که ی گوت: (ئه ی کوپی خۆم، باوکت زۆر له وه که متره له پئی خودادا بکوژی)، کاتیکی (جیگری سولتان) چاوی به شیخ کهوت، سام و هه بیته گرتی و دهستی له رزین و لینگه فرته ی پیکه وت و کهوته سه ر خاک، گریا، داوی له شیخ کرد بۆ ییپاڤته وه، ئینجا گوتی: (ئه ی سه روه رم، کام کارت پئی چاکه ئه وه بکه)، شیخ گوتی بانگه وازی خه لک ده که م و به به رچاوی خه لگه وه ده تانفرۆشم، جیگری سولتان گوتی: نرخه که مان له چی سه رف ده که ی؟ شیخ گوتی: له به رزه وه ندی موسلماناندا، جیگری سولتان گوتی: کئی به م کاره هه لده ستی؟ شیخ گوتی: من پایده په ڕینم و حوکمی خودا ده چه سپینم، ئه م و خودا حوکمی خۆی له سه ر ده ستی شیخ پاپه راندو یه که له دوا ی یه که به ئاماده بوونی خه لک ناوی ده خویندنه وه و نرخیکی زۆری له سه ر دانان و فرۆشتنی و پاره که ی به ده ستی خۆی وه رگرت و خسته یه نیو پرۆژه خیرخوازیه کانی ولاته وه.^١

لیره وه شیخ به (بائع الملوك = فرۆشیاری کۆیله کان) ناوی ده رکرد و ئه م کاره ی له م سه ره وه سه ری دنیا دهنگی دایه وه و میژوو هه لۆیستیکی ده گهن و تاقانه ی بۆ تو مارکرد که ئیستاشی له گه لدابی جیهان هه لۆیستیکی له م جۆره ی به خۆوه نه بینوو، به لئی دهنگی هه ق به رز بۆوه و زانایان عیززه ت و ده سه لاتیان په یدابوو و شه رعی خودا چه سپینراو باتل (ناهه ق) شکستی خوارد و تیرو شیری سولته و ته وای هیزه کانی ماددی له به رامبه ر سه لته نه تی خودای بالاده ست و حوکمه کانی دانه واندن و ئه م فه رموده په ڕۆژه ش به سه ره قانیه تی سولتانی زانایاندا چه سپا: ((أفضل الجهاد كلمة حق عند سلطان جائر))،^٢ چاکترین جیهاد: گوتنی وشه یه کی هه ق و په قه له به رامبه ر سولتانیکی سه مکار.

به م شیه وه به پشتیوانی و چاوه دیری خودای بالاده ست عیززه ت و ده سه لات گه پایه وه بی شه ی خۆی، خودا ده فه رموویت: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴾ (الحج: ٣٨)، ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (یوسف: ٢١).

١ المصدر نفسه.

٢ العز بن عبد السلام ص: ١٨٢ للزحيلي.

۱۲- سهرده می تاقانه کان (عصر الأقدان):

(شیخ محمد محمد حسن سرآب) به پښودائیکي زانستیانه ناوی (تاقانه کان) ی به سهردا بریون، نه ده لئ: نازانم کي وشه ی (مه مالیک) ی داوه ته پال نه م سهرده مه و نازانم یه که مین کهس کي بووه نه م ناسناوه ی به سهردا بریون، نه گهر (عهره ب) نه م ناوه لئاوه ی به سهردا بریون، نه وا به خوا نه وان سپله بیان به رامبه ر کهسانیک نواندوه که خزمه تی نه وان و لاته که یانی کردوه، خو نه گهر کاری خورئاواییه نه وروپیه کان بیت، نه وا با چاک برانین: که نه و دوژمنانه له کاتی باسکردنی سهرده مه میژوویییه کانماندا به باشتترین و جوانترین شیوه وه سفی خوین ده کهن وه ول ده دن به ناشیرینترین شیوه ش باسی نیمه بکهن، بویه نابو و ناکری لاسایان بکهینه وه، خورئاواییه کان پکیان له سهرده می (صلاح الدین) و سهرده می (تاقانه کان) ده بیتوه، ناسناوی (مه مالیک = کویله کان) زهمبه و له پکه وه به کاری ده هیئن، نه وان بویه پکیان له م (تاقانانه) ده بیتوه، چونکه نه وان نه یان هیشت خاچه رستان به نامانجه کانیان بگه و بو (قودس) بگه پینه وه، چونکه دوی پزگارکرانی له لایه ن (صلاح الدین) وه خاچه رستان هه دایان نه داو دوو جاری تر هاتنه وه نیو (قودس)، به لام نه وانه ی به ناوی (مه مالیک) ناسراون بویان له بوسه دا مانه وه و ته وای ولاتیان لی پاکسازی کردن دوی تیپه پینی (۱۰۰) سال به سهر پزگارکردنی قودس - له لایه ن صلاح الدینی نه ییوبیه وه - و له سالی ۶۹۰ ک/ ۱۲۹۱ز یدا دوا هه مین مهمله که تی خاچه رستانیان له جیهانی ئیسلامیدا له نیو برد، به لئ هه ر نه وانه ی پییان ده لئ (کویله کان)، دوا به دوی جهنگی خاچه رستان گهره ترین هیرو په لاماری درپدانه ی مه غوله کانیان بو سهر جیهانی ئیسلامی له جهنگی (عین جالوت) تېڅکانده وه وجهنگی عین جالوت بوو به سونبولی هیزو پیزی ئیسلام..... هه روه ها سهرده می نه م (تاقانانه) به یه کیک له سهرده مه کانی زانستو پو شنبیری داده نریت، شوینه واره زانستیه کانیان و ناسه واره نه ندازه یی و هونه ریه کانیان شایه دی میژووی شکرداری نه وان، ته نها له شاری (قودس) دا (۳۵) خویندنگاو زانستگایان بو تی دا خویندنی زانسته به سووده کان کردبوونه وه، نه مه جگه له وه ی ده یان مزگه وتو کوشک و ته لارو خانوبه ره ی وه قفی خیریان تی دا دروست کردبوون،^۱ نه گهر نه مانه (کویله کان) بووین، نه وا به پای من نه وانه (کویله کانی) پڼگای چاکسازی بوون، وه کو شاعیر ده لئ:

أحسن الى الناس تستعبد قلوبهم

فطالما إستعبد الإنسان إحصان

واتە: چاکە لە بەرامبەر خەڵک بکە دلیان بە لای خۆتدا پادەکیشی، چاکە ی بەردەوام چاکە لەگەڵ کراو دەکاتە کۆیلە.

جا ئەمانە دلۆ دەروونی خۆیان چاک و پاک کردو خوداش چاکە ی لەگەڵ ئەنجامدان و کردنی بە موسڵمان و فەرمانپەرەوا، کە مەنت و چاکە ی خودایان بەسەر خۆیانەو و بینی، شانازیان بە پەچەڵەکو نەتەو وە ی خۆیانەو نەکرد، بەلکو شانازیان بەو کارانەو و کرد کە ئەنجامیان دان و خوداش ناوی ئەوانی لە مێژوودا بەی زیندوو یی هێشتەو، مافی ئەوان بەسەر ئێمەو و ئەمە یە: بەو ناسناوانەو و ناویان بێنین و بنووسین کە ئەوان لە حالی حەیاتیاندا پێیان خۆش بوو و پێیەو و بانگ بکێن، هەقە بەو پەڕی وە فاداری و ئەمەکناسیەو و لە بەرامبەر ئەو و هەموو چاکانەیان دەرەق بە عەرەب و موسڵمانان ئەنجامیان دان و بەو شیوە یە ناویان و ناسناویان لە مێژوودا تۆمار بکەین کە شایستە ی پەر بە پێستی چاکەکانیانە و سەردەمە زێڕینەکان بە (سەردەمی تاقانەکان) ناو ببەین.^١

سێهەم: هەولەکانی (مەمالیک) لە پێناو تیکشکاندنی پەلاماری حەوتەمی

خاچپەرستان:

کاتی ک خاچپەرستەکان بریاریاندا هێرش بکەنە سەر (قاھیرە) (مەلیک صالح آیوب) کۆچی دوایی کرد و بەمە موسڵمانان تووشی مەینەتیەکی سەخت بوون،^٢ کە مرد تەمەنی (٤٤) سال بوو، (مەلیک موعەز زەم تورانشا) لە (میسر) نەبوو، (شجرة الدری) هاوسەری بەناویانگی لەسەر شاتری پووداوەکان دەرکەوت، زانی هەوالی مردنی (نجم الدی آیوب) ی هاوسەری کاریگەری خراپی لەسەر سوپا و سەربازەکانی دادەنێ، لەبەر ئەمە هەوالی مردنەکی شارەدو و جگە لە خەڵکانیکی تاییەت نەیهێشت کەس بەم هەوالە بزانی، بەلگەنامە یەکی بە ئیمزای سولتانێ کۆچکردوو خستەپوو: کە تێیدا (تورانشا) ی کوپی کردوو بە سەرۆکی گشتی سوپا و جیگری سولتان لە کاتی نەخۆش بوونیدا، لەم ماوە یەدا خاچپەرستەکان لە باشوورەو و کەوتنە جموجۆل، ئەمەو لە ١٢ دیسەمبەری ١٢٤٩ ی زاینیدا گەشتنە شاری (فارسکور) لەوێشەو و بەرەو (شارمساح) و دوای ئەوێش بەرەو (برامون) پێشپەرەویان کرد و دەریای (ئەشمون) بوو بە سنووری نێوان موسڵمانان و خاچپەرستان، هێزی خاچپەرستان

١ المصدر نفسه ص: ٤٢٦.

٢ الحملات الصليبية الرابعة والخامسة والسادسة والسابعة ص: ٣٥٣.

له م قوناغه دا گیرسایه وه و چه ند سهر یازگه یه کی له سهر که ناره ئاوه کانی باکور دروست کردن و بۆ خۆپاراستن ژماره یه ک خنده کیان لێدان و هه ندیک شوره و مه تریزیشیان به رزکردنه وه، ماوه ی مانگ و نیویک کپ بوون، ئینجا به ئامانجی په پینه وه یان به ره و که ناره ئاوه کانی باشووری ده ریای (ئشمون) ده ستیان به دروستکردن و دامه زراندنی پردیک کرد، به لام ئه مه کاریکی هه روا ئاسان نه بوو، به لکو موسلمانان به خهستی تیربارانیان کردن و نه یان توانی ئیشه که بکه ن، له گۆتاییدا خاچه رسته کان به ده لالی (عه ره ب) یک به پیی پیاویه تیکی تر به ده لالی قیبتیه ک له به رامهر پێدانی به رتیلیک ته نکه ئاوێکیان دۆزه وه و^۱ پێیدا په پینه وه و خۆیان گه یانده به ری سهر یازگه ی سوپای ئیسلام، نه خشه که ی (مه لیک لویس) به م شیوه یه بوو: خۆی و براکانی و به شیکی زۆری سوپاکه ی بوار (ته نکاو) ه که ده بپن و به ره و باری باشووری ده ریاکه ده په پنه وه، ئه و به شه سوپایه ی ماوه ته وه پاسه وانی سهر یازگه که یان ده کات، دوا به دوا ی په پینه وه ی سوپاکه ده بی تیپه پاسه وانه که ده ست به دامه زراندنی پرده که بکات، هه رکاتیک به سه ر سوپا ئیسلامیه که ی (مه نسوپه) دا سه رکه وتن خاچه رستان به ره و (قه هیره) پێشپه وی ده که ن، ئه مه و له ۸/ فبرایه ر/ ۱۲۵۰ زی دا هیزی خاچه رستان له گه ل ئه وه دا بواره که قول بوو و به نێوداچوونی سه خت بوو به لام هه رچۆنیک بی توانی به پێته وه، (ئه لکونت ئارتۆ) یه کێک بوو له سه رکرده ی هیزی خاچه رست، له یه که م پووبه پووبوونه ویدا له گه ل سوپای ئیسلام، توانی سه رکه وتن به ده ست بیئێ، کاتیک (ئه میر فخرالدین) ئه م هه واله ی پێگه یشت، خێرا به خۆی و چه ند هیزکی سوپای ئیسلامه وه خۆی گه یانده شوینی پووداوه که، جه نگیکی توندو تیژ له نیوان موسلمانان و خاچه رستاندا پوویدا، (ئه میر فخرالدین) شه هید بوو، به م کاره ی عه بب و عاری کشانه وه که ی خۆی له دوورگه ی (دمیاط) په رده پۆش کرد، (ئه لکونت ئارتۆ) به م سه رکه وتنه کاتیه ی چاوی سوور بوون و گوئی به فه رمانه کانی (لویسی تۆه م) و ئامۆژگاری سه رکرده خاچه رسته کان نه داو پانه وه ستا، تا هیزه کانیان به ته واهه تی ئاماده باش ده بن، به لکو ئه و به م کاره ی ده یه ویست سه رکه وتن ته نها به ناوی ئه وه وه تۆمار بکریئ.^۲

۱- جه نگی (المنصوره):

وه ک گوتمان: (ئارتۆ) چاوه پێی گه یشتنی مه لیک و سوپای سه ره کی نه کرد و گوئی بۆ فه رمان و ئامۆژگاریه کانی شل نه کرد، به لکو سه رکه وتن سه ری گه رم کرد و هیزه که ی

۱ تاریخ الايوبيين ص: ۸۵.

۲ تاریخ الحروب الصليبية، محمود سعيد ص: ۳۱۲.

ته‌فره‌یداو ده‌ستخه‌پۆی کرد، هه‌دای نه‌داو به‌ره‌و گه‌مارۆدانی (مه‌نسوره) و له‌نیۆبردنی سوپای (ئه‌یوبی) به‌پێکه‌وت،^١ کۆلان و پێگا و بانه‌کانی (منصوره) بوونه‌ گۆرپه‌پانی شه‌پو پێکدادان، (ئه‌میر بیه‌رس بندقاری) سه‌رکردایه‌تی هیزه‌ موسڵمانه‌کانی ده‌کرد، سه‌ربازه‌کانی خۆی له‌ چه‌ند په‌ناو په‌سیویکی قایمی شاردا خسته‌ بۆسه‌وه، چاوه‌پێیان کرد تا به‌ ته‌واوه‌تی خاچه‌رسته‌کان هاتنه‌ نیۆ شاره‌وه، کاتی که‌ هه‌ستیان کرد خه‌ریکه‌ ده‌گه‌نه‌ قه‌لاو شوهره‌کانی شار — که‌ باره‌گای سه‌رکردایه‌تی میسریه‌کان بوو —، (مه‌مالیک) بۆیان دابه‌زینه‌ نیۆ شه‌قام و کۆلانه‌کان و سه‌رو گه‌ردنیا داپاچین و کوشتاریکی بۆ شوامریان ئی کردن، ئه‌وه‌ی کۆژا کۆژا، ئه‌وه‌ی هه‌لات خۆی فرێدایه‌ نیۆ ده‌ریای (نیل) وه‌و خنکا، ئه‌وه‌ی به‌ ساغیش مابۆوه‌ له‌ ده‌وره‌ی شار ده‌جه‌نگا،^٢ ... (منصوره) ش بوو به‌ گۆرستانی خاچه‌رستان و^٣ یه‌که‌مین سه‌ره‌تای سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر (فه‌په‌نگ) دا تۆمار کرا، (مه‌لیک لویسی تۆهم) به‌م کاره‌ساته‌ شله‌ژا، به‌لام دانی به‌خۆداگرت، هه‌ولیدا هی‌تێکی به‌رگری له‌ به‌ره‌کانی پێشه‌وه‌ — به‌ ئامانجی به‌رگرتن به‌ هه‌ر هی‌رشێکی چاوه‌پوانکراو له‌ لایه‌ن (مه‌مالیک) وه‌ — دابه‌زینی، هه‌روه‌ها پریدیکی به‌ دار سنۆبه‌ری له‌سه‌ر ده‌ریای بچوک پاهێشت تا خۆی سه‌ربازه‌کانی به‌سه‌ریدا بپه‌رینه‌وه‌ و ژماره‌یه‌ک تیرهاوێژیشی له‌ دوور پرده‌که‌وه‌ دانان، تا له‌ حاڵه‌تی په‌رینه‌وه‌دا پاسه‌وانیان ئی بکه‌ن، به‌لام (مه‌مالیک) نه‌یانپه‌یشت ئه‌م کارانه‌ ئه‌نجام بدات، به‌لکو هی‌رشێکی توندیان کرده‌ سه‌ر خاچه‌رسته‌کان، (مه‌لیک لویس) به‌ خودی خۆی سه‌رکردایه‌تی هی‌زی خاچه‌رستی کردو موسڵمانه‌کانی ناچارکردن به‌ره‌و (منصوره) پاشه‌کشه‌ بکه‌ن، هه‌رچه‌نده‌ خاچه‌رستان له‌م جه‌نگه‌دا سه‌رکه‌وتن، به‌لام به‌هۆی که‌مبوونه‌وه‌ی خوړدو و ئامپازه‌کانی جه‌نگ و کۆژانی ژماره‌یه‌کی زۆریان له‌ جه‌نگی (مه‌نسوپه‌) داو بآگوبوونه‌وه‌ی نه‌خۆشی له‌نیۆ سه‌ربازگه‌کانیاندا به‌ شیوه‌یه‌کی خێرا تووشی به‌زین و تیکشکان هاتن، (مه‌لیکی فه‌په‌نسی) به‌ هیوای ئه‌وه‌ کوڤه‌تایه‌ک له‌ میسر پوو بدا، یان میسریه‌کان شۆپش له‌ ئه‌یوبیه‌کان بکه‌ن ماوه‌ی (٨) هه‌فته‌ی ته‌واو له‌ سه‌ربازگه‌کی خۆیداو له‌ به‌رامبه‌ر (منصوره) دا مایه‌وه.^٤

١ الحملات الصليبية الرابعة والخامسة والسادسة والسابعة للصلاحي من: ٣٥٦.

٢ الشرق الأدنى في العصر الوسطي الأيوبيون من: ١٥٠.

٣ السلوك ٤٤٨/١، تاريخ الأيوبيين من: ٣٨٦.

٤ الحملات الصليبية الرابعة والخامسة والسادسة والسابعة للصلاحي من: ٣٥٦.

۲- (تورانشا) سهرگردایه تی جهنگه که دهکات:

دوابه دواى ئاشکراکردنى مردنى (نجم الدين أيوب) و پاگه یاندنى پۆستى سه لته نه ت بۆ (تورانشا) ی کوپی له لایه ن (شجرة الدر) هاوسه رى (نجم الدين) هوه، (تورانشا) ئه و کاته له (دیمه شق) بوو و به ره و (میسس) گه پایه وه و له ۱۷ ی ذو القعدة/ ۶۴۷ به رامبه ر ۲۱/ شوباتی/ ۱۲۵۰ زاینی گه شته (مه نسوپه)، نه خشه و پیلانیکی سه ربازی وای داپشت که سه رکه وتنى کۆتایى به سه ر خاچه رستاندا مسوگه ر بکات،^۱ هه ر که گه شته وه (میسس) لایه نى مه عنه وى و بارى دهروونى دانیشتونانى (مصر) و پیزه کانی (مه مالیک) به رزیووه و به ده رکه وتنى گه شبینی سه رکه وتنى خۆیان پاگه یاند.^۲ فه رمانیدا چه ند به له میکی بچووک دروست بکړین و له که ناره ئاوه کانی خوارووی ده ریای نیل له نگریان پى بگيریت و پڼگه به و که شتیانه بگرن که له دمیاته وه خۆراک و که لوپه لی پتویست بۆ (فه رپه نگ) هکان ده گوازنه وه، به م شیوه پڼگه ی (دمیاط) ی لى گرتن و په یوه ندىان به بنکه ی سه ره کیانه وه پچرا،^۳ فه رپه نگه کان ژماره یه کی زۆریان که شتی له ده ستدان - که به پى سه رچاوه کان خۆیان له (۵۸) دانه داوه -، به ره به ره خواردنیان له به ر برأ، گرانی و قات و قپى پووی تیگردن، له م بازنه ی گه مارۆیه دا گىژاویان خواردبوو و نه یانده توانی بۆی ده رپچن، موسلمان هکان سه رته تاته کیان لى ده کردن و ده یانه ویست هه لمه تیان بۆ به رن، (لویس تۆیه م) بۆی ده رکه وت تازه مه حاله له م بارودوخه دا بتوانى هیرش بکاته سه ر (قاھیره)، بیرى ده کرده وه چۆن به ره و (دمیاط) بگه پتته وه، له م ساته وه خته دا فه رمانی پاشه کشه ی داو هه ر دارو بارىکی هه یانبوو سوتاندىان و ولاخه کانیان له نئو بردن، له لایه کی تره وه (لویس) بۆی ده رکه وت کشانه وه کارىکی ئاسان نیه و له مه ولا (مه مالیک) سوپاکه ی ده رده کهن، له به ر ئه وه پتیش ئه وه ی پاشه کشه به سوپاکه ی بکات په نای بۆ کردنه وه ی ده روازه ی گفت و گۆو سازش بر دو داواى له (تورانشا) کرد له به رامبه ر گرتنى (بيت المقدس) دا واز له (دمیاط) دینن،^۴ به لام ته بیعی (تورانشا) ئه مه ی ر هت کرده وه، چونکه کات به سه ر چوو بوو و ده شیزانی (مه لیک لویس) که وتۆته ته نگانه وه، ئه مه و له به ره به یانی موحه پره می ۶۴۸ ک/ نیسانی ۱۲۵ - ز نه دازیا ره خاچه رسته کان ده ستیان به تیگردانی پرده که ی سه ر ده ریای بچووک کرد، به لام

۱ السلوك ۴۴۹/۱، تاریخ الايوبیین ص: ۳۸۷.

۲ النجوم الزاهرة ۳۶۴/۶.

۳ المصدر نفسه ۳۶۴/۶.

۴ تاریخ الايوبیین ص: ۳۸۸.

(مه‌مالیک) یه‌کسه‌ر به‌ دوايان که‌وتن و به‌سه‌ر پرده‌که‌دا په‌رینه‌وه و له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه په‌لاماریان دان و به‌ده‌رێیان نان،^١ به‌هۆی زیره‌کی و شاره‌زایی چاکی (لویس) له‌ ئیداره‌ی پاشه‌کشه‌کردن خاچه‌رسته‌کان خۆیان گه‌يانده‌ شاری (شرمساح) ی نێوان (منصوره) و (دمیاط)، به‌لام (مه‌لیک) نه‌خۆش که‌وتبوو، (مه‌مالیک) یش له‌ هه‌موو لاره‌ ده‌وره‌ی سوپاکه‌ی ته‌نبوو، دوورو نزیک چاودێریان ده‌کردن، نه‌مه‌و که‌ گه‌یشتنه‌ (فارسکۆر) هێرشێکی به‌ربلایان کردنه‌ سه‌رو (مه‌لیک لویس) برستی به‌ره‌نگاری نه‌ماوو، سوپاکه‌ی به‌ ته‌واوه‌تی ته‌نگی پی هه‌لچنراو ده‌ره‌نجام به‌ خراپی تێکشکێنرا، زۆرینه‌ی سه‌ربازانی سوپاکه‌ی کوژران و بریندار بوون و به‌دیل گیران و خودی (مه‌لیک لویس) که‌له‌پچه‌ کراو به‌ره‌و (منصوره) یان په‌پنچه‌کداو له‌ نێو خانووی (فخرالدین إبراهیمی کوپی لوقمان) دا به‌ند کراو پاسه‌وانی کردنی خرایه‌ نه‌ستۆی (طواش صبیح) و که‌سیکیش بۆ خزمه‌تکردنی ته‌رخانکرا، به‌م شێوه‌یه‌ جه‌نگی گه‌وره‌و یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ له‌ (فارسکۆر) پوویدا، ژماره‌ی کوژراوه‌کان - به‌ قسه‌ی نه‌وانه‌ی که‌میان گوتوو - خۆی له‌ (١٠) هه‌زار که‌س داوه‌، به‌ قسه‌ی نه‌وانه‌ش زۆریان حیساب کردوو - خۆی له‌ (٣٠) هه‌زار که‌س داوه‌، هه‌روه‌ها ده‌یان هه‌زار (فه‌رهنگ) له‌ لایه‌ن موسلمانانه‌کانه‌وه‌ به‌ دیل گیران - که‌ له‌ نێوانیاندا پێشه‌وه‌رو نه‌هلی به‌رو بازاپیان تێدا ده‌بینران، هه‌روه‌ها سه‌روه‌ت و سامانیکی زۆرو زه‌وه‌ندوبی شوماریان له‌ نه‌سپو ئێسترو مال ده‌ستکه‌وت، به‌م شێوه‌یه‌ تایه‌فه‌ی (مه‌مالیکی به‌حری) به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی (بیبرسی بندقدری) بوونه‌ لایه‌نی براوه‌ی نه‌م جه‌نگ و پووداوێکی جوانیان له‌ مێژوودا بۆ تۆمارکرا.^٢

٣- چه‌ند وینه‌یه‌ک له‌ نازایه‌تی (مه‌مالیک):

مێژوو چه‌ند وینه‌یه‌کی پرشنگذاری له‌سه‌ر نازایه‌تی و قاره‌مانی (مه‌مالیک) نیشان داو که‌ له‌ به‌رامبه‌ر دوژمنانی ئیسلامدا نه‌نجامیان داو، مێژوو شایه‌دی پالنه‌وانی (مه‌مالیک) و پۆلی نه‌وانی له‌ به‌گژداچوونه‌وه‌ی خاچه‌رستاندا له‌سه‌ر پووبه‌پی لاپه‌ره‌کانی خۆی به‌ جوانی نه‌خشانده‌وه‌.

(جوانقیل) باس ده‌کات: که‌ هه‌ندێک سه‌رکرده‌ی سوپای (فه‌رهنگ) به‌ تاییه‌تی (نه‌لکۆنت بواتیه‌) و (نه‌لکۆنت فلانده‌) تکیان له‌ (مه‌لیک لویس) ده‌کرد: چاوپۆشی له‌ تاوان و که‌مو

١ النجوم الزاهرة ٦/٣٦٤، تاریخ الأيوبيين ص: ٣٨٨.

٢ نهاية العرب في فنون الادب ٢٩/٣٥٦.

کورپانه بکات که له نښو سوپادا نه نجام ده درین: چونکه نه وان به هڅی فشاری توندی (مه مالیک) ناتوانن به دوا د اچوونی پټویست نه نجام بدن،^۱ هروها ده لئ:

سهربازیک که گزچانیکی به دهسته وه بووه به هله داوان هاته لای (کونت-تابل) و له ترسان ده له رزی و هوالی دایه که: تورکه کان گه ماروی (مه لیک) یان داوه و پوویه پووی مه ترسیه کی گه وره بوته وه و ئیمه گه پاینه وه و ته ماشامان کرد (۱۰۰۰) کزیله له نښو نښمه و نه ودا هیه، (مه لیک) له پوویار نزیکه، (مه مالیک) به شمشیرو گزپال به هیزه کانی پاده کیشتن و پایان ده مالن، هیزه کانی تریش پاشه و پاش هه لاتن،^۲ میژوونووسی که به م جوړه قاره مانیتی (مه مالیک) له م جهنگه دا وینا ده کات: به خوا له م جهنگه دا گویم له زیقه ی تورکه کان بوو ده تگوت دهنگی هه وره تریشقه و چاوم له بریسکه ی شیره کانیاں بوو هه ر به تیشکی بریسو ده چوو، نه م شیرانه به دلی ناسننیاں ئیسلامیاں جاریکی تر بوژانده وه، چاکمان بینین که له و ساته وه خته دا چوڼ فه پهنه کان به راز ناسا به سهر پاشوانیاں دا تیک ده شکان و تورکه کانیش شیر ناسا و چه نگ له سهرشان پریان ده که و تن،^۳ دوا ی نه وه ی (مه مالیک) چه ند که شته کیان خسته نښو ده ریاوه به دوری فهرسه خیک له باکووری سهربازگه که یان له نگره یان پیگرتن، توانیاں ده ست به سهر (۸۰) که شتی خاچه رستاندا بگرن و تیکرپای ده ریاوانه کانیاں بکوژن و (۳۲) ولاخی تریشیاں ئی بگرن، دهره نجام نه وانه ی چوو بوونه (دمیاط) و به ته مای هیثانی خوراک و که لوپل بوون بو هیزه کانیاں زانیاں ناتوانن بگه پښه وه: بویه به ناچاری داوای سولج و سازشیاں کرد.^۴

۱- لویسی نوه م له به نندیدا، مهرجه کانی سولج:

دوا به دوا ی نه م سهرکه و تنه یان، موسلمانان کان زور بایه خیان به مه سه له ی (دمیاط) نه دا، به لکو دوورتیریاں ده پوانی و بیریاں له گیزانه وه ی ته وای نه و شوینانه ده کرد که له خاکی ولاتی شام له لایه ن خاچه رستانه وه داگیرکراون، به دیلگرتنی مه لیکي فه پهنه سیان کرده وه ره قه یه کی فشارو بو هیثانه دی نه م ئامانجه یان به کاره یثنا، به لام (لویسی نوه م) له وه لامدا کوتی: که نه و ولاته سهر به مه مله که تی نه و نیه و تایبه ته به مولکی (کونرادی کوپی

۱ السلوك ۱/ ۴۵۰، الحملات الصليبية، للصلابي ص: ۳۵۸.

۲ الجواري والغلمان في مصر، نجوى كمال ص: ۴۰۳.

۳ الجواري والغلمان في مصر، نجوى كمال ص: ۴۰۴، كنز الدرر ۳۷۶/۷.

۴ الجواري والغلمان في مصر، نجوى كمال ص: ۴۰۵-۴۰۶.

فریدریکی دووه می ئیمپراتۆر).^١ (تورانشا) ههولیدا به زۆری دان به وه دابیتنی که سهر به مولکی نهوه، به لام (لويس) له سهر قسهی خۆی سوور بوو و گوتهی: که نهو ئیستا دیلی نهوانه و چیشیان بوئ بهرامبهری نهجام دهدهن،^٢ (تورانشا) به په له نه م بابه تهی پێچایه وه، به لام بهیاریدا ولاتی شام پزگار بکات، ئینجا هاتنه سهر میزی گفت و گوئی ناشتی و تورانشا مه رجه کانی ناشتی له سهر (مه لیک لويس) توندکردن، پتویسته له سهر مه لیکی فه ره نسى:

— خۆی به یه ک ملیۆن (بیزنته) بکریته وه، که پاره یه کی یه کجار زۆره .

— به یار بدا ژماره یه کی زۆری دیلی موسلمان نازاد بکریئن .

— (دمیاط) ده دریته ده ست موسلمانان .

— نه م ناشتی تا (١٠) سال به رده وام ده بی.^٣

نه مه و مه لیکی فه ره نسى به م مه رجان ه قایل بوو، هه ردووکلا سویندیان خوارد که پێزی پێککه و تنه که بگرن،^٤ (لويس) به خاتری نه وهی هاوسه ره که ی ژانی زانی ده هاتن تا ماوه یه ک چاوه پێی کرد، پاشان هه ندیک له پیاوانی خۆی به ره و (دمیاط) ناردن و داوای کرد چۆلی بکه ن و ته سلیمی سوپای ئیسلامی بکه نه وه، نه مه و داوای نه وهی نه م شاره ماوه ی سالیک به ده ست سوپای (لويس) وه بوو، له (٧) ی مایۆدا چۆلیان کردو سوپای ئیسلام چوه نیو شاره وه، (لويس) یش نیوه ی نه و پاره یه ی دا که به یار بوو خۆی پێ نازاد بکات، ئینجا خاچه رسته کانی خۆره لات له وشکانیه وه تا دوورگی (دمیاط) نازادکران و پاش نه وانیش ته وای دیله کانیان به ره لاکران، پۆزی یه ک شه ممه ٤/ صفری سال ٦٤٨ ی کۆچی پێکه وت له گه ل ٨ — مایۆ ١٢٥٠ زایینی که شتییه کانی فه ره نگ (دمیاط) یان به جی هیشته و هینه تیکشکاوه کانیان به ره و (عه ککا) گواسته نه وه.^٥

هـ — له هۆکاره کانی تیکشکانی خاچه رستان له هیرشی هه وته میاندا:

هۆکاره گه لیک له پشت تیکشکانی هیرشی هه وته مدا بوون گرنگترینیان:

أ — په ره سه ندنی لایه نی سه ربازی له سوپای نه یویدا.

ب — یه کیتی پیزه کانی سوپای ئیسلام.

١ مذكرات جوانفيل ص: ١٥٧، ١٥٩-١٦١.

٢ تاريخ الأيوبيين ص: ٣٨٩، حملة لويس التاسع ص: ٢٠٦.

٣ تاريخ الأيوبيين ص: ٣٨٩.

٤ المصدر نفسه ص: ٣٨٩.

٥ تاريخ الحروب الصليبية، محمود سعيد ص: ٣١٥.

- ج- سام و سهنگی سه رکردایه تی نیسلامی.
- ح- به شداریوونی زانایان و شهر عزنان له جیهاددا.
- خ- نهشاره زایی فه پرهنگ سه بارهت به جوغرافیای جیهانی نیسلام.
- د- ههلهی گه وره سه بارهت به نه ندازه گرتنی هوکاری زه مه نی.
- ذ- سه ریچی و گوپرایه لی نه کردنی خاچپه رسته کان بۆ سه روی خویان.
- ر- لیکه لوه شانی هیترشی حه وته م له بواری په وشته وه.
- ز- کزبوونی گیانی ئایینی له لای خاچپه رسته کان.
- س - ههله شایی و کورتبینی.

سه بارهت به م هوکارانهی باسکران به دوورو دریزی له کتیبی (الحملات الصلیبیه الرابعه والخامسة والسادسة والسابعة) له سهریان پۆشتووم.^۱

۶- له نه نجامه کانی هیترشی حه وتهی خاچپه رستان:

شکان و گیرانی (لویسی نۆهم) له سالی ۱۲۵۰/ز ۶۴۸ک له لایه ن موسلمان ه کانه وه چه ند نه نجامیکی لیکه وته وه، گرنگترینان:

أ- به رزتربوونه وهی چیگه و پیگه ی مه مالیک:

دهرکه وت که (مه مالیک) به گیرانی پۆلی پاله وانانه یان له جهنگی (فارسکور) دا چ جیهادیکیان کردو چۆن دوژمنی نیسلامیان تیکشکاندو چ سهرکه وتنیکیشیان بۆ نیسلام و موسلمانان دهسته بهرکرد، له راستیدا نه مه بوو به مایه ی به رزبوونه وهی پله و مه قامیان و وهکو سه نه دیک میژوویی پیی چوونه سه ر ته ختی هوکمپانی، هیچ جیی سه رسوپمان نیه هه مان سال ۱۲۵۰/ز ۶۴۸ک که به سه ر داگیرکه راندا سهرکه وتن، هه ر له وساله شدا (تورانشا) بسوتیت و بخنکیت و کوتایی به دهوله تی (نه یوبی) بیت و به ته واوه تی پنگا ناوه لا بیت و نه وان دهوله تی مه مالیکی تاقانه دایمه زریئن و بهرگری پی له نیسلام بکه ن و بهوپه پی هیژو گۆپی تینی جیهادی و عه زم و ئیراده وه بیتنه سه ر شاتۆی پووداوه کان.

ب - دهسته وستان بوونی فه پره نسا له به رامبه ر پیکانی ئاما نه کانی:

وهکو تیبینی ده کرئ هه ر هه موو هه ول و ته قه لاکانی فه پره نسا له پشتیوانی کردنی بزوته وه خاچپه رسته کان و ئاراسته کردنیان به ره و کیشوهری نه فریقیا به هه واداچوون، وپرای

۱ الحملات الصلیبیه الرابعه والخامسة والسادسة والسابعة للصلاهی ص: ۳۶۰.

۲ الحروب الصلیبیه بین الشرق والغرب ص: ۳۷۱.

ئه مه ش له به رامبه ر دروست كردنى واقيعىكى جهنگى و سياسى له سه ر حيسابى ئه يوبيه كان له ناوچه كه دا ده سه ته پاچه بوو، به م شيويه به بۆ ليكۆله ران و ته واوى دونيا پوون بۆوه كه چۆناوچۆن له هه ر دووك سه ده ي (١٢ و ١٣) ز (٦ و ٧ ك) هه ولۆ ته قه لآى خاچه رستان بۆ ده ست به سه رداگرتنى ميسر تۆزقالتىك سه ركه وتنى به ده ست نه هيتا، بيگومان پيگه ي بنه ماله ي (ئال كاييه) ي هوكمپرانى فه رنه سا به هۆى شكسته تاله كه ي سوپا ي (لويىس تۆه م) و به ديلگيرانى خودى (لويىس) له لايه ن سوپا ي ئيسلامه وه له نتيو بنه ماله هوكمگيركه كانى نه وروپا هاته خواره وه،^١ له كتيبي (الحملات الصليبيه) دا باسى ئه مانه به زياده وه كراوه .

٧- كوژراني (تورانشا) و له نيوچوونى دهوله تى ئه ييوبى):

ميژوونووسان ده رباره ي كه سايه تى (تورانشا) پا ي جياوازيان هه ن و سه باره ت به كوژرانيشى هه ريه كه يان به پيى بۆچوونى خۆى چه ند هۆكارىكى باسكردوه، به لام هه موويان له وه دا يه كده نگن كه له لايه ن (مه ماليكى ده ريايى) يه وه كوژراوه،^٢ (دكتور قاسم عه بده قاسم) ي ميژوونووسى ميسرى ده لى: (تورانشا) ي سولتاني ئه ييوبى دوا سولتاني سه لته نه تى ئه ييوبى بوو له گه ل ئه وه دا سه ركه وتنيكى جوانى به سه ر خاچه رستاندا، پيگاي به رده م كوتايى هاتنى ده وله تى ئه ييوبى و هاتنه پيشه وه ي ده وله تى (مه ماليك) ي خۆشكرد، له به رامبه ر وه لامدانه وه ي پرسياره كان و جيبه جيكردى داخوازيه كانى سه رده مى ميژووى خۆيدا شكستى خوارد، له جياتى ته رخانكردى هه وله كانى بۆ يه كخستنى پيزى موسلمانان به خاترى پيشه كيخسكردى يه كجارى مه ترسى خاچه رستان، ده يه ويست پاشقول له (شجرة الدن) و ميره گه وده كانى (مه ماليك) بگريت و پيلانى له دژ داده نان،^٣ ميژوونووسان ژماره يه ك هۆكاريان باسكردوون كه سه ريان كيخشاوه بۆ كوژراني (تورانشا)، له و هۆكارانه:

— ئه م (مه ماليك) انه به ته واوه تى خزمه تى نه ويان كرد، چاره پيى بوون پاداشتيان بداته وه، پييان وابوو بۆشايى باوكى پرده كاته وه، به لام ميره كانى خۆى هينانه پيشه وه، ئه و (مه ماليك) انه ي كه باوكى وه كو پۆله ي خۆى په روه رده ي كردبوون، هه ره شه ي لى كردن و نانى برين و مال و سامانى لى تالان كردن و له به رامبه ر ئه واندا كارى به وه سيته كه ي بابى نه كرد.^٤

١ المصدر نفسه ص: ٣١٠.

٢ الخط ٢/٢٣٦، النجوم الزاهرة ٦/٣٦٤.

٣ في تاريخ الأيوبيين والماليك ص: ١٤٨.

٤ الجواري والقلمان في مصر، نجوى كمال ص: ٤٠٨.

— په کيکي تر له و هکارانه ی سه بارت به کوژانی گوتراوه ده لښ: به حوکمی نه وه ی (شجرة الدر) و (مه مالیک) هکانی باوکی ناحه زی بوون و ده سه لاتی ته واویشیان به سر حوکمه تدا هه بوو، هه رکه مه لیکي (فه په نگ) دیلکرا، (مه مالیک) هکانی خوی پښنیاریکیان خسته پښ (تورانشا) و گوتیان: نه گه ربیت و سولج له گه ل (فه په نگ) بکات، نه وا ده بیته خاوه نی مال و سامان و زیږو زه به ریکی زږو (دمیاط) یشی بکه ویته ده ست، نه وا له مه ولا چی تر پښو یستی به (شجرة الدر) و (مه مالیک) هکانی باوکی نابی، کاتیک سولحه کی کرد (مه مالیک) هکانی بابی واتښگ یشتن که (تورانشا) به م کاره ی پږو حورمه تی شکاندوون و هیچ حیسابیکی بۆ نه و سه رکه و تنه مه زنه نه کردووه که به یږو بازووی نه وان هاتوته دی، له بهر نه مه نه خشه یان بۆ دانا بی کوژن.^۱

— ده گوتړی کاتی (تورانشا) چو بۆ قه لای (کیفا) به لښی به (فارس ټوکتای) دا بیکا به (میر) به لام به لښه که ی نه برده سه رو (ټوکتای) یش پکی لښ داگرت،^۲ کاتیک نه م به لښه ی له سه ر زمانی په کیک له نزیکانی خوی به بیر هیترایه وه گوتی: جوبه په کی فه په ح و نه رمینی شایسته ی ده ده می.^۳

— له لایه کی تره وه ده لښ بویه (مه مالیک) کوشتیان، چونکه تورانشا توخنی که نیزه که کانی بابی ده بویه،^۴ ده بی بۆ شتی وای کردبی که له کاتیکداو له و سه رده مه دا نه و ده ستی ده پویشت ژماره په کی زږ غولام و که نیزه که په یدا بکا، نه مه له لایه که، له لایه کی تریشه وه هه ر سولتانیک ژماره په که که نیزه کی تاییه ت به خوی هه بوون و که نیزه کیش هیته گران نه بوون نه توانی وینه ی که نیزه که کانی بابی بکړیت.^۵

— گوتراوه گه وره ترین هکاری کوژانی نه وه بووه: که داوای له (شجرة الدر) ی هاوسه ری باوکی کردووه سه روه ت و سامان و زیږو زه به ری بابی بداته وه،^۶ هه په شه شی لی کردووه، نه میش لی ترساوه و دهره حجام مه ترسی نه م و مه ترسی (مه مالیک) و توپه ییان له به رامبه ر موچه برینیان له دږی سولتانی تازه ی نه یوبی په کانگیربووه و هه ردووک لایه ن به پښو یستیان زانی خویان له ده ست دوا هه مین سولتانی نه ییوبیان له میسر دهر بازیکه ن.^۷

۱ المصدر نفسه ص: ۴۰۹.

۲ نهاية الارب ۲۹/۳۶۰. الجواري والغلمان ص: ۴۰۹.

۳ كنز الدرر ۷/۳۸۱-۳۸۲، الجواري والغلمان ص: ۴۰۹.

۴ شفاء القلوب، نقلا عن الجواري والغلمان ص: ۴۰۹.

۵ الجواري والغلمان ص: ۴۰۹.

۶ المصدر نفسه ص: ۴۱۰.

۷ في تاريخ الأيوبيين والمماليك، قاسم عبده ص: ۱۴۸.

-حه زکردن به مە ی و مە ی خواردنە وه یه کێک بووه له هه لسوکه وته کانی (تورانشا)، (مه مالیک) ی به حری له بهر نه مه پقیان لی ده بووه و به م هویه شه وه خه فه تی خویان پی پشت، گوره میژوونووسانی نه و سهرده مه نووسیویانه: هینده ی ده خواردوه تا سه رخوش ده بوو، مومی ده هینان و پیزی ده کردن و ده یگوت نه مانه (مه مالیک) ی باوکمن، ئینجا به شمشیره که ی سه ری ده په پاندن، باوکی وه سیستی بۆ کردبوو واز له مە ی بیئێ، به لام گوئی به وه سیسته که نه دابوو، له وه سیستنامه که ی باوکیدا هاتوه: پۆله گیان کاروباری موسلمانانم دایه ده ست تۆ، خواو پیغه مبه ر چ فه رمانیکیان پی کردووی جیبه جیبه بکه، پۆله گیان واز له مە ی خواردنە وه بیئنه، چونکه زۆربه ی به لاو ناشوبه گی که به سه ر پاشاکاندا هاتوون له نه نجامی مە ی خواردنە وه یاندا بووه.^١

- (ابن العبري) ده لێ: کاتیک (تورانشا) زانی هاوسه ری (مه لیک لویسی تۆهم) له دمیاط کوپی بووه، یه کسه ر (١٠) هه زار دیناری زیڤو لانکه یه کی له زیڤ دروستکراو و خشل و پۆشاکیکێ گرانبه های بۆ شازنی فه په نسا به دیاری نارد، (مه مالیک) ی به حری به م په فتاره ی (تورانشا) قه لس بوون و ده ره نجام جامی پقی خویان به سه ردا پشت.^٢

هه روه ها چه ند هۆکاریکی تریش باسکراون، به لام گزنگ نه وه یه ئیمه نه م حه قیقه ته حاشا هه لئه گره بزانی که:

(مه مالیک) هه ستیان به وه کرد که هه لویست و په فتاری سولتان (صالح) و (تورانشا) ی کوپی جیاوازیان نیوانه که ی نه رزو ئاسمانه، (مه لیک صالح) (مه مالیک) ی خوش ده ویستن و زۆری بایه خ پیده دان و مال و سامانی زۆری به سه ردا ده پشتن، تا پاده یه ک زیاد له پیویست گزنگی پیدابوون، له نیو نه و وه سیستنامه دا که بۆ (تورانشا) ی کوپی به جیبه دیلی ناویان دینی و ده لێ ده بی ئاگات لی بن، ئاگات له ته وای خزمه تکاره کان بی، ئاگات له (موحسین و په شیدو خزمه تکاره پیشکه وتوه کان بی)، نه چی که سی تریان له جی دابنی، یان که سی تر به خیه ته پیش نه وان و (مه مالیک) هکانه وه، مه گه ر بزانی دلسۆزترو به پزیزتن، ئاگات له (نوستاد دارو نه میرجاندارو حیسام) بی له پۆستی خویان لایان نه به ی و به که سی تریان نه گۆریه وه، چونکه من له هه موو کاروباریکم پشتم پی به ستوون و جیگه ی متمانە ی من،^٣ له کاغه زیکی ترمدا که له لای (فخرالدین) ی برام داناوه: (٢٠) که سم له (مه مالیک) دامه زرانددوون و

١ نهایه الارب ٢٩/٣٤٨، الجواری والغلمان ص: ٤١٠.

٢ الجواری والغلمان ص: ٤١٠.

٣ المصدر نفسه ص: ٤١١.

پوښتی بالایان پي ددهی، هر یه کيک له مانه سهر و کاسه یه ک^۱ نالایه کی دده یتی و چاکه ی له بهرامبهردا نه نجام ددهی، ده بی له گه ل (مه مالیکي به حری) دا زور چاک بی، نه وان له و جوړه پیاوړه بوون متمانه م له سهریان بوو و پشتم پی دده به ستون و هیزو بازوی من بوون، ده بی له گه لایان گه شو و گوشاد و به سوزو به زه یی بی، دلایان خوش کیت و مزگینسی خوشیان به گوئی دابدهی و به لینی باشیان پی بدهی، سهر پیچی وده سیته که م نه که ی، نه گه ر (مه مالیک) نه بوونایه، نه مده توانی سواری و لاخه که م بېم و نه مده توانی بگه مه دیمه شق و شوینه کانی تر، جا که واته ده بی پزیان لیبگری و له نامیزی پاریزگاری خوتیان وهری،^۲ هر له وده سیته دا هاتوه: وده سیته بی له گه ل هه موو میره کان چاک بی، پزیان بگره و پله ی به رزیان پی بده چونکه نه مانه بالی تون و پتیان دهر پی، پشتم و پالیان پیوه ددهی، دلایان پاگره و خوشحالایان بکه، موچه یان بۆ زیاد بکه، هر یه کيک له و میرانه (۲۰) سواری تری بخه به رده ست، مال بیه خشه، دلی پیاوه کانت خوش بکه، به مه زیاتریان خوش دهوی و له بهرامبهردا دوزمنتدا سهرت دهخن و به نامانجت ده گه یه نن.^۳

پاستیه که ی (مه مالیک) پاش نه م سهرکه و تنانه ی به سهر خاچه رستاندا توماریان کردو دوا ی نه و هه موو نارپه حه تی و شپړه یی ی له پیی پزگار کردن و دهر باز کردنی ولات له چه نگی نه م داگیر که رانه دا چه شتیان و ویرای نه مه ش پاش هیئانه وه و پشتیوانی کردنی بۆ سهر ته ختی سه لته نه ت، وایان له (تورانشا) چاوه پوان ده کرد بهرامبهردا به م کاره جوانانه یان وه فادار بیت و چه شنی باوکی پاداشتیان بداتی،^۴ به لام وده کو دهر ده که وی شته که ته واو به پیچه وانه وه دهر چوو، دوا ی نه وه ی (مه مالیک) پرس و پوویژو حوکیان به دده ست بوو، ئیستا (تورانشا) (مه مالیک) ی خوی به سهر دا هه لېژاردوون و نه مانیش بهر هه پر شه و ترسو توقانندن ددهات، له بهر نه وه نه مه یان پی قبول نه کراو کوشتیان،^۵ گه وره ترین هه لای سولتانی تازه نه وه بوو: نه و له جیاتی نه وه جیگریه تی سه لته نه ت به (نه میر حیسانه دین ثابی علی) بسپیژی — که نه و له سهرده می (مه لیک صالح) ی باوکیدا سام و هه ییبه تی خوی هه بوو، هر نه ویش فرمانیدا و تاریژی مزگه و ته کان بانگه شه ی سه لته نه ت بۆ (تورانشا) بکه و ناوی به

۱ کوس یان کاسه: بریتی بوو له تاجیکی له مس دروست کراو که نیشانه و سونبولیکی سه لته نه تی به سهرده هه لکه نرابوو.

۲ نهایه الارب ۳۵۱/۲۹. الجواری والغلمان ص: ۴۱۱.

۳ الجواری والغلمان ص: ۴۱۱.

۴ مرآة الزمان، نقلًا عن الجواری والغلمان ص: ۴۱۳.

۵ الجواری والغلمان ص: ۴۱۴.

(سولتان) بئین و دواى مردنى باوکی داواى لیکرد به په له بگه پټه وه و پیش نه وه ی نه میر (فخرالدین) ی مامی به سهر ولاتدا زال بیت، بیته وه قاهره و بجیته سهر تهختی سه لته نه ت، به لئى نه وه له جیاتى (نه میر حیسانه دین) جیگرایه تی سه لته نه تی دایه ده ست (نه میر جمال الدین شاقوش ی نه جیبی)،^۱ نه وه نه گهر نه م پوخته ی دابایه ده ست (نه میر حیسانه دین) ده دیتوانی خو ی پی به هیژ بکات و بیکاته پشت و په نایه کی باش بو خو ی.^۲

۸- چو نیه تی کوژرانی (تورانشا):

له نه نجامی نه وه دا (تورانشا) چه ند هه لسوکه و تیکی نه شیاوو نامه سنولانه ی لی ده رکه وتنو هیچ قه لغانیکی بو پاراستنی خو ی دانه نابوو، (مه مالیکی به حری) به سهر کردایه تی ژماره یه ک (نه میری به حری) که له نیوانیاندا: (فارس الدین ئوکتای و بیبرس بندقداری و قلاونی صالحی و ناییه ک تورکمانی) ده بینران بریاریاندا (تورانشا) له کۆل بکه نه وه و خو یانی لی پژگار بکه ن، پیلانه که له به ره به یانی ۲۸/محرم/۶۴۸/۲ نایار ۱۲۵۰ از نه نجامدرا، کاتیک سولتان له (فارسکور) ئاههنگی سهرکه وتنی ده گپراو خو ی بو گپرا نه وه ی (دمیاط) ئاماده ده کرد،^۳ وه کو نه ریتی پوژانی تری بو نانخواردن له سهر به ره یه ک دانیشتبوو، (بیبرس بندقداری) نه خافل لئی وه ژوور که وت شمشیره که ی ئاراسته کرد، نه ویش توند به دهستی گرتی وه هندیک په نجه ی لیبونه وه، (تورانشا) به تالوکه به ره و بورجه دارینه که ی سهر ده ریای نیل هه لات، له سهره ریدا بانگی ده کرد کى بوو برینداری کردم؟ گوتیان: تاقمه ی (حه شیشیه) بوون، گوتی: نه به خوا تاقمه ی (به حری) بوون! به و خودایه ده بی یه کیان لی نه هیلم، ئینجا ده ستیان بو درمان کردو برینه که یان بو دووریه وه، میره (مه مالیک) هکان کو بوونه وه، بریاریاندا بیکوژن، گوتیان: مار که بریندار کرا ده بی هه ر بکوژى، رکن الدین بیبرس و فارس ئوکتای و چه ند میریکی تری (به حری) شیریان له کالان ده رکیشاو خو یان گه یانده نیو بورجه که، (تورانشا) خو ی هه لدايه سهر هه وره بانى بورجه که و ده رگای له سهر خو ی داخست و خوینیش له دهستی ده چوپایه وه، له ژیره وه پرا ئاگریان له بورج به رداو ده ستیان به تیرباران کردنی کرد، له سه رپرا خو ی هه لدايه خواره وه و هاواری ده کرد: موسلمانینه ده سه لاتم ناوئ لیم گه پین با بو قه لا بگه پتمه وه، کى له ئیوه په نام

۱ المصدر نفسه ص: ۴۱۴.

۲ المصدر نفسه ص: ۴۱۴.

۳ تاریخ الأیوبیین ص: ۳۹۰.

دەدا، کێ دەیهوێ چاکەم لە گەڵ بکات؟!،^۱ کەس وەلامی نەدایەو، هەر بەرەو (نیل) پایدەکردو لە هەموو لایەکیشتەو تیری بۆ دەهاوێژان، بە ناچاری و بە ئومێدی ئەوێ بە مەلە خۆی بگەیهنێتە یەکنێک لە کەشتیە لەنگەرگرتووەکان و خۆی تێدا مەلاس بەدا خۆی هەلدایە نێو (نیل)ەو، بەلام (فارس ئۆکتای) بە پەلە خۆی گەیانده سەری کوشتی، ماوێ (۳) پۆژ تەرمەکەێ لە قەراغ (نیل) مایەو و کەس نەیدەوێرا بچێت بینێژی، پاشان نێردراوی خەلیفەێ عەبباسی هات و لەسەر تگای ئەو لەم قەراغەو بۆ قەراغێکی تری دەریاکە گوازرایەو و لەوێ نێژرا، ماوێ (۶۱) پۆژ حوکمی گێرا.^۲

گوتراوێ ماوێ دەسەلاتگێڕانی لە (مەنسوپە) دەوێ (۴۰) پۆژ بوو و لەو ماوێ دەدا نەچۆتە نێو (قاھیرە) و بەسەر قەلاێ چیایدا نەپوانیو و نەچۆتە سەر کورسی پاشایەتی،^۳ ئەمەو (دەوڵەتی ئەییوبی) دواێ تێپەڕینی (۸۱) سال و (۱۷) پۆژ بەسەر تەمەنیدا بە کوژرانی (تورانشا) دوا سولتانێ کۆتایی پێهات،^۴ بەلام هەندێک میژوونووس دەلێن بەدەست لە کارکێشانەوێ (شجرة الدر) لە پۆستی سەلتەنەت کۆتایی بە دەوڵەتی ئەییوبی هاتوو،^۵ کۆمەلە میژوونووسیکی تریش دەلێن: حوکمرانی (شجرة الدر) لە (میسر) دا درێژە پێدەری حوکومەتی (ئەییوبی) بوو، بەلام لە ولاتی (شام) دا حوکومەتی ئەییوبی چەند سالتیکی تر دواێ حوکومەتەکەێ میسرێان درێژە کێشاو.^۶

چوارەم: ھۆکارەکانی پوختنی دەوڵەتی ئەییوبی:

ھۆکارەکانی پوختنی دەوڵەتی (ئەییوبی) زۆن، بەلام دەتوانین ھەموانیان لە ھۆکاری پەرەوێزکردنی شەریعەت لە حوکمرانیدا کۆبکەینەو، ستەمکردن لە خەلکی پەش و پووت و پۆچوونی چەند سولتانێکیان لە دەوڵەمەندی و خوشگوزەرانیدا و بەرپابوونی کێشەێ نێوخۆیی لەنێو خودی بنەمالەێ ئەییوبی و خوشخۆری و خوینپێژی نێوانیان، ھەموو ئەمانە سەریان کێشا بۆ لەنێوچوونی یەکجارەکی دەوڵەتەکیان، لە ھەر ئان و زەمانێکدا شەری خودا لە کاروبارەکانی حوکم و سیاسەتدا پەکی دەخری – وەکو لە سەردەمی دواێ وەفاتی

۱ النجوم الزاهرة ۶/۳۷۱.

۲ کتاب الروضتين، نقلا عن الدولة الايوبية د. عكور ص: ۲۶۲.

۳ بدائع الزهور، نقلا عن الجوالي والغلمان ص: ۴۱۶.

۴ المصدر نفسه ص: ۴۱۶.

۵ عجائب الآثار ۵۱/۱، الجوالي ص: ۴۱۶.

۶ الدولة الايوبية د. عكور ص: ۲۶۶.

(صلاح الدین) دا په کی خرا - تاکو کۆمه لو دهولت له دنیا تووشی ته مبه لئ و ته نگه زه کانی
ژیان ده بن و له هه موو لایه نه کانی دینی و کۆمه لایه تی و سیاسی و ئابووریدا تووشی شه پله
لیدان ده بن و گه نده لئ و فیتنه و ئاژاوه تیراوه ئاسا هه موو ولات ده ته نیته وه و هه موو خه لک
ده گه ریته وه و ژیا نیان لی تفت و تال ده بیت،^۱ خودای به رزو مه زن ده فه رموویت: ﴿فَلْيَحْذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور: ۶۳).

بیگومان دوی وه فاتی (صلاح الدین)، سولتانه کانی دهولتی ئه ییوبی بۆ چاره سه ری
کیشمه کیش و نا کۆکیه نیتو خۆییه کانیان خۆیان له حاکیه تی شهر ده بوارد، نه مه
شوینه واریکی خرابی له سه ر یه که یه که ی نه ندامانی بنه ماله ی ئه ییوبی دانا و ده ره نجام تووشی
دله پاوکی و ترسو توقین و هه لپه هه لپ و دووبه ره کی بوون و که وتبوونه نیتو گه ژاوی ژینه وه،
بیگومان له نیتو چوونی هه یج ئوممه تیک و پوخانی هه یج دهوله تیک و ئاواکرانی هه یج شارستانییه تیک
له په وه په وه ی میژوودا له خۆپا پووی نه داوه، به لکو ده بینین دوی ئه وه ی ئه و گه له یان ئه و
دهوله ته یان ئه و شارستانییه ته ماوه یه کی له باری پیدراوه، به لام له و ماوه یه دا له جیاتی
دادپه ره ری سته می نه نجامداوه، له جیاتی چاکسازی گه نده لئ په چاو کردووه، له جیاتی
په یه وه کردنی پاسته شه قام خۆی له گیلی داوه و لایداوه، ده ره نجام سزای خودایان له سه ر
واجب بووه و باجی کرده وه و هه لۆیسته ناپه سه ندو نادروسته کانیان لی سه نراوه، چونکه
خودا نیعمه تی خۆی له هه یج دهوله ت و که سیك ناسینیته وه تا سه پله یی له به رامبه ردا نه که ن،^۲
ئایه ته پیروژه کان سه باره ت به م بابته پاشکاوانه ده دوین: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّكَ اللَّهُ لَمْ يَكْ مُغِيرًا
نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغِيرُوا مَا أَنْفُسِهِمْ﴾ (الانفال: ۵۳). واته: (چونکه خودا ده روازه کانی
نازونیعمه تی به سه ر هه ر نه ته وه یه کدا ئاوه لا کردبن هه تا خۆیان له خۆیان نه گۆرپییی، خودا
لئی نه گۆریون و به سه ریدا دانه خستوون).

ئایه ته پیروژه کان له م باره وه نۆدن، به لکو قورئانی پیروژ ده فه رموویت هه ندیک له و
نازونیعمه تانه ی خودا به سه ر هه ندیک تاک یان هه ندیک کۆمه لگای دادپه ریژی له بابته ی پت بۆ
شلکردن و مۆله تدانه، هه ینده به و نازونیعمه تانه وه سه رگه رم ده بن تا کار به وه ده گات ئه و
ئه رکانه له بیرخۆیان ده به نه وه که خودا پاپسپاردوون جیبه جییان بکه ن، به لکو خودای

۱ الدولة العثمانية للصلاحي ص: ۵۲۰، الدولة الأموية ۵۶۸/۲.

۲ في تفسير الاسلامي للتاريخ نعمان السامرائي ص: ۸۸.

خاوه نازونيمه تيش له بير خويان د به نه وه، پټيان وايه نه وه د ستيان كه وتوه به هوى
 هولو ته قلاو زيره كي و بريتيزي خويانه وه بوه، يان فلهسه فله لیده دهن و ده لټن: نه گه ر
 شايان نه بوي نايه نه نازونيمه تانه مان پي نه دد درا، خوداي بالا ددست سه باره ت به م جوړه
 كه سانه ده فله رمو يټ: ﴿ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا
 فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿١٤٤﴾ فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ (الانعام: ٤٤-٤٥). نه وانه نه وه يان له بير نه بوه كه هر كه سيك خير و پيري دوتيا
 داوا بكات خودا ده دياتي: ﴿ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ
 نُؤْتِهِ مِنْهَا ﴾ (ال عمران: ١٤٥). هه به به راستي بو دوا پوژ تیده كوشی و سه ركه وتوه: ﴿ مَنْ
 كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا
 ﴿١٤٦﴾ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٤٧﴾
 كُلًّا نُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿١٤٨﴾ (الإسراء:
 ١٨-٢٠). هه روه ها خوداي به رز ده فله رمو يټ: ﴿ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً
 مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ
 وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤٩﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ
 الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٥٠﴾ (النحل: ١١٢-١١٣). با گو يبيستي نه م بانه شه پير وژه
 بين: ﴿ وَتَقَوْمٌ اسْتَفْغَرُوا رَبَّهُمْ ثُمَّ نُوْهُوا إِلَيْهِ يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيُرْسِلُكُمْ
 قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿١٥١﴾ (هود: ٥٢). ليره دا چه ند نايه تيكي پير وژ
 به ربه رجي هه نديك فلهسه فله لیده ري نه هلي كيتاب دده نه وه: ﴿ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ
 رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ
 وَنَذِيرٌ ﴿١٥٢﴾ (المائدة: ١٩). هه ر موفتيك و هه ر كومه لكايه ك و هه ر نوممه تيكي به ربه رسياري
 په فتاره كاني خويه تي و كه سي تر لتي به ربه رسياري نيه: ﴿ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
 وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَنْهَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾ (البقرة: ١٣٤). گرنه نه وه به خودا
 خير و پيري خوي له كه س ناگري ته وه و به سه ر نيماندارو كا فريدا دابه ش ده كات، پاشان

چاودێری پەفتارو هەلسوکەوتیان دەکات، هەر کەسێک سەرکەش بێت و ستم بکات و سبڵ بێت و بە خراپیی و لە خراپەدا بەکاری بێت، ئەوا لە کاتی گونجاودا سزای دادپەرورەوانەیی خودای بۆ نازل دەبێت، تا سزاكە دەگاتە جێی خودا ماوێهێکی درێژخایەن مۆلەتی دەدات و پێشمەکەیی بۆ شل دەکات، کە سەعاتی سفر هاتە پێشەووە و ئەجەل هات ئەو کاتە خودا دەیگرێت و هەرگیز بەری نادات، دەنا بێ لەمە: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ (البقرة: ٢٨٦). خودای گەورە مۆفی دروست کردووە و پێگای خێرو شەپیی بۆ پەوون کردوونەو: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۖ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۗ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝١﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾﴾ (الشمس: ٧-١٠). ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ (البلد: ١٠). وەکو تێبینیی دەکرێت دەولەتی شارستانیەکان بەتاکە ھۆیک ناپوختن، بەلکو کۆمەلە ھۆکارێک پالپشتی دروست بوونیان دەکەن و کۆمەلە ھۆکارێکی تریش بەشداری پوختاندنیان دەکەن، ھەندیک لەو ھۆکارانە کاریگەریان کەمە و ھەندیکیشیان کاریگەریان زۆرە، بەلێ دەولەتەکان و شارستانیەتەکان بە یەک گورز ناکەون، بەلکو چەند گورزێک وێکرا دایان دەتەپێن،^١ ئەمەیی گوتمان لە سالی ٦٤٨ کۆچیداو لە ولاتی (میسر) بەسەر دەولەتی ئەییوبیدا هات.

گرنگترین ھۆکارەکانی پووخانی دەولەتی ئەییوبی لە بۆچوونی مندا:

١- وەستانی بەرنامەیی تازەگەری و چاکسازی:

(صلاح الدینی ئەییوبی) پەحمەتی خودای لەسەر بێت پیاوی قۆناغی خۆی بوو ژمارەیک سیفاتی بەرزو مەزنی تیدا درەوشابوونەو، بە ھۆکمی ئەوێ (نور الدین زەنگی) حەزی بە جیھاد و زانست و لەخۆ نزیک کردنەوێ زانایان و بلۆکردنەوێ دادپەرورەیی دەهات و میرو وەزیرەکانیشی ھەمان پێبازی ئەویان گرتۆبەر، (صلاح الدین) کەش و ھەوایەکی سافی بۆ سازاو توانی لە گۆرەپانی سیاسی و سەربازیدا ئەسپی خۆی تاویدات و سیفەتە بەرزەکانی لە مەیدانی کرداردا دەریخات، بەلام دەردی سەرەکی لەنێو دەولەتەکەیی لەو قۆلەو سەری دەرهێنا کە نوێ بوونەو و خۆ پێکخستنەو ئاراستەییەکی گشتی وەرناگرت و ھەموو بوارەکانی دەولەتی نەگرتەو، بەلکو بە وەفاتی سەرکردە یان دامەزێنەر کۆتایی پێهات،^٢ لەبەر ژمارەیک ھۆکار، لەو ھۆکارانە:

١ أعييد التاريخ نفسه؟ ص: ١٣٥.

٢ هكذا ظهر جيل صلاح الدين ص: ٣٢٢.

۱- که موکۆپی (قوتابخانه چاکسازیه کان) له بواری چلاکی (فیقهی چه په کی) یدا:

(قوتابخانه چاکسازیه کان) ی ئه و سه رده چالاکیه کانی خۆیان له به ره مه پێتانی په گه زی (نیخلاس و دلسۆزی له کاردا) و بواری (په روه رده) دا چه رکرد بۆوه و که متر و ابوو گرنگی به ستراتیژیته بدهن، فیقهی حیکمه ت له ئارادا نه بوو، تا به و پێودانه دامه زراوه سیاسی و ئیداری و ئابووریه کان و دابه شکردنی به پر سیاساریتی و کارمه نده کانیان و به ره مه پێتانی داهاته مۆیی و ماده یه کانی پێ پێک به خه ن به جوړیک له گه ل پێداویستی کات و شوینه کان بێته وه، له م بواره دا زیاتر به پێپه وی (فیقهی باوکان) به پێوه ده چوون که جه ختی له سه ر (پواله تی ئاینی) سه رکردایه تی ده کرده وه و که متر گوئی به پواله تی (کوژه لایه تی) ده دات، مه لاو مامۆستا کانیان ته ریه تی (زوه د) یان ده گرت به رو هاوکات له گه ل ئه مه شدا خۆیان ده دایه پال یه کیک له مه زبه فیقهیه ته قلیدییه کان، بۆ وینه به یه کیکیان ده گوترا ئه مه له سه ر (ته ریه تی قادری) و (مه زه به ی شافیعی) یه، به هه مان شیوه ئه م قوتابخانه نه ده هاتن لایه تی حیکمه ت و فه لسه فه ی عیباده ت تاوتوی بکه ن، که بێگومان له م پێگایه وه په ی به په ره سه ندنی زانسته کانی سه روشت و بوونه وه ره ده بردێت و له ته واوی مه یدانه کانی ژیارو شارستانیته دا سویدیکی به رچاویان لێ ده بینریت، ئه م ناته واوی و که موکۆپیه ی نێو فیقهی سیاسی و ئیداری وایکرد مانه وه ی هه موو ئه و ده سته واته ی جیلی (صلاح الدین) به ره می هێنا بوون به ندبن به که سایه تیه کان نه ک دامه زراوه کان، کاتیکیش که سه سه رکرده کان، له سه ر شانۆی ژیان بزبوون، کاریگری دووم خۆی هێنایه پێشه وه که خۆی له بنه ماله و گوشت و خوینی خزم خزمینه دا ده نواند، لێره دا بنه ماله یان تیره و تایه فه جله وی دامه زراوه کانی حکومه ت و ئیداره و خۆی (قوتابخانه کانی چاکسازی) یشی گرت به سه ر، ئه م به ره و پێش چوونه ناسازه چه ند دیاریه کی نادروستی لێ هاته دی له وانه:

— کاتیکی سه رده می پۆله کانی هاته پێشه وه به حوکمی ئه وه فیقهییکی سیاسی له ئارادا نه بوو تا کاروباره کانی ده ولته تی پێ پێک به ریت و له دامه زرانندی حوکمرانی ئاینده دا نه قشی هه بیته، پۆله کان لایان به لای کلتوری بنه ماله یی و تایه فه گه ری کرده وه که پێی وایه حکومه ت و سه رکردایه تی کردنی دامه زراوه په روه رده یی و زانسته کان میراته و پۆله کان له باب و باپیرانیانه وه بۆیان به جێ ماوه، ئه مه سه ری کیشا بۆ لیکه له وه شانی ده ولته ت و به ش به ش بوونی، به م شیوه یه ئه وه ی باب و باپیران گردیان کرد بۆوه پۆله کان به سه ر خۆیاندا دابه شکرد و به پێی داب و نه ریتی عه شیره تگه ری کاروباری خۆیان تیدا هه لده سوپاند، که به

پێی ئەم کلتورە خاکی و خەڵکی نیشتمان تاپۆی ئەوانە، حوکمرانەکان دەتوانن مامەڵە ی کرپن و فرۆشتنی پێوه بکەن و لە کاتی جەنگ و صوڵحدا بەکاری بێنن.

— کەموکۆپی فێقی سیاسی و ئیداری (دهولهتی ئەیوبی) سەری کیشا بۆ تهقینهوهی بوپکانی شەپو ئاژاوهی نێوان سولتان و میرانی سوپا، وەکو پووداوهکە ی نێوان (مەلیک کامیل) و (عیباد الدین أحمدی کۆپی مەشتوبی کوردی هەکاری)، (ابن خلکان) دەربارە ی دەلی: (عماد الدین) گەنج بوو، لە بەر پێزی (سیف الدین ئەبو هەجای مەشتوبی هەکاری) ی باوکی، — کە یەکیک بوو لە گەورە سەرکردهکانی سوپای (صلاحی) —، (صلاح الدین) پێزی لی دەنیت و هەریمی (نابلوس) ی دەخاتە بەردەست، پاشان (عماد الدین) گەلهکۆمه بە خزمە هەکاریهکانی دەکات و بریار دەدات مەلیک (کامیل) لی بخات و (فایزی) برای لە جینگە دابنی، بەلام هەولهکە ی سەری نەگرت و هاوکات لە گەلهکۆمه سوپا خۆی بۆ پووبه پووبوونهوهی هێرش و پەلاماری خاچپەرستان سازکردبوو ئالۆزی و بگرهوبه رده ی تیدا پەیدا بوو، (عماد الدین) بەرهو قەلای (حران) کشایهوه، تا لە سالی (٦١٠) ی کۆچیدا کۆچی دوایی کرد خۆی لهوی مه لاسدا.^١

بە کورتی: نەبوونی فێقیکی سیاسی و ئیداری لە نێو دهولهتی ئەیوبی: دوای سەردهمی سولتان (صلاح الدین) سەری کیشا بۆ هاتنه پێشهوهی چەند سەرکرده و حکومهتیکی تاکرپه: لە جیاتی ئەوه بە شەریعت و پراویژو نهخشه دانان حوکمی ئوممەت بکەن هێزو زەبرو زەنگو تاکرپهوی و سەرپێچی و حوکمی سەرپێییان پەچاو کردبوو.^٢

— (دهولهتی ئەیوبی) لە سەر بنه مای فیکره ی جیهادی پرگارکردنی نیشتمانی ئیسلامی لە چنگ هێرشی خاچپەرستان دامەزرا، پەسه نایهتی فیکره ی جیهادی ئیسلامی لە ناخی خەڵکی شام و میسردا زیندوو کردهوه، کارنامه ی جیهادهکە ی (صلاح الدین) کە میژوو لە سەر پسته ی لاپه په پرشنگدارهکانیدا بۆی تۆمار کردوین لە گۆره پانی کرداردا شەقلی بە دەریای دەروونی موسلماناندا، بەلام دوا به دوای وهفاتی (صلاح الدین) فیکره ی جیهاد لە شیویکدا مایه وه و دهولهتی ئەیوبیش چووه شیویکی تره وه و بە کورتی ئەو قوناغە ی به زانند، خۆ ئەگەر ئەم دهولهته بەم شیوه یه درێژه ی کیشابایه و بمابایه وه ئەوا بۆی هەبوو فیکره ی جیهادی ئیسلامی کۆتایی پێ هاتبا و مهیدان بۆ خاچپەرستان چۆل ببایه و بە ویست و

١ المصدر نفسه ص: ٢٢٢.

٢ المصدر نفسه ص: ٢٢٢.

خواستی ځویان ټاينده و چاره نووسی نیسلامیان په سم کیشابایه، که واته ټاوابوونی ده وله تی نه یوبی و هاتنه پیښه وهی ده وله تی مه مالیک له جیگایدا ده برپینیکی به هیژوپیز بوو بۆ په تکرده وهی له نیوچوونی فیکره ی جیهاد، لیږده ده گینه ئه و نه جامه: ټاوابوونی نه ستیره ی سه لته نه تی نه یوبی و هه لاتی نه ستیره ی ده وله تی مه مالیک له جیگایدا به کرده وه په تی کرده وه که فیکره ی جیهاد و به رهنکاری نیسلامی هه رگیز کۆتایی پی نایه ت، به لکو ده بیټ به رده وام به هیژتر بکریټ و دریژه ی پی بدریټ تا به ته واهه تی ټامانجه کانی خوی ده پیکی، پیویسته له سه ر نه وه یه که له دوا ی یه که کان دریژه به فیکره ی جیهاد بده ن، نه گه ر له سه ر حیسابی پوو خانی ده وله ته کانیان و پیاوه خو شه ویسته کانیښیان بیټ ده سته ردار ی نه بن، چونکه مانه وهی فیکره که به زیندووی له حکومتیک باشته ره که هیچ هیژو ده سه لاتیک ی نه.^۱

ب - ده مارگیری بڼه مالیه یی:

یه کیکی تر له و دیارده خراپانه ی به شداری وه ستانی بزوتنه وهی تازه گه ری و چاکسازی کرد بریتی بوو له و ده مارگیری بڼه مالیه یی خوی به نیو خودی ناوه ندی قوتابخانه چاکسازیه کانیاندا کردبوو، له م باره وه ده توانین سوود له نووسراوی میژوونووسانی نه و سه رده مه ی وه کو (ابن الوردی) و (ابن المستوفی) بکه ین، نه وان ده لئین: دوا به دوا ی وه فاتی شیخ و مه لای قوتابخانه کان پیک پۆله و نه وه کانیان به بی نه وهی ټاماده باشی زانستی و ټایینی و په وشتیان ټیډابیت جیگه ی نه وانیان ده گرت ه وه، به م شیوه یه ده مارگیری ټایینی و مه زه بی و بڼه مالیه یی به سه ر (قوتابخانه چاکسازی) یه کاند زال بوو، له لایه ن نه وه کانه وه پاوان کران، زانایان و پۆشنبیران ده ستیان له کاره کانیان کیشایه وه، ته ریه ت و سو فیگه ری - که له بری په روه رده و زانست و کردار بایه خیان به توقوسات و پواله ت ده دا - بالی به سه ردا کیشان، له مه ولا (قوتابخانه کان) به ناوی دامه زریڼه ره کانیانه وه که هه ری که یان نیسبه تی ته ریه تیک ی ده درایه پال وه کو ته ریه تی قادری یان به یانی یان پوفاعی ده ناسیتران.^۲

۲- زولم و سته م:

سته م به نیسبه ت لاشه ی ده ولت وه کو نه خو شی وایه به نیسبه ت لاشه ی مروقه وه و په له له مردنی ده کات، پاش نه وهی بابای نه خو ش ماوه یه که به درده که یه وه ده نالئینی، به هاتنی

۱ الجبهة الإسلامية في مواجهة المخططات ص: ۳۹۵.

۲ مكذا ظهر جيل صلاح الدين ص: ۳۲۳.

(ئه‌جەل) کۆتایی به‌ ژیا‌نی دیت و ده‌مریت، زۆلم و سته‌میش ده‌ردی‌کی کوشنده‌یه‌و به‌ربیت‌ه‌ لاشه‌ی هه‌ر ده‌وله‌تیک خۆر که‌ ئاسا به‌ره‌به‌ره‌ دا‌یده‌پزینی و پاش به‌سه‌ربردنی ئه‌و ماوه‌ دیاریکراوه‌ی خودا به‌پیتی سونه‌تی گشتی خۆی به‌ هۆی ئه‌و که‌مه‌ دا‌به‌روه‌ریه‌ی تییدا ماوه‌ ده‌یه‌یلێته‌وه‌ له‌گه‌ڵ نه‌مانی ئه‌وه‌نده‌ش ئه‌جەل ده‌گاته‌ سه‌ری و دا‌پوخانی هه‌تمی به‌سه‌ردا دینی،^١ خودا (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموویت:

﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (الاعراف: ٣٤)،

(ئالوسی) په‌حه‌تی خ‌وای لی بی‌ت له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌لی: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ﴾ واته‌: هه‌ر ئومه‌تیک - ی نی‌و ئومه‌ته‌ سته‌مکاره‌کان - ئه‌جه‌لی‌کی بۆ دیاری کراوه‌، به‌و واتایه‌ی کاتیک و سه‌عاتیک س‌ف‌ری بۆ له‌نی‌و‌بردن و له‌ په‌گو و پ‌یشه‌ ده‌ره‌ینانیان دیاری کراوه‌، به‌لام هه‌رچه‌نده‌ له‌نی‌و‌چوونی گه‌لان شتی‌کی هه‌تمی و چاوه‌پوانکراوه‌، به‌لام ئی‌مه‌ نازانین که‌ی پ‌وو ده‌دات، واته‌: ئی‌مه‌ دل‌نیا‌ین که‌ گه‌لی سته‌مکار به‌ هۆکاری زۆلم و سته‌مه‌که‌یه‌وه‌ به‌پیتی سونه‌تی خودا ده‌بی هه‌ر له‌نی‌و‌ب‌جی، که‌سیش جگه‌ له‌ خوا ناتوانی سال و پ‌ۆ‌ژو سه‌عاتی ئه‌و له‌نی‌و‌چوونه‌ دیاری بکات و بزانی.^٢

﴿ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفُرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ﴿١٠١﴾ وَمَا زَادُهُمْ إِلَّا تَتَابَعُوا ۚ وَكَذَٰلِكَ أَخَذْنَا مِنْكَ إِذَا أَخَذَ الْفُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾﴾

(هود: ١٠٠-١٠٢). ئه‌م ئایه‌ته‌ پ‌ی‌ۆ‌ژه‌ ده‌ری ده‌خا که‌ سزای خودا ته‌نها له‌سه‌ر ئومه‌ته‌ سته‌مکاره‌کانی پ‌یشدا کورت هه‌ل‌نه‌هاتووه‌، به‌ل‌کو هه‌ر گه‌ل و ئومه‌تی‌کی ت‌ری‌ش هه‌مان زۆلم و سته‌می ئه‌وان ئه‌نجام بدات ئه‌وا به‌پیتی سونه‌تی گشتی خودا سه‌باره‌ت به‌ مانه‌وه‌ له‌نی‌و‌چوونی گه‌لان، ده‌بی ئه‌و‌یش هه‌مان سزا ب‌ج‌ی‌زیت و له‌نی‌و‌ب‌جیت، چونکه‌ کاتیک خودای بالاده‌ست به‌سه‌ره‌اتی ئه‌وان ده‌گ‌یر‌یت‌ه‌وه‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَكَذَٰلِكَ أَخَذْنَا مِنْكَ إِذَا أَخَذَ الْفُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾﴾ (هود: ١٠٢). خودا پ‌وو‌نی ده‌کاته‌وه‌ هه‌ر که‌س و ئومه‌تیک به‌شداری ئه‌و ئومه‌ته‌ له‌نی‌و‌چوانه‌ بکات له‌و کارو کرده‌وانه‌یاندا که‌ سه‌ری

١ السنن الالهية، د. عبدالکریم زیدان ص: ١٢١.

٢ المصدر نفسه ص: ١٢١.

کيښا بڼ له نښو چوونيان، نه و ده بڼ به شداری نه و نه نجامه تاله شيان بکات که تووشی هاتن، نايه ته که ده فهرمو ویت ستم بقیه و،^۱ له بهرام بهر مه ترسیه کانیدا وریامان ده کاته وه، ده گونجی ده وله تیکی کافر دادپه روه بی، به و واتایه یی هوکمپانه کانی ستم له خه لک ناکه ن، خه لکه که شی له نښو خویاندا ستم له یه کتری ناکه ن، نه م ده وله ته هرچه نده کافریش بیټ ده میټیته وه، چونکه له سوننه تی خودادا نیه ده ولت به هوی کافر بوونیه وه له نښو بچی، به لام هر کاتیک ستمی هوکمپانه کانی دهرهق به خه لکه که یی و ستمی خه لک دهرهق به یه کتری هاته سر کوفره که یی نه و کاته ده بڼ له نښو بچی،^۲ خودای بالاده ست ده فهرمو ویت:

﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ﴾ (هود: ۱۱۷). نیمامی (پازی) په حمه تی خوی لی بیټ له ته فسیری نه م نايه ته دا ده لی: (الظلم) له و نايه ته دا به واتای (شیرک و کوفر) بیټ، به واتای نه م: خودای بالاده ست خه لکی شاریک ته نها له بهر نه وه یی موشریکن له ناو نابات، نه گهر له گه ل یه ک گونجاو و چاک بن و مامه له یان پیکوپیک بیټو له سر بڼه مای چاکه کاری په فتر له گه ل یه کتردا بکه ن).^۳

له ته فسیری قورتوبیشدا هاتوه: (بظلم) واتا به هوی شیرک و کوفره وه، (واهلها مصلحون) واته سه باره ت به مافه کانی یه کتری چاکن و سنووری یه کتر ناشکینن، واتای نايه ته که: خودای بالاده ست ته نها به هوی کافر بوونیه وه له نښو یان نابا، تا گه نده لی و زولم ستمی خویانه وه نه چیتته سر، وه کو چوڼ خودا گه لی شوعه یی به هوی (ته رازوویازی) و گه لی (لوط) یشی به هوی (نښیازی) له نښو برد.^۴ (ابن تیمیه) بهر په حمه تی خودا بکه وئ سه باره ت به له نښو چوونی ده وله تی ستمکار — نه گهرچی موسلمانیش بی — ده لی: کاروباری خه لک به هوی عه داله ت و دادپه روه یی به پیکوپیکي به پړوه ده چی نه گهر هندی تاوان و گونا می به دهر له ستمی له گه ل نه نجام بدرین، ستمیک که سرده کیښی بڼ پیشیلکردنی مافه کانی خه لک، بویه ده گوتريت: خودا ده وله تی دادپه روه رپاوه ستاو ده کات نه گهرچی کافریش بیټ، به لام ده وله تی ستمکار رپاوه ستاو ناکات با موسلمانیش بیټ، ده شگوتري: دونیاداری له گه ل دادپه روه یی و بی باوه پی به پړوه ده چی و دریزه ده کیښی، به لام له گه ل ستم و ئیسلام به پړوه ناچی و دریزه ناکيښی، چونکه دادپه روه یی سیسته می هه موو

۱ الدولة الاموية للصلابي ۵۷۱/۲.

۲ السنن الالهية، ص: ۱۲۱.

۳ تفسیر الرازي ۱۶/۱۸.

۴ تفسیر القرطبي ۱۱۴/۹.

شتیکه، نهگه کاروباری دنیا به دادپهروهی به پێوه بجۆ پاوهستاو دهییت نهگه به ستهم به پێوه بجییت پاوهستاو نابییت، نهگه چۆ خاوه نه کهشی هیندهی ئیمان هه بی بهشی قیامهتی بکات.^١

له سهردهمی نهیوبیه کاندای زوڵم و ستهمی گه وه نه نجام دران، خۆ به خۆ خویینی یه کتریان پشت، له پیناوی گرتنی جلهوی دهسهلات و زالبون به سه ره خه لکدا برا برای به ناهه ق ده کهوشت، مام خویینی برازای به خۆپای ده پشت، (دیمه شق) گه مارۆ دراو دانیشته وانه که ی تووشی برسیتی کرا، هه ندیک سولتانیان زیاده پۆییان له سهروهت و سامانی گشتی موسلماناندا ده کرد، جاروبار به بی پاساو ده ست درێژیان ده کرده سه ره مولک و مالی په عییت، له کتیبی (الایوبیین بعد الصلاح الدین) و (الحمله الصلیبیه الرابعه والخامسه والسادسه والسابعه) دا به درێژی له سه ره ئه م بابته په یشتووم.

٣- خۆشگوزهرانی و پۆچوون له هه واو هه وه سبازی دا:

خودای به رز ده فه رموویت: ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَتَهُونَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ (هود: ١١٦). ﴿وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ﴾ واته: سته مکاره کانیشیان به دوی نه و خۆشگوزهرانیه که وتن که بۆیان سازابوو، لێره دا مه به ست له و سته مکارانه: نه و که سانه ن پێگریان له و خراپانه نه ده کرد که نه نجام ده دران، واته بایه خیانی به فه رمانکردن به چاکه و پێگرتن له خراپه نه ده دا که یه کیکه له پایه گه وه کانی ئاین، به لکو بایه خیانی به پابواردن و خۆشگوزهرانی و هه واو هه وه سبازی و که لکه له ی کوپخایه تی ده دا،^٢ خوداش به پێی سوننه تی خۆی هه ره ده وله تیک به م شیوه یه ی لی بییت و له شه رعی خودا دوور که ویتته وه سزای بۆ نازل ده کات: خودا ده فه رموویت: ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرِيبٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ (١١) ﴿فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ﴾ (١٢) ﴿لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُلُونَ﴾ (١٣) (الأنبياء: ١١-١٢). به پێی سوننه تی خودا ئوممه ت به هۆی گه نده ل بوونی ده وله مه ندو خۆشگوزهرانه کانی له نێو ده چی، خودا ده فه رموویت: ﴿وَإِذَا

١ رسالة الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر ص: ٤٠.

٢ السنن الالهية في الامم والجماعات والأفراد ص: ١٨٦.

أَرَدْنَا أَنْ تُهْلِكَ قَرْنَهُ أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَسُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ (الإسراء: ١٦).
 له تهفسیری ئەم ئایەتەدا هاتوو: کە کاتی لەنیوچوونیان نزیک بۆوه، فرمان بەسەر
 خوشگوزەرانهکانیاندا دەدەین گوێپایەلی و فرمانبەردار بن، مەبەست له (مترفیها):
 خوشگوزەرانو دەسەڵاتدارو پاشاکانیان، بەلام کە بە گوێیان نەکردین و لەسەر
 گەندەلکاریەکانیان بەردەوام بوون، ئەوا سزای لەنیوچوونیان بەسەردا واجب بوو و ئێمەش
 تەفرو تونامان کردن، لێرەدا خودا (جل جلاله) بە تاییبەت ناوی خوشگوزەرانهکانیان هێناوه
 بەلام فرمانەکه گشتیه و پەوی له هەموو ئوممەتەکهیه، چونکە ئەوان گەلیکی گەندەلن و
 سەر بە کۆمەڵە سەرۆکیکی گومرپان، ئەوان شوێن ئەو سەرکرده خراپانه کەوتن و گەندەلێش
 تیراوه ئاسا هەموو لایەکی گرتەوه، بۆیه بیگومان فرمانەکه پەوی له هەموو لایەکیانە.^١

کاروباری سەلتەنەتی ئەیوبیان له سەردەمی (صلاح الدین) بە پێکۆپێکی بەرپۆه دەچوو،
 بەلام له گەڵ هاتنه پێشەوهی سەردەمی پۆڵەکانی کاروبار له گریژە نەچووو بارودۆخ بەره
 خراپی پۆیشت، ژمارەیهکیان خوشگوزەرانی و هەواو هەوه سبازیان هەلبژاردو خۆیان له
 نازوئیمەتەکاندا قوم کردو بە گوناھو تاوان و سەرپێچی کردنی فرمانەکانی خوداوه سەرقال
 بوون، بەلگە لەسەر ئەم بەزم و پەزمەیان زۆردن ئەمەیهی بە نمونەیی دێنینهوه له دوو
 سەردەمی مەلیک (ئەفزەل) و مەلیک (صالح) دا پوویداوه، (ئوستاد دار) سەرۆکی
 ئەمیندارەکانی مەلیک بوو، له لایەکەوه وهزیر بوو و له لایەکی تریشەوه له کاتی جەنگەکاندا
 سەرکردهیهتی سوپای فەتحکردنی (دیمەشق)ی دەکرد، فەرقي بە حەلال و حەرەم نەدەکرد
 هیزو پۆستی دەسەڵاتی له کاری خراپدا بەکار دەهێنا، کار بەوه گەیشت تاوانیکی گەورە
 ئەنجامداو بە پێچەوانەیی حوکمەکانی ئایین پەفتاری نواندو هەست و نەستی موسڵمانانی
 بریندار کرد، ئەمە و لەسەر بانی یەکیک له مزگەوتەکانی (قاھیرە) ژووریکی بە ناوی
 (تەپڵخانە) دروست کردو گۆرانی و موسیقایی تێدا ئی دەدرا، سولتانی زانیان (عیزی کوپی
 عبدالسلام) بەرەنگاری ئەم تاوانە بۆوه، هەروەها له و سەردەمەدا گرنگی زۆر بە سفرە
 پازاندنەوه دەدراو سازکردنی خواردن و خواردنەوهی هەمەپەنگو بەسەر یەکنانی سەرۆت و
 سامان و پاگرتن و زۆرکردنی ئەسپ و لاخی سواری و خانوبەرە و کۆشک و تەلارو جلوبەرگ و
 فرەژنی بە لای هەندێک له میرو سولتانهکانی بنەمالەیی ئەیوبیهوه بایەخی بی ئەندازەیی پی
 دەدرا، کە هەموو ئەم کلتورانه سەر بۆ لەنیوچوونی دەکیشن.

١- په کڅستنی شورا:

نه یو بیه کان سیستمی پوویژان هه لډایه نه و دیو دیواری حوکمپرانیه وه، له کاتیکدا پوویژ نه و سیستمه مهیه له سهر بنه ماکانی هه لډاردنی نازادی پکه بهری وه ستاوه و سهر کرده پاشیده کان به ناماژهی قورشان و سوننه ت په پیره وه یان لیکردوه، بازدان به سهر پوویژدا په رچه کداری سامناکی له نیو دهولهتی نه یو بییدا لیکه و ته وه، خو ژالکردن و ده ست به سهر داگرتن بوو به تاکه پښازی به دهسته وه گرتنی پښستی سه لته نه ت، نه مه مه لیک (عادل) و کاتیک به سهر برزاکانیدا زال ده بی پوویه پووی وه زیره کانی ده لی: نیستا له گه ل نه وه دا پیر بووم و به سالدا چووم شتیکی ناشیرینه بۆ من میرایه تی (نه تابه کی) به سهر نیو ده دا بکه م، هه رچه نده سه لته نه ت ماله میرات نیه به لکو هی نه و که سه یه زال و ده سه لاتی هه یه، ده بویه به کسهر دواي سولتان مه لیک ناسری برام (خوا په حمی پی بکات) نه م پښسته بۆ من بویه، به لام من به خاتری پښو حورمه تی برایه تی خو م تی نه گه یاند، کاتیکیش ناکوکی و نازاوه هاته نازاوه ترسام سه لته نه ت له ده ست من و له ده ست برزاکانم ده ریچیت، نیستاش کاروبار گه یشتوته دواخالی،^١ پاش نه مه (مه لیک عادل) شه پښکی ژوری له گه ل کردن و به ره و سیستمی مه لیکایه تی بایدایه وه و کوپه کانی خوی کردنه میراتگری سه لته نه ته که ی و، نه م سیستمه به شداریه کی کاریگری هه بوو له سهر پوخانی دهولهتی نه یو بی چونکه: سۆزی باوکیایه تی و خزم خزمینه و هیزی ده مارگیری تیدا به سهر کاری دهوله تداریدا به شیوه یه کی گشتی زال ببوو، نه مه ش سهری کیشا بۆ نه م چهند خاله ی خواره وه:

- ته سکر کرده ی باز نه ی هه لډاردنی سولتان له بنه ماله یه کی دیاریکراودا.
- کورته لئینانی بنه مای پوویژ له بنه ماله ی به هیزی حوکمپراند.
- پښستی سه لته نه تی پاده ستی که سیك ده کرد که له هه مان کاتدا که سی باشتر هه بوو، به لکو ده یدایه که سیك مه رچه کانی نه و پښسته ی تیدا نه بوون و که سانیکیش هه بوون هه موو مه رچه کانی تیدا کو بیوونه وه و فهرامۆش ده کران.
- دانانی حوکمپرانانیک که جیگای تۆمه ت و گومان بوون.
- نه مه وای له هه ندیک خه لک کرد گومانیان به سهر شه ریعه تی به یعه تدان بۆ سولتان و وه لی عه هد بۆ دروست ببی.

• سهری کیشا بۆ دروست بوونی دوژنایه تی له نیو بنه مالهی ئه یوبیداو پاشانیش بۆ نه مان و له ده ستچوونی هیژو ده سه لاتیان.^۱

له ناکۆکی نیوخۆی نیو بنه مالهی ئه یوبی:

سوننه تی خودای کارزان له به رامبه ر نه ته وه کاندای جیگیره و تۆزقالتیک گۆپانی به سه ردا نایه ت، خودای بالاده ست و لیژان ناکۆکی نیوخۆی کردووه به یه کێک له هۆکاره هه ره گه و ره کانی له نیوچوونی گه لان و پوو خانی ده ولته کانیان، پێغه مبه ر (ﷺ) فه رموی: ((فإن من كان قبلكم إختلفوا فهلكوا))، واته: که سانیك یان گه لانیك له پیش ئیوه دا هاتن و ناکۆکیان تیکه وت و له نیوچوون، له پریویه تیکێ تر دا ده فه رمویت: ((فأهلكوا)) واته: جا له نیوبران، (ابن حبان) له (ابن مسعود) وه خوی لی پازی بیت پریویه ت ده کات: ((فإنما أهلك من كان قبلكم الاختلاف))،^۲ واته: به ته نها ناکۆکی و ئاژاوه ی نیوخۆ گه لانی پیش ئیوه ی له به ین برد.

ده توانین له ماوه ی ئه م لیكۆلینه وه میژووبیه دا وانه یه کی گرنه فیر ببین: که به هه موو شیوه یه ک خۆ له ناکۆکی و کێبه پکێی ناشه ریفانه به یاریژین چونکه ئه مه سه ر بۆ له نیوچوون ده کیشی، ئه مه ی گوتمان بووه مایه ی له نیوچوون و پێچانه وه ی یه کجاره کی تۆماری ده سه لاتێ ئه یوبی، ناکۆکی و ئاژاوه کانیان چه ند هۆکارێکیان له پشته وه بوون، وه کو: (لاوازی هاندهری ئایینی لای هه ندیک له سولتانه کانیان، خۆپه رستی و خۆویستی، ئاژاوه گێپان له سه ر به رژه وه ندیه دنیا ییه کان و خۆبه کوشتدان له سه ری، داکۆکی کردن له سه ر کورسی ده سه لات و پۆسته به رژه کانی حکومت، به رپوه بردنی حوکمه ت به گویره ی هه وا وه وه س له لایه ن هه ندیک تاکێ خانه واده ی ئه یوبیه وه).

ئه م هۆکارانه بوونه ده سه ته چیه ی ئاگری ناکۆکیه کانی نیو ئه ندامانی بنه مالهی ئه یوبی و بوونه کتیی پووختنه ری بینای ده ولته که یان، (ابن خلدون) به دوا داچوونیکێ باشی ئه م راستیه ی کردووه ده لێ: یه کێک له شوینه واره کانی پیریوونی ده ولته دا به ش بوونیه تی، کیشمه کیشمی نیوخۆی بنه مالē سنووری ده سه لاتێ ده ولته که ته سک ده کاته وه، پاشان کار به وه ده گا کوت کوت بکریت و بپوکیته وه.^۳

۱ نظام الحكم في الاسلام ص: ۳۰۷.

۲ صحيح البخاري بشرح المغناني ۱/۱۰۲-۱۰۱.

۳ الضعف المعنوي وأثره في سقوط الأمم ص: ۱۱۸.

بێگومان دوبه دوای وه فاتی (سولتان صلاح الدین) ئازاوه یه کی توند به رۆکی ئه ندامانی بنه ماله ی ئه یوبی گرتو، هه موویان له دژی یه ک پاست بوونه وه و برا پێزو حورمه تی برای نه ده گرتو مام به زهیی به برازاکانیدا نه ده هاته وه، (مه لیک عادل) نه زانی و که وده نی پۆله کانی (صلاح الدین) ی کرده بیانوو و په یوه ندیه کۆنه کانی و پله وپایه پێشیننه کانی به کارخستو هه ولیدا پێش ئه وه (مه لیک عه زین) و سه ریاژه کانی شمشیر له کالان ده رکێشن، تیکشکانیکی گورچوبی سه ربازی و سیاسی به سه ردا تۆماربکریته، ئه مه له حاله تیکدا کێبه رکێ نیوان میره کانی (صلاحی) - واته میره کانی صلاح الدین - و میره کانی (ئه سه دی) - واته میره کانی آسده الدین شێرکۆ که صلاح الدین له نیو ئه واندان پێگه ی و به مه قامی سه لته نه ت گه یشت - له گۆرپدا بوو، (مه لیک عادل) ئه م دوو لایه نه ی لیک توند کردن و هه وله که شی سه ری گرت.^١

قازی (خلاف) به م شیوه یه وه سفی بنه ماله ی ئه یوبی ده کات:

له م بنه ماله یه دا باوکه کان پێککه وتن و مه لیکایه تیان کرد، پۆله کانیان ناکۆک بوون و لیکه وتن و له نیوچوون، ئه گه ر ئه ستیره یه ک ئاوابی چ فیل هه ن ده رکه ویته وه؟، ئه گه ر پۆشاکیک کون بوو هه ر به ره و دپان ده پوات و دووره وه کو خۆی لی بێته وه، پێره وی خۆی بگریته وه، ئه گه ر خودا له گه ل یه کیک له دوو دوژمن بوو کی ده رفه تی ئه وه یان دی خودای له گه ل بێت.^٢

دوبه دوای مردنی (مه لیک عادل) ییش ئازاوه و دووبه ره کی نیوانیان به رده وام بوو، به جوړیک شه پی نیوان (مه لیک معظم) و (مه لیک کامل) ی کوپانی خانه واده ی ئه یوبی به ره و خرابتر پۆیشت.

٦- دۆستایه تی کردنی مه سیحیان:

دۆستایه تی و ده ستبهرداری (الولاء والبراء) یه کیکه له پێداویستیه کانی ئیمانی پاست و دروست، ده ولت له سه رده می (صلاح الدین) دا کاری به م ئایه ته پیرۆزه ده کرد: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتُوا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ (ال عمران: ٢٨).

١ ئی تاریخ الايوبيين والمماليك، قاسم عبده ص: ٨٢-٨٣.

٢ نور الفقهاء ص: ١٧٤.

واته: نابیی ئیمانداران جگه له ئیمانداران کهسانی کافر بکهنه دۆستو یارو یاوهری خۆیان، هه رکهسو گه لێک ئهمه بکات، مافی به سه ر خوداوه نامی ئی، جگه له حاله تیک ترستان لێیان بی، خودا له سزای خۆی ده تانترسی ئی - تاشتی وان هکن - چونکه گه پانه وه بۆ لای خودایه - و له مه لێتان ده پرسیتته وه .

ههروه ها خودای بهرز ده فره موو ئی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ يَتَوَلَّهُمْ أَجْمَعِينَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (المائدة: ٥١).
واته: ئه ی ئه وان ه ی ئیمانان هینا وه جووله که و دیانه کان مه که نه دۆستی خۆتان - له کاتیکدا - ئه وان - له دژی ئیوه - دۆستایه تی یه کتر ده که ن، هه رکه س له ئیوه دۆستایه تیان بکات ئه وا ده چیته پیزی ئه وان ه وه، خودا هیدایه تی گه لی سته مکار نادات ههروه ها پیغه مبه ر (ﷺ) ده فره موو ئی: ((أوثق عرى الإيمان: الموالاة في الله والمعاداة في الله والحب في الله والبغض في الله))،^١ واته: پته وترین په گی ئیمان: دۆستایه تی کردنه له بهر خاتری خودا، دوژمنایه تی کردنه له بهر خاتری خودا، خۆشویسته نه له بهر خودا، پق لیببونه وه یه له بهر خودا.

دۆستایه تی و دوژمنایه تی له بهر خودا له سه رده می (مه لیک کامیل) دا لاواز ببوو، کاتیک قودس به بی به ره نگاری و پژانی خوی ن درایه ده ست (ئیمپراتۆر فریدریکی دووه م) ئه م مه سه له یه چاکتر پۆشن بۆوه، موسلمانان ئه مه یان به تاوانیکی گه وره دانا و خه م و په ژاره به جوړیک دایگرتن که وه سف ناکریت، (مه لیک کامیل) ئاماده یی ته واوی تیدابوو له دژی (مه لیک معظم) ی برای - که له گه ل خواره زمیه کان هاوپه یمانی ئی به ستبوو - هاوپه یمانی له گه ل (خاچه رستان) بیه ستی، له لایه کی تره وه (مه لیک صالح نجم الدین اسماعیل) هاوپه یمانی ئی له گه ل خاچه رستان گریدا و قه لایه کی ته سلیم کردن، (شیخ عزالدین کوپی عبدالسلام و ابن الحاجب) له دژی ئه م په فتاره ی وه ستانه وه، ئه ویش ماوه یه که به ندی کردن و پاشان به ریدان و له ماله کانی خۆیاندا ده ست به سه ری کردن، به م شیوه یه (صالح نجم الدین اسماعیل) ی مه لیکی (دیمه شق) له دژی (مه لیک صالح نجم الدین ایوب) ی مه لیکی (مصر) هاوپه یمانی ئی له گه ل خاچه رسته کان سازدا و به لێنی پیدان ئه گه ر پشتیوانی لی بکن ئه وا مه مله که تی (بیت المقدس) ی دیرینیان به خاکی (أردن) ی شه وه پاده ست ده کاته وه، بۆ ئه وه ی بۆیان به سه لمی ئی

نیازی ساغه له گه‌لیاندا به‌ په‌ له‌ به‌ لێنه‌ که‌ ی جێبه‌ جێ کردو (قودس و ته‌ به‌ پییه‌ و عه‌سقه‌ لان و قه‌ لای (شه‌ قیف) و (ئه‌ پنون) و (صفدی به‌ خاك و ئاوه‌ دانێ و مه‌ زراکانیانی ته‌ سلیم کردن و نیوه‌ ی خاکی (صیدا و طبریه‌) و شاخی (نامول) و ته‌ واوی سه‌ رکه‌ نار ده‌ ریای دانه‌ ده‌ ست، پای گشتی ئیسلامی له‌ (مصر و شام) له‌ به‌ رامبه‌ ر ئه‌ م دلاواییه‌ سه‌ رسوپه‌ ینه‌ ره‌ ی (صالح اسماعیل) خرۆشا و کار به‌ وه‌ گه‌ یشت پاسه‌ وانی چه‌ ند قه‌ لایه‌ ک فه‌ رمانه‌ کانی ئه‌ و یان جێبه‌ جێ نه‌ کرد، له‌ م کاته‌ دا خاچه‌ رستان به‌ په‌ له‌ (بیت المقدس) یان وه‌ رگرت و قه‌ لای (طبریه‌) و (عه‌سقه‌ لان) یان نۆزه‌ ن کردنه‌ وه‌ و له‌ نێوان (یافا) و (عه‌سقه‌ لان) دا خۆیان پرچه‌ ک کردو بۆ هه‌ نگاوی دووه‌ م خۆیان ئاماده‌ باش کرد، لێره‌ دا (صالح اسماعیل) به‌ لێنی دانێ ئه‌ گه‌ ر (مصر) ی گرت ئه‌ و به‌ شێکی ئه‌ ویشیان ده‌ دات، له‌ ناو ئه‌ مه‌ لیکیان له‌ لا لغاودا هاته‌ خوارو به‌ مه‌ به‌ ستی داگیرکردنی (مصر) به‌ ره‌ و (غه‌ ززه‌) به‌ پێکه‌ وتن،^١ ئه‌ مه‌ و (صالح اسماعیل) ی حوکمه‌ رانی (دیمه‌ شق) و (مه‌ لیک منصور ابراهیم ئه‌ یوبی) ی حوکمه‌ رانی (مصر) به‌ جوته‌ و به‌ خۆیان و سوپا کانیانه‌ وه‌ به‌ نیازی داگیرکردنی (مصر) پێشپه‌ و یان کرد،^٢ به‌ لام سه‌ رکرده‌ کانی سوپای شام به‌ یاریاندا شه‌ پ له‌ گه‌ ل برا (مصر) یه‌ کانیان نه‌ که‌ ن و هه‌ ر که‌ له‌ (غه‌ ززه‌) له‌ سوپا که‌ ی (مه‌ لیک صالح ایوب) نزیک بوونه‌ وه‌ پشتی (صالح اسماعیل) و (منصور ابراهیم) یان به‌ ردا و په‌ یوه‌ ندیان به‌ به‌ ره‌ ی ئه‌ وه‌ ره‌ وه‌ کردو به‌ م شیوه‌ یه‌ سوپای (شام) پالی به‌ سه‌ ر یازگی سوپای (مصر) وه‌ داو له‌ گه‌ ل ئه‌ واند هێرشیان کرده‌ سه‌ ر سوپای (فه‌ ره‌ نگ) و تیکۆپێکیان شکاندو ژماره‌ یه‌ کی بێ شوامریان لێ به‌ دیل گرتن.^٣

به‌ م شیوه‌ یه‌ بینیمان چۆن (مه‌ لیک صالح اسماعیل) له‌ گه‌ ل خاچه‌ رستان بووه‌ هاوپه‌ یمان و له‌ پێناوی گرتنی جله‌ وی حکومه‌ ت و سه‌ لته‌ نه‌ تدا ته‌ نازولی بۆ کردن و شارو خاکی موسلما‌ نانی پا‌ ده‌ ست کردن، وه‌ ک ده‌ رکه‌ وت هه‌ ندیک مه‌ لیکی سه‌ لته‌ نه‌ تی ئه‌ یوبی ده‌ ستی دۆستایه‌ تیان له‌ گه‌ ل دیا نه‌ خاچه‌ رسته‌ کان تیکه‌ ل کردو خۆشه‌ ویستی خۆیان نیشان دان و له‌ جیاتێ ئیمانداران کردیان به‌ پشتیوان و په‌ ناگی خۆیان و هه‌ ولێان دا عه‌ قیده‌ ی (دۆستایه‌ تی و ده‌ ستبه‌ رداری) له‌ نێو ئومه‌ تدا لاواز بکه‌ ن، به‌ م شیوه‌ یه‌ خۆیان تووشی ئه‌ م ده‌ رده‌ کوشنده‌ یه‌ کردو خۆیان و ده‌ وه‌ ته‌ که‌ یان به‌ ره‌ و له‌ نێوچوون و دا‌ رمان برد.

١ النجوم الزاهرة ٦/٣٢٢، الدولة الايوبية د عکور ص: ٢٢٣.

٢ النجوم الزاهرة ١/٣٠٥، الدولة الايوبية ص: ٢٢٣.

٣ السلوك ١/٣٠٥، الدولة الايوبية ص: ٢٢٣.

۷- شکستی ئه یوبیه کان له راست به دیهینانی ته وژمیکی شارستانی:

(صلاح الدین ی ئه یوبی) به وپه پری ئیمانی راست و دروسته وه و زیره کی بی وینه یه وه هه ولیدا ئالای نه و پرۆسه ئیسلامیه هه لبرگیت که له لایه ن (نور الدین محمد زهنگی) یه وه پیشه وایه تی ده کرا، به ده ستیک بانگه وازی ده گه یاندو به ده ستیکیش سه رکه وتنی سه ربازی تو مار ده کردن، به جوړیک نه یده هیش نه ده ولت له بانگه واز هه لگه پێته وه نه خاکیش له شارستانی هت یاخی بیت، هه موو پێوانه سیاسی هکانیشی به ئاینه وه ده به سه ته وه و سیاسه تی شه رعی له جو لانه وه کانیدا پێپه وه ده کرد، هه موو هه ول و ته قه لاکانی خسته گه پ تا ته وژمیکی شارستانی هه ی ژیرانه بێنیت هدی و بنه ماکانی ژیان و گوزه ران راست کاته وه، به لام هه رچو ئیک بی ده ولت ی ئه یوبی له دوا ی وه فاتی (صلاح الدین) نه یتوانی درێژه به درێژکردنه وه ی قانونی شارستانی بدات، ده بوا یه دوا ی به پێکردنی ئه م کاروانی شارستانی هت و سه رکه وتنه مه زنانه (ی صلاح الدین هیتانی ه ئاراهه) کارو چالاکی بانگه وازو گه شه پیدانی قوتا بخانه ئیصلا حیه کان درێژه یان پێ بدرایه و پیداو یستیه زانستی و پۆشن بیر ی و شارستانی هکانی ئه و سه رده مه یان پێ جیبه جی بکرا یه، به لام (مخابن) جێنشینه کانی (صلاح الدین) نه یان توانی پرۆژه یه کی شارستانی پیشکه ش بکه ن و په گه زه کانی ژیا نه وه و بوژانه وه بۆ ده ولت ته که یان به دی بێنن و نه خشه ی کارو ئامانجه کانی بۆ بکێشن و به و هیزو ده سه لات ی هه یانه به ره و لوتکه ی سه رکه وتن پیشه ره ی بکه ن، به لکو خۆیان به تونێله تاریکه کاندا کردو به له نیوچوونی ده ولت ته که یان کو تاییان پێهات، به ئی، مه لیکه کانی سه لته نه تی ئه یوبی ی دوا ی صلاح الدین - له هیتانه دی ته وژمیکی شارستانی ده سه ته پاچه بوون و نه یان توانی هاو سه نگ ی له نیوان ده ولت و بانگه واز داو خاک و عه قیده داو سیاسه ت و فیکردا بێننه دی، ئه ییوبیه کان ده ره ق به م په یامه به رزه که مه تر خه میان کردو خۆیان خسته بهر ته وژمی بارودۆخه کان و له به رامبه ر قانونی میژووی شارستانی هتدا - که به رامبه ر هه یچ که سو نه ته وه یه ک سۆزو به زه یی ناوینێ - خۆیان پانواند، یان ده بی به ره و پیشه وه هه نگاو هه لێنن، یان ده بی به ره و نه مان بچن، چونکه له پێپه وی میژووی مرقایه تیدا پاوه ستان نیه .

۸- لاوازیوونی حوکومه تی ناوه ندی:

(صلاح الدین) ده ولت ته که ی بۆ چه ند هه ریمێکی ئیداری دابه شکردبوو، هه ریه ک له و هه ریمانه وه کو (مصر، شام، باکووری عێراق، نه وبه، مه غریب، یه مه ن، حه یجان) خاوه نی ده سه لات و پێپه وی تایبه تی خۆیان بوون، (صلاح الدین) زۆربه ی سالانی سه لته نه ته که ی له گۆپه پانه کانی جه نگدا به سه ربرد، به سیاسه تی نه خشه دانان و پا په پاندن و سه ره ره شتی و

ئازاستەکردنی کاروبارە بالاکانی دەولەتەو سەرقال بوو، ئازادی پاپەپاندنی کاروباری هەریمەکانی لە خۆنامادەکردن و بەرگریکردن لە خۆی بە گوێرە ئیمکانیاتی بەر دەستیان و بارودۆخی هەریمەکە بە والیەکان سپاردبوو، ئەم جۆرە بەپێوەبردنە لە زاراوی ئەم سەردەمەدا پیتی دەگوتریت (لامەرکەزی ئیداری)،^١ وەکو دەبینین (صلاح الدین) لەگەڵ ئەویدا بە خودی خۆی حکومەتی ناوەندی هەڵدەسوپاند، بەلام هەموو دەسلالەکانی بۆ خۆی قۆرغ نەکردبوون، لە راستیدا ئەو دەرکی بەو راستیە کردبوو کە دابەشکردنی دەسلالەکان بەم شێوازە پەسندەو هەریەکەیان بە چاوی جاسوس تەماشای بەرامبەرەکی دەکات و هاوسەنگی لە نێوان خستەنگەپی تایبەتمەندی و پەسپۆرپەکاندا دروست دەبێت، هەرەکو چۆن دابەشکردنی کار لە نێوان ژمارەیهک کەسی هەلکەوتوو و شایستەدا بەرھەمی چاکی ئی دەکەوێتەو بە جۆریک کارەکان بە پێکوپێکی بەپێوە دەبرێن و بە خێراش بە ئەنجام دەگەیەنرێن،^٢ بێگومان دەولەتی ئەیبویی بەند بوو بە سیفەتە بەرزەکانی کەسایەتی خودی دامەزێنەرەکە یەو کە (صلاح الدین ی ئەیبویی) بوو، کاتیەک ئەستێرە ی ئەم کەسایەتیە ئاوا بوو و لەسەر شاتۆی میژووی ناوچەکە ون بوو بۆشاییەکی گەورە دروست بوو و زیانی گەورە بەر جیهانی ئیسلامی کەوت و باری قازانجەکەش بە لای خاچەرستەکاندا شکایەو، چونکە کەسایەتی و بەھرەکانی و پۆلە سیاسی و سەربازییەکانی ئەم پالەوانە دەولەتەکی لە لەنیوچوون و لیکههلوەشان پاراست، لە لایەکی ترەو لە سۆنگە ی ئەوێ هێچ دامەزراوە ی سەربەخۆ لەو کاتەدا دروست نەکرابوون تا بتوانرێ بە ھۆیانەو درێژە بە بەرقەراریبوون و مانی ئەو دەولەتە گەورە و بەرفراوانە بدرێ، هەرەو ک دەبینین (صلاح الدین) دەولەتەکی خۆی بە شێوە ی دابەشی مائە میرات بە گوێرە ی باوی ئەو سەردەمە بەسەر کۆپەکانی و براکانی و برازاکانیدا دابەش کردبوو، لەبەر ئەمە شتیکی ئاسایی و سروشتی بوو جاریکی تر ناوچەکە بە ھۆی کێشە و ئاژاوە ی بگرەوبەردە ی سیاسی نێوان میراتگرانی (صلاح الدین) بەرەو دواوە بگەرێتەو، کاتیەک (صلاح الدین) وەفاتی کرد (أبو الفتوح عثمان) ی کۆپی لە (مصر) دا جێنشینی ئەو بوو و لە قاھیرە نیشتەجێ بوو، زۆربە ی سوپا سەربازو میرەکانی (ئەسەد) ی (صلاحی و کوردی) لە لایبوون،^٣ (نور الدین) ی براشی بوو بە حوکمرانی (دیمەشق)، (مەلیک عادل) یش (کەرەکو و شەوبەک) ی کەوتە ژێر دەست، (زاهیر

١ تاریخ الايوبیین طوقس ص: ٢١٠.

٢ المصدر نفسه ص: ٢١١.

٣ السلوك ١/١١٤، في تاريخ الايوبیین والممالیک ص: ٨٠.

غازی)یش بوو به حوکمرانی ولاتی باکووری شامو (حەلەب) پایتەختی بوو، تەواوی هەرمە ناسەرەکیەکانی تریش له لایەن برازاکانیەوه حوکمیان تیدا دەگیردا، له (حمص) چەند کەسیکی خێزانی (تقی الدین عمر کوپی شاهەنشا) حوکمرانیان دەکرد،^١ بەم شیوازه ئەم دەولەتە هەرمیە گەورە ی بە هەول و تەقەللای (٣) جیلی (عماد الدین زەنگی و نور الدین محمود و صلاح الدین) هەو له ناوچەکانی عێراق و شامو مصردا دامەزێنرا پەگو پێشالەکانی لێک هەلتەکیتران، ئەم شیۆه دابەشکردنە ی کاروباری دەولەت – بە وێنە ی دابەشی ماله میراتی تایبەت – بووه هۆکاریکی سەرەکی داپوخانی یەکییتی سیاسی له لایەکو له لایەکی تریشەوه بووه مایە ی تەمەن درێژی قەوارە ی خاچەرستان له ناوچەکەدا،^٢ بەم جوړه دەولەتەکە ی (صلاح الدین) به مردنی خو ی کوک کوک حاکمەتی ناوەندی لاواز بوو، به خاتری گرتنی پۆستی بالای سەلتەنەت و فراوانخوازی ئاگری جەنگو هەرا له نێو میرو مەلیکەکانی ئەوییدا هەلایسا.

٩- لاوازی سیستەمی هەوالگری:

له سەرەمی (صلاح الدین)دا دامەزراوه ی پۆستەو هەوالگری سەبارەت به جموجۆلی خاچەرستەکان نۆر بەهێزیوو و به راست و دروستی هەوالەکانی دەنگی دابۆوه، ئەوپەری وردەکاری و خێزایی پەچاودەکردو سات بۆسات و بەردەوام هەوالی جموجۆلی دوژمنانی دەگەیاندا، ئەمە ی گوتمان له کاتی گەمارۆدانی (عەکا)دا پەنگی دابۆوه، دەزگا هەوالگریەکی (صلاح الدین) ژمارەیهک خاچەرستیشی له خوگرتبوون، ئەمانە ئه و کسانە بوون (سولتان) له چەند بۆنەیهکی جیاوازا چەپالەیدا بوون، گرنگی ئەمانە له وەدا بوو زمانی دوژمنیان پەوان بوو و به هۆی بیچمو پەنگو پەویانەوه گومانیان ئی نەدەکرا که پیاوی (صلاح الدین) بن، له بەر ئەمە ئه و هەوالانە ی هەوالگریه موسلمانەکان نه یانده توانی وه ی بگرن، ئەوان به ئاسانیو بی گرفت وەریان دەگرتو سوپای ئەوییان ئی ئاگادار دەکردهوه، جاریکیان هەوالیان به (صلاح الدین) دا دوژمن به نیازە شه و به سەر سەریازگی ئیسلامیدا بدات،^٣ هەوالیان پێدا دوژنی خاچەرست مەنجەنیقیکی بی پەزایان دروست کردووه و (١٥٠٠) دیناریان ئی خەرچ کردووه و به نیازن بۆ هێرشی سەر (عەکا) به کاری بیتن، هەروها هەوالی هێرشی ئەلمانیان به (صلاح الدین) پاگەیاندا، به لام پاش (صلاح الدین) دەزگای هەوالگری

١ تاریخ مصر الإسلامية ٩٦/٢ جمال الشیال.

٢ فی تاریخ الايوبيين والمماليك، د. قاسم عبده ص: ٨٠.

٣ صلاح الدين الايوبي للصلابي ص: ٣٨١-٣٨٢.

بی هیز که و ته گوی، به لکو ده بینین هیشی پینجه می خاچه رستان به پئی ده که وی و ده گاته (دمیاط) ئینجا (مهلیک عادل) ناگدار ده بیته وه، به لئی ده زگای هه والگیری ده وله تی نه یویی وه کو سه رده می (صلاح الدین) به پته وی و به هیزی نه مایه وه و نه مهش بووه هۆکاریکی کاریگر له سه ر پوخانی ده وله تی نه یویی.

١٠- دیار نه بوونی زانایانی دلسۆزی ئایینی له گۆره پانی ده رکردنی بریاری سیاسیدا:

له گه ل هاتنی (مهلیک نه فزه ل) بۆ سه ر کورسی سه لته نه ت: هه ندیک له وه هۆکاره ستراتیژی و گرنگانه ی (صلاح الدین) بۆ به پتوه بردنی حوکومه ته که ی و سه رخستنی چالاکیه جیهادیه کانی دوا ی خودای بالاده ست پشتی پئی ده به ستن گۆرانیان به سه رداها ت، (صلاح الدین) پشتی به زانا دلسۆزه کانی ئایینی ده به ست، به لام (مهلیک نه فزه ل) هاتو له ژیر کاریگری (ضیاء الدین ابن الاثیر)ی وه زیریدا که ده کاته برای (ابن الاثیر)ی میژوونوس (قازی فازل) و میرو پاویژکاره کانی باوکی له ئیداره ی ده وله ته که ی دوورخستنه وه، له م کارهیدا نه که هه ر سه رکه و توه نه بوو به لکو له به رامبه ر نه مه دا پک و توپه یی و بیزاریه کی زۆری جه ماوه ری بۆ خۆی دروست کرد، (قازی فازل) یه کێک بوو له وانه ی له پینگه ی بریاردانی سیاسی دوور خرایه وه، (صلاح الدین) ده رباره ی (قازی) گوتبوی: من هیچ شارێکم به شمشیره که م پزگار نه کردوه، به لکو به قه له می (قازی فازل) بوو، نه و جینگه و پینگه به رزه ی زانایانی دلسۆزی شه ر عزان له سه رده مه کانی نورالدین و صلاح الدین دا بۆیان دانرا بوو له سه رده مه دا لیی دابه زینرا بوون، نه یوبیه کان به دوورخستنه وه ی (قازی فازل) و هاو پینه کانی له باز نه ی بریاری سیاسی ده وله تدا زیانیکی گه و ره و گورچوپریان به رکه وت، (أبو شامة) سه باره ت به (قازی فازل) ده لئی: خاوه ن پای پیکوپیک و نه قلی ته و او بوو، به لای سولتان (صلاح الدین) وه به رزه مه زن بوو، ته گبیرو پای لی و ده رده گرتو له کاتی کاره ساته کاندای پاویژی پئی ده کرد، سولتان فه رمانبه ردار ی نه وی ده کردو هه موو هه ریمه کانیشی به کلیله ی پایه کانی نه و فه تیح کردن، پاستیه که ی کتێبه کانی که تیبیه ی سه رکه وتن بوون.

١١- کۆچی دوا یی (مهلیک صالح نجم الدین) و لئی نه وه شاهویه میرانگره که ی:

(مهلیک صالح نجم الدین) توانی چه ند پیکخواویکی سه ربازی تازه بخاته ئێو سوپای سه ربازی نه یوبیه وه به شداریه کی به رچاویان پئی بکا له به هیزکردن و توکمه کردنیدا، نه م

کارەى بە قازانجى دەوڵەتەکەى شکایەو، (مەلیک صالح نجم الدین) بۆ جێبەجێ کردنى ئەم پرۆژەییەى ئەم هەنگاوانەى هەلێنان:

بایەخیکى گەورەى بە کرپنى کۆیلە تورکە میڕدمندالەکاندا کە لە میژووی سەلتەنەتى ئەیوبیدا وێنەى ئەمە پووی نەدابوو، جارێکیان لە ماوەى حوکمی خۆیدا زیاتر لە هەزار کۆیلەى تورکى کرپن، سوپایەکی وا بەهیزی ئی دروست کردن کە پاشان لە سەپاندنى ویست و خواستەکانى بەسەر هەریەکانداو سەرکوتکردن و لەنیوێردنى بزوتنەو هەلگەراو هەنوخۆییەکاندا پشتیوانى چاکیان ئی کرد، کۆیلەکان بە پەهایى پشتگیریان ئی دەکرد و لە نواندنى پێزو خۆشەویستیدا درێغیان نەدەکرد، (مەلیک صالح نجم الدین) بەهۆى ئەمانەو توانى سەرلەنوێ سام و هەببەت بۆ دەوڵەتى ئەیوبى بگێرێتەو بە ئەندازەیکى باش سەرکەوتنى بە دەست هێناو حوکمەت و دەسەلاتى سەریازی هێناوە جێگای خۆى، بەلام ئەو لە کاتى هێرشى حەوتەمى خاچەرستەکان و لە تەمەنى (٤٤) سالییدا کۆچى دواى کرد، پێش ئەوەى بمرئ (مەلیک موعەز زەم تورانشا)ى کردە جێنشینی خۆى، ئینجا (شجرة الدن) هاوسەرى سولتان (مەلیک صالح نجم الدین) بە خۆى و بە وەزیر و میرەکانى دەوڵەتەو کۆبوونەو و پۆستى سەلتەنتیان بۆ (تورانشا) سەلماند، بەلام (تورانشا) پیاوی قۆناغەکە نەبوو و لە ئاست بەرەنگاربوونەو هەى کارەساتەکان و داخوازیە میژووییەکاندا دەستەپاچە بوو، لە باتى چەرکردنەو هەول و تەقەلاکانى لە پێناوی یەخستنى پێزی موسلمانان و بنێکردنى خەتەرى خاچەرستان یەکسەر لە دژی (شجرة الدن) و گەرە میرەکانى (مەمالیک) دەستى بە گێرانی پیلان کرد، ناحەزەکانى بە چاوی سوک تەماشای دەکرد و دۆستەکانى لە خۆى دەتەکاندەو و بە پا تاكپەویەکانى خۆسەپێنى دەکرد، بۆ فەوتاندنى ناحەزەکانى پەناى بۆ چەکی سیاسەت و مال نەبرد، درزى بیپرەزا لە نیوان خۆى و کاربەدەستە نزیکەکانیدا دروست بوون، نەیتوانى سەرکردەکانى سوپا بکاتە دۆستى خۆى، لەبەر ئەمە — لە لایەن ئەوانەو بیزراو — کوزرا، بە کوزرانى ئەویش دەوڵەتى ئەیوبیش لەنیوچوو، ئەمانەى گوتمان گرنگترین هۆکارى پشت پوو خانى دەوڵەتى (ئەیوبى) بوون.

باسی دووهم: سه لته نه تی (مه مالیک) له نیوان (شجرة الدر) و
(عزالدين نایبهك) دا:

یه کهم: (شجرة الدر):

١- (شجرة الدر) نه یوبی بوویان مه ملوکی بوو؟

تۆبه ی میژوونووسان له سه رووی مه مووشیانه وه (مه قریزی) خاوه نی (السلوك لمعرفة دول الملوك) پییان وایه (شجرة الدر) یه کهمین سولتانی دهوله تی مه مالیکی به حریه له (مصر) دا که له به رامبه دهوله تی مه مالیکی دووهمی به حریدا (دهوله تی مه مالیکی یه کهم) ی پی ده گوتریت، نه وان به و پیودانه ی (شجرة الدر) له په گهزی مه مالیکی به حری بووه به یه کهمین سولتانی (مه مالیک) ی ناو ده بهن، ده لێن نه و له پسته ی کۆیله و که نیزه که کاندای بووه و کردراوه، پاشان بۆته که نیزه کی (مه لیک صالح نه یوب)، به لام پای په سند نه وه یه که له په گهزی مه مالیکی به حری نه بوویت، نه مه ی گوتمان پای (عصام شبارو) یه له کتیبه که ی خۆیدا به ناوی (السلطین فی المشرق والعربی) دا ده لێ: (شجرة الدر) به په چه له ک (نه رمه نی) یه و (تورکی) نیه، نه و به حوکمی نزیکایه تی له مه مالیک له پووی پیگه یشتنی گه وره بوونی وه نا کرێ زارای (مه ملوک) ی به سه ردا بپرین: چونکه نه و به واتای (کۆیله) کۆیله نه بوو، هه رچه نده (مه مالیکی به حری صالحی) پرس و پایان به نه و بوو و کردبوویانه گه وره ی خویان و گوپیایه لێ و فه رمان به رداریان بۆ ده کرد، به لام نه مه ته نها له بهر نه وه بوو که نه و هاوسه ری (مه لیک صالح نه یوب) بوو و دایکی (خلیل) ی کوپه بچوو که که ی (مه لیک) بوو که به مندالی وه فاتی کرد،^١ (ابن ایاس) ی خاوه نی (صاحب بدائع الزهور) یش پی وایه (شجرة الدر) به حوکمی نه وه هاوسه ری (مه لیک صالح نه یوب) ی بابی تورانشا و دایکی (خه لیل) ی کوپی (مه لیک) بوو - که له ژبان ی بابیدا مردووه - به دوا هه مین سولتانی مه مله که تی (نه یوبی) داده نریت.^٢

٢- (شجرة الدر) سولتانی میسر:

پۆلی جوامیترانی (شجرة الدر) له دوا ی مردنی (نجم الدین ایوبی) ی هاوسه ری و په فتاری قاره مانانه ی نه و له به رامبه ر خاچه رسته کان و به دیل کردنی (لویسی تۆه م) دا کاریگه ری گه وره ی له سه ر (مه مالیک) دانا، نه وان نه ویان له و کاته سه خته دا بین ی جه نگ له (دمیاط)

١ السلطین فی المشرق العربی ص: ٩٠.

٢ بدائع الزهور ٨٩/١.

١ شجرة الدر قاهرة الملوك، نور الدين جليل ص: ٧٥.

٢ موسوعة تاريخ مصر ٦٧١/٢ لأحمد حسين.

٢ شجرة الدر، د. يحيى الشامي ص: ٥٢.

جیهاد و گیانبازی وه‌کو چه‌که‌یه‌ک (شجرة الدر) ی پایه‌به‌رز کردو ئاماده‌ی کرد دواى کوژدانى (تورانشا) یه‌کسەر بچیته‌ سەر کورسى سه‌لته‌نه‌ت، لی‌ره‌دا میژوونووسان سه‌باره‌ت به‌وه (مه‌مالیک) بۆچی (شجرة الدر) یان کرده سولتانى خۆیان و ئهم کاره‌یان به‌ چ هۆیه‌ک و پالنه‌ریک ئه‌نجامداوه تووشى سەر لى تیکچوون کردووه، ئایا ده‌بى له‌به‌ر ئه‌وه‌بى که هاوسه‌رى سولتان (نجم الدين ایوب) ی کۆچکردو دایکى (خلیل) ی جوانه‌مه‌رگى کوپى (نجم الدين) بووبى؟ یان ده‌بى له‌به‌ر ئه‌وه‌ بووبى که سه‌رکرده‌یه‌کى هه‌لکه‌وتوى سیاسى و سه‌ربازى گه‌رمه‌ی کیشه‌ و کاره‌ساته‌کان بووبى؟ یان ده‌بى له‌به‌ر ئه‌وه‌ بووبى (مه‌مالیک) به‌ خاترى هه‌بوونى په‌یوه‌ندى نیتوان ئه‌یوبیه‌کان و بوونى خۆیان وه‌کو ئالفه‌یه‌کى په‌یوه‌ست به‌شیوه‌یه‌کى قانونى پیوستیان به‌ که‌سیکى وه‌کو (شجرة الدر) هه‌بووبى؟

هه‌رچۆنیک بی‌ت به‌رزبان کرده‌وه و له‌سه‌ر ته‌ختى ده‌سه‌لاتى میسریان دانیشاندو ناستاوى (أم خليل) یان به‌سه‌ردا دا،^١ به‌م شیوازه‌ ئه‌و که‌نیزه‌که‌ی (سولتان صالح نجم الدين) دواى ئازادکرانى له‌ لایه‌ن سولتانه‌وه‌ بووه‌ هاوسه‌رى سولتان و ئینجا بووه‌ شای موصلمانانى میسر، سولتانى (مه‌مالیکى به‌حرى) له‌سه‌ر مینه‌به‌رى مزگه‌وته‌کان و تارى بۆ ده‌خویندنه‌وه‌ و پاش پارانه‌وه‌ بۆ خه‌لیفه‌ی (عه‌باسى) بۆ ئه‌و ده‌پارانه‌وه‌.^٢

٣- پارانه‌وه‌ بۆ (شجرة الدر):

نویژخوینان به‌م شیوازه‌ بۆی ده‌پارانه‌وه‌: خودایه‌ ئهم صالحه‌ خاوه‌ن پێزه‌ و خۆپاریزه‌ که‌ پاشای موصلمانانه‌ و قه‌لاى دین و دنیا مانه‌ دایکى (خلیل) ی کوپى ئه‌میرى ئیماندارانه‌ و خاوه‌ن شکۆ پاکدامینه‌ و هاوسه‌رى (سولتان مه‌لیک صالح) ه‌ بیپاریزه‌ و چه‌پالیده‌.^٣ و تارىیژى مزگه‌وته‌کانى (مصر) یش که‌ وتاره‌کانیان به‌ ناوى ئه‌وه‌وه‌ ده‌خویندنه‌وه‌، پاش پارانه‌وه‌یان بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌باسى به‌م شیوازه‌ له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌کانه‌وه‌ بۆی له‌ خودا ده‌پارانه‌وه‌:

خودایه‌ ئهم خاوه‌ن شکۆ (صالحیه) که‌ پاشای موصلمانانه‌ و بۆ دین و دنیا مان قه‌لغانه‌ و خاوه‌ن حجابى به‌شکۆ په‌رده‌ی جوانه‌ و دایکى خه‌لیلى جوانه‌مه‌رگى مه‌رحومه‌ بیپاریزه‌، بۆیه‌ ناوى (خلیل) یان دیتا چونکه‌ کوپى (مه‌لیک صالح نجم الدين) بوو و له‌ ماوه‌ی ژیاى باوکیداو له‌ ته‌مه‌نى تازه‌لاویدا کۆچى دواى کردبوو.^٤

١ شجرة الدر قاهرة الملوك، نور الدين جليل ص: ٧٥.

٢ شجرة الدر، د. يحيى الشامي ص: ٥٤.

٣ النجوم الزاهرة ١/ ٣٧٤.

٤ بدائع الزهور ١/ ٢٨٦.

به پټی گڼرانه وه په کی تر کاتیک به یه تی سه لته نه ت دره به (شجرة الدر)، وتاره کانی هینی به ناوی نه وه وه ده خوینترانه وه و پاش نزا کردن بق خلیفه ی عباسی به م شیوه یه ش نزا بق نه و ده کرا: خودایه، پاشای موسلمانان قه لای دینو دونیامان، نه م شازنه پاک دامینو خو پاریزه دایکی خه لیلی په حمه تی و هاوسه ری مه لیک صالح له به لاو موسیبه تی دنیاو قیامه ت بپاریزه.^۱

۱- نه خشی مؤره کهی:

هرچونیک بیت (شجرة الدر) نه و که سایه تی به هیزه بوو وتار به ناوی نه وه وه ده خوینترایه وه له لایه ن وتاریبیزه کانو خه لکه وه دوعا و نزا بق ده کرا، به هه مان شیوه ش ناوی له سه ر پارچه سکه کانی نه و سه رده مه هه لکه نه رابوو، نه خشی مؤره کهی به م شیوه یه له سه ر هه لکه نه رابوو:

((المستعصمة الصالحة، ملکه المسلمین، والدة المنصور خلیل)).^۲

۲- شاهه نگ گڼران به بونه ی دامه زران دنیه وه:

هر که هه وال بڼووه (شجرة الدر) بووه حوکمرانی میسر، سه رکرده پله بالاکانو میره مه زنه کان پؤل پلؤ سه ردانی مه لیکه خانیان ده کردو پیروزیایان لی ده کرد، مه لیکه له نیو هولی سه لته نه تداو - که مه لیک صالح به نه خشو نیگاری زیږینی و کوله کهی به رزی داپوشراو به (نابنوس)^۳ و (مه رمه پ) دروستی کردبووو فه پشی پاژاوه ی تیدا پاخستبوونو کورسی و قه نه فه و پالېشتی تیدا دانابوون - له سه ر کورسی حوکم پالی دابووه، حه وشه گه وره کهی کوشک پر بېوو له خه لک، به م هه وال ه سه رسام بېوون، پټیان سه یر بوو ژنیکي وه کو (شجرة الدر) بوبیته پاشای ولاتی میصر به قایان به راست و دروستی هه وال ه که نه ده کرد هه موویان هاتبوون تا بزانه نه م هه وال ه پاسته یان درو یه، له و نیوه دا تاقمی پیشه وه ران و بازرگانان و جوتیاران و سه ربازان و سه ما که ران و گوران بیزان و خزمه تچی و به رده سته کان و ته وای چینه کانی تری کومه ل ده بېنران.^۴ به هه ر حال (شجرة الدر) به ده سته کی ناسنین جله وی ده سه لاتی به ده سته وه گرت و هه موو هه ول ه کانی له پټناوی بنېرکردنی پاشماوه ی

۱ موسوعة تاریخ مصر ۶۷۱/۲.

۲ المصدر نفسه ۶۷۱/۲.

۳ نابنوس: دره ختیکی په شه، ته خته ی لی دروست ده کریت له زنج و حه به شه هیه - القانون فی الطب لابن سینا وه رگتیر.

۴ شجرة الدر، د. یحیی الشامي ص: ۵۶.

هێرشى چه‌وته‌مى خاچه‌رسته‌كاندا خسته‌گه‌پو پاشان خۆى له‌ خه‌لكى عه‌وام و تايبه‌تى په‌عێته‌كه‌ى نزيك ده‌كرده‌وه.^١

٦- په‌تكرده‌وه‌ى سه‌لته‌نه‌تى (شجرة الدر) له‌ لايه‌ن خه‌ليفه‌ و زانايان و زۆربه‌ى خه‌لك:

هه‌رچه‌نده‌ (شجرة الدر) به‌وپه‌پى توانا هه‌ولیدا شي‌وه‌ى سه‌لته‌نه‌ته‌كه‌ى پاراوه‌ بکات و خۆى له‌ زانايان و خه‌لكى عه‌وام نزيك كرده‌وه، به‌لام هه‌وله‌كانى به‌ هه‌واداچوون و چه‌ند شوپشێكى توپه‌ناميز له‌ جيهانى ئيسلاميدا هه‌لايسان و چه‌ند خۆپيشاندانیكى گه‌وره‌ى جه‌ماوه‌رى له‌ هه‌موو كوچه‌ و كوڵان و شه‌قامه‌كانى (قاهيره) دا ئه‌نجام دران، و تارييزه‌كان له‌سه‌ر مينبه‌ره‌كانه‌وه‌ و زانايان له‌ كاتى كۆپو كۆبوونه‌وه‌ گه‌شتيه‌كان و وانه‌گوتنه‌وه‌ياندا په‌خنه‌ى تونديان ئاراسته‌ى ئه‌م پڕۆسه‌يه‌ ده‌کردن، زانای پايه‌ به‌رز (عزى كوپى عبدالسلام) په‌حه‌مه‌تى خواى له‌سه‌ر بێت له‌ هه‌موو زانايان زياتر پقى له‌مه‌ هه‌ستابوو،^٢ خه‌ليفه‌ى عه‌باسى له‌ (به‌غدا) پرا نوينه‌رى خۆى بۆ لای ميره‌كانى (مصر) نارد و گوتبووى: پيماتن پراگه‌يه‌نن ئه‌گه‌ر ئيوه‌ له‌ مصر پياويكى شايسته‌ى پۆستى سه‌لته‌نه‌تتان ده‌ست ناکه‌وى، ئه‌وا ئيمه‌ پياويكى شياوتان بۆ ده‌نيزين، ئه‌وه‌ نه‌تانبيستوه‌ كه‌ پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) فه‌رموويه‌تى: ((لا يفلح قوم ولّوا امرهم إمراة))^٣ واته‌ نه‌ته‌وه‌يك ژن سه‌رۆكايه‌تيان بکات سه‌رفراز نابن. شاعيرانيش به‌ ده‌ورى خۆيان په‌خنه‌يان له‌ سه‌لته‌نه‌تى (شجرة الدر) ده‌گرت، يه‌كێكيان ده‌لێ:

النساء ناقصات عقل ودين ما رأين لهن رأيا سنيا
ولأجل الكمال لم يجعل الله تعالى من النساء نبيا^٤

٧- (شجرة الدر) خۆى ليه‌ده‌خا:

كاروباره‌كان له‌سه‌ر ئاستى گه‌شتى جه‌ماوه‌ر له‌ گرێژه‌نه‌ چوون و بارودۆخ شي‌وا، زانايان و فيرخوازان به‌ توندى له‌ دژى ئه‌وه‌ پاوه‌ستان كه‌ ژنێكى وه‌كو (شجرة الدر) له‌سه‌ر ته‌ختى سه‌لته‌نه‌ت دانىشتوه‌، سولتانه‌خان و سه‌رانى مه‌ماليك بۆيان ده‌ركه‌وت كه‌ ئه‌وان به‌ پيچه‌وانه‌ى ئاراسته‌ى شه‌پۆله‌ تونده‌كانى ده‌ريای جه‌ماوه‌ر كه‌ وتوونه‌ته‌ مه‌له‌وه‌، له‌به‌ر ئه‌مه‌ ئه‌گه‌ر ئاراسته‌ى خۆيان نه‌گۆپن خنكانيان مسۆگه‌ر ده‌بێ،^٥ ئه‌مه‌و (شجرة الدر) پاش هه‌شتا

١ السلطان مظفر سيف الدين قطز ص: ٧٦.

٢ قصة التتار ص: ٢٢٩.

٣ بدائع الزهور ١/ ٢٨٧.

٤ المصدر نفسه ١/ ٢٨٧.

٥ السلطان مظفر سيف الدين قطز ص: ٧٧.

پوڅ حوکمپانی له سهر کورسی سه لته نه ت دابه زی و به پرسو پای میرانی مه مالیک (عزالدين نه ییبه کی تورکمانی صالحی) بۆ پوڅستی حوکمپانی هه لېژارد، (عزالدين) پیاویک بوو تا نه و کاته خوی له ململانی پاراستبوو، پټیان وابوو لاوازو بی ده سه لاته، له بهر نه مه میره کانی مه مالیک هه موویان پازی بوون (شجرة الدر) شوی پی بکات و له سهر کورسی ده سه لاتیشی دابنی، هه نډیکیان ده یانگوت: چونکه بی هیژوپیزه هه رکات بمانه وی لایبه رین ده توانین لایبه رین،^۱ به لئی (شجرة الدر) له پوڅه کانی کوتایی مانگی جه مادی دووه می سالی ۶۴۸ ی کۆچیدا پوڅسی هاوسه رگیری له گه ل (عزالدين نه ییبه ک) نه نجامداو کورسی سه لته نه ته که شسی بۆ چۆل کرد.

به م شیهویه و له ماوه ی تاکه سالی کدا (۴) سولتان له سهر کورسی سه لته نه تی (مصر) پوڅشتن: (مه لیک صالح ایوب) په حمه تی خوی لی بی ئینجا مردو (تورانشا) کوپی هات، نه ویش کوژاو (شجرة الدر) به دوایداها، نه ویش له سهر کورسی هاته خوارو (عزالدين نه ییبه کی تورکمانی صالحی) جیی گرت هوه.^۲

۱- حومکی شه رعی له بهرام بهر سه رۆکایه تی گشتی له لایهن (ژن) هوه:

زانایانی ئیسلام - ی سهر به هه موو مه زه به کان - پێکن له سهر دروست نه بوونی پوڅستی سه رۆکایه تی گشتی بۆ ژن و نډرایه تی مه رجیک سی ره کییه بۆ هه رکه سیك نه م پوڅسته وه ربگریت،^۳ تا ژۆرینه ی نه و زانایانه ش که بانگه شهی مافه سیاسییه کانی ژن ده که ن و پشتگیری ژن ده که ن ده ست له کاروباری سیاسی وه ربدا، به دروستی نازانن ژن نه م پوڅسته وه ربگریت و پوڅستی سه رۆکایه تی گشتی و سه رۆکایه تی وه زیان له پیاودا کورت هه لډین،^۴ بېگومان خاوه نانی نه م پایه پټیان وایه سه رۆکایه تی وه زیان له سیسته می پارله مانیدا وه کو سه رۆکایه تی گشتی وایه له سیسته می ئیسلامیدا،^۵ زانایان به به لگهی قورئان و سونه ت و ئیجماع و عه قل راستی نه م بیرو پوڅوونه یان ده سه لمینن:

۱- قورئانی پیرۆز:

- فه رموده ی خودای به رزو مه ن: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ (النساء: ۳۴)، پووی به لگه: خودای به رز له م

۱ المصدر نفسه ص: ۲۷۷.

۲ قصة التتار ص: ۳۳۱.

۳ ولاية المرأة في الفقه الاسلامي ص: ۸۲.

۴ المصدر نفسه ص: ۸۴.

۵ المصدر نفسه ص: ۸۴.

ئایه ته دا وای داناوه پیاوان بالاده ست بن به سەر ژناندا، چونکه ئه وان سه ره رشتیکارو موشورخۆریان، له پاپه پاندنی کاروباره کانیان و داراییه کانیاندا، (القیم): واته مشورخۆر، ئه و که سه یه کاروبار پاده په پێنی، (القوّم): یش ده برپینی تیپه پاندنه واته ئه و مشورخۆر سه ره رشتیکاره یه که کاروباره کان به جوانی و پێکوپێکی پاده په پێنی.^١ کاتیک خودای به رزو کاربه جی بالاده ستی و موشورخۆری وه کو ئه رکیک به سەر پیاو دا ده داو ژنی لی ده بویری ئه مه به و واتایه یه که: پێکخستن و سه ره رشتیکردن و پاپه پاندنی کاروباره کان له پیاواندا کورت هه لێنران، ئه مه ش به شیوه یه کی گشتی خۆ له سه ره رشتی کردنی کاروباری گشتی و کاروباری سیاسیدا ده بینیته وه که (ئیمارهت و وه زارهت و خیلافه تیش) له خۆ ده گریت، چون سه ره رشتی کردنی کاروباری خیزان و چاودێری ماله وه له خۆ ده گریت، که واته ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ پیاوان به سەر سه ری ژنانه وه پاوه ستاون، واته پاوه ستاون تا کاروباره کانیان پێکخهن و ئه رکی بژێویان بکێشن و پارێزگاریان لی بکن، که واته ئه وان له لایه که وه به رپر سیاریان و له لایه کی تریشه وه فه رمان به ده ستیان، پیاوان هوکمپان و ئه مین و ژنانیش ده بی گوێپایه ل و فه رمان به رداریان بن مادام فه رمانه کانیان ناچنه بازنه ی سه ره پێچی کردنی به رزو مه زنه وه.^٢

له لایه کی تره وه قورئانی پیرۆز بالاده ستی پیاوانی به سەر ژناندا به نێو ماله وه نه به ستۆته وه و وشه ی (فی البیوت) ی نه میناوه تا ئه م هوکمه شه رعیه له بازنه ی ژبانی خیزاندا کورت هه لێنی،^٣ خودا بالاده ستی ماله وه ی نه داوه به ژن به لکو داویه تی به پیاو، جا چون بالاده ستی و سه رۆکایه تی کومه لگایه کی ده داتی که له چه ندين ملیۆن مال و خیزان پێکها توه ؟!^٤

— خودای به رز ده فه رموویت: ﴿وَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾ (البقرة: ٢٢٨)، پووی به لگه ی ئایه ته که: خودای بالاده ست له م ئایه ته دا ئه و کلتوره ی سه رده می نه قامی زه پسی سفر ده کات که گوێی به ژن نه ده داو مافه کانی و که سایه تیه ئینسانیه که ی نه ده سه لماند، خودا پۆشنایی خسته سه ر ئه و حه قیقه ته ی که ژنانیش وه کو پیاوان له ئینسانی بوون له گه ل پیاوان یه کسان و خاوه نی مافه کانی خۆیان و ده بی پیاوان

١ تفسیر الطبری ٢٩٠/٨.

٢ ولاية المرأة في الفقه الاسلامي ص: ٨٥.

٣ تدوين الدستور الاسلامي ص: ٧١.

٤ ولاية المرأة في الفقه الاسلامي ص: ٩١.

به جوانترین شیواز هه لسوکه وتیان له گه ل بکه و مافی خویانه که به ئاسووده یی بزین، له به رامبه راپه پاندنی واجبی سه رشانیا ندا ده بی مافه کانی خویان پی بدری، به لام سه باره ت به یه کسان و ویکچوواندنی هه ردووک په گه ز لیره دا مه به ست پی ویکچوواندن و یه کسانکردنی واجبی هه ردووک لایانه نه که نه وه که هه ندیک ده یلین و ده یلینه وه ژن و پیاو له هه موو کاروباره کانیاندا یه کسان، چونکه خودای بالاده ست ده فهرموویت: ﴿وَلِلرَّجَالِ عَلَیْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾ واته پیاوان پله یه که له ژنان له ژوورتین، نه م پله یه بریتیه له سه رپه رشتیاری و به رپرسیای (القوامة)، وه کو له نایه ته که ی پیتشدا باسکراو خوی له فرمان و فرمانبه رداری نښان ژن و پیاو نیشان ده دا.^۱

— خودای به رزو مه زن فهرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَیْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ (البقرة: ۲۴۷). پووی به لکه: خودای بالاده ست له م نایه ته پیروزه دا سیفه ته کانی نه و که سه باس ده کات که هه قی خویه تی پۆستی ده سه لاتی پی بدریت، چونکه کاتیک جووله که کان گو تیان (طالوت) موسته هه قی پاشایه تی نیه چونکه پاشازاده نیه و هه ژارو نه داره، خودا وه لای دانه وه و فهرمووی: نه و له بهر دوو سیف هت شایسته ی نه و پۆسته یه: یه کیان له بهر نه وه ی زانیاری زوری هه یه دوو مه یان له بهر نه وه خاوه ن به ده نیکی پته وو به هیزه، نه مه به لکه یه بۆ نه وه که ده بی سه رکردایه تی ئوممه ت بدری به که سیك زانستیکی به رفراوان و لاشه یه کی به هیزو دامه زراوی هه بی تا بتوانی باری گرانی نه م پۆسته هه لېگریت،^۲ وه کو زانراویشه ژن له پووی بونیادی به ده نیه وه بی هیزو لاوازه و وه کو پیاو پرستی هه لگرتنی باره قورس و گرانه کانی نیه، بیگومان نه مه شتیکی فیتره ته و هه ر له بهر نه مه شه سه رکردایه تی ولاتی پی ناسپیتردریت.^۳

ب- سوننه ت:

پیغه مبه ری خودا (ﷺ) ده فهرموویت: ((لَنْ يَفْلَحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَمْرَهُمْ إِمْرَأَةً))،^۴ واته هه رگیز که لیک ژن کاروباری به پتیه به ری سه رکه وتوو نابی:

به یه کده نگی زانایان (نښرایه تی) یه کیکه له مه رجه کانی شیاوی سه روکایه تی گشتی، هه روه ها ئوممه تی ئیسلام — ی سه رده می یه که م له هاوه لان و شوینکه وتووان و

۱ جامع البیان ۲/ ۴۵۴.

۲ تفسیر الرازی ۱۷۴/ ۶، مدارک التنزیل ۱/ ۱۶۳.

۳ ولایة المرأة فی الفقه الاسلامی ص: ۹۳.

۴ البخاری، کتاب المغازی، رقم: ۴۴۲۵.

له ژیر پوښنایی به لکه پاست و دروسته کانی قورښان و سوننه تدا که ټاماره کانیان پوون و
 ناشکراو پاشکاون، عه قل و قیاس و حکیمه تیش به خویندنه وهی چوښه تی دروست بوونی ژنو
 پیڅکاته جه سته یی و دهر و ونیه که ی قبولیان ده که نو نه م حه قیقه ته ده سه لمینن، هه مو نه و
 په خنه و نا په زایانه ش ناراسته ی حه دیسه سه حیه که ی سه حیجی بوخاری کراون، بی
 ناوه پوکن و هیچ هیژوپیزیکیان تیدا نیه، هر له بهر نه مه شه نوم ته ی ئیسلام حه دیسه که ی
 قبول کردوه و دانی به م حه قیقه تدا داناوه، نا په زایانیش ته نها ده یانه وی گومان له سر
 حه یسه که ی پیغه مبه ر (ﷺ) دروست بکه ن، به لام سه بارت به و په خنه تازه ی له م
 سه رده مانه ی دوا یه دا په یدابووه هیچ به لکه یه کی پاشکاوو سه حیجی قورښان و سوننه تی به
 ده سته و نیه، به لکو گومانیکه و له نه نجامی ئیجتیهادی چه ند تاکیکی نوممته سه ری
 هه لداوه که نه قسه یان و نه کرده و هیان به به لکه ناشین و وهرنا گیرین و تهماشا ناکرین.^۱

دووم: سه لته نه تی (عزالدين نایبک):

سولتان ئايىبەكى توركمانى لەسەر تەختى سەلتەنەتى (مىسىر) دانىشت و ناسناوى (الملك المعزى پى) بەخشرا، واقىيەن (ئايىبەك) چ لە تەمەندا چ لە خزمەتدا چ لە پۇست و پاىەى دەسەلاتدا لە ھەموو مىرەكانى مەمالىك گەرەتر نەبوو، بەلكو (فارس الدين ئۆكتاى) و (زاھىر بىيرس) ھەردووكيان لە ئەو گەرەترو لە پىشترو دەست پۇشتووترو پاىەدارتر بوون، ئەم حالەتە شازەى سىستەمى پەلەپەلى نىو (مەمالىك) واى لە ھەندىك مېژوونوسى وەكو (أبو المحاسن) كردووە لە كىتبى (النجوم الزاهرة) دا (ئايىبەك) بە بى دەسەلات و كەم قودرەتى تۆمەتبار بىكات و بلى: مىرەكان تەنھا لەبەر ئەو ھەلىان بژارد، ھەر كاتىك ھەزىيان لى بى دەتوانن لە پۇستەكەى دابەزىنن.^۲ بەلام پەوداوەكان نىشانىاندا (ئايىبەك) نەك ھەر خاوەن

١ ولاية المرأة في الفقه الاسلامي ص: ١٦١.

٢٠ قيام الدولة المماليك الأولى، للعبادي ص: ١٢٤.

که سایه تیه کی لاواز نیه - وه که هندی که میژوونوس ده لێن - به لکو پیاوی که دارای سیفه تی سیاسی و نازایه تی و ههنگاوه لێنانه، وه که دهرده که وی (أبوالمحسن) ههستی به ههلهی خۆی کردووه له کتیبیکی تریدا به ناوی (المنهل الصافي) دا په شیمان بۆته وه و به چاکه وه سفی (ثایبه که) ده کات و ده لێ: که سیکی دیندارو خۆپاریزو ژیرو سیاسی بووه و دهوله تی (مه مالیک) ی له تهنگزه ی له نیوچوون پزگار کردووه، نه گه ر بێتو له گهروگرفت و ناستهنگ و کێشه کانی سهرده می (ثایبه که) پروانین ده بینین خۆ له چه ند هه پره شه یه کی توندی دهره کی و ناوه کیدا ده نوێتن: (نه یوبیه کان) و (خاچه رسته کان) له دهره وه پا هه پره شه یان لێ ده کرد، شوپرش و ناشوبی عه ره به کانیش له نیوخوا دا تینیان بۆ ده هێنا، و پرا ی نه مانه ش هاوپی (مه مالیک) هکانی نیوخوا و دهره وه ی جیگای مه ترسی بوون بۆ سه ری.

١- مه ترسی نه یوبیه کان و خاچه رسته کان:

میره کانی بنه ماله ی نه یوبی دانیان به حکومه ته تازه که ی (مصر) دانه هینا و خۆیان کۆکرده وه و ده سه لاتی خۆیان به سه ر هه ریمه کانی (دیمه شق و که رک و شه وه که و سه بییه) و ناوچه کانی تری ولاتی شام دا گرت و له خۆره لاتی نیوه پاستی جیهانی ئیسلامیدا دوو حکومه تی دژ به یه که و ناکوک پاست بوونه وه، نه یوبیه کان ده ستیان به سه ر (شام) داگرت و (مه مالیک) یش ده ستیان به سه ر (مصر) دا گرت، نه یوبیه کان وایان دانا نه وان خاوه ن ده سه لاتی شه رعین و (مه مالیک) خۆیان له کاروباری نه واندا هه لقورتاندووه، له بهر نه وه پێویسته جۆگه له کان بکری نه وه نیو پروباره که یانه وه،^٢ له م پێناوه دا هێرشیکی توندی پاگه یاندنیان کرده سه ر (مه مالیک) و ده یانگوت: نه وان به خاتری ته ماع و چاوچنۆکیان له بهرامبه ر پاره ی فیدی ده پێگایان به پاشای (فه ره نس) دا به زیندووی له (مصر) ده رچی، نه گه ر چاوچنۆکی نه وان له گۆپی نه وایه ئاوا به ئاسانی له چنگی موسلمانان ده رباز نه ده بوو،^٣ نه و کاتی که به ره و ئیماره ته لاتینییه کانی شام هات ده ستی به هه لایساندن فیتنه و په ره پێدانی ناکوکی کرد له خۆره لاتی ئیسلامیدا.

به لام (مه مالیک) به حری) و خۆیان نیشان ده دا که نه وان له کاتی سه رکه وتن به سه ر (لویسی تۆهم) و ده ستوه شاندن له سوپا که ی له سه ر که ناره ئاوی (نیل) دا خاوه ن پشکی گه وده بوون، نه گه ر هه ول و ته قه لاو خه باتی نه وان له (منصوره) و (فارسکور) له گۆپیدا

١ المصدر نفسه ص: ١٢٤.

٢ العدوان الصليبي على بلاد الشام، د. حوزيف ص: ١٤٤.

٣ المصدر نفسه ص: ١٤٥.

نه بویه هه رگیز سه رکه وتن بۆ موسلمانان مسۆگه نه ده بوو.^١ تا ئه و ئاسته ی (ابن واصل) به ساپژکه رانی ئیسلام (داویه الاسلام)^٢ وه سفیان ده کات و ده لی ئه وان سه باره ت به تۆمه تی ئه یوبیه کانیش به رگریان له خۆیان ده کردو به م شیوه یه وه لامیان دانه وه: که ئه وان له بهر پاره ی فیدیه (لویس) یان ئازاد نه کردوه، به لکو ده ترسان ئه گه ر بیکوژن یان به رده وام له به ندیدا بیه ئیلنه وه شوپشیک ی سه رتاسه ری له جیهانی مه سیحیدا دروست ببیت و هێرشیک ی هێنده گه وره و به رفراوان بکه نه سه ر جیهانی ئیسلامی که توانای پیشگیری کردنی نه بی،^٣ به تایبه تیش (لویس) هێنده پیاویکی خۆشه ویست نه بوو نه به لای فه ره نسیه کانه وه نه به لای ته وای نه ته وه کانی خۆرئاوای ئه وروپا و خۆره لات ی لاتینیشه وه، پاش ئه مه (مه مالیک) هه موو ئه و پیلان و ناهه قیانه یان له بیر نه چوو بوونه وه که له لایه ن (تورانشا) ی کوپی (مه لیک صالح ایوب) ی سه ییدیا نه وه ده ره ق به خۆیان و (شجرة الدر) ئه نجام درابوون، بۆیه پیش ئه وه ی جلّه وی کاروباریان له ده ست ده رچیت، گورزیان لی بوه شیئنی، به پیویستیان زانی سنووریک بۆ ئه م په فتارانه ی دابنریت،^٤ ئه وان به له کۆلکردنه وه ی (تورانشا) ولاتی مصریان له گه نده لکاریه کانی ئه و پزگار کرد، له بهر ئه مه (مه مالیک) خۆیان بۆ گرتنی جلّه وی حوکمرانی له هه موو کهس به شیاوتر داده نا.^٥

١- لویسی نۆهه م و قۆستنه وه ی هه لی دووبه ره کی نیوان موسلمانان:

له م کاته دا که خۆره لات ی ئیسلامی له نیوخۆدا و به سه ر خۆیدا دابه ش کرابوو، پاشای (فه ره نسا) له (عه کا) هه ولی ده دا هێرشیک ی تازه ساز بکات و زه وتکردنی (بیت المقدس) به ئامانج بگریت، شیاوی باسه مه سیحیه قه لا نشینه کانی لاتینی له سوریا له سه رو هه مووشیا نه وه (لویس) له کاتی ئه م ده ستا و ده ست و ئالوگۆپی ده سه لات ه ی ناوچه که دا به ته واهه تی له بارودۆخی (مصر و شام) یان ده زانی و به وردی چاودیری بارودۆخ و گۆرپانکاریه کانی جیهانی ئیسلامیان ده کرد، (لویس) له نامه یه کیدا که بۆ گه لی (فه ره نسا) ی نویسیوو ئه م ناکۆکیه ی تۆمار کردوه و به مایه ی بوژانه وه ی ئاواته کانی داناوه،^٦ به

١ المصدر نفسه ص: ١٤٥.

٢ المصدر نفسه ص: ١٤٥.

٣ المصدر نفسه ص: ١٤٦.

٤ المصدر نفسه ص: ١٤٦.

٥ المصدر نفسه ص: ١٤٦.

٦ المصدر نفسه ص: ١٤٦.

دەرفەتییکی لەباریشی وەسف کردووە تا قەرەبووی شکستەکی مصری پێ بکاتەو،^١ بەلگەیەکی ترمان لەسەر ئەوێوە کە خۆڕئاوای مەسیحی بە چاوی بایەخووە تەماشای پووداوێکەکانی سەرگۆڕەپانی خۆڕەلاتی ئیسلامی کردووە لەو سەردەمەدا، کە ئەمەیه:

میژوونووسە هاوچەرخی خۆڕئاواییەکانی ئەو کاتە وەکو (جوانفیل، پوتلان، ولیم دی ناجی، ولیم دی چارتر، مەتێ ئەلبارزی، کەسانی تریش) بەدواداچوونییکی وردی قۆناغەکانی دووبەرەکی (مصر و شام) یان کردووە، پووداوێکی نیوان ئەو دوو دەوڵەتەیان تۆمار کردووە، کە بایەخیان چی واکە مەترنێە لەوێ سەرچاوە ئیسلامیەکان دەربارەی ئەمە بۆیان بەجێ هێشتووین، زیاد لەمەش ئەم نووسینانە بەپوون و ئاشکراییی بیروبووچوون و دیدی مەسیحیەکانی ئەو سەردەمەمان بە گشتی و (لویسی تۆهەم) مان بە تایبەتی دەخەنە بەردەست کە سەبارەت بەم ناکۆکی و دووبەرەکییە هەیانبوو.^٢

لێرەوێ بۆمان ئاشکرا دەبێ کە ئەرکی گرنگی (لویسی تۆهەم) لەم ماوەیەدا ئەمە بوو: ناکۆکیەکانی نیوان شام و مصر بە هەل وەرێگری و لە نزیکەوێ چاودێری بارودۆخە کە بکات و نەخشە و پیلانیکی سیاسیانە و تەلە کەبازانە بۆ پەچاو بکات و بەلکو لەم پێگایەوێ بتوانی قەرەبووی هەموو ئەو زیان و شکستە بکاتەو کە لە هێرشەکی سەر (مصر) دا بەری کەوتبوو.^٣

ب - هاتوچۆی نوێنەرانی ئە نیوان پاشایانی مصر و شام (لویسی تۆهەم):

بەم شێوەیە هاموشۆی نوێنەرانی نیوان هەریەک لە میرانی شام و مصر و نیوان پاشای فەرەنسایە کەواو تەواوی ناوچە داگیرکراوەکاندا بەردەوام بوو، حوکومەتی شام و حوکومەتی مصر هەریەکەیان لە پاستی خۆیەوێ دەیهوێست (لویس) بە لای خۆیدا پاکێشی و لە بەلێن و تەماع و بەرنانیش درێغی یان نەدەکرد، بەلام (لویس) پێش ئەوێ هیچ بێریاریکی یەکلە نەکردووە دەریکات بەرژەوێندی مەسیحیەتی دەخستە پێشەوێ و لەم پێناوەدا سیاسەتی خۆبۆاردن و خۆچەراگری دەگرێتەبەر، ئەو دەیتوانی بەپەسمی لەگەڵ لایەکیان پێک کەوێت و پالێ پێوەدا، یان هەلوێستی بێ لایەنی بگرێتەبەر یان بە هومێدی سەریشکاندنەوێ یەک لە دوو لایەنە — ناکۆکیەکان — بە گوێزەوێ توانا، هەر لەسەر سیاسەتی

١ المصدر نفسه ص: ١٤٦.

٢ المصدر نفسه ص: ١٤٧.

٣ المصدر نفسه ص: ١٤٧.

٤ مذكرات جوانفيل ص: ٢٠٨، ٢٠٠.

(مه‌لیک لویس) ئومیدبپراو بوو، به‌ خۆی و سوپاکه‌یه‌وه به‌ره‌و مصر به‌پێکه‌وت، میرانی (مه‌مالیکی به‌حری) - که به‌م هێرشه‌یان زانی - ناکۆکیه‌ نێوخۆیه‌کانیان له‌بیر خۆیان بردنه‌وه‌و له‌ پێناوی شکاندنه‌وه‌ی هێرشه‌ی ئه‌یوبیدا که هه‌په‌شه له‌ ناینده‌ی هه‌دوو لایه‌کیان ده‌کات گرد بوونه‌وه‌و پشستی (ناییه‌ک)یان گرت، ئه‌مه‌و (ناییه‌ک) به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی سوپای مه‌مالیک له‌ قاهره‌ ده‌رچووو به‌ره‌و پووی هێرشه‌ی ئه‌یوبیه‌کان به‌پێکه‌وت، به‌لام ترسا خاچه‌رستان هه‌لی چۆلبوونی مصر له‌ سوپا بقۆزنه‌وه‌و جارێکی تر هێرش بێننه‌وه‌ سه‌ر (دمیاط)، له‌به‌ر ئه‌مه‌ فه‌رمانیدا ته‌واوی په‌تاو په‌سیوه‌کانی بپوختنی، کار به‌وه‌ گه‌یشته هه‌موو شار پووختنرا جگه‌ له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ی شاره‌که‌و که‌پرو کۆخته‌کانی قه‌راغ ده‌ریا که‌ پاوچه‌کان و خه‌لکانی هه‌ژار تێیاندا نیشته‌جێ ببوون هه‌یچ په‌ناگه‌یه‌ک و خانوبه‌ره‌یه‌ک له‌و شاره‌دا نه‌ما، ناویان نا ((المنشیه)).^١

٢- جه‌نگو پێکدادانیکی نێوان (مه‌مالیک) و (ئه‌یوبیه‌کان):

سوپای ئه‌یوبیه‌یان و مه‌مالیک له‌ (١٠)ی ئێو جه‌ژنانی (ذوالقعدة) ٦٤٨/ ٣ شوباتی ١٢٥١ز، له‌ (عباسیه‌)ی نێوان دوو شاری (بلبیس) و (صالحیه) پێک هه‌لشاخان، هه‌رچه‌نده مه‌مالیک له‌ سه‌ره‌تای جه‌نگه‌که‌دا ئازایه‌تیه‌کی باشیان نیشاند، به‌لام (مه‌لیک ناصر) سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست هه‌تیا، له‌م کاته‌داو له‌ گه‌رمه‌ی جه‌نگه‌که‌دا پۆلیک له‌ سوپای (مه‌لیک ناصر) که مه‌مالیکی (عه‌زیزیه‌) بوون ده‌ماری هاوهره‌گه‌زییان جولاو خوینی خزمایه‌تیان خرۆشاو سه‌نگه‌ره‌کانی خۆیان چۆلکردو په‌یوه‌ندیان به‌ سوپای (مه‌مالیک) هه‌وه‌ کرد،^٢ له‌به‌ر ئه‌مه‌ لاتهرازووی بردنه‌وه‌که‌ پێچه‌وانه‌ بۆوه‌و (مه‌لیک ناصر) هه‌یچی به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌ماو به‌ ناچاری به‌ره‌و شام گه‌پایه‌وه‌، مه‌مالیکیش به‌ خۆو به‌ ژماره‌یه‌ک دیله‌وه‌ به‌ سه‌رکه‌وتوویی به‌ره‌و قاهره‌ گه‌پانه‌وه‌.^٣

ئهم پووداوه به‌ قازانجی (مه‌مالیک) شکایه‌وه‌و بووه‌ مایه‌ی پته‌وتربوونی پایه‌کانی ده‌وله‌ته‌ تازه سه‌رپێکه‌وتوه‌که‌یان، (ناییه‌ک) نه‌یه‌یشته به‌ره‌می سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی به‌فیرۆبجێت و پاش مانگیک سوپایه‌کی به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی (فارس ئۆکتای) یه‌پێکردو سه‌ره‌نجام ده‌ستی به‌ سه‌ره‌ری (غه‌زّه) دا گرت،^٤ ئینجا بپاریدا سوپا به‌ره‌و ته‌واوی

١ السلوك ٤٦٦/١، فی تاریخ الايوبیین ص: ٣٩٨.

٢ تاریخ الايوبیین فی مصر والشام ص: ٣٩٨.

٣ المصدر نفسه ص: ٣٩٨.

٤ المصدر نفسه ص: ٣٩٨.

ولاتی شام پرکیش بکات، له پیناوی مسۆگه رکردنی سه رکه وتن هه وه دبلۆماسیه کانی خۆی خستنه گه پ تا (لویسی تۆهم) به لای خۆیدا که مه ندکیش بکات، به لێنی پێدا هه ر که دهستی به سه ر (بیت المقدس) دا گرت یه کسه ر پێشکشی ئه وی ده کات.^١ (ناصر یوسف) یش به ش به حالی خۆی وه له پیناوی پاوه ستان وه به زینی له گۆپه پانی زۆرانبارینی گه ل (مه مالیک) پێویستی به هاوپه یمانیکی به هیز هه بوو، له بهر ئه مه خیرا نوێنه ری خۆی به ره وه عه کا ناروو به لویسی پاگه یاند ئه گه ر پشتیوانی ئی بکات (بیت المقدس) ی پاوه ست ده کات.^٢

٣- هاوپه یمانی دووقۆلی نیوان مه مالیک و خاچیه رستان؛

(لویسی تۆهم) ده رفه تی ململانی ئیسلامیه که ی قۆسته وه به باری به رژه وه ندی خاچیه رستانیدا شکانه وه، ئه مه و توانی فشار له سه ر (ئایبه ک) دانیت و ته واوی دیله کانی پی ئازاد بکات، پاشان هه ردووکلا له ساڵی ٦٥٠/١٢٥٢ز به ئامانجی دژایه تی کردنی (ناصر یوسف) په یمانیکی دوو قۆلیان گریدا، تێیدا هاتوه:

- (ئایبه ک) به لێنیدا تیکرای دیله مه سیحیه کان ئازاد بکات.
- چاوپۆشی کردن له و بپه فیدییه ی له سه ر (لویس) ماوه.
- (ئایبه ک) به لێن به مه لیک فیه رنه سا ده دا مه مله که تی (بیت المقدس) له خۆره لاته وه تا پووباری ئه رده ن بۆ خاچیه رستان ده گیریتته وه.^٣

به لām ئه م هاوپه یمانیتیه هیه به ره مه میکی به دهسته وه نه دا، چونکه پاش واژووکردنی په یمانه که (ئایبه ک) و (لویس) پێکه وتن هیزشیکی دووقۆلی و به رفراوان بکه نه سه ر ولاتی شام و (مه لیک ناصر) ی ئی به ده رنیت، به پیتی پێکه وتنه که ده بوایه لویس ده ست به سه ر (یافا) دا بگریت و (ئایبه ک) یش له راست خۆیه وه (غه زه) داگیر بکات، پاش ئه مه هه ردووکلا به یه ک ده گه ن و هه ردووک سوپا پێکه وه هیزشیکی به رفراوان ده که نه سه ره ره یمه کانی ده وه لته ی ئه یوبی،^٤ به خاتری پاپه راندنی نه خشه که (لویس) به سه رکردایه تی (١٥٠٠) هه زارو پینج سه د جه نگاوه ر به ره و (یافا) ملی لێناو به بی هیچ په رچه هیزشیک له لایه ن ئه یوبیه کانه وه دهستی به سه ردا گرت،^٥ له و کاته شدا سوپای مه مالیک به سه رکردایه تی

١ المصدر نفسه ص: ٣٩٨.

٢ المصدر نفسه ص: ٣٩٨.

٣ المصدر نفسه ص: ٣٩٩.

٤ المصدر نفسه ص: ٣٩٩.

٥ المصدر نفسه ص: ٣٩٩.

(فارس الدین ئۆکتای) به‌ره‌و غه‌ززه به‌پێکه‌وت و که‌ گه‌یشه (صالحیه) بارگه‌ی خست، (ناصر یوسف) به‌م که‌ین و به‌ینه و هاوپه‌یمانیه‌ی زانی، بۆیه خه‌راو به‌بێ دواکه‌وتن و له پێناوی به‌رگرتن له به‌یه که‌یشه‌نی دوو هه‌یزه هاوپه‌یمانه که‌ سوپایه‌کی چواره‌زاری سازکرد و به‌ره‌و غه‌ززه به‌پێکه‌وت و له‌سه‌ر گردی (عجول)ی نزیک غه‌ززه بارگه‌ی خست، پاش ده‌ست به‌سه‌رداگرته‌ی ئه‌م شاره به‌ خاتری ستاندنه‌وه‌ی له (لویسی تۆهم) به‌ره‌و یافا بایدایه‌وه،^١ ئه‌یوبیه‌کان ده‌ستیان به‌سه‌ر که‌رتی غه‌ززه‌دا گرت و سوپای مه‌مالیکیش له (صالحیه) جێگیر ببوو و نه‌ده‌پۆی، ده‌رکه‌وت له به‌رامبه‌ر یه‌که‌تریدا خۆ پاده‌نوینن، سه‌نگه‌ریان لێک ده‌گرتن، پووبه‌پووبوونه‌وه و پێکه‌دادان نزیک بۆوه، به‌لام هه‌نده‌ی نه‌خایاند له سه‌ره‌تای ٦٥١/ک ١٢٥٣ز هه‌ردووکلای ناته‌با صولحیان کرد، دواي ئه‌مه چ گۆرپانه‌که‌ له گۆرپه‌پانی سیاسیدا نه‌هاته ئاراوه.^٢

٤ هه‌وله‌کانی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی بۆ ئه‌م صولحه‌:

واقیعه‌ن به‌هۆی ده‌رکه‌وتنی خه‌ت‌ریکی تازه که‌ هه‌په‌شه‌ی له هه‌موو موسڵمانانی خۆره‌لاتی نزیک ده‌کرد، مه‌مالیک و ئه‌یوبیه‌یان نه‌یان‌توانی چی دیکه له سه‌نگه‌ری دوژمنکارانه‌ی یه‌که‌تردا به‌مێننه‌وه، په‌لاماره به‌رفراوانه‌که‌ی مه‌غۆل که‌ زۆربه‌ی عیراقی پامالیبوو و پێشه‌نگی سوپاکه‌یان سه‌ره‌تاته‌که‌ی به‌غداي پایته‌ختی ده‌کرد، کاریگه‌ری گه‌وره‌ی خسته سه‌ر هه‌یزه ئیسلامیه‌کان تا به‌ په‌له یه‌که‌گرنه‌وه له لایه‌کی تروه‌وه جگه له هه‌یزه‌کانی شام و مصر هه‌یزکی تر له جیهانی ئیسلامیدا نه‌ما‌بوو پشتیوانی خه‌لیفه بکات، خه‌لیفه به‌مه‌به‌ستی چه‌سپاندنی ئاشتی نێوان مه‌مالیک و ئه‌یوبیه‌یان (نجم الدین بادرانی) نوێنه‌ری به‌ره‌و لای (ناصر یوسف) و (معز ئاییه‌ک) نارد،^٣ نێردراوی خه‌لیفه توانی صولحیان له‌نیواندا بکات و ئه‌م به‌پیارانه‌ی تیدا دران:

— (مه‌لیک ناصر یوسف) دان به‌ حکومه‌تی (ئاییه‌ک) داده‌نی، دان به‌ سه‌روه‌ری و بالاده‌ستی مه‌مالیک دا دینی به‌سه‌ر ولاتی مصر و ولاتی شام تا پووباری ئه‌رده‌ن، به‌ جوړیک شاره‌کانی غه‌ززه و بیت المقدس و تیکرایی که‌ ئاراوه‌کانی فه‌له‌ستین ده‌که‌ونه ژێر قه‌له‌مه‌ره‌وی ئه‌وه‌وه.

١ المصدر نفسه ص: ٣٩٩.

٢ المصدر نفسه ص: ٣٩٩.

٣ العلاقات الدولية في عصر الحروب الصليبية ١/٤٠٠.

— (مه‌مالیک) دان به سه‌روه‌رایه‌تی نه‌یوبیان دا دینن به‌سه‌ر ته‌واوی ناوچه‌کانی تری ولاتی شامدا، وه‌ک دهرده‌که‌ویت به‌هوی گه‌یشتنی هه‌والی دپندانه‌ی مه‌غوله‌کان له‌کاتی هاتنی لافاوی هیزشه‌کانیان له‌نیوه‌پاستی ناسیاوه به‌رهو جیهانی ئیسلامی و بالکیشانی ترسو و توقان به‌سه‌ر ناوچه‌کاندا هه‌ردووکلای وادارکرد به‌ناسانی وه‌لامی بانگه‌شه‌ی خه‌لیفه به‌ئهری بده‌نه‌وه، (معز ئایبه‌ک) له‌پاستی خۆیه‌وه‌ئو سه‌رکه‌وتنه‌ی به‌سه‌ر (ناصر یوسف) دا تۆماری کردبوو، له‌گه‌ل خه‌ته‌ری مه‌غول و هیزشه‌کانی ئه‌وان بۆ سه‌ر شام و مصر به‌هل وهرگرت و خۆی له‌داوی (أشرف موسای ئه‌یوبی شه‌ریکه‌ حکومه‌تی دهریاز کردو ناوی له‌وتاری هه‌ینیدا لابردو له‌سالی ٦٥٠/ک ١٢٥٢ز قۆلبه‌ستی کردو له‌قه‌لای (الجبل) دا زیندانی کردو خۆی له‌مصر به‌تاکه‌ سولتان مایه‌وه.^١

لویسی پاشای (فه‌ره‌نسا و لاتینی ساحیلی شام) بۆی دهرکه‌وت ئه‌گه‌ر (شام و مصر) یه‌کبگرن و هه‌ول و کۆشه‌کانیان یه‌ک بخه‌ن و له‌بریاره‌کانیاندا یه‌ک ده‌نگ بن‌ئه‌وا له‌مه‌ولا موسلمانان ده‌توانن به‌رپه‌رچی تاقمه‌ خاچه‌رسته‌کان بده‌نه‌وه به‌هه‌ر جۆریک بیانیه‌وی ته‌نگیان پێ هه‌لده‌چن، بێگومان ناشتینامه‌که‌ی نیوان (ناصر) و (ئایبه‌ک) که‌ له‌ مانگی صفری ٦٥١/ک ئه‌پرێلی ١٢٥٣ز دا ئه‌نجام درا وه‌کو گورزیکی کاریگه‌ر به‌ر نیوجه‌رگه‌ی سوپای مه‌سیحی به‌تایبه‌تیش لویسی تۆهم که‌وت، چونکه‌ داوی ئه‌مه‌ مه‌لیک ناصر یوسف ده‌ستی به‌تال بوو و خۆی بۆ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ له‌ لویسو سوپاکه‌ی ساغ کرده‌وه و بریاریدا دهرسیکی کاریگه‌ریان دابدا،^٢ بێگومان شتیکی ناسایی و چاوه‌پوانکراو بوو شه‌پو پێکدادان له‌ نیوان هه‌ردوک سوپای مه‌لیک ناصرو لویسی تۆهم دا پوویدا، چونکه‌ دهرکه‌وت لویس نیتی گۆپاوه‌ و ژێربه‌ژێر له‌گه‌ل میرانی مصر له‌ دژی ناصر بۆته‌ هاوپه‌یمان، ئه‌وه‌ی زیاتر یارمه‌تی هه‌لایساندن ئه‌م جه‌نگه‌ی دا ئه‌مه‌ بوو که‌ هیزه‌کانی حکومرانی حه‌لب له‌ به‌رامبه‌ر غه‌ززه‌ و له‌ نزیک سه‌ربازگه‌ی خاچه‌رستان له‌ (یافا) هه‌لیداو، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌مه‌ی گوتمان جه‌نگیکی یه‌کلاکه‌روه‌ نه‌بوو به‌لام بوو به‌پیشه‌کیی ئه‌و زنجیره‌ هیزشه‌ توندانه‌ی هیزه‌کانی ناصری بریار بوو داوی ناشتی گه‌ل مه‌مالیک بیانکاته‌ سه‌ر خاچه‌رستان و هه‌ریمه‌کانیان،^٣ دهره‌نجام لویسی تۆهم خیری له‌ ناته‌باییه‌که‌ی نیوان شام و مصر نه‌بینی و به‌ ناچاری داوی تیکشکانه‌ی مصری و مایه‌ پوچبوونه‌که‌ی (شام) ی له‌ په‌بیعی یه‌که‌م ٦٥٢/ک ٢٤ نیسان ١٢٥٤ز

١ تاریخ الايوبيين في مصر والشام ص: ٤٠٠.

٢ العدوان الصليبي على بلاد الشام ص: ١٩٢.

٣ المصدر نفسه ص: ٢٠٠.

به سه‌ری شۆپو سومعه‌شكاوی و داماوای به‌ره‌و فه‌په‌نسا گه‌پایه‌وه، فه‌وتان و ده‌رچوونی پووحی عه‌سكه‌رتاری فه‌په‌نگ له‌ ده‌می ده‌مپێكدان و گیانه‌لایدا له‌ ناوچه‌كه‌دا.^١

مه‌هه‌لگه‌پانه‌وه‌ی هۆزه‌ عه‌ره‌به‌كان له‌ دژی (مه‌مالیک) له‌ (مصر)؛

یه‌كێکی تر له‌ و كێشانه‌ی پووبه‌پووی (سولتان ئایبه‌ك) بۆوه‌ بریتی بوو له‌ شۆپشی هه‌ندێك هۆزی عه‌ره‌ب كه‌ له‌ ساڵی ١٢٥٣ز هه‌لايساو به‌ (شۆپشی العریبان) ناوی ده‌ركرد، وه‌كو زانراوه‌ هۆزه‌ عه‌ره‌به‌كان دوبه‌دوای فه‌تحی ئیسلامی له‌ مصردا نیشته‌جێ بوون و به‌ ژینگه‌ی كشتوكاڵی مصر کاریگه‌ریبوون و به‌ره‌به‌ره‌ گۆپانیان به‌ سه‌رداها و بوونه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی كشتوكاڵی و له‌ ناوچه‌كانی ئه‌و ولاته‌داو به‌ تایبه‌تیش له‌ هه‌رێمه‌كانی (صعید و شرقیه) جێگیربوون و ناوی (العرب المزاعه) = كشتیاره‌ عه‌ره‌به‌كانیان لێنرا، له‌ نزیک دێهاته‌ كۆنه‌ جوتیارنشینه‌كانی ئه‌و ولاته‌ ده‌ستیان به‌ جوتیاری و كشتیاری كرد، به‌لام وه‌كو تێبینی ده‌كرێ ئه‌م عه‌ره‌بانه‌ له‌ پله‌وپایه‌ی كۆمه‌لایه‌تیداو به‌ هۆی كۆمه‌کی كردنی ده‌وله‌ت له‌ كاتی جه‌نگی خاچه‌رستاندا له‌ جوتیاره‌ په‌سه‌نه‌كان به‌رزتر بوون و خاوه‌نی پێگه‌یه‌کی باڵای كۆمه‌لایه‌تی بوون، پیاوماقوله‌ عه‌ره‌به‌كان له‌ كاتی جه‌نگدا پاراستنی ده‌وله‌ت و پاگرتنی هێمنایه‌تی دێهاته‌كانیان خستبووه‌ ئه‌ستۆی خۆیان و له‌ پێشكه‌شكردنی به‌روبوم و خه‌له‌ی كشتوكاڵی و به‌خشینی ده‌رامه‌ت و خه‌راج به‌ ده‌وله‌ت درێغیان نه‌ده‌كرد، عه‌ره‌به‌كان له‌ ماوه‌ی سه‌رده‌می مه‌مالیكه‌دا چه‌ند شۆپشیکیان ئه‌نجامدان و كتیبه‌ هاوچه‌رخه‌كان ناوی (فساد العریبان = گێره‌شیوینی عه‌ره‌بان)یان لێناون، هۆكاری ئه‌م شۆپشانه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ سته‌می میرانی مه‌مالیک كه‌ خۆی له‌ پاشقولدان و په‌زمنده‌كردنی به‌رهمه‌ كشتوكاڵیه‌كان و دانانی نرخ له‌ سه‌ر ئه‌و به‌رهمانه‌ و هه‌لبه‌ز دابه‌زیكردنی نرخه‌كاندا خۆیان نیشان ده‌دا، عاده‌ته‌ن ده‌ره‌نجامی شۆپشه‌كان به‌ هۆی لێزانینی هونه‌ره‌كانی جه‌نگ به‌ سه‌ركه‌وتنی مه‌مالیک و سه‌ركوێنرانی عه‌ره‌به‌كان كۆتایی پێده‌هات،^٢ له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ عه‌ره‌به‌كان چه‌كوچۆل و ئامرازێ جه‌نگی پێویستیان به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌بوو، بۆلۆكراوه‌یه‌ك كه‌ له‌ سه‌رده‌می مه‌مالیكه‌دا ده‌رچوووه‌ ئه‌مه‌ی تێدا نووسراوه‌: ... كه‌س له‌ عه‌ره‌بو جوتییره‌كان بۆی نیه‌ سواری ئه‌سپ ببێ، نابێ پاشی بگه‌رێت، چونكه‌ هه‌لی بۆ هه‌لگه‌وی خیانه‌تی پێ ده‌كات، چاودێریان بكه‌ و به‌ره‌نگاریان بپه‌وه، هه‌ر كه‌سێك سواری ئه‌سپ بوو یان پای ده‌گه‌رت به‌ پێی بپاری ده‌رچووی ده‌وله‌ت سزای ده‌، پێگا نه‌ده‌ی ده‌ستیان به‌ چه‌ك بگات و هه‌لی بگرن، نابێ كه‌س

١ معاهدات للصلح والسلام بين المسلمين والفرنج.

٢ قيام دولة المماليك الأولى ص: ١٢٩.

چه‌کیان پێ بفرۆشی یان به‌ نه‌مانه‌ت له‌ لایان دانسی، کالای باززگانی و پیشه‌سازییه‌کانی هه‌رێمه‌کان به‌سه‌رکه‌وه‌ و نه‌وه‌ی لای باززگانه‌کان هه‌یه‌ به‌ پاره‌ لێیان بستینه‌، به‌م کاره‌ت دلۆ ده‌روونی تاوانباران بسوتینه‌ و سه‌رکوێیان بکه‌، ئاگری سزا له‌و که‌سانه‌ به‌رده‌ که‌ خۆیان بۆ کارانی‌ک ته‌رخان کردووه‌ ئه‌م ئاگره‌ ده‌یانگریته‌وه‌.^١

له‌ بڵاوکراوه‌یه‌کی تردا ئه‌مه‌ هاتوه‌: .. نابێ که‌س له‌و (عریان) ه‌ خێله‌کیانه‌ سواری ئه‌سپ ببێ، نابێ فیزی ئه‌سپ سواری ببێ، هه‌ر که‌سیان ئه‌مه‌ بکات ده‌ست دریزی کردووه‌ و تۆله‌ی ئی ده‌ستینریت، به‌رژه‌وه‌ندیه‌کان داخوازی نه‌هیالانی ئه‌م کاره‌یان ئی ده‌که‌ن...

هه‌ر عه‌ره‌بی‌ک پێچه‌وانه‌ی (مه‌رسومی شه‌ریف) بجوێته‌وه‌ و سواری ئه‌سپ ببێ ئه‌وا ئه‌و که‌سه‌ هه‌ر که‌سی‌ک بێ له‌ گه‌ردنی ده‌دریت و گورزی کوشنده‌ی ئی ده‌وه‌شیتنریت، به‌م سزایه‌ هاوینه‌کانی ته‌مبێ ده‌بن و که‌س له‌ خۆره‌لاتدا ده‌رفه‌تی ئه‌م کاره‌ بۆ خۆی نا‌په‌خسیتنی.^٢

هۆکاره‌کانی ململانی نیوان عه‌ره‌ب و مه‌مالیک ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌: مه‌مالیک ئه‌وانه‌ی جله‌وی حوکمه‌رانی مصریان به‌ ده‌سته‌وه‌ گرتووه‌ - خه‌لکی ئه‌و ولاته‌ نه‌بوون، به‌لکو ته‌نها بۆ مه‌به‌ستی کاری سه‌ریازی و جه‌نگی هینرابوونه‌ نیو خاکی مصره‌وه‌، پاش ئه‌مه‌ش ئه‌مانه‌ که‌ له‌ په‌چه‌له‌ کدا مصری نه‌بوون، له‌ پێی ژن و ژنخوازی شه‌وه‌ تیکه‌لی دانیشتوانه‌ په‌سه‌نه‌که‌ی ئه‌و ولاته‌یان نه‌کرد، به‌لکو خۆیان دووره‌په‌ریز کرد، وێرایی ئه‌مه‌ش ئه‌گه‌ر مه‌مالیک پۆلێکی کاریگه‌رو به‌رچاویان له‌ پاسه‌وانیکردن و به‌رگری لێکردنی مصره‌ه‌بووبی له‌ به‌رامبه‌ر دوژمه‌نه‌کانیدا، ئه‌وا به‌ هه‌مان شیوه‌ مصریه‌کان و عه‌ره‌به‌کانیش به‌ ئه‌ندازه‌ی مه‌مالیک هه‌مان پۆلیان نواندووه‌ و به‌رگریان له‌ مصر کردووه‌، له‌به‌ر ئه‌مه‌ عه‌ره‌به‌کان پێیان وابوو ئه‌وان له‌و مه‌مالیکه‌ غه‌ریبانه‌ شایانترن بۆ حوکمه‌رانی مصر،^٣ چه‌ند شوێنچێکیان له‌ دژکران، ئه‌وانیش به‌وپه‌ری دل‌په‌قی و بێ به‌زه‌بیانه‌ به‌ لێدان و کوشتن - که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا باو بوو - دایان ده‌مرکانه‌وه‌ و سه‌ریان ده‌شکاندنه‌وه‌، له‌ کاردانه‌وه‌ی ئه‌م سیاسه‌ته‌داو به‌ مه‌به‌ستی به‌شداری کردنی کێشه‌مه‌کێشم و گێره‌شیۆینییه‌ نیوخوازییه‌کانی نیوان میرانی مه‌مالیک، جوتیاره‌کان گونده‌کانیان چۆل ده‌کردن و به‌ره‌و شاره‌کان کۆچیان ده‌کرد، پالنه‌ری سیاسیی و ئابووری له‌ پشت جولانی ئه‌م شوێشانه‌وه‌ بوو، بێگومان پالنه‌ری سیاسیی و هه‌ولدانی هه‌ندی‌ک هۆزی عه‌ره‌بی بۆ سه‌ره‌وژێرکردنی حوکمه‌تی مه‌مالیک، په‌رچه‌کرداریکی

١ صبح الأعشى، نقلا عن تاريخ القبائل العربية، محمود السيد ص: ١٢٤.

٢ المصدر نفسه ص: ١٢٥.

٣ تاريخ القبائل العربية، محمود السيد ص: ١٢٥-١٢٦.

توندوتیژی له لا دروست کردن، مه مالیک له ترسی کۆتاکردنی دهسه لاتیان سیاسه تی دلپه قانه و توندوتیژانه یان بۆ خامۆشکردنه وهی ئەم شۆپشانه به کارهینا، شۆپشه که ی سالی ۱۲۵۳/ک ۶۵۱ز په که مین و ترسناکترین شۆپش بوو که عه ره به کان له سه رده می سولتان ثایبه کی تورکمانیدا نه نجامیادا، وه کو گوتمان ئەم شۆپشه پالنه ری سیاسی و ئابوری له پشته وه بوون.

هه ره له و کاته وه مه مالیک له جهنگی (عباسیه) دا به سه ره ئه یوبیه کاندا زال بوون و خلیفه به باری به رژه وهندی ئەوان هاته نښو نښو یوانیه وه، ئەوان بیروباوه پښکیان له لا گه لاله بوو، که هه رچی ولات هه یه و نه وهی تیشی دایه به بی کیشه هی ئەوانه و به شی که سی تری پتوه نیه، له به ره ئەمه شولی خراپه کاری و گهنده لیان لی هه لگیشاو باج و خه راجی سه ره ئومه تیان زیاد کرد، تا پاده یه ک که هه ندیک میژوونوسی وه کو (مه قریزی و أبو المحاسن) والی بکات خاچه رستان له ئەوان به چاکتر وه سف بکه ن، ئەو میژوونوسانه ده لښ: ئەگه ره په رنگ حوکمی مصریان کردبایه ئەم جوړه تاوانانه یان نه ده کرد،^۱ بیگومان ئەم قسه یه له گه ل واقع نایه ته وه، چونکه کاتیک (فه رهنگ) له هیرشی حه وته میاندا دهستیان به سه ره بنده ری (دمیاط) دا گرت، کاری وا نه شیاوو درپدانه یان نه نجامدان، مرؤفه به بیستنیان جهسته ی داده چله کی و سه ریشی سه ی ده بیت، له کتبه کانی پیشومدا به دوورو درپژی ئەم تاوانانه م باس کردوون، ژماره یه ک میژوونوس هه ولیانداوه لاپه ره کانی میژووی مه مالیک به په شهه لگه راوی و بیزاروی نیشان بدن، ئیمه له گه ل ئەوه دا دان به و حه قیقه ته دادینن که له سه رده می ئەواندا په رته وازه یی و کیشمه کیشم له نښان هۆزو تایه فه کانی کۆمه لگا داو ناته بابیش له نښو خودی میرانی مه مالیکدا هه بووه، به لام کاتیک باسی سه رکرده کانیان دپته پیشه وه ده بینن خوری ئیمانه که یان دونیای ئیمه پووناک ده کاته وه، کاتیکیش تیشکی ئیمان به ره په رده ی دلیان ده که ویت و قورئانیش گیانی فیداکاری و شه هاده تخوازانیه یان ده بزینیت بۆ ئیمه تاوانه و سه پله ییه پۆلی پاله وانانه و دانسته ی (زاهیر بیبرس و موزه فیه فوتته ن) فه رامۆش بکه ین له سه رکرده یه تی کردنی ئەو سوپا ئیسلامیه دا که وه کو شاخی سه رکه ش له پووی په لاماره درپدانه که ی ته ته ره وه ستایه وه، په لاماریک بیروباوه پو ولات و ئومه ته ی به ئامانج گرتبووین و ده یه ویست له په گو پیشه وه هه لمانته کښی، به لام ده ره نجام به هوی یه کیتی پیزه کان و پالنه ری ئیمانی راست و دامه زراوی ئەوان داگیرکه ران و

په لامارده ران تیکشکیتنران و ته فروتونا کران،^١ بیگومان جهنگی (عهین جالوت) بۆته منارهیهکی تیشک بهخش که له شهوه نهنگوسته چاوهکاندا پێبازی سهربه رزی و سه رکه وتنی پی ده دۆزینه وه، جگه له م منارهیه، مه مالیک چهند منارهیهکی تریشیان بۆ به رزگردووینه وه، وهکو منارهکانی: (دهربازکردنی ولاتی شام له پپۆژهی داگیرکاری مه سیحی له سه رده می (منصوری کوپی قلان)، بینا کردن و دامه زراندنی خویندنگا و قوتابخانه کان، دامه زراندنی کتێبخانه وه قفیه کان، دروستکردنی مزگه وته کان به شیوهی نه ندازیاری، دامه زراندنی خانوبه ره ی خێرخوازی و چاکه خوازی، بزوتنه وه یهکی زانستی هه مه لایه نه (الحركة العلمية الموسوعية) له لایه ن زانیانی سه رده می مه مالیک به پیشه نگایه تی ئیما مه گه ورهکانی وهکو (نه وهوی، ابن تیمیه، ابن القیم، ذهبی، ابن کثیر، المزی، سبکی، مقریزی، ابن خلدون، سیوطی و ژماره یهکی تریش) دامه زینرا، له مه ولا له بابتهکانی تری ئه م کتێبه دا به ئیزنی خودای بالاده ست باس له مه ده که ی، له پاستیدا له سه رده می مه مالیکدا لادان هه بووه و ده ستریزێ ناپه واو توندو تیزو بی پاساو کراوه ته سه ر خه لکانی نه یارو پکه به ر، کاردانه وه ی به رامبه ریشی لیکه وتۆته وه، (أبو المحاسن) ده لێ: دانیشتوان — ی په سه نی — مصر به سولتانیک قایل نه بوون کۆیلایه تی به سه ردا هاتبی، هه تا ئه و پۆژه ش سولتان (ثایبه ک) ی تیدا مرد ئه وان قسه یهکی وا خۆشیان به گویدا نه دا یان پوهیهکی وا خۆشیان نیشان نه دا که یفی به خۆی بی، کاتیک سواری ولاخه که ی ده بوو و به پێگا و بانهکاندا تیده په پی، ده یانگوت: ئیمه ته نها سولتان و سه رۆکی کمان ده وی که له سه ر ئیسلامه تی له دایک بوویت،^٢ پیاوما قولێکی عه له وی به ناوی (حصن الدین کوپی ثعلب) پێه رایه تی ئه م شۆپشه جه ماوه ریه ی ده کرد، ئه و چاوی برپیووه کورسی سه لته نه ت و به پاشکاوی ده یگوت: پێویسته ده سه لاتێ (مصر) به ده ست عه ره به وه بی نه ک کۆیله کانه وه،^٣ ئه مه وه له مصری ناوه راست و هه ریمی خۆره لات به پووکاری ده ریاوه ده وله تیکێ عه ره بی سه ربه خۆی دروست کرد، شارۆچکه یه ک له ده ورپه ری (فیوم) که (ذروه سریان) ی پی ده گوترا و دوایه به (ذروه الشریف) ناوی ده رکرد و له نیوان (نیل) و (ترعه المنتهی) دا بوو که ئیستا (ده ریای یوسف) ی پی ده گوتریت بوو به بنکه ی سه رۆکی ده وله ته که،^٤ (شریف حصن الدین) په یوه ندی به

١ تاریخنا بین تزویر الأعداء وعقلة الابناء ص: ١٨٠.

٢ النجوم الزاهرة ١٣/٧.

٣ القبائل العربية ص: ١٣١.

٤ التعریف بالمصطلح الشریف ص: ١٨٨.

مهليک ناصر يوسف نه يوبيه وه کړدو داواى ليکړد له دژى ثاييه ک يارمه تى بدا، به لام شانسى نه و له و کاته دا نوينه رى خليفه (المستعصم) هاتبوو نيويژيوانى (مهليک ناصر) و (معز ثاييه ک) ى ده کړد، عه ره به کانى نه و کاته له پووى هيژى مړيى و سه روه ت و سامان و نه سپ و ولاخه وه ده وله مند بوون، سوپايه کى گه وره يان دامه زړاندو سوينديان بؤ (حصن الدين) ى سه روكيان خوارد، (سولتان ثاييه ک) ناچار بوو هيژ شيك بؤ سه روكو تکرښى شوپشه که ساز بکات، نه وه ى جيى سه رسوپرمانه ليږده دا (ثاييه ک) سه رکړدايه تى سوپا هيژ شېبه ره که به (فارس الدين ئوکتاى) گه وره مونافيسى خوى که پسپوړى گورپه پانى جهنگه ده سپيږيت، ئوکتاى به خوى پينچ هه زار نه سپ سوارى به نه زموونى مه ماليک له قاهره ده رچوونو به ره و (الشرقيه) به ريکه وتن، هه رچه نده ژماره ى مه ماليک له چاو ژماره ى عه ره به کان زور که متر بوو، به لام له سالى ۱۲۵۳ زيدا و به هوکاري شاره زايى يان له جهنگداو ليها توويى (ئوکتاى) سه رکړده يان مه ماليک سه رکه وتنو شوپشه عه ره بيه که ش له (بلبيس) پوخا،^۱ به لام له ناوچه ى (الوسطى = ناوه ند) ى مصر دا وه کو خوى مايه وه، (حصن الدين) له وى حوکومه تيکى سه ره به خوى دامه زړاند، (ثاييه ک) و سولتانه کانى دواى نه ويش تا سه رده مى سولتان (بيبرس) هيچيان پى له گه ل نه کړا، ئينجا (سولتان بيبرس بندقدارى) داوى بؤ نايه وه و قولبه ستى کړدو له (نه سکه نده ريه) هه ليواسى و خنکاندى،^۲ (مير حصن الدين) هه ر چوئيک بيت، گرنه له وه دايه ثاييه ک توانى زال بيت به سه ريه کيک له و په گه زانه هه رپه شه ى له به رپا بوونى ده وله تى مه ماليک و نارامبوونى ده کړد له مصر دا.^۳

(مقرىزى) له کتيبى (السلوک) دا ده لى: له دهره نجامى شوپشه کانى عه ره ب له دژى مه ماليک دا عه ره به کانى مصر په رته وازه کران و کلپه ى شوپشه که يان خاموش کرايه وه.^۴

۶- (ثاييه ک) و مه ترسى هاوريکاني، کوژرانى (فارس ئوکتاى):

تايه فه ى (مه ماليکى به حرى) به سورکړدايه تى (فارس الدين ئوکتاى) کو سپيکى تر بوون له و کو سپه سه ره کيانه ى له به رده م ده وله ته تازه سه ريکه و تووه که ى (ثاييه ک) دا قيت بېوونه وه و هه رپه شه ى له نيويژديان لى ده کړد، (ثاييه ک) ده رکى به هيژوپيژى کړد بوون و له پيناوى په واندنه وه ى سامو هه بيه تى نه م تايه فه يه له دل و هه ناوى خويدا کارى بؤ

۱ السلوک ۱/ ۳۸۷.

۲ التعريف بالمصطلح الشريف من: ۱۸۸، قيام دولة المماليك من: ۱۳۲.

۳ قيام دولة المماليك من: ۱۳۲.

۴ تاريخ القبائل العربية من: ۱۳۳.

به‌هیزکردنی خۆی ده‌کرد، هیزکی تایبه‌ت به‌ خۆی له‌ مه‌مالیک دروست کردو ناسناوی (المعزیه)یان به‌سه‌ردا‌پرا، جی‌گرایه‌تی پۆستی سه‌لته‌نه‌تی مصری دایه (قطزی معزی)ی که یه‌کێک بوو له‌ کۆیله‌ تایبه‌ته‌کانی خۆی، هینده‌ی نه‌خایاند مه‌مالیکی به‌حری له‌ قه‌لاسه‌ربازیه‌کانی دورگه‌ی (روضه‌) به‌ده‌ری نان، (مه‌لیک نه‌شره‌ف موسای نه‌یوبی)ی شه‌ریکه‌به‌شی سه‌لته‌نه‌تی - که‌ می‌ردمندال بوو - لیخستو به‌ ته‌نها خۆی له‌م پۆسته‌دا مایه‌وه،^١ نه‌م هه‌موو کارانه‌ی نه‌جامیدان پوا‌له‌تی بوونو هه‌یج کاریگه‌ریه‌کیان له‌سه‌ر که‌مکردنه‌وه‌ی ترسناکی (تۆکتای)و هاو‌پێ ده‌ریاییه‌کانی دانه‌نا، می‌ژوونوسان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر به‌رزبوونه‌وه‌ی (تۆکتای) بۆ سه‌ر لوتکه‌ی ده‌سه‌لات به‌ تایبه‌تی پاش سه‌رکه‌وتنی به‌سه‌ر شو‌پرسی عه‌ره‌به‌کانی مصردا، له‌ هه‌ر شو‌پێنێک ده‌رکه‌وتبایه‌ ده‌تگوت شای تاج له‌سه‌ره‌و ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ پاسه‌وانه‌ تایبه‌تیه‌کانی ده‌وره‌یان ده‌دا، له‌ دلی خۆیدا حیسابی بۆ مه‌لیکی مصر نه‌ده‌کردو له‌ کۆپو کۆبوونه‌وه‌کانیدا ناوی (مه‌لیک معز)ی به‌ که‌می ده‌هینا، نه‌گه‌ر باسیشی کردبایه‌ زه‌مبمی ده‌کردو ته‌نها به‌ (تایبه‌ک) ناوی ده‌برد، قسه‌کانی تۆکتای به‌ مه‌لیک معز ده‌گه‌یشتنه‌وه، به‌لام له‌ ترسی هیزه‌ سه‌ربازیه‌ به‌حریه‌که‌ی به‌ ناچاری پقی قوت ده‌دایه‌وه،^٢ سه‌رچاوه‌کانی می‌ژوو زیاتر تیشک ده‌خه‌نه‌ سه‌ر نه‌و هیزه‌ زۆره‌ی له‌به‌ر ده‌ستی تۆکتای دا بووه، (مقریزی) ده‌لی: هه‌موو خه‌لک له‌به‌ر ده‌رگای (میر فارس الدین تۆکتای)دا کۆده‌بوونه‌وه، ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌موو کاروباره‌کاندا گرتبوو، هه‌ر نامه‌یه‌ک له‌ لای مه‌لیک ناصرو خه‌لکانی تر به‌تایه‌ جگه‌ له‌ نه‌و که‌س نه‌یده‌توانی هه‌لیپچریت ورتی لیوه‌ نه‌ده‌هات، هه‌یج به‌یاریک له‌به‌ر زۆری سه‌ربازانی به‌بی تۆکتای ده‌رنه‌ده‌چوو.^٣

(ابن تغری بردی) ده‌لی: تۆکتای بوو به‌ خاوه‌نی ده‌سه‌لاتیکی مه‌زن و نه‌ستوو، مه‌مالیکی به‌حری ده‌وره‌یان لێدابوو، به‌ خودی خۆی ناوی (مه‌لیک شاویش)ی له‌ خۆی نابوو، هاو‌پێکانی به‌ (مه‌لیک جواد) ناویان دینا،^٤ هه‌موویان کاریان بۆ نه‌وه‌ کرد پڕۆسه‌ی هاوسه‌رگیری له‌گه‌ڵ کیزێ (مه‌لیک مظفر تقی الدین محمود)ی نه‌یوبی مه‌لیکی (حه‌ما) جییه‌جی بکات، به‌لکو هه‌موویان به‌ خاتری سازانی که‌شو هه‌وایه‌کی ساف بۆ پێکهاتن له‌سه‌ر دا‌پشتنی پیلانیک بۆ کوشتنی تایبه‌ک و له‌ کۆلکردنه‌وه‌ی یه‌ک ده‌نگ بوون.^٥

١ قیام دولة الممالیک الأولى ص: ١٣٣.

٢ المصدر نفسه ص: ١٣٣.

٣ الجبهة الإسلامية في مواجهة المخططات الصليبية ص: ٤١٢.

٤ النجوم الزاهرة ١١/٧، ١٠.

٥ قیام دولة الممالیک الأولى ص: ١٣٣.

(دهبی) ده‌لی: تۆکتای گه‌وره بوو و بوو به جیگری مه‌لیک موعیز، ئه‌و پالنه‌وان و ئازاو دلاوا بوو، قه‌دو قیافه‌یه‌کی به‌رزو قه‌شه‌نگی هه‌بوو، ئارامگرو بارقۆل بوو، به‌ نرخى هه‌زار دینار فرۆشرا بوو، (ئه‌سکه‌نده‌ریه) به‌کێک بوو له‌و هه‌رێمانه‌ی ئه‌و حوکمی تێدا ده‌گێرێ و به‌سه‌ر خۆیدا دا‌برێبوو، سه‌ره‌پۆو سه‌ته‌مکارانه ده‌وره‌ی سه‌لته‌نه‌تی ده‌داو به‌ ته‌نها ده‌مایه‌وه‌و له‌سه‌ر کورسی سه‌لته‌نه‌ت داده‌نیشت و ئاو‌پێ له‌ (معن) نه‌ده‌دایه‌وه‌، به‌ ئاره‌زووی خۆی له‌ خه‌زینه‌کانی هه‌لده‌گرت، به‌ جۆرێک گوتبووی: قه‌لاکه‌م بۆ چۆل بکه‌ن، بوکه‌که‌م – کچی مه‌لیکی (حماء) – بۆ ئه‌و ده‌گوازمه‌وه.^١

مه‌لیک معز له‌ تۆکتای گه‌یشته‌ که‌ به‌ نیازه‌ له‌سه‌ر ته‌ختی حوکمی لابه‌ری و له‌ نیوی بیا، بۆیه‌ بریاریدا خۆی لێ ده‌رباز بکات، مه‌مالیکه‌کانی خۆی بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ کۆکرده‌وه‌و له‌گه‌ڵیان پێککه‌وت، به‌فیل له‌ دوا (تۆکتای) نارد که‌ گوايه‌ بۆ هه‌ندێک کاری گه‌رنگ ده‌یه‌وێ پاوێژی پێ بکات، بۆسه‌یه‌کی له‌ پۆله‌ سه‌ربازێکی خۆی له‌ پشت ده‌رگای هۆلی ستونه‌کانی قه‌لا بۆ دانا، پێی گوتن هه‌رکه‌ گه‌یشته‌ دالانی قه‌لا به‌ په‌له‌ خۆی ده‌گه‌یه‌نن، کاتێک نامه‌که‌ی (معزی) پێی گه‌یشته‌، به‌ خۆو به‌ چه‌ند که‌سیکه‌وه‌ سوار بوو و به‌بێ ئه‌وه‌ی که‌س له‌ سه‌رکرده‌ سه‌ربازیه‌کانی (خه‌شداش) بزانی به‌ دلناییی و متمانه‌ی ته‌واوه‌وه‌ به‌پێککه‌وت،^٢ به‌ هه‌مینی به‌ره‌و قه‌لا پۆیشت، کاتێک گه‌یشته‌ به‌ر ده‌رگا پاسه‌وانان نه‌یانپه‌یشت نه‌فه‌ره‌کانی گه‌لی له‌گه‌ڵیدا بچنه‌ ژووره‌وه‌، هه‌رکه‌ گه‌یشته‌ نیو دالان (مه‌مالیکی معزی) په‌لاماریان داو شه‌ربه‌تی مه‌رگیان به‌ گه‌روودا کرد،^٣ ئه‌مه‌ له‌ ٢١ی شه‌عبان و پۆژی دووشه‌مه‌دا پوویدا، (معن) فه‌رمانی کرد ده‌رگای قه‌لا دا‌بخه‌یت، هه‌واڵ بلأوبۆوه‌ (تۆکتای) قۆلبه‌ست کراوه‌، بۆیه‌ ده‌ست و پێوه‌نده‌کانی و مه‌مالیکه‌کانی که‌ ژماره‌یان (٧٠٠) سوار ده‌بوو پۆلیکی به‌حه‌ریشیان له‌گه‌ڵ بوون گه‌مارۆی قه‌لایاندا، کاتێک هه‌موویان چاوه‌پێ بوون و پاوه‌ستابوون، له‌سه‌ر شوهری قه‌لا‌را که‌له‌ سه‌ری (تۆکتای) یان به‌سه‌ردا به‌ردانه‌وه‌، ته‌ماشایه‌کی یه‌کتیان کردو له‌ یه‌کتر پامان و گوتیان: شه‌ر له‌سه‌ر کۆ ده‌که‌ن و له‌سه‌ر کۆ خۆ به‌ کوشت ده‌ده‌ن؟! ئیدی بلأوه‌کینه‌یان لێکرد، کاتێک هه‌واڵی کوشتنی بلأوبۆوه‌، مه‌مالیکی به‌حری به‌ یه‌کده‌نگ بریان دا به‌ره‌و شام کۆچ بکه‌ن، که‌سه‌ دیاره‌کانی ئه‌و کاته‌یان ئه‌مانه‌ بوون: (رکن الدین بیبرس بندگان، قلاونی ئه‌لفی، سنقری أشقر، بیسری، سیکر، برامق)،^٤ به‌شین و واوه‌یلا خۆیان

١ سیر اعلام النبلاء ١٩٧/٢٣.

٢ خشداشیه: هاوینی خزمه‌تچی.

٣ نزهة الأنام فی تاریخ الاسلام ص: ٢٢٠.

٤ المصدر نفسه ص: ٢٢٠.

پێچایەوه، بە شەو بە پێکەوتن، کە گەشتەنە بەر دەروازەی شار تەماشایان کرد داخراوە، ئاگریان تێبەردا، ئەم دەرگایە کە بە دەرگای (قارطین) بە ناویانگ بوو سوتینرا، لەو پۆژەوه ناوی (باب المحروق = دەرگای سوتاری) لێ نرا، ئینجا لەوێرا بەرەو شام بە پێکەوتن،^١ چوونە لای (مەلیک ناصر) کە بەیان داهاات هەوڵ بۆ معز هات کە تایەفە ی بە حەری هەلاتوون، فەرمانی دا دەست بە سەر موڵک و مال و ژن و خاوخیزان و خزمەتکارەکانیاندا بگیریت، هەرچی هەیانبوو — لە دارو نەداری دونیا یان — زەوت کرا، کەسانێکیان بە جێ مابوون خۆیان حەشاردا، سەر وەت و سامانی (میر ئۆکتای) ئەوێ جوان و پەختە بوو هەلیان گرت، لە بازپو جادە و کۆڵانەکاندا های و هۆی لە مەمالیکی بە حەری دەکرا، ئینجا مەلیک معز چوارمەشقی و بە ئارامی لە سەر کورسی سەلتەنەت پالێ دایەوه، بەندەری ئەسکەندەریە گەپایەوه ژێر دەسەلاتی تایبەتی خۆی، ئەو باج و خەراجە ی لە لایەن ئۆکتای لە سەریان دانرابوو لە سەری لابردن، میلیت زەوتکردنی سامان و بیکاریان لە کۆڵ بۆوه، لە لایەکی ترەوه مەمالیکی بە حەری چوونە لای مەلیک ناصر بە سەر پووی خۆشەوه پێشوازی لێکردن، هەر کە سەیان بە گوێزە ی خۆی مۆچە یەکی لە لایەن مەلیک ناصرەوه پێشکەش کرا، ئینجا مەلیک ناصر بپاریدا پەلاماری ولاتی مصر بدات، سوپایەکی سازداو بە حەریەکانیشی لە گەڵ کەوتن، بە پێکەوتن تا گەشتەنە لاپالێ شاخێک و لە ئەشکەوتدا جێگیر بوون، هەوایی هاتنی سوپاکە بە (معز) گەشت، بە خۆی و سوپا سەربازی و کۆمەڵێک مەمالیکی (عزیزیە) بۆیان هاتە دەر، لە ناوچە ی (باردة) ی نزیک (عباسیة) پەشمالێ هەلدا، ئەو سالتە ی لە ئەوێ بە سەر برد،^٢ هەر لەم سالتەدا (شەریف مرتضی) لە پۆم پرا هات و کێژی سولتان علاءالدین کە یقوبادی کوپی خوسرەوی مەلیکی پۆمی لە گەڵ هاتبوو، مەلیک ناصر خوازیبێتی ئەم کێژە ی بۆ خۆی کرد، لە دیمەشق بۆی کرایە بووک و گواستییەوه، ئاھەنگێکی گەورە ی شایێ بەم بۆنە یەوه گێپدا.^٣

سەرلەنوێ خەلیفە ی عەباسی هاتەوه ئێو ئێو بۆیوانیەوه و (نجم الدین بادرانی) نوێنەری گەشتەوه لایان و پەیمانە ناشتیەکی بەم شیوە یە بۆ چاکردنەوه:

— دەبێ (معز نایبەک) تەواوی ناوچە کە ناره ئاوەکانی شام بگیرێتەوه ژێر دەسەلاتی

ئەو یوبی.

— نابێ (ناصر یوسف) کەس لە مەمالیکی بە حەری پەنا بدات.

١ المصدر نفسه ص: ٢٢٠، دراسات في تاريخ مصر سحر عبدالعزيز ص: ٢٣٩.

٢ المصدر نفسه ص: ٢٢١.

٣ التحفة المملوكة في الدولة التركية، بيبرس المنصوري ص: ٣٦٠.

٧- کوزرانی (سولتان ئاییهک) و (شجرة الدر):

(ئاییهک) ههستی به و کهین و بهین و نامو و نامه کاری و پێکه و تنانه کرد که له نیوان (شجرة الدر)ی هاوسهری و مه مالیکی به حری (که رهک) ئه نجام ده دهرین: له بهر ئه مه برپاری دا زنی به سه ر بیتی، ئه مه له سالی ١٢٥٦ ز نامه یه کی بۆ (بدر الدین لؤلؤ)ی ئه تابه کی (موصل) نارد، داوای ئه نجامدانی په یمان نامه یه کی هاوسه رگیری ئی کردبوو، جگه له وه والهی که له لایه ن میژوونوس و سه رچاوه کانه وه ده ستاوده ستی پێکراوه، که س نه یزانیوه به چ شیوه یه ک خوازیینی کێژه که ی (بدرالدین) له لایه ن (ئاییهک) وه کراوه، ناچیتته ئه قله وه ئه م خوازیینی به بازنه ی حه ز به ژنه یان کورت هه لاتیت، به لکو مه به ستی (ئاییهک) له مه به ستنی په یمانیکی ستراتیژی بووه، حه زی ئی بووه له پتی حوکمرانی (موصل) وه له جموجۆلی هێرشه کانی مه غۆل ناگاد بکریته وه، هه رچۆنیک بیت ئه م هه ولانه ی (ئاییهک) بونه سه ره تای کۆتایی هاتنی سه رده مه که ی، چونکه کاتیک (شجرة الدر) زانی (ئاییهک)ی میردی پیلانی له دژ پێک ده خا، ئه ویش چوه گوپه پانه وه بوو به سه رکرده ی هێزه پکه به ره کانی نیوخۆ ده ره وه ی سه لته نه ته که ی، ژماره یه ک له خه لکانی تایه فه ی به حری که له مصردا مابونه وه دژایه تی خۆیان بۆ پرۆسه ی هاوسه رگیریه که پاگه یاند، (ئاییهک) خه لکیکی زۆری ئی ده ستگیرکردن له نیوانیاندا: (ئیدیکی ی صالحی) به دی ده کرا، به مه به ستی زیندانی کردنیان له چالکی قولدا به ره و قه لای (الجبل)ی به پیکردن، کاتیک گه شته راست په نجه ره که ی کۆشکی سولتان - که (شجرة الدر)ی تیدا نیشته جی بوو - (میر ئیدیکی) وه کو پێژیک ده ستی به سگه وه ناو سه ری دانه واندو به تورکی کوتی: (ئهی خانمی گه وده و به پێژ: قه سه م به خوا گونا هێکمان نه کردوو هه مسته حه قی ئه مه بین، ته نها ئه وه نه بی ئیمه له سه ر تۆ سوکایه تیمان پی ده کریت، چونکه دژی ئه وه وه ستاوین کچی حوکمرانی مصر به سه ر تۆ بی، ئیمه ده ست په روهرده ی ماله خانه واده که ی به پێژتان و شه هیدی مه رحوم (صالح ایوب)ین، هه ر که لۆمه مان کرد لیمان هه لگه پرایه وه، وه کو بۆ خۆت ده بیینی چی به سه ر هیتاوین، ئه ویش به ده سرۆکه ی ده ستی ئاماژه ی دایه که (گویم له قسه که ت بوو)، کاتیک دایانه زاندنه نیو چاله که وه، میر ئیدیکی کوتی: (ئو ئیمه ی زیندانی کرد، به لام ئیمه ئه ومان کوشت)^١ به و واتایه ی (شجرة الدر) پیلانی له دژ ده گپێت و سزای پرپوپی ئی ده ستییت، ئیستا که ئاییهک ئه وانی گرتوو ته نها له بهر ئه وه نه بووه دژایه تی

هاوسه رگبره که ی ئه ویان کریت، به لکو له بهر ئه وه بووه ئاییه که به پیلانه که ی ئه وانی زانیبوو، بۆیه ویستی به لیکه لاواردنی میرانی مه مالیکی به حری له (شجرة الدری) سه رۆکیان کۆتایی به م بزوتنه وه پکه به ره بیتی.

به لام (شجرة الدری) ته گبریکی وای کرد که به خه یالی که سدا نه ده هات، به کیک له مه مالیکی عزیزیه به دیاریه که نامه یه که وه بۆ لای مه لیک ناصر ئه یوبی ده نیریت، پتی ده لیت که ئه وه به نیازه ئاییه که بکوژیت و شوو به ئه و بکات و کورسی ده سه لاتی مصریشی ته سلیم ده کات، به لام مه لیک ناصر له ترسی ئه وه ی نه بادا فیلاً بیت وه لامی نه دایه وه، (بدرالدین لؤلؤ) هه والی ئه م که ی نه به یه نه نه ی پیده گات، ئه ویش هه واله که بۆ ئاییه که ده نیریت و نامۆزگاری ده کات و پتی ده لێ وریای خۆت به، ئاییه که له ترسی زیان و گیانی قه لای به جی هیشته وه (مناظر اللوتی) جیگیر بوو، بپاریدا پیتش ئه وه ی (شجرة الدری) هاوسه ری بیکوژیت، ئه وه ئه و بکوژیت، ئه مه و پاش ده سته گبرکرانی مه مالیکی به حری له قاهره، هه ردوک هاوسه ر پیتشپرکه ی داپشتنی نه خشه و پیلانیان له درێ یه کتر ده کرد، پیتشپرکه که به سه رکه وتنی ژن به سه ر میژدا کۆتایی هات، ئه مه و (شجرة الدری) نامه یه کی ناسکی بۆ ئاییه که ناردو به قسه ی خۆش داوای لی کردبوو له قه لادا سه ردانی بکا، ئه ویش به قسه ی کردو به ره و قه لا سه رکه وت و چوه نێو کۆشکی سولتانیه وه، (شجرة الدری) پیتنج خزمه تکاری به هیزی بۆ کوشتنی ئاماده کردبوون، له نیویاندا (محسن الجوجری و نصر العزیزی و سنجر) به دی ده کران، (سنجر) یه کیک بوو له مه مالیکه کانی ئۆکتای،^١ ئه م که نه جانه به پتی نه خشه ی داپژراو له سالی ٦٥٥/ نه پرلی ١٢٥٧/ز له نیو حه مامدا کوشتیان.^٢

(ذهبی) ده لێ: سولتان (معن) پیاویکی دیندارو ژیرو به خشنده بوو، مه یخۆر نه بوو.^٣

(شجرة الدری) هه ولێ دا پووداوی کوشتنه که شوینه ون بکات، فه رمانی دا پۆشاکیکی شیاو به بهر ته رمه که دا بکه نه وه سه ر پایه خه که ی پالیخه نه و پایگه نه نه که له کاتی پمبازیتدا له سه ر ولاخه که ی گلاوه و چه نه د شوینیکی جه سه ته ی کاریان تیکراوه وه فاتی کردووه، به په له هه والی وه فاتی سولتان بلۆ بووه، میرانی مه مالیک پۆل پۆل ده هاتنه نێو کۆشکه وه، (شجرة الدری) لیکدا لیکدا هه والی به ربوونه وه که ی له سه ر ولاخه که ی ده گێرپایه وه، به لام به وه پهی شکو گومانه وه گوێیان بۆ شل کردبوو، چونکه ئاییه که له ژۆر جه نگدا به شداری کردبوو و نه سپ

١ قیام دولة المماليك الأولى للعبدایم: ١٢٩.

٢ المصدر نفسه ص: ١٢٩.

٣ سیر أعلام النبلاء ١٩٨/٢٣.

سوارێکی باشیش بوو قەتیش لە سەر و لاخ بەر نەبۆوه، بەلام ئەو هەموو جارێک حیکایەتە ناپارستەکەى دووپات دەکردەوه،^١ میرانى مەمالیک پووبەپووی (شجرة الدن) بوونەوه و گەمارۆیاندا، ناچار دانی بە کوشتنەکەدا هێنا و گوتی ویستوویەتی تۆلەى خۆى لى بسیتى، بەلام ئەو ئەمەى بە خەیاڵدا نەهاتووە کە ئەم تۆلە سەر بۆ کوشتن دەکیشى.

ئینجا میرانى مەمالیک لەنێو خۆیاندا سەبارەت بەو لەمەولا چى بکەن دەستیان بە پاوێژ کرد، سەرەتای کاریان قەسەیان لەسەر (شجرة الدن) کرد، گوتیان کە ئەوان بە چاوی سولتانه و مەلیکە تەماشایان کردوو و پەفتاریان لە بەرامبەردا نواندوو، لە ژێر چاودێرى پاسەوانى خۆیانداو لە کاتە هەرە سەختەکاندا بە دەورەیدا خولاونەوه، یارمەتیاندا تا ببیتە هاوسەرى سولتان ئایبەک، کاتیکیش شووی پێکرد ئەوان پیرۆزباییان لێکردوو، باشە ئیستا ئەو چۆن ئەم کارە قێزەونەى ئەنجام داوه؟ سەبارەت بەم تاوانبار کردنە بوونە دوو بەره، هەندێک میر بوونە لایەنگری (شجرة الدن) و هەموو ئەم زولم و زۆرو دڵپەقى و ناھەقیانەیان گێژایەوه کە ئایبەک ئەنجامی داوون ئەمە لە لایەک، لە لایەکی تریشەوه بوونی (شجرة الدن) وەکو پەمزی شەرعیت بە شتیکی زەرورى دادەنریت، چونکە ئەو بێوژنى (نجم الدین ایوب) و دایکی (خلیل)ی کوپەتی، دەستی بەسەر (مصر) و خودی مەمالیک پادەگات و هەموو لایەک گۆژپایەل و فەرمانبەرداریەتی، بەرەکەى تریش پێیان وابوو: (شجرة الدن) تاوانێکی گەورە و تۆقینەر و ترسناکی ئەنجامداوه، خەریک بوو مشتومڕ سەر بۆ شەپى نێوان هەردوو بەره بکیشى، بەلام کۆتایی کۆبوونەوهکە بە سەرکەوتنى بەرهى دۆژمنانى (شجرة الدن) بە ئەنجام گەشت، ئەویش لە یەکیک لە بورجەکانى قەلادا زیندانى کرا، ئینجا بانگی (عەلى کوپى عزالدین ئایبەکیان) کردو لە جێى باوکی لەسەر تەختى سەلتەنەتى مصریان دا.

مێژوونووسیێک باس دەکا: (شجرة الدن) چۆن لە کاتى پووبەپووبوونەوهى سامناکی شەو زەنگەکاندا ئازاو بەھێز بوو ئاوەهاش لە پووبەپووبوونەوهى مەرگدا ئازاو بەھێز بوو، هەر کە زانى مەرگی نزیک بۆتەوه بە پەلە بەرەو لای خەزینەکەى پۆیشت و هەرجى خشل و زێپو زەبەرى هەبوو بە نیتى ئەو هەوێیەکەى – کە دەکاتە ژنى یەکەمى سولتان و دایکی عەلى – لە دواى ئەو بەخۆیدا نەکات و خۆى پێو بەنەدات، هات وردوخاشى کرد، ئەم رێوایەتە گومانایە، چونکە کە (شجرة الدن) لە بورجى قەلادا بەند بووبى چۆن بەو خێرایە

توانیویه‌تی خۆی بگه‌یه‌نێته‌ خه‌زێنه‌که‌ی و خه‌شله‌که‌ی ده‌ربه‌ینیی و ئینجا به‌ که‌یفی خۆی بیه‌په‌ی و نه‌هێلێ به‌ میرات بۆ داکی عه‌لی به‌جێ به‌مێنی؟^١ - وه‌کو ئه‌و میژوونوسه‌ ده‌لی.

بارودۆخی ده‌ره‌وه‌ی کۆشک ئارام بۆوه‌ و هه‌موو لایه‌ک - پاش دابه‌ش بوونیان بۆ دوو به‌ره‌، یه‌ک لایه‌نگری (شجرة الدر) و ئه‌وی تریش دژی بوو - یه‌کیان گرته‌وه‌ و په‌زامه‌ندی خۆیان له‌سه‌ر سولتانی تازه‌ ده‌ربه‌ی، خه‌یرا میرانی مه‌مالیک تارمایی ئه‌و فیتنه‌یه‌یان په‌وانده‌وه‌ که‌ هه‌په‌شه‌ی ئی ده‌کردن و ئالۆزی و گه‌ژیه‌کانی نیو قاهیره‌ کۆتاییان پێ هێنرا، (شجرة الدر) به‌ره‌و کۆشکی سولتانی نوێ و بۆ لای هه‌وییه‌که‌ی په‌پێچه‌ک درا، هه‌وییه‌که‌ی یه‌که‌مین ژنی سولتان و دایکی (عه‌لی) سولتانی نوێ، زۆر دلخۆش بوو، له‌و کاته‌وه‌ (شجرة الدر) به‌سه‌ر هاتبوو (سولتان ئاییه‌ک) ئه‌و عه‌لی به‌ده‌ر نابوو و وازی ئی هێنابوو، هه‌وت سه‌له‌ چاوه‌پێی ئه‌م پۆژه‌ ده‌کات، پۆژی تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌، فه‌رمانی به‌ کاره‌که‌ره‌کانی کۆشک کرد په‌لاماری (شجرة الدر) بده‌ن ئه‌وانیش به‌رلینگه‌ له‌عه‌لی له‌ ته‌خته‌ دروستکراویان داو کوشتیان،^٢ (مقریزی) ده‌لی: قه‌ره‌واشه‌کان هه‌نده‌یان له‌عه‌لی پێ کێشان گیانی ده‌رچوو، له‌ شوهره‌ی قه‌لاوه‌ هه‌لیان دایه‌ نیو چالێکه‌وه‌، جگه‌ له‌ کراس و ده‌ربه‌پێه‌ک هه‌چی تری له‌به‌ر نه‌بوو، ماوه‌ی چه‌ند پۆژێک له‌ویدا مایه‌وه‌، خه‌لکانی خویپێ و به‌ره‌لا به‌نه‌ خوینه‌که‌یان پاده‌کێشا، ئینجا پاش بۆگه‌نبوونی به‌ خاکه‌ناز به‌ خاكوخۆله‌وه‌ هه‌لیان گرت و ناشتیان.^٣

(ذهبی) ده‌لی: به‌ خاك و خۆله‌وه‌ له‌ نزیک گۆپی (سه‌ییده‌ نه‌فیسه‌) نێژرا، ده‌شلێن: مالتیکی زۆرۆزه‌ وه‌ندی له‌ پاش خۆی به‌جێ هه‌شت و مرد، ژیا ننامه‌یه‌کی چاك و پاکی هه‌یه‌، به‌ هۆكاری (غیره‌) له‌نیو چوو.^٤

(ابن العماد) ده‌لی: زۆر شوخ و شه‌نگ بوو، زیه‌ه‌ك و ژیه‌و فیلزان بوو... به‌ به‌رزترین پله‌ی كامه‌رانی گه‌یشت، به‌ جۆرێك و تازی له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌كانه‌وه‌ بۆ خویترانه‌وه‌، ماوه‌ی چه‌ند پۆژێك كرده‌یان سولتانی خۆیان، پاشان مه‌لیك معز بووه‌ سولتان و هاوسه‌رگه‌ری له‌گه‌ڵ كرد، نه‌ك بوو به‌ هاوسه‌ری به‌لكو ئه‌و حوكمی به‌سه‌ر معزدا ده‌کرد، توركیه‌کی خاوه‌ن شه‌هامه‌ت و ئازایه‌تی و جوورته‌ت بوو، كار به‌وه‌ گه‌یشت به‌ كوشتن سه‌ری نایه‌وه‌،^٥ به‌لام هه‌وییه‌که‌ی -

١ شجرة الدر قاهرة الملوك ومنقذة ص: ٨٧.

٢ سير اعلام النبلاء ١٩٩/٢٣.

٣ السلوك ٤٩٤/١.

٤ سير اعلام النبلاء ٢٣/٢٠٠.

٥ شذرات الذهب ٤٦٤/٧.

واته دایکی سولتانی تازه — نه زری کردبوو نه گهره و نییه که ی له کۆل بێتهوه نهوا له هه مان پۆژدا هه لویهک دروست دهکات و هه موو دانیشتوانی قاهره ی بۆ داوهت دهکات، فه رمانی به ناشپه زانی کۆشک کرد وه جبه هه لواکه دروست بکه ن، به لام له و پۆژه دا ته واو نه ده بوو، بۆیه خیرا چیشتیکی ساده یان هینا له گه ل نانیکی زۆری سووره وه بوو که به که ره و هه نگوین چه ور کرابوو و له سه ر نه ویشه وه پارچه یه کی نه ستووری گوجه ی میوژو چواله و (صنوبر) ی له سه ر دانرابوو، وێپای نه مه ش وه جبه یه کی هه لوای شیرین و به له زه ت پێشکه ش ده کرا، له شیوه ی نه و جوړه شیرینیانه ی له چیشته خانه کانی ئیمپۆدا ئاماده ده کرین — نه م شیرینه — ناوی ئی نرا شیرینی یان هه لوای (دایکی عه لی) ی نه و که سه ی بۆ یه که م جار دروستی کرد.^١

٨- سه لته نه تی (عه لی کوپی معز)، پاش نه ویش سه لته نه تی (سیف الدین قطن)؛

میرانی مه مالیکی معزی له سه روی هه مووشیانه وه (سیف الدین قطن) پۆدبوون له سه ر دانانی (نور الدین عه لی) ی کوپی (معز ئایبه ک) ی ته مه ن (١٥) سا له سه ر کورسیه به جیماو و چۆله که ی باوکی، له مانگی په ییعی یه که می ٦٥٥ ک/ ١٢٥٧ز له سه ر ته ختی سه لته نه تیان داناو ناویان نا (مه لیک منصور عه لی)، مه مالیک — ه کانی تر — دانیان به سولتانی مندالکاردا نه هینا، له ژماره یه ک خۆپیشاندا و پێکدادانی توندا نا په زایی خۆیان به رجه سه ته کرد، چه ند تا قمیکی پکه به ر هانا یان بۆ مه لیکه کانی نه یوبی ولاتی شام برد، (مغیث عمر) ی مه لیکی که رک — نه رده نی ئیستا — دوو جار هه ولیدا مصر داگیر بکات، به لام هه ردوو جار به تیکشکاوی گه راپه وه،^٢ به لام نه م گزێ و ئالۆزیانه هه لیکی تازه بوون نه ستیره ی (میر سیف الدین قطن) ی تیدا هه لێ، (نه تابه ک سنجری هه له بی) له لایه ن (قطن) وه قۆلبه ست کراو له زیندانی (جب) ی قه لای چیا (جبل) زیندانی کرا، چونکه دوا به دوا ی کوژرانی (معز ئایبه ک) ته ماعی له گرته ن کورسیه که ی کردبوو به رده و امیش خۆی له بۆسه مه لاس دا بوو ده رفه ت وه ریگریته و ده ست به سه ر سه لته نه تدا بگریته، به مه ئالۆزی و پشیویه کان زیاتر بوون، ژماره یه ک له مه مالیکی به حری به ره و شام هه لاتن، مه مالیکی مو عیززی پێیان که وتن و ژماره یه کیان ئی گرته ن له زیندانه کانی قه لادا قایمیان کردن، بارو دۆخه که به به رژه وه نه دی (قطن) شکایه وه و بوو به جیگری سولتان و ته گیرکه ره گه وره پاوێژکاری سه لته نه ته که ی (مه لیک منصور عه لی).^٣

١ شجرة الدر القاهرة الملوك ومنقذة ص: ٨٧.

٢ السلطان مظفر سيف الدين قطن ص: ٨٠.

٣ المصدر نفسه ص: ٨١، السلوك ٤٠٥/١.

ئەوانەى ئەو مێردمنداڵەيان لەسەر تەختى سەلتەنەت دانیشاندو کردیان بە سولتان، تەنھا لەبەر ئەوە بوو سوود لە کات وەرێگرن و پاشان یەکیک لە میرانى مەمالیک - ئەوانەى چاویان بپڕیوە تە کورسى سەلتەنەت - مەملانییەکە بەبارى بەرژەوهندى خۆیدا بخت، ئەم شاتۆیە زۆرجار لە سەردەمى سولتانەکانى مەمالیکدا دووبارەبوونەتەوە، زێدەپۆیى ناکەین لەوەدا کە بۆلەین ئەمە بە درێژایى ئەو سەردەمە سیاسەتیکى باو بوو و هەموو لایەکیش دانیان پێدا هێناوە، گرنگ ئەوەیە ئاماژە بەوە بکەین کە مەمالیک باوەرپیان بە سیستەمى میراتگرى سەلتەنەت نەبوو، بەلکە ئەوان لە لایەکەوە سەربازى بوون و خواوەنى تەبیانى عەسکەتارى بوون، لە لایەکی تریشەوە میرە گەورەکانیان پێیان وابوو هەر هەموویان یەكسان و شایانن بۆ دەستبەسەرداگرتنى ئەو کورسیە کە هەرە بەهێزەکیان دەتوانن تەواوى موناڤیسەکانى بپەتینن و پاشان بۆ خۆى بەپێى (الحکم لمن غلب - حوکم بۆ ئەو کەسە یە زالە) بچیتە سەرى، کەواتە شتیکی ئاسایى و سروشتى بوو کە بەردەوام میرانى مەمالیک لەسەر کورسى سەلتەنەت لە کێشە و کێبەرکیدا بووبن، بە تایبەتیش لە و کاتاندا کە کورسى دەسلەت بە هۆى مردنى سولتان چۆل دەبوو، حال و دەزغەى دواى مەرگى (مەز ئایبەک) بەم شێوەیە بوو: (سەف الدین قەزەن) بە پەلە و پێش ئەوەى خۆى باوێتە ناو گۆرەپانى کێبەرکێکەرانەو بە فەعیلى جەلەوى سەلتەنەت بە دەستەوەر گرت و ناو و ناسناو و دروشمەکانى سەلتەنەت بۆ مێردمنداڵ بەجێ هێشتن، زیاتر لە نێوانى ئەو کورسى دەسلەت هەر بە قەد نێوانى دوو کەوانى یان کەمترى مابوو، بەرەبەرە دەرفەتى زیاترى دەقۆستەو و بە خاترى گەشتن بە بەرژەوهندیەکانى خۆى دەستى بە پێکوپێک کردن و ئاسایى کردنەوێ بارودۆخى نێو خۆ کرێبو،^١ لەم کاتەدا پڕوپاگەندە ئاسمانى قاهیرەى داگرتبوو کە گوايه سولتانى منداڵ دەیهوێ (قەزەن) کۆیلەى باوکى و خواوەنى دەستى سبى لە جێگیرکردنى کورسى دەسلەت و لاى سەر پۆستەکەى داگیریت، میرەکان لە کالى گەورە یەکیان کۆبوونەو، دەستیان بە وتووێژ کرد ئەوە نێوانى (مەلیک منصور علی) و (میر قەزەن)یان خۆش کردەو، بەم شێوەیە (قەزەن) چاکتر لە جازان دەست و لاى خۆى لە کۆشکى سەلتەنەتدا گیرکردن،^٢ ھاوکات لەگەڵ ئەمەدا بارودۆخ زۆر شلەژاو و نااسایى بوو، لە لایەکەوە بە هۆى هەڵایساندنى ئاگرى فیتنە و ئاژاوە لە لایەن تیرە و تاپەفە جۆراوجۆرەکانى مەمالیکەکانى نێو خۆو، لە لایەکی تریشەوە

به هۆكاري مه ترسيه كانى دهره وه كه له لايه ن (مغيث عمرى) ميرى (كه پك) ى هاوپه يمانى مه ماليكى به حريه وه، به توندى هه پشه يان له ولا ت ده كرد، دوو جار هيرشى سه ريزى كرد به لام تېكشكاپه وه، يه كه ميان له مانگى نيوچه ژنانى ۶۵۵ ك/ ۱۲۵۷ ز و دووه ميان له مانگى مه ولودى ۶۵۶ ك/ ۱۲۵۸ دا نه نجام دران، هه ردوك جار (سيف الدين قطن) به خوى و به سوپاكه يه وه به رهنگارى نه م هيرشانى مه ماليكى به حري و هاوپه يمانه نه يوبيه كان بووه وه و توانى تېكيان بشكيني ت و به سهر نه م مه ترسيه شدا زال بيت، نه مه و پاش نه مانى مه ترسى دهره كى ده بوايه ده ستى به پېكخستنه وه ى كاروباره كانى نيوخو كردبايه، له هه مان كاتدا ژماره يه ك ميرى به هوى لايه نگرىيان له (مه ليك مغيث عمر) قو لبه ستر كرن، كه نه مانه بوون: (مير عزالدين ثايبه كى پۆمى صالحى)، مير (سيف الدين بلباسى كافورى صالحى نه شره فى)، مير (بدرالدين بكتوتى نه شره فى)، مير (بدرالدين بلغانى نه شره فى) و چهند ميرى كى تريش، له ۲۶ ى مه ولود دا له گه ردنى دان و هه موو مو لك و مال و سامانيشى لى زه وت كردن، به م جوړه به ژن و بالاي سياسى (سيف الدين قطن) به رز بووه، به لام نه و ده وله ته ى سولتانه بچكوله كه حوكمى ده گيپرا زه ردو زه بوون و لاواز بوو، نه و هه موو پيلانانه ى له دژى ده گيپردران به مندالتيكى تاوا - كه وهك ده سترگه مه ى مندالان يارى به چاره نووسى ولا ت و ميله ت ده كرد - هه لته ده وه شينرانه وه، ئينجا ته پلى جهنگ له لايه ن ته تاره كانه وه له سهر سنوورى ده وله تى تازه له دا يك بوو و پيگرتوو لي درا، له توانا و تاقه تى سولتانى (نور الدين على) ى مي رد مندال دا نه بوو له به رامبه ر نه م په لاماره ترسناك و به سامه هيجى پى بكري ت، نه و له نيو قه لا دا كاتى خوى به سواربوونى جاشكه كه رو خو پازاندنه وه و كو تر يازى له گه ل تو كه ره كاندا سهر ف ده كرد،^۱ هه ر هه والتيكى تازه سه باره ت به په فتارى دپندانه ى ته تاره كان ده گه يشته مصر، بارودوخ زياتر ده شله ژاو دله پاكه ده روونى خه لكى پاو ده كرد،^۲ مير (سيف الدين قطن) ى جيگري پؤستى سه لته نه ت بريارى دا دوا هه نكاوى خوى به ره و سهر كورسى ده سه لات بهاوى و له لايه كى تريشه وه سياسه تى نيوخوى به دروست كردنى پشتيوانانى تازه پشت نه ستور بكات و له لايه نى سيته ميشه وه خوى و سوپاكه ى بو به ربه رچدانه وه ى ته تاره كان ناماده باش بكات.^۳

۱ السلوك ۴۱۱/۱، السلطان مظفر سيف الدين قطن ص: ۸۳.

۲ السلطان مظفر سيف الدين قطن ص: ۸۳.

۳ المصدر نفسه ص: ۸۳.

۴ نفس المصدر السابق ص: ۸۴.

له گهڵ نزیك بوونهوهی په شه سوپای (تهتار) له شام، (مهلیك ناصر) (کمال کوپی عه‌دیم) ی شه‌رعزان و میژوونووسی به نوێنه‌ر ناردە مصر و هانای به ه‌اواره‌وه چوونی سوپای مصری کردبوو، به‌م شیوه‌یه ده‌نگوباسی جه‌نگ و ه‌ه‌را هی‌نده‌ی تر په‌رده‌ی ترسو شه‌وه‌زه‌نگی خۆی به‌سه‌ر ده‌موچ‌اوی بارودۆخی سیاسی مصر دا کیشا، نه‌ستیره‌ی ه‌ه‌لاتووی ئاسمانی نه‌م بارودۆخه تاریکه‌ی گۆره‌پانی سیاسی مصر میر (سیف الدین قطن) بوو، ه‌ه‌ر که (ابن العه‌دیم) گه‌یشته قاهره کۆبوونه‌وه‌یه‌ک له قه‌لادا به ئاماده‌بوونی (مه‌لیك منصور علی) و میر (سیف الدین قطن) پێکخرا، له‌م کۆبوونه‌وه‌یه‌دا گه‌وره‌ پ‌اویژکاران و شه‌رعزانان و قازیان و ه‌ه‌ک: قازی قوزات: (بدرالدین حسن سنجاری) و شیخ (عزالدين کوپی عبدالسلام) ئاماده‌بوون، ئاماده‌بووان سه‌باره‌ت به وه‌رگرتنی پ‌اره و مال له خه‌لکی و سه‌رفکردنی له سوپا پرس‌یاران کرد، (شیخ عز الدین) فتوا به‌ناو‌پانگه‌که‌یدا – که به ئیزنی خودا له باسی ه‌ه‌نگی (عین جالوت) دا به درێژی باسی لیوه ده‌کریت، (سیف الدین قطن) توانی نه‌م کۆبوونه‌وه‌یه ه‌ه‌کیمانه وه‌کو په‌یژه‌یه‌کی سیاسی به‌کاربێنیت و به‌ویدا خۆی بگه‌یه‌نیتته دوا ئامانجی و سه‌رکه‌وێته سه‌ر کورسی ده‌سه‌لاتی مصر و به‌ره‌نگاری ته‌تار بپیتته‌وه، نه‌م کۆبوونه‌وه‌یه که به ئاماده‌بوونی سولتانی می‌ردمندال به‌رپۆه چو دوا‌هه‌مین ه‌ه‌نگاوی (قطن) بوو بۆ گه‌یشتن به کورسی سه‌لته‌نه‌تی مصر و به‌ره‌نگاری بوونه‌وه‌ی ته‌تار.^١

له کاتێکدا (هۆلاکۆ) هێرشێ ده‌کرده سه‌ر ه‌ه‌رێمه‌کانی جیهانی ئیسلامی و داگیرێ ده‌کردن، له به‌رامبه‌ردا نه‌ستیره‌ی (سیف الدین قطن) زیاتر ده‌دره‌وشایه‌وه و قه‌دو قیافه‌ی سیاسی که‌له‌گه‌تر ده‌بوو، ه‌ه‌ر ده‌تگوت له‌گه‌ڵ میژوودا مه‌وعیدی ه‌یه و به ته‌مایه کاره‌ گرنگه میژوویییه‌که‌ی پێی سپێردراوه – که له تێکشکاندنێ په‌شه‌سوپای سه‌تمکاری ته‌تاردا خۆی ده‌بینیه‌وه – ه‌اتووه و ده‌یه‌وێ پ‌ایه‌پێنی، نه‌و کۆبوونه‌وه‌که‌ی قه‌لای قۆسته‌وه و بۆ لیخستنی سولتانی مندالی به‌کاره‌ینا، ده‌ستی به قسه‌کردو باسی خراپه‌کانی (مه‌لیك منصور) ی ه‌ینایه‌گۆرێ و گوتی: مه‌لیکی مندال بچوکه و نازانی کاروباری سه‌لته‌نه‌ت ه‌ه‌ل‌سوپێنی، پێویسته سولتانیکێ ئازاو زال ه‌ه‌بێ و به‌گژ نه‌و دوژمنه‌دا بچیتته‌وه،^٢ خودی کاره‌ خراپه‌کانی (مه‌لیك منصور علی) که خۆیان له گالته‌ و گه‌مه‌ی زۆر ده‌ستپوه‌ردانی دا‌یک‌ی له حکومه‌تدا و ته‌کینه‌وه‌ی خه‌لک له ده‌وره‌ی و شله‌ژانی بارودۆخدا نیشان ده‌دا

١ المصدر نفسه ص: ٨٨.

٢ المصدر نفسه ص: ٨٩، النجوم الزاهرة ٧/ ٥٥.

یارمه تی (سیف الدین قطز)یان دا به ئاسانی به ئامانجی خۆی بگات، پۆژێکیان میرانی مه مالیکی موعیززی و به حری که له نیواندا (سیف الدین به هادور و علم الدین سنجر غه تمی) ده ببنران، بۆ پاووشکار ده چنه ناوچه ی (عباسیه ی شرقیه) و (غزه)، (قطز) ئهم مه له ی وه رگرت و له پۆژی شه مه مه ٢٤ ی نیوچه ژنانی ٦٥٧/ک ١٢٥٩ زیدا (مه لیک منصور علی) و (فاقان) ی برای مه لیک و دایکیانی قۆلبه ست کردن و له یه کێک له بورجه کانی قه لادا زیندانی کردن، ماوه ی حکومرانی منصور (٢) سال و (٨) مانگو (٣) پۆژی خایاند.^١

به م شیوه یه (قطز) ی کۆیله گه شته که ی خۆی ته واکرد و گه یشته کۆتا مه نزلێ و له هه مان پۆژدا له سه ر کورسی سه لته نه ت پۆنیشته، هه ره موو ئاماده بووان به حوکمی ئه وه (قطز) تا کو ئیستا گه و ده ی نیو مائی مه لیک و جیگری خودی مه لیک بووه و سه رۆکی سوپای مصریشه و به سوارچاکی و ئازایه تیش ناوی ده رکردوه پیتی قایل بوون، میره گه و ده کان و خه شداشیه له سه ر کورسی حکومه تی مصریان دانیشاندو ناسناوی (مظفر) یان پتوه لکاند.^٢

٩- (سیف الدین قطز) و رێکخستنه وه ی کاروباره کانی نیوخۆی ولات:

(قطز) به گه یشتنی بۆ سه ر کورسی حوکم گه شته که ی ته واکه بوو، به لکو له سه ر سولتانی تازه پتویست بوو بئه ماکانی حکومه ته که ی زیاتر به نیو خاکی مصردا به ریتته خواره وه و دامه زراو و پته وتریان بگات، ئینجا به ره وپووی دوژمنی ده ره کی ببیتته وه، پێشدا (کوپی کچی ئه عه ززی) وه زیری لایه رو (زین الدین یعقوب عبدالرفیع کوپی یزید کوپی زویبێ) ی له جیگا دانایه وه، ئینجا ده بوایه به ره وپووی ئه و میره گه ورا نه ی مه مالیکی ببوایه وه که له به رامبه ر قه لای (جبل) دا نا په زایی خۆیان سه باره ت به ده ستگیرکردنی (مه لیک منصور علی) و زه ووتکردنی کورسی ده سه لات له لایه ن (قطز) وه ده رپه یبوو، به لام (قطز) لێیان ترساو به به لگه ی جموجۆلی ته تار به ره و مصر و شام عوززی بۆ هێتانه وه و داوای لێبواردنی لێ کردن،^٣ سه باره ت به وه ی پوویدا گوته:

من هیچ نیازێکم نه بووه جگه له وه هه موومان بۆ جه نگی چاوه پوانکراوی ته تار کو ببینه وه، ئه مه ش به ده سه لاتدار نه بێ ناکریت، کاتی که بۆیان چوینه ده ره وه و تێکمان شکاندن و گه راپینه وه با ئه و کاته کاروبار به ده ست ئتوه بیت، هه زتان له کێیه له سه ر

١ السلوك ٤١٧/١، النجوم ٥٥/٧.

٢ السلطان مظفر سيف الدين قطز ص: ٩٠.

٣ السلوك ٤١٧/١، ٤١٨، السلطان مظفر سيف الدين قطز ص: ٩٢.

کورسی سه لته نه تی دانیشین،^١ به ده وام خه ریکی پازیکردنیان بوو تاوه کو ئه وه ی (مقریزی) ده لئ: جی پئی خۆی قایم کرد، هه ر که ههستی کرد ده سه لاته که ی دامه زراوه هه ستا به خۆ قوتارکردن له هه موو ئه وانه ی هه په شه له کورسیه که ی ژیری ده که ن، (منصور علی و براکه ی و دایکی) بۆ (دمیاط) به پێکردن و له بورجی (سلسله) دا که خۆی دروستی کردبوو به ندی کردن، پاش ئه مه هه موویانی بۆ قوسته نتینییه دوورخسته وه، دوايه ئه م میرانه شی قۆلبه ست کردن: (علم الدین سنجر غه تمی و عزالدین ئه یدمری نه جیبی بچووک، شرف الدین قه یرانی مو عیززی، سیف الدین به هادور، شمس الدین قراسنقر، عزالدین ئاییه کی نه جمی بچووک، سیف الدین دودی خالی منصور، طواش شبل الدوله کافور لالای مه لیک منصور، حسام الدین بلالی ی مغیثی جمدار)، هه موو ئه وانه ی به ندرکردن و به مه خۆی له دهستی ترسناکی سه رانی هیژی مو عاره زه ده ریا ز کرد، له لایه کی تریشه وه (سولتان مظفر قطن) دهستی به دیاریکردنی وه زیران و پاوێژکارانی دهوله ته که ی کردو پایه ی سه لته نه ته که ی قایم کردن، ته وای میره کانی و سه رسوپا کانی سویندیان بۆ خوارد گوێزپایه ل و فه رمان به رداری بن، (صاحب زین الدین یعقوب کوپی رفیع) ی کرده وه زیر، (میر فارس الدین ئۆکتای بچوکی صالحی) ی ناسراو به (موسته عه رب) ی به (ئه تابه ک) دامه زران و هه لسو پاندن و مشور خواردنی سوپا و کاروباری سه ربازان و جه نگو جیهاد و ئاماده باشیه کانی سوپای بۆ به رپه رچدانه وه ی ته تار به (ئۆکتای) و (زین الدین) سپارد، (سیف الدین قطن) ئاسایشی بارودۆخی نیوخۆی ولاتی مصری پاده یه کی باش مسۆگه ر کرد، به لام ترسی زۆری له به رامبه ر مه لیکه کانی ئه یوبی به تاییه تی (مه لیک ناصر یوسف صلاح الدین) ی حوکمرانی دیمه شق هه بوو، ئه م ترسو دلّه پاوکییه له و سه رده مه دا زیادی کرد که (قطن) به هه والی گه یشتنی هیژیکی فریاده سی هۆلاکۆی زانی بۆ لای (مه لیک ناصر) له دیمه شق، له پاشه پۆژی ئه مه ترسا، له به ر ئه مه نامه یه کی نه رم و ناسکی بۆ نارد و تییدا هه لیدابوو خۆ له پووبه پووبوونه وه به یاریزیت و سویندی بۆ خواردبوو که ئه و به هیچ کلۆجیک کێشه ی مه لیکایه تی له گه ل مه لیک ناصر ناکات و له به رامبه ریدا پاناوه ستی، بۆی دووپات کردبووه که ئه و ته نها جیگریان نوێنه ریکی ئه وه له مصر و هه ر کاتی که هاته ئه وێ کورسیه که ی بۆ چۆل ده کات و ئه وێ له سه ر داده نیشینتی، هه روه ها (قطن) له درێژه ی نامه که یدا گوته بوو: ئه گه ر منت هه لبژارد ئه و له خزمه ت دام، ئه گه ر هه لته بژاردم به خۆم و هه رچی سوپای سه ربازیمه وه یه به پتیان و

به په له به هاوارته وه دین، نه گه ر باوه پ به من ناکه یت و لیم د دنیا نیت نه وا کیت پی خو شه دیاری بکه و به خوی و به سوپاوه بو خزمهت جه نابتی ده نیرم،^١ به م شیوازه ته واری و اتا کانی قوربانیدان و خۆبه که م دانان و پز دبوون له سهر به یه کپیزی نوممهت له که سایه تی (سولتان قطن) دا ده رکه وتن و هه ر نه م نیازه پاک و بیگه رده ش بوو یارمه تیدا به ره نگاری پرۆسه ی مه غولی ببیته وه و له (عین جالوت) دا تیکی بشکینئ، به ئیزنی خوا له و فه سلای دادی به دریژی باسی ده که ین.

فەسلی چوارەم

جەنگی (عەین جالوت)ی زیندوو، تێکشکانی مەغول

باسی یەكەم: مەغول و داگیرکردنی شام و جزیره:

یەكەم: خۆراگری (میا فارقین):

تەتەرەكان كۆتاییان بە ھێرشە سیخوپی و ھەوالگیرەكانی خۆیان لەسەر خاك و گەل و مەلیكەكانی ولاتی (جزیره) ھێنا، لە داگیرکردن و لەنیوێردنی (بەغدا) بوونەوه و قورسایە ھێرشی سوپاکەیان بە سەرکردایەتی (ھۆلاکو خان) بەرەو (جزیره) بەپێکەوت، ئەمە و داوی پوخانی بەغدا لە ٦٥٦/ك/١٢٥٨ز یدا تەتەرەكان کاتی خۆیان بەفێرێ نەداو، ھۆلاکو پاستەوخو بەرەو جزیره بەپێکەوت و دەست بەسەرگرتنی (دینسمرو نەسیبین و حران)ی بە ئامانج گرت، سوپایەکی تری بە سەرکردایەتی (یەشموت)ی کوپی بە ھاریکاری دوو سەرکردە ی تر (ئیلکانوێان) و (سووتای نوێان) بەرەو (میا فارقین) بەپێکرد، ھێزێکی تریشی بە سەرکردایەتی صالحی کوپی بدرالدين لؤلوی ھوكمپانی موصل بەرەو (ئامەد) بەپێکرد.^١

١- ئامەد لە ٦٥٥/ك/١٢٥٧ز (مەلیك كامیل ناصرالدين محمد كوری مظفر شهاب الدین)ی

ھوكمپانی (میا فارقین) پاش پێدانی بەلێنی گۆپراپەلێ و فەرمانبەرداری بە (مەنكۆخان)ی ئیمپراتۆری گەرەمە تەتەرە لە سەردانەكە ی خۆیدا بۆ پایتەختی ولاتی مەغول گەراپەوه، ھەوالی پێگەیش (بدرالدين لؤلوی) ھوكمپانی موصل ئامە ی بۆ دانیشتوانی ئامەد نوسیو و داوای خو بە دەستەوێدانێ خۆیان و شارەكە یانی لێدەكا، داوای لە مەلیك سەعیدی سەرۆکی ھۆكومتی ماردین كرد بە فریای بكەوێ، ھێزی سەربازیان ناردە سەر و سەربازانی سلجوقیان ئی بەدەرناو (ئامەد)یان داگیر كرد،^٢ لە ساڵی ٦٥٧/ك یداو لە و كاتەدا تەتەرەكان گەمارۆی (میا فارقین)یان داو، (ھۆلاکو) گەیشته ئامەد و بانگھێشتی (سیف الدین کوپی محلی) كرد كە بە وەكالەتی (مەلیك كامیل) ھوكمی شاری دەگێرا، ئەویش ھاتە لای و (ھۆلاکو) داوای لێكردن شار بە دەستەوێدەن، ئەوانیش پێگریان نەكرد، ئینجا (ھۆلاکو) ھوكمی ھەری

١ العلاقات الدولية في عصر الحروب الصليبية ٤٧/٢.

٢ المصدر نفسه ٤٨/٢.

(ئامەد)ی خستە دەست (رەکن الدین) و (عزالدین)ی جوتە کوپی (کە یخوسرەو)ی سولتانی کۆچکردووی سلجوقیە پۆمیەکان، کاتیکی هەرمە کە یان دابەشکرد، (ئامەد) کەوتە بەر دەستی (رەکن الدین قلیچ ئەرسەلان)، کاربە دەستانی ئەو کاربە دەستانی تەتار و یکرپا حوکمیان تێدا دەگیرا، ئینجا دوابە دواي کۆژانی (غیاث الدین)ی کوپی جینگە ی گرتەو.^١

٢- (میاھارقین) و بەرەنگاربوونەوێ تەتار:

پاش گەپانەوێ لە سەردانە کەیدا بۆ لای (خانی تەتار)، (مەملەیک کامیل) یاخی بوونی خۆی لە دژی تەتار ئاشکرا کرد و کاربە دەستەکانی لێ بەندکردن و بە مەبەستی و تووێژکردن لە گەڵ (مەملەیک ناصر)دا بەرەو دیمەشق بەرپێکەوت، کە گەیشته لای بە جەنابی سولتانی گوت: ئەم تەتارانە موداراتیان لە گەڵ ناکرێت و خزمەتکردنیان هیچ سوودیکی نیە، ئەوان جگە لە کوشتنی خەڵک و زەوتکردنی ولاتان چ ئامانجێکی تریان نیە، جەنابی سولتانی گەورەو سەرورەمان لە سالی ٦٤٢ی کۆچیەو هەتا ئیمڕۆ ٦٥٦ک سەرورەو سامانی و بەرکردوون، دەپرسم ئەم هەموو دڵسۆزی و دوستایەتیە چ کاریگەریەکی لە سەر داناوون؟ بە سەرورەمان بە بە قەسە ی بدرانە دین ی حوکمپانی موصول - زین الحافظی - ی نوێنەری تەفرە نەخوا، ئەم دووانە جەنابتیان لە بەر خاتری نان و ژیان دەوێ، ژۆر بە چاکی لەم نوێنەرەت وریابە، ئەو دڵسۆزی جەنابت نیە و جەنابت بە سەر ئەوان - تەتەراند - هەڵنابژێرێت، ئەو ئامانجی ئەوێ دەسەلات لە دەست دەرجی، من لێم پوونە لە گەڵیان بمان یان لە دژیان بمان هەر کۆژاوم، بەلام بپارم داوێ گیانی خۆم لە پێی خودادا بەخت بکەم، ئێستا لە دەورە ی بەغدا دابەزیوون، پاش ئەمە چاوەپێی کردن بۆچی چاکە، بەرژەوێندی و دەخوازی جەنابی سولتان - ناصر - بە خۆی و سوپاکە ی بە فریای موسلمانانەو بەچیت و دەربچیت، وای من لە خزمەتیدام، ئەگەر توانیمان پێی بگەین و پزگاری بکەین ئەمە باشترین شتە بۆ ئێمە و لە لای خەلیفەش دەبینە خێوی دەستی سپی، ئەگەر پێشی نەگەیشیتین تۆلە ی بۆ دەستێنینەو.^٢

٣- پڕۆژە ی (کامیل) بۆ رووبەرووبوونەوێ تەتار:

(کامیل) بۆ چوونیکی پوون و ئاشکرای هەبوو بۆ بەرەنگاربوونەوێ تەتار، ئەو پڕۆژە یی کە لە کاتی دیداری (مەملەیک ناصری ئەیوبی) لە دیمەشق خستە پوو بڕیتی بوو لە پڕۆژە یی بەلامار نەک پڕۆژە یی بەرگری:

١ المصدر نفسه ٤٨/٢.

٢ العلاقات الدولية ٥٠/٢.

- أ- (ناصر) دهیزانی دابهزینی هۆلاکۆ له دهورهی بهغدا و گه مارۆدانی گه ورهترین ئامانجی ته تاره کانه و دواى ئه وهى دهستان به سهرداگرت پوو له جزیره و شام ده که ن.
- ب- کامیل دواپاتی ده کرده وه که به پوو خانی بهغدا کوتایی به دهولهتی ئیسلامی دیت به هه موو نیشانه و واتاو مه مله که ت و ئیماره ته کانی وه.
- ج- له بهر ئه مه دهیه ویست له (بهغدا) دهست به جیبه جیکردنی پڕۆژه که ی بکات، داواى له (سولتان ناصر) کرد به خۆی و به سوپایه که یه وه که (کامیل) و سوپاکه شی له گه لدا ده بیئت به ره و به غد به پڕی بکه ویت له زاری عهزیای نه جاتدا، چونکه مملانی ئی گه ل ته تار له بهغدا یه کلا ده کریته وه.
- د- له قسه کانی (کامیل) وه باوه پوون به سهرکه و تن له لوتکه دایه، ئه گه ر به فریای خه لیفه ش نه که ون و پێیان ده رباز نه بی، ئه و ده توانن تۆله ی بسیننه وه.
- س- کامیل (سولتان ناصر) له سه ر ئی تیکدانی بدرالدین لؤلوی حوکمرانی موصل و خیانه تی (زین الدین الحافظی) و هه زیری ئاگا دار کرده وه و تییگه یاند: که بدرالدین زیاد له پتویست دهستی له گه ل ته تاره کان تیکه ل کرده وه (زین الحافظی) نوینه ریشی به هه مان شیوه و پتیی گوت که ئه مانه تۆیان کرده وه به ئامانجی نان و بژێوی.^١
- بێگومان مه لیک کامیل یه کێک بوو له وه مه لیکه دانستانه ی به هۆی بۆچوون و پێشبینی راست و دروستیان له به رامبه ر هه لۆیسته کانی دوژمندا ئازایانه بیریان له به ره نگار بوونه وه کرده وه، قسه ی کامیل راست ده رچوو و ته تاره کان یه ک به یه ک ده ستیان به کوشتنی مه لیکه کان کردو جیا وازیان نه خسته نۆوان به رگری کاران و خۆ به دهسته وه ده رانیانه وه، ئه مه ئه و حه قیقه ته بوو پڕۆژگار سه لماندی.^٢
- ب- وه لاهی (سولتان ناصر) له به رامبه ر پڕۆژه که ی مه لیک کامیل:
- پاش ئه وه (سولتان ناصر) به ته واهه تی گوتییستی گو فتاره کانی (مه لیک کامیل) بوو و له هه لۆیسته کانی حا لئ بوو یه کسه ر کار به ده ستانی ده وله ته که ی کۆ کرده وه و سه باره ت به م مه سه له یه پاوێژی پیکردن، پای زۆرینه پێشوازی له پڕۆژه که ی کردو پێیان چاک بوو بخریته بواری جیبه جیکردنه وه، به لām (زین الحافظی و صالح نورالدین ی کوپی مجاهد و مه لیک ئه شره فی کوپی منصور ی حوکم پکێپی (حمص)) له بهر ئه وه له گه ل ته تار پیککه و تپوون له دژی پڕۆژه که وه ستانه وه.

١ الاغلاق الخطيرة لابن رشد، نقلا عن العلاقات الدولية ٥١/٢.

٢ العلاقات الدولية في عصر الحروب الصليبية ٥٢/٢.

(زین الحافظی) بە (سولتان ناصر)ی گوت: ھەركات ھەوالی دەرچوونت بگات (ھۆلاکۆ) یەكسەر بەلگەت پێ دەگریت و پەلاماری مەملەكەت دەدا، بەرزەوھندی وا دەخوای، بە قسە (كامیل) نەكەیت و عوزری بۆ بێنیتەو.

لێرەدا سولتان بۆی نەبوو لە پای زۆرینە دەرچی، بەلام لە کۆبوونەوێکە ھاتە دەرەو و دەستی لە قۆلی کامیل ھەلێناو لە کۆشکی (دار السعادة) دانیشتاند و ھەلامی بە نەری دایەو،^١ دەرەنجام لە کۆبوونەوێکە (سولتان ناصر)دا دەرکەوت کە پشتیوانانی تەتار ھەتا لە نیو دەستوپۆوەکانی سولتانیشدا وەکو حیزبێک بونیان ھەبوو، بەلام کە مینە بوون و ھەست و نەستی زۆرینە خەلک لە دژی تەتار بوو و مەیلی بەلای بەرەنگاریبوونەو دابوو و گۆیی لەو نەبوو دەرەنجام چ دەبی، (سولتان ناصر) گۆیی بۆ کامیل شل کرد بەلام پڕۆژەکی پەسند نەکرد، کاتێک (كامیل) پڕۆژەکی خۆی بۆ دەرچوون بەرەو بەغدا خستەپوو، ھەموو ئامادەبووان جگە لە حیزبەکی سەر بەر تەتار پشتگیری پڕۆژەکیان کرد، ئەو حیزبە زۆر پوو ھەلماڵاوانە دژایەتی خۆیان خستەپوو، ھەرچی (مەلیک ناصر)یشە جگە لە وەلامە نەشیاوەکی و پەتکردنەو پڕۆژە بویرانەکی کامیل، داوای لە کامیل کرد کە لە لایەن خۆیەو نوینەریک بنیڕیتە لای (ھۆلاکۆ) و تگای بۆ بکا!، (كامیل)یش ئاوا وەلامی دایەو: سەبارەت بە کاروباری دینەکەم ھاتوومەتە لات، بە کاروباری دنیا قەرەبووم بۆ دەکەیتەو؟ ناصر گوتی: ھەركات ھێرشیان بۆ ھینای سوپات بە ھاوارەو دەنێرم، کامیل گوتی: ئەو کاتە ھاوارم پێ ناگا و ھیچ سوودم پێ ناگەیتەت،^٢ (مەلیک کامیل) بەو پەپێ جۆرئەت و شەھامەتەو ویستی جیھاد و بەرەنگاری خۆی بە ھەر نرخێک لەسەری بکەوێت بخاتەپوو و ئامادەیی خۆی بۆ سەرکەوتن یان بۆ شەھادەتی سەربەرزانە دەرپێی، بەلام (مەلیک ناصر) ھەلویستی بەزیوانە و ترسنۆکانە دەرپێی و خۆی بەبێ ھێزو دەستەپاچەنیشانداو نەیتوانی ھەنگاویکی بویرانە ھەلێنی و بپاریکی سەرکەوتوانە و واژوو بکات کە پێ بە پێستی پتووستیەکانی ئەو ساتە وەختە ھەستیارە بی، (مەلیک کامیل) تا ئەو کاتە ھەوالی پوو خانە بەغدا پێگەیش تە ھەر لە دیمەشق مابوو، لە پێگای (حەلەب) ھەو بەرەو ولاتەکی گەپایەو، لە پێگا (ابن شداد) تووشی بوو، پێی گوت: سەبارەت بە نیازی ھاتنت بۆ لای مەلیک ناصر پێکات - و پایەكەت ھەق بوو - بەلام

١ الاغلاق الخطيرة لابن رشد، نقلا عن العلاقات الدولية ٥٢/٢.

٢ العلاقات الدولية ٥٢/٢.

سه بارهت به گه پانه وهت نه تېنکاوه، ده لټی نیازی مصرت هه یه؟ (مه لیک کامیل) گوته: له تېکچوونی دلی مه لیک ناصر ترساوم، ټینجا (ابن شداد) هانی دده که ژن و منداله کانی له (میا فارقین) دهریکات و چهند جېگړیک له وی له جیتی خوی دابنیت و خویشی به مه بهستی گېرپانه وهی عزم و ټیراده بۆ نیو دل و دهروونی بۆ لای مه لیک ناصر بگه پېته وه.

له ماوهی ئەم چهند قسانه ی نښان کامیل و ابن شداد بۆمان دهرده که وی: کامیل وهکو دوا ویستگه ی پوویه پوویه ووه له به رامبه ر ته تاردا بیري له چوونه مصر کردوته وه، به لام له حالیکدا ناصر زوری پتویست به ئه وه و نه بادا توپهش بییت ئەم کاره ی نه کردو نه چوو، وهک دهرده که وی (ابن شداد) له بارودوخی گشتی ئاگاداره، دهیزانی (هریمی جزیره) بۆی دهرچووه و دهستی لی شوراوه بۆیه شه به کامیل ده لټی: خاووخیزانته له (میا فارقین) به دهرنی، ده شیرانی ناصر به زیوه و پتویست به وه دهکات که سانیکي وهکو کامیل عزم و ټیراده ی ههستی نه وه.^۱

هـ پروو خانی (میا فارقین) و شه هیدبوونی (کامیل):

پاش دهست به سهرداگرنتی (ههولین) و دهرویه ری له لایه نه مغوله وه، هولاکو فرمانی به هه ریه که له فرمانده کانی خوی (یه شموت و ئیلکانتیان و سونتای) کرد به ره و (میا فارقین) پېشپه وی بکه، کاتیک گه یشتنه سهر سنوور نوینه ریکی خویان بۆ لای (مه لیک کامیلی نه یوبی) ی هوکمپانی نارد و داوایان لیکرد به خوشی خویان خۆبه دهسته وه بدهن. نه گه ر سهر پېچیش بکه نه هوا بهر په لاماری کوشتن و پوخاندن و له نیوچوون ده که ون، (مه لیک کامیل) به هوکمی نه وه به خیانهت و په یمان شکیني و بی به لټینی (مه غول) ئاشنابوو بۆیه به توندی داواکه یانی پهرت کرده وه و به م شیوه یه وه لای دانه وه:

من به قسه ی ههنگویناوی ته فره ناخۆم، له سوپای مه غولیش ناترسم، تا بژیم شمشیر ده وه شینم.^۲

له نه نجامی ئەم وه لامه پاشکاوه ی (مه لیک کامیل) دا، میرانی مه غول به یه کدهنگی بریاراندا لیکرا په لاماری (میا فارقین) بدهن و به زه برو زهنگ له ژیر دهستی هوکمپانه کانی دهریینن، هاوکات له گه ل نه مه دا (مه لیک کامیل) خوی و هیزه کانی ئاماده ی به رهنکاربوونه وهی په لاماره که کرد، پېشپه کی چوه نیو دانیش توانی شاره وه و دل و دهروونی خۆشکردن و گیانی مه عنه وی له جهسته دا گه شانده وه و به لټینی پیدان هه رچی زیو زیو و

۱ جهاد المالیک ص: ۵۳.

۲ جهاد المالیک، ص: ۵۳.

پارە و دەغلۆدان و ئازوخەیی لەنتۆ خەژنەکاندا هەبە و پەسمەندەیی کردووە لە پێناوی بەرگریکردنی شارەکهیان بەسەریاندا دابەش دەکا، هەموو دانیشتوانی شار بەلێتیناندا بە قەسەیی بکەن و خۆیان بۆ جیهاد و بەرەنگاربوونەوهی مەغۆل ئامادە بکەن کە هەرپەشەیی کوشت و بپرو پوخاندنی خۆیان و شارەکهیان دەکات، موسڵمانانی (میافارقین) توانیان خۆپاگرانە بەرەنگاری هێرشەکه ببە و قارەمانی خۆیان بەسەلمێتن،^١ ئەم شارە تێکۆشەرە خۆی پاگرت و بەرەنگاربوونەوهیەکی توندوتیژی تیدا ئەنجام درا، (مەلیک کامیل محمد) ئازایەتیەکی کەم وێنەیی نیشانداد بەردەوام دانیشتوانی لەسەر جیهاد و خۆپاگری و سەقامگیری هان دەدا، گەمارۆی سەر (میافارقین) درێژەیی کێشا، دەبوابە ئیمارەتە ئیسلامیە هاوسیەکانی بە هاواریەوه چووبانایە، بەلام ئەمە نکرا، نە چەك و چۆل، نە خواردەمەنی، نە دەرمان، هیچیان پێی نەگەشت، پاست و دروست سەرائی موسڵمانانی ئیمرو بە هەمان شێوەی میرە کۆنەمانمان چۆن پێزیان لە هێزە خۆسەپێنە جیهانگیرەکی یەکەم - تەتار - گرت، ئەوانیش پێزیان لە سیستەمی تازەیی نۆدەولەتی گرت و چاویان لە پاست لەنتۆچوون و کوشت و بپرو برسیتی خوشک و براو باوک و پۆلە و دایک و خەم و کەسەکانی خۆیان دەقوچێتن، لە واقعیدا من سەرم لە پاست پەرچەکرداری نەتەوهکان دەسوپم، نەتەوهکان لە کوێن و چیان بە دەستە؟

- نەتەوهکان ئازاد نین و ویست و بپارەکانیان لە دەست حکومەتەکانیان دایە و ئەوان تەنها گەردنکەچی حکومەتن.

- لێرەولەوێی ولاتان کار لەسەر (شۆڕینی مۆخ) ی پۆلەیی نەتەوهکان دەکرێت، حوکمپران و وزیرو زاناکانیان بەردەوام دەیانەوێت قەناعەت بە خەلک بکەن کە ئەوان سیاسەتیکی باش و حەکیمانە لە ئیدارەیی دەولەتەکهیاندا پەیرەو دەکەن.

هەر کەسێک زانیان و وتارەکانیان و بەلگەکانیان قەناعەتی پێی نەکەن، ئەوا دەبێ شمشیر قەناعەتی پێی پەیدا بکات، بە پاستی نەتەوهکان باریان بە زەبروزەنگ و زۆلم و زۆر خۆسەپێنی حوکمگیرەکانیان گرتووە.^٢

- مەغۆلەکان بە بەشداری چەند تیپە سەربازێکی (ئەرمینی و مەسیحی شەرقی) ئابڵۆقەیی سەر شاری (میافارقین) یان توند کرد، موسڵمانانی نۆو شار مەردانە بەرپەرچیان

١ جامع التواریخ، نقلا عن جهاد الممالیک ص: ٧٥.

٢ قصة التتار ص: ١٧٨.

دانه و خوځيان پراگرت، پاش تپه پښی نه و هه مو ماوه دوو دريژه مه غوله کان نه يانتوانی بچنه نښو شاره وه، له نښو سوپای نه يوبيدا دوو شوپه سوارۍ نازاو به جهره زه هه بوونو سهری دوژمنيان سوپرماندبوو و داخيان به جهرگه و نابوونو له هه شوپنښک سهریان دهرېنایه سهرکوتيان دهرکردن، نه و قاره مانو نيشانه شکينانه به شپرو تيره کانيان زياننکی گورچوبريان له سوپای مه غول دا، (هولاکو) زانی سوپاکه ی له پاست چوونه نښو شاره وه دهسته پاچه پاره ستاوه بڼه به ناچارۍ له دواي (ميرقه تو) ی نارد به خوۍ و به سوپاکه يه وه به هانای بڼی، نه ویش به خوۍ و به سوپاکه يه وه خوۍ گه ياندنی، له و قولوه گيرسايه وه که سوپاکه ی (نيلکياتيان) ی لی مؤل ببوو، به حوکمی نه و نابلو قه دريژخايه نه ی له لایه نه مه غوله کانه وه له سهر شار دانرابوو، پښو پوځی له نښو شاردا کوتايی هات، برسيتی بالی به سهر هه موو دانیشتوندا کيشا، نه خوځشی بڼوونووه، شوره کان به هوی به رديبارانی توندی مه نجه نيکه کان داپوخان، ژوربه ی ژوری دانیشتون له نښو چو.

— به هوی نه و گمارو دريژخايه نه برسيتی له نښو شاردا پوويده، له سالی ٦٥٨ ک/ ١٢٦٠ز دوايه مين سهنه گری به رهنکاری (جزیره) گيرا، سوپای ته تار چووه نښو (ميا فارقین) هوه ته ماشايان کرد هه موو دانیشتون جگه له (٧٠) که سی نیوه زیندوی نیوه مردو که س نه ماوه هه مووی مردوه، (مه ليک کامیلی نه يوبی) يان دهستگير کرد، (هولاکو) به وپه پي توندوتیژی په فتاری له گه ل ده نواندو فرمانی کرد پارچه پارچه ی بکه ن.

دهستبه جی دهستيان به جپبه جيکردنی فرمانه که کرد، کوت کوت گوشتيان له جهسته ی ده پي، هه ر جاره ش کوته گوشتيکیان بڼو دم ده برد، تا مرد له سهر نه م کاره به رده وام بوون، پاشان سهریان له جهسته کرده وه به سهر سهره پميکیان دا کردو به ولاتدا ده يانگيپرا، نه مه له سالی ٦٥٧ ک/ ١٢٥٩ز يدا پوويده،^٢ ژوريان گيپرا تا گه يانديانه ديمه شق، ئينجا به سهر (باب الفراديس) دهر وازه ی باخچه کانه وه هه لئانواسی، دانیشتونای ديمه شق به پيژه وه دايانه زاندو ناشتيان، مه غوله کان داخ له دلانه شاری (ميا فارقین) يان به ته واره تی داپماندو که سيشيان به زیندویي تیدا نه هیشته وه، نه م په فتاره دپندانه يان به لگه ی نه و هه موو پښو داخ و مراقه يانه که به هوی به رهنکاریوونه وه شيرانه که ی مه ليک (کامیل) دانیشتونای نه و شاره) له دل و دهر ونياندا په نگی خواردبووه، موقاوه مه و به رخدانی مه ليک

١ جهاد الممالیک ص: ٧٦.

٢ المصدر نفسه ص: ٧٦.

٣ المصدر نفسه ص: ٧٦.

كاميل جگە لەو زەرەر زياننیکى زۆر زەوەندى مادى و مۆبى پى گە ياندن، و پىرەى ئەمەش حەيەى پەلامارە دېرەندە و تۆقینە رەکانیشى بردن، چونکە بەرخودانى كاميل بوو بە دروشم و مەشخەلى ئىرادەى بەگژداچوونەوێ تەرەکان، خۆیشى بە ھۆى شىۋازى مەرگىەو بوو بە پىشەنگو نمونەى قوربانيدان و شەھادەت.^١

حکومەتەکەى مەلىك کامىلى ئەيۋبى دەسەلاتى بەسەر باکوورى خۆرئاۋاي عىراق و باکوورى خۆرەلاتى سورىا و خۆرەلاتى تورکيادا ھەبوو، - کە ھەر ھەمووى بەر کوردستانى گەرە دەکەوئ - شارى (مىيافارقين) دەکەوئتە خۆرەلاتى تورکيا و بارى خۆرئاۋاي دەرياچەى (وان)، کە واتە سوپاي کامىلى ئەيۋبى و پىرەى ئەوێ دەسەلاتى خۆى بەسەر خۆرەلاتى تورکيادا کيشابوو، بە ھەمان شىۋەش حوکمى لە ناوچەى (جزيرە) ش دەگىرا - کە ناوچەى بە دەکەوئتە نۆوان دوو پووبارى (دېجلە و فورات).^٢

٦- ماردین:

ھۆلاک پاش بەجىگە ياندن و تەواکردنى ئەرکەکانى سوپاکەى لە (مىيافارقين)، فەرمانى بە ھىزەکانى کرد بەرەو شارى ماردین بە پى بکەن، ماردین قەلا و شورەى بەرزو دامەزراوى ھەبوون، مەغۇلەکان بە بىننى سەرسام بىوون، لەبەر ئەمە سەرکردەکانيان پەنايان بۆ دابونەريتى پيشدايان بردو نوێنەرى تايبەتى خۆيان بە کۆمەلک ھەپەشە و گوپەشە بۆ لای (مەلىك سعید)ى حوکمرانى بە پیکرد، بەلام (مەلىك سعید نجم الدين ئىلغازى ئورتوقى) گەردنکەچى داواکارى و فەرمانەکانيان نەبوو و گوتى: من بە نیاز بووم بىمە خزمەت مەلىك و فەرمانبەردارى خۆمى پى پابگەيەنم، بەلام تەماشام کرد بە ئىنتان بە خەلکانى تر داو پاش ئەوێ بە تەواوەتى لە باوەشى پەيمان و بە ئىنە کانتاندا ئاراميان گرت کوشنتان، کە واتە من ئىستا باوەرتان پى ناکەم، لە خودا بەزىاد بى قەلا پەرە لە ئازوخە و خواردەمەنى و چەك و چۆل و تەقەمەنى و پياوانى تورک و قارەمانانى کوردیش خۆيان بۆ بەرەنگاربوونەو ئەمامدە کردووە.^٣

ئىنجا بە توندى ئابلقەى (ماردين)يان دا، لەو ماوەىدا ھۆلاک تۋانى دەست بەسەر (ئامەدو) ھەپان و پەھاو سروج و ژمارەىەكى زۆر لە شار و قەلا و شورەکانى (جزيرە) دا بگريت، لىرەو ھۆلاک بىرارى دا جارک لە ماردین گەپى تا بە تەواوەتى حیسابى خۆى

١ العلاقات الدولية ٥٤/٢.

٢ جامع التواريخ، نقلا عن جهاد المماليك ص: ٧٧.

٣ الاغلاق الخطيرة ٥٦٦/٣، ٦٧٨، جهاد المماليك ص: ٨٤.

له گه ل شام ده پېښتته وه، به خوی و سوپا که یه وه له فوړات په پړه وه و به ره و (حه له ب) به پښکه وت و له مانگی محرم ی ۶۵۸ ک/ ۱۲۵۹ ز داگیری کرد، دووباره بایدایه وه بۆ ماردین و گه ماروی له سر دانایه وه، له ماوه ی گه مارۆ که دا نه خوشیه کی کوشنده له نښو شاردا بللو بۆوه، له نه نجامدا (مه لیک سعید) و خه لکټکی ژوری دانیشتون سهریان نایه وه و مردن، (مه لیک مظفر) ی کورپی (مه لیک سعید) جیگه ی بابی گرته وه، و توویژی ناشتی له نښان (مه لیک مظفر) و (هولاکو) دهستی پټکردو دهره نجام صولحیان کرد، هولاکو یه کټک له میره گه وره کانی مه غولی به ناوی (کژهدای) به سیفته تی نوینه بۆ ماردین نارد، (کژهدای) موسلمان بوونی خوی له سر دهستی (مه لیک مظفر) پاگه یاند، (مه لیک مظفر) خوشکیکی خوی ل ماره کردو کردی به زاوی خوی، پاش نه مه و له مانگی په مه زانی هه مان سالدا (مه لیک مظفر) به دهستی دیاریه وه سهردانی هولاکو ی کرد، هولاکو به گهرمی پېشوازی لیکردو پړزی لیناو له گه لی کټبټوه، هولاکو پړوی له (مه لیک مظفر) کردو گوتی: هه والی هه لاتنی حوکمرانی (موصل) م به ره و مصر پېگه یشتوه، من ده زانم نه و له ژیر کاریگهری هاوه ل و کاربه دهسته کانیدا نه م کاره ی کردوه، توش له و هاوه ل و کاربه دهستانه ت گه پښ که له گه ل خوت هیان و بۆ لای من، چونکه من باوه رپان پی ناکه م و ده ترسیم له منت هه لبر یوین و له ولاتی خوت به دهرنښ و به ره و مصرت به رن، هه رکات هاتمه ماردین با له گه ل من بېنه وه،^۱ (مه لیک مظفر) گوپړایه لی نواندو ئینجا به ره و ماردین گه پایه وه، هیشتا له پښگادا بو و نه گه یشتبوه جی، هولاکو به دوایدا نارد دووباره بگه پټته وه لای، به ترسو خوفه وه هاته وه، کاتیک پښکه وه دانیشن، هولاکو گوتی: هاوپښکانت پښان پاگه یاندم که تو په یوه نښه کی ژیریه ژیرت له گه ل حوکمرانی مصردا هه یه، چاک وایه که سیکی منت له گه ل بیت و نه یه لی مه یلت به لای نه واندا بجولی، ئینجا میریکی خوی به ناوی (أحمد به غا) بۆ نه م کاره دیاری کردو له گه ل (مه لیک مظفر) به ره و ماردینی نارد وه، نه مه پاش نه وه ی هولاکو شاره کانی (نه سیبین و خاپور) و ناوچه یه کی زور که له فراوانیدا گالته ی پی نه ده کراو له (دیاربه کر) وه به ره و (نامه د) ئینجا تا (میافارقین) دریز بۆوه خسته سر حوکومه ته که ی (مه لیک مظفر)، هه روه ها چهند شارو شوینیکی تریشی وه کو (قهرقیسا) که تازه له ناوچه ی جزیره له لایه ن مه غوله کانه وه داگیرکرا یون به هه مان شیوه خرانه سر ده وله ته که ی (مه لیک مظفر) به جوریک مه غوله کان هیزکیان له ناوچه که دا به مه بهستی پاسه وانیکردنی

پێگاوێکێکێکان بە جێ هێشتبوو،^١ هاوکات لە گەڵ ئەمەدا هۆلاکۆ فەرمانی بە (مەلیک مەظفر) کرد بۆرەکانی قەلای ماردین بپوختنی، هەر کە (مەلیک مەظفر) سەربازگەی هۆلاکۆی بە جێ هێشت، هۆلاکۆ لە گەردنی کاربە دەستانی مەلیک سعیدی داو کوشتنی، ئەمانە (٧٠) میری گەورە ی شاری ماردین بوون، هیچ تاوانێکی وایان نەبوو شایانی ئەم سزایە بن، بە لکو هۆلاکۆ ویستی بەم کارە ی بە لایکی (مەلیک مەظفر) بپێت،^٢ بەم شێوە یە ماردین بوو بە بە شێک لە ویلایەتەکانی مەغۆل، حوکمراوەکانی بە فەرمان و پیراری سەرکردەکانی مەغۆل حوکمیان دەگیرا و بە تەواوەتی پابەندی هێڵ گەشتیە سیاسی و سەربازەکانی ئەوان بوون، سەرۆت و سامان و کۆمەکی سەربازیان پێشکەش دەکردن و پارەیان بە ناوی ئەوانە وە دەردەکرد و وتاریان بە ناوی ئەوانە وە دەخوێندنە وە، مەغۆلەکان توانیان ئامانجی خۆیان بپێکن و (نیمارەتی ماردین) بخەنە ژێر پکێفی حوکمی خۆیانە وە و لە وێشە وە دەست بە سەر (دیاربەکر) دا بگرن و بیکەنە مەلەبەندی بۆ پێکخستنی هێرشەکانیان بۆ سەر بەشی ولاتی خۆراوای ئیسلامی.^٣

دووهم: سولتان (ناصر) لە نیوان بەرەنگاریبوونە وە و خۆبەدەستە وەداندا:

دوابەداوای پووختانی بەغدا (مەلیک ناصر یوسفی ئەیوبی) ی حوکمرانی حەلەب و دیمەشق — کە بە گەورەترین میری نیو میرانی بنەمالە ی ئەیوبی دادەنرا لە ولاتی شامدا — فەرمانبەرداری خۆی بۆ هۆلاکۆ ساغ کردە وە وەلامی داواکاریەکانی دایە وە، یە کسەر وە فدیکی بە سەرۆکایەتی (مەلیک عبدالعزیز) ی کورپی بە دەستی پێ دیاریە وە بۆ لای هۆلاکۆ بە پێکرد، کاتی ک (عەزیز) گەیشته نیو سەربازگەی هۆلاکۆ دیاریەکانی دەستی — کە نیشانە ی دۆستی و گوێزپارە ی دەگەین — پێشکەش کرد، (عەزیز) بە ناوی باوکیە وە داوای لە هۆلاکۆ کرد لە پێناوی ستاندنە وە ی خاکی ولاتی مصر لە دەست مەمالیک هێزێکی بە هاوارە وە بۆ بە پێ بکات.^٤

١- وەلامی (هۆلاکۆ) بۆ (مەلیک ناصر):

بە بۆچوونی هۆلاکۆ (مەلیک ناصر) بە کەسیکی سەرپێچیکار و یاخی دێتە هەژمار، چونکە بە دەم بانگەوازی چوو و بە خودی خۆی سەردانی نەکردووە، ئە و وەفدە ی ناردوویەتی

١ المصدر نفسه ص: ٨٤.

٢ المصدر نفسه ص: ٨٤.

٣ المصدر نفسه ص: ٨٤.

٤ السلوك ، نقلا عن جهاد المالک ص: ٦٩.

له گه ل پایه ی مه زنی نه و نایه ته وه، له بهر نه مه وه لای داواکاریه که ی نه دایه وه، نه مجاره به په سمی داوا ی لیکرد به خۆی و (۲۰) هه زار سواره وه بێته بهرده می و سویندی گوپرایه لی و فرمانبهرداری بۆ بخوات، (مه لیک عه زین) وه فده که ی به پێ کرده وه و نامه یه کی پێدا ناردن و پری کردبوو له هه پشه و گوپه شه و باسی شیوازه کانی سزادان و کوشتن و پوخاندن و وێرانکردنی مه غولانه ی تیدا کردبوو،^۱ نه مه له و نامه دا هاتوه: (با (مه لیک ناصر) حوکمگێری حه له ب بزانی، ئێمه به شمشیری بپنده ی خودای بالاده ست به غدامان گرت، سواره کانیان کوشت، کۆشک و ته لاره کانیان پوخاند، دانیشتوانه که یمان دیل کرد، هه روه کو خودای بالاده ست له قورئانه پیرۆزه که یدا ده فه رموویت: ﴿قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَاجَ أَهْلِهَا آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ (النمل: ۳۴)، خه لیفه که یمان له بهر ده می خۆمان دانیشان، پرسیری چه ند شتیکیان لیکرد درۆی له گه ل کردین، پاشان په شیمان بۆوه، په شیمان بوونه وه که ی دادی نه دا، خه زنه ی گرانبه های په سمه نه کردبوون، خاوه ن نه فستیکی نزم بوو، سه روه ت و سامانی له سه ر یه ک دانابوو، گوپی به کۆکردنه وه ی پیاوان نه دابوو، به باشی ناوی ده هیترا و پیزی زۆری ئی ده گیرا، ئێمه له به رامبه ر تیرو ته واویدا په نا به خودا ده گرین:

إِذَا تَمَّ أَمْرٌ دَنَا نَقْصُهُ	تَوَقَّ زَوَالًا إِذَا قِيلَ تَمَّ
إِذَا كُنْتَ فِي نِعْمَةٍ فَارْعَهَا	فَإِنَّ الْمَعَاصِيَ تُزِيلُ النِّعَمَ
وَكَمْ مِنْ فَتَى بَاتٍ فِي نِعْمَةٍ	فَلَمْ يَدْرِ بِالمَوْتِ حَتَّى هَجَمَ

هه ر چاوت به نامه که م که وت، خیرا به خۆت و پیاوانت و سامانت و سوارانت وه دێیه ژیر به یداخی گوپرایه لی شاهه نشای پووی زه مین، له شه پی چه پاله ده دریی، له خیروبیری سوودمه ند ده بیت، هه روه کو خودای بالاده ست ده فه رموویت: ﴿وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (۲۱) ﴿وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى﴾ ﴿ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوَّلَى﴾ (النجم: ۳۹-۴۱). نوینه ره کانمان لای خۆت گل مه ده وه و دوايان مه خه، وه کو جاری پێشو مه که و خیرا به پێیان بکه وه، ﴿فَإِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيعُ بِإِحْسَنٍ﴾، هه ولمان پێگه یشتوه که بازرگانانی شام و خه لکانی تریش به خۆیان و ژن و مندالیانه به ره و (کاروانسه رای)^۲ هه لاتوون، نه گه ر بچه نیو چیاوه به سه ریاندا ده پوخینین، نه گه ر بچه نیو زه ویه وه زه ویه که یان به سه ردا پۆده چینین.^۳

۱ جهاد الممالیک ص: ۶۹.

۲ ته تار به مصریان ده گوت کاروانسه رای.

۳ السلوک ۱/ ۵۰۶.

أین النجاة ولا مناص لهارب ولی البسیطان الثرى والماء
 ذلت لهیبتنا الأسود وأصبحت فی قبضتی الأمراء والوزراء^١
 ئەمه به‌شیك بوو له‌و جهنگه سارده (ده‌روونی) یه‌ی ته‌تاره‌كان له‌ به‌رامبه‌ر دوژمنه‌كانیاندا
 به‌کاریان ده‌هینا.

٢- هاواریه‌ستنی (ناصر) له‌ (مه‌مالیک):

(مه‌لیک ناصر) داواکه‌ی هۆلاکۆی په‌ت کرده‌وه و نامه‌یه‌کی پر له‌ جنیوی بۆ به‌پێکده‌وه و
 سیاسه‌تی خۆی سه‌رتاپا له‌ به‌رامبه‌ر مه‌غۆلدا هه‌لگیراپه‌وه، کاتیك هه‌والی په‌پنه‌وه‌ی
 مه‌غۆله‌کانی له‌ پوواری فوراته‌وه پێ گه‌یشت، هه‌ستا نوینه‌ریکی خۆی به‌ ناوی (کمال الدین
 کوپی عه‌دیم) بۆ لای (مه‌مالیک)ی مصر ناردو له‌ دژی ئه‌و هێرشه‌ی که‌ خه‌ریکه‌ خۆ به‌ شامدا
 ده‌کات داوای به‌ هاواره‌وه‌چوونی لێک‌ده‌بون، ئەم هه‌لوێسته بوێرانه‌ی (مه‌لیک ناصر) وای له‌
 (هۆلاکۆ) کرد بێر له‌ دۆپانی سیاسه‌ته‌ توندوتیژه‌که‌ی بکاته‌وه‌که‌ له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌ودا
 نواندووێه‌تی و وای لێ کردووه‌ خۆ باوێته‌ نێو کۆشی مه‌مالیکی مصره‌وه، بیری کرده‌وه
 قه‌ره‌بووی هه‌له‌که‌ی بکاته‌وه، یه‌کسه‌ر هێزێکی خۆی به‌ هاواری (مه‌لیک ناصر) بۆ دیمه‌شق
 به‌پێک‌ده‌، به‌لام ئەم کاره‌ی هه‌چ سوودیکی هۆلاکۆی لێ نه‌که‌وته‌وه، به‌لکو فیکره‌ی ناشته‌وایی
 له‌ نێوان (مه‌مالیک) و (ئه‌یوبیان)دا به‌هێزتر کرد.

(مقریزی) ده‌لێ: کاتیك هه‌والی گه‌یشتنی هێزه‌ مه‌غۆله‌که‌ بۆ پشتیوانی (مه‌لیک ناصر)
 گه‌یشته‌ (مه‌لیک قطن)ی سولتانی مه‌مالیک، خه‌یرا (قطن) نامه‌یه‌کی بۆ (ناصر) ناردو
 نووسیبوو: که‌ سوێند به‌ خودا ده‌خوا کێبه‌رکیی سه‌لته‌نه‌تی له‌گه‌ڵ ناکات، له‌ به‌رامبه‌ری
 پاناوه‌ستی، ئه‌و ته‌نها جیگرێکی ناصره‌ له‌ مصر و نامه‌که‌ی به‌م شیوه‌یه‌ کۆتایی پێ
 هه‌ینابوو: ئه‌گه‌ر هه‌لتبژاردم - به‌سه‌ر هۆلاکۆدا - خزمه‌ت ده‌که‌م، به‌ خۆم و هه‌موو
 سوپاکه‌مه‌وه دیمه‌ ده‌وه‌رت و به‌ هاوارته‌وه دیم، ئه‌گه‌ر له‌ منیش دُنیا نیت و متمانم پێ
 ناکه‌ی هێزه‌ سه‌ربازیه‌کانم به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی که‌سیک ده‌نێرمه‌ لات که‌ بۆ خۆت دیاری
 بکه‌ی.^٢

٣- روخانی (حه‌له‌ب):

شاری حه‌له‌ب یه‌که‌مین شاری وڵاتی شام بوو پووبه‌پووی گه‌رده‌لولی مه‌غۆلی بۆوه، هۆلاکۆ
 فه‌رمانی به‌ هێزه‌کانی کرد له‌ پوواری فورات بپه‌پنه‌وه و هێرش بکه‌نه‌ سه‌ر وڵاتی شام، ئەم

١ المصدر نفسه ٥٠٦/١.

٢ جهاد المالک ص: ٧٠.

هه واته گه یشته هه له ب، نه و کاته (مه لیک معظم تورانشا) به جیگرایه تی (مه لیک ناصر) حوکمی ده گێپرا، له ترسان قه ره با لقی که وته نیو شاری هه له بو خه لک به سه رسامی چاوه پێی کاره سات بوون، پێش گه یشتنی هێزه کانیا ن بۆ هه له ب وه کو نه ریتی هه می شه بیان، هۆلا کۆ به نوینه ری خۆیدا حوکمپانی شاری ناگادار کرده وه به لام (مه لیک معظم نه یوبی) به م شێوه یه وه لامي دایه وه: ئیتمه جگه له شمشیر هه یج شتیکی ترمان نیه بۆ ئیوه،^۱ ئینجا ده وری هه له بی گرتو به با شترین شێوانی سه ریازی نه و کاته به هوی شوره و دیواره به رزو مه حکه مه کانیه وه و قه لا دامه زراوه که یه وه و دانانی ده زگای به رگری نه و کاته خۆیا ن بۆ پووبه پووبوونه وه ی هێر شه که ئاماده کرد،^۲ نه مه و له ۱۰ قوریانی ۶۵۷ ک/ نۆقه مبه ری ۱۲۵۹ ز مه غۆله کان به ره و هه له ب پێشپه ویان کرد، له گوندیک به ناوی (سلمیه) دابه زین، ئینجا به ره و دوو گوندی (حیلان) و (حاری) – که سه ر به هه له ب بوون – داکشان، پاشان فیرقه یه کیان به ره و هه له ب به پێکرد، سواره ی موسلمانان که له ژماره یه کی نۆی په شه خه لک پێکهاتبوو بۆیا ن ده رچوون له سه ر لوتکه کانه وه به سه ر مه غۆله کانیا ندا ده پوانی، هه ره موویان سواری و لاخه کانیا ن ببوون و چاوه پێی سوپای هه له بیان ده کرد، کاتیک موسلمانان کان بۆیا ن ده رکه وت سوپا که یان زۆره به ره و شار پێشینه وه، ئینجا (مه لیک معظم تورانشا) فه رمانی به سه ر سوپا که ی و هێزه کانی دا داخۆیا ن له نیو هه له بدا دابه زین و له شار نه چنه ده ره وه.^۳ له پۆزی دووه مدا هێزه کانی مه غۆل به ره و هه له ب به پێکه و تن، کاتیک گه یشتنه خواره وه ی چیا که، هێزیک سیپای موسلمانان بۆیا ن دابه زی، که مه غۆله کان بینیا ن به فره توفیل تا له شاریان دوورخه نه وه به ره و دواوه گه پانه وه، ماوه یه کی باشی نه و پۆزه هێزه که ی هه له ب به دوا یان که وت، ئینجا سوپا که ی مه غۆل نه و هێزانه شیا ن که خۆیا ن له بۆسه دا دامه زرا ندبوو لیا ن گه پانه وه، موسلمانان کان پرتا و به ره و شار گه پانه وه، دوژمنیش به دوا یان ده که وئ و هه لیا ن ده نی، ژماره یه کی نۆر له سه ربازان و خه لکی عه وامی موسلمان کورژان، مه غۆله کان تا کۆتایی نه و پۆزه به ده وری هه له بدا هه لسوپان و شه پیا ن کرد، ئینجا به جیا ن هێشت و پاش نه مه به صولحی نه مان چوونه نئوی.^۴

۱ المختصر فی اخبار البشر ۲/۳، جهاد المالیک ص: ۸۹.

۲ النجوم الزاهرة ۲/۳، جهاد المالیک ص: ۸۹.

۳ جهاد المالیک ص: ۸۹.

۴ النجوم الزاهرة ۷/۷۵-۷۷، جهاد المالیک ص: ۹۰.

١- خۆبەدەستە و دەانی ناچاری:

لە ٢ صفر ٦٥٨ ک/ینایر ١٢٦٠زیدا مەغۆلەکان بۆ جاریکی تر پەلاماری حەلەبیان دایەو، ئەمجارە پێگا و شوینی ئابلقەدانیان بەم شیوەیە گرتەبەر: خەندەکیکی بازنەبیان بە بەرزی بالای پیاویک و پانایی (٤) باسک بە دەورەدا کێشا، ئینجا (٢٠) مەنجەنیقیان بەرەوپوو دامەزاراندو دەستیان بە بەربارانکردنی شوری شارو کونکردنی کرد، لە هەموو لایەکەو هێرش کرا، ئەمەو لە ژێر ئەم بۆردومانە سەختەو هێرشە بەردەوامانەدا لە ٩ صفر ٦٥٨ ک/ینایر ١٢٦٠زیدا بە ناچاری خۆیان بە دەستەویدا، هەرکە دەستیان بەسەردا گرت پەیمانیان شکاندو بە غەدرو خیانت خەلکیکی زۆریان ئی کوشتنو ژن و منداڵیکی زۆریان ئی گرتو مالهەکانیان ئی تالان و بڕۆ کردن، ئینجا بۆ ماوەی (٥) پۆژی تەواو بەربوونە وێزە ی شارو دانیشتوانەکی و خراپەییکی زۆرو زەوەندیان ئەنجام داو پێگاویان و کوچەو کۆلانەکان لە تەرمی کوژدان پڕ بیوون، گوتراو: زیاتر لە (١٠٠) هەزار ژن و منداڵ لە حەلەبدا دیلکراو، کەسێک لە دانیشتوانی ئەو شارە بە ساغی دەرنەچوو، جگە لەو کەسانە ی پەنایان بۆ ئەو مالانە بردبێت، (مالی شهاب الدین کوپی بازید، مالی علم الدین ی قیصر الموصلی، خانەقای زین الدین صوفی، کەنێسی جولەکان) گوتراو: بەهۆی ئەم شوینانەو زیاتر لە (٥٠) هەزار کەس لە کوژدان پزگار بوو.

ب- پوختانی شۆرەو قەلاو مزگەوتەکانی شار:

(مەلیک معظم تورانشا) بە خۆی و ژمارەییکی زۆری دانیشتوانی شار پەنایان بۆ قەلا برد، ماوەی مانگیک بە بەردەوامی گەمارۆی لەسەر توند کراو تەنگاو کران، بەهۆی خیانتە ی خەلکانیکی نێو سوپاکە ی (مەلیک معظم تورانشا)، مەغۆلەکان توانیان کاری گەمارۆدان قەلا درێژە پێ بدەن و بە خالە لاوازهکانی سوپا ئاشنا بن و جەنگاوەرانی نێو قەلا تووشی پۆکەوتن ببن و بالانسی هیمەتیان دابەزیت، بەلێ خیانتە ی نێوخۆ کاری خۆی کردو لەگەڵ ئەو شدا قەلا قایم بوو بەلام مەغۆلەکان بەهۆی ئەمەو توانیان بە ئاسانی دەستی بەسەردا بگرن، پاش ئەمە هۆلاکو چوو نێو قەلاو، یەکسەر قەلاو شۆرەو مزگەوتەکانی پوختاندو باخ و بیستانەکانی سوتاندن و ناداری بەسەر پاداری ئەو شارەو نەهیشت و شوینەکانی کۆکردنەو، شاری حەلەب پێش هاتنی هۆلاکو بە قەشەنگترین شاری ولاتی شام حیساب دەکرا، بەلام هۆلاکو کارەساتیکی بەسەردا هینا، کە کەس دوا ی ئەمە بەقای نەدەکرد شار

بووبیّت، (مەلیك معظم تورانشا) له قەڵا هاته دەرەوه - به قسەى (مقریزی) بیّت - به‌هۆی ته‌مه‌نى زۆره‌وه هۆلاکۆ به‌دپه‌فتارى له‌گه‌ڵ نه‌نواند،^١ به‌ دوور نازانریّت (مەلیك معظم تورانشا) له‌ ماوه‌ی گه‌مارۆی قەڵادا به‌ خه‌ستى بریندار بووبیّت، یان تووشى نه‌خۆشیه‌كى كوشنده‌ بووبیّت، یان به‌ به‌لگه‌ی ئەوه كه خودی (مقریزی) ده‌لى دواى چه‌ند پۆژێك (مەلیك معظم تورانشا) مردوه، ئەوا هۆلاکۆ به‌ نه‌ینى كوشتیى.^٢

ج - پاداشته‌كانى هۆلاکۆ بۆ هاوپه‌یمانه‌ نه‌سپانیه‌كانى:

هه‌ر كه هۆلاکۆ ده‌ستى به‌ سه‌ر سه‌ر هه‌لبدا گرت نه‌یویست ئەم هه‌له‌ی به‌بێ پاداشته‌دانه‌وه‌ی جوته‌ هاوپه‌یمانه‌ نه‌سپانیه‌كانى (هه‌یسومى مه‌لیكى یه‌كه‌مى ئه‌رمینیای بچوك و بوهمه‌ندى شه‌شه‌مى میرى ئەنتاكیای خاچه‌رست) ی له‌ ده‌ست ده‌رچیت، ئەم دوو نه‌سپانیه‌ بۆ سه‌رگرتنى هیژشوپه‌لاماره‌كانى مه‌غۆل بۆ سه‌ر ولاتانى ئیسلام یارمه‌تى هۆلاکۆیان دابوو، به‌شێكى له‌ مالى تالانى پێشكه‌ش به‌ (مه‌لیكى ئه‌رمینیا) كردو هه‌موو ئەو ناوچه‌ و كۆشك و ته‌لارانه‌شى پێدانه‌وه‌ كه‌ پێشدا موسلمانانى هه‌لب لێیان زه‌وت كرده‌بون، به‌ هه‌مان شیوه‌ی (هه‌یسوم) هه‌موو ئەو خاك و زه‌وى و زارانه‌ی موسلمانان له‌ ئیماره‌تى ئەنتاكیه‌یان زه‌وتكردبون، هۆلاکۆ ته‌سلىمى (بوهمه‌ند)ى مه‌لیكى ئەو هه‌ریمه‌ی كردنه‌وه، (هه‌یسوم) له‌ كاتى داگیركردنى هه‌لبدا شادومانى خۆى به‌ سولتاندى (مژگه‌وتى گه‌وره‌ی هه‌لب) ده‌ربڕی و به‌ ده‌ستى خۆى ئاگرى تى به‌ردا.^٣

به‌م جوړه‌ شارى هه‌لب به‌ ده‌ستى مه‌غۆل پوخا، ئەوه‌ی میرانى خاچه‌رست و ئەباتیره‌ی بێزه‌نتى نه‌یانتوانى جێبه‌جێ بکه‌ن، هۆلاکۆ توانى جێبه‌جێ بکات، یه‌كێك له‌ قەڵا هه‌ره‌ مه‌زنه‌ ئیسلامیه‌كانى داپوخاند، ئەم شاره‌ كه‌ جوانترین شارى ولاتى شام بوو، وێران كرا، هۆلاکۆ حوكمپرانێكى سه‌ر به‌ خۆى له‌ سه‌ر دامه‌زراند.^٤

پوخانى شارى هه‌لب - كه‌ تا دوینی مه‌له‌بەندى جموجۆله‌ جیهادیه‌كانى دژی خاچه‌رستان بوو -، كاریگه‌رى له‌ سه‌ر دل و ده‌روونی موسلمانان دانا و تووشى ترس و تۆقانو دله‌پاوکی هاتن، زۆر له‌ میره‌ موسلمانه‌كان خۆیان گه‌یاند هه‌لب و به‌ مه‌به‌ستى خۆ به‌ ده‌سته‌وه‌دان و دانى به‌ لێنى گوێپایه‌لى سه‌ردانى هۆلاکۆیان كرد، (مه‌لیك ئەشره‌ف موسای

١ السلوك، نقلا عن جهاد المالک ص: ٩١.

٢ السلوك، نقلا عن جهاد المالک ص: ٩١.

٣ تاریخ الدولة المغولية في ایران ص: ١٤١، عبدالسلام فه‌مى.

٤ جهاد المالک ص: ٩٢.

ئەبۇبە (حەمەس) - كە لە لاين (مەلىك نەسر) ھەو لىخراپو - لە نىو
ئەو مەرانە دەبىنرا، ھۆلاكو كوردە ھەو بە ھۆكەرانی (حەمەس) و لە لاين خۆيە ھەو لە سەرى تاپو
كردو كوردى بە مالى خۆي و نەو ھەو نەتىجەكانى.

كاتىك پاسەوانانى شارى (ھارم) پايانگە ياند كە جگە لە سەركردەى پاسەوانانى ھەلەب
تەسلىمى كەسى تر نابن، ھۆلاكو ئەمەى بە سوکايتى پىكردى خۆي و پاىە و مەقامى
ھىساب كردو - پاش داگىر كوردى - ھەرمانى كۆكۆز كوردى ھەموو دانىشتوانەكەى و دىل كوردى
ژن و مندالەكانىيانى دەر كردو پاش ئەوانىش دەستى بە كوشتنى ھەموو پياوانى پاسەوانى
(ھارم) كرد.^١

٤- دىمەشق:

دوابە دواى پوخانى ھەلەب، ھۆلاكو چەند نوینەرىكى خۆي بە ئەماننامە ھەكەو بەرەو
شارى (دىمەشق) ناردن، نوینەرەكان لە شەوى دوو شەممەى ١٠ صفر ٦٥٨ ك/فەبرەير ١٢٦٠ز
يدا گەيشتن، ئەماننامەكە - كە بانگەشەى خۆبەدەستەو ھەدانى شارى تىدا كرابو لە بەرامبەر
چەپالەدانىان - دواى ئەنجامدانى نوێژى نۆو پۆ بەسەر خەلكى شاردا خۆيتراپەو.^٢
- ھەلۆستى (بىبرىسى بىندقدارى):

لەم كاتە تەنگە تاویدەدا ژمارە ھەك لە گەورە پياوانى دىمەشق، لە سەرووى ھەمووشیانەو
(زىن الدىن ھافىزى) بە پاساوى دوورخستەو ھەى دىمەشق و دانىشتوانەكەى لەو پوخانو
كوشت و برەى بەسەر ھەلەب و دانىشتوانەكەىدا ھاتووە ئاماژەيان بە خۆبەدەستەو ھەدانو
خۆسازاندن لەگەڵ مەغۇل و گوێراپەللى كوردنى ھۆلاكو كرد، بەلام دانىشتوانى دىمەشق
پشتگىرى پىوتىستان لەم پاىە نەكردو بەلكو ژمارە ھەك گەورە پياو^٣ لە سەروو ھەمووشیانەو
(ركن الدىن بىبرىس) بەرپەرچيان داىەو ھەو (ركن الدىن) بەسەر (زىن الدىن)دا شىراندى و گوتى:
ئۆو بوونە ھۆكارى لەنىوچوونى موسلمانان.

پى دەچى (مەلىك نەسر) یش لەسەر راوبۆچوونى (زىن الدىن ھافىزى) بوبى، بۆيە ھەندىك
پياوى بىبرىس كە سەر بە تايەفەى (مەمالىكى بەھرى) بوون، ھەوليان دا (مەلىك نەسر)
بكۆژن و ھۆكەرانى ترى ھىمەت بەرزو قسەپۆيشتووى لەجى دانىن و بتوانى خەلك بۆ جىھادى
پى خودا كۆبكاتەو ھەو لە گۆرەپانەكانى جەنگو جىھادو بەرگرى كردن لە ئىسلامو

١ المصدر نفسه ص: ٩٢.

٢ المصدر نفسه ص: ٩٣.

٣ المصدر نفسه ص: ٩٤.

موسلمانان و بهرپرچدانه وهی هیڅی دوزمنکاری مه غولدا سه رکردایه تیان بکات، به لام (بیرس) (دیمه شق) ی به جی هیشتو به خوی و تاقمیک له تایه فی مه مالیکی به حری به ره و غه ززه به پیکه وت، له لایه ن میری غه ززه وه به جوانترین شیواز پیشوازی لیکرا، (بیرس) نوینه ریکی خوی بۆ لای (سولتان مظفر قطن) ناردو داوای ناشتبوونه وه و ئه مانی لیکردبوو، (قطن) یش له پاستی خویرا ناشته وایی له گه ل کردو چهند به لیتنیکي پيدا، پاش ئه مه بیرس به ره و مصر پوښته وه و چوه وه نیو دهسته ی سه رکردایه تیه که ی (قطن)، له مه ولا (بیرس) بوو به یه کیک له و گه وړه پشستیانانای (قطن) که نه خشی جهنگی (عین جالوت) یان دارپشت و سه رکردایه تی سوپای ئیسلامیان کردو ئه و سه رکه وتنه مه زنه یان تو مارکرد که هه رچی خه ون و خه یالاتی مه غول هه بیوو ته فروتونای کرد.^١

ب - خویه دهسته وه دانی (دیمه شق) :

له و کاته دژواره دا که دیمه شق شینی بۆ ده گتپر دا (مه لیک ناصر) و تاقمیک له ده ستوپوه نده کانی (دیمه شق) یان به جی هیشتو به ره و غه ززه پوښتن، کۆمه لیک گه وړه و پیاو ماقولی دیمه شق به خویان و ده ست و دیاری به نرخ و کلیله ی ده روازه کانی شاره وه چوونه خزمه ت هولاکو و گوپرایه لی و گه ردنکه چی خویان بۆ خسته پوو و شاریان ته سلیم کرد، هولاکو فه رمانی به (کیتوبؤقا) ی سه رکرده کرد به ره و دیمه شق بجیت و دانیشتوانه که ی تاقی بکاته وه، دانیشتوان پیشوازیان لیکردو داویان لیکرد چه پاله یان بدات، ئینجا نوینه ره کانی خویان بۆ لای باره گای هولاکو ناردن، به م شیوازه مه غوله کان به بی گه مارودان و کوشتار چوونه نیو دیمه شقه وه، هولاکو تاقمه یه کی خوی کرده حوکمرانی شارو (٣) که سی ئه ویشی دیاریکردن و کردنی به چاوساغ و یاریده ده ری پیاو ه کانی خوی.^٢ به لام قه لای دیمه شق له مه غول یاخی بوو، ئه وانه ی له وی خویان دامه زراندبوو ته سلیم بوونیان په تکرده وه، له م کاته دا (مه لیک ئه شره ف) ی حوکمرانی (حمص) به خوی و به فه رمان نامه یه کی (هولاکو) وه گه یشته دیمه شق، به پی ئه و فه رمان نامه یه (مه لیک ئه شره ف) پوستی جیگری سه لته نه تی دیمه شق و هه موو ولاتی شامی پیدراوه، ئالقه ی ئابلوقه ی سه ر قه لا توند کرا، بۆردومانی مه نجه نیقه کان گه رمی کرد، هه ندیک شوینی قه لا به بۆردومانه که داړوخان، خه لکی نیو قه لا داوای ئه مانیان کرد، مه غوله کان چوونه نیویه وه و هه رچی خه زینه ی دیارو حه شار دراو هه بوو تالانیان کرد، زۆر شوینی قه لاکه یان پماندن و ژماره یه کی

١ جهاد الممالیک ص: ٩٥.

٢ جامع التواریخ ٢/٣٠٧-٣٠٨، نقلا عن جهاد الممالیک ص: ٩٦.

نۆر بورجیان لی پوخاندن، هه رچی چهك و ئامرازی جهنگی تئیدا دانرابوو وردو خاشیان کردن^۱.

ج - خۆبه دهسته وه دانی (حه ما) :

سه بارهت به شاری (حه ما)، (مهلیك منصورى دووه م) ی حوكمپانی چووبوو ده ره وه ی شار تا له گه ل (مهلیك ناصر) خۆی ساز بکات، کاتیک خه لکی شار داگیرکرانی حه له بیان پیگه یشت و مهلیکیش دیار نه بوو، کۆبوونه وه و نوینه ریکی خۆیان بۆ لای هۆلاکۆ به پیکردو داوای نواندنی سۆزو به زه بیان لیکردو شاریان به دهسته وه داو ئه ویش ئه مانى پیدان، چهند کاربه دهستیکى خۆی به سه ره وه کردنه حوكمپان، سه بارهت به قه لاکه ی (حه ما) ش، به حوکمی بلابوونه وه ی ئه و کاره ساته ی به سه ر حه له ب و دانیشتوانه که ی و قه لاکه یدا هیترابوو، زیاد له مه ش (مهلیك منصور) یش هه لاتبوو، ئه مانه وایان له سه ره رشتیکاره که ی کرد به په له قه لاکه به دهسته وه بدات^۲، پاش دهست به سه رداگیرانی (حه له ب و دیمه شق و حه ما) و هه ریمه هاوسیکانیان له لایه ن مهغوله کانه وه، دهست به سه رداگرتنی ته وای شاره کانی تری شام بوو به بابته ی پۆژ، هه ر کاتیک سه رکرده ی مهغولی شاریکى دهستیشان کردبایه به ئاسانی داگیر ده کرا، دیاره هه موو ئه مانه له لایه که وه به هۆکاری هه موو ئه و کاره ساته سامناک و تۆقینه ره درپدانه ی له لایه ن مهغوله وه به سه ر شام و دانیشتوانه که یدا هیتراره له لایه کی تریشه وه به هۆکاری ئه و هه موو دووبه ره کی و ناکوکیانه ی له نیتوان میرانی دهوله تی نه یوبیدا به رپابوو.

له و کاته دا هۆلاکۆ به خاتری به شداری کردن له کۆنگره ی هه لئزاردنی خانى نوئی مهغول له حه له ب ده رچوو و به ره و مه پاغه گه پایه وه، پێش ئه وه ی بپوا کاری ته واکردنی زه و تکردنی ولاتی شامی به (کیتوبقا) ی سه رکرده ی سپارد، ئه ویش داوای چهند هه فته یه کی که م ئه م کاره ی ته واکرد،^۳ پێشدا پوو ی په لاماره که ی له (نابلوس) کرد، دانیشتوانه که ی هه ولێاندا به رپه رچی بده نه وه به لām ژماره یه کی نۆریان لی کوژان، ئینجا لافاوی هێرشه که به ره و گۆشه و که ناره کانی تری شام پۆی، تا گه یشته ده وریه ری (غه زه) و (به یته جبریل) و (صلت) و (به علبه گ) و (بانیا س) و شوینی تریش، هه موو ئه و شوینانه یان داگیرکردن، دانیشتوانه که یان کوشتن، به گوێره ی توانا ژن و مندالیا ن له گه ل خۆیان په پێچه ک دان، ئینجا

۱ دول الاسلام للذمبي، نقلا عن جهاد الممالیک ص: ۹۷.

۲ المختصر ۲۰۱/۳، جهاد الممالیک ص: ۹۷.

۳ جهاد الممالیک ص: ۹۷.

به ره و دیمه شق گه پانه وه و به و تالان و بپۆیه ی گرتبوویان دهستی دهسه لاتی خۆیان پێ درێژتر کرد.^۱

ت - هه ئۆیستی نه سڕانیان له شام:

دهت به سه رداگرنتی شام له لایه ن مه غۆله کانه وه زۆر به خراپی به سه ر موسلماناندا شکایه وه و زیانیکی گه وری پێگه یاندن، پێش هه موو شتیك به په له دهستیان به پوخاندنی قه لاو شوره کانی حه له بو دیمه شق و حمص و حه ماو به غلبه گو بانیا سو ته واری شارو مه لبه نده کانی تر کرد، به م په فتاره یان ئامانجیکیان پێکا که تا ئه و کاته خاچه رسته داگیرکه ره کانی پێش ئه وان نه یان توانی بوو ببپێکن.^۲

مه غۆله کان له سه ره تای هیرش و په لاماره کانیان بۆ سه ر خۆره لاتی نزیک هه واداری خۆیان بۆ په گه زی مه سیحی نه ستوپێ نیشاند، پێش به پێکردنی سوپاکه: (مه نکۆخان) وه سیټ بۆ (هۆلاکۆ) ی برای ده کات که له بپیارو کاروباره کانیاندا پاویژ به (دوقوزخاتوون) ی هاوسه ری بکات، (دوقوزخاتوون) به په گه ز مه سیحی نسطوری بوو، پێ ده چی ئه مه ی گوتمان باشتی ر به لگه ی ده ستمان بێ بۆ سه لماندنی ئه م پاستیه، (دوقوزخاتوون) هه میشه له که ژاوه که ی هۆلاکۆدا بوو و پێکه وه سواره ده بوون و ده پۆیشتن، ئه و کاری له سه ر میژده که ی کرد تا مه سیحیه شه رقیه کان له ده وری مه غۆل کۆبکاته وه، وه ک زانراوه نسطوریه کان له نیۆ مه غۆله کاندایه که یه کجار زۆن، بوو تا کار به وه گه یشت خۆیان گه یانده ئاستی سه رکردایه تی کردنی سوپاکه ی مه غۆل، (کیتوبوقا) ی سه رسوپای هۆلاکۆ له په گه زی نایمانی نسطوری بوو، که واته شتیکی ئاسایی و سروشتی بوو که ئه م نسطوریانه برایه تی له گه ل تا قمه ئه رمینییه کان و یه عقوبیه کان و تایه فه کانی تری مه سیحیدا بکه ن و، که به ژماره بونیان له گه وه شاره کانی شام یه کجار زۆر بوو.^۳ ئه م یه کگرتنه سه ری کێشا بۆ ئه وه په گه زی مه سیحی له ئاستی سه رکردایه تی کردنی سوپا به شداری خۆ پرکێشکردنی نیۆ شاره کان بکات، کاتیك هۆلاکۆ به خۆی و سوپاکه یه وه خۆی به نیۆ شاری حه له بدا کرد، هه یسومی یه که می مه لیکی ئه رمینیایا بوه یه ندی شه شه می میری ئه نتاکیه ی زاوی هه یسومی هاوپی بوون، هه روه ک چۆن دیمه شقی پایته ختی خیلایه تی ئه مه ری دوا ی تێپه ری (۶) سه ده بۆ یه که مجار (۳) سه رکرده ی مه سیحی له خۆدا بینن: (کیتوبوقا و

۱ اخبار البشر ۲/۲۰۱، جهاد العماليك ص: ۹۸.

۲ المغول للمعینی ص: ۲۴۸.

۳ المصدر نفسه ص: ۲۸۴.

هه‌یسوم و بوهیمه‌ند) به که‌ژاوه‌ی وڵاخه‌کانیانه‌وه شه‌قلیان به‌ نیتۆقه‌دی شه‌قامه‌کانی شاری دیمه‌شقا لێده‌دا.^١

له‌ راستیدا داگیرکردنی وڵاتی شام له‌ لایه‌ن مه‌غۆله‌وه‌ سروشتیکی خاچه‌رستانه‌ی به‌خۆوه‌ نیشان ده‌دا، ده‌لێن کاتیك هۆلاکۆ وڵاتی جزیره‌ی داگیرکرد (جاشلیقی ئه‌رمه‌نی) هاته‌لای و به‌ره‌کاتی پێ به‌خشی، کاتیك هه‌یسومی یه‌که‌م بوو به‌ مه‌لیکی ئه‌رمینیای بچووک په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ مه‌غۆلدا هه‌بوو و به‌ ناوی ئه‌وانه‌وه‌ به‌ ناوی بوهیمه‌ندی شه‌شه‌می میری (ئه‌نتاکیه‌ی) خاچه‌رستی زاویه‌وه‌ قسه‌ی ده‌کردن و بریاری ده‌دان، بۆیه‌ ئا ئه‌م هێرشه‌ی سه‌ر شام سیفه‌تی هێرشیکێ دووقۆلی خاچه‌رستی ئه‌رمینی - مه‌غۆلی خسته‌پوو.^٢

واقیعه‌ن هه‌ره‌سی (٣) شاره‌ گه‌وره‌که‌ (به‌غدا و حه‌له‌ب و دیمه‌شق) به‌ ده‌ستی مه‌غۆل کاره‌ساتیکی دلته‌زین بوو و جیهانی ئیسلامی ئه‌و کاتی هه‌ژاند، هه‌ره‌سی دیمه‌شق به‌ ده‌ستی مه‌غۆل سه‌ری کێشا بۆ ئه‌وه‌ مه‌سیحیه‌کان هه‌لگه‌پانه‌وه‌ و لووت به‌رزى خۆیان ئاشکرا بکه‌ن و به‌ بۆنه‌ی ئه‌و کاره‌سات و موسیبه‌ته‌ی به‌سه‌ر موسلماناندا هاتووه‌ شادی بگێپن، (کیتۆبۆقا)ی سه‌رکرده‌ی مه‌غۆلی دۆستایه‌تی مه‌سیحیه‌کانی ده‌کرد و به‌رده‌وام هاموشۆی که‌نیه‌سه‌ر ده‌کردن، هه‌ندیک له‌ مه‌سیحیه‌کان چووبوونه‌ لای هۆلاکۆ فه‌رمانیکیان له‌ لا هێنابوو و تێیدا فه‌رمان به‌ کاربه‌ده‌ستانی ده‌کات که‌ گرنگی به‌ مه‌سیحیه‌کان و کاروباره‌کانیان ده‌ن، دواى ئه‌مه‌ مه‌سیحیه‌کان ده‌چوونه‌ هه‌ر شارێکه‌وه‌ فه‌رمانه‌که‌یان به‌ ده‌سته‌وه‌ ده‌گرت و خاچه‌کانیان به‌رز ده‌کرده‌وه‌ و هوتافیان بۆ به‌رزبوونه‌وه‌ و سه‌رکه‌وتنی دینه‌که‌یان و شکستی ئیسلام ده‌کێشا، مه‌یان به‌ به‌رگی موسلمانان و ده‌رگای مزگه‌وته‌کانیاندا هه‌لده‌په‌ژاند، به‌ تۆبزی خاچیان به‌ دوکانداره‌ موسلمانانه‌کان هه‌لده‌واسی، هه‌ر که‌سیک به‌ قسه‌ی نه‌کردبانا به‌ سوکایه‌تیان پێ ده‌کرد و بۆ خۆیان بۆیان هه‌لده‌واسی، له‌ نێو شه‌قام و کوچه‌ و کۆلانه‌کاندا ده‌سوپانه‌وه‌ و خاچه‌کانیان به‌رز ده‌کردنه‌وه‌ و به‌ ناقوسه‌کانیان ده‌کێشا و زه‌نگیان بۆ (که‌نیه‌سه‌ر) لێ ده‌دا، یه‌کێک له‌وان هه‌ر به‌ پۆیشتنه‌وه‌ و تارى ده‌خوینده‌وه‌ و دینی مه‌سیحی به‌ گه‌وره‌ داده‌نا و په‌خنه‌ی له‌ (دینی ئیسلام) ده‌گرت، به‌هۆی به‌رده‌وام بوونی ئه‌م جۆره‌ مه‌سیره‌انه‌ و سوکایه‌تی کردن به‌ دینی په‌یروزی ئیسلام موسلمانان توپه‌به‌بوون و به‌خۆ به‌ قازی و شاهیدحاله‌کانیانه‌وه‌ به‌ره‌و قه‌لا سه‌رکه‌وتن و سه‌ردانی جیگری

١ المصدر نفسه ص: ٢٤٨.

٢ المصدر نفسه ص: ٢٤٢.

هولاکویان کرد، به لام وه لامی سکالاکی نه دانه وه به لیدان و سوکایه تی پیکردن له قه لایان وه دهرنان، جیگری هولاکو بایه خی زوری به نه سرپانیه کان دده او سهردانی که نیسه کانی دهرکردن و پیزی پیای هه موو مه زه به جیاجیاکانی (مه سیحی) به یه کسانى ده گرتن، له به رامبه ر نه مه دا موسلمانان جوشان و خروشانیان تیکه وت ده ستیان به توله سهندنه وهی موقه ده ساته کانیان کرده وه هه ستان ناگریان له که نیسه ی مریم بهرداو به شیک له که نیسه ی یه عقوبیه کانیان پوخاند.^۱

ده کریت بلتین نه م یه کگرتنه ی نښان هیزه کانی مه غول و هیزه کانی مه سیحی شهرقی - که زه وتکرانی ولاتی شام و پوخانی قه لاو شوره کانی و ده ست دریزکرانی سهر موسلمانان و موقه ده ساته کاتی نه و ولاته ی لیکه وت وه - یه کیک بوو له و هولاکاره کاریگه رانه ی هانی موسلمانانی نښو خاکی مصری دا به خویان را بگه و هه موو هیزو پیزی خویان یه ک بخه و پاشان نه فیرعامی جیهادی نیسلا می موقه دده س له به رامبه ر مه غول و هاوپه یمانه کانی رابگه یه نن و سه رکه وتنه مه زن و یه کلاکه ره وه که ی جهنگی (عین جالوت) به ده ست بیئن.^۲

هه کوتایی هاتنی سولتانی ناصری نه یوبی:

(مه لیک ناصر) واقعی و پمابوو و دهسته پاچه وه ستابوو و پاوپوچوونیکى بویرانه ی به رامبه ر پووداو و کاره ساته کان دهرنه ده بری، کاتیک سهر بازو مه مالیکه کانی نه م حاله یان پیوه بینى، بریاریاندا به کوشتن بى یان به گرتن بى له پوستی سه لته نه تی لابه رن و (مه لیک ظاهر غازي کوپى عه زینى) برأى - که جوامیریکى بویر بوو - له جیبى داننن،^۳ (مه لیک ناصر) هه والى پیلانه که ی پیگه یشت، شه و سه ر یازگه ی به جى هیشت و به سه ر قه لای دیمه شقى داداو مه مالیکى ناصرى و پشتیوانه کانیان که (مه لیک ظاهر غازي) یان له گه ل بوو به ره و غه ززه هه لاتن،^۴ نه م پیلانه سه رنه گرتووه به هوی پووداو یه ک له سه ر یه که کانی ولاتى شام ده نکیکى وای نه دایه وه جیگه ی باس بیت، ته تار هه دایان نه دده او له سه ر په لاماره کانیان به رده وام بوون، (مه لیک نه شره فى کوپى موجهید) به ناشکرایى په یوه ندى پیوه کردن، نه وانیش حوکمرانى (حمص) و ده ورو به ره که یان بو گتیرایه وه، (مه لیک سعید کوپى

۱ جهاد المالیک ص: ۱۰۲، البدایة والنهاية ۳۹۸/۱۷.

۲ جهاد المالیک ص: ۱۰۲.

۳ السلوک للمقرئى ۵۱۲/۱، جهاد المالیک ص: ۷۴.

۴ العلاقات الدولية فی عصر الحروب الصليبية ۷۴/۲.

عبدالعزیز)یش، پاش پزگارکرانی لە زیندانی (بیرە) لە لایەن ھۆلاکۆوە، پەییوەندی پێوە کردن، ھۆلاکۆش ھوکمرانی ھەریمی (بانیا)ی بۆ گێراپاھە و قەلای (صیبیە)شی داپەوہ.^١

(مەلیک ناصر) بپاریدا بەرەو باشور واتە ولاتی مصر بکشی، لە پێگادا سوپاکە ی سەری ئی شیواو پەرت و بلۆ بوو، تەنھا خەڵکانێکی کەمی بە دەورەوہ مابوون، پێزو حورمەتی کەم ببۆوہ و ھەموو کەسێک بە چاوی تەماعوہ لێی دەگەرا، ئەو بە حیسابی خۆی کە بە خۆی و ئەو سوپایە ی لە گەلیدا بوو بپاریدا بوو لە دیمەشقوہ بەرەو مصر بچیت و لە گەل (مەلیک مظفر قطن) یە بگریت و بە یە کدەست بەرپەرچی تەتار بدەنەوہ، دیمەشقی بە جی ھیشت و سوپای تیدا نەھیشت، دانیشتوان لە سەر شوورە و دیوارەکان پاوہ ستابوون و جنتویان پێ دەدان و توکوو دوعیان ئی دەکردن و دەیانگوت: بۆ تەتارە کانتان بە جی ھیشتین، دەک خوا سەلامەتتان نەکات،^٢ (زین الحافظی) یش بۆ بەری دیمەشق پەریوہ و دەرگاکانی مალەوہ ی لە سەر خۆ داخستن، مەلیک ناصر بە دوایدا نارد بێتە لای و لە گەلی کۆبیتەوہ، بە لام بە قسە ی نەکرد و نەچوو بۆ لای، پاشان (الحافظی) گەرە پیاوانی دیمەشقی کۆکردنەوہ و قەناعەتی پیکردن دیمەشق تەسلیمی جیگرەکانی ھۆلاکۆ بکەن،^٣ ناصر پۆیشت و (منصور محمد) ی ھوکمرانی (حەما)شی لە گەل کەوت، گەیشتە (نابلوس) و ھیزکی پاسەوانی بە دەورەوہ دانا، کاتیک گەیشتە غەزە مەمالیکە ھەلاتوہەکانی پەییوەندیان پێوە کردەوہ و لە گەل (مەلیک ظاهر غازي) برای پێک ھاتەوہ، ھەر لە غەزە ھەوایی داگیرکرانی نابلوسی لە لایەن مەغۆلەوہ پێگەیشت، بەرەو (عەریش) پۆیشت، پەییامیکی بۆ (قطن) نارد و ھەوایی باروودۆخە کە ی تیگە یاندبوو و داوای لیکردبوو بە مەبەستی بەرپەرچدانەوہ ی پەلاماری تەتەرەکان لە گەلی کۆبیتەوہ، بە لام وەک دەرە کەوئ (قطن) وەلامیکی شیفا بەخشی بۆ ناصر بە پێ نەکردبیتەوہ، بۆیە ناصر گومانی خرابی لە سەر خەلکی مصر بۆ دروست بوو،^٤ کاتیک گەیشتە ناوچە ی (قطیە)، ترسا بچیتە ناو خاکی مصرەوہ و دەستگیر بکریت،^٥ بە لام

١ المصدر نفسه ٧٤/٢.

٢ المصدر نفسه ٧٤/٢.

٣ اخبار الايوبيين ابن العميد ص: ٥١، العلاقات الدولية ٧٤/٢.

٤ العلاقات الدولية ٧٥/٢. نقلًا عن تاريخ ابن خلدون.

٥ عقدة الجمان للميني ٧٥/٢، العلاقات الدولية ٧٥/٢.

گوتی کئ له هاوپیانی حەزی لێیه با بچئ، (مەلیک منصورى محمد) و سەربازەکانى چوونه مصر و (قطن) لەگەڵیدا کۆبۆوه و لیوایەکی سەربازى دایە و چوونه نێو قاھیرەوه.^۱

بەلام (مەلیک ناصر) واقى و پەمابوو و سەرى ئى شىوابوو و نەیدەزانى چ بکات؟ پوو له کوئ بکات؟ بیری کردەوه پوو له حىجاز بکات، ئینجا بەرهو لای (کەپک = ئەردەن) بەرپێکەوت، لەوئى خۆى مەلاسدانبەلام جێگیر نەبوو، سوار بوو و بە بیاباندا پۆیشت، لە لای مەندیک عەرەبى دەشتەکی و پەوهند خۆى پەنادا،^۲ یەکیک لە پاسەوانەکانى خۆى بە ناوى (حوسین تەورداری کوردی) بە پالەنرى تەماع یان وەرگرتنى پلەى بەرز لە لای تەتار، بەرهو لای یەکیک لە سەریەسوپاکانى تەتار پۆیشت – کە لە خوارووی ئەردەن و فەلەستین بلأوبوونهوه – و شوپینی حەوانەوهی (مەلیک ناصر) ی پى پراگەیانندن، تەتار پەلامارى ناوچەکەیان داو مەشرەتیکیان دەهاتە بەردەم، تەفروتونایان دەکردو خانوبەریان دەپوخاندن و گەورە و بچووکیان بە یەکەوه دەکوشتن، هێرشیان کردە سەر عەرەبە پەوهندەکانى ناوچەکە و خەلکیکی زۆریان ئى کوشتن و ژن و منداڵەکانیان بەتالان بردن و (مەلیک ناصر) یشیان قۆلبەست کردو لەگەل (ظاهر غازى) براى و (عزیز محمد کوپى یوسف) ی کوپى و (اسماعیلی کوپى شیرکۆ) بەرهو لای (کیبتوقا) یان پەپێچەک دان، (کیبتوقانویین) ی (ناصر) ی لە لای خۆى گیرنەکردو بەرهو لای هۆلاکۆى بەرپێکرد، (ناصر) بەخۆى و ئەوانەى لەگەڵیدا بوون لە لای هۆلاکۆ جێگیر بوون، مەرکە هەوالی دەرەنجامەکانى جەنگەکەى (عەین جالوت) بە هۆلاکۆ پراگەینرا – کە بە سەرکەوتنى موسلمانان و شکستى یەكجارەکی (تەتار) کۆتایى پێهاتبوو –، هۆلاکۆ ناصرى کوشت، ئینجا هاوپیکانیشیان کوشتن، جگە لە (عزیز محمد کوپى ناصر یوسف) – کە منداڵ بوو – کەسیان لە داخ و تۆلەى هۆلاکۆ دەرپاز نەبوون، (عزیز) تا مرد لە لای تەتار بوو.^۳

۱ المختصر ۲/۲۰۱، العلاقات الدولية ۲/۷۵.

۲ البداية والنهاية ۱۳/۲۳۳، العلاقات الدولية ۲/۷۵.

۳ العلاقات الدولية ۲/۷۶، شفاء القلوب ص: ۴۲۰.

باسی دووهم: پێشهکیهکانی جهنگی (عهین جالوت) و بهریکردنی ڕووداوهکان:

له نهجای زهوتکرانی ولاتی شام له لایه ن مهغۆل و هاوپهیمانهکانی: ترسو و تۆقانو دله پاوکی مه مو کون و قوزینهکانی نه و ولاتهی گرتوه، دانیشتوان به چاوی خۆیان پوخاندن و سوتاندن و کوشتوبپی به کۆمهلی دپدانهی مهغۆلهکانیان بینیبوو، زۆر ترسابوون و زراویان چووبوو، به ناچاری به رهو خاکی (مصر) مه لاتن و له سه رکردایه تیهکی لیوه شاره و کاربه جی و به جهربه زه دهگه پان خۆیان و مال و مندال و سهروهت و سامانیان له چهنگ چه په لۆکی هێرشه دپندهکانی مهغۆل بیاریزیت، سه رکردایه تیه که به هیرییت و کۆتایی به ناکۆکی و دووبه رهکیهکانیان بیئت و له ژیریه که تاکه بپارو هه لۆیستی بویرانه دا یه کیان خات و تاقم تاقمینه نه هیلت و هه مو لایه که له ژیریه که ئالادا پێکخاته وه و پاشانیش گیانی جیهاد و فیداکاری ئیسلامیان له دهروندا ببوژینیت و هه چیا ئاسا به پووی نه و په لاماره سامناکه هه لشاخین و تارمایی و پیرانکاری و کوشت و بپی نه و دپدانه له سه ر ئاسمانی جیهانی ئیسلامی بپه ویننه وه، له واقیعه دا هه مو شتی که له ولاتی مصر دا هه والی ده رکه و تنی هیزو ده سه لاتیکێ تازه ی پاده گه یاند.

یه کهم: داگیرکردنی (مصر) ئامانجیکێ ستراتیژی (مهغۆل) بوو:

هه ر که سێ که ته ماشایه کی ئاراسته ی هێلی هێرشهکانی ته تار بکات، به ته واهه تی بۆی پوون ده بیته وه که مصر له بهر نه م چه ند هۆکارانه ئامانجیکێ ستراتیژی مهغۆل بووه:

۱- سیاسه ته فراوانخوازه پوون و ئاشکراکی ته تار، نه وان هیشتا له داگیرکردنی ولاتیک نه ده بوونه وه نه خشه ی په لاماری ولاته که ی دوا ی نه ویان ده دا، (مصر) یش پاسته وخۆ به دوا ی (فه له ستین) دا ده هات.

۲- مانه وه ی مصر وه که تاکه ولاتیک به هیزی هه پشه ئامیز بۆ سه ر هیمنایه تی ته تار به ته نها له جیهانی ئیسلامیدا، جگه له قه لا خۆپاگره که ی مصر و زۆریه ی زۆری مه مله که ت و حکومه ت و شارو شوهر و قه لا ئیسلامیهکانی جیهانی ئیسلام له سه ر ده ستی پووخێنرابوون.

۳- گرنگ بوونی شوینی جوگرافی و ستراتیژی (مصر): له پاستیدا له ناوه پاستی جیهانی کۆندا چه قی به ستبوو و حوکی به سه ر پێگاویانه بازرگانیه جیهانیهکانی نه و کاتدا ده کرد.

۴- مصر ده روزه ی باکووری نه فریقیا به به داگیرکردنی نه وی ده رگا به ره و نه فریقیا ئاوه لا ده بیئت، چونکه له و کاته دا ولاتی (مه غریب) ی گه و ده - دوا ی پووخانی ده وله تی

(موحدین) — بڼ چنډ ده وله تڅپکه یه ک دابه ش بېو و توانای به رهنکار بونو وهی
نیمپراتوری ته مه غولی نه بوو.

۵- نه و هیزه مړیبه ی له مصر دا په نگی خوار دېو وه نه و وزه شارو هی له ولاته دا
په سمه نده کرابو، پاکیشانی هم مو نه و موسلمانان هی له بهر مه غول ه لاتیبون، هم مو
نه مانه وایان له مه غول کرد مصر به سرچاو هی ترسو دل په اوکیتی خوی ته ماشا بکات.

۶- زږوبونی پایه پاگره کانی جموجولی جیهادی سرکه وتوو: له (سهرکردایه تیه کی
تیکه یشتو و پیگه یشتو، غیره تی دینی، جه مېوونی هم مو نه و زاناو شهر عزانان هی له بهر
مه غول ه لاتیبون)، مه غوله کان ده ترسان نه م پایه پاگرانه پر وژه یه کی نیسلا می داپیژنو
جیهانی نیسلا می له ژیر چه په لوی داگیرکاری مه غول پرکار بکات.^۱

۷- هینانه دی ناره زوی داگیرکردنی جیهان به گشتی داویان ل ده کات ده وله تی
مه مالیکی مصر له نیو بهرن، له لایه کی تره وه برپاری داگیرکردنی مصر، برپاری کی
نیمپراتوری مه غول بوو که به شایه دی گوره پوایژکاره کانی له (قه واقویم) ی پایته ختی
مه غول ده ری کردبوو.

دووهم: (سیف الدین قطز) و هه نگاوه کانی بویه کگرتنه وهی ریزه کانی نیسلا می:

(سیف الدین قطز) به ته واهه تی بوی ده رکوت که مانه وهی ده وله ته لاهه کی په یوه سته
به تیپه پاندنی نه و تاقیکردنه وه قورسه که خوی له بهر رهنکار بونو وهی پر و سیه داگیرکاری
مه غولیدا ده نویتی بڼ سهر جیهانی نیسلا م، نیستاش له سهر سنووری ولاته کی نه و دا
پیکولی په لامار ده کن، ده رکی به وه کرد که پیویسته بیسه لمینی پیاوی قوناغی خویه تی و
پاله وانی گوره پانه و شایسته ی نه و متمانه یه که له لایه میرانی مه مالیکی مصر وه — دوی
لیخستنی (مه لیک منصور) — پی به خشر او وه بڼ پوستی مه لیکایه تی ه لېژیردراوه.^۲

(قطز) له پیناوی یه کرپیزی هیزه کانی نیسلا م له بهر امیر کیشه که دا نه م چنډ هه نگاوه ی

نان:

هه نگاوی یه که م: کږوبونه وه یه کی به میرو سهر کرده و زاناو پوایژکارانی مصر کرد،
ته وه ری باسه که یان له سهر سهر کردایه تی کردنی نه و هیزه سوپایه بوو که بهر به هیرشه کی
مه غول ده گریت، ده رهنجام ناماده بووان یه کده نگ بوون له سهر نه وه: (مه لیک منصور علی

۱ جهاد المالیک ص: ۱۰۶، ۱۰۵.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۰۷.

كوپى موعيز ئاييهك) ى كه م ته مهن كه سىكى لاوازه و تين و تواناى پوويه پوويونه وهى هه موو
 ئه و مه ترسيانهى نيه كه هه په شه له دهولهتى مه ماليكى مصر ده كه ن، له بهر ئه مه بهرپارياندا
 سولتاني منداڵ له پۆستى سه لته نه ت لابه رن،^١ (قطن) به ئاماده بووانى گوت: من ته نها به
 مه به ستى كوشتارى ته تار كۆبوونه وه م پى كر دوون، - نه ك ده ست به سه ردا گرتنى حكومه ت،
 ئه مه ش به بى هه بوونى مه ليكيكى به ده سه لات نابى، ئه گه ر پۆيشتي نه ده ره وه و ئه و
 دوژمه مان تىكشكاند، ئه و كاته با هه موو شتيك به ده ست ئىوه بى و، كى تان پى چاك بوو
 ئه و كه سه بكه نه مه ليك،^٢ (قطن) توانى خه لك له سه ر فكرهى جيهاد و به ره نگار بوونه وهى
 داگيركه ران كۆبكاته وه و له سه رووى ئه مه شه وه به پاشكاوى گوتى پاش كۆتايى هاتنى
 جه نگو و شكاندنى دوژمن كاروبار ده خاته وه به رده ستى خه لك و حه زيان به چاره ى كى هات با
 هه ليپۆيزن و بيكه نه سولتان، قسه كه ى به گشتى كر دو ديارى كردنى سولتاني ئاينه ده ى به هيچ
 تيره و تايه فيه كه وه نه به سته وه و تاييه تيشى نه كر دو به مه ماليكه وه.^٣

ميژووى ژيانى به لگه ى پاست و دروستى ئه و نيازه پاكه ى بوو كه گوتى: ئه و ئه و نه ده ى
 حه ز به سه ركه وتنى ئه م دينه و كوشتارى ته تار ده كات حه ز به ده سته كتى سه لته نه ت
 ناكات، خودا ى بالاده ست سه ركه وتنى ئوممه تى ئيسلامى له سه ر ده ستى ئه و تۆمار كر دو،
 خودا نه يكر دو وه به با و سه ركه وتنى ئوممه ت له سه ر ده ستى كه سانى دوو پوو و گه نه ده لكار
 تۆمار بكرىت، خودا ى به رز ده فه رمو وى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُصَلِّحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ (يونس: ٨١).
 (قطن) په حمه تى خوا ى لى بىت له م كۆبوونه وه يه دا كه زانا يان و سه ركردنه كانى كۆكر دنه وه به
 په چاو كردنى په وشت و به ها به رزه كان ده سته ردارى ئه و ئيراده و جۆش و خرۆشه ى هه ناوى و
 هۆكاره كانى سه ركه وتن و ديارى كردنى تيمى ياريد ه ده رو لابر دنى كه سانى نه شي او نه بوو، (ابن
 بنت الاعن) و هه زير- ى هه وادارى (شجرة الدر)- ى لابر دو (زين الدين يعقوب كوپى
 عبدالرفيع) ى- باوه پيچى كراوى خۆ- ى له جيگه دانا، سپارده كانى پاراستن و كاروباره كانى بۆ
 خه لكانى شي او گيژانه وه،- هه رچه نه ده (فارس الدين ئوكتا ى بچووكى صالحى)- ى سه رۆك
 سوپا له ته يافه ى مه ماليكى به حرى- ى نه يارى بوو به حوكمى ئه وه سه ركردنه يه كى
 لىوه شا وه و به توانا و پاستگرو ئه ميندار بوو له سه ر پۆسته كه ى خۆ هيشته وه و بايه خى

١ المصدر نفسه ص: ١٠٥.

٢ قصة التتار ص: ٢٤٥.

٣ المصدر نفسه ص: ٢٤٦.

ته‌واوی پێدا، (قطن) به‌م سیاسه‌ته‌ زیره‌كانه‌ی توانی مه‌مالیكه‌ به‌ حربه‌كان — كه‌ ئاواره‌ی شام و تورکیا ببوون — به‌ لای خۆیدا پاکیشیته‌وه‌ و دانیایان بکات كه‌ هیچ زیانیکیان پێ ناگه‌یه‌ نیت، بێگومان ئه‌مه‌ش سه‌ر بۆ جێگیربوونی بارودۆخی مصر ده‌کیشیت و موسلمانان سوود له‌ خێروبێری ئه‌و هیزه‌ سه‌ربازیه‌ ده‌گمه‌نه‌ ده‌بینن كه‌ خۆی له‌ (مه‌مالیکی به‌حری) دا ده‌بینیته‌وه‌، له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ (قطن) ژماره‌یه‌ك كه‌سی قۆلبه‌ست کردن و به‌ندی کردن كه‌ ده‌وری سه‌رۆکایه‌تی کردنی ئاژاوه‌یان ده‌گێژاو به‌ نیاز بوون له‌ حکومه‌ته‌که‌ی هه‌لگه‌پێنه‌وه‌، (قطن) ده‌یزانی ئه‌گه‌ر خه‌لک به‌ جه‌نگ و جیهاده‌وه‌ سه‌رگه‌رم نه‌کرێن، ئه‌وا به‌ خۆیا نه‌وه‌ خه‌ریک ده‌بن، له‌ به‌ر ئه‌مه‌، هه‌ر كه‌ له‌ سه‌ر کورسی سه‌لته‌نه‌تی مصر دانیشته‌ فه‌رمانی به‌ (زین الدین)ی وه‌زیری و (فارس الدین ئۆکتای)ی سه‌رۆک سوپای کرد پێکه‌وه‌ سوپا سازکه‌ن و پیزه‌کانی پێک به‌خه‌ن و که‌ره‌سته‌کانی جه‌نگ ئاماده‌ بکه‌ن، به‌م شێوه‌یه‌ خه‌لک خۆیان بۆ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی دوژمن ئاماده‌ کرد، ئه‌م هه‌نگاوه‌ به‌ شداریه‌کی چالاکی به‌هێزکردنی بارودۆخی نێوخۆی مصری کردو، خه‌لکی به‌ جیهاده‌وه‌ سه‌رگه‌رم کرد، سولتان حوکه‌مکانی شه‌ریعه‌تی پابه‌پاندن و به‌رگری له‌ ولات کردو مشوری له‌ کاروباری په‌عیت و پاراستنی به‌رزه‌وه‌ندیه‌کانی خه‌لک خواردو به‌مه‌ بارودۆخی نێوخۆ جێگیر بوو و پیزه‌کانی نێوخۆ پێکخران، که‌واته‌ ئه‌مه‌ به‌ یه‌که‌مین هه‌نگاوی هێناوه‌ی سه‌رکه‌وتن حیساب ده‌کریت.

هه‌نگاوی دووه‌م: لێبوردنی پاسته‌قینه‌:

(سولتان قطن) برپاری لێبوردنی گشتی — پاسته‌قینه‌ — ی بۆ تێکپاری (مه‌مالیکی به‌حری) ده‌رکرد، له‌ باسه‌کانی پێشدا چۆنیتی سه‌ره‌له‌دانی ئاژاوه‌ی نێوان (مه‌مالیکی به‌حری) و (مه‌مالیکی موغیززی) یمان زانی، سه‌ره‌تای ئاژاوه‌که‌ به‌ کوژرانی (فارس الدین ئۆکتای) سه‌رۆکی مه‌مالیکی به‌حری له‌ ساڵی ٦٥٢ ک/ ده‌ستی پێکردو (٦) سال درێژه‌ی کێشا، به‌ره‌به‌ره‌ ئاژاوه‌که‌ گه‌وره‌تر ده‌بوو و زیاتر ته‌شه‌نه‌ی ده‌کرد، دوا به‌دوای کوژرانی (مه‌لیک موغیز عزالدین ئایبه‌ک) و پاش ئه‌ویش (شجرة الدر) ئاژاوه‌که‌ گه‌یشته‌ لوتکه‌و، کار به‌وه‌گه‌یشته‌ زۆرینه‌ی مه‌مالیکی به‌حری و له‌ سه‌رووی هه‌مووشیا نه‌وه‌ (رکن الدین بیبرس) — مصر به‌جێ بێلن و به‌ره‌و شام پاکه‌ن و له‌ویدا بڵاویبیه‌وه‌، خه‌لکانیکیان هانی میرانی شامیان ده‌دا مصر داگیر بکه‌ن، دوژمنایه‌تی که‌ توند بوو و گه‌یشته‌ ئه‌ندازه‌ی ته‌قینه‌وه‌ و پێکه‌له‌شاخان، به‌لام کاتیك (قطن) چووه‌ سه‌ر کورسی سه‌لته‌نه‌تی مصر و هه‌لوێسته

حەکیمانەکی نواندو بپاری لیبوردنی گشتی بۆ مەمالیکی بەحری دەرکردو داوای لێکردن بۆ نێو ئامیززی ولات و دەولەتەکی خۆیان بگه‌ڕێنەو بارودۆخەکی ئاسایی بۆو،^١ (قطن) توانی قنیاات بە میرانی مەمالیکی بەحری نەپاری لە سەرۆکی هەمووشیانەو (بیبەرس بندوقاری) بکات لە شامەو بەرەو مصر بگه‌ڕێنەو لە ژێر ئالاکەیدا کۆببنەو و هەرچی ناکۆکی و دووبەرەکی نێوانیان هەبوو لەبەر خۆیانی ببەنەو، (میرانی مەمالیکی بەحری) هەستیان بە دەستەپاچەیی (میرانی ئەیوبی شام) کرد لە بەرامبەر هێرشی مەغۆل و پاشان بەرەو مصر گه‌ڕانەو،^٢ (سیف الدین قطن) لەبەر ئەم چەند هۆیانە هەستی بە گزنگی پراکیشانی (رکن الدین بیبەرس) کرد بۆ نێو پیزی سوپایەکی:

أ- لێو شەواوێیەکی بەز لە بواری جەنگدا، شەرەزاییەکی پێویست لە بواری سەرکردایەتیدا، غیرەتێکی پەسەن لە بواری ئیسلامەتی و دینداریدا.

ب- بێرتیزی و زیرەکیەکی فراوان کە سایەتی بیبەرس پێ دەناساند، (قطن) هەولێ دەدا ئەم کەسایەتیە لە جیاتی ئەو لە جەنگی نێوخۆدا و لە دژی (مەمالیکی موغیزی) بەکاربھێنریت، ئەو چاک وایە لە بەرزەو نەدیە بالاکانی ئیسلامدا و لە جەنگی بەگەرداچوونەوێ تەتاردا بەکاربھێنریت.

ج- هەواداری مەمالیکی بەحری بۆ (رکن الدین بیبەرس)، (قطن) دەرکی بەم پاستیە کردبوو و دەیزانی کە ئەگەر مەمالیکی بەحری هەروا بە ئاوارەیی بمێنەو پۆژێک دادی پۆژیان بێتەو و لە دژی پاست ببەنەو، لەبەر ئەمە سیاسەتی حەکیمانە داوای لێ دەکا (بیبەرس) بە تەواوی مەمالیکی بەحریەو کە مەندکێش بکات و لە نێو پیزی سوپاکەیدا پلەو پایەکی بەرز بەداتی و پێزو قەدری بگرت و توانایەکانی بەکاربھێنریت، بەم شێوەیە دلەکان جێگیر دەبنەو و ترسی دوژمنایەتی نێوخۆ دەرپەوێتەو و ئەو هێزو پێزو وزە نۆرە پەرت و بلۆه کۆ بکریتەو و لە باتی ئەو لە جەنگی لاوەکی و نێوخۆدا بە هەدەر بدریت، ئەو لە جەنگی بەرەنگاربوونەوێ تەتاردا سەرف بکریت.

لەبەر ئەمە بیبەرس لەسەر بانگه‌ڕێشتەکی (قطن) بەرەو مصر بەرێکەوت، (قطن) بە پێزو حورمەتەو پێشوازی لێکرد، لە وەزارەتخانە دانیشانو هەریمی (قەیلوب) و دەورووبەرەکی

١ قصة التتار ص: ٢٤٩.

٢ جهاد الممالیک ص: ١٠٦.

له سه‌ر تاپۆ کردو وه‌کو میرو سه‌ر کرده‌یه‌کی پیشکه‌وتوو هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ڵ نواندو دواى نه‌مه‌ کردی به‌ پیشه‌نگی سوپاکه‌ی.

نێمه‌ لیڤه‌ تێبینی چه‌ند سیفه‌تێکی سه‌رکردایه‌تیانه‌ی (قطن) ده‌که‌ین، (لێبوردن له‌ کاتی ده‌ست پۆشیتندا، دانانی خه‌ڵک له‌ جێگای خۆیاندای، فیه‌یه‌کی سیاسى هه‌کیمانه‌، به‌ خه‌مبون له‌ یه‌کێتی و یه‌که‌پزی)، (سیف الدین قطن) به‌م سیاسه‌ته‌ هه‌کیمه‌ی توانی سوود له‌ وزه‌ و تواناکانی مه‌مالیکی به‌ حه‌ری بیه‌نیت و سوپاکه‌ی خۆی به‌هۆی نه‌وانه‌وه‌ به‌هێزتر بکات،^١ نه‌و ده‌روازه‌کانی ولاتی مصری له‌ پووی هه‌موو نه‌و ئاوارانه‌ی ولاتانی خۆره‌لاتی ئیسلامی کردنه‌وه‌ که‌ له‌ نه‌جامی هێرش و په‌لاماره‌کانی مه‌غۆل به‌ره‌و نه‌و ولاته‌ داکشابوون، له‌نیۆ پاکردوه‌کاندا: چه‌ند کۆمه‌له‌ خه‌ڵکی خواره‌زم ده‌بینران و (سیف الدین قطن) پیشوازی لێکردن، چه‌ند کۆمه‌له‌ خه‌ڵکی (شام) یش که‌ له‌ نیویاندا (مه‌لیک منصور)ی حوکمرانی (حه‌ما) ده‌بینرا،^٢ هه‌روه‌ها خه‌ڵکانی تریش.

هه‌نگاوی سییه‌م: هه‌ولدان بۆ پێکهاتن له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تی (ئه‌یوبیان):

نه‌و کاته‌ په‌یوه‌ندی نیوان مه‌مالیک و ئه‌یوبیان زۆر گرژ بوو، به‌لکو دواى پوخانی به‌غدا (سولتان ناصری) ئه‌یوبی میری (دیمه‌شق و حه‌لب) داواى له‌ ته‌تار کرد به‌ مه‌به‌ستی داگیرکردنی مصر کۆمه‌کی سه‌ریازی بۆ په‌وان بکه‌ن، به‌لام (سیف الدین قطن) هه‌موو هه‌ول و ته‌قه‌لاکانی له‌ پێناوی قه‌لاچۆکردنی ناکۆکی و ناخۆشیه‌کانی نیوان خۆی و میرانی شام خسته‌گه‌ر، هه‌ولێ ده‌دا یه‌کێتی له‌نیوان (شام و مصر) دا دروست بکات، یان لانی که‌م میرانی شام بێ لایه‌ن بکات و نیوانی مه‌مالیکی مصر و مه‌غۆل چۆڵ بکه‌ن و له‌ پشته‌وه‌را به‌رخه‌نجه‌ریان نه‌ده‌ن، (قطن) زۆری هه‌ولدا تا له‌گه‌ڵ مه‌لیک ناصر پێک به‌یت، پیشنیاری کرد که‌ نه‌و با هه‌ر مه‌لیک به‌یت و سولتان و براگه‌وره‌ به‌یت و خۆشی برا بجووکه‌ و شوێنکه‌وتووێ جه‌نابیان به‌یت، ئینجا (قطن) بۆی پوون بۆوه‌ که‌ مه‌لیک ناصر گومانی له‌و یه‌کێتیه‌ تێروته‌واوه‌ پیشنیارکراوه‌ و مه‌سه‌له‌ی چوونه‌ مصر هیه‌، بۆیه‌ نه‌مجاره‌یان به‌ شیوازیکی تر بۆی چوو، پیشنیاری بۆ کرد که‌ بۆ به‌ره‌نگاریبوونه‌وه‌ی ته‌تار ده‌یه‌وێت سوپای به‌ کۆمه‌ک بۆ بنێرێت، چونکه‌ تێکشکانی ته‌تار به‌رژه‌وه‌ندی هاوبه‌شی هه‌ردووکلای تێدایه‌ و نه‌گه‌ر یه‌کێتی نیوانیشیان دروست نه‌به‌یت نه‌م ئاماژه‌یان به‌ته‌دی هه‌ر شتیکی باشه‌، (قطن) به‌وه‌په‌ی پێزو

حورمه ته وه گوتهی: نه گهره له تېژاردم له خزمهت دام، نه گهره که سیکی تریشت بۆ سه رکردایه تی سوپای به رهنگاری و نه وهی ته تار هه لېژارد نه وای منیش به خۆم سوپاکه مه وه به هاوارته وه دیم و دیمه به رده مت و به پێوه پاده وه ستم، نه گهره متمانه شت به من نیه و پیت خوش نیه بیم، سوپاکه مت بۆ ده نیرم و بۆ خۆت به ئاره زووی خۆت که سیکیان به سه ره وه دابنی.^١

به لام ناصر یوسف وه لامي ههچ کامیک له م بانگه وازانهی (قطنی نه دایه وه و ماله لۆکینهی به سه ره که ماله و یه کیتیدا هه لېژارد، نه نجامی نه مه چ بوو؟) (پووخانی حه له بو دیمه شق، به دیلگیرانی مه لیک ناصرو پاشان کوزرانی دواي جهنگی عهین جالوت)، (قطن ته نها به مه لیک ناصر وازی نه هینا، به لکو په یوه ندی دیلۆماسی به ته وای میرانی نه یوبی ولاتی شامه وه کردو نوینه ری خۆی بۆ لا ناردن، میر منصور ی میری (حه ما) وه لامي دایه وه و سوپاکه ی په یوه ندی به سوپاکه ی (قطن) وه کرد، به لام (میر موعیس عومه ی میری (که په ک) ی ئه رده ن بیلایه نی هه لېژارد، پيش نه مه دوو جار هه ولی داگیرکردنی مصری دابوو، به لام هه ردووک جار (قطن) هه ر شه کانی تی کشکانده وه، (نه شه رف نه یوبی) ی حوکمپانی (حمص) یش به ههچ شیوه یه ک وه لامي (قطنی نه دایه وه و پاسته و خۆ په یوه ندی به ته تاره وه کردو پشتیوانی ئی کردن، (هۆلاکۆ) ش حوکمپانی هه موو ولاتی شامی دایه تا به ناوی ته تاره وه حوکمی بگێریت، دوا هه مین میری نه یوبیان (مه لیک سعید حسن کوپی عبدالعزیز) ی حوکمپانی (باناس) بپرای به بپ هاریکاری (قطنی نه کرد، به لکو به خۆی و سوپاکه یه وه چوه نیو ریزی سوپای (ته تار) وه وه له داگیرکردنی ولاتانی ئیسلامیدا پشتگیری ئی ده کردن، به م شیوه یه (قطن) توانی (مه لیک منصور) ی حوکمپانی (حه ما) به خۆی و سوپاکه ی مه لیک ناصر به لای خۆیدا پاکیشیت و به ره به ره ش سه ربازانی شامی په یوه ندی به سوپاکه یه وه بکه ن، به لام (مغیث عمر) حوکمپانی که په ک خۆی له پووداوه کان دووره په ریز کرد.^٢

هه نگای چواره م: تاقیکردنه وه ی خاچه رستان:

(مه لیک سیف الدین قطن) ده ترسا له کاتی هه لایسانی چه خماخه ی شه پ خاچه رستانی که ناری شام په یوه ندی به مه غۆله وه بکه ن، بۆیه بریاری دا پيش نه وه ی بچیته گۆره پانی جهنگه وه و به ره نگاری مه غۆل ببیته وه له هه لۆیستیان حالئ بئ، له سه ره نه م بنه مایه

١ قصة التتار ص: ٤٥٥.

٢ قصة التتار ص: ٢٥٨.

نښه رايه تي مصر به ره و عه کا به پڼکه وټو داوای له خاچپرستان کرد پڼگا به سوپای ئیسلام بدهن به ولاته که ياندا تپه پڼت و چشيان پڼوښت بوو له خوردو خوراک پڼيان بفروشن، له راستيدا خاچپرسته کان پاش نه وهی به چاوی خوځيان مه غوليان بينی هيرشی کرده سهر شاری (صيدا) و تالانی کرد پقو کينه و بيزرانی خوځيان له بهرامبه ردا نه ده شارده وه، نه مه له لايه که لايه کی تریشه وه کاره قيزه وون و دپندانه کانيان و کوشتاره کړمه لکړه کانيان وای ليکړدن دښته کانيشيان تا به خاچپرسته کان پاده گات متمانە يان پڼ نه کهن، لايه کی تری مه سه له کهش نه وهی به که خاچپرستان په يوه ندي کی له ميژينه يان به شارستانه تي ئیسلاميه وه هيه و هوگري موسلمانان بوون، له نه نجامی نه مانده له سهره تادا ناماده یی هاريکاری سهر باريان بڼ (سولتان قطن) نيشان دا، به لام سولتان سوپاسی نه م هلوښته ی ليکړدن و په يمانی لږ ستاندين که نه کړمه کی بکه و نه له دريشی بوه ستن.^۱

به م شپوه (سولتان قطن) توانی په زامه ندي خاچپرستان وهربگرښت تا سوپاکه ی به خاکی که ناروای شامدا هاموشو بکات و له لای نه وانه وه پاريزاو بڼت و له زږبه ی ناراسته کانه وه و له م ساته وهخته ته نگه به ردا ناسته نگه کانی سهر پڼگای بڼ تهخت بڼت و مه ترسيه کانی تېکه لهچوون له سوپاکه ی دوور بخاته وه.^۲

هه نڼگاو پڼنجه م؛ ناماده کردنی سامانيکی زور؛

خه رجي ناماده سازي زږی پڼدا ده ويست، سازکردنی سوپاو خه رجي کيشانی به شپوه يه کی پڼوښت، چا کردنه وهی پردو قه لاو شوره پوخواوه کان، ناماده کردنی که ره سته کانی جهنگ به شپوه يه کی پڼوښت، په سمه نده کردن و دا کردنی خوراکي پڼوښت بڼ که ل له کاتی پووه پوويونه وهی نابلقه دران له لايه ن دوزمه وه، ولات له نښو ته نگره ی نابوريدا گيژی خواردبوو، کاته کهش نه وهختی پڼنجه يه کی زه کاته نه وهختی ده يه که که يه تی، ته تار گه يشتونه ته غه ززه و له سهر دهر وازه ی مصر پاره وستان، ده ولت پڼوښتی به سه روهت و سامانه، (سيف الدين قطن) مه جلیسی پراويزکارانی کوکرده وه، بانگه يشتی ميرو سه رکرده و زانايانی ثانی له سه رووی هه مووشيانه وه سولتانی زانايان شيخ عيززه دينی کوپی عبدالسلام کرد، ده ستیان به وتوويژ کرد، سه رها سه بارهت به سازکردنی که تيبه سه رياريه کان گفتوگو يان کرد، (سيف الدين قطن) پيشنياری کرد که با بڼ نه م مه به سته سه رانه له سهر خه لک دانښين.^۳

۱ السلوك ۴۳۰/۱، جهاد المالک ص: ۱۰۸.

۲ جهاد المالک ص: ۱۰۹.

۳ قصة القطار ص: ۲۸۱.

به‌لام شیخ عیززی عبدالسلام خۆی له پێشنیاره‌که‌ بواردو گوتی که ئه‌و به‌ دوو مه‌رج نه‌بێت په‌سندی ناکات، فتواکه‌ی به‌م شیوه‌یه‌ ده‌رکرد: مه‌رکات دوژمن ته‌قه‌ی له‌ ده‌رگای ولات دا، به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی و شه‌ر له‌گه‌ڵ کردنی له‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکی جیهانی ئیسلامی واجب ده‌بێت، جائیزیشه‌ بۆ هاریکاری کردن و چه‌کدارکردنی جه‌نگاوه‌ره‌کان یارمه‌تی و کۆمه‌کیان بۆ له‌ گه‌ڵ وه‌ریگری‌ت، به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی: هیچ شتی‌ک له‌ زێڤو زیوو پاره‌و چه‌ک و زین و شمشیره‌ زێڤ کفتراوه‌کان له‌نیۆ به‌یتوماله‌ دا نه‌ مابن و کۆتاییان پێهاتبێت و به‌کار هاتبن، ئێوه‌ش واته‌ سولتان و میرو سه‌رکرده‌و وه‌زیره‌کان هه‌رچی هه‌تانه‌ له‌ مولک و مال و که‌ره‌سته‌ بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ی بفرۆشن و هه‌ر یه‌کی‌ک له‌ ئێوه‌ با ئه‌سه‌په‌که‌ی و چه‌که‌که‌ بۆ خۆی بێلێته‌وه‌، له‌گه‌ڵ خه‌لک یه‌کسان بێت، به‌لام به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک جائیز نه‌یه‌ پاره‌و سامان له‌ خه‌لکی وه‌ریگری‌ت و سه‌رکرده‌کانیش مال و سامان و که‌ره‌سته‌کانیان مابێت،^١ شیخ عیززی عبدالسلام ئاشکرای کرد دانانی سه‌رانه‌ له‌ سه‌ر په‌عیت جائز نه‌یه‌، له‌و حاڵه‌ته‌دا نه‌بێت که‌ وه‌زیره‌ میره‌کان له‌گه‌ڵ خه‌لکی گشتی له‌ پاره‌و ساماندا یه‌کسان بووبن، سه‌ره‌تا سوپا له‌ سه‌ر حیسابی سه‌روه‌ت و سامانی میرو وه‌زیره‌کان ساز ده‌کرێت، ئه‌گه‌ر به‌شی نه‌کرد ئه‌وا لێره‌دا به‌ ئه‌ندازه‌ی سازکردنی سوپا که‌ نه‌ک زیاتر له‌ پووی دابینکردنی خۆراک و که‌ره‌سته‌کانی جه‌نگه‌وه‌ جائزه‌ سه‌رانه‌ له‌ سه‌ر گه‌ڵ دابنرێت.^٢

(سيف الدين قطن) فتواکه‌ی شیخی به‌ ئاسانی وه‌رگرت و له‌ خۆپا ده‌ستی پێکرد و هه‌رچی دارو نه‌داری هه‌بوو فرۆشتی و ئینجا فه‌رمانی به‌ وه‌زیره‌و میرو سه‌رکرده‌کانیشی کرد ئه‌م کاره‌ بکه‌ن، هه‌هه‌موویان به‌ سنگی‌کی فراوانه‌وه‌ گوێپاڤه‌ لێان کرد، هه‌رچی هه‌یان بوو له‌ مال و پاره‌و خه‌شلی ژنه‌کانیان هێنایانه‌ به‌رده‌م (قطن) و یه‌که‌ یه‌که‌ سویندیان خوارد که‌ جگه‌ له‌مه‌نده‌ سامانه‌ هیچی تری نه‌شاردۆته‌وه‌، کاتێک هه‌موو ماله‌که‌ فرۆشرا و کرایه‌ پاره‌و له‌ دابینکردنی پێداویسته‌یه‌کانی سوپادا سه‌رف کرا، زۆر که‌م بوو و به‌شی نه‌کرد، له‌به‌ر ئه‌مه‌ (قطن) برپاری دا ده‌بێت هه‌ر که‌سی‌ک له‌ دانیشتوانی ولاتی مصر و قاهره‌ی پایته‌خت، که‌وره‌ بێ یان مندال بێ پیاو بێ یان ژن دینارێک ببه‌خشیت، کرێی مانگی‌کی له‌ مولکه‌ به‌کرێ درواوه‌کان وه‌رگرت، زه‌کاتی پێشوه‌ختی سالانه‌ی له‌ ده‌وله‌مند و بازرگانه‌کان وه‌رگرت، سێ یه‌کی مالی له‌ تورکه‌ نیشته‌جێکان وه‌رگرت، کرێی مانگی‌کی له‌ باخه‌وان و شوان و گاوانه‌کان

١ بدائع الزهور ٣٠٢/١، جهاد المالک ص: ١١٠.

٢ قصة التتار ص: ٢٨٣.

وهه رگرت، کۆی مائی کۆبۆوه خۆی زیاتر له (٦٠٠) ههزار دینار دا،^١ بهم شتیوازه نایابه و بهبێ ستهم و تۆبزی و لیستاندن و مائیکی هه لال و زه لال کۆبۆوه.^٢

ئه م کاره مه زنه بوو به یه کێک له هۆکاره کانی سه رکه و تنه شکۆداره که ی عه ین جالووت خودای به رز ده فه رموو یێ: ﴿إِنْ نَصْرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ (محمد: ٧)، بێگومان سه رکه وتنی موسلمانان ته نها به هۆی جێبه جێکردنی شه ریه تی خوداوه دێته دی، ئه و سوپا موسلمانیه ی خۆی له جێبه جێکردنی شه رع به دوور ده گرێت له سه رکه وتن دوورده که وێته وه، کاتی که (سیف الدین قطن) گوێزایه ل و فه رمانبه رداری فتوا شه رعه که ی (شیخ عیززی کوپی عبدالسلام) ی کرد، هه موو خه لک به م کاره سه رسام بوون و مه عنه و یاتیان به رز بۆوه و تیغی هیمه تی جیهاد و گیانبازی و مالبه خشینیان له پێی خودادا تیزبۆوه، ده کرێت بلیین ئه م فتوا شه رعه ی شیخ عیززی عبدالسلام له سه رده می که دا ده رکه را که جیهانی خۆره لاتی ئیسلامی خیلافه تی شه رعی تیدا پێچرابۆوه، بێگومان فتوا که ئه و ده وره ی خۆی گێرا که ئه گه ر خیلافه تی ئیسلامی هه بویه ده بویه ئه و بێگێرپایه، کاتی که (خیلافه ت) ده سه لاتی پۆحی و مه عنه وی هه یه، بێگومان فتوا که ی شیخیش به هه مان شتیوه ده سه لاتی پۆحی و مه عنه وی خۆی به سه ر (سوڵتان قطن) دا سه پاندو ئه ویش به هۆیه وه توانی په زامه ندی دانیه ستوان مسۆگه ر بکات له سه ر پێدانی ئه و سامانه ی که به به ریار له سه ریان دانراوه و پێیان وابوو ئه مه واجیبکی شه رعه و دینه پا که که یان له سه ری فه رزکردون، بۆیه ده بی به گه رم و گوپی و چالاکانه جێبه جێی بکه ن.^٣

شیخ عیززی عبدالسلام و زانایانی مصر جه ماوه ریان هانده دا جیهاد بکه ن و له پێی خودا بجه نگن، شیخ ئامۆزگاری یه که یه که ی میرو هوکمرانه کانی ده کردو ل و ده روونی ده خرۆشاندن و ئیمانه که یانی بێدار ده کردنه وه، بۆیه هه رچی هه یان بوو له پێناوی خودادا به خشیان، که خه لک ئه مه یان بینی کتێرکێی به خشینیان ده کرد، مال و سامانیکی زۆر کۆبۆوه، خۆیان سازو بازکرد چه ک و چۆلیان کۆکردنه وه، سه ربازگه کانی مه شق و پاهێنان له هه موو شوێنێک کرانه وه، شارو شارو چکه و گونده کان به هوتافی (الله اکبر) ده له رزانه وه، هه موو موسلمانێک هه زی ده کرد خێرا بگاته گۆره پانی جه نگ.

١ بدائع الزهور ٣٠٥/١، جهاد المالیک ص: ١١٠.

٢ الایوبیون بعد الصلاح الدین ص: ٤٢٩، للصلابی.

٣ جهاد المالیک ص: ١١٠.

ته‌ماش! زانایان و میرانی مه‌مالیک له به‌ره‌نگاریبونه‌وه‌ی ته‌تاردا بوونه ته‌واوکه‌ری یه‌کتری، که‌واته ئه‌م کاره‌ی ئه‌وان بایه‌خداره‌و په‌ندی گرنگی لی وه‌رده‌گیریت.^١

سی‌هه‌م: نامه‌ی (هۆلاکۆ) بۆ (سیف‌الدین قطن):

هۆلاکۆ نامه‌یه‌کی بۆ سولتانی مصر نارد، پ‌پ‌بوو له هه‌په‌شه‌و تۆقاندن، تێیدا ده‌لی: له (خانی گه‌ره) ی شاهه‌نشای خۆره‌لات و خۆرئاواوه: به‌ناوی تۆ ئه‌ی (الله) ی پاخه‌ری فه‌پشی زه‌مین و به‌رزکه‌ره‌وه‌ی کۆله‌که‌ی ئاسمان: با ئه‌و (مه‌لیک مظفر قطن) ه‌ بزانی: که‌ له نه‌ژادی ئه‌و کۆیلانه‌یه له ترسی شمشیره‌کانی ئی‌مه هه‌لاتون و په‌نایان بۆ ئه‌و هه‌ری‌مه‌ بردووه‌و له نازو نیعمه‌ته‌کانی ده‌خۆن و به‌ هۆی ده‌سه‌لاتیانه‌وه‌ کێیان مه‌به‌ست بێت ده‌یکوژن، پاش ئه‌مه: با (مه‌لیک مظفر قطن) و تیک‌پای میرانی ده‌وله‌ته‌که‌ی و دانیش‌توانی ولاتی مصر و ده‌وروپه‌ری بزانی: ئی‌مه سه‌ربازانی خوداین له‌سه‌ر زه‌مینه‌که‌یدا. له پ‌قی خۆی دروستی کردوین، هه‌ر که‌سی‌ک ئه‌و لێی تو‌په‌ بێت ئی‌مه‌ی به‌سه‌ردا زāl ده‌کات، جا پێش ئه‌وه‌ی فرمی‌سکی چاوتان بسپ‌ن و په‌نج‌ه‌ی په‌شیمانی بگه‌زن و هه‌له‌کانتان به‌سه‌ر خۆتاندا بشکێنه‌وه، خۆتان و کاروبارتان به‌ ده‌سته‌وه‌ بدن، چونکه ئی‌مه په‌رۆشی که‌سی‌کمان نیه که‌ ده‌گیراو به‌زه‌بیمان به‌ که‌سی‌کیشدا نایه‌ته‌وه‌ به‌پا‌پ‌ته‌وه‌ و بلا‌پ‌ته‌وه، بیست‌تانه ئی‌مه ولاتانمان گرت‌ن و پاک‌سازیمان کرد‌ن و زۆرینه‌ی به‌نده‌کانیشمان کوشت‌ن، جا ئی‌وه هه‌لاتنتان له‌سه‌ره‌و ئی‌مه‌ش له‌سه‌رمانه به‌ دواتان که‌وین، کام خاک له خۆتان ده‌گری‌ت و کام پ‌پ‌باز ده‌ربازتان ده‌کات و کام ولات په‌ناتان ده‌دا؟، که‌س له شمشیری ب‌پ‌نده‌مان ده‌ربازی نابێت و له‌به‌ر سام و هه‌یه‌تی ئی‌مه‌ خۆ پ‌نا‌گری‌ت، ئه‌سه‌په‌کانمان خۆش‌په‌رون و پ‌پ‌شده‌ده‌نه‌وه، تیره‌کانمان تیز‌ن و هه‌موو شتی‌ک ده‌سمن، شمشیره‌کانمان ده‌لێی ب‌ریسون، دل‌ه‌کانمان وه‌کو شاخ په‌قن، ژماره‌مان به‌قه‌د لمو زیخه، قه‌لاکان ئی‌مه‌یان پ‌ی ناگه‌پ‌ته‌وه، به‌په‌رچی سوپاکان سودیان نیه، توکو دوعاکانتان له‌ دژی ئی‌وه قبول نابن، ئی‌مه هه‌رامتان خوارد‌و له قسه‌کردنیش پ‌ناوه‌ستن، خیانه‌ت و له به‌رامبه‌ر به‌لێن و په‌یماندا کردووه، سزادان و سه‌ری‌پ‌چیتان له‌نیودا بلا‌بو‌ته‌وه، که‌واته مو‌ژده‌ی سه‌رش‌پ‌یتان لی ب‌ی ﴿فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمِمَّا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ﴾، ﴿وَسِعَ الْعَرْشُ الْكَرْسِيُّ وَهُوَ يُبْصِرُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾، هه‌ر که‌سی‌ک داوی جه‌نگمان لی ب‌کات په‌ژێوان ده‌بێته‌وه، هه‌ر که‌سی‌ک داوی ئه‌مانمان لی ب‌کات پارێزراو ده‌بێت،

جا نه گهر نښه گوږپايه ل و فرمانبه رداری فرمان و مەرجه کانمان بن نه وای نښه چ مافیکمان هه بی نښه ده تانبی و نښه چ نه رکیکمان له سهر بیت نښه ده سهرتان ده بیت، نه گهر سه ریچیش بکن له نښه ده چن، جا به دهستی خوتان خوتان له نښه مه بن، هر که س ناگادار کرایه وه به هانه ی نامینی، له لای نښه چه سپاوه نښه کافرو بیباوه پین، له لای نښه چه سپاوه نښه لای و تاوانبارن، بیگومان نه و زاته نښه تان به سهردا زال ده کات که خاوه نی فرمانه نه ندازه بۆ گیراوه کان و حوکمه ته گبیر بۆ کراوه کانه، به لانی نښه وه زورتان بۆده، ده سه لاتدرتان داماوه، مه لیکه کانتان به بی سهری کزه وه ریگای هاتنه لای نښه یان نیه، جا زور مه لښن، پښ نه وه ی جهنگ ناگره که ی ه لکات و گرو گلپه که ی میړشتان بۆ بیتن و هیچ حیسابیکی پوښت و پایه و ده سه لاتتان له لای نښه نه مینی و کاره ساتی بتانتا سښت و ولاتتان به زه برو زه نګمان که سی تیدا نه مینیت خیرا بن و ده ستوبرد وه لامان بده نه وه، ویژد انمان به کاره یتا که نه م نامه مان بۆ ناردن و ناگادارمان کردن، تا له خه وی غه فله ت به خه بر بین، جگه له خو به ده سه ته وه دانی نښه هیچ مه به ستيکی ترمان نیه، سلو له نښه و نښه و نه وه ش شوین (هودا) ده که ویت و له دهره نجامه کانی که پانه وه ده ترسیت و گوږپايه لی خودای مه لیکي به رزو مه زن ده کات.

أَلَا قُلْ لِمَصْرُفًا لَّنْ قَدْ أَتَى
يَصِيرُ أَعَزَّ الْقَوْمُ مَنَا أَذَلَّةً
بِحْدِّ سَيُوفٍ تُنْضِي وَيُؤَاتِرُ
وَيُلْحِقُ أَطْفَالَ لَّهُمْ بِالْأَكْبَرِ

۱- نه نجومه نښکی راویژگاری جهنگی:

نامه که له جی دوا هه مین به ربه ره کانی بوو بۆ دوا هه مین سه رکرده ی ئیسلامی چاره نووسی جیهانی ئیسلامی و شارسنانه ته که ی که به رو په نجی سه ده دووردریژه کان بوو، هر هه مووی خو ی خستبووه ژیر پوښنایی نه وه لویسته ی که برپار بوو له لایه نه و سه رکردایه تیه وه برپاری له سهر بدریت، هه موو بۆ چوونه کان به خاتری سه ختی پووبه پووبوونه وه و ناچاری سه رده م ناماژه یان بۆ خو به ده سه ته وه دان و چۆکدادان ده کرد به لام سه رکرده هه لکه و تووه کان به جولانه وه یه کی که می نه خشه بۆ داپښراو و تیروانینیکی نامانج هه نگیتو پووبه پووی به ربه ره کانی که ره کانی میژوو دهنه وه و به سه ر مهینه تی وه یشومه کانی دا تیده په پښ و سه رکه و تووانه به سه ریدا زال دهن، به م وه لامدانه وه

پاست و دروستەیان بازی گەورە لە مەیدانی کردارو بە ئەنجام گەیشتن دەدەن،^١ (سیف الدین قطن) نامەکی خویندەو، بانگەێشتی میرو سەرکرده کانی کردو مەسەلەکی بۆ خستنه پوو و ئەم گفتوگۆیه پوویدا:

(قطن): پاتان چیه؟

(ناصر الدین قمیری): هۆلاکۆ زیاد لەوێه که نهوهی (جەنگیزخان)ه، ناوبانگی و سامو هەبیهتی خۆشی هەوجیی بە پوون کردنەوێه نیه، ئەو ولاتی له سنووری چینهوێه تا سەر سنووری مصر درێژ بۆتەو هەمووی له ژێر چهپۆکی ئەودایه، خۆ ئەگەر بچینه لای و داوای ئەمانی لی بکەین نه نهنگیه و نه شورهیه، بەلام ژەهر خواردن به پێگای خۆتەفرەدان و پیشوازی کردنی مەرگ دوو شتن عەقل حوکمیان لەسەر نادات، ئەو مەرفئیکه جێگەکی متمانه نیه، هەرگیز دەستی لەسەر سەرپرینی خەلک ناپارێزێت، پەیمان و بەلێنه کانی ناباته سەرو خیانه تکاره، ئەو پاش پێدانی ئەمان کتوپر خەلیفە و ژمارەیهکی زۆری سەران و زانایانی بەغداي کوشتن، ئەگەر بچینه لای هەمان چاره نووس چاره پێمان دەکات.

(قطن): بارودۆخه که ئاویه، تەواوی هەریمه کان دیار به کڕو ربیعه و شام پێن لەو کاره ساتانه، ولات له بهغداوه تا پۆم پوخاو وێرانیه، هەرچی تێدا بوو له مەوۆ و کشتوکال له نیو برا، ئەگەر ئێمه بۆیان بچین و جەنگیان له گەل بکەین و بهرپەرچیان بدەینهو، ئەوا له مەولا مصریش وهکو تەواوی ولاته کانی تر وێران دەبێت، پێویسته له گەل ئەو کۆمه لهی که ولاته کهمانی دهوێ یه کێک له م (٣) پێگاچاره هەلبژێری:

(ناشتی، جەنگ، کۆچرەوی)، هەرچی کۆچرەوی و دەرچوون له نیشتمانه مه حاله و ناکرێت، چونکه جگه له مەغریب هیچ پەناگه یهکی تر نیه، ئێوانی مصر و مەغریبیش ماوهی نۆره.^٢

قمیری: هەروها هیچ بهرژوه نەدیش له ناشته وایی کردن و سازشکردنیاندا نیه، چونکه متمانه به پەیمانەکانیان ناکرێت.^٣

چەند میرێک: ئێمه تواناو برپستی بهرەنگاربوونهوێه ئەوانمان نیه، بەلام پات لەسەر چیه ئەوه دهکەین.

١ دراسات تاریخیة، عماد خلیل ص: ٨٤.

٢ سیف الدین قطن قاهر المغول، نورالدین خلیل ص: ١١٢.

٣ المصدر نفسه ص: ١١٤.

(قطن): پام وایه هر هه موومان به ره و پووی جهنگ بچین، نه گهر سرکه وتین نه وه به تاوات و مه به سستی خو مان ده گهین، نه گهر شکاشین نه وا خه لک سه رزه نشتمان ناکات. ظاهر بیبرس: به پای من نوینه ره کان ده کوژین، ده پوین و نه خشه ی کوشتنی (کتبغا)ی سه رکرده یان داده پوژین، نه گهر سرکه وین یان ژیر که وین نه وا له هه ردوک حاله تدا به هانه مان برپوه.

میرانی ناماده بوو به کوی دهنگ پشتگیری نه م پایه یان کرد، ئینجا له سهر (قطن) بوو برپاری کوتایی دهر بکات، نه ویش به فیعلی دهری کرد.^١

٢- نه فییر عام: له م ساته وه خته دا (قطن) ویستی هه رچی دودلی و دلّه پاوکی هه یه سه باره ت به به ره نگاربوونه وه ی مه غول پیره که نی بکات، فه رمانه کانی خو ی به سهر والی هه ریمه کانی (مصر) دادان سوپا پیکه خن و خه لک بۆ جیهادی پئی خوداو سه رخستنی دینی محمد رسول الله (ﷺ) هان بدهن، داواشی لی کردبوون هه ر سه رباژیک خو ی له جیهاد دزیه وه به توژی بینیرن و نه گهر خو شی هه شاردا بهر شوپکه داری بدهن، به خودی خو ی به نیو هه ریمه کاندا گه را تا گه یشته (صالحیه) و له وئ هه موو سوپاکه به ته واوه تی کوپوه، لیتره دا سه رباژگه لی شام کورد و عه ره بو تورکمان و نه ته وه ی تریش په یوه ندیان پیوه کردن، نه م په کانگریه ی سوپای نیسلام له ١٥ شهعبانی ٦٥٨ ک/ یولیو ١٢٦٠ زیدا بوو،^٢ هه ر لیتره (صالحیه) دا (قطن) بانگهیشتی میره کانی کرد و سه باره ت به چۆنیه تی به پیکردنی سوپا به ره و جهنگی مه غول کوپوونه وه ی پیکردن، پئی ده چی له م ساته سه خته دا ترس و دلّه پاوکی به سهر هه ندیک میردا زال بوویت له پویشتنه دهری په شیمان کردبته وه، نه مه وای له (قطن) کرد به وپه پی گه رموگوپی و هه ماسه ته وه پییان بلئ: هۆ میرانی موسلمانان ئیوه سه رده مانیک دوردودریژ سامانی به یتولمالتان ده خوارد، ئیستاش غه زاتان پئی ناخوشه، نه وا من به پئی ده که وم، کئ جیهاد هه لده بژیتریت با له گه لم بییت، کیش هه لی نابژیتریت با به ره و مالی خو ی بگه پیتته وه و خودا پئی ناگاداره، هه موو نه و تاوانانه ی دهره ق به خاک و ناموسی موسلمانان نه نجام ده درین له نه ستوی نه وانه دایه که خو یان دوا ده خن.^٣

له به رامبه ر نه و هه موو عه زم و ئیراده به هیژو پته وه ی (قطن) بۆ به ره نگاربوونه وه ی مه غول نیشانی داو پاش نه مه ش سویند دانی نه و میرانه ی که له گه لیدا هاوه لویست و

١ دراسات تاریخیه ص: ٨٥.

٢ السلوك، نقلا عن جهاد المالک ص: ٨٥.

٣ المصدر نفسه ص: ١٢٠.

هاورابوون و ده رکردنی فه رمانی به پښیسیستی سوپاکان به بی گویدانه چۆنیه تی بارودوخه که و ده ربړینی دوا قسه ی سه بارهت به ده رچوون: من به خودی خۆم هیرشیان ده که مه سه رو خۆ ده که م به نیویاندا، به لئ له به رامبه ر نواندنی مه ردايه تیه که ی (قطن دا، هینده ی نه خایاند میره نه یاره کانیش هه لۆیستی ئه ویان نواند، هه ر هه موو بپاریان دا به یه کپیزی ده رچن و موسلمانان له وه یشومه کانی داگیرکاری مه غول پزگاریکه ن.^١

٣- کوشتنی نوینه ره کانی هولاکو؛

یه که م کاری (قطن) له دژی مه غول نه نجامی داو ته پلای جهنگی پی لیدا نه مه بوو: بانگی نوینه ره کانی هولاکو کردن و به ره قی و توندوتیژی پيشوازی لیکردن، ئینجا قۆلبه سستی کردن و هه ر یه کێک له وانی له به ر یه کێک له ده روزه کانی (قاهره) پاره ستاندو له گه ردیندا، به لام نوینه ریکیان منداڵ بوو و نه یکوشت و خستیه پیزی کۆیله کانی خۆیه وه، ئینجا که لله سه ره کانی به سه ر ده رگای (زوه یله) وه هه لۆاسین، ئه م که لله سه رانه ی مه غول بۆ یه که مجار بوو به سه ر ده رگای (زوه یله) دا هه لۆاسران.^٢

دیاره (قطن) نوینه ره کانی به جهنگاوه ر حیساب کردن و پیتی وابوو هه یچ پاساوێک له گۆریدا نه یه رێگای کوشتنیان ئی بگریت، چونکه مه غوله کان له شاره کانی سه مه رقه ندو بوخاراو به غداو هه لبه و دیمه شق و ته وای شوینه داگیرکراوه کانی تری جیهانی ئیسلامدا خه لکانیکی زۆری بی چهک و لاشه پریان له ژن و منداڵ و پیرو... هتد کوشت که له ژماردن نه ده هاتن، له لایه کی تریشه وه ئه م نوینه رانه قسه ی په قیان کردن و بی ئه ده بیان نواندو فیزیان به سه ر (قطن) و ده وریه ره که یه وه لیده دا، ئامانجی هه لۆاسینی که لله سه ره کانیشیان به سه ر ده رگای سه ره کی قاهره وه، به رزکردنه وه ی مه عنه ویا تی خه لک و ئاشکرا کردنی جهنگ له دژی ته تارو ئاگادار کردنه و هیان که ئیستا نه وان پوویه پووی نه ته وه یه که ده بنه وه که زۆر جیاوازن له و نه ته وانه ی تا ئیستا په لاماریان داو، بیگومان نه مه کاریگه ریه کی خراپ نه گه ر که میش بی له سه ر دل و ده روونی ته تاردا ده نیئت و ترسو بیمیکیان بۆ دروست ده کات، ده میتیته وه بلتین: ئامانجی سه ره کی کوشتنی نوینه ره کانی هولاکو له وه دا خۆی ده بینیه وه که به هه یچ شتوازی که له مه ولا بیر له چاره سه ری ناشتی کیشه که ناکریتته وه و خۆیان به و په پی تیروته وای بۆ جیهاد ئاماده ده که ن، خۆ دوا ی کوژانی نوینه ره کان نه گه ر موسلمانانیش

١ المصدر نفسه ص: ١٢٠.

٢ تاریخ الدولة المغولية في ایران ص: ١٤٤، جهاد العماليك ص: ١٢٠.

بیانه ویی به ناشتی مصر ته سلیمی ته تار بکن، نه و ته تار نه می قبول نیه، نه مه نیجتهیادی (قطن) و میره کانی بوو سه بارهت به کوشتنی نوینه ره کانی هولاکو، به لام نه مه پیچه وانه ی بنه ماکانی شه ریه تی نیسلامه، چونکه نوینه ران ناکورژین، نه هی موسلمانان نه هی بیباوه پان، نه هی مورته دو مه لگه پاره کانش ناکورژین.^١

پیغه مبه رمان (ﷺ) نه مه بابه ته ی بۆ پوون کردینه وه، (عبدالله ی کوپی مسعود ده لی: (ابن النواحه) و (ابن اشال) نوینه ری (مسيلمه) بوون و هاتنه خزمهت پیغه مبه ر (ﷺ)، پووی تیکردن و پیپی فهرموون: شایه دی ده دن که من پیغه مبه ری خودام؟ گوتیان شایه دی ده دین (مسيلمه) پیغه مبه ری خودایه، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: نیمانم به خوداو پیغه مبه ره که ی هینا، نه گهر نوینه رم بکوشتایه نه وا نیوهم ده کوشت،^٢ عبدالله ی کوپی مه سعود قسه له سهر فهرمووده که ده کات و ده لی: سوننهت ناوا هاتوو نوینه ران ناکورژین.^٣

نه مه فهرمووده یه به لگه یه له سهر حرام بوونی کوشتنی نوینه رانی بیباوه پان، نه گهر قسه ی کوفریشیان له بهر دم نیمام و تیکرپی موسلمانان کرد هه ر ناکورژین،^٤ نه مه ی (سیف الدین قطن) نه نجامی دا پیچه وانه ی حوکه کانی شه ریهت بوو و تیروته و اویش به س هی خودای بالاده سته.

چواره م: پوژی لیکه له لواردن:

١- سه ره تاکانی پیکه لشاخان:

دوای ته و او کردنی نه مه ناماده سازیا نه، سه ره هاته سهر نه وه (سولتان قطن) کات و شوینی پوویه پوویوونه وه ی مه غول هه لبرژیریت لیسه دا بۆمان ده رده که وی (قطن) به خاتری نه نجامدانی نه مه جهنگه یه کلاکه ره وه پی و شوینیکی ستراتیژی تازه ی گرتوته بهر، چونکه نه گهر حوکمرانانی ولاتانی جیهانی نیسلام هه ر له ده وله تی خواره زمیه وه تا ده گاته خاکی فه له ستین به نه خشه و فیکره ی خۆ مه لاسدان و خۆ دامه زانندن نیو قه لاکانیان و شاره کانیان وه پابه نده بوون و چاوه پتیا ن ده کرد داخوا که ی مه غوله کان ده گه نه جی و بهر په رچی بده نه وه، نه وا نیستا (سولتان قطن) په ندی وه رگرتوو وه ده رکی نه و پاستیه کردوو که شیوازی بهرگری سوودی نیو به پای نه و چاکترین شیواز نه وه یه ده بیت سوپای

١ قصة التتار ص: ٢٧٨.

٢ مسند احمد، وسنن ابی داود، نقلا عن قصة التتار ص: ٢٧٩.

٣ قصة التتار ص: ٢٧٩.

٤ نيل الاوطار للشوکاني نقلا عن قصة التتار ص: ٢٧٩.

ئیسلام بۆیان بچیتته ده‌روهه و پیش شه‌وهی قاچ بنیتته نیتو خاکی مصره‌وه به گزیاندا بچنه‌وه، بۆ شه‌مه‌سه‌ته ناوچه‌یه‌کی له بارو گونجای له ده‌روهه‌ی سنووری ولاته‌که‌ی دیاری کرد شه‌ویش ناوچه‌ی (عه‌ین جالوت)ی نیتو خاکی فه‌له‌ستین بوو، شوینی (عه‌ین جالوت) گۆرپه‌پانیکی ته‌خت بوو چیا به‌سه‌ریدا ده‌نۆیۆ له‌و ناوچه‌که‌ناریانه‌وه نزیک بوو که خاچه‌رستان حوکه‌میان تیدا ده‌گپرا،^١ که‌واته مه‌لکه‌وتنی ناوچه‌که به‌م شه‌وه‌یه له مه‌موو بارو دۆخی‌کداو له کاتی پووبه‌پووبونه‌وه‌ی دوژمندا هاریکاری هیزه‌کانی ده‌کات، له حاله‌تی پیکه‌ه‌لپه‌ژانی پاسته‌وخۆدا جه‌نگ له‌نیتو گۆرپه‌پانه ته‌خته‌که‌دا ده‌بیست، له حاله‌تی ناراسته‌وخۆدا چیا که په‌ناگه‌یه‌کی باشه بۆ تیره‌اوێزه‌کان تا به‌پیکوپیکترین شه‌وه شه‌ریکی خۆیان راپه‌رپینن، هه‌روه‌ها مه‌لبه‌ژاردنی شه‌م ناوچه‌یه بۆ به‌ره‌نگاریبونه‌وه‌ی مه‌غۆل هاندهریکی کاریگه‌ری ده‌بیست بۆ شه‌و تاقمه‌ شامیانه‌ی ئاواره‌ی مصر بپوون و ئیستاش له‌گه‌ڵ سوپاکه‌ی مه‌مالیک گه‌راونه‌ته‌وه و هانیان ده‌دا له پیتناوی گه‌رانه‌وه بۆ خاکی زیدی نیشتمانی خۆیان به‌وپه‌ری قاره‌مانانه خۆیان له‌نیتو جه‌نگه‌که‌دا بتویننه‌وه، به‌تایبه‌تیش لیره‌داو له‌نیتو پیزی سوپاکه‌دا چه‌ند سه‌رو میریکی شه‌یوبی به‌دی ده‌کران، (مه‌لیک قطن) به‌لینی پیدابوون هه‌ر که مه‌غۆلیان له خاکی شام به‌ده‌رنا، شه‌وا ئیمارات و حوکه‌مپانیه‌کانی خۆیان بۆ ده‌گپیتته‌وه، هه‌روه‌ها (قطن) مانگی ئوغس‌توس (تابی) بۆ جه‌نگه‌که‌ دیاری کرد که کاتیکی زۆر گه‌رمه‌و به‌نیه‌بته‌ تاقمه‌ مه‌غۆلیه‌کان که له بیابانی مه‌غۆلیای سارد و وشک و برینگه‌وه هاتوون تا راده‌یه‌کی زۆر دژواره،^٢ و تا ئیستا باریان به‌و که‌شو هه‌وا گه‌رمه‌ی فه‌له‌ستینه‌وه نه‌گرتوه که له‌وه‌رزده‌ تین دینیت و کاریان تی ده‌کات و له ئاستی جموجۆله سه‌ریازیه‌کانیان داده‌به‌زینی.^٣

٢- به‌رپیکه‌وتنی سوپای موسلمانان:

(سیف الدین قطن) به‌ په‌له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی به‌ میره‌کان کرد، هانیان جه‌نگ و جیهاد بکه‌ن و کاره‌ساتی هه‌ریمه‌ داگیرکراوه‌کانی ئیسلامی به‌بیر هێنانه‌وه،^٤ پپی گوتن: شه‌ی موسلمانان: بیستوتانه چ کاره‌ساتیکی سامناک له کوشتن و سوتاندن و پوخاندن و تالان و بپۆو گرتن و بردنی ژن و منداڵ به‌سه‌ر دانیش‌توانی ولاتاندا هاتوه، هه‌ریه‌کیک له ئیوه‌ش مال و

١ الروض الزاهد لابن عبدالظاهر ص: ٦٤، جهاد الممالیک ص: ١١٦.

٢ تاریخ الدولة المغولية في ایران ص: ١٢، جهاد الممالیک ص: ١١٦.

٣ جهاد الممالیک ص: ١١٦.

٤ المصدر نفسه ص: ١٢١.

مندالو خيزان و شهره فو ناموسی ههيه، زانیویشته ته تار ده سلاتی په شی خوی به سهر شامدا کیشاوه و ئاینی ئیسلامی زه بوون کردوه، جوامیران و غیره تمه ندان په یوه ندیان به م کاروانه جیهادیوه کردوه و ده یانه ویت ئیسلام سهرخن، ئه ی بهنده کانی خودا: پیویسته به باشتین شیوه جیهاد بکن و به پووی دوزمنانی خودادا هه لشاخین، ئه ی نه ته وه که م: به نیازیکی پاک و خاوینه وه جیهاد له پری خودادا بکن، بازگانیه کی به قازانجه، منیش یه کیکم له ئیوه، ئه وه تا ئیستا من و ئیوه له نښان دوو دهستی ئه و په روه ردگار ه داین که هه رگیز ناخو ویت و هیچ شتیکی ئی بزر نابیت و کیش پاده کات له دهستی دهرناچیت، له و کاته دا ژاوه ژاوی میره کان به گریان وه به رز بۆوه و هه ر هه موویان سویندیان خوارد که یان ده بیت ئه م تارماییه بره ویت وه یان نابیت که سیان بمینیت، له و کاته دا سولتان (میر رکن الدین بیبرس) ی به خوی و تاقمه سهر بازیکه وه به خیرایی وه کو پیشه نگی سوپا گه وره که به پیکرد.

٢- جهنگی (غه زه):

پیشه نگی سوپای مه مالیک به سهر کردایه تی (میر رکن الدین بیبرس بندقداری) به ره و فه له ستین به پیکه وت، له شهعبانی ٦٥٨ ک/ یولیو ١٢٦٠ ز گه یشته (غه زه)، راست و چه پ له هیزه مؤلخوارد و وه که ی مه غولیان داو شکستیکی تالیان دهرخوارد دان، لیږده دا مه غوله کان بۆیان دهرکه وت که ئیستا خه لکانیک له نښو موسلماناندا ماون ده توانن به پیی نه خشی سهر بازی و بوعدی ستراتیژی بچو لینه وه و له پیناوی پاسه وانیکردن و به رگری کردنی دین و خاک و شهره فو ناموسیاندا چه ک و شمشیر هه لږگن، ئه م جهنگ به نیسبه ت موسلمانان وه گرنگترین جهنگ بوو، موسلمانان به چاوی خویان ده یانینی ته تاره کان چۆن پاده که ن، ئه و دهنگویه ی له و سهر ده مه دا بڼو ویت و ده یگوت: (کی پیی گوتی ته تار شکاون باوه پی پی مه که) ماوه ی به سهر چوو، جهنگی غه زه کاریگه ریه کی ئیجابی و باشی له سهر سوپای ئیسلام داناو کاریگه ریه کی سلبی و خرابیشی له سهر سوپای ته تار دانا،^٢ به م سهرکه وتنه غه زه بوو به مولکی موسلمانان، به م شیوه یه جهنگی غه زه به یه که مین جهنگی موسلمانان داده نریت که تییدا به سهر مه غولدا سهرکه وتن، ده کریت بلین: ئه م سهرکه وتنه ی به نیسب موسلمانان بوو، هانیدان به ره و باکوور هه لکشین و له ناوچه یه کی له بارتیر بگریستنه وه و له ویدا واته (عهین جالوت) چالاکانه تر پوویه پووی مه غوله کان بینه وه، له لایه کی تره وه ئه و

١ نزهة الانام فی تاریخ الاسلام ص: ٢٦٣.

٢ قصة التتار ص: ٣٠١.

شکستهی به سهر هیزه تهتاره که ی غه ززه دا هات و میر (بایداری) مهغۆلی سهرکردایه تی ده کرد، له لایه ن (کتیبا) ی سهرکرده ی مهغۆلیه وه - که تا گه یشتنی سوپاکه ی مه مالیک بۆ (عهین جالۆت) پۆکه وتبوو - به چاوی بایه خ پیدان و حیساب له سهر کردن ته ماشا نه کرا، ههروه ها ئه م سهرکه وتنه بوو به یه کێک له و هۆکارانه ی خاچه رسته کان وادار بکه ن داکۆکی له سهر دۆستایه تی کردنی موسلمانان بکه نه وه و له پێی یارمه تیدان و ئاچوخ کردنی پێگاوبانی ناوچه که یانه وه بۆ پێدا تیپه پینی سوپای مه مالیک به ره و فه له ستین ئه مه بسه لمینن،^١ کاتیك (سیف الدین قطن) له غه ززه وه به پێکه وت و پێگای که ناری گرت به ره و به شاری (عهکا) دا تیپه پی - که له و پۆزه دا به ده ست فه ره نگه وه بوو - کاتیك له دووره وه بینیان به خۆیان و ده ست و دیاریانه وه به پیره وه چوون و میوانداریان لێکرد و له گه ل پاشاکه یان به یه ک گه یشت، پێشنیاریان کرد که به هیزکی سهریازه وه پشتگیری بکه ن، به لام سولتان به نهرم و نیانی ره فتاری له گه ل نواندن و گوته ی که پێویستی به کۆمه کی سهریازی ئه وان نیه، به لام په یمانی ئی وه رگرتن که نه له دژی بن و نه کۆمه کیشی بکه ن، پێی گوته ن: (به خودای گه وره هه ر سوارێک یان هه ر پیاده یه کتان شوین سهریازه کانمان بکه وئ و بیه ویت زیانیان پی بکه یه نیت ئه و پێش ئه وه ی له ته تار بدن ئیوه ده کوژم، ئه و پیم گوته ن و بیزانن)، له و کاته دا پاشاکانیان چیان له سولتان بیست بۆ شوینکه وتووه کانیان نووسی و ئاگاداریان کردنه وه.^٢

(سولتان قطن) داکۆکی ده کرد ئه و جهنگانه ی له دژی مهغۆله کان و خاچه رسته کان ده یانکات ده بیته مۆرکی ئیسلامیان پێوه بیته، له بهر ئه مه کۆمه که پێشنیارکراوه که ی خاچه رستانی ره تکرده وه و به هیه شیه یه ک لێی قبول نه کردن و نه یه ویست چاکه و منه تی ئه وانی به سهر وه بیته، خۆی له خۆیدا ئه م هه لۆیسته ئاماژه به ئاره زویه کی تری (قطن) ده کات: ئه ویش ئه وه یه که ئه و له ماوه ی جیه جێکردنی پپۆزه جیهادیه که یدا ده یه ویت و پێرای به ئامانج گرتنی تێکشکانی مهغۆل، شکست ده رخوا ردی خاچه رسته داگیرکهره کانیش بدات، دوا ی سهرکه وتنی به سهر مهغۆلدا به ره و که ناری شامی باداته وه و له پیسی خاچه رسته داگیرکهره کانی پاک بکاته وه، له هه مان کاتیشدا ویستی کاتیك هیزشی کردنه سهر منه تی ئه وانی به سهر وه نه بوو بیته و^٣ نه کگیریان نه بیته.

١ جهاد الممالیک ص: ١٢١.

٢ نزمة الانام فی تاریخ الاسلام ص: ٢٦٣.

٣ جهاد الممالیک ص: ١٢٢.

۱- چەند زانیاریه کی گرنگی هه والگیری:

(سولتان قطن) پیش سوپاکه ی کهوت و له (عەین جالوت) نزیک بۆوه، هیشتا هه ر له پێگادا بوو یه کێک له پیاوانی شامی هاته لای و چەند زانیاریه کی گرنگی هه والگیری پیشکەش کرد، ئەم پیاوه: له لایەن (میر صارم الدین ئایبەک) هوه نێردرابوو - (میر صارم الدین) له کاتی داگیرکردنی شامدا له لایەن هۆلاکووه دیلکراوو و پاشان قبوڵی کرد له نێو پیزهکانی سوپای ته تاردا خزمەت بکات و له زۆر جەنگدا به شدارێ له گەڵ کەردبوون و ئەمجارهش له گەڵیان هاتبووه (عەین جالوت)...، ئیتمە نازانین به حەزو ئاره زووی دەررونی خۆی هاوکاری سەربازی ته تارێ کردووه یان له پووی ناچاریه وه، هه ر چۆنێک بێت ئەمە له نښان خۆی خودادایه، به لām له جەنگی (عەین جالوت) دا برپاری داوه به پیتی توانا یارمهتی سوپای موسلمانان بدات، نوێنه ره که ئەم زانیاریانه ی خستنه بهردهم (سولتان قطن):

أ- سوپای ته تار وهکو پتویست به هیژنیه، چونکه هۆلاکو زۆرێک له سەرکردهو سەربازهکانی سوپای له گەڵ خۆدا بردونه وه، ئەو سوپایه ی هاتبووه شام و داگیری کرد له پووی چەندیتی و چو نایه تیه وه وهکو پێشدا نه ماوه، که واته ترستان لێیان نه بێت.

ب- ته تاره کان قوڵی لای راستی سوپاکه یان له قوڵی چه پیان به هیژتره، که واته پتویسته موسلمانەکان قوڵی چه پی سوپاکه یان که به رهنگاری قوڵی راستی سوپای ته تار ده بێته وه به هیژیکەن.

ج- (ئەشرف ئەیوبی) میری (حمص) به خۆی سوپاکه یه وه له گەڵ (صارم الدین ئایبەک) له نێو سوپاکه ی ته تاردان، به لām ئەوان که شه پ دهستی پێکرد به قهستی شکست دهخۆن، واته ده لێ: (ئەشرف ئەیوبی) چاوی به هه لێهه کانی خۆیدا خشان دۆته وه ده یه ویست له گەڵ سوپاکه ی (قطن) بوايه، به لām به فیل و به مه بهستی هه لوه شانندن و لیکتراناندنی پیزهکانی سوپای ته تار له گەڵ ئەواندا هاتووه،^۱ له گەڵ ئەمەشدا موسلمانەکان ته و او وریاو له سه ره سه ت پراوه ستان و به بی که مته رخه می کردن له ئاماده باشی و ئیحتیا تکردن سوودیان له م زانیاریانه وه رگرت، به م شێوازه پۆزی ۲۴ په مه زانی ۶۵۸ ته و او بوو و موسلمانەکان شه وی (۲۵) یان به شه ونوێژو پارانه وه و تکا و نزا به پێکرد.^۲

هـ پیکهه ئشاخان له گەڵ مه غولدا:

پێشوهخت (سیف الدین قطن) هیژیکێ سەربازی به سه روکایه تی (میر رکن الدین بیبرس) به ره وه فه له ستین به پێکردبوو تا له بارودۆخی ناوچه که وه والی جموجوڵی دوزمن

ئاگاداریت و جیگه کانیشان دهست نیشان بکات، له گه‌ل گه‌یشتنی، (بیبهرس) و هیزه‌که‌ی له‌گه‌ل دوزمن تیکه‌له‌چوون و به‌رده‌وام دور و نزیک گورزی لێده‌وه‌شاندن تا ئه‌و کاته‌ی (سولتان قطن) به‌خۆی و سوپای سه‌ره‌که‌یه‌وه له ناوچه‌ی (عه‌ین جالوت) له ٢٥ په‌مه‌زانی ٦٥٨ک/ سبه‌ته‌مه‌ر ١٢٦٠ز پێیان گه‌یشت، ئه‌مه‌و له ده‌می چیشته‌نگاوی (٢٥) ی په‌مه‌زانی هیزنی ئیسلام و هیزنی ته‌تار به‌یه‌ک گه‌یشتن، شیوه‌که‌ پڕ بوو له خه‌لک، غه‌لبه‌غه‌لێی گوندنشینان و جوتیاران ده‌نگی ده‌دایه‌وه، لێکدا لێکدا ته‌پلی سولتان و میره‌کان ده‌کوتران و ئینزاری ده‌ست پێکردنی هیزشیا ن لێده‌دا.^١

(کتبغا) سه‌رکردایه‌تی سوپای مه‌غۆلی ده‌کرد، (قطن) ده‌یزانی له پووی ژماره‌وه له ژوور ژماره‌ی دوزمنه‌وه‌یه: بۆیه هیزه سه‌ره‌که‌یه‌کانی له‌سه‌ر گردو ته‌پۆلکه‌کان هه‌شاردا بوون و ته‌نها هیزنی پێشه‌نگی هێنا بۆ مه‌یدان که له لایه‌ن (بیبهرس) وه سه‌رکردایه‌تی ده‌کرا، هینده‌ی نه‌خایاند (کتبغا) که‌وته نێو داوه‌که‌وه، به‌هه‌موو پیاوانی سوپاکه‌یه‌وه هیزشی کرده سه‌ر ئه‌و هیزه ئیسلامیانه‌ی به‌به‌ر چاویه‌وه له به‌رامبه‌ری پاوه‌ستابوون، پاش ئه‌وه (کتبغا) تینی بۆ هێنان (بیبهرس) به‌په‌له پاشه‌وپاش به‌ره‌و گردو ته‌پۆلکه‌کان کشایه‌وه، هینده‌ی نه‌برد هه‌ر هه‌موو سوپای مه‌غۆل کتوپر گه‌مارۆ درا، جه‌نگ و پێکدادانیکی گه‌وره پوویدا و کوشتاریکی زۆریان له یه‌کتر کرد، هیزه‌کانی مه‌مالیک ماوه‌یه‌کی که‌م شله‌ژابوون و^٢ سه‌ره‌تای پێکدادانه‌که قۆلی چه‌په‌ی سوپاکه‌یان به خراپی شکا، (مه‌لیک مظفر) به‌خۆی و هیزتیکی سوپاکه‌یه‌وه به‌هاواریانه‌وه چوو و زه‌بوونی که‌ی بۆ قه‌ره‌بوو کردنه‌وه، (قطن) خۆی خسته نێوجه‌رگه‌ی جه‌نگه‌که‌وه، له‌و پۆژه‌دا به‌لایه‌کی باشی به‌سه‌ر دوزمندا هینا و هانی هاوه‌لانی ده‌دا و مه‌رگی پێی خودای له‌به‌ر چاو و دلایان جوان و شیرین ده‌کرد و جار له‌ دوا‌ی جار هه‌لمه‌تی پێ ده‌بردنه‌وه سه‌ر دوزمن،^٣ کلاو خوده‌که‌ی به‌زه‌وی دادا و یه‌ک به‌خۆی هاواری کرد: (وا اسلامه‌ = هاوار بۆ ئیسلام) و به‌خۆی و تاقمه‌ تایبه‌تیه‌که‌ی خۆیه‌وه به‌ نیتی پاک و چاکیه‌وه هه‌لمه‌تیکی بویرانه‌ی کرد و خوداش سه‌ری خست، دوا‌ی چه‌ند ساته‌وه‌ختێک موس‌لمانه‌کان به‌ره‌به‌ره سه‌رده‌که‌وتن، هه‌لبژاردنه‌ی هیزه‌کانی مه‌غۆل له‌نێوان دوو به‌رداشی شه‌په‌که‌دا هارپدران، موس‌لمانه‌کان هه‌لیان نان، تا گه‌یاندیان شه‌ نزیک (بیسان)، بۆ جاری دووهم ته‌تار خۆیان پێکخسته‌وه و بۆ موس‌لمانه‌کان گه‌پانه‌وه و شه‌پ له‌ جاری یه‌که‌م گه‌رمتر

١ جهاد المالیک ص: ١٢٢.

٢ دراسات تاریخیه ص: ٨٧.

٣ جهاد المالیک ص: ١٢٣.

بوو، موسلمانەکان لینگە لەرزە یەکی توند دایگرتن، (سولتان) دەنگێکی گەورە ی ئی بەرزبۆوه و هەموو سوپا گویی ئی بوو کە (٣) جار لەسەر یە ک گوتی: (وا اسلاما = هاوار بۆ ئیسلام) خودایە (قطنی) بەندە ی خۆت بەسەر تە تاردا سەر خە، ئینجا خودای گەورە شکستی بە سەر تە تاردا هێنا و ژمارە یەکی زۆریان لە سەر کردە ی گەورە و سەرباز ئی کوزران، هەرکە تە تار بۆ جاری دووهم شکان، سولتان لەسەر ئە سپە کە ی دابەزی و سەری خستە سەر خاک و ماچی کرد، ئینجا دوو پکات نوێژی بۆ خودای بالادەست بەرپا کردن و سواری ئە سپە کە ی بۆوه، بەرە و پووی سوپاکە ی پۆشت بینی دەستکە وتی زۆریان گرتووه،^١ (رکن الدین بیبرس) بە خۆی و بە سوپاکە یەو بە دوا ی هیزە کانی مەغۆل کە وتن تا (أفامیه)، تە ماشایان کرد دیسان بۆ جاری سێهەم پیزە کانی خۆیان پێک خستۆتەو، شیرانە هێرشیان کردە سەریان و بە خراپی تیکیان شکاندن و پەووە ئە سپ و مالتیکی زۆریان پێ بە جی هێشتن.^٢

٦- نازایەتی (کتبغا)ی سەر کردە ی مەغۆل؛

لە گەل ئەو شکستە تالانە ی لەم جەنگەدا بە گەرووی مەغۆلەکاندا کرا، ئەوا میژوونووسیکی موسلمان کە ناوی (رشید الدین فضل الله هەمەدانی) یە حاشای لە نازایەتی (کتبغا) ی سەر کردە ی مەغۆل نە کردووه و هەلۆیستە پالە و ئانتیپەکانی کە لەم جەنگەدا نواندوونی گێڕاونه تەو: دەلی: لەو دەمەدا یە کێک لە یاریدە دەرە کانی پێشنیاری کشانەوێ بۆ دەخاتە پوو، لە وەلامدا دەلی: پێویستە لە سەرمان لێرە بمرین، بۆ ئەوێ (خان) بە خۆشی و کامەرانی بژیا ئەمە قسە ی کۆتاییمە؟ بە پێی گێڕانەوێ یەکی تر دەلی: لێرە هەلاتن لە بەر مەرگ ناکرێت، مەرگی سەربەرزانه لە هەلاتنی سەر شۆرپانە باشترە، یە کێک لە ئەندامانی سوپاکەم گەورە بی یان بچووک بێت دەگاتەو بە (خان) و ئەم قسە ی منی بۆ دەگێڕێتەو، لە پێی ئەنجامدانی ئەرکە کەیدا خۆی کردە قوربانی، پێویست ناکات لە نیوچوونی سوپاکە ی مەغۆل بە بیرو زەینی موبارەکی مەلیک دابێت و خەفەتی پێوہ بخوا، با جەنابی مەلیک وایا حیساب بکات کە ژنی سەربازە کانی سالتیک مندالیان بە سک نە کە وتوو و ماینە کانیش سالتیک نە زاون و جوان و ماینیان ئی نەبووه، هەر بژی (خان) بە خۆشی، مادام گیان و جەستە ی پیرۆزی ساغو سەلامەتە ئەمە قەرەبووی هەموو لە دەست چوو یە کە، چونکە بوون و نەبوونی ئیمە ی بەندە و مسکین شتیکی سووک و ئاسانە.^٣

١ دراسات تاریخیة ص: ٨٨.

٢ جهاد المالیک ص: ١٢٤.

٣ جامع التواریخ ٣١٤/٢، جهاد المالیک ص: ١٢٤.

بەلام خودی (رشید الدین) لە لایەکی ترهوه پایەکی پێچهوانە سەبارەت بە چۆنیتی کوشتنی (کتبغا)ی سەرسوپای مەغۆلی باس دەکات، ئاماژە بەوه دەکات کە (کتبغا) لە سەرەتای شکستەکاندا بە دیل گیرا، (قطن) بە کەلهپچهکراوی هینای لە بەرامبەر خۆی داینیشاند، گفتوگۆ دەمهقالە بەم شیۆهیه لە نێوانیاندا دروست بوو، (قطن) پووی لە (کتبغا) کردو گوتی: هەی پیاوی بەدنامەکو پەیمانشکێن، ئەوه تۆی دواي ئەوه خوینی خەلکانێکی زۆری بێ گوناھو پاکو بێگەردت پشت پالەوانو گەورە پیاوانێکی زۆرت بەفیل و بەلێنی درۆزن لەنیو برد، خانوبەرەو مالانێکی زۆرتان بە درۆودەلەسەو قسە یەریقەدار داگیر کردو پوخاند، ئەوه ئیستا کەوتیوتە ئەلێ بەندو ئەسارەتەوه، هەرکە (کتبغا) گۆییستی ئەم قسانە بوو بە قۆلبەستکراوی دەتگوت فیلێ توپەکراوه وەلامی دایەوهو گوتی: هەی خۆپیشایی مەغرور، زۆر شانازی بەم سەرکەوتنەت مەکە، ئەگەر من بە دەستی تۆ کوژدام، چاک دەزانم ئەمە لە خوداوهیه نەک لە تۆ، نە بەم پێکەوتە لە نکاو نە بەم چاوسووریوونە کاتی و فەتاوه فریومەخۆ، هەرکات هەوالی مەرگم گەیشت بە هۆلاکو، یەکسەر دەریای توپەبوونی هەلەچی و بە سمی ئەسپەکانی مەغۆل ولاتی ئازەربایجان تا دەگات بە مصر گێرە دەکات و هەرچی لم و لیتە ی مصر هەیه پایدەمالی، هۆلاکو (٣٠٠) هەزار سواری هاوشیۆه (کتبغا)ی هەیه، گریمان یەکیکیان نەما، (قطن) پێی گوت: بەم ئەندازە بە سوارانی (توران) مەنازە، چونکە ئەمانە کارەکانیان بە مەکرو فرت و فیل دەبەنە سەر نەک بە پیاوهتی و شەهامەت،^١ (کتبغا) وەلامی دایەوهو گوتی: من تا لە ژياندام تەنها بەندەیهکی بەر دەرگای (خان)م و وەکو تۆ تەلەکە بازو پەیمان شکێن نیم، خێرا بمکوژەو خەلاسەم بکە با هیچکە گویم لەو قسە پەق و ناخۆشەنەت نەبێت، (قطن) فەرمانی کرد بیکوژن، سەریان لە جەستە کردەوه، هەرکە هۆلاکو هەوالی مەرگی (کتبغا)ی پێگەیشت، قسەکانی و هەلوێستەکانی سەرەمەرگیان بۆ گێرپایەوهو، خەفەتی زۆری خواردو ئاگری توپەبوونی داگیرساو گوتی: تۆکەریکی تری وەکو ئەو لە کوێ پەیدا بکەم خاوەنی ئەم نیت و نیازە خاوینە و کۆیلاهی تیه پاکو پوخته بێت لە کاتی سەرەمەرگیدا،^٢ لەگەڵ ئەوهدا (رشید الدین) بەوه ناسراوه مەغۆلی خۆش ویستبن – ئەمە ی بۆ پێکخستن – بەلام ناکرێت حاشا لەو جینگە و پینگە بەرزە بکەین کە (کتبغا) لە لای مەغۆلەکان هەیبوو، ئەوان بە بیروپاوا

١ جامع التواریخ ٢/٣١٥، ٣١٦، جهاد الممالیک ص: ١٢٤.

٢ جامع التواریخ ٢/٣١٥، ٣١٦، جهاد الممالیک ص: ١٢٥.

تەگبیره‌کانی و ئازایەتیەکی پشت ئەستور بوون، ئەو پالەوانێکی ئازاو لەسەر پێ بوو، شارەزای بوارەکانی جەنگ و گرتنی قەڵاکان بوو، هۆلاکو متمانە پێ بوو لە پاکانی دەرندە دەچوو، دەرەق بە ئیسلام و موسلمانان خراپترین و شەرەنگیزترین کەس بوو، بۆیە بە مەرگی ئەو ئیسلام و موسلمانان حەسانەو.^١

(نورالدین خلیل) قەسە لەسەر ئازایەتی (کتبغا)ی سەرکردە می‌غولی ئەو چیرۆک و بەسەر هاتانە کردووە کە دەرەق بە ئەو گێڤدراو نەتەو و دەلی: بەو پەڕی گومانەو بە لێکۆ نێکۆلی کردنەو تەماشای ئەم چیرۆکانە دەکەین، دەلێن (هەمەدانی) چۆن توانی ئەو نامە دەمیەکی کە لە لایەن کەسیکی نادیارەو بە زمانی می‌غولی گوازاو تەو بەم شیوەیە بە دەست بخت، بە تەبیعیەتی حال ئەمە ئەگەر لە ئەسلدا نامەش بوو بێت پەویەندی بە هەموو ئەو پێوایەتەو هەیه کە تێکەڵ و پێکەڵ و دژ بە یەکن و دەتوانین بڵێن واقعی نین و زیاتر خەیاڵین، هەرچەندە میژوونوسە عەرەبەکان و بیانیەکانیش یەک لە دوا یەک گێڕا بیاننەو هەر جێی شک و گومان.^٢

٧- پزگارکردنی دیمەشق و ولاتی شام:

مادام تەتار لە دیمەشق و حەلب و حمص و شارەکانی تری شامدا ماون، کەواتە ئیستا (قطن) لە پڕۆژە جیهادیەکی نەبۆتەو و تا لێی نەبێتەو نابیست پشوو بدات، دیمەشق یە کەم و بیستگە ئیسلامی بوو کە دەکەوتە ژێر دەسەلاتی تەتارەو، دەکەوتە باکووری خۆرەلاتی (عەین جالوت) و ماوەی نێوانیان خۆ لە (١٥٠) کیلۆمەتر دەدات، (قطن) پێش ئەوێ بگاتە دیمەشق نامەیه‌کی مۆژدەنامیزی سەرکەوتنی مەزنی بۆ دانیشتوانەکی نارد، لە نامە کەدا هاتووە: (سەبارەت بە سەرکەوتن، بە شیوازیکی تەندروستانە گورز وەشی‌نراو دڵسۆزانەش ئامانج پێکرا، تەتاریش خودا سەری پێ شوێ کردن و شکاندنی، دەست درێژیان کردە سەر پزگاری و ولاتی شامیان گەردنکەچی خۆیان کرد، بەهۆی هۆزەکانیانەو گەله‌کۆمەکیان لە دژی ئیسلام کرد، ئەمە سوپا‌کانی ئیسلام و لە جێگەکانی خۆیان جێگیر بوون، هەر ئیماندارێک لاقی بلەرزیست لاقی ئیمانی فیریای دەکەوت و چەسپاو و پاه‌وستاوی دەکات، حەجی خاچەرستان بۆ (بیت المقدس) جومعه‌ی موسلمانان هەڵیدەو وەشی‌نێتەو، هەركات زەنگی ناقوسی کلیسەکان لێدرا یە کەسەر بانگی ئیسلام جێگەکی دەگریتەو، هەر کتییێک بێتە قەسە قورئان دێت و لالی دەکات).

١ النجوم الزاهرة ٩١/٧، المغول للعرب.

٢ سيف الدين قطز، قاهر المغول ص: ١٤١.

بەردەوام هەوایی موسڵمانان بۆ بێباوەڕان دەگوازیایە و هەوایی بێباوەڕانیش بە موسڵمانەکان دەگەشت، تا ئەو کاتەی بەیانی سێدەیی زیوینی خۆی لەگەڵ زەردەپەری زێڕینی پۆژ تیکەڵ کردو سوپەتی (الشمس = پۆژ) ئایەتی (اللیل)ی هەلۆه شاندە و هەوای بەو گەشت هەردوو بەرەو جەنگ لەبەر پۆشنایی چاویان بە چاوی یەکتەر کەوتە و هەستەویە خەوێ یەکتەر بوونە و هەوای ناگری شەپ هەلایسایە و، هەر تیرو شیرێک دەوێ شینرا خۆی بەنیو سکو و هەوای کافراندە دەکردو پوچی ئی دەستاندن و کە لە شەوێ پێی بەجی دەهێشتن، هەموو زۆردارو کەللە پەقی کافرەکان بەهۆی تاوانە قێزە و نهکانی پێشدايان لە کوژران و لە گۆرەپانی جەنگدا بەجێمان ﴿وَمَا رَبِّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾، ئەم هەوالەش گەشتە دیمە شق، (ابن کثیر) دەڵێ: (رکن الدین بێرس) و کۆمەڵە جەنگاوەریکی ئازا هەدایان نەداو بە دواي تەتارەکان دەکەوتن و لە هەموو شوێنێک هەلیان دەکوێتایە سەر سەریان و دەیانکوشتن، ئەو بوو لە دیمە شق هەلاتن و تا پشته و تا حەلب پێیان کەوتن، لە پۆژی یەك شەممە ٢٧ پەمە زانداو لەگەڵ گەشتنی موژدەیی سەرکەوتنە کە (عەین جالوت) تەتارەکان لە دیمە شق هەلاتن، موسڵمانانی دیمە شق پراویان دەنان و لێیان دەکوشتن و دەگرتن و ماله کەیان پێی بەجی دەهێشتن و بە زەبرو زەنگ دیلە موسڵمانەکانیان ئی دەستاندنە و، سوپاس و ستایش بۆ خدا لە بەرامبەر ئەم لوتفو مەرحەمەتی نیشانی دان و شکستەکانی پێشداي بەم سەرکەوتنە مەزنە بۆ قەرەبووکردنە و، سەبارەت بەمە مژگینی بلۆکرایە و، لە قەلای مەنصورە پرا وەلامی مژگینی و موژدەکان درایە و، ئەو پۆژ موسڵمانان بەم سەرکەوتنە مەزنە کە خوا بە نسیبی کردن زۆر دلخۆش و شادومان بوون، بەم شێوەیە خودای بالادەست پشتگیریەکی چاکی خەلکی خۆی کرد، هەر هەموو دوژمنانی خودا جوولە کە و دیان و دووپوو سوکو و پيسواو سەر شوپوون، دینی خودا سەرکەوت و خەفەت دایگرتن، بەلام خودا پشتگیری دینی خۆی دەکات هەرچەندە کافرەکان پێشیان ناخۆش بێت، لەو کاتەدا موسڵمانەکان پەلاماری ئەو کە نەیسەیان دا کە خاچی لێو هاتبوو دەرهو، چوێ ناویە و تالانیان کردو پاشان سوتاندیان و ناگریان لە چواردەوێ کردە و، خانوبەرەیی کی زۆری دیانەکان سوتان، خودا مال و گۆپی بۆ پێکردن لە ئاگر، هەندیک لە کە نەیسەیی یەعقوبیە کانیش سوتا، تا قەمە خەلکێک خەریک بوون جوولە کەکان تالان بکەن، پێیان گوترا: کاتیک وەیشومەیی تەتارەکان هات جوولە کەکان وەکو خاچەرستەکان نەچوون گەلیان و لە

دژمان نه وه ستاونه ته وه، ئابپۆپای جه ماوه له نێوه پاستی مزگهوتی گهره ی شاردا مه لایه کی پافیزی (شیعه) یان کوشت، نه وه مه لایه ناوی (فخر محمد کوپی یوسفی کنجی) بوو و له سه ر حیسابی مالی خه لک خۆی له گه ل ته تار سازاندبوو، دل و ده روونیکی پیسو و گلاوی مه بوو و خۆره لاتنی بوو و له سه ر حیسابی مال و سامانی خه لک هاریکاری ته تاری ده کرد، به هه مان شیوه کۆمه لێک مونا فیقی وه کو نه ویان قۆلبه ست کردن و به تاوانی به کریگیروای کوشتیانن:

﴿فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الانعام: ٤٥).

٨- گه یشتنی (سیف الدین قطن) بۆ دیمه شق:

٣٠ پهمه زانی ٦٥٨ پاله وان (سیف الدین قطن) گه یشته دیمه شق، وه کو سه روکیکی براوه له لایه ن خه لکه وه پیشوازی لیکرا، شار پازینرایه وه، پیاوان و ژنان و مندالان هاتنه ده ره وه و پیرۆزباییان له قاره ماننی سه رکه وتوو کرد، به پاستی نه مه خۆشی و شادی پاسته قینه یه، خودای به رز ده فه رموویت: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (یونس: ٥٨). شادی و خۆشی به بۆنه ی سه رکه وتنی دینی خوداو به رزبوونه وه ی ئیسلام و شکۆمه ندبوونی موسلمانان له گه ل شادی و خۆشی به بۆنه ی خواردن و خواردنه وه و مال و پله و پایه و سه لته نه ت به رامبه ر نا کریت، سوپای مه مالیک هاته نێو دیمه شقه وه، به خیرایی بارودۆخ جیگیر بوو و ئاسایش چه سپا، نه و جۆره کاره ساتانه ی که له کاتی داخل بوونی هیزه داگیرکه ره کان پوو ده دن، پوو یان نه دا، سه روته و سامان و مولک و مال و شه ره ف و ناموس و گیانی جووله که و دیا نه نیشته جیکانی شار پارێزگاریان لیکرا.

(قطن) (ابن الزکی) ی قازی دیمه شقی له پۆستی قه زاوه ت لابردو (نجم الدین أبا بکر کوپی صدر الدین کوپی سنی الدوله) ی له جی دانا، (ابن الزکی) سه ر به ته تار بوو و له لایه ن نه وانه وه کرابوو قازی دیمه شق، ئینجا (قازی نجم الدین) ده ستی به چاره سه رکردنی کێشه کان به تاییه تی کێشه ی نێوان موسلمانه کان و نه سرانیه کان کرد، هه رچه نه ده نه سرانیه کان له کاتی هێرش ته تاردا هه لویستی زۆر نه شیوا و قیزه ونیان ده ره ق به موسلمانان نه نجام دان، به لام قازی (نجم الدین) به خاتری نه وه ی ستم له نه سرانیه کانی نێو ولاتی ئیسلام نه کریت سه ره تای کاری قه زاوه تی بۆ چاره سه رکردنی کێشه سه ره لداوه کانی نێوان موسلمانان و نه سرانیه کان کرد، پۆژی دووه می هاتنی (قطن) بۆ

دیمه شق پۆزی جه ژنی په مه زان بوو خوارده مه نی په نگاوپه نگو نایاب و تاییهت به هه ردووک
 بۆنه که وه دروست کرابوون، به بۆنه ی جه ژنی په مه زانی پیرۆز، جه ژنی سه رکه وتن به سه ر
 هه واو هه وه سدا هه روه ها به بۆنه ی جه ژنی سه رکه وتن به سه ر داگیرکه رانی کافرو
 جیگیربوونی پایه کانی حوکومه تی ئیسلام له زه ویدا، خودای به رز ده فهرموویت: ﴿وَجَعَلَ
 كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾
 (التوبة: ٤٠).

(قطن) کاتی به فیرۆنه دا، به لکو پێشهنگی سوپاکه ی خۆی به سه رکردایه تی (بیبرس)
 به پێکرد تا پاوه دووی ته تاره هه لاتوو هه کان بنیت و شاره کانی تری شام له به رماوه ی
 سوپاکه یان پاکسازی بکات،^١ نه مه و مه غۆله کانی له به رزاییه کانی شام به ده رنان و له (حمص)
 خپری هه لدان، له ویوه به خۆیان و پوچه کانیانه وه هه لاتن، هه رچ که لویه ل و پێداویستی و پاره و
 سامانیکیان هه بوو فێتیاندا، دیله موسلمانان کانیان ئازاد کردن، به ره و پێگای که نار (ساحل)
 پێچیان کرده وه، موسلمانان کان له و پێگایه خۆیان بۆ هه شاردان، لێیان ده ره پێن و خه لکیکی
 زۆریان لێ کوشتن و زیاتریشیان لێ به دیل کردن، کاتی که هۆلاکو هه والی تێکشکانی سوپاکه ی و
 کوژرانی (کتبغا)ی جیگری پێگه یشت داخ و مه راق داگیرت، چونکه تا ئیستا پۆژیکی ئاوا
 په شیان له شکان و کوژران و هه لاتنیان به خۆیانه وه نه دیبوو.^٢

موسلمانان توانیان له ماوه ی چه ند هه فته یه کدا ولاتی شام به ته واوه تی له مه غۆله کان
 پاک بکه نه وه، (قطن) یه کگرتنی (مصر و شام) ی له ژێر سایه ی یه ک ده وله تدا و به
 سه روکیه تی خۆی راگه یاند، نه مه و دوا ی وه فاتی (مه لیک صالح نجم الدین ئه یوب) ی
 په حمه تی له سالی ٦٤٨ کۆچی و تیپه پینی (١٠) سال به سه ر ناکۆکی و دووبه ره کی
 ئه یوبیه کانی شام له سه ر هه موو مینه ره کانی مصر و هه له ستین و شام و تا به سه رووی شام و
 شاره کانی ده وره به ری پوواری (قورات) پاده گات و تار به ناوی (سولتان قطن) خوێنرایه وه و
 موسلمانان پۆزانیکیان به خوشتین شیوه له ژیا نی خۆیاندا گوزه راند.^٣

٩- پێکخستنی کاروباری هه رێمه کانی شام:

(سولتان سیف الدین قطن) به خاتری نه وه ی بتوانی به زوویی به ره و مصر بگه پێته وه،
 ده ست و بردی له ئاسایی کردنه وه ی بارودۆخ و پێکخستنی کاروباری هه رێمه کانی شام کرد،

١ قصة التتار ص: ٣٤٠.

٢ السلوك ٥١٨/١.

٣ قصة التتار ص: ٣٤١.

ژمارهیهك میری صالحی و موعیززی به سەر کاروباری ئه وه رهیمانه دا دابهشکردن، (میر علم الدین سنجاری چه له بی) به جیگری خۆی به سەر دیمه شقه وه دانا و وه کو هاریکار (میر ئه بو هه یجای کوپی عیسای کوپی حشتری نه زکشی کوردی) له گه ل دانا،^١ نه یوبیه کانی به سیفه تی ئه وه که سەر به ده وله ته که ی مصرن له سەر پۆست و پله و پایه کانی خۆیانه وه به سەر هه ریمه کانه وه دانانه وه، (ئه شپه ف موسای حوکمرانی (حمص) — که هۆلاکۆ وه کو جیگری خۆی له سەر ولاتی شامی دانا بو — داوای (ئه مان) ی کرد، (قطن) وه لامی دایه وه و ئه مانیدا و له سەر کورسی ده سه لاته که ی خۆی دانا یه وه، هه روه ها بانگه یشتی (مه لیک مظفر علاء الدین علي کوپی بدرالدین لؤلؤی) ی حوکمرانی (سنجاری) کرد تا وه کو جیگری خۆی به سەر شاری چه له به وه دانیت، هه ندیک پارچه زه وی کشتوکالیشی له ناوچه دیتیه کانی ده وره ی چه له ب به سەر میره کانی خۆیدا دابهشکردن، (مه لیک منصور) ی له سەر (حه ما) و (بارین) دانا یه وه (معره) شی بۆ گێراوه که له سالی (٦٣٥ ک) یه وه له ژێر دهستی حوکمرانی چه له بدا بوو، له لایه کی تره وه (سلمیه) ی لێ وه رگرته وه به خشی به (میر شرف الدین عیسای کوپی مه نای کوپی مانع) ی میری عه ره ب، (میر شمس الدین ئاقوس ی برلی عه زیزی) کرده حوکمرانی (ساحل) و (غه زه) و ژماره یه ک میری عه زیزی شی له گه لدا بوون، ئه م میره کاتی خۆی له (ناصر یوسف) ی حوکمرانی دیمه شق و چه له ب جودا ببۆوه و چو بووه قاهره و په یه ونه دی به سوپاکه ی (قطن) وه کردبوو، ئینجا له گه ل سوپاکه ی سولتاندا هاته وه به شداری چه نگه که ی (عه ین جالوت) ی کرد، هه روه ها (قطن) فه رمانی کرد (حوسین کوردی ته برداری) بخنکێنریت ئه مه و به تاوانی ئه وه دهستی مه غۆله کانی گرتووه و جیگه ی مه لیک ناصری نیشان داو، گوریسی له مل کراو خنکێنرا.^٢

به م شیه وه (سولتان قطن) کاروباره کانی حکومه تی شامی پێکخستنه وه، هه موو ئه و هیمنی و به رقه راریه ی بۆ گێرا یه وه که به داگیرکرانی له لایه ن مه غۆله کانه وه له دهستی دابوو، له پۆزی ٢٦ ی شه والی ٦٥٨ ک به خۆی و سوپا براوه که یه وه به ره و مصر به پێکه وت، له و کاته دا که قاهره خۆی بۆ پیشوازی کردنی سه رکرده سه رکه وتووه که ی پاده زانده وه^٣ هیشتا هه ر به پێوه بوو ئه جه ل گه یشته سه ری خواحافیزی یه کجاری له م دنیا فانیه کرد، له مه ولا به ئیزنی خودای بالاده ست به درێژی قسه له سەر ئه م بابته ده کریت.

١ السلوك ٥١٨/١.

٢ السلوك ٥١٨/١، مملكة حماة الايوبية، عدنان سعد الدين ص: ١٠٠.

٣ السلطان المظفر سيف الدين قطز، قاسم عبده ص: ١٤١.

١٠- هه‌لۆیستی هۆلاکۆ له به‌رامبه‌ر شکسته‌که‌دا:

هه‌رچه‌نده شکسته‌که به‌سه‌ر خودی هۆلاکۆدا نه‌هاتبوو، به‌لام به‌حوکمی نه‌وه سوپاکه می‌نه‌و بوو و قه‌باره‌و بارستایی شکسته‌که گه‌وره‌و قورس بوو و (کتبغا)ی سه‌رسوپای تیدا کوژابوو، نه‌وا به‌نیسبه‌ت هۆلاکۆه سه‌دمه‌یه‌کی توند بوو و سه‌رتاپا ته‌زانندی و له‌زانندی، له‌گه‌ل نه‌مه‌دا له‌سه‌ر شانۆی پووداوه‌کان دوور بوو، به‌لام کاری تیکراو ناوهمیدانه هه‌ولیدا به‌ناردنی هه‌رشیکێ تاز به‌ره‌و شام په‌له‌ی نه‌نگی سه‌ر سوپا شکاوه‌که‌ی به‌سپێته‌وه، به‌لام بارودۆخه‌کانی نه‌وکات پێی نه‌مه‌یان پێته‌دا،^١ چونکه له‌گه‌ل موناڤیسه‌کانی به‌مه‌اله‌که‌ی له‌سه‌رووی هه‌موویانه‌وه سه‌رۆکی قه‌بیله‌ی زه‌هه‌بی ئامۆزای شه‌وه‌شی جه‌نگو هه‌راو گوریس کیشینه‌بوو نه‌یتوانی به‌ره‌و خۆرئاوا پێشپه‌وه‌ی بکات و یارمه‌تی سوپا شکسته‌خواردووه‌که‌ی بدات، ناچار به‌ناردنی نامه‌یه‌ک بۆ (خانی گه‌وره) له‌ (قه‌پاقویم) وازی هه‌ینا، تێیدا هه‌والی شکسته‌که‌ی سوپای مه‌غۆلی ولاتی شامی له‌سه‌ر ده‌ستی سولتانی مصر پاگه‌یانده‌بوو. (خانی گه‌وره) جگه له‌ده‌رکردنی به‌یارێک بۆ به‌رژه‌وه‌ندی هۆلاکۆ هه‌چ هه‌لۆیستیکی تری نه‌نواند، به‌پێی به‌یاره‌که: ولاتانی هه‌لکه‌وتووی نیوان ده‌ریای جه‌یحون و ولاتی شام پێشکه‌شی هۆلاکۆ ده‌کرین، دیاره (خان) ویستوویه‌تی به‌م به‌یاره‌ گیانی ئازایه‌تی به‌به‌ر هۆلاکۆدا بکاته‌وه‌و هانی بدا جارێکی تر جه‌نگ له‌گه‌ل مه‌مالیک به‌رپا بکاته‌وه، هۆلاکۆ خه‌ریکی خۆسازدانه‌وه‌ی ئه‌م کاره‌ بوو، به‌لام مه‌رگ پێشی دایه‌وه‌و له‌ سالی ٦٦٣/ک ١٢٦٥زیدا مردو، خه‌ون و خه‌یالی لکاندن (مصر و شام)یشی بۆ سه‌ر قه‌له‌مه‌ریه‌وی حوکومه‌ته‌که‌ی له‌گه‌ل خۆیدا برده‌ نیو گۆپه‌وه.^٢

١١- له‌و هۆنراوانه‌ی به‌سه‌ر (عه‌ین جالۆت) دا گوتراوه:

به‌بۆنه‌ی سه‌رکه‌وتنه مه‌زنه‌که‌ی موسلمان له‌ (عه‌ین جالۆت) دا، (شه‌هاب الدین محمود) قه‌صیده‌ شیعریکی مه‌دح ئامێزی به‌سه‌ر (میر ظاهر بییرس) دا گوتووه‌و ده‌لی:

سرحیث شئت لك المهيمن جار	واحكم فطوع مرادك الأقدار
لم يبق للدين الذي أظهرته	يا ركنه عند الاعادي ثار
لما تراقصت الرؤوس وحركت	من مطريات قسيك الأوتار
حملتك امواج الفرات ومن رأى	بحراً سواك تقله الانهار
وتقطعت فرقا ولم يك	طودها اذ ذاك الا جيشك الجرار

١ جهاد المماليك ص: ١٣١.

٢ جهاد المماليك ص: ١٣٢، جامع التواريخ ٣٣٦/٢.

منهم على الجيش السعيد غبار
والترب والأساد والاطيار
وسقيت تلك وعمّ ذا الإيسار
تبقى بقيت وتذهب الأعصار

رشت دماؤهم الصعيد فلم يطر
شكرت مساعيك المعادل والورى
هذي منعت وهؤلاء حميتهم
فلأملأن الدهر فيك مدائحاً

(شرف الدين أنصاري) يش له قهسيده يه كيدا به سهر (مهليك منصورى دوهم) ى
حوكمپرانى (حه ما) دا هه لده لى كه به خوى وسوپاكيه وه به هاوشانى (قطن) به شدارى
جهنگى (عهين جالوت) ى كردبوو:

ولقيتها فأخذت فلّ جيوشها
عن فحلها قسرا وعن إكديشها
حصد المناجل في يبيس حشيشها
لما أطل سواك في تعطيشها
تكسو الجياد ريشها من ريشها
فغدت رؤسهم حطام جريشها
مابين بركتها وبين عريشها
من رومها الأقصى الى أحبوشها
فوطئت عين الشمس من مفروشها
دهشت سروراً سار في مدهوشها
وتنال أقصى الأجر من منعوشها^۲

رعت العدى فضمنت شل عروشها
نازلت أملاك التتار فانزلت
فغدا لسيفك في رقاب كماتها
رويت أكباد القنا بدمائهم
أقدمت مقتحما على نشابها
دارت رجلي الحرب الزبون عليهم
وطويت عن مصر فسيح مراحل
حتى حفظت على العباد بلادها
فرشت حماة لوطء نعلك خدّها
وكذا المعرة اذ ملكت قيادها
لازلت تُنعش بالنوال فقيرها

شاعريكى تريش ناوا به (عهين جالوت) هه لده لى:

واستجد الاسلام بعد دحوضه
سيف الاسلام عند نهوضه
فاعتززنا بسمره وببيضه
دائما مثل واجبات فروضه^۳

هلك الكفر في الشام جميعاً
بالمليك المظفر الملك الأروع
ملك جاء بعزم وحزم
أوجب الله شكر ذاك علينا

۱ الادب العربي من الانحدار الى الازدهار ص: ۱۶۶.

۲ الادب العربي من الانحدار الى الازدهار ص: ۱۵۷.

۳ الملك المظفر قطز بن عبدالله المعزي، رحاب عكاوي ص: ۱۱۴.

پێنجەم: گوژرانی (سیف الدین قطز):

لە ئەنجامی سەرکەوتنی (قطز) لە (عەین جالوت) جیهانی ئیسلامی بە گشتی و ولاتی مصر بە تایبەتی جوانترین پەنگدانەوهی شادی بەخۆوه بینی، مصر خۆی بۆ پیشوازی و بەخێراتنەوه و پەرۆزیایی لێکردنی (قطز) سازکردبوو، تەپڵی موژدە لە قەلا کوتر، قامیرە پازیتراپەوه، جەماوەر چاوەپێ بوو کە ی (مظفر قطز) دەگاتەجی،^١ کاتیکی سولتان گەیشته شارۆچکە ی (قصیر)،^٢ بە خۆی و چەند کەسیکی تاییبەت بە خۆی بەجێماو، تەواوی سوپاکە ی بەرەو (صالحیە)ی هەریمی (شرقیە) بەرێکەوت. لە (قصیر) خێوەتی سولتان هەلدار، هاوکات لەگەڵ ئەمەدا نیوانی (سیف الدین قطز) و (رکن الدین بیبرس) تێکچوو، ناکۆکیە کۆنینهکانی نیوانیان سەریان هەلداپەوه، ئیدی لەمەولا هەریەکەیان لە بەرامبەر ئەوی تریاندا لەسەر هەست بوو و رویایی خۆی وەردهگرت و چاوەپێی هەلیکی دەکرد لە کۆل خۆی بکاتەوه و لەنیوی بەریت، لەو نیوانەدا (بیبرس بندقاری) بە هۆی ئەو جەسارەت و فیلبازیە ی پێپەوه ناسرابوو دەستی خۆی پیشخست و^٣ لەگەڵ ئەم میرانە پێکەوت نەخشە ی کوشتنی داریژن: (میر سیف الدین بلبان رشیدی، میر سیف الدین بهادر موعیزی، میر بدرالدین بکتوت جوکنداری موعیززی، میر سیف الدین بیدغان پوکنی، میر سیف الدین بلبان هارونی، میر بدرالدین انس ئەسفەهانی)، کاتیکی سولتان (قطز) لە (قصیر)ی نیوان (غرابی) و (صالحیە) نزیک بۆوه بە مەبەستی پاو لەپێ لایدا، کاتیکی لە ئێشەکە ی بۆوه بەرەو (خێوەتی سولتان) گەپایەوه، لە پێگادا میر (رکن الدین بیبرس) و میرە هاوپەیمانەکانی لەگەڵ بوو، (رکن الدین) داوای لێکرد ژنە دیلیکی تەتاری بداتی هەرکە گوتی بەلێ باشە یەکسەر دەستی گرت ماچی بکات، - ئەم ماچە جفرە ی نیوان ئەو و میرەکانی گەلی بوو - کە بینیان دەستی گرت (بدرالدین) شمشیری لەسەر ملی داناو ئینجا (میر بدرالدین انس) گرتی و لە ئەسپەکە ی هینایە خوارەوه، دوا ی ئەویش (میر بەهادوری موعیززی) تیریکی لێداو پوچی لێ ستاند، دەگوتریت (رکن الدین بیبرس) یەکەم کەس بوو بەر شیر ی دا، ئەم قەسە یە پاستە، ئەم پووداوه لە پۆژی شەممە ١٦ ی ذی القعدة دابوو، ئینجا میرەکان چوونە نیو خێوەتی سولتانپەوه، سەبارەت بە دیاری کردن و هەلبژاردنی (سولتان) دەمەتەقیان کرد، لە کۆتاییدا لەسەر (رکن الدین بیبرس) پێکەوتن، لە پێش هەموویاندا (میر فارس الدین تۆکتای

١ مصر والشام فی عصر الايوبیین، سعید عاشور ص: ١٨٦.

٢ القصیر: گوندی الجغافریه و سەر بە پارێزگای شرقیە.

٣ فی تاریخ الايوبیین والمعالمیک ص: ٢٠٣.

موسټه عرب) ناسراوه به (نه تابهك) به يعته پيداو سوښدى بڼ خوارو،^١ دواى ئه ویش (بلبان رشیدی) هاتو ئینجا هه موویان به پریز به یعتیان دایه و ناسناوی (مهلیک ظاهر) یان به سهردا بری، له م ساته وهخته ناسکه دا (میر فارس الدین ئوکتای نه تابهك) پووی له (مهلیک ظاهر) کردو گوتی:

تا نه چیته نیو قه لای (جه بهل) مهلیکایه تیت بڼ ناچه سپی، ئینجا (بیبرس) به هاوه لایه تی (میر فارس الدین و میر بدر الدین بیسهری و بلبان رشیدی و قلاون نه لفی و بیلک خه زنه دارو ژماره یه کی تر له میره تایبه ته کانی) لئی سوار بوو و به ره و (قه لای) به پڼکه وت، له پڼگا توشی (میر عزالدین نه یدمری حه له بی) ی جیگری (سولتان مظفر قطن) بوون که ده یه ویست بجیته دیداری (قطن) ی ئوستادی، چ پوویدا بوو بڼ یان باس کرد، سوښندیان پڼ خوارو و په یمانیان لی ستاند، نه ویش به په له به ره و قه لای پڼیشت، به رده وام له بهر دهرگا چاوه پڼ بوو هه تا گه یشت، ئینجا (بیبرس) چوه نڼویه وه و دهستی به سهردا گرت، ماوه یه ک بوو قاهره خوی بڼ پڼشوازی و به خیراتنه وه و پیروزیایی سهرکه وتنی (سولتان قطن) پازاند بڼوه، هه موو خه لک به گه پانه وهی و سهرکه وتنه که ی دلخوش و شادمان بوون، کاتیک شه و به سهرچوو و به یانی لی بڼوه پڼژه لات، بانگه گه رڼک به دهنکی به رز هاواری ده کرد: هڅ کڼمه لانی خه لک، په حمه ت بڼ (مهلیک مظفر) بنځرنو دوعا بڼ سولتانه که تان (مهلیک ظاهر رکن الدین بیبرس) بکه ن.^٢

١- هڅکاره کانی کوژرانی (قطن):

سه باره ت به و هڅکارانه ی سهریان بڼ کوشتنی (قطن) کڼشاوه، میژوونوسه هاوچه رخه کان به سهرهاتی جڼراو جڼر باس ده که ن، لیږه دا ده مانه وی قسه له سهر ئه م هڅکارانه بکه ن و هه ره به هیژه که شیان هه لڼڅیرین:

١- (ابن أبیک الدواداری) ده لئی: بابم که ئوکه ری (میر سیف الدین بلبان ده واداری پڼمی) بووه له نه وه وه ده گڼپڼته وه: پڼژی پریزبوونی سوپاکان تاقمه میریک له خه شداشه کانی (میر رکن الدین بیبرس بندقدراری) هه لاتن، کاتیک ئیسلا م سهرکه وت، (سولتان مظفر) مڼده ی لی کردن و سهرزه نشتی کردن و جنڼوی پیدان و بهر هه په شه ی دان، نه وانیش له و پڼژه وه داخو خه فه تیان لیخوارد، بوغو غه ره زو پک و کینه ی نڼوان سولتان بیبرس و تاقمه که ی زیادی ده کردو له سهر پووپه پی ده م و چاویان په نگی ده دایه وه و هه ر کامیکیان چاوه پڼی هه لیکی ده کرد کاسه ی پکی خوی به سهر سهری به رامبه ره که یدا برڼڅیت.^٣

١ نزهة الانام فی تاریخ الاسلام ص: ٢٦٧.

٢ المصدر نفسه ص: ١٦٨.

٣ کنز الدر ٦٠/٨، فی تاریخ الايوبيين والمماليك ص: ٢٠٤.

ب- (تقی الدین المقریزی) میژوونوس ده‌لی: هۆکاری کوشتنی (قطن) بو‌ئوه ده‌گه‌پیت‌هوه (میر رکن الدین بیبرس) داوی له (سولتان مظفر) کرد به‌سه‌ر ه‌ری می حه‌له‌بیه‌وه دانێ، ئه‌ویش نه‌یدایه، (رکن الدین) ڤقی قوت‌دایه‌وه له به‌رام‌به‌ریدا غه‌زری، ﴿لَقَضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا﴾ (الانفال: ٤٤).^١

ج- (بیبرس الدواداری) نزیکت‌ترین که‌سی ڤووداوه‌که، ده‌لی: کاتیک (قطن) دیمه‌شقی به‌جێپیت‌شت و به‌ره‌و ولاتی مصر گه‌پایه‌وه ئه‌مه ڤوویدا: تایه‌فه‌ی (مه‌مالیکی به‌حری) به‌حوکمی ئه‌وه (قطن) و (عزال‌دین ئایبه‌ک) ی ئوستادی (فارس ئۆکتا) یان ئی کوشت‌بوون و ته‌ختی سه‌لته‌نه‌تیان ئی زه‌وت کرد‌بوون و سوکایه‌تی و ده‌ربه‌ده‌ری و ئاواره‌بیان به‌سه‌ردا هی‌نابوون، به‌لێ به‌م هۆکارانه‌وه دل‌و ده‌روونیان ڤڤ ببوو له ڤکوینه‌و چاوه‌پیتی هه‌لیکیان ده‌کرد تۆله‌ی خۆیان بستی‌ننه‌وه، کاتیکیش له شام‌پا گه‌پانه‌وه مصر و پالیان به (قطن) وه‌دا، له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بوو (قطن) یان خۆش ده‌ویت و پش‌تیوانی له خودی ئه‌و ده‌که‌ن یان به‌ده‌سه‌لاته‌که‌ی ڤازی بووین، به‌لکو پێیان قبوول نه‌بوو به‌سه‌ری کزه‌وه له شام بمی‌ننه‌وه، له لایه‌کی تریشه‌وه حه‌زیان ئی بوو له‌گه‌ل (قطن) یه‌ک بگرنه‌وه و ڤڤژده‌ی سه‌رکه‌وتنی ئیسلام به‌سه‌ر ته‌تاردا بیه‌نه‌سه‌ر.

وقد بنيت المرعى على دمن الثرى وتبقى حزازات النفوس كما هي^٢
(دکتۆر قاسم عبده قاسم) ئه‌م هۆکاره‌ی دوايه‌ی ڤه‌سند کرد‌وه، که (بیبرس دواداری) میژوونوس نوسیویه‌تی، پێشی وایه ئه‌مه هۆکاری سه‌ره‌کی ڤووداوه‌که بووه، له‌نیۆ کۆیله‌کانی (سولتان عزال‌دین ئایبه‌ک) دا (قطن) له هه‌موانیان گه‌وره‌ترو له‌پێش‌تر بووه، له کاتی کوشتنی (فارس الدین ئۆکتای) و ڤاوه‌دوونان و ده‌رکردنی خه‌شداشه‌کانی مه‌مالیکی به‌حریدا گرنگ‌ترین ڤۆلی خۆی گێڤاوه، (قطن) ڤاسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆ به‌شداری به‌رچاوی له لێدان و زیندانی کردن و ده‌رکردنیاندا کرد‌وه، هه‌روه‌کو ده‌زانین (تایه‌فه‌ی به‌حری) ماوه‌ی چه‌ند سالیک له شام به‌ده‌رکراوی و ئاواره‌یی و چه‌رمه‌سه‌ری گوزه‌ران‌دیان، ئه‌وه‌ی لێره‌دا گرنگ بیت ئه‌وه‌یه ده‌توانین بلی‌ن ڤه‌یوه‌ندی خه‌شداشیه که کاروباری نیۆخۆی مه‌مالیک و نیۆان ئوستاد و شاگردی ڤیک ده‌خست تا بلی‌تی پته‌وو به‌هیز بوو، له‌به‌ر ئه‌وه (بیبرس) و هاوه‌له‌کانی له (مه‌مالیکی به‌حری) حه‌زیان به‌تۆله سه‌ندنه‌وه‌ی (ئۆکتای) هاوه‌لیان و هه‌موو

١ السلوك ٥١٩/١، في تاريخ الايوبيين والمماليك ص: ٢٠٤، الظاهر بيبرس، ص: ٨٨.

٢ زبدة الفكرة في تاريخ الهجرة ٧٣/٩، في تاريخ الايوبيين والمماليك ص: ٢٠٥.

ئو هاوه لانه یان ده کرد که له لایه که وه له لایه ن (قطن) وه وه له لایه کی تریشه وه به هوی
 نه وه وه کوژا بوون و له لای سیته میشه وه تۆله ی ئو هه موو سه رشۆپی و زه بوونی و زیانه
 تفت و تال و پپر چه ره سه ریانه یان بکه نه وه که له ئاواره یی و دوورخانه وه یاندا به ریان
 که وتوو. ^١

دکتۆر (أحمد مختار العبادی) یش ده لئ: بیگومان په گو پیشه ی هۆکاره کانی کوشتنی
 (قطن) له لایه ن (بیبرسی) وه زۆر زۆر له په گو پیشه ی هۆکاری به سه رهاته که ی پیپه وانه و
 نه دیتنی (هه له ب) و قوولتر بوون، هه رگیز پیته دانی هه له ب نابیتته هۆکاری پاسته وخوی
 کوشتنی (قطن) له شوپنیک و هه کو سه ر سنووری مصردا، له پاستیدا هۆکاره کان
 ده که پینه وه بۆ پۆزگاری (سوڵتان ئاییه ک)، کاتیک زۆربه ی مه مالیکی به حری صالحی
 ده ره ده ر کردو (ئوکتای) ی سه رۆکی لی کوشتن، له وه ده مه وه (مه مالیکی (ئاییه ک) که پتیان
 ده گو ترا (موعیززی) و (قطن) یش که سیکی دیاری نیو ئه وان بوو جله وی سه لته نه تی مصریان
 به ده سه ته وه گرتبوو، تا ئه و سه ر ده مه ی مه غۆله کان هتیشیان هینایه سه ر تخوبی (مصر)
 دوژمنایه تی له نیوان موعیززیه کان و به حریه کاندای به ر ده وام بوو، له و کاته دا هه موو مه مالیکی له
 به رامبه ر ئه مم خه ته ره دا یه کیان گرتنه وه، هه روه کو (عینی) ده لئ: (مه مالیکی به حری)
 لایه نگیری (قطن) ی موعیززیان کرد، له پوه ی دلسۆزیانه وه بۆ (قطن) ئه مه یان نه کرد، به لکو
 له به ر دوو هوی سه ره کی:

یه که م: بپوبیانوی مانه وه یان و جیگیربوونیان له شام کۆتایی پێهاتبوو.

دووه م: زه رووره تی یه کگرتن و سه رخستنی یه کتر له پیناوی پاراستنی ئیسلام. ^٢

کاتیکیش مه مالیکی له (عین جالوت) به سه ر مه غۆلدا سه رکه وت، زه رووره تی یه کگرتن
 کۆتایی پێهات، دوژمنایه تی به کۆنه که ی نیوانیان له نوی سه ری هه لدا یه وه، له ئه نجامدا:
 (قطنی موعیززی) له سه ر ده ستی (بیبرسی به حری صالحی) کوژرا، ئه مه ئه و وا تا ته وا وه ی
 قسه کانی (ابن أبي الفضائل) ن که له سه ر بابه تی کوژرانی (قطن) کردوونی، ئه و ده لئ: کاتیک
 به حریه کان گه پانه وه، ترسیکی گه وره بالی به سه ر خه لکدا کیشا، ترسان له سه ر ئه و
 گه نده لیه تی هه لچنه وه که پێشدا له سه ری بوون. ^٣

١ فی تاریخ الايوبيين والمماليك ص: ٢٠٦.

٢ عقدة الجمان، نقلا عن فی تاریخ الايوبي والمملوكي للعبادي ص: ١٦٢.

٣ السلوك ٥٢١/١.

هەر سەبارەت بەم بابەتە (ابن ایاس) دەگێڕێتەو: کاتیکی کاروباری سەلتەنەت بە تەواوەتی بۆ (بیبرس) جێگیر بوو، فەرمانی بە ئامادەبوونی هەموو ئەو مەمالیکە بەحرانە کرد کە ئاوازی وڵات ببوون، هەروەها (ابن ایاس) و (مقریزی) دەگێڕنەو: بیبرس دوابەدوای گەڕانەوێ بۆ قاهیرە، مەمالیکی موعیززی هەولیان دا پەشەکوژی بکەن، هەندیکی ئی کوشتن و ژمارەیه کیشی ئی بەند کردن و هەندیکی تریشی نەفی کردن.^١

ئەم دەقانه هەر هەموویان دەبنە بەلگە بۆ ئەو کە: کوژانی (قطن) دەرەنجامی دوزمناپەتیکی پتەوی کۆنی نێوان (مەمالیکی بەحری صالحی) و (مەمالیکی موعیززی) بوو.^٢

٢- پێبازی چوونەسەر عەرشێ مەمالیک:

پێبازی چوونە سەر کورسی دەسەلاتی مەمالیک هەر لە سەرەتایا کوشتن و خۆنپێژی بوو، دوابەدوای کوژانی (تورانشا)ی دوا سولتانێ ئەیوبی لە شام، (شجرة الدین) و (عزالدين ثایبەك)ی میردی بەهۆی ململانێی دەسەلات تێداچوون، کەواتە بەهۆی ئەو دەولەتی مەمالیک لەسەر بنەمای (کی ئازاو زالە حکومەت بۆ ئەو) دامەزراو و لایەنی سەربازی بەسەریدا زال ببوو، شتیکی سروشتی و ئاسایی بوو (رکن الدین بیبرس بندقاری) بیر لە پامالینی سولتان (سیف الدین قطن) بکاتەو و لە پێی کوشتنی ئەو وە خۆی بگەیهنیتە سەر عەرشێ سەلتەنەتی مەمالیک.

دکتۆر (قاسم عبده قاسم) ئەم رایەیی پەسند کردووە کە دەلێت: بیبرس بە بیروبووچوونی خۆی لە (قطن) شیائوترو لەپێشترە بۆ چوونە سەر عەرشێ دەسەلات، بە تاییبەتی کە ئەو دە سال لەمەوبەر لە تیکشکاندنی هێرشێ حەوتەمی خاچپەرستاندا بۆ سەر مصر بەسەرکردایەتی لویسی تۆهەم، خاوەنی پۆلی هەرە گەورە ئەم تیکشکانە بوو، هەروەها ئەو لە (عەین جالوت) دا دەوریکی گەورە و حاشاھەلنەگری گێرا لە شکاندنی مەغۆلەکان، هەروەکو پێشدا ئەمەش یەکەمین کەس بوو گورزی گورچوپ لە پێشەنگی سوپاکە مەغۆلەکان، ئینجا هەر ئەو بوو پراوەدووی مەغۆلە هەلاتووەکانی نا تا سنووری ئەوسەری وڵاتی شامی پەتاندن، بیبرس کوپی سەردەمی خۆیەتی، ئەمانە چەند بۆچوون و پڕوپاگەندەیهکی سیاسی بوون و لەو سەردەمدا پەرواجیان پێ دەدرا.^٣

١ بدائع الزهور ١/٩٩-١٠٠، فی تاریخ الايوبي ص: ١٦٣.

٢ فی تاریخ الايوبي والمملوكي ص: ١٦٣.

٣ فی تاریخ الايوبيين والممالیک، قاسم عبده ص: ٢٠٦.

وهكو ده‌بینین دام و ده‌زگایه‌کی پراوێژکاری به‌هێزو فیه‌یه‌کی سیاسی ئیسلامی په‌یوه‌ست به‌هه‌لبژاردن و دیاری کردنی سولتان یان مه‌لیک یان حاکم له‌ ئارادا نه‌بوون، (سولتان قطن) مه‌ولای دا هه‌موو کاروباره‌کان له‌ جێگای خۆیان دانێته‌وه، به‌لام پێش به‌دییه‌تانی ئهم ئامانجه‌ی و دواى تێكشاندنی مه‌غول و پزگارکردنی شام کوژرا.

٣- نه‌ نجامه‌کانی کوژرانی (قطن):

پێش و شکبونه‌وه‌ی خۆینی کوژراو بۆ ئه‌وه‌ی ورته‌یه‌کی ناپه‌زایی له‌ میرانی مه‌مالیک بییسی، پۆستی سه‌لته‌نه‌ت بۆ بکوژ گوازیه‌وه، (ئه‌تابه‌ک) واته‌ سه‌رۆکی سوپا پرسپاری کرد بکوژ کێیه‌؟

کاتێک زانی (بییسی) هه‌، پێی گوت: ((ئه‌ی گه‌وره‌م بۆ خۆت له‌سه‌ر پۆستی سه‌لته‌نه‌ت دانیشه‌))، ئه‌مه‌ وه‌كو ئه‌وه‌ وایه‌: کۆ سولتانی کوشتوه‌، کورسیه‌که‌ی ده‌بیته‌ خه‌لات و کرێی کوشتنه‌که‌ی، به‌م شیوه‌یه‌ و جاریکی تر یاسای (الحکم لمن غلب = حوکم بۆ ئه‌و که‌ سه‌یه‌ زال ده‌بیته‌) چه‌سپایه‌وه،^١ وه‌كو ده‌بینرێت مه‌مالیکی به‌حری به‌ کۆی ده‌نگ له‌سه‌ر سه‌رۆکایه‌تی (رکن الدین بییسی) پێکه‌وتوون، به‌لام ئه‌نجامه‌کانی ئهم کاره‌ساته‌ ئه‌مانه‌ بوون:

١- یاسای هێزو خۆین له‌ بواری سیاسیدا:

پێیازێک بوو بۆ گه‌یشتن به‌ سولته‌ و عه‌رشى سه‌لته‌نه‌ت، ئیدی ئه‌مه‌ بوو به‌ کلتوری مه‌مالیک له‌ ده‌ستاو ده‌ستکردنی ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌ته‌که‌ یانداو له‌ ماوه‌ی (٢٧٠) سالی ته‌مه‌نیدا گۆرانکاری به‌سه‌ردا نه‌هات، چه‌مه‌که‌ سیاسیه‌کانیشی به‌ره‌می ئه‌و بارودۆخه‌ میژوویه‌ بوون، که‌ تێیدا له‌ دایک بوو و چاوی به‌ بوون هه‌له‌یتان، ته‌واوی چه‌مه‌که‌ سیاسیه‌کانیان قیاس ده‌کرێته‌ سه‌ر ئهم بیروباوه‌په‌یان که‌ ده‌لی: میرانی مه‌مالیک له‌ سه‌ره‌تای کاریانه‌وه‌ پێیان وابوو کورسی ده‌سه‌لاتی ولات مافی هه‌موویانه‌، کامه‌یان به‌هێزیته‌ و بتوانیت ئه‌وانی تر بپه‌تێنیت و له‌ زه‌ویان بدات، ئه‌وا بۆ ئه‌و ده‌بیته‌، ئه‌مه‌ له‌ سه‌ره‌تای په‌یدابوونی ده‌وله‌ته‌که‌ یانه‌وه‌ فره‌قی نیه‌ به‌ کوژرانی (تورانشا) بۆ یان (عزالدين ثایبه‌ک) بیته‌ یان (شجرة الدر) بۆ له‌ واقیعه‌دا په‌نگی دایه‌وه، ئینجا (بییسی) هات و به‌ کوشتنی (قطن) بیروباوه‌په‌که‌ی توختر کرد، هه‌ر ئه‌مه‌ له‌ زنجیره‌یه‌ک کوده‌تای نێو کۆشک و پیلان و پاشقول لیگگرتنی سیاسی له‌سه‌ر ده‌سه‌لات له‌ ماوه‌ی درێژایی حوکمی سولتانه‌کانیاندا چه‌ندباره‌ پات بۆته‌وه.^٢

١ المصدر نفسه ص: ٢٠٨.

٢ المصدر نفسه ص: ٢٠٩.

ب - قۇناغیكى نوێ له میژووی (مه‌مالیک) ١٥:

دوه‌مین ئه‌نجام: خۆ له‌ و راستیه‌ میژوویه‌دا ده‌نوێنی که ده‌یگوت: به‌ سه‌رکه‌وتنی (بیبرس) بۆ سه‌ر عه‌رشى سه‌لته‌نه‌تى مه‌مالیک قۇناغیكى تازه‌ی گه‌رنگ له‌ میژووی ده‌وله‌ته‌ لاهه‌که‌ی مه‌مالیک ده‌ستى پێکرد، وای له‌ (بیبرس) کرد، به‌و سیفه‌تانه‌ی پێیانه‌وه‌ ناسرابوو له‌ سام و هه‌یه‌ت و دلێره‌قى و زۆرداری و فیلى سیاسى و شاره‌زایی سه‌ربازى بیه‌تته‌ دامه‌زێنه‌رى راسته‌قیه‌نه‌ی ئه‌م ده‌وله‌ته‌، پاش ئه‌مه‌ش به‌ هۆی ده‌ستکه‌وته‌ سیاسى و ئیدارى و عه‌سکه‌ریه‌کانى زیاتر خۆی برده‌ پێشه‌وه‌، له‌ راستیدا (١٠) ساڵه‌که‌ی پێشداى حوکمى مه‌مالیک قۇناغى په‌وانى سیاسى بوو و له‌ و ماوه‌ که‌مه‌دا (٥) سولتان ده‌ستاده‌ستى حوکمیان کرد، سێ دانه‌یان ئی کورزان و دوانیشیان به‌هۆی ئه‌وه‌ منداڵ بوون و جیگه‌ی مه‌ترسیش نه‌بوون له‌ کوشتن ده‌ربازیان بوو، به‌لام (بیبرس) به‌ ته‌نیا و ماوه‌ (١٧) ساڵ به‌ برده‌وامى له‌ سه‌ر سه‌لته‌نه‌ت مایه‌وه‌، له‌ لایه‌کى تره‌وه‌ ده‌وله‌ته‌که‌ی مه‌مالیک له‌ (١٠) ساڵی یه‌که‌میدا موحتاجی ئه‌وه‌ بوو شه‌رعیه‌ت وه‌ربگریت و له‌م پوه‌وه‌ له‌ سه‌ر ئاستى جیهانى ئیسلامى دانى پێدا بفریت، له‌ به‌ر ئه‌مه‌ هاتن به‌ شیوه‌یه‌کى په‌مزی و له‌ پێناوی چاره‌سه‌رى کێشه‌ی شه‌رعیه‌ت خیلافه‌تى عه‌باسیان له‌ قاهره‌ ژيانده‌وه‌، له‌ پوه‌ی ئه‌منیشه‌وه‌ هه‌په‌شه‌ی ئه‌یوبیه‌کان کێشه‌ی زۆرى بۆ دروست ده‌کردن، به‌لام جیه‌نگی (عین جالوت) وه‌کو ده‌رمانێکی شیفابه‌خش چاره‌سه‌رى کێشه‌ی ئه‌منى کردو کۆتایی به‌ هه‌په‌شه‌ی ئه‌یوبیان هێنا.

ج - پشتبه‌ستنى زیاد له‌ پێویست به‌ کۆیله‌کان:

دوايه‌ دواى کاره‌ساتى کورزانى (قطن) میرانى مه‌مالیک زیاد له‌ پێویست گه‌رنگیان به‌ کۆیله‌کانیان ده‌دان و پشتیان پێ ده‌به‌ستن، به‌ جۆریک به‌ چه‌ك و که‌ره‌سته‌ی سه‌ربازیه‌وه‌ ئاماده‌یان ده‌کردن و له‌ پوچه‌لگه‌ر نه‌وه‌ی هه‌ر پیلانیکی چاوه‌پوانکراوى ململانێی نیوخوێیدا به‌کاریان دێنان.

ح - پشتبه‌ستنى له‌ راده‌ به‌دەر به‌ کۆیله‌کان:

سێهه‌م ئه‌نجامى کورزانى (قطن) ئه‌وه‌ بوو که‌ دواى ئه‌وه‌ میرانى مه‌مالیک زیاد له‌ پێویست پشتیان به‌ کۆیله‌کان ده‌به‌ست و چه‌کداریان ده‌کردن و له‌ هه‌ر پووداویکی چاوه‌پوانکراوى ده‌رهاویشه‌ی ململانێی نیوخۆدا له‌ هه‌ر کاتێکدا بوایه‌ به‌کاریان دێنان، هه‌ریه‌ك له‌ میره‌

گەرەکان و والی هەرمەکان خاوەنی سوپایەکی بچکۆلەی خۆی بوو و ژمارەیان لە نێوان (٣٠٠) تا (٦٠٠) کۆیلەدا دەهات و دەچوو، لەوانە بوو لەم ژمارەیه‌ش تێپەڕی کەردباوە و خۆی لە (٨٠٠) کەس دابایە، هەرچی سولتانه‌کانیشیان بوون تا لە توانایان دابوایە بایەخیان بە کڕینی کۆیلەیی زۆر دەدا، لە دواي سەردەمی (بێبەرس) هەهەریەک لە سولتانه‌کانیان بە خودی خۆی (٨٠٠) کۆیلەیی کە دەکڕی، ئەمە جگە لە کۆیلە زۆرانەیی کە لە سولتانی کۆچکردوو هەوایان لە میرە گەرەکانەوه وەکو میرات بۆی بەجێ دەمان.^١

بەم شێوەیە تایەفەگەری نێوان پەگەزەکانی مەمالیک بە شێوەیەک پەرهی سەند و خۆی سەپاند کە بە درێژایی میژووی دەوڵەتەکیان کاریگەری سلبی و خراپی لەسەر بینای سیاسی دەوڵەتەکیان دابنێ، تۆوی ئەم تایەفەگەرییە عەسکەرتارییە سامناکە لە واکاتەوه بەنیو خاک و زەمینیی دەوڵەتی مەمالیکدا چێنرا کە بە ئەنجامدانی یەکەم کوشتن و خۆینێژی دەستبەکاربوو و بە کوژانی (سیف الدین قطن)یش هیندەیی دیکە زۆر بوون.^٢

١- گۆری (سیف الدین قطن) و مەو حکرانی لە لایەن (عیززی گۆری عبدالسلام) هەو:

(ابو المحاسن) دەگێڕێتەوه: (قطن) پاش کوژانی بە پووت و پەجالی فری دابوو، یەکیک لەو خزەمەتکارانەیی لە (قصیر) لە لای بوو ناشتی، بەردەوام خەڵک دەچوونە سەر گۆرەکەیی... دوعای پەحمەتیان بۆ دەکرد و توکو دوعاشیان لە بکوژی دەکرد، کاتیکی (بێبەرس) ئەم هەوالەیی پێگەیش، فەرمانی کرد تەرمەکەیی بێننە دەرەوه و بۆ شوینیکی تری گواستەوه و شوینەواری گۆرەکەیی کوێرکردەوه، بەلام هەوال و میژووەکەیی وەکو خۆی مایەوه.^٣

(مقریزی) دەڵێ: لە (قصیر) نیژرا، ماوهی سەلتەنەتەکەیی ١١ مانگ و ١٧ پۆژ بوو، دواي ئەمە هێنایانەوه قاهیرە و لە مەرقەدی شیخ تقي الدین نیژرایەوه، پاش ئەمەش (حاجی قطن ظاهري) بۆ (قارفة)ی گواستەوه و لە نزیک مەرقەدی (ابن عبود)ی شارەدەوه، دەلێن (قطن) ناوی محمودی کوپی ممدوح بووه و دایکی خوشکی سولتان جلال الدین خوارەزمشا بووه و باوکیشی نامۆزای سولتان جلال الدین بووه، لەگەڵ هیژشی تەتار بە منداڵی بە دیل گیراوه، لە دیمەشق کێدراوه و پاشانیشت بە کۆیلەیی بەره و قاهیرەیان هێناوه.^٤

١ المصدر نفسه ص: ٢٠٩.

٢ المصدر نفسه ص: ٢١٠.

٣ النجوم الزاهرة ٨٦/٧-٨٧.

٤ السلوك ٥٢٠/١.

بێگومان به هاو مه زنايه تی پیاوان به ته من درێژی و سه رمایه داری و ده سه لاتداری پێوانه ناکرێت، به لکو به و کرداره زیندوانه یان ده پێورێت که گۆپان به سه ر واقیعی میژوودا دینن، (قطن) کێ بوو نه گه ر ده ستهی به ئیسلام نه گرتبايه و به رگری ئێ نه کردبايه ؟ کێ ده یناسی؟ بێگومان نه گه ر خاوه نی ئه م کرداره نه مره نه بووايه میژوو ناوی ئه ویشی وه کو ناوی خه لکانێکی زۆر فه رامۆش ده کرد، که له بێ سه نگی و زۆر بووریا نندا وه کو که فی سه ر ده ریا بوون، به لکو له گه ل ئه وه دا ماوه یه کی دوورودرێژی ته مه نیان به پێکردو جله وی حوکمیان به ده سته وه گرت به لام جگه له وه که باریکی قورسو به لایه کی شووم بوون به سه ر شانی گه لو نیشتمانیا نه وه، هه یج شتیکی تریان نه کردو ناویان و ناسنامه یان له گه ل قانگه لو شکه کانی پایز به مه وادا چوون، بێگومان پیاوانی مه زن ده توانن ناوی خۆیان له سه ر پوو په پی له وه که کانی میژوو مه لکه نن، لێره دا کاتی دوورودرێژ به زه رور دانانرێت.¹

گۆپان پشت به جۆری ئه و پیاوانه ده به ستهی که له گه ل ئه وه دا ده یانه وی گۆپانکاری ئه نجام ده ن حیساب بۆ پێپه وه کانی ژین و فیهقی ده ستنیشاندنی چاکه کان و خراپه کان و سیاسه تی شه رعی و فیهقی به رپا یوونی ده وله تان و پوو خانیا ن و ناسینی پێپه وه پان و باریکه کانی بزوتنه وه ی میژوو ده که ن. (شیخ عی ززی کو پی عبدا لسلام) ده ترسا به مه رگی (قطن) سه رکه وتنه مه زنه که زا به بیته و ئومه ته و کیانه سیاسیه که سه ره له نوێ بوو خێته وه، بۆیه له دوا ی مر دنی (قطن) یه که به خۆ ده گریا و ده یگوت: خودا به زه یی به جوا نه مه رگیه که ی بکات، نه گه ر ماوه یه کی دوورودرێژتر بژیا به به گه نجا یه تیه که ی ئیسلامی گه نچ ده کرده وه،² هه روه ها گوته: له دوا ی (عمری کو پی عبدا لعزیز) وه هه یج حوکمپرانێکی موسلمانان له پوو ی چاکه خوازی و دادپه روه ریه وه خۆی له شانی (قطن) ی په حمه تی نه دا وه.³

به لام من له گه ل ئه وه دا (قطن) م زۆر خۆش ده ویت و دان به وه دا ده نێم که جیهاد و تیکۆشانێکی گه وره و شکۆداری ئه نجام دا وه و خزمه تیکی دیا رو به رچاوی ئیسلامی کردو وه و چۆته نیو پیزی پیاوه مه زنه کانی ئومه ته، ئه و لێره دا پام له گه ل شیخی گه وره مان جیاوازه، به پای من سه رکرده ی شه هید (نورالدین محمود زه نگی) له هه موو بواره کانی خۆپارێزی و چاکه خوازی و دادپه روه ری و جیهاد و تیکۆشاندا له پێش (قطن) وه یه، کێ ده یه ویت سه باره ت به م باب ته زانیاری زیاتری ده سته که وی با ته ماشای کتیبی (عن عصر الدولة

1 قصة التتار ص: ۳۶۶.

2 المصدر نفسه ص: ۳۶۷.

3 المصدر نفسه ص: ۳۶۷.

الزنجية) بکات، به راستی (سیف الدین قطن) له مهلیکه هه ره چاکهکانی تورک بوو، به دهستی سپی و مهشخه لاریه وه پاپه پی و تارمایی پهشی دۆژمنانی له ئاسمانی ولاتانی ئیسلام - شام و مصر - په واند هوه.^۱

هه لۆیستی مه غۆل له بهرامبه رکوژانی (قطن ۱۸):

کاتی که هه والی کوژانی (قطن) به م شیوه به مه غۆل گه یشت، پیان وابوو ده ولته تی مه مالیک دابه ش ده بیته و لیک هه لده وه شیته، له بهر نه مه به پاریاندا نه م هه له له کیس نه دهن و جاریکی تر هه وله کانیا ن بۆ داگیر کردنه وه ی شام بخه نه وه گه پ، مه غۆله کانی (حه پان) و ته وای شاره کانی تری هه ریمی (جزیره) کۆبۆونه وه و هه موو نه و مه غۆلانه ش که له جهنگی (عین جالوت) به پووح پزگاریان ببوو و هه لاتیبون په یوه ندیا ن پیوه کردن، خۆیا ن سازدا و به پیکه وتن تا له (بیره) نزیک بوونه وه، چونکه له په لاماره که ی پیشوتریاندا شوره و بورجی قه لاکانی نه م شاره یان له گه ل زهوی ته خت کردببون خانوبه ره کانی له دوورپا دیار بوون، (مه لیک سعید کوپی بدرالدین لؤلؤی والی حه له ب هه سستی به سامناکی هه لۆیسته که کرد، هیزیکی سه ریازی به هاواری شاری بیره وه به پیکرد، به لام له بهر نه وه توانای نه بوو له بهرامبه ر نه م گه له کومه گه وده ی مه غۆل خۆپاگیریت، به ره و شار گه پایه وه و سامناکی هیزشه که ی مه غۆلیان به مه لیک سعید راگه یاند و گو تیا ن که ئیستا به ره و (منبج) به پیکه وتوه، وه کو دیاره مه غۆله کان نه یانویستوه کات به فیرو بدهن و خۆیا ن به هیزشی سه ر شاره بچوکه کانه وه ده سته خپۆ بکن، له بهر نه مه به پاریاندا هیزش بۆ سه ر حه له ب بهرن.

له پۆزی پینج شه مه مه ۲۶ ی ذی الحجة ۶۵۸ ک/نوفمبر ۱۲۶۰ ز گه یشتنه سه ری، به سه رکردایه تی میر (بایده) ی مه غۆلی ده ستیا ن به هیزش کرد و توانیا ن خۆ به نۆو شاردا بکه ن و دانیشته وانه که ی لی به ده رننن، نه وانیش به ره و گوندی (قربنبا) ی خۆره لاتی حه له ب هه لاتن، لیزه دا موسلمان هه کان هه ولیا ندا جاریکی تر پیزه کانی خۆیا ن پیکه نه وه و له بهرامبه ر مه غۆله کاند ا پاوه سته نه وه و بهر به هیزشه که یان بگر نه وه، به لام نه م کۆبۆونه و هیا ن له بهرامبه ر چروپی هیزشه که ی مه غۆل سودی نه گه یاند، به ناچاری موسلمان هه کان به سه رکردایه تی (حسام الدین جوکندار) - که (مه لیک سعید) له جیگه ی خۆی به سه ر (حه له ب) یه وه به جی هیشته بو - به پاریاندا به ره و پشته وه پاشه کشه بکه ن و مه غۆله کان

به‌ره‌و شویننکی وا په‌لکش بکه‌ن که بتوانن له‌ویدا به‌ شیوه‌یه‌کی چاکتر به‌ره‌نگاریان بینه‌وه، به‌ره‌و (حه‌ما) پۆیشتن، (مه‌لیک منصور)ی حوکمرانی له‌وێ بوو، ویستیان گۆره‌پانی جه‌نگه‌که‌ فراوانتر بکه‌ن و گۆمی شه‌په‌که‌ قولتر بکه‌ن و خۆیان به‌ به‌رچاوی دوژمنه‌وه‌ لاواز نیشان ده‌ن و ده‌رفه‌تیکی پۆیستیش بۆ کۆکردنه‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی زۆرتی سوپای ئیسلام وه‌ریگرن، له‌به‌ر ئه‌م هۆیانه‌ به‌ره‌و (حمص) گه‌پانه‌وه، ئه‌لیزه‌دا (مه‌لیک منصور)ی حوکمگێپی (حه‌ما) و (مه‌لیک افضل علی)ی برای به‌خۆیان و سوپای (حه‌ما) وه‌گه‌یشتنه‌ لایان، هاوکات له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌دا (مه‌لیک ئه‌شرف)ی حوکمگێپی (حمص)یش په‌یوه‌ندی پێوه‌کردن، نێتر (حسام الدین جوکندار) سه‌ره‌له‌نوێ سوپاکه‌ی له‌ پووی ئاماده‌سازی و چه‌ک و که‌ره‌سته‌ی جه‌نگیه‌وه‌ پێکخسته‌وه‌ و بۆ به‌ره‌نگاریبوونه‌وه‌ی مه‌غۆله‌کانی ئاماده‌ کرده‌وه‌.

له‌ مانگی محرم ٦٥٩ه‌/دیسه‌مه‌به‌ر ١٢٦٠زیدا مه‌غۆله‌کان گه‌یشتنه‌ (حمص)، له‌ نزیک (رستن) و ده‌ورو به‌ری گۆپی خالیدی کوپی وه‌لید (ﷺ) جه‌نگێکی گه‌رموگۆپو ده‌سته‌ویه‌خه‌ له‌ نیوان مه‌غۆله‌کان و موسڵمانه‌کاندا پوویدا،^١

هه‌رچه‌نده‌ موسڵمانه‌کان ژماره‌یان له‌ له‌چاو مه‌غۆله‌کان به‌ پێژه‌یه‌کی به‌رچاو که‌متر بوو، به‌لام ده‌ستی چاکیان وه‌شاندو خودا به‌سه‌ر دوژمنیدا سه‌رخستن، (بایدی)ی سه‌ر سوپای مه‌غۆل به‌خۆی و سه‌بازه‌ ساغه‌کانی هه‌لاتن، موسڵمانه‌کان به‌دوایان ده‌که‌وتن و لێیان ده‌کوشتن و ده‌گرتن، پاش ئه‌مه‌ (مه‌لیک منصور) به‌ ئاراسته‌ی (سلمیه) پۆیشت، چه‌ند تاقمه‌یه‌کی مه‌غۆلی خۆیان گه‌یاندبووه‌ ئه‌وێ، ده‌یانویست جاریکی تر هێرش به‌رنه‌وه‌ سه‌ر (حه‌ما)، پۆژیک مانه‌وه، ئینجا به‌ره‌و (أفامیه) پۆیشتن، هێژیک موسڵمانان پێش ئه‌مانیان داووه‌ و چووبوونه‌ نیو قه‌لای شاره‌که‌وه‌ و له‌وێرا هێرش پارتیزانیان ده‌کردنه‌ نیو شارو ده‌ستیان له‌ مه‌غۆله‌کان ده‌وه‌شاند، مه‌غۆله‌کان تینیان بۆهات و به‌ ناچاری (أفامیه)یان چۆلکرد و به‌ره‌و حه‌لب به‌پێکه‌وتن، ماوه‌یه‌کی زۆر گه‌مارۆیاندا، هه‌ر که‌ (مه‌لیک ظاهر بیبرس) به‌ ته‌واوه‌تی قاچی خۆی له‌سه‌ر کورسی ده‌سه‌لاتی مصر و شام چه‌سپاندن، به‌ په‌له‌ و بێ دواکه‌وتن سوپایه‌کی گه‌وره‌ی - به‌ مه‌به‌ستی ده‌رکردنی مه‌غۆل له‌ ولاتی شام - به‌ره‌و ئه‌و ولاته‌ به‌پێکرد، کاتیکی مه‌غۆله‌کان هه‌والی به‌پێکه‌وتنی ئه‌و سوپایه‌یان بیست ترسو له‌رز دایگرتن و به‌ ئاراسته‌ی خۆه‌ه‌لات هه‌لاتن، به‌م شیوه‌یه‌ جاریکی تر ولاتی شام له‌ ژێر نیری داگیرکاری مه‌غۆل پزگاری بوو.^٢

١ جه‌اد الممالیک ص: ١٢٩.

٢ النجوم الزاهرة ١٠٤/٧-١٠٦.

موسلمانان توانيان نه و مېنه ت و وېشومه گه وړانه تپه پښن و به سر ته و او
 ناسته ننگه کاند ا زال بڼ، ميژو به هوى پو و داوه کانيه وه سه لماند وويه تي: هر کاتيک نوممه تي
 ئيسلامى شه پو نازاوه به رده رگاي پښگرت و به لاو موسييه ت چوارده وره ي ته ن و ه وري
 په شى دوژمنکارانه ناسمانى لى داگيرکرد، به وپه پي هيمه تي به رزه وه و بړيو او په پي پته وه وه
 هينوپښي کډه کاته وه و وزه شاراوه کاني به گه پ ده خاته وه و چيائاسا له به رامبه ر هيرشى
 داگيرکارانه دا ده و ستيته وه، ئينجا خوراگرانه پشت به خوداي بالا ده ست ده به ستيته و به
 ئيمانى پولاينيه وه و مشته کڙله ي ناسنينه وه زه برى گورچوپ ده و شينيت و - تا کاتيک خودا
 ده رووى خيري لى ده کاته وه و له ته ننگانه وه به ره و فهرانى و ناسووده يى ده بات و شه وه
 زه نكي نه نگوسته چاوى بى ده کاته پوژى پوونک هدا نادات و به جوانى نارام ده گريته، به م
 شيوه يه نوممه تي ئيسلام په سه نايه تي خوى سه لماندو نيشانيدا که تواناي قوتدانه وه ي
 شکسته کان و تپه پاندى مېنه تيه کاني هيه و له کزتايدا به وپه پي ساغ و سه لامه تي خوى
 ده گه يه نيته که ناره کاني نه مان.^١

شه شه م: هوکاره کاني سه رکه و تنى موسلمانان له جه نكي (عدين جالوت) ١٥:

١- سه رکر دايه تيه کي هه کيم و ليژان:

خودى به خشنده - له م ماوه ميژوويه پښکښه يه دا - به هوى سولتان (سيف الدين قطن)
 پښي له (نوممه ت) گرت و ناوپى به خيري ليډايه وه، (قطن) مروقيکي صالح بوو، زوربه ي
 نويزه کاني به جه ماعت ده کردن، وه کو مه ليکاني تر نه بوو و توخنى مه ي نه ده که و ت،^٢
 بوپرو پاله وان و ده ست به خير بوو، دلسوزى ئيسلام و موسلمانان بوو، نه و يش به لاي
 نه وانه وه خو شه ويست بوو،^٣ پيشه نگو گورچ و گول و ته گيرکه رو کاره لسورپنه ريکي ناياب
 بوو، نوممه ت له و سه رده مه دا زور پيويسى به سه رکر دايه تيه کي هه کيم و به جورته و
 هه لگه و تووى وه کو نه و هه بوو، واقيعن سيفه ته ده گمن و نايابه کاني نه م سه رکرده يه
 پراوپه پي پيداويستيه کاني نه و سه رده مه ي نوممه ت بوون.^٤

به حوکمى نه وه له پښي سوپاي نه يوبياندا به شدارى زور جه نكي کردبوو، شاره زاييه کي
 ته و او ي له هونه ره کاني جه نگدا په يدا کردبوو، له گه ل تيربوونى نيتوکه کانيدا به خاترى نه وه

١ تاريخنا المفتى عليه، للقرضاوي ص: ٢١٠.

٢ البداية والنهاية ٤٠٥/١٧.

٣ المصدر نفسه ٤١١/١٧.

٤ سيف الدين قطن، قاسم عبده ص: ١٦٤.

سهركردهيهكى هه لگه وتووێ ئێ پەيدا بيبێت لایه نێ پووچی و پهلوانی گه شهی سه ند، ئە مه له تهختی نێوچه وانیدا ده خوێنرایه وه له نێو هاوه لانییدا پێی جودا ده کرایه وه، له تهواوی پووداوه کانی سه ر گۆرپه پانی مصر و شامدا پۆلی کاریگه رو به رچاوی ده گێژا، سه ره برزی خۆی به هۆی ئیسلام و عه قیده که یه وه نیشان ده داو شانازی زۆری پێوه ده کرد، له به رامبه ر مه غۆله کاندا - ئەوانه ی تالابی شکستیان به گه رووی خواره زمشاو شوێنکه وتوانیدا کردبوو و ولاته که یان ئێ زهوت کردبوو - دلۆ ده روونی به داخ و پک و تۆله په نگێ خوار دبۆوه، چۆن له لایه نێ پوچی و پهلوانیه وه سه رکرده یه کێ هه لگه وتووێ ئێ دروست ببوو، به هه مان شیوه له لایه نێ جهسته شهیه وه سیفه ته کانی سه رکرده ی سه رکه وتووێ تیدا ده دره وشانه وه: جهسته ی تۆکه و تیگسپما و که له گه ت و دامه زاو و به هیز بوو، ده موچاویکی خپو پانی هه ببوو، په نگێ سوورو سپی بوو، ئە گه ر دوژمن له پشته وه پا پارێزی ئێ هێنابایه و پمبه که ی تیگرتبایه و نزیک نێوشانی هاتبایه خۆی ئێ هه لده سوپاندو به دهستی ده یگرته وه و له سنگی دوژمنه که ی هه لده چه قانده وه.^١

کاتێک ترسو سام و دلۆ پاوکی ده وره ی شام و مصری داگرت و مه غۆله کان - به مه به ستی له نێو بردنی مه مالیک به خۆکه وتن و خۆیان سازدا، له و کاته دا (قطن) ژماره یه ک کاری گرنگی له پێتاوی شکانده وه ی مه غۆلو به رگری کردن له خۆ ئە نجامدان، له و کارانه: پاکێشانه وه ی مه مالیکه هه لاتوه کانی شام و فه رامۆشکردنی هه موو ئە و پک و کین و دوژمنایه تیانه ی له نێوان هه ردووک لایه نێ ناکوکدا هه یه، له سه ر کار لا بردنی (مه لیک منصور علی) له پۆستی سه لته نه ت، به خاتری ئە وه منداڵ بوو و نه یده توانی بارودۆخ به ئاسایی پاگریت و کاروباری ده وله ت وه کو پێویست به پێوه به ریت و له لایه کێ تریشه وه پێویسته سه رکرده یه کێ به هیز و ده سه لات بێته پێشه وه و بتوانی به ره نگاری مه غۆل بيبێته وه، ئە مه له سالی ٦٥٧ ک/ ١٢٥٩ ز یدا بوو، کو کردنه وه و پێکخستن و ئاراسته کردنی وزه و توانا مرۆیی و ئابوریه کان و هه ولدان بۆ پێکهێنانی هاوپه یمانیه تی هه کێ دووقۆلی له گه ل (مه لیک ناصری ئە یوبی) ی هوکمپانی شام و یه کگرتنی هه ردووک هیز بۆ به ره نگاری بونه وه ی دوژمن.^٢

لایه نێ سیاسی و ئیداری و پلاندانانی له لایه نێ عه سکه ری به هیزتر بوو، له ماوه یه کێ که مو کورتدا توانی سیاسه تی ولاتی شام بکات و چاکه له گه ل دانیشته وانه که ی بکات و ناشتی و

١ معركة عين جالوت ص: ١٢٤.

٢ المصدر نفسه ص: ١٢٤.

ئاسایش و ئۆقرهیی بۆ بگێڕێتهوه و ژيانیکى سه‌ربه‌رزانه‌ى بۆ بسازینى و لایه‌نى ئیداره‌ى پێک به‌خات و حوکمرانى ئیدارى به‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و شارانه‌وه دانى که تا ئه‌و کاته ته‌تار داگیرى کردبوون.^١

ئهم سولتانه بهم سیفه‌تانه جودا ده‌کریته‌وه:

ئیمانیکی پاک و بێ شک و گومان به‌خودای به‌رزو مهن، فیتره‌تیکی ساغ و سه‌لیم که له ژێر سایه‌یدا په‌روه‌رده ببوو، ژيانیکى ته‌نگ ده‌ستی: که ئاماده‌یی ته‌واوی تیدا په‌یدا کرد تا له به‌رامبه‌ر ئاپه‌هه‌تی و ناگوزیه‌کاندا خۆپاگرانه‌ پاوه‌ستى، ئاواره‌بوونی له ولاتی خۆی، به‌شمه‌ینه‌تی قوناغی مندالی، په‌روه‌رده و پاهێترانی قوناغی مندالی و می‌ردمندالی – له لایه‌ن ئوستادانی مه‌مالیکه‌وه – به‌م شیوازه: عه‌قیده‌ی کامل بوو، ئیمانی له دڵدا چه‌سپابوو، ده‌روونی پاک پاگرت، خۆی ئاسوده و خاترجه‌م کرد، عه‌زم و ئیراده‌ی به‌هێزکرد و پشستی به‌خودای به‌رزو مهن به‌ست و نیتی سه‌رکه‌وتنی لێ هێنا و حیسابی بۆ مه‌رگ نه‌کرد و هه‌نگای هاوێشت و به‌ره‌و گۆپه‌پانی جیهاد و به‌گژداچوونه‌وه‌ی (مه‌غۆل) به‌پێکه‌وت،^٢ جه‌نگه‌کانی (قطن) له به‌رامبه‌ر ئه‌یوبیه‌کانی (که‌رک) و می‌ره‌هه‌لاتووه‌کانی مه‌مالیک بۆ ئه‌و هه‌ریمه‌ و هه‌موو ئه‌وانه‌ش ده‌یان و یه‌ست عه‌رشى سه‌لته‌نه‌تی مصر داگیر بکه‌ن، وێپای جه‌نگه‌ پیرۆزو سه‌رکه‌وتووه‌که‌ی (عه‌ین جالوت)، هه‌موو ئه‌مانه‌ ده‌بنه‌ به‌لگه‌ی به‌هێز، که (قطن) سه‌رکرده‌یه‌کی سه‌ربازی پلاندانپێژی پله‌یه‌که‌م بوو، ئه‌و به‌ئه‌سپایی له‌سه‌ر و لاخه‌که‌ی ده‌جولایه‌وه، له هه‌موو چه‌که‌ باوه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی ده‌زانی و به‌هه‌مووان شه‌پی ده‌کرد، بپیری پۆشن و پڕ ورده‌کاری ده‌رده‌کردن، وردبین و دوربین بوو، ئامانجه‌کانی دیار بوون، پاستیه‌کانی جه‌نگی ده‌خسته‌پوو، هه‌موو ئه‌م سیفه‌تانه له جه‌نگی (عه‌ین جالوت) دا له (قطن) دا به‌رجه‌سته ببوون، له کاتی ته‌نگه‌تاویدا چوست و چالاک و وریا بوو، هه‌رچه‌نده ئاسته‌نگه‌کانی به‌رده‌می ئه‌سته‌م بوونایه به‌لام عه‌زمی له‌سه‌ر سه‌رکه‌وتن جه‌زم بوو، له توانا و بپستی دوژمن ده‌گه‌یشت و پێژی هێزی دۆستی ده‌گرت، هه‌ر شته‌ حیسابی خۆی بۆ ده‌کرد، زانیاریه‌کانی خۆرد ده‌کردنه‌وه، پارێزگاری می‌ره‌که‌کانی خۆی ده‌کرد و به‌شیوازه سه‌رنج پاکێشه‌که‌ی به‌لای خۆیدا که‌مه‌ندکێشی ده‌کردن و هاریکاری ده‌کردن و یارمه‌تی مادی ده‌دانی و دیاری پێشکه‌ش ده‌کردن و متمانه‌ی ته‌واوی پێ ده‌به‌خشین، له جه‌نگی (عه‌ین

١ فوات الوفیات ٢/٢٨٦، معرکه عین جالوت ص: ١٢٦.

٢ شذرات الذهب، نقلًا عن معرکه عین جالوت ص: ١٢٧.

جالۆت)دا سەرکردایەتی بە شە سەرەکیەکی سوپا بە دەست خۆیەو بوو و ھەرسێک قۆلی راستەوچەپە و ناوەراستی سوپاکە پێکخستو، بۆ ھەریەکێک لەم قۆلانە سەرکردەیکە ئازای داناو، سوپای بە سەر چەند پیزێکدا دابەشکرد، لە پێگا سوپاکە بەم شێوەیە بە پێکرد: قۆلی راست بە قەوسی پیشپەوی دەکرد، قۆلی چەپ لولپێچ دەپۆی، نیوە راست بە پێکی سەبروکە دەپۆیش، ژمارەیک پاسەوان چاودیژی دەوربەر و پاش و پێشی پێگابانیان پێ سپێردرابوو، لە تەنیشتەکانەو بە سەر گرد و تەپۆلکە و اوو بۆسە دادەنا کە دوژمن فکری بۆ نە دەچوو، بەرەبەرە پەلکێشیان دەکردنە ئەو چالە مەرگانەو و لێیان دەردەپەڕین و ژمارەیکە زۆریان لێ دەکوشتن.

(قطن) کاروبارەکانی ئیدارەیی سوپای مەمالیکی لە سەر چەند بنەمایەکی پتەوی دیاریکراو دامەزرا، بە جۆرێک توانی پێکی بخاتەو و ھێلە گشتیەکانی بۆ بکێشیت، بە تاییەتیش ئەو پلانە پەییوەندی بە جموجۆل و خۆشاردانی سوپاکە (عەین جالۆت) ھو ھەبوو، کاتیەک چۆنیتی و جۆری ھیمداد بۆ حوکمرانی (حەما) دیاری دەکات، داگۆکی لە سەر ئەو دەکات کە دەبێت سەرباز باری سووک بێت و بتوانێ بە ئەسپایی و چالاکانە جموجۆل بکات و خۆراکی زۆر ھەمەجۆر کۆلی قورس نەکات، بۆیە فەرمان – بە سەرباز – دەکات تەنھا پارچە گۆشتێک بخاتە نیو تورپیئەکیەو بەس.^١

پێویستە ئاماژە بەو شە بکریێت کە: (قطن) دیندارو پاک داوین و بە تەقواو خۆپاریز بوو، بە ھۆی ئەم سیفەتەو ئازایەتی و پێشەنگایەتی جەنگ و جیھادی وەرگرت، وای لێکرد، پالەوانانە بجێتە گۆرەپانی جیھادەو و گیانی خۆی ھەرزان بکات و حیساب بۆ مەرگ نەکات، ئەو کاتیەک و لاخەکی لە ژێردا کوژرا، کەوتە پێیان و بەردەوام بەبێ و لاخو لە ھێلی پێشەو ھێ تەماسو لە پێناوی بیروباوەرو پارێزگاری خاک و ناموسدا شەپێ دەستەویەخە دەکرد،^٢ کە لێک ھەلۆیستی ئیمانی بەرزو نایابی ھەبوون، لەو ھەلۆیستانە:

١- تێروانیی پۆشن و پاکیزەیی پێناس:

ئیمانی وابوو کە سەرکەوتن تەنھا بە دەست خودای بەرزو بالادەستە، لەبەر ئەو گرنگی زۆری بە لایەنی ئیمانی – سوپا و ئوممەت دەدا و پۆلی زاناوانی ئایینی بە گەرە دادەنا و ھانی سوپاکە دەدا بە پالەری ئیسلامیەو – نەک نەتەو چێتی و پەرگەزپەرستی – بچنە نیو

١ عین جالۆت ص: ١٢٨.

٢ المصدر نفسہ ص: ١٢٨.

گۆڤه پانی جهنگی (ته تا) هوه، له جهنگی (عهین جالوت) دا بهم وشه مهزنه (وا اسلامه - هاوار بۆ ئیسلام) تێپروانیی خۆی کورت کردهوه، ئهوه نه یگوت: (وا مصراه) یان (واملكاه) یان (وا عربتاه).

(قطن) مه بهست و ئامانجی پۆشن بوو، به واتای پر به پێستی وشه ناسنامهی ئیسلامی به تهواوهتی هه لگرتبوو، بێگومان تێپروانیی پۆشن و پاکژی پێناس یه کێک بوو له هۆکاره هه ره سه ره که کانی سه ره که و تنه که ی.

ب - نزا چه کێکی گوشنده یه:

پیش دهست پێکردنی جهنگ سیف الدین (قطن) ده یه ویست شه ره که بخاته درهنگایی پۆژه وه، گوتی: با درهنگ بیّت، تا ئه و کاته پۆژ خپ ده بیّت و سیبه ر بچوک ده بیّت وه و بای شه مال هه لده کات و وتارخوین و خه لک له نوێژه کانیاندا دوعامان بۆ ده که ن.

له م کارهیدا شوین پێی پێغه مبه ر (ﷺ) و هاوه له کانی هه لگرتووه، چونکه ئه وان هه زیان ده کرد جهنگ له دای نوێه پۆوه دهست پێ بکات، جهنگ و پێکدادان دهستی پێکرد، تۆقی شه ر له سه ر موسلمانان توند بوو، تا ئه وه ی خه ریک بوو دوژمن له شوینه کانی خۆیان ده ریانپه پێن، سولتان (قطن) به ده وره یاندا هه لده سوپا و گیانی ئازایه تی و خۆپاگری وه به ر ده نان، هه ر که ههستی به لاوازیوونی لایه کی سوپا که ی ده کرد، خۆی ده گه یاندنی و عه زم و ئێراده ی تیزده کردنه وه، له کاتی جهنگه که دا ژماره یه ک هه لویستی پاله وانانه و ئازایانه ی تۆمارکردن.

ج - ئاواتی شه هیدی:

له جهنگی (عهین جالوت) دا ئه سه په که ی کوژرا، له و کاته دا مه یته ریکی ئی نه بوو ئه سه پیکی ره سه ن و خۆشه وه ی بۆ بێنیت، جهنگ له گه رمیدا بوو، ناچار له سه ره پی پاوه ستا و کۆلی له شه پرکردن نه دا، یه کێک له سه رکرده کانی چاوی پێکه وت له سه ر ئه سه په که ی دابه زی و سویندی خوارد ده بیّت سولتان سواربیّت، به قسه ی نه کردو گوتی: نامه یی موسلمانان له سوودی تۆ بپیه ش بکه م، هه ر به م شیوه یه بوو تا مه یته ر ئه سه پی بۆ هینا و سواری بوو، یه ک له میره کان لۆمه ی کردو گوتی: جه ناب! بۆ سواری ئه سه په که ی فلانه که س نه بووی؟ ئه گه ر دوژمنیک بینیای ده هات و ده یکوشتی، ئه و کاته به هۆی کوژرانی تۆوه ئیسلامیش له نێو ده چوو،

١ قصة التتار ص: ٣٥٣.

٢ الفتوح الاسلامیه عبر المعصور ص: ٣٤٧.

٣ المصدر نفسه ص: ٣٤٧، الطريق للقدس، محسن محمد ص: ١٧٥.

وه لآمی دایه وه و گوتی: ئەو کاته من به رهو به ههشت ده پویشتم و ئیسلامیش خاوه نی خۆی ههیه دهیپاراست، فلان و فلان و فلان - هه ره موویان کوژران، - ناوی ژماره یه ک مه لیکی هینان - خه لکانیکی تری راست کرده وه و کردنی به پاسه وان و پارێزه ری و نه یه یشت ئیسلام له نێو بچیت،^۱ ئەم هه لۆیسته مه زنه ی (قطنی پالوان، به لگه یه له سه ره خۆ به که م دانان و گرنگی نه دان به پاراستنی خۆی له پێناوی به رژه وه ندی گشتی موسلماناندا، هه روه ها به لگه یه بۆ که وره یی ئیسلام و ئەو ئامانجه به رژه ی بۆته ئاواتی هه موو ئیماندارێک، ئەویش په زامه ندی خودا و چوونه به هه شته.^۲

س - خه و نیککی راست و دروست:

یه کێک له و هۆکاره گرنگانه ی زه وق و شه وقی به بهر (قطن) نابوو به په له هه نگاو هه لێنی و ته تار له جه نگدا ببه زینیت، خه و نیککی سه رده می مندالی بوو که پێغه مبه ر (ﷺ) ی بینیبوو زۆرجار بۆ هاوه له کانی ده گێژایه وه و ده یگوت: له خه ودا خه ونم به پێغه مبه ر (ﷺ) وه بیانی، پێی فه رمووم: (تۆ ده بی به سولتانی مصر و ته تاریش ده شکیتی)، فه رمووده ی پێغه مبه ریش (ﷺ) راست و دروست و بێگومانه،^۳ له کاتی که دا زۆریه ی میرانی مه مالیک و جه نگاو ره کانیان ترس دایگرتبوون، به لآم ئەم خه ونه راسته بوو به هانده ریکی گه وره تا (قطن) به و په پی عه زم و ئیراده ی به هیزه وه یه کلایه نه برپاری خۆی بۆ به ره نگاری و نه وه ی مه غول راگه یه نیت و - غیره ت و شه هه متیش به بهر میره هاوه له کانی دا بکاته وه -، چۆن هاوه له به رپژه کانی پێغه مبه ر (ﷺ) و (رضی الله عنهم) له سه ره به لێن و موژده یه ک که له لایه ن پێغه مبه ره وه (ﷺ) پێیان ده درا، به و په پی یه قینه وه خۆیان به نێو گۆرپه پانی جه نگدا ده کرد، (سیف الدین قطن) یش وه کو ئەوان چووه نێو جه نگه وه و متمانه ی ته وای هه بوو خودا ئەو و سه ربازانی سه رده خات، خه ونه که به نێو میره هاوه له کانی دا بلا بووه، بۆیه ئەوانیش به و په پی هیمه تی به رزو متمانه ی پته وه وه چاکی مه ردا یه تیان لێ هه لمالی و به ره نگاری ته تار بوونه وه، ئەله قی ئەم خه ونه پالنه ریکی به هیزی (قطن) و هاوه لانی بوو تا هه موو هیزو وزه ی خۆیان له پێی خودا دا ببه خشن و^۴ بوو به یه کێک له هۆکاره کانی سه ره که وتن به سه ره دوژمندا.

۱ الفتوح الاسلامیة عبر التاريخ ص: ۳۴۸.

۲ التاريخ الاسلامي ۲۸۸/۱۶.

۳ المصدر نفسه ۳۹۶/۱۶.

۴ المصدر نفسه ۳۹۲/۱۶.

ش- پیشه‌نگی:

(سیف الدین قطن) خۆبه‌که‌مزان بوو، به‌ کردار ئه‌مه‌ی سه‌لماندو جوانترین نمونه‌ی بۆ سه‌ربازه‌کانی و ته‌واوی ئوممه‌ت خسته‌پوو، له‌ ئه‌نجامدانی ئیشه‌کاندا له‌ باری پیشه‌وه‌بوو، بێگومان که‌ سێک بیه‌وێت خه‌لک په‌روه‌رده‌ بکات و په‌روه‌رده‌ش به‌ کرده‌وه‌ له‌ خودی خۆیدا په‌نگی دابینه‌وه‌ پێی ده‌گوتریت پیشه‌نگ، ئه‌م جوړه‌ په‌روه‌رده‌یه‌ هه‌زار هینده‌ی وتارو نوسین له‌ باری په‌روه‌رده‌دا کاریگه‌ری زیاتره‌.

(سیف الدین قطن) له‌ هه‌موو بواره‌کاندا پیشه‌نگ بوو: (په‌وشت به‌رزى، ده‌ست پاکی، جیهاد، ئیمان، لیبوردن)، هه‌ر کامێک له‌ سه‌ربازه‌کانی هه‌ستیان به‌وه‌ نه‌ده‌کرد به‌ (قطن) نامۆن و شتیکیان له‌ ئه‌و که‌متره‌، به‌ خودی خۆی (په‌حمه‌تی خۆای لی بیّت) چووه‌ نیو سه‌نگه‌ره‌وه‌ به‌ هاوشانی سه‌ربازه‌کانی ده‌جه‌نگا، ئه‌مانیش که‌ ئه‌ویان ده‌بینی ده‌بوايه‌ چه‌تمه‌ن به‌نگن.^۱

ع- دۆستایه‌تی نه‌کردن له‌ گه‌ل دۆژمنانی ئوممه‌ت:

هه‌رچه‌نده‌ ته‌تار له‌ سوپا و چه‌کدا له‌ موسلمانان له‌ پیشتره‌بون، به‌لام (سیف الدین قطن) حیسابی بۆ ئه‌مه‌ نه‌کردو تۆزقالتیکیش مه‌یلی دۆستایه‌تی کردنی ئه‌وانی نه‌کرد، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ پتویستی زۆری به‌ سه‌رانی نه‌سپانه‌کانی شام هه‌بوو به‌لام دۆستایه‌تی ئه‌وانیشی نه‌کرد، پیش (قطن) گه‌لێک سه‌رکرده‌ی موسلمان به‌ بیانوی دوورخستنه‌وه‌ی خۆیان و گه‌له‌کانیان له‌ وه‌یشومه‌کانی جه‌نگ خۆیان هه‌لدا به‌ نیو زه‌لکاوی دۆستایه‌تی کردنی کافرا نه‌وه‌، به‌مه‌ هه‌له‌یه‌کی شه‌رعی نه‌شیاویان ئه‌نجام دا، به‌لکو هه‌له‌یه‌کی چه‌ند لایه‌نه‌یان ئه‌نجامدا، لایه‌کیان خۆ دزینه‌وه‌ له‌ جیهاد هه‌له‌یه‌ و تاوانه‌، لایه‌که‌ی تریشیان پاهێنانی نه‌توه‌ له‌ سه‌ر مل دانه‌واندن بۆ دۆژمنان هه‌له‌ و تاوانیکی تره‌، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ دۆستایه‌تی کردنی دۆژمن و پیت و ابیت هاوپیته‌ هه‌له‌ی سییه‌مه‌، به‌لام (قطن) سوپاس بۆ خوا بیروبوچونه‌کانی پۆشن بوون و ده‌ستیشی به‌ شه‌رعه‌وه‌ گرتبوو،^۲ خودای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموو پیت: ﴿يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا

يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ (المائدة: ٥١).

(سيف الدين قطن) له پيزى ئو سه رۆك و سه ركرده سه كيم و ليزانانه بوو كه توانيان دهست به هۆكاره كاريگه ره كانى سه ركه و تنه وه بگرن و هه لسو كه وتيان له گه لدا بكن، ئو به يه كسانى حيسابى بۆ هۆكاره مادى و مه عه و به كان كرد، دواى كۆتايى هاتنى جهنگه كه سوپاكان و سه ركرده كانى كۆكرده وه و دابه زى و نيوچاوانى له سه ر زهوى داناو دوو پركات نووژى شوكرانهى سه ركه و تنى بۆ خودا ئه نجام دان و بپارييدا دريژه به جيهاد بدات، هه ستايه سه رپى و به م شيوه يه و تارى دا: له گه ل خودا پاست بوون و جيهاد تان له پيناوى ئه ودا كرد، ئه ويش كه مى ئيوه ي به سه ر زۆرى دوژمندا سه رخست، هه رگيز شانازى به م كاره تانه وه نه كهن، به لكو سوپاسى خودا بكن و گه ردنكه چى بپياره كانى بن و سه ر بۆ ئو زاته مه زنه دانه وينن، چونكه ئو خاوه نى هيزى نه پساوه، چاك بزائن: ئيوه ده ستان به جيهاد كردووه و هيشتا ئى نه بوونه ته وه، بىگومان خودا و پيغه مبه ره كه لى لى تان پازى نابن تا دوژمنه كانيان له خاكى ئيسلام ده رنه كهن، ئه گه ر ئه مه تان كرد ئه و هه قى ئيسلام ده دهن و له و پۆژه شدا ئيمانداران به سه ركه و تنى خودا دلخۆش ده بن.¹

٢- سپاردنى كاروبار به خه لكانى شياو:

(سيف الدين قطن) گرنگى به پسپۆرى و ئه مانه ت ده داو كاروباره كانى ده وله تى به پيوه رى ئه م دوو سيفه ته و - كوردگوته نى نان بۆ نانه و گوشت بۆ قه ساب - به خه لكان ده سپارد، خوداى به رز له سه ر زمانى كچه كه لى شوعه ييب (عليه السلام) ده فه رمووئ: ﴿إِذَا خَيْرٌ مِّنْ أَسْتَجَرْتَ الْقَوَى الْأَمِينُ﴾ (القصص: ٢٦). واته: ئه م پياوه - كه موسا عليه السلام بوو - باشترين كه سه به كرئى بگريت، چونكه - به هيزو ئه مينداره).

ئىمامى (بوخارى) له (ابو هريره) وه ده گپيتره وه: ده شته كيه ك پرسىارى له پيغه مبه ر (ﷺ) كرد، كه لى دنيا ده پوخى؟ فه رموى: ((اذا ضيعت الامانة فانتظر الساعة))، واته: هه ركات ئه مانه ت فه وتيتره چاوه رپئى پووناخى دنيا بكه، گوتى: له نيوچوونى ئه مانه ت چۆناوچۆنه؟ فه رموى: ((اذا وسد الأمر الى غير أهله فانتظر الساعة))، واته: هه ركات كاروبار خرايه ده ست خه لكى نه شياو، چاوه رپئى پووخانى دنيا بكه.²

١ من اجل فلسطين، حسنى آدم جزار ص: ١٠٢.

٢ البخارى، كتاب الرقاق، باب رفع الامانة الحديث: ٦٤٩٦.

جا هەر کاتی که خه لکانی نه شیاوو نانه مین به واسیته و خزم خزمینه و به رتیل دهستیان به سهر کاروباره کاندای گرت، بیکگومان سهرکه وتن - به سهر دوزمن و ئاستهنگه کاندای - دور ده بیته.^۱

به لام (سیف الدین قطن) کاروباره کانی دهوله ته که ی دانه دهست خه لکانی لیتهاتوو و شیاو، نه و جۆره که سانه ی کردنه سهرکرده ی سوپاکه ی که دوا ی خودای بالادهست نه وان له سهر ئاستی تاکتیکی و ستراتیژی سهریازی دهوری به رچاویان له شکست پی دانی مه غۆل و سهرکه وتنی موسلمانان گێرا،^۲ به ناویانگرتینی سهرکرده کانی (عهین جالوت) نه مانه بوو:

أ- (الظاهر رکن الدین بیبرس البندقداری):

(بیبرس) له جهنگی (عهین جالوت) دا سه روکی سوپای مه مالیک و سهرکرده ی پیشهنگی سوپاکه بوو، (بایدی) سهرکرده ی پیشهنگی سوپاکه ی مه غۆل به رهو خاکی (أفامیه) پاونای، ههر له سهرهتای ژیا نیه وهو به کۆیله یی زیرهکی و نه جابه تی پتوه دیار بوو، له بهر نه مه (مه لیک صالح نجم الدین ایوب) له خۆی نزیک کرده وهو هینایه ریزی (جمدان) هکان - که مه مالیکی تاییه تی خۆی بوون و پاسیان لی ده کرد -، له جهنگی (دمیاط) دا به شداری کردو جهنگی که دهسته و که ره وهو قاره مانانه ی نه نجامداو ده ری خست که له بواری سهریازیدا که سێکی هه لکه وتوو و لیتهاتوو نازاو به جهزیه یه، به حوکی نه وه مه غۆل هکان له ته مه نی (۱۴) سالی دا گرتبوویان و سوکایه تیان پیکردبوو، پاشان فروشتبوویان، تا نه وه ی که یشتبووه لای (البندقداری) ی - نه و که سه ی بۆته نیسه بت بۆ ناوه که ی - و پاش نه وه ش له لای مه لیک صالح گیرسابقوه، ههر ده هات و داخ و پک و کینه ی له دژی مه غۆل زۆتر ده بوو، پاله وانیکی مه زنی لی دروست بوو، به کێک بوو له و قاره مانانه ی به شداری جهنگی (المنصوره) ی کرد - که به کێک بوو له جهنگه گه وره و به کلاکه ره وه کانی نێوان خاچه رستان و نه یوبیان و، سوپای نه یوبی - که زۆرینه ی له مه مالیک پیکهاتبوو - سهرکه وتنی تیدا به دهست هینا، نه و نه زمونی پهیدا کردو به چاوی خۆی ده بیینی که ده کریت سهرکه وتن به سهر نه م - خاچه رست - انه و غهیری نه وانیشدا تۆمار بکریت، نه گه ر بیتو مه مالیک خۆیان پێک بخه ن و مه شق بکه ن ده توان به سهر ته واوی چاوچنوکه کان و داگیرکه راندا زال ببن، له لایه نی سهریازی وه خوینده وارو پۆشنبیر بوو، خۆی به خویندنه وهو لیکنانه وه ی میژووی جهنگه کۆنه کانه وه سهرگه رم کردبوو، زۆرهانی سهرکرده

۱ قصه التتار ص: ۲۵۷.

۲ عین جالوت ص: ۱۲۳.

سهربازیه‌کانی ده‌دا ده‌رباره‌ی ئه‌م باب‌ه‌ته‌ شاره‌زایی په‌یدا بکه‌ن، هاوکات له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌دا مامۆستایان و پسه‌پۆرانی جه‌نگی خۆش ده‌ویستنه‌و پێزی ئی دهنان و له‌پێناوی گوتنه‌وه‌ی وانه‌کان و به‌خشینی زانیاری زیاتری میژوویی سه‌ربازی که‌ش و هه‌وای سافی بۆ ساز ده‌دان، (بیه‌رس) ده‌یگوت: (بیستنی به‌سه‌رهاته‌کانی میژوو، زۆر له‌ ئه‌زموون گه‌وره‌تره‌، ئه‌و مه‌شقه‌ سه‌ربازیه‌ی فێری بووی بیپاریزه‌ و له‌سه‌ری به‌رده‌وام به‌، بایه‌خ به‌ هه‌موو شته‌ بچووک و گه‌وره‌کانی سیاسه‌ت و جه‌نگ بده‌م).

سیفه‌ت و خوخته‌ عه‌سکه‌ریه‌کانی تێدا به‌رجه‌سته‌ بیه‌وون وریاو له‌سه‌ر هه‌ست و چالاک و به‌ ئیحتیات بوو، له‌ به‌رامبه‌ر هه‌ر پووداوو کارێکی دوزمنکارانه‌دا هه‌لۆیستیکێ گونجاو و له‌باری ده‌نواند، له‌ واقعیی جه‌نگه‌ گه‌وره‌کاندا ژیا نیکێ دووردریژو پر ئه‌زموونی به‌پێکرد،^١ یه‌کیک بوو له‌و سه‌رکرده‌ به‌ جه‌زه‌بانه‌ی سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی جه‌نگی (عه‌ین جالوت) یان تۆمار کرد.

ب - میر فارس ئۆکتای موسته‌عربه‌:

ئه‌تابه‌کی سوپا بوو، مشوری بارگه‌ و چه‌ک و که‌ره‌سته‌ی سوپای ده‌خوارد، سه‌ره‌رشته‌ ته‌واوی کاروباره‌کانی سوپای ده‌کرد، سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش: یه‌کیک بوو له‌و که‌له‌ می‌ردانه‌ی له‌ بواری پێکخه‌ستن و چه‌کدارکردن و بارگه‌سازدانی سوپادا متمانه‌ی ته‌واو له‌سه‌ر دیانه‌ت و په‌وشت و ئازایه‌تی و لێوه‌شاوه‌ییان هه‌بوو،^٢ ئازاو پێشه‌نگ بوو، شاره‌زای هونه‌ره‌کانی جه‌نگ بوو، (قطن) زۆرجار په‌نای بۆ ئه‌و ده‌برد، هێدی و له‌سه‌رخۆ بوو خۆی له‌ هه‌رام و شتی گومانای ده‌پاراست، هه‌زی له‌ خێرو خێرخوازی بوو، یه‌کیک بوو له‌ که‌سه‌ هه‌ره‌ نزیکه‌ خۆشه‌ویسته‌کانی (مه‌لیک قطن)، به‌ لای به‌رده‌سته‌کانیشیه‌وه‌ خۆشه‌ویست بوو.^٣

ج - سنجر حه‌له‌بی: له‌ ساڵی ٦٥٥/ک ١٢٥٧ز یداو له‌ سه‌رده‌می (مه‌لیک منصور علی کوپی ئاییه‌ک) دا ئه‌تابه‌کی سوپا بوو، دوابه‌دوای جه‌نگی (عه‌ین جالوت) له‌ دیمه‌شق بوو به‌ والی (مه‌لیک قطن)، کاتێک هه‌والی کوژرانی (قطن) و به‌یعه‌تدان به‌ (مه‌لیک ظاهر بیه‌رس) ی پێگه‌یشت به‌ره‌و (به‌عه‌له‌به‌گ) هه‌لات، له‌وێ ته‌نگیان پێ هه‌لچنی و پاش ده‌ستگیرکردنی خه‌ستیا نه‌ زیندانه‌وه‌، هێنده‌ی نه‌خایاند ئازادکرا، له‌ پاله‌وانتیی و ئازایه‌تیدا پله‌یه‌کی یه‌کجار به‌رز ی هه‌بوو، له‌ جه‌نگه‌ یه‌کلاکه‌ره‌وه‌که‌ی (عه‌ین جالوت) دا پۆلێکی گه‌وره‌ و به‌رچاوی گێرا.^٤

١ معركة عین جالوت ص: ١٢٨-١٣٦.

٢ من اجل فلسطين، حسني أدهم جزار ص: ٩٨.

٣ معركة عین جالوت ص: ١٣٦.

٤ الوافي بالوفيات ٤٧٣/١٥، معركة عین جالوت ص: ١٣٧.

د - ئاقوش الشمس الامير جمال الدين:

سەربازێکی بە ھێزو میرێکی ئازاو بوێرو پیشەنگی نێو گۆرەپانی جەنگ بوو، لە لای ئەمیر بێردالەین بێسەری (خەشداش) بوو، لە لای غەیری ئەویش خزمەتی کردبوو، لە دەموچاوی دەخوینرایەووە کە ئەم پیاووە بەرەو پۆستی بالا بەرز دەبیستەو، تا جەنگی (عەین جالوت) ھاتە پیشەو، یە کە سەربازێکە خۆی پێکخست و بەرەو بارەگای سەرکردایەتی سوپاکە ی مەغول پۆشت، بە قەد نێوانی ژێی دوو کەوان (قەبەقەوسەین) یان نزیکتر لە سەرکردە ی گشتی سوپا نزیك بۆ، زەبریکی گورچوبەری لێداو بە زەوی دادا (کتبغا) ی دیلکرد، کاتی ک سوپاکە ی مەغول بێنی سەرکردە کە ی گیراوە، مەعنەویاتی دابەزی و ئاشبەتالی بە جەنگ کرد، بەم شێوەیە (ئاقوش) ئامانجی پێکا و سوپاکە ی سەرخست و گۆپانی بە سەر میژوودا ھێنا، پاشان بوو بە والی (حەلەب) و تا مرد لەویدا مایەو.

ه - ئەمانە ی ناومان ھێنان دیارترین و گەرنگترین سەرکردەکانی سوپای مەمالیک بوون و بوونە ھۆکاری سەرکەوتن، (سەیف الدین قطن) بە بایەخەو ھەلسوکەوتی لە گەل سەرکردە ھەلکەوتو و شایستەکان دەکرد، ئەوانیش دەورەیان لێداو بە چاوی پێزو خۆشەویستی و تەماشایان دەکرد، لەم نێوانە دا متمانە لە دایک بوو، متمانە یە ک بوو بە کلیلە ی سەرەکی کردنەوێ دەروازە ی سەرکەوتنە کە ی (عەین جالوت)، (سەیف الدین قطن) خێوی ئەو سیفەتە بەرزانە بوو کە بە ھۆیانەو توانی خۆی بکاتە جێ متمانە ی میرەکان و زانیەکان و تیکرای خەلک، گەرنگترین ئەو سیفەتانە:

- سەرنج پاکێشان: ئەمە بە گەرنگیدان بە خەلکانی ترو چوونە نێوانەو بە شداریکردن لە خۆشی و ناخۆشیەکانیان و شەپو خێرەکانیان و خەم و پەژارەکانیان و مشورلێخواردنێان دیتە ئەنجام، ئەو لە ماوە ی ئەنجامدانی ئەم کارەیدا متمانە ی سەرکردەکان و زانیەکان و تیکرای جەماوەری بۆ خۆی پەیدا کرد.

- (پاستی و پاشکاو) و لێوەشاوێی کاری بە کۆمەلێ پێکوپێکی ئیسلامی، بوون و توانای پەیوەندیکردن بە خەلکانی ترەو، ھەموو ئەمانە چەند سیفەتیکی درەوشاوە ی (قطن) بوون، وایانکرد (قطن) بپێتە جێ متمانە ی ھەموو لایە ک.

٣- سوپای بەهێز: لەو سەردەمەدا سوپای مەمالیک بەهێزترین سوپای ئیسلامی بوو، فەزڵ و چاکەیی ئەمە پێشدا بۆ خودای گەورە و ئینجا بۆ (مەلیک صالح نجم الدین ایوب) دەگەرێتەو، (مەلیک صالح) چاکسازی سەربازی لەنیۆ دەولەتی ئەیوبیدا ئەنجامداو سیاسەتێکی تازەیی لەم پێناوەدا پەچاوکرد، بە جۆریک تورکە کۆیلەکانی خستنه خزمەتی سەربازیووە کە لە لایەن سولتانە ئەیوبیەکانی پێش خۆی کاری لەم شێوەیە نەکرابوو، ئەم سوپا بەهێزو پێکۆپێکە بوو بە پشتیوانیکی باشی مەلیک صالح لە جەنگە دەرەکیەکانی گەل مەملەکەتی (بیت المقدس) و بەگژداچوونەوێ پەلاماری (حوتەمی خاچپەرستان)،^١ بەهاوشانی ئەم پێشکەوتنە سەربازیە لایەنی ئاینیش لە پەروەردەو فیژکردن-ی مەمالیک-دا بایەخێکی گەورەیی پێدرا، تا کار بەووە گەشت کەتیبە سەربازیەکانی مەمالیک بەرگریان لە عەقیدە و بیروباوەڕی ئیسلام دەکرد، ئەمەو دەولەت-ی ئەیوبی- بوو بە خواوەنی سوپایەکی عەقایدی پێکخراو و پراھینراو لەسەر هونەرەکانی جەنگ و کوشتارو هەموو جۆرە چەکەکانی ئەو سەردەمەو، بەوێپەڕی پەسپۆرانی و پالەوانانە بەرەنگاری هێزەکانی خاچپەرست بۆو، لە سەرەتادا شکستیان پێوە دیار بوو، بەلام بە حوکمی شارەزایی باشی سەرکردەکانی لە دانانی نەخشە و پیلانی جەنگی تێکەڵ بە فرتوفیل و هەلخەڵە تاندنی جەنگی توانی لە ئەنجامدا سەرکەوتن بە دەست بێتیت، کاتیکیش مەمالیک گەشتنە سەر تەختی سەلتەنەتی مصر دامەزرێوە سەربازیەکیان لە ئەیوبیەکان وەرگرت و زیاتر گەشەیان پێدا، سوپای مەمالیک بە تەواوی سەرکردە سەربازیەکانیەو و پێکخراوە نیزامیەکانیەو و سوپای ناوەندیەو و سوپای هەریەکانەو و سوپای یەدەکیەو - کە عەرەب و کورد و تورکمانیشیان تێدابوون - بەشداری جەنگی (عین جالوت) ی کرد، میژوونوسان قەبارەیی تەواوی سوپای مەمالیکی ئەو سەردەمە بە (٤٠) هەزار جەنگاوەر مەزەندە دەکەن،^٢ ژمارەیی ئەسپسوارەکانیان خۆی لە (١٠) هەزار داووە کە زۆرینەیان مەمالیک بوون و ژمارەییەکی کەمیان لە بەشداریکەران بوو، ژمارەیی سوپاکەیی مەغۆل لە (عین جالوت) (١٥) هەزار جەنگاوەر بوو، هێزە سەرەکیەکی ئەم سوپایە لەگەڵ هۆلاکۆ بە ئاراستەیی ولاتی (فارس = ئێران) گەڕایەو و هەندێکی تری هێزەکانی بەسەر ناوچە داگیرکراوەکانی ئێوان بەغدا و شامدا دابەش بوو، بە بیروباوەڕی سەرکردەکانی مەغۆل ئەم هێزە (١٥) هەزاریە سوپاکەیان بە

١ الملك الصالح ایوب و انجازاته السياسية والعسكرية ص: ١٥١.

٢ النجوم الزاهرة ١٩٧/٧، معركة عین جالوت ص: ١٦٥.

حوکمی شارەزایی ته‌واوی له‌ جه‌نگداو پێشینه‌ی سه‌رکه‌وتنی له‌ هه‌موو شه‌په‌کانی پێشداوا ئه‌وا به‌ سوک و ئاسانی ده‌توانی سوپاکه‌ی مه‌مالیک تێک بشکێت، ژماره‌یه‌ک سه‌رچاوه‌ی میژوویی جه‌خت له‌ سه‌ر ئه‌م ژماره‌یه‌ ده‌که‌نه‌وه، وه‌کو: (جامع التواریخ، تآریخ مختصر الدول، تآریخ الشهابی، تآریخ الصلیبیین، تآریخ الزمان).^١

٤- ژيانده‌وه‌ی گیانی جیهاد:

ئامانج له‌ بالا بردن و جۆشدانی لایه‌نی پوچی و په‌وانی (مه‌عنه‌وی)ی سوپای مه‌مالیک ئه‌مه‌ بوو: تامه‌ زۆکردنی فه‌پیزه‌ی جیهاد و جۆلاندنی غیره‌تی پیاوانه‌ بۆ به‌ گۆداچوونه‌وه‌ و سه‌رشکانده‌وه‌ی داگیرکه‌ران و پارێزگاری کردنی حورمه‌ت و پێزی ئیسلام و ولات و ناموسی موسلمانان.

بێگومان هه‌ر هه‌موو سوپایه‌ک پشت به‌ هێزی مه‌عنه‌وی ده‌به‌ستیت، هه‌چ سوپایه‌کیش به‌ بێ مه‌عنه‌ویات سه‌رناکه‌وی، هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌مه‌یه‌ سه‌رکردایه‌تی سوپا له‌ گه‌ڵ ئه‌وه‌دا هه‌ول ده‌دا چه‌ک و که‌ره‌سته‌ی جه‌نگی تازه‌ و چاک بێت و لایه‌نی ئیداری و خزمه‌تگوزاری وه‌کو پۆشاک و خۆراک و ته‌واوی پێویسته‌کانی تر له‌ حاله‌تێکی باش دابن، به‌ هه‌مان شیوه‌ش هه‌ول ده‌دات لایه‌نی مه‌عنه‌وی سوپا به‌ هێز بکات و به‌ره‌و ئاستی بالا‌ی به‌ریت، سه‌رکردایه‌تی سوپای مه‌مالیک بایه‌خیکی باشی به‌ به‌هێزکردنی لایه‌نی ئیداری و خزمه‌تگوزاری دا، پله‌وپایه‌ی میرو سه‌ربازه‌کانی به‌رزده‌کرده‌وه، پێزی لێ ده‌نان و خه‌لاتی ده‌کردن، پاره‌ و مالی زۆری ده‌دانی، به‌لام ته‌واوی ئه‌م هۆکارانه‌ کاتین و کارناکه‌نه‌ سه‌ر سه‌رباز به‌ زوویی ماندو و مجرۆبی له‌ بیر بجێته‌وه‌ و بگه‌رێته‌وه‌ سه‌ر دۆخی ئاسایی جاران، لێره‌دا هۆکاریکی زۆر گه‌وره‌تر هه‌یه‌ که‌ ئه‌م کاره‌ ده‌کات، ئه‌ویش عه‌قیده‌ و ئیمان، ئیمان فه‌رمان به‌ جیهاد ده‌کات، ئه‌نجامی گه‌ڵ موجاهیدان سه‌رکه‌وتن یان شه‌هیدبوونه‌، مامۆستا و زانا‌یانی ئایینی پۆلی کاریگه‌ریان بینی له‌ هه‌لایساندن و گه‌شکردنه‌وه‌ی مه‌شخه‌لی ئیمان له‌ دل و ده‌روونی سوپای مه‌مالیکدا، بۆیه‌سه‌که‌یان گه‌یاند هه‌و جێگه‌یه‌ی سه‌رباز به‌ هه‌موو تین و توانا و وزه‌یه‌کیه‌وه‌ بێته‌ گۆرپه‌پانی جیهاده‌وه،^٢ ده‌توانین هانده‌ره‌کانی لایه‌نی مه‌عنه‌وی سوپاکه‌ی مه‌مالیک له‌ جه‌نگی (عه‌ین جالوت)دا له‌م چه‌ند خه‌ڵه‌دا کورت بکه‌ینه‌وه:

— گه‌وره‌یی قه‌باره‌ی سوپای (مه‌مالیک) له‌ به‌رامبه‌ر قه‌باره‌ی سوپای دۆژمندا.

— متمانیه‌ی ته‌واو که‌ خودا سه‌ریان ده‌خات.

١ معركة عین جالوت ص: ١٦٦.

٢ معركة عین جالوت ص: ١٩١.

- تۆلە سەندەنە و لە مەغۆلانە و لاتانیکی زۆری ئیسلامیان داگیرکردووە و خەڵکی زۆریان بە ناهەق کوشتوو و شەرف و ناموسی موسلمانانیاں شکاندوو و بێ حورمەتییەکی زۆریان بە ئایینی پیرۆزی ئیسلام کردوو.
- ئیمان و عەقیدە ئیسلامی گیانی قوربانیان و گیانبازی لە دڵ و دەروونی جەنگاوەراندا خڕۆشانوو هانیدان پیش مەرگ بدەنە و مەرگیان لە ژیاں بە لاوە خۆشەویستەر بیت.
- خۆ سازدان و ئامادەباشی تەواو بۆ ئەو جەنگ و کۆکردنە وە هەرچی توانا و وزە و مادی و مەعنەوی هەبوو لە پێناوی بردنە وەیدا.
- تەمبەلێ و کەمتەرخەمی دۆژمن و جێبەجێنەکردنی یاسا و پێساکانی جەنگ و لەسەر هەست نەبوون و ئیحتیات نەکردن.^۱
- و هەکو لە بابەتی لایەنی مەعنەوی سوپای مەمالیکدا تێبینی دەکەین تەنها عەقیدە و بیروباوەڕ حیسابی بۆ کراوە، بە ھۆیە و کۆبوونە و یەکیان گرتوو و لەسەر ئاستی یەکسانی و یەک زەمینەدا ئاراستەیان وەرگرتوو، هەرچەندە سەریازی ئیسلام لەم جەنگەدا چێ و پەگەزەکانیان هەمەجۆربوون بەلام عەقیدە و ئیمان هەر هەموویان بەرەو جیھاد ئاراستە کرد، لایەنی مەعنەوییان کە پێیە و چوونە نیوجەرگە گۆرەپانی جەنگە و لەگەڵ لایەنی مەعنەوی مەغۆلەکان بەرامبەر نەدەکرا و ئێوانیان ئاسمان و پێسمان بوو.
- ئەمە (قطن) و بانگی ئیمان ئی دەدا و پێ بە گەرووی ھاوار دەکات (وا اسلاما) – ھاوار بۆ ئیسلام، هەر هەموو سوپا بە هەموو پەگەزو پەنگەکانیانە و بەوپەڕی مەعنەویاتی بەرزیانە و لە دەورە کۆبوونە و، هەر ئەم بانگە ئیمانیە بوو، دڵ و دەروونی سەرکردەکان و سەریازەکانی خڕۆشانوو هانیدان بە هەموو وزە و توانایانە و بە شەوق و زەوقی سەرکەوتن یان شەھید بوون بەرەنگاری دۆژمن بینە و، سوپای مەمالیک بە ھۆکاری ئەم بانگە ئیمانیە و بە یەکدەست جەنگا و لەو زەمەنە میژوویی و ھەستیاردە بەسەر گەورەترین زلھیزی جیھاندا سەرکەوت.^۲
- خۆسازدان و سوننەتی دەستگرتن بە ھۆکارەکانە وە:
- موسلمانان لە جەنگی (عەین جالوت) دا چونکە دەیانزانی چۆن ھەلسوکەوت لەگەڵ سوننەتی دەستگرتن بە ھۆکارەکانە وە بکەن سەرکەوتنیاں بە دەست ھێنا، ھەریەک لە

۱ المصدر نفسه ص: ۱۹۱.

۲ المصدر نفسه ص: ۱۹۳.

سولتانه کانی مه مالیک شاره زاییه کی ته وای به م سوننه ته هه بوو، کاروکرده وه کانیان ده بنه به لگه ی ئەم قسه یه مان، خودای به رزو مه زن ده فره مویت: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ...﴾ (الانفال: ۶۰). واته: هه رچی له توانا تاندا هه یه له هیزو توانا تا به پێشمه ی ئەسپیش ده گات بۆیان سازکه ن....، سه رکرده کانی مه مالیک چاک له وه حالێ ببوون که (جیگیرکردنی حوکمی ئاینی ئیسلام) پێویستی به به کارهێنانی هه موو جوړه کانی هیز هه یه، ئەوان به کردارو له ماوه ی مه شق و پاهێنان و نه خشه و پلان و پێکخستندا ئەم ئایه ته پیرۆزه یان ته فسیر کرد.

گرنگیه کی باشیان به سوارچاکی و ئەسپسواری دهدا، ده یانه ویست ئەگه ر سواره چووه نێو گۆرپه پانی جهنگه وه له گه ل شیربازیدا پمبازینیش بزانی، بۆیه ژۆربه ی مه لیک و سولتان و میره کانی له سوارچاکه یه که مینه کان بوون، له و پاله وانه ده سته که ره وانه بوون که له ته وای هونه ره کانی تیراندازی و نیشانه شکینی و پم وه شاندن و شیربازی و جولانه وه ی سوکی نێو گۆرپه پان و تیکرای هونه ره کانی تری جهنگدا پێشهنگ بوون و ده یانزانی ته وای ئەو چه کانه به کاریبێن که له و سه رده مه دا باو بوون، هونه ری ئەسپ سواری به س له سه ر سولتان و میرو سه رکرده کان کورت هه لته هاتبوو، به لکو ژۆربه ی سه ربازه کان یان بلێ هه ر هه موویان ئەسپ سوار بوون و له سه ر سوارچاکی پاهێنانیان پیکرابوو، به لای سوپای مه مالیکه وه هونه ری ئەسپ سواری له پێش هه موو هونه ره کانی تری جهنگه وه ده ژمێردرا.^۱ سه رکرده کانیان له کاتی خۆ سازدان و مه شق و پاهێنان و ده سته گرتن به هۆکاره کان جهختیان له سه ر ئەم سیفه تانه ده کرده وه:

۱- گشتگیری و هه مه لایه نه یی:

چۆن مه شق و پاهێنان به شی پێشهنگی سوپای ده گرته وه به هه مان شیوه ش به شی پاشکۆکه شی ده گرته وه، تاقمه سه ربازی بچوک و یه که سوپای گه وره و سه ربازو سه رکرده و هیزی ده ریایی و هیزی وشکانی - به بی هه لاواردن - به یه کسانی له پاهێنان به هره مه ند ده بوون، مه لبه نده کانی مه شق هه موو جوړه پاهێنانه کانی به ته وای شکل و شیوازه کانی وه له خۆده گرت، هه رچی چه ک و که ره سته ی جهنگی باوی ئەو سه رده مه هه بوو له ویدا به کارده هێنران و پاهێنانیان له سه ر ده کرا، ژماره یه ک یاری و گه مه ی وه کوو پێشپرکی و ژۆرانبازی تیدا ده کران که ده بوونه مایه ی قایمی و دامه زراوی جهسته ی سه ربازو

زیادبوونی وزه و توانای بۆ پۆژه‌کانی جه‌نگ و کوشتار، به‌ په‌چاوکردنی گشتگیری و هه‌مه‌لایه‌نی له‌ بۆاری مه‌شق و پاهێناندا، سوپای مه‌مالیک هاوسه‌نگیه‌کی پێکوپیتی عه‌سکهری له‌نیۆ پیزه‌کانیدا و تایبه‌تمه‌ندیه‌ هه‌مه‌جۆره‌کانیدا بۆ دروست ببوو و، چوووه قۆناغی یه‌ک – دامه‌زراوی سوپای جه‌نگی و له‌مه‌ولا ده‌یتوانی به‌ قورساییه‌کی باش فشار بخاته سه‌ر دوژمن و که‌لێنی گه‌وره‌ له‌نیۆ پیزه‌کانیدا دروست بکات، له‌ جه‌نگی (عه‌ین جالوت) دا له‌گه‌ڵ پاراستنی هێڵی به‌رگری و مانه‌وه‌ له‌ سه‌نگه‌ره‌کانیدا، هێڵی ته‌ماسی به‌رگری سوپای مه‌غۆلی به‌زاندو توانی له‌ پاست و چه‌په‌وه‌ خۆ بگه‌یه‌نێته‌ پشته‌وه‌ی دوژمن^۱ کارێکی له‌ به‌رامبه‌ردا نه‌نجامدا که‌ هه‌رگیز به‌ خه‌یاڵیدا نه‌ده‌هات.

ب – په‌یوه‌ست بوونی مه‌شقی ئیمانی و مه‌شقی سه‌ربازی به‌ یه‌گه‌تروه‌:

مه‌مالیک له‌ ژێر چاودێری ژماره‌یه‌ک پاهێنه‌ری تایبه‌ت به‌ په‌روه‌رده‌ و فیژکردن له‌ سه‌ر ئیمان و بنه‌ما و حوکه‌مه‌کانی و تێپوانینی بۆ جه‌نگ و جیهادی کافران پاهێنانیان پێ ده‌کرا، وی‌پای ئه‌مه‌ش قورئانیان فیژده‌کرا و هه‌ندێک له‌وان قورئانیان به‌ ته‌واوه‌تی ده‌رخ ده‌کردو ده‌بوون به‌ (حافظ القرآن)، له‌ گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا ته‌واوی وانه‌کانی زانستی شه‌رعیان له‌ ته‌فسیرو حدیث و په‌وشت و زماندا پێ ده‌گوترا، پاش تاقیکردنه‌وه‌یان و ده‌رچوونیان و ته‌واوکردنی ئه‌م قۆناغه‌ و گه‌وره‌بوونیان، پاده‌ستی پاهێنه‌رانی تایبه‌تی کاروباری سه‌ربازی (جه‌نگ و کوشتار) ده‌کران، له‌ سه‌ر ئه‌سپ سواری مه‌شقیان پێ ده‌کرا، پله‌به‌پله‌ له‌ سوکه‌وه‌ به‌ره‌و قورس کاریان له‌ سه‌ر ده‌کرا، سه‌رو چه‌کیان پێ ده‌درا و ده‌بوايه‌ له‌ سه‌ر پشتی و لاخه‌کانیان پاهێنانیان کردبایه‌، تا ئه‌وه‌ی فیژری به‌کارهێنانی هه‌موو چه‌که‌کان ده‌بوون له‌ هه‌موو حاڵه‌ته‌کانی پۆیشتن و غاردان و وه‌ستاندا مه‌شقیان ده‌کرد، ئینجا ده‌چوونه قۆناغی مه‌شقی نیشانه‌شکێنی و شیربازیوه‌، له‌م قۆناغه‌دا مه‌شقیان له‌ سه‌ر تیرو شیرو پمبو گورزو گۆچانی پێده‌کرا، لیژه‌شدا فیژری تیراندازی و شیربازی و لێدانی پمبو گورزو وه‌شاندن و شه‌په‌گۆچان ده‌بوون، له‌ دوا قۆناغدا له‌ گۆپه‌پانی جه‌نگدا مه‌شقی شیوازه‌کانی جه‌نگیان به‌ کرده‌وه‌ ئه‌نجام ده‌دا – که‌ بێگومان ئه‌مه‌یان گرانه‌ترین قۆناغی پاهێنان بوو – و ئینجا هه‌ر یه‌کێک له‌م سه‌ربازه‌ مه‌شق پێکراوه‌ جه‌نگاوه‌ریکی به‌هێزو دامه‌زراوی ئیمانی و سه‌ربازی لێ ده‌رده‌چوو، دواي ته‌واوکردنی قۆناغه‌کانیش له‌ سه‌ر پاهێنانی ئیمانی و جیهادی به‌رده‌وام ده‌بوو و گه‌شه‌ی پێده‌دا – تا ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یشته‌ به‌رزترین ئاستی مه‌شق و پاهێنانی^۲ وێکرا.

۱ معركة عین جالوت ص: ۱۵۱.

۲ المصدر نفسه ص: ۲۵۲، الخطط للمقريزي ۴۸۹/۲.

ج - پاهینانی به ردهوام:

سهربازی مه مالیک پاش دەرچوونی له قوناغه کانی مه شق و پاهینان هەرگیز له م کاره ی کۆلی نه ده دا، به لکو ده بوايه هم له سەر مه شقه کانی پېشوی به ردهوام ببوايه، هم ده بوو فیری شیوازه جهنگيه تازه کانی پوژو چه که تازه په یدابوو ه کان ببوايه، له به یانیه وه تا نیواره له گوړه پانی مه شق ده بوو، نه گهر که شو ه هوا باران یان گهرما یان سهرماش بوايه ده بوايه نه و هەر ناماده بوايه،^۱ و به رنامه ی پاهینانی بریار له سەر دراوی جېبه جی کردبايه، خوله کانی عه قیده یی و عه سکه ری هه میشه کراوه بوون، مامۆستایانی ئاینی به هاوشانی پاهینه رانی سهربازی بوونی به رچاویان له و خولانه دا سه لماندبوو، گوړه پانه کانی مه شق هه میشه به سهربازان جهمیان ده هات.^۲

س - تاییه تمه ندی له پاهیناندا:

تاییه تمه ندیتی له نښو نه رکه کانی سوپای مه مالیکدا ببوو کلتور، هەر ماده یه ک چه ند پاهینه ری تاییه تمه ندی بۆ دیاری کرابوون، بۆ وینه چه ند سهرکرده یه کی سهربازی پسپوړ له بواری تیراندازیدا بۆ پاهینانی نه سپ سواره سهره تاییه کان ته رخانکراوون، چه ند کتیب و که ته لۆکیان له سەر نه م چه که و پارچه کانی و چۆنیه تی پیکه وه به ستن و لیکه له لوه شانندی و به کارهینانی له گوړه پانه کانی جهنگدا داده نان و وانه یان له سەر ده گوته وه، به م شیوه یه له پووی نه زه ری و کرده ییه وه پاهینانیکي باشیان پی ده کردن، تا کاتیک سهربازی تیرانداز شاره زاییه کی زیاد له پتویستی له سەر تیروکه وان په یدا ده کردو به وپه پی ورده کاریه وه به کاری ده هیناو، چالاکانه نیشانه ی پی ده هه نگاوت.^۳

هەر پاهینه ریک به پیتی ئاستی شاره زایی و زانیاری خۆی یه کیک له م (۳) پلانه ی ده درایه: (مامۆستا، ئوستاد، سه رۆک)، تا له تاقیکردنه وه و پشکنین دهرنه چوبایه نه یده توانی پله ی مامۆستایه تی بپریت و خۆی بگه یه نیتته پله ی ئوستادییه ت، یان پله ی ئوستادییه ت بپریت و بچیتته پله ی سه رۆکی ده بوايه بۆ پله برین به ره مه نوسینیک یان شاره زاییه کی زانستی سهربازی پشکه ش کردبايه.^۴

۱ الخط ۴۸۹/۲، معركة عين جالوت ص: ۲۵۲.

۲ معركة عين جالوت ص: ۲۵۲.

۳ المصدر نفسه ص: ۲۵۳.

۴ المصدر نفسه ص: ۲۵۴.

مەمالیک دوابە دوای خۆسازدانی جیهادی و دەستگرتن بە ھۆکارەکانەوہ سەرکەوتنیککی بێ پەزاو مەزنیان بەسەر مەغۇلدا تۆمار کرد، ئەوان بە ئامانجی دانانی فشاریککی قورس لەسەر مەغۇل وەشانندی گورزیککی کاریگەرێ گورچوبەر لە سوپاکەیان ھەستان چەند کاریککی بە پەلەیان ئەنجام دان، گرنگترینیان:

• وەلامدانەوہی خیرای زەنگی ھێرشێ مەغۇل:

مەغۇلەکان پێش ئەوہ پەلاماری ھەر ولاتیکیان دابایە ئاگادارینامە یەکیان ئارپاستەیی سەرۆک یان سەرکردایەتی ئەو ولاتە دەکرد، نامەکیان بە چەند نێردراویککی خۆیاندا دەناردو ئەم چەند بابەتانەیی لەخۆ دەگرت: (کارو کردەوہ باشەکانی مەغۇل، جۆرو شیوانی گورز وەشانندی سوپای مەغۇل لەو سوپاو ولاتانەیی پووبەپوویان بوونەتەوہ لە کوشتوبەیی بە کۆمەل و پووھاندنو وێرانکردنو سوتاندنو، بانگھێشتی خۆ بە دەستەوہ دانو سەردانەواندن بۆ مەغۇل)، جا ئەگەر سەرۆک و سەرکردەکانی ئەو ولاتە خۆیان و ولاتیان بە دەستەوہ نەدابایە، شەپو پێکدادان و پەلاماریککی توند دەستی پێدەکردو ھیچ شتیککی لە دوای خۆی بەجێ نەدەھێشتو ھەر ھەمووی پادەمالی،^۱ ھەرچی مەمالیک بوون لە شەپو پێکدادانی گەل مەغۇل دەترسان، دەترسان خراپیان بەسەر بیئن، نوینەرەکانی ھۆلاکو لە پێش جەنگی (عەین جالوت) دا بە خۆیان و (ئاگادارینامە) کەیانەوہ گەشتنە لای (قطن) ی سەرۆکی ولات، نامەکە ھەرپەشەیی زۆری لەخۆ گرتبوون، گرنگترین خالەکانی بریتی بوون لە، یان جەنگ یان چۆلکردنی ولات،^۲ بەلام سەرکردایەتی مەمالیک بە کوشتنی نوینەرەکانیان و لێدانی تەپلی جەنگ و خۆسازدان بۆ پووبەپووبوونەوہ وەلامی ئاگادارینامەکەیی مەغۇلیان دایەوہ.^۳

• ئەنجومەنی جەنگ:

ئەنجومەنی جەنگی سوپای مەمالیک پاستەوخۆ دوابە دوای ئاگاداریەکەیی مەغۇل کۆبوونەوہی ئاناسایی خۆی بە سەرۆکایەتی (قطن) ی سولتان و ولات و ئەندامیاتی ھەریەک لە ئەتابەک و میرەکانی سوپاو شیخ الاسلام و قازی و زانیانی ئایینی ئیسلام و سەردەستەیی ھێزە سەد کەسیەکان و پیوماقولانی ولات گرێدا، گرنگترین کارەکانی کۆبوونەوہکە بریتی بوون لە: (چاوپێدا خشاندنەوہیەکی پەوا (شەری) بوونی جەنگ، کۆکردنەوہی سەرباز (ھێزی بەشەری)، پاگەیانندی نەفیر عام و مەشقکردن، دابینکردنی چەک و خۆراک، ئامادەکردنی

۱ المصدر نفسه ص: ۳۰۱.

۲ معركة عين جالوت ص: ۳۰۲.

۳ معركة عين جالوت ص: ۳۰۲.

پاره و سامانیکی زیاد له پێویست، دانان یان دیاری کردنی سهرکرده ی گشتی جهنگو میرهکانی گه‌لی وه‌موو نه‌وانه‌ش نه‌پکانی سوپا و سهرده‌سته‌یی تاقمه سهربازیه‌کانیان پیکه‌ینه‌بوو،^۱ گفت وگوو پاگوپینه‌وه ده‌ستی پیکرا، هه‌ر نه‌ندامیک پاوبو‌چوونی خۆی به‌پوون و پاشکاو ده‌خسته‌پوو، به‌شێوه‌یه‌کی به‌پرسانه‌ پراکایان هه‌سه‌نگاندن، ده‌ره‌نجام نه‌نجومه‌نی جه‌نگ کۆبوونه‌وه‌که‌ی خۆی به‌ ده‌رکردنی بریارێکی میژوویی بۆ خۆسازدان به‌ره‌و جه‌نگی یه‌کلاکه‌ره‌وه کۆتایی پێهێنا.^۲

• خۆسازدان بۆ جه‌نگ:

به‌ خاتری نه‌مه‌ نه‌م کارانه نه‌نجامدران: کۆکردنه‌وه‌ی خه‌لک، بڵاوکردنه‌وه‌ی پێنمايه‌کانی نه‌نجومه‌نی جه‌نگ، دابه‌شکردنی میحوه‌ره‌کانی شه‌پ، بایه‌خدان به‌ ده‌سته‌ی پێشه‌نگی سوپا، داکوکی کردن له‌سه‌ر بالابردنی چه‌ندیتی و چۆنیتی، گرنگیدان به‌ که‌مین دانان و چاو به‌سته‌کێکردنی دوژمن، هه‌لبێژاردنی کات و شوینی جه‌نگ، ناوچه‌ی چه‌ق تێدابه‌ستن، پاشقوولگرتن له‌ دوژمن و پاوه‌دونانی، سه‌ر لێ تیکدانی ستراتیژی، پاراستنی جه‌نگاوه‌رو ده‌رچوون به‌ زیانی که‌مه‌وه، پێزیه‌ندی نیوان هیزه‌کانی سوپای شه‌پکه‌رو، شه‌پکردن به‌ سه‌ره‌و به‌پێز، نه‌نجامدانی جه‌نگی ستراتیژی به‌ پیکه‌له‌شاخانی سوپایی و پۆسته‌ی جه‌نگی و هۆکاره‌کانی گه‌یاندن، له‌به‌رچاوگرتنی هاوسه‌نگی هیزه‌کان، بریاری گه‌یشتن به‌ ئامانج، به‌ده‌سته‌پێنانی سه‌رکه‌وتنی سیاسی که‌ به‌ ده‌وری خۆی ده‌بیته‌ پێشه‌نگ بۆ به‌ده‌سته‌پێنانی سه‌رکه‌وتنی سه‌ربازی،^۳ و نه‌م هه‌نگاوانه‌و چه‌ند هه‌نگاوێکی تریش که‌ له‌ پێناوی به‌ده‌سته‌پێنانی سه‌رکه‌وتندا پۆلی کاریگه‌ریان گێرا.

٦- نه‌خشه‌ی ریکوپیک:

سه‌رکرده‌کانی مه‌مالیک به‌ دانانی نه‌خشه‌ی به‌هێزو جێبه‌جێکردنی و زانی و ناسینی قانونه‌کانی جه‌نگ و هه‌موو نه‌و بنه‌مایانه‌ی پۆلی گرنگ له‌ پێناوی به‌ده‌سته‌پێنانی سه‌رکه‌وتندا ده‌گێرێن به‌ناوبانگ بوون، نه‌گه‌ر به‌ وردی به‌پوانینه‌جه‌نگی (عه‌ین جالوت) و هه‌موو نه‌و جه‌نگانه‌ی مه‌مالیک نه‌نجامیان داو، به‌ ته‌واوه‌تی بۆمان پوون ده‌بیته‌وه که‌ سه‌رکرده‌کانی مه‌مالیک هه‌موو نه‌و قانون و بنه‌مایانه‌یان سه‌رتاپا جێبه‌جێکردوون، به‌ تایبه‌تیش سه‌رکرده‌یه‌کی وه‌کو (ظاهر بیه‌رس) که‌ به‌ خودی خۆی له‌م جه‌نگه‌و چه‌ند جه‌نگێکی تری دواتردا به‌شداری کرد.

١ معركة عين جالوت ص: ٣٠٢.

٢ المصدر نفسه ص: ٣٠٣.

٣ المصدر نفسه ص: ٣٠١-٣٠٣.

أ- پاشه که وتکردنی هیز: (قطنی) سه رکردهی گشتی هیزه جه نگاوه ره کانی مه مالیک نهیده ویست هه موو هیزه کانی سوپاکه ی له جهنگی (عهین جالوت) دا به شداری بکه، خودی خوی سه رکردایه تی هیزه سه ره که که ی ده کرد، (بیبرس) یش سه رکردایه تی هیزی پیشهنگی ده کرد، (بیبرس) - که گه یشته نئو خاکی فه له ستین - له گه ل مهغول ئیشکچه کانی ده وری غه زه شه پێکی دهسته ویه خه ی کرد،^١ هه ردوک هیزی قوئی راست و قوئی چه پیش به ژماره ی به رامبه ره له گه ل هیزه به رامبه ره کانی مهغول پیکه له شاخان،^٢ (قطن) جه ختی له سه ره هاوسهنگی ژماره ی نئوان تاقمه جه نگاوه ره کانی خوی و تاقمه جه نگاوه ره کانی دوژمن ده کردوه، له بهر ئه مه هیزه کانی خوی به م شیوه یه دابه ش کردن، هیزیکی پیشه ویه له باری پیشه ویه سوپاکه ی دانا، هیزیکی تری بۆ تیکچه پێژانی نزیک و یه کێکی تریشی بۆ تیکچه پێژانی دوور دانا، هیزی چواره می بۆ بۆسه دانان و هیزی پینجه میشی به مه بهستی شه پفرۆشتن و به رپێگرتن و جله و کیشکردنی دوژمن بۆ ناوچه ی نه خشه بۆ دائراوی شه پ دانا،^٣ (بیبرس) سه رکرده ی هیزی پیشهنگ (پیشه و) له پێگای (عهین جالوت) دا به شیوازی هیرشی پارتیزانی و بۆسه دانان جهنگی تاکتیکی پیکوپێکی له گه ل دوژمن کردو به به کارهیتانی سه ربارانیکی که م زیانیکی گه وری له دوژمندا،^٤ پاش بردنه ویه جهنگه که و شکستی مهغولیش چه ند تاقمه جه نگاوه ریکی گونجاوی به سه ر پێویانی ئه و ناوچه نه دا بلاوکردنه وه که مهغوله کان پێیاندا هه لده هاتن.^٥

ب- کۆکردنه ویه سوپاکان له خاله سه ره که که کان: کاتیکی واده ی به ره نگاربوونه ویه مهغوله کان له (عهین جالوت) نزیک بۆوه، (سیف الدین قطن) سوپای مصری کۆکردوه و نامه شی بۆ سوپای شام نارد به ئیمکاناتی ته واره و خۆسازدات و نوینه ری به سه ر گوندنشین و په و نه ده کاندایه بلاوکردنه وه که هیزه عه شاییه کانی خویان بۆ جیهادکردنی پێی خودا ئاماده بکه، هه موو ئه م هیزانه ی شام و عه شایه ره به هه موو هیزو توانایانه وه له ده وری سوپای مه مالیک گردبوونه وه و به ره و (مرج بن عامر) به پیکه وتنو، له ویشه وه یه که پارچه به ئاراسته ی (ساحل) ی مصری پۆیشتن، سوپایه کی هه مه په گه زی له م شیوه یه

١ دائرة المعارف الاسلامیة ٣٦٣/٤، معركة عین جالوت ص: ٢٨٢.

٢ معركة عین جالوت ص: ٢٨٣.

٣ ذیل الزمان، البیونینی ٣٦١/١، معركة عین جالوت ص: ٢٨٢.

٤ معركة عین جالوت ص: ٢٨٣.

٥ المصدر نفسه ص: ٢٨٣.

کاتیک یه ده گریټ و پیزه کانی پیکه وه جوش ددهات سرکه وتنی حه تمی مسوگر ده کات،^۱ نه مه به فیعلی له (عهین جالوت) دا هاته دی.

ج- فشارخستنه سهر دوزمن: کاتیک سه لته نه تی مه مالیک به توندی وه لامي ناگادارینامه که ی مه غولی دایه وه له (عهین جالوت) یش سوپاکه یان چیا ناسا- له به رامبه ر سوپاکه یان پاوه ستا- پاشان تیکی شکاندو دوی که وت تا شمشیری له سهر گهر دنی زۆرینه ی هه لاتووه کانیان دانه نا کۆلی لی نه دان و پزگار بووه کانیشیانی به ره و چواره و ده ی سنوره کانی شام په راگه نده کردن، نه مانه هه ره موویان فشاری گه و ده ی مه مالیک بوون له سهر مه غوله کان،^۲ که گرنگترینیان خوی له په تکرده وه ی ناگادارینامه که و کوشتنی نوینه ره کانیاندا ده بینیه وه،^۳ له لایه کی تره وه سهر سوپای مه غول له زۆری ژماره ی سوپای به رامبه ری سهر سام ببوو و ترسو دله پاوکه دایگرتبوو، زۆر داوای له سهر ووی خوی کرد هیزی به هاواره و بننیرن و هاوسه نگیه که له نښان هه ردوک هیزه شه پکه ره که دا دروست ببیت،^۴ به لام سوپای مه غول به ناچاری له ناوچه یه کی نه گونجاو و نه خوازوادا توشی به توشی شه پی په لاماریکی خیرا بۆوه،^۵ مه غوله کان هه ره که لیتنیکیان له سوپای مه مالیک ده کرد، (قطنی) سهر کرده خیرا که لینه که ی پر ده کرده وه، خوپاگریه کی بی په زا له به رامبه ر تاووتینی مه غول تۆمارکرا، به تایبه تی له راستی قۆلی چه پدا - که خه ریک بوو شکست بخوات - به لام (قطن) توانی به کۆمه کی هیزه کانی تر قه ره بووی بکاته وه و هه لی ستینیتته وه،^۶ فشاریکی تر هیژمه بریسو ناساکه ی سوپای مه مالیک بۆ سهر سهر کرده ی سوپای مه غولی و کوشتنی بوو،^۷ هه ره ها کاتیک مه غوله کان شکان، سوپای مه مالیک فشاریکی گه و ده یان خسته سهر مه غوله کان، وازیان لی نه ده هیتان و لیرو و له وی له هه موو پیگاوبانه کان بۆسه یان بۆ داده نان و ده یانکوشتن و ده یانگرتن و پاویان ده نان تا نه وه ی به ته واوه تی له ولاتی شامیان به ده رنان.^۸

۱ المصدر نفسه ص: ۲۸۳.

۲ تاریخ عجائب الآثار فی التراجم والاخبار ۲۹/۱، معركة عین جالوت ص: ۲۸۵.

۳ جامع التواریخ ۳۱۳/۲، معركة عین جالوت ص: ۲۸۵.

۴ بدائع الزهور فی وقائع الدهور ۳۰۵/۱، معركة عین جالوت ص: ۲۸۵.

۵ معركة عین جالوت ص: ۲۸۵.

۶ النجوم الزاهرة ۷۹/۷، معركة عین جالوت ص: ۲۸۵.

۷ النجوم الزاهرة ۳۱۶/۲، معركة عین جالوت ص: ۲۸۶.

۸ جامع التواریخ ۳۱۶/۲، معركة عین جالوت ص: ۲۸۶.

ح- دروستکردنی مو‌فاجه‌ئه: له‌م‌ جه‌نگه‌دا سه‌ره‌تا مه‌مالیک ژماره‌یه‌کی که میان له‌به‌رچاوی مه‌غۆلدا پانواندو زۆرینه‌ی ژماره‌ی سوپا سه‌ره‌کیه‌کان له‌ چیاو گرده‌کان و بن به‌ردو نێو دره‌خته‌کانی (مرج بن عامر) خۆی مه‌لاس دابوو، به‌م‌ شیوه‌ خۆپاگری و پێ چه‌سپاوی سوپای مه‌مالیک و دروستکردنه‌وه‌ی جه‌نگی تازو و دانانی که‌مین و بۆسه‌و که‌پان و سوپانی تاقمه‌ ده‌وریه‌کانی مه‌مالیک له‌ به‌رامبه‌ر هێزه‌کانی مه‌غۆل و تۆقاندنی ته‌واوی هێزه‌کانیان و خۆپاگریه‌کی سه‌رسوپه‌ینه‌رانه‌ له‌ به‌رامبه‌ر هێرش و په‌لاماره‌یه‌ک له‌دوايه‌که‌کانی مه‌غۆل، هه‌موو ئه‌مانه‌ (کتبغا)ی سه‌رکرده‌ی مه‌غۆلیان تووشی سه‌رسامی و دله‌پاوکی کردبوو، دوا‌هه‌نگاوی سه‌ره‌که‌وتنی مه‌مالیک ده‌رکردن و پاوه‌دونان و کوشت و بر کردن و تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ له‌ مه‌غۆل بوو که‌ بوو به‌ مو‌فاجه‌ئه‌یه‌ک هه‌رگیزاوه‌رگیز مه‌غۆله‌کان چاوه‌پوانی نه‌وه‌یان نه‌ده‌کرد، ئه‌م‌ مو‌فاجه‌ئه‌یه‌ وای له‌ سوپای مه‌مالیک کرد ئامانجی سه‌ره‌که‌وتن بپێکێت.^١

س- پوونی ئامانج: هه‌رکه‌ (قطن)ی سولتانی مه‌مالیک نوینه‌ره‌کانی هۆلاکۆی کوشتن و بپیری جه‌نگی له‌ دژی مه‌غۆل پاگه‌یاند، ئامانجه‌که‌ی خۆشی به‌ پوونی پاگه‌یاند: که‌ خۆی له‌ له‌نیۆبردنی سوپای مه‌غۆل و ته‌فروتوناکردنیدا ده‌بینیه‌وه،^٢ پێش پاگه‌یاندنی ئه‌م‌ ئامانجه‌، نه‌خشه‌ی جه‌نگ و به‌کارهێنانی پیاوانی پال‌ه‌وان و شۆپه‌سوارو ئاماده‌کردنی ته‌واوی ئامرازو که‌ره‌سته‌ جه‌نگیه‌کان و مال‌و سامانیکی باش، که‌ له‌ پێی به‌دیهێنانی ئه‌م‌ ئامانجان‌ه‌وه‌ ئامانجی کۆتایش واته‌ له‌نیۆبردنی سوپای مه‌غۆل به‌ ئاسانی جێبه‌جێ ده‌بێت،^٣ پێکه‌وتن له‌گه‌ڵ خاچه‌رسته‌کانی (عه‌کا) تا به‌ بێ لایه‌نی خۆیا‌نه‌وه‌ پا‌ه‌ند بن^٤ یه‌کیکی تر بوو له‌و ئامانجان‌ه‌ی پێکانی ئامانجی کۆتایی مسۆگه‌رت‌ر ده‌کرد.

ش- تاقمه‌ پارتیزانه‌کان و خۆشکردنی ناگری شه‌پ: پێش ده‌ستپێکردنی جه‌نگ، (قطن) تاقمه‌ پارتیزانه‌کانی سوپاکه‌ی دابه‌شکردن، کاتی‌ک قو‌لی چه‌پی سوپاکه‌یان لاوازی ئی ده‌ره‌که‌وت، هێزه‌ پارتیزانه‌کانی بۆ ناردن و به‌هێزیان کرده‌وه، لی‌ره‌دا زانایی و هه‌لگه‌وتویی سه‌رکرده‌ی سوپاکه‌ی ده‌رده‌که‌و‌یت، که‌ چۆن توانی به‌هۆی ئه‌م‌ تاقمه‌یه‌ ده‌که‌نه‌وه‌ ئه‌و که‌لێنا‌ه‌ پ‌ر بکاته‌وه‌ که‌ به‌ هۆی په‌لاماری مه‌غۆله‌کان له‌ قو‌لی چه‌پی سوپاکه‌ی که‌وتوون و

١ معركة عين جالوت ص: ٢٨٦.

٢ معركة عين جالوت ص: ٢٨٧.

٣ اعلام النبلاء، بتأريخ حلب الشهباء ٢٩٠/٢-٢٩١.

٤ معركة عين جالوت ص: ٢٨٧.

له هه مان کاشدا توانی به هوی هیزه تاییه تیه کانی خوی بهر به هیژشه بی ټه مانه کانی مه غول بگریټ و له جیی خوی پرایه ستینیت و نه یه لیت چیت بیت په پشه وه،^۱ هه روه ها توانی هه ندیک که رتی هیزی پشه وه بگوازیتته وه و له گهل ټاقمهی دوه مه دا پټکیان بخات و دژه هیژشکیان پی بکات، به په له و له چالاکیه کی سه رسوپه یتنه رانه دا توانیان هه موو ټه و که رته هیژانه ی مه غول له نښو بهرن که ریزه کانی سوپای مه مالیکیان به زانډبوو خویان به نیتوجه رگی موسلمان ه کاند کړدبوو، وپرای ټه مش (قطن) بۆ دواچارو له مهیدانی جهنگدا توانی زانیاری ته واوله سه ر لایه نه به هیژو لاوزه کانی سوپای مه غول وه رگریټ و سه رله نوی ټه سه ر بڼه مای ټه م زانیاریانه سوپاکه ی پټک بخاته وه و به گژ دوژمنیدا بکاته وه.^۲

ع- خیرایی چالاکیه جیهاده کان: سه رکرده ی بالای سوپای مه مالیک، ته نها به بیستنی هه په شه کانی مه غول هه لویستی وه رگرت و خیراو به بی دواکه وتن ټاماده باشی سوپای پراگه یانډو کوبوونه وه ی ټه نجوومه نی جهنگی گریډاو چهند کاریکی به په له ی بۆ خۆ ټاماده کړدی جهنگ ټه نجام دان، هیزه کانی سوپاو عه شایه ر به په له و بی دواکه وتن به دهم بانگه وازه جیهاده که یه وه و به رهنکاربوونه وه ی دوژمن هاتن، ټه ویش به په له و پیش ټه وه ی سوپای مه غول پیشپه وه ی بکات و خوی به نښو خاکی مصردا بکات و له نښو مالی خویدا له مه مالیک بدات، به خوی سوپا ټاماده کراوه که یه وه سنووری مصری به زانډو بۆ پووه پووبوونه وه ی دوژمن زه مینه یه کی گونجاوی له نښو خاکی شامدا ټاماده کړد، لیږده دا پیویسته ټاماژه به و پۆله گرنگه بکه ین که (بیبرس) ی سه رکرده ی هیزی پیشهنگی سوپای مه مالیک له غافلگیرکړدی خیرای هیزه مه غوله ټیشکچیه کانی دهوره ی غه زه ټه نجامی داو هه موو هه ول و خه و نه خۆشه کانی (بایدر) ی سه رکرده ی سوپای مه غولی بردنه وه هیچه.^۳

ص- هه والگری عه سکه ری: (قطن) هه والگریه تاییه ته کانی خوی بلاوکړنه وه و بۆ ټه م کاره ی پشتی به و جوړه خه لکانه ی ناوچه که به ست که زور پقیان له مه غول ده بۆوه و به دهم خواست و پیویستیه کانی سوپای مه مالیکه وه هاتبوون، هاوکات له گهل ټه مه دا سوپاکه ی مه غول زور پشتی به م بابه ته نه به ستبوو، به لکو زیاتر پشتی به هیژو پیژو دامه زراوی و توندو تیژی خوی ده به ست و زور گوئی به دهوره به نه ده دا داخوا چی تیدا پووده دات، هه لویستیشی له به رامبه ر هه موو ټه و خه لکانه وه رنه ده گرت که هاموشوی نیو

۱ النجوم الزاهرة ۷/۷، معركة عين جالوت ص: ۲۸۸.

۲ معركة عين جالوت ص: ۲۸۸.

۳ المصدر نفسه ص: ۲۸۸.

سەربازگە کانیان دەکردو ژمارە یەکیان زانیاریە وردو درشتە کانی نیو سەربازگە ی مەغۇلیان وەر دەگرتو وەکو خۆی بۆ مەمالیکیان دەگواستەو،^١ وێپای ئەمەش کاتیکی (بیبەرس) لەگەڵ هێزە مەغۇلە ئێشکچە کە ی مەغۇل تێککیرا، توانی چەند هەوالێکی پاست و دروست دەریارە ی توانای سوپای مەغۇل و جموجۆلە کانی و چەک و چۆلە کانی و سەرکردە کانی وەر یگرت،^٢ پێشداش سەرانی سوپاکە ی مەمالیک حیسابی چاودێری کردنی ناوچە کە و زانیانی جموجۆلی سوپای مەغۇلی کردبوو، بۆیە پێش ئەو سەربازگە یان داخیلی شام بکەن چەند تاقمە چاودێریکیان بە نەیتی لە پێش خۆیاندا پەوانە ی ئەوی کردبوو،^٣ (دەزگای پۆستە ی سەربازی مەمالیک) کە بە سەرۆکە کە ی دەگوترا (خەبەردار) و لەم بوارە دا تایبە تەندە ی پەیدا کردبوو یەکیکی تر بوو لەو سەرچاوە هەوالگیرانە ی سوپای مەمالیک پشتی پی دەبەستن، کارمە ندانی ئەم دەزگایە هەوالی بارودۆخی دوزمنیان پادە گە یاندو لایە نە خەتەرناک و مە ترسیدارە کانیان دەستنیشان دەکردن و هەموو ئەو گروپە تێکدەر و سیخوڕانە شیان دەناساندن کە بۆ حیسابی بەرژە وەندە ی مەغۇل کاریان دەکرد،^٤ بێگومان دەزگای هەوالگیری لە رابردو و ئێستا و داها تووشدا پۆلی کاریگەری لە سەر جەنگە کان گێڕاوە و دەگێڕێت، کاتیکی سەرانی سوپای مەمالیک ئەم ھۆکارە یان خستە گە پ کاریکی دروستیان ئەنجامداو، بە ھۆی ئەم ھۆکارە و ھۆکارە دروستە کانی ترە وە توانیان بپیری ساغ و سەلیم دەرکە نو ئامانج وەکو خۆی بپێکن و سەرکە و تن بە دەست بێنن.^٥

٧- دووریانی و سیاسەتی حەکیمانە ی (سیف الدین قطز):

(قطز) پێش وەرگرتنی پۆستی سەلتەنەت، ھەستی بە هەموو ئەو مە ترسیانە دەکرد کە لە بەرامبەر دەولەتی مەمالیکدا پاست ببوونەو، بە تایبە تیش مە ترسی مەغۇلە کان کە خۆیان بە نیو جیھانی ئیسلامدا کردبوو، کوشت و کوشتارو وێرانکاریە کی سەر سوپەینە ریان ئەنجام داو، ماوہ ی چەند پوژیان چەند مانگیکی تیش لافاوی ھێرشە گە یان دەگاتە شام و مصر، بۆیە لە پێناوی بەرگرتنی ئەم لافاوە و کۆتایی پێتێنانی ئەم مە ترسیە دەبێت ژمارە یە ک کاری سیاسی ئەنجام بدێن، لەو سەردە مە دا مەمالیک- ی تورک- عەرشە ی

١ معركة عين جالوت ص: ٢٨٩، المغول للعرب ص: ٢٥٩.

٢ تأريخ ابن الوردي ٢/٢٩٣، معركة عين جالوت ص: ٢٩٠.

٣ ذيل مروة الزمان ١/٣٦٦، معركة عين جالوت ص: ٢٩٠.

٤ تأريخ الحضارة الاسلامية في العصور الوسطى ص: ٢٨.

٥ معركة عين جالوت ص: ٢٩١.

سه‌لته‌نه‌تی مصریان له نه‌یوبیه‌کان - ی کورد داگیرکرد، ژنیکې وه‌کو (شجرة الدن) له‌سهری دانیشت، کیشه‌کانی نیوخوش دروستبون و په‌رت‌ه‌وازه‌یی و لی‌ک‌خویندن سهری ه‌ل‌دا، له به‌غدا خ‌لیفه به حوکمرانی (شجرة الدن) - وه‌کو ژن - قایل نه‌بوو، پاشان (شجرة الدن) بۆ شه‌رعاندنی سه‌لته‌نه‌ت و قایل‌کردنی خ‌لیفه شوی به میر عزالدین ثایبه‌ک کردو له باتی خویشی کردی به سولتان، هینده‌ی نه‌خایاند ململاتی و دوو‌به‌ره‌کی له‌نښان سولتان و سولتانه‌خاندان پوویداو سهری کیشا بۆ کوژرانی ه‌ردووکیان، نینجا (علی کوپ‌ی ثایبه‌ک) - که می‌رمدن‌دال بوو - چوو سهر عه‌پش، به‌لام به‌هوی که م ته‌مه‌نیه‌وه نه‌یده‌توانی کاروباره‌کان وه‌کو پتویست ه‌لسوپ‌نیت، (قطن) جیگری سهره‌سیتی (سولتان علی) می‌رمدن‌دال بوو، ده‌شیزانی شه‌پنکی سامناک و یه‌کلاکه‌ره‌وه له به‌رده‌م ده‌ول‌ت‌دا خو‌ی زه‌ق کردو‌ته‌وه، بویه ویستی له بوری سیاسی و عه‌سکه‌ریدا زیاتر نازادو ده‌ست ناوه‌لا بیت، به‌خاتری نه‌مه له ه‌ول‌ت‌کی سیاسیه‌نیدا توانی سولتانی می‌رمدن‌دال له پ‌سته‌که‌ی لادات و پاشان بۆ خو‌ی جیگه‌که‌ی بگریته‌وه، ه‌رچه‌نده نه‌م ه‌نگاوه‌ی (قطن) به‌نيسبت جه‌نگی چاوه‌پوانکراوی مه‌غ‌وله‌وه گرنگ بوو، به‌لام ژماره‌یه‌ک له (میرانی مه‌مالیکی به‌حری) کاتیک ده‌سته‌وستانی خو‌یان له به‌رام‌به‌ر پ‌رژده‌ ناماده‌کراوه‌که‌ی (قطن‌دا) بینیه‌وه - که بۆ چاک‌سازی و نو‌ی ب‌وونه‌وه‌ی ولاتی ناماده‌ کردبوو -، به‌ره‌و لای (مه‌لیک مغیث) ی حوکمرانی (کرک) ه‌لاتن، له در‌ی (قطن) له‌گه‌ل (مه‌لیک مغیث) پ‌تک‌ه‌وتن، له سالی ۶۵۵/ک ۱۲۵۷زیدا به‌ره‌و (مصر) داگه‌پان، به‌لام (قطن) پیلانه‌که‌ی پوچه‌ل کردنه‌وه و به‌سهریاندان زال بوو، خ‌ه‌ل‌ک‌یک‌ی ن‌وری لی کوشتن و به‌ره‌و دواوه تیک‌ی شکاندنه‌وه،^۱ نیدی نه‌یه‌یشت نه‌مانه چیت‌رگه‌مه به‌هیمنايه‌تی ده‌ول‌ت ب‌کن و له به‌رام‌به‌ر به‌ره‌نگاری‌بوونه‌وه‌ی ه‌یرشه‌ چاوه‌پوانکراوه‌که‌ی (مه‌غ‌ول‌دا) ناسته‌نگی بۆ دروست ب‌کن، خو‌پ‌اگران و شیل‌گیرانه له‌سهر چالاکیه‌ی سیاسی و چاک‌سازی‌ه‌کانی ولات و پاک‌سازی کردنی له ناشوبه نیوخو‌یی‌ه‌کانی و یه‌ک‌پ‌زکردنی ه‌یزه‌کانیدا له‌کاردا‌بوو، تا کاتی جه‌نگی (عین جالوت) نزیک ب‌وو و سام و ترس زیادی کرد، بویه به‌چاکی زانی له پ‌ت‌ناوی بردنه‌وه‌ی شه‌په‌که‌دا له‌گه‌ل میره‌ پاک‌ردووه‌کاندا ناشت بیت‌ه‌وه و له سهر‌کرده‌یه‌تی کردنی سوپاداو شاره‌زایی ه‌ونه‌ره‌کانی جه‌نگدا سودیان لی وه‌ریگری‌ت.^۲

پای نیوخو‌ی ولات له‌سهر به‌ره‌نگاری‌بوونه‌وه‌ی مه‌غ‌ول یه‌ک ده‌نگ بوو، نه‌م یه‌ک ده‌نگیه‌ ک‌و‌بوونه‌وه‌ی (نه‌نجوومه‌نی جه‌نگ) ی به‌ره‌م ه‌یتا، که ته‌واوی زانایان و سیاسه‌تمه‌داران و عه‌سکه‌رتاران و پیاو ماقولانی ولاتی تیدا ناماده‌بوون، به‌م شیوه‌یه یه‌ک‌یتی نیوخو‌یی به

۱ النجوم الزاهرة ۶/۷، ۴۷، معركة عين جالوت ص: ۳۳۲.

۲ تشریف الايام والعصور في سيرة الملك المنصور ص: ۲۶۴.

نەجام گەشت.^١ ئینجا بایەخی بە بارودۆخی سیاسی دەرەو داو، پەیمانێکی ناشتی لەگەڵ خاچەرستەکانی (ساحل) گرێداو، بە ئێنی لێ ستاندن بەبێ لایەنی بێمێنەو و پێگەش بدەن سوپای مەمالیک بە ھەریمەکاندا گوزەر بکات، بەم شیوەیە لە دوو بەرەو شەپی نەکرد، لە (عەین جالوت) دا دەستەویەخە مەغۆل بۆو و بەسەریاندا زال بوو، دواى کۆتایی ھاتنى جەنگە و پاکسازیکردنى شام لە مەغۆلەکان لەسەر کارو چالاکیە سیاسى و ئیداریەکانى بەردەوام بوو، پەيامنێرى بە ھەندیک وڵاتدا بلأوکردنەو و ھەوالی سەرکەوتنەکی پێ پاگەیانندن، یەکییتی نێوان (شام و مصر) ی پاگەیانند، بەم شیوەیە پایەکانى ھێمنایەتى و ئارامى سیاسى چەسپاندن، لە بواری ئیدارەشدا وڵات - ی شام - ی پێکخستەو و والیەکانى خۆی بەسەر ھەریمەکانیەو دامەزراندن و دەستى بەسەر ھەموو ئەو ناوچانەدا گرت کە پێشدا مەغۆلەکان داگیریان کردبوون،^٢ ھەموو ئەمانە دەبنە بەلگە بۆ (سیف الدین قطن) کە پیاویکی دوربین بوو و لە لایەنى سیاسیشەو پیاویکی تەمامەیار بوو.

٨- زۆربوونی سیفەتەکانی (تایەفە سەرکەوتووگە):

(سیف الدین قطن) ھەروا لە خۆرا دەرنەگەوت، بەلگە لەسەر بنەمای پەرەدەییەکی زانستی پێرەوی ئەھلى سوننەت و جەماعەت گەورە بوو، ئەگەر تەماشایەکی خۆی و ئەو جیلەى گەلى بکەین - کە خودا بە سەرکەوتنى (عین جالوت) بەھەرەمەندى کردن - سیفەتەلێكى زۆر زەوھەندى تایەفە سەرکەوتووگە (الطائفة المنصورة) یان تێدا دەخوێنێنەو، گرنگترینى ئەو سیفەتانە:

١- لەسەر ھەقبوون: تایەفە سەرکەوتووگە یان سەرخواوگە بە پێچەوانەى عاممەى موسلمانان ھەمیشە پابەندى (ھەق) و بە دواى ئەودا ھەنگاو ھەلدەگریت، کاتیک زۆربەى خەلک پشەتى تێ دەکەن، ئەوان بەو پەپى دلسۆزیەو لە دەوری کۆدەبنەو و پابەندى دەبن، (ھەق) بە چەند شتیکی دیارەو دەناسریت، ھەرگە لێک دەستیان پێو بگریت دەبیته تایەفەى سەرکەوتوو:

- دلبەستنى بەردەوام بە عەقیدە و ئیمانی ئیسلامى، پابەندبوون بە سوننەت و پێشوینى پێغەمبەر (ﷺ) و ھاوھەڵەکانى، خۆدوورگرتن لە بیدعە و بیدعەچیان، تێگەشتنى ئەھلى سوننەت.

١ معركة عين جالوت ص: ٢٢٢.

٢ تاریخ مصر، أسکندر عمون ص: ١٩٦، معركة عين جالوت ص: ٢٢٣.

—بەردەوام بوون لەسەر پەروەشت و خوەپەسەندە دیار و نادیارەکان و، خۆپاراستن لە هەوێ سبازی و هەموو هۆکارەکانی لادانی پەروەشتی.

—بەردەوام بوون لەسەر جیهادی نەفس و مال و فەرمان بە چاک و بەرگری لە خراپە و بەرپاکردنی هەق.

ب- فەرمانی خودا پادەپەڕینی: کاتێک پێغەمبەرمان (ﷺ) وەسفیی تایەفەیی سەرکەوتوو دەکات، بە پاشکای ئەم تاییەتەندیەیان دەخاتە پال و دەفەرموویت بە فەرمانی خوداوه پادەپەڕیت، بێگومان (قطن) ناوی خۆی لێهێنا و بەگۆڕەیی فەرمانەکانی خودا لە (ئامادەباشی و، نەخشەدانان و، بەرگریکردن لە ئیسلام و موسلمانان) پەفتاری کرد.

ج- جیهاد لە پێی خودادا دەکات: فەرموودەکانی پێغەمبەر (ﷺ) بەم شێوەیە وەسفیان دەکات: ((یقاتلون علی الحق))،^۱ واتە: لەسەر هەق جەنگ دەکەن یان ((یقاتلون علی أمر الله))،^۲ واتە: بەگۆڕەیی فەرمان و بێریاری خودا دەجەنگن، بێگومان (سیف الدین قطن) و سوپاکەیی جیهادی شەریعیان پاپەڕاند و لە پێی خودادا جەنگان و بەرەنگاری بێباوەڕان و دوژمنانی خودا بوونەوه،^۳ لەبەر ئەوە بوو خودای بالادەست لە (عین جالوت) دا سەرکەوتنی پێی بەخشین.

د- پێی چەسپاو و خۆپاگرە: خودا (جل جلاله) خۆپاگری و سەقامگیری تایبەت کردووه بە تایەفەیی سەرکەوتوو و هە، بینیمان کە (سیف الدین قطن) و سەربازەکانی لە جەنگ و جیهادەکاندا چۆن بە سیفەتی پشوو درێژی بەهێزو سەبر و تەحەممولی جوان خۆیان چەکدارکرد و هیزی زۆلم و ستەم نەیتوانی لەسەر خەت لایاندات و تۆزقالتیک لە ئامانجە پێڕۆزەکانیان دوورخاتەوه، لەبەر ئەوەیە پێغەمبەر (ﷺ) بەم جۆرە وەسفیان دەکات: ((لا یضرهم من کذبهم ولا من خالفهم ولا یبالون من خالفهم))،^۴ واتە: نە ئەوانە باوەڕیان پێی نین و نە ئەوانەش دژیان ناتوانن زیانیان پێی بگەیەنن، ئەوانیش گۆی بە دژەکانیان نادەن.

ئەم دەربەرینە پێڕۆزەیی پێغەمبەر (ﷺ) ئاماژە بەو تێکۆشەرانی دەدەن ئامانجی خۆیان دەناسن و بە پێبازی خۆیاندا دەپۆن و ئاوپ لە گێچەلی دوژمنان و بڕوویان و ئاستەنگی بەزیوان و درۆ بوختانی دوژمنە دلپەشەکانیان نادەنەوه و خۆپاگرانە و سەقامگیرانە و

۱ سنن ابی داود، کتاب الجهاد رقم: ۲۴۸۴.

۲ مسلم رقم: ۱۷۶، الضریات التي وجهت للإقتضاض علی الأمة، الجندی ص: ۱۱۳.

۳ تبصیر المؤمنین بفقہ النصر والتمکین ص: ۴۷۳.

۴ رواه سعید بن منصور، کتاب الجهاد رقم: ۲۳۷۶، وله طرق تقویه.

بەوپە پى يەقىنەو پەوپە پەوى ناپەحەتەكان دەبنەو،^١ ئەم وەسفانەى سەبارەت بە تايەفەى سەرکەوتوو لە فەرموودە پەرۆهكاندا هاتوون، لە سوپاكەى (سيف الدين قطزو مەمالىك)دا بەرجەستە ببوون، بۆيە خودا لە (عين جالوت)دا بە سەرکەوتنى خۆى پەزى لىتان، بىگومان خۆدانەپال تايەفەى سەرکەوتوو نە دروشمە و نە بانگەشەيە، بەلکو خۆ لە پەپەرەوکردنى سيفتە شەرىعەكانيان و كارکردن و بەدیهينانى ئامانجەكانيانداو پاپەپاندنى واجبەكانى سەرشانياندا دەبينتەو، جا هەر كەسێك سيفتەكانى تايەفەى سەرکەوتوو لە خۆيدا بەرجەستە بکات و واجبەكانى سەرشانى پاپەپەنيت، ئەوا ئەو كەسە ئەگەر بە تەنياش بىت دەچىتە پەزى ئەندامانى ئەو تايەفەو،^٢ خوداى بەرزو مەزن دەفەرموويت: ﴿يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

﴿٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُفْعَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ يُبَيِّنُ مَرْصُوصٌ ﴿١﴾ (الصف:

٤-٢). واتە: ئەى ئەوانەى ئيماننان هيتاوه: بۆ قەسەيەك دەكەن كە كردهوەى پى ناكەن، — نازانن — قەسەيەك بكەن و عەمەلى پى نەكەن چەند گوناھىكى گەورەيە بە لای خوداوه؟!، خودا ئەوانەى خۆش دەوین: كە وەكو خشتەى ديوارێك چوونە پال يەكو لە پیناوى خودادا جەنگ دەكەن.

٩- بەرنامەى پەپەلي و بە میراتگرتنى پەرۆهى بەرەنگاربوونەو:

میرانى سلجوقى هەول و تەقەلایەكى زۆریان لە پیناوى تێکشکاندى خاچەپرستاندا خەرج کرد، (عماد الدين زەنگى) بە دانانى (پەرۆهەى پيشەنگ) بۆ وەستانەو لە بەرامبەر داگیرکەرەن بە گشتى و داگیرکەرەنى خاچەپرست بە تايبەتى دەستگەوتى گەورەى بەدەست هیتا، هەرچەند خەلکانى زۆرى ئەو سەردەمە پێيان وابوو پەرۆهەى سادەيە و قەتیش جیبەجى ناکريت، بەلام (نور الدين)ى کوپى بەشى يەكەمى بە ئەنجام گەياندو، (صلاح الدين)يش بەشى گەورەى بەشى دووهمى بە ئەنجام گەياند، لەبەر ئەمە پێمان وایە سەرکەوتنەكەى (صلاح الدين) لە (حطین) بەرهمەيى پەرۆه پزگارىخوایەكەى (عمادالدين) بوو، ئەگەر پشتیوانى خودا و چاودێرى (نورالدين) و نەخشەكەى (عمادالدين)ى باوکی بۆ يەكگرتنى شام و پاشانىش يەكگرتنى (شام و مصر) لە ئارادا نەبووایە، قەت ئەم سەرکەوتنە

١ صفة الغریاء سلمان العودة ص: ٢٠٥.

٢ الطائفة المنصورة، مجلة البيان ص: ٦٥.

نه ده هاته دی.^۱ سرکه وتنیک که پیش هه موو شتیک به پشتیوانی خوداو ټینجا به هه ولو ته قه لای نهو په کیتی ه لسه ربنه ماکانی عه قیده و بیرویاوه پی نیسلا می دروست بیوو، عه قیده یه ک: که بانگه شه بۆ یه کیتی نیسلا می ده کات و جیاوازی ناخاته نښان په گه زو په نگو تیره و تایه وه نه ته وه کانو، له بازنه ی بریه تی نیسلا میدا کویان ده کاته وهو، به یه کسان ی حیساب بۆ تورکو کوردو عه رهب و فارسو هه موو نهو نه ته وانه ده کات که له ژیر نالای نیسلا مدها حه واونه ته وه، شاعیر ده لی:

ولست أدري سوى الاسلام لي وطننا الشّام فيه وادي النيل سيان
واينما ذكر اسم الله في بلد عدت أرجاءه من لب أوطاني

له سرده می (صلاح الدین) دا هوکاره هاریکاره کانی سر یه کیتی له گه ل سرده مدها کارلیکیان کردو به پتی پیرووی پله پله یی گه شته وهرزی به ردان و له جهنگی (حطین) دا به ره مه که ی خوی پیشکه ش کردو به فه تحکردنی (بیت المقدس) چوه لوتکه، ټینجا موسلمانان به یه کتر خویشو استن و سوزو به زه یی هاتنه وه یان به یه کتریدا وینه ی لاشه یه کیان لیها ت و نه گه نه ندامتکی نازاری لی په یدا ببوايه هه موو نه ندامه کانی تری بۆی ده خرؤشان و شه ونخوونیان بۆ ده گرت،^۲ له گه ل هه موو نهو هه ولو ته قه لا گه ورا نه ی داگیرکه ران له پتیاوی پارچه پارچه کردنی جبهانی نیسلا میدا به ختیان کرد، له پارچه پارچه کردنی خاکی نیسلا میدا سرکه وتنیان به ده ست هینا، به لام نه یانقوانی دله کانیان لیک بکن و به رده وام موسلمان برای موسلمان ی خو ش ده ویت،^۳ حالی زمانی هه ر یه کیک له وان ده لی:

أبا سليمان قلبي لا يطاوعني على تجاهل احبابي وإخواني
إذا اشتكى مسلم في الهند أرقني وان بكى مسلم في الصين أبكاني
ومصر ريحانتي والشام نرجشتي وفي الجزيرة تأريخي وعنواني
أرى بخارى بلادي وهي نائية واستريح الى ذكرى خراسان
فأينما ذكر اسم الله في بلد عدت ذاك الحمى من صلب أوطان
شريعة الله لمت شملنا وبننت لنا معالم إحسان وإيمان^۴

۱ العلاقات الدولية في عصر الحروب الصليبية ۲/ ۳۷۵.

۲ الوحدة الاسلامية بين الامس واليوم ص: ۲۳.

۳ المصدر نفسه.

۴ الطائفة المنصورة، سلسلة تصدر عن مجلة البيان ص: ۷.

سولتانه کانی مه مالیک به هه مان پێبازو بهرنامه ی (عمادالدین) و (نورالدین) و (صلاح الدین) دا پۆیشترو نۆیتو نیازیان بۆ خودا یه کلاکرده وه و بانگه شه ی جیهادیان نوێ کرده وه،^١ (سیف الدین قطن) ئەم حەقیقەتە ی بە گوشتارو پەفتارە کانی سە لماند، دوایه دوا ی جهنگی (عین جالوت) هه ستایه سه رپیی و وتاریکی داو گوتی: له گه ل خودا پاست بوون و جیهادتان له پێناوی ئەودا کرد: له بهر ئەمه که می ئێوه ی به سه ر زۆری دوژمندا سه رخست، نه که ن به مه ی کردوتانه له خۆبایی بن و خۆتا پێ زل بیئت، به لکو سوپاسی خودا بکه ن و سه ر بۆ زاتی مه زنی و بریاره کانی دانه وێنن، ئەو زاته خاوه ن هیزی دامه زراوه، بزائن: ئێوه ده ستتان به جیهاد کردوه، به لام هیشتا لێ نه بوونه وه، تا واجبی سه ر شانتان به ته واوی جیهی جی نه که ن و دوژمنه کانی خودا له خاکی ئیسلام ده رنه که ن، خودا و پێغه مبه ره که ی لێتان قایل نابن، له و پۆژه دا ئیمانداران به سه رکه وتنی خودا شادمان ده بن.^٢

ئه گه ر بیئت به دوا داچوونێکی کارو چالاکیه کانی ده ولته ی مه مالیک بکه ی ن بۆمان په و ن ده بیته وه، که جیهاد کردن له پێی خودادا پالنه ری سه ره کی ته واوی چالاکیه کانیان بووه و، ئامانجی سه ره کیشیان به رگری کردن و پاراستنی موقه ده ساتی ئیسلام و سه رو مال و ناموسی موسلمانان بووه، که زانیان ئەمه به یه کپیزی موسلمانان نه بیئت نایه ته دی، بۆیه هه موو هه وله کانیان له پێناوی ئەمه دا خسته نه گه پو، بانگه شه ی هه موو هیزه کانی ناوچه که و هیزه هه لاتووه کانی ولاتیان کرده وه بێنه وه مصر و له به رامبه ر مه ترسی هیترشی مه غۆل بوه ستنه وه، پاش کۆکردنه وه و پێکخستنی هیزه کان و چاندنی تۆوی (جیهاد) له دل و ده روونی یه که یه که ی ئەندامه کانی دا، (سولتان قطن) پێشیان که وت و به ره و ولاتی شام به رپێکه وت و له ناوچه ی (عین جالوت) دا توانی مه غۆل تێک بشکێنێت و ئەم جهنگه بوو به سه ره تای کۆتایی هاتنی قه واره ی مه غۆله کان له ولاتی شامدا و یه کگرتنی شام و مصری به دوا ی خۆیدا هێتاو، بوو به پێی خۆشکه رێک بۆ سولتانه کانی دوا ی خۆی تا له دژی مه غۆل و خاچه رستان درێژه به جیهاد بده ن، جیهادی که له پوانگه ی ئەوانه وه (فه رزی عین) بوو و چی وای له په وکنه کانی تری ئیسلام که متر نه بوو و له سه ر هه موو موسلمانان واجب بوو ئەنجامی بده ن،^٣ پوخته ی قسه: سولتانه کانی مه مالیک سوودیان له هه ول و ته قه لا که له کوبووه کانی پێش خۆیان وه رگرت و له سه ر دیواره کانی ئەو جیهاده دیواریان هه لچنی و

١ جهاد المالیک ص: ٢٨٩.

٢ من أجل فلسطين ص: ١٠٢.

٣ جهاد المالیک ص: ٢٩٠.

بانگه‌شەى جيهادو پزگارکردنى خاکی موسلمانانيان له (مه‌غول و خاچپه‌رست) ه‌کاندا نوێکرده‌وه .

۱۰- پشت به‌ستن به‌ زانايان و ډاويژ پيکرديان:

به‌ها دانان بۆ زانايان و زانسته شه‌رعيه‌کان يه‌کێک بوو له‌ ئاکاره هه‌ره جوانه‌کانی ده‌وله‌تی مه‌مالیک، به‌ دريژاي پوژگاری ده‌سه‌لاتی (ئه‌یوبیان) له‌ (مصر) و پاش ئه‌وه‌ی (صلاح الدین) کۆتایی به‌ ده‌وله‌تی (فاطمي) و شيعه هه‌تتا و بنه‌ماکانی مه‌زه‌بی (سوننه‌ی) له‌و ولاته‌دا دامه‌زراندن، پله‌وپايه‌ی زانايان له‌ به‌رچاوی هوکمیگه‌ژان به‌ تايبه‌تی و خه‌لک به‌ گشتی به‌رز ته‌ماشاه‌که‌را، تا ئه‌وه‌ی (شجرة الدن) چووه سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات و زانايان نا‌ره‌زايی خۆيان له‌ دووتویی چه‌ند نامه‌يه‌که‌دا بۆ (شجرة الدن) و هاندانی جه‌ماوه‌ری خه‌لک بۆ قبول نه‌کردنی ئه‌مه ده‌ربه‌ی، نه‌ (شجرة الدن) و نه‌ داروده‌سته‌کانی نه‌ياتنواني به‌ر به‌م بزوتنه‌وه بویره‌ی زانايان بگرن و پايه‌گرن،^۱ سروشتی زانايانی ئه‌و سه‌رده‌مه ئه‌وا بوو که هه‌ره‌موويان ده‌چوونه نيۆ گوڤه‌پانه‌کانی جه‌نگو جيهاده‌وه‌و به‌زارو زمانی پاراويشيان خه‌لکيان بۆ هان ده‌دا، زانايان له‌ به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی هه‌يشی هه‌وته‌می خاچپه‌رستاندا که له‌ سالی ۶۴۸ک يدا پوویدا به‌شداريه‌کی به‌رچاوو کاریگه‌ريان ئه‌نجام دا، خودی سولتانی زانايان (شه‌يخ عيزی کوپي عبدالسلام) ئاماده‌بوو، (شه‌يخ) به‌ لای (سيف الدين قطن) ه‌وه بی ئه‌ندازه خۆشه‌ويست بوو و له‌ ژيژر پوژشنايی فتواو پيتماييه‌کانی ئه‌ودا، هه‌لوێسته‌کانی ده‌نواندن، - له‌ سه‌رويه‌ندی نزیک بوونه‌وه‌ی جه‌نگی (عين جالوت) دا- (سيف الدين قطن) کۆبوونه‌وه‌يه‌کی به‌ ئاماده‌بوونی (قازی بدرالدین حسن سنجاری)ی سه‌روکی قازيانی ولاتو (شه‌يخ عزالدین کوپي عبدالسلام) و چه‌ند زانايه‌کی ترو ميريانی ده‌وله‌ته‌که‌ی سازدا، په‌رسيايی سه‌ره‌کی سه‌باره‌ت به‌ وه‌رگرتنی مال و سامان له‌ خه‌لکو خه‌رجکردنی له‌ پيډاويسته‌کانی سوپادا بوو، (شه‌يخ عزالدین) گوته‌ی: هه‌ر کاتيک پاره‌و سامان له‌ به‌يتوالمالدا نه‌ما، زه‌پو زيو و خه‌شه‌کانتان، خه‌رجکردن و له‌ پوژشکو چه‌که‌له‌گه‌ل خه‌لکدا يه‌کسان بوون و سه‌ريازيش جگه‌ له‌ ولاخه‌که‌ی سواری ده‌بيت هه‌یچی تری نه‌بوو، ئه‌وا ئه‌و کاته‌و له‌ پيتماوی به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی دوژمن دروسته‌ بریک پاره‌و سامان له‌ خه‌لک وه‌ريگيريت، چونکه هه‌رکات دوژمن ئابلۆقه‌يدان و تيني هه‌تتا واجب ده‌بيت له‌ سه‌ره‌موو خه‌لک گيان و مالی خۆيان له‌ پيتماوی به‌رپه‌رچدانه‌وه‌يدا به‌خت بکه‌ن.^۲

۱ قصة التتار ص: ۳۶۰.

۲ جهاد الاسلامي ضد الصليبيين والمغول، د. فايد ص: ۱۲۰.

به م شیوهیه فتواکه جیبه جی کرا، وهکو له مه دهفامریته وه: موسلمانانی ئه و کاته ئاماده نه بوون به بی هه بوونی فتوایه که له لایه زانایانی ئه و سهرده مه وه کاریک بکه، یان به خوتو خۆپایی مالی خۆیان وهکو باج و پیتاک له دهستی دهسه لاتداران بکه و که زانایانیش فتوای دروست بوونیان ده رکرد یه کسه ر گوپراهی ل بوون، واته گوپراهی لی شه ریه ت بوون، ئه مه له لایه ک، له لایه کی تریشه وه خودی سولتان پابه ندی فتواکه بوو، به لکو میروپیاوانی ده ولت چوونه ماله وه و هه رچی هه یانبوو له پاره و سامان و خشل و زپو زیوی هاوسه ره کانیا، هه ر هه موویان دیناو، ئینجا سوپندیان ده خوارد که یه ک شتیان له مالدا به جی نه هیشتوه، ئه م گوپراهی لی و فره مانبه رداریه به بی هه په شه و چار لی سوورکردنه وه و توپزیکاری ئه نجامدرا، ئه مه وه لامدانه وه ی پای شه ریه ت بوو، کاتیک مال و سامان و زپو زه به ری سولتان و میرو سه رکرده کان کۆکرایه وه و به شی نه کردو ئه وانیش له گه ل په عیت یه کسان بوون، ئینجا (سولتان قطن) بریکی پاره له سه ر هه ر تاکیکی ولاتی مصر دانا بیدا، به لکو بتوان به هویه وه پیداو یسته کانی جهنگی پی جیبه جی بکه، ئه لیته دا ده رده که ویت که ئه و مالی موسلمانان له جهنگی (عین جالوت) دا به خشییان چه ند مالیکی پاک و حه لال بووه و به شداریه کی کاریگه ری له سه ر به دهسته پنهانی سه رکه وتن کرد،^١ (سولتان سیف الدین قطن) پیزی له زانایان دهناو فتواکانی جیبه جی ده کردن، پشتی پی ده به ستن و له کاتی بوودا وه کاندرا ویژی پی ده کردن، زانایانیش پۆلی گه وره و گرنگی خۆیان ده گپرا، گه لیان له مه ترسیه هاتوه کان ئاگادار ده کرده وه، خه لکیان بۆ جیهاد و شه هاد تخواری هان ده دا، وه ک ده بینین (میرانی مه مالیک) و (زانایان) یه کترین ته و او کردو، پیزه کانیا جۆشدان و به یه ک ده ست پوویه پووی ته تار بوونه وه، ئه مه بوو به یه کیک له هۆکاره کانی سه رکه وتن که ی جهنگی (عین جالوت)، زانایان حوکه کانی خودایان سه به رت به جیهاد پوونکردنه وه، پوونیان کرده وه که چۆن و به چ شیوه یه ک ده بی هه ل سوکه وت له گه ل مال و سامانی خه لک بکریت و کاریکی وا بکریت حه لال و زه لال بیته و ئینجا له جیهاد دا سه رف بکریت، له گه ل ئاماده باشی لایه نی پووحی و په وانی (قطن) که چه نده پابه ندی جیبه جی کردنی حوکی خودایه و خه لکیش چه نده به های عه داله ت و دادپه روه ری ده زانن، دادپه روه ری که، گیانیکی تازه ی خسته نیو جهسته ی گه لو له ژیر سه رکردایه تی (قطن) دا کۆی کردنه وه.

۱۱- دنیا نه ویستی؛ کاتیک باسی هۆکاره کانی پووختی ده ولته تی (خواره زمی) مان کرد، باسی (خۆشویستنی دنیا و پق لییوونه وهی مردن) مان کرد، که چۆن له و کاته دا خۆشویستنی دنیا به سهر سه رکردایه تی و گه لدا زāl ببوو، موسلمانان له لایه نی ده روونی وه پووختا بوون و به سهری کزو داماو وه خۆیان به دنیا وه هه لواسی بوو، پازی بوون به بی خه می له شارو گونده کانیان دانیشتن و چاوه پێ بن داخوا که ی مه غۆله کان ده گه نه سه ریان و سه ریان ده پین، بینیمان نه مانه چۆن کۆتایی به ژانیان هات: (محمد کوپی خواره زم، جلال الدین کوپی خواره زم، الناصر لدین لله، خه لیفه (المستعصم بالله)، بدرالدین لؤلؤ، ناصری نه یوبی)؛، به لام (سیف الدین قطن) و نه ته وه که ی خۆیان به م نه خۆشی وه گه یۆده نه کردو، دنیا نه ویستیان هه لئبارد، خودی (قطنی سولتان له م بواره دا نمونه یه کی زیندوی نیشان داو بوو به پێشهنگی خه لک، هه ره موو مومته له کاتی فروشت و له ئاماده کردنی نه و سوپایه دا خه رج کرد که به گز ته تاردا چۆوه و شکاندی، نه و چاوی نه برپیوه کورسی ده سه لات، به لکو پێشنیاری کورسی بۆ (مه لیک ناصر یوسفی نه یوبی) کرد به مه رجیک به یه گگرتنی شام و مصر قایل بیته، نه و له م پۆسته دا پێگه یه کی بنه ماله یی یان کۆمه لایه تی یان هیمنا یه تی و پشودانی بۆ خۆی سازنه دا، به لکو هه موو ژیا نی خۆی بۆ جههاد ته رخانکرد به هۆی پۆسته که یه وه ته ماعی ته مه ندریژی نه یگرت، به لکو به خودی خۆی به سه رۆکایه تی سوپایه ک ده رچوو و خۆی به نپۆ گۆره پانی جه نگیک یی نه ماندا کرد، نه و له وه دلتیا بوو یه که م که س له لایه ن ته تاره وه کرایته نیشانه ی کوشتن خودی (قطن) ه، له وه ش دلتیا بوو نه گه ر بۆ خۆی له سه ر ته ختی سه لته نه ت پالی دابایه وه و میریکی به سه ر سوپاکه وه بکردبایه جیگری خۆی که س لۆمه ی نه ده کرد، به و پێوه دانه ی نه و سولتانه و له به ر پاراستنی به رژه وه ندیه کانی ئۆمه ت پێویسته خۆی له و شوینه مه ترسیدارانه ببویژیت، به لام نه و به و په پی حه زو شه وق و زه وقه وه و به ئاواتی مردنی نپۆ زینگی ده مه شیرو نوکه پهمبان به ره و گۆره پانی جههاد به پیکه وت، نه و دنیا ی نه ویست و ژیا ن و گوزه رانی به گوێره ی نه و قسانه بوون که ده یکردن، نه و قسانه ی گیانی حه په که تیا ن به به ر سوپای سه ریا زه کانی و نه ته وه که یدا کردو به ره و گه یشتن به یه کێک له دوو ئاواته شیرینه کان به پێی کردن، نه مه و له (عین جالوت) به ئاواتی سه رکه وتنی گه وره ی گه یاندن.

۱۲- مەملانی نیوخوییه کانی نیو بنه ماله ی حوکومه تی مەغۇل:

(مەنکۆخان)ی ئیمپراتۆی مەغۇل مردو هه واله که ی به هۆلاکو گەیشت، (کوبیلای) و (ئەریکبوکا)ی جوتە برای لەسەر (کورسی ئیمپراتۆر) لێک که وتنه ته قە، لەبەر ئەمە هۆلاکو به ناچاری و به خاتری ئەو له پەوداوە چاوە پوانکراوه کانی نیو (مەنغۇلیا) نزیک بیت و ئەگەر پێویستی شی کرد لەوێرا به پەله بۆی بگە پێتەوه، بەرهو (مەپاغە)ی باره گای سەرەکی خۆی گەپایەوه، لەگەڵ ئەو هۆلاکو کوپی چوارەمی (تۆلۆیخان) بوو و هەقی خۆی بوو کێبە پکێی دوو براکە ی بکات و خۆی بۆ پۆستی (ئیمپراتۆریەت) بکۆتێ، بەلام ئەو گرنگی بەمە نەدا، پێ دەچێ هۆیه که ی بۆ ئەو سەرکه وتنه بگە پێتەوه که له (ئێران و عێراق و شام) دا به دەستی هێنابێت،^۱ و وێرایی ئەمەش لەوانە یه له وه ترسابێت کێشه که گەرە تریبێت و کاروباره کان زیاتر ئالۆز ببن، له هه مان کاتیشدا پێی وابوو (کوبیلای) بۆ ئەم پۆسته له (ئەریک بۆکای) برای شیاو تره، بۆیه له پێناوی ئەو دا به شیوه یه کی یاسایی پشتگیری (کوبیلای) بکات داکۆکی لەسەر ئەنجامدانی هەلبژاردن دەکرده وه له لایه کی تریشه وه با ئەوه شمان له بیر نه چیت که پۆزیه پۆز په یوه ندیە کانی نیوان هۆلاکو و نامۆزاکانی له قەبیلە ی زه هەبی (قەبجا) ^۲ بەرهو خراپی دەچوون و ببوونە مایه ی هەپەشه بۆ سەر مەملە که ته که ی، ئەمە وای لێکرد چاو له و کۆمه کی و هاریکاریانە بنوێنێ، که پێویست بوو بۆ مەغۇله کانی ولاتی شامی بنێرێت، بەم شیوه یه نه ی توانی سەرکردایه تی سوپایه کی گەرە بکات و تۆلە ی جهنگی (عین جالوت) بکاته وه و سام و هه ییەت و ئیعتیباری له دەستچوو بۆ مەغۇل بگێرێتە وه، لەبەر ئەمە (بەرە که خان)ی سەرۆکی هۆزی (زەهەبی) دلی به موسلمانان وه به ستبوو، هاوکات لەگەڵ ئەمەشدا هۆلاکو و دەست و پێوه نده کانی ده یانه ویست پەزما نه ندی مەسیحیه کان به دەست بێنن و به لای خۆیاندا که مەند کێشیان بکەن، بەره به ره (بەرە که خان) له موسلمانان نزیک بۆوه و چوو ه سەر ئایینی ئیسلام و موسلمان بوو، ئیدی بوو به نیشانه ی تیرو توانچ و لۆمه و گازانده ی هۆلاکو، (بەرە که خان)یش هەپەشه ی تۆلە سەندنه وه ی خوێنی به ناھەق پژاوی هەزاران موسلمان و هەموو ئەو وێرانکاری و خراپە کاریانە ی به سەری هێنان و لێ کرد، لەسەر و هەموو شیانە وه هەپەشه ی دەکرد که تۆلە ی (خەلیفە) ی لێ دەکاته وه، که چۆن سوکایه تی

۱ المغول في التاريخ للصياد ص: ۱۹۸.

۲ قەبجا: تیرە یه کی تورکەن، نیشتمانی ئەسلی یان حەوزی پەوباری ئەرتە شه، لێره وه یێ گواستیانه وه تا له حەوزی پەوباری ئەرتەل= الفلجای باشووری پووسیای ئێستا گیرسانه وه، ئەم ناوچه یه به قەبجا ناسرا، هەر وه قەبجا بوو به ناوو شۆرە تی ئەو دەولە ته مەغۇلیه که به قەبیلە ی زه هەبی ناویان دەرکرد.

پیکردوه و پاشانیش و پراویه تی بیکوژیت، له بهر نه مه هیزه کانیاں زۆرجار له چیاى (قهوقان) که سنووری نیوان حکومه ته کانیاں بوو- تیک ده گیران و لیکیان دهدا، به لکو له نه نجامی سیاسه ته ستمکاریه که ی هۆلاکۆ که له بهرامبه ر موسلماناندا پێپه وی ده کردو ده یه ویست داماویاں بکات، (به ره که خان) په رچه کرداری نواندو دهستی به چه وساندنه وه و نازاردانی نه و مه سیحیا نه کرد که له ولاته که ی نه ودا نیشته جی بوون، هۆلاکۆ ویستی سنووریک بۆ کاروباره کانی (به ره که خان) دابنیت و هه ولیدا ده ست به سه ر به شی باکووری چیاى (قهوقان) دا بگریت، به لام (به ره که خان) خۆی بۆ به رهنگاری ناماده کردو سوپاکه ی توانی شکستیکی گه وه به نسیب سوپاکه ی هۆلاکۆ بکات،^۱ لێره دا چه ند هۆکاریکی تر بۆ گه پانه وه ی هۆلاکۆ بۆ (مه پاغه ی) پایته ختی سه لته نه ته که ی باسکراون، به لام نه وه ی به لای ئیمه وه بایه خداربیت نه و خاله یه، که مه رگی (مه نکۆخان) و ده رکه وتنی ناکوکی نیوبنه ماله ی ئیمپراتۆر پووداویکی کتوپرو گزپانکاریه کی مه ترسیدار بوو به نیسبه ت مه غۆله وه، پێپه وی سیاسه ته فراوانخوازیه که ی مه غۆلی تیکدا، نه مه وای له هۆلاکۆ کرد خۆی به ته نها بۆ (فارس = ئیران) نه گه پێته وه، به لکو به خۆی و ژماره یه کی زۆر له هۆزه کانی سوپاکه یه وه گه پابه وه،^۲ نه مه ش یه کێک بوو له و هۆکارانه ی به شداری به نه نجام گه یشتنی سه رکه وتنه مه زنه که ی (عین جالوت) ی کرد.

۱۳- سوننه تی گرتنی ستمکاران له لایه ن خودای بالاده سته وه:

خودای بالاده ست ده فه رموویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ﴾ (ابراهیم: ۴۲). واته: پیت وانه بیت خودا له خراپه کاری ستمکاران بی ناگایه، مه روه ها خودای مه زن ده فه رموویت: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ﴾ (الفجر: ۱۴). واته: په روه ردگارت له (که مین - پوانگه) دایه، که واته خودا مۆله تی ستمکار ده دات، که گرتی قه ت به ری نادات، ته تار خراپه ی زۆریان له زه ویدا بلأو کرده وه، له زۆریه ی جه نگه کانیا ندا سه رکه وتن، خۆره لاتیا ن به ته واهه تی زه وتکرد، دوا ی نه وه شامیا ن گرت، پێیا ن وابوو به س مصر ماوه، که نه ویشیا ن گرت ئیدی به یه کجاری ده ست به جله وی هه موو کاروباره کان- ی دنیا ی ئیسلامه وه- ده گرن،^۳ وێپرای نه و هه موو ستمه و سه رکه وتنه یان زۆریش له خۆیا ن بایی

۱ جهاد المالیک ص: ۱۱۳.

۲ المغول للعیرینی ص: ۲۵۷، جهاد المالیک ص: ۱۱۴.

۳ الطریق الی بیت المقدس ص: ۱۴۱.

ببۆن و لوتیان به‌رز ببو، ته‌ماشاکه چ له‌نامه‌یه‌دا هاتوه که ئاراسته‌ی (قطن)یان کردبوو: ... ئیمه سکمان به‌که‌س ناسوتی بگریات و به‌زه‌ییمان به‌که‌سیکدا نایه دادو فوغان بکات، زۆریه‌ی عه‌به‌که‌کان -ی خودا- مان کوشتوپ کردوه، ئیوه‌ش پاگردنتان له‌سه‌ره‌و ئیمه‌ش واجبه له‌سه‌رمان به‌دواتان بکه‌وین، جا کام خاک ده‌تانحه‌ویننیه‌وه، کام پێیاز ده‌ریازتان ده‌کات و کام ولاته‌ په‌ناتان ده‌دا؟!، له‌ شمشیری ئیمه‌ پزگارتان نابیت و له‌ ترسی ئیمه‌ ده‌ریاز نابن، ئه‌سه‌په‌که‌کانمان پێشتان ده‌ده‌نه‌وه، تیره‌که‌مانمان ده‌تانگه‌نی و شمشیره‌که‌مانمان بریسون و ده‌که‌مانمان وه‌کو چیان، ژماره‌مان به‌قه‌د زیخ و چه‌وه، قه‌لاکان له‌ به‌رامبه‌ر ئیمه‌دا خۆپاناگرن و سوپا‌که‌کانمان ئیمه‌یان پێ ناگه‌پێته‌وه‌و توکو دوعا‌که‌نتان له‌ دژی ئیمه‌ قبول نابن.^١

لێره‌وه ده‌رده‌که‌وی که مه‌غۆله‌که‌کان له‌ سه‌ره‌پۆیی و له‌خۆبایی بوندا سنوریان به‌زاند، ئیدی چیدیکه خودای بیسه‌رو زانا لێی قبول نه‌کردن و به‌قودره‌ت و توانای خۆی گرتنی، به‌هۆی (سوڵتان قطن)ه‌وه له‌ ولاتی شامدا تێکی شکاندن و مه‌رگی موفاجاتی بۆ ناردن و تۆماری ده‌سه‌لاتی - له‌و ولاته‌دا - پێ پێچانه‌وه.^٢

هۆکاره‌کانی سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی (عین جالوت) تێکه‌ه‌لکێش بوون و هه‌موویان په‌یوه‌ندی پاسته‌وخۆیان به‌یه‌کتره‌وه هه‌بوو، هۆکاری سیاسیی کاریه‌ری له‌سه‌ر هۆکاری ئابووری هه‌بوو، به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه هۆکاری ئابووری کاریه‌ری له‌سه‌ر هۆکاری سیاسیی هه‌بوو، ناتوانین ب‌لێین سه‌رکه‌وتنه‌که‌ ته‌نها به‌هۆی ئه‌م هۆکارانه‌ی باس‌مان کردن به‌ به‌ره‌م گه‌یشت، به‌لکو ده‌شی هۆکاری دیکه‌ش هه‌بن و لێکۆله‌ری تر بێن و ده‌ریکان پێ بکه‌ن، ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئیمه‌ پێویسته ئه‌وه‌یه که به‌ چاکی بیر له‌م پوودا‌وه‌یه‌ی میژوو بکه‌ینه‌وه، وانه‌و په‌ندیان لێ ده‌ربێنین، له‌ لایه‌که‌وه هه‌موو ئه‌و قانونانه‌ بناسین که ده‌بنه‌ مایه‌ی: سه‌قامگیربوون و پووخانی ده‌وله‌تان و سه‌رکه‌وتن و تێکشکانی گه‌لان، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه، سیفه‌ته‌کانی سه‌رکردایه‌تی سه‌رکه‌وتوو و زانا‌ییانی شوێش و پا‌ه‌پێن و هۆکاره‌کانی دروستکردنی میژوو بناسین و له‌ سه‌رخستنی ئایینی خودادا به‌کاریان بێنین، خودای به‌رزو بالا ده‌فه‌رموویت:

﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (یوسف: ١١١).

١ السلوك للمقرئ ٥١٤/١.

٢ الطريق الى بيت المقدس ص: ١٤١.

حه و ته م: نه نجام و شوینه واره کانی جهنگی (عین جالوت):

به هوی سهرکه و تنی (موسلمانان) به سهر (مه غول) له جهنگی (عین جالوت) دا نه نجام و شوینه واریکی زږ هاتنه ناروه، له وانه:

۱- نازاد بوونی (شام) له چنگی مه غول:

له گهل گیشتنی ه والی سهرکه و تنه که ی (عین جالوت) به دیمه شق: دانیش توانی شار خرؤشا، کار به دهستانی ته تار ه لاتن، شار به بی حکومت و ناسایش مایه وه، به به لگه ی نه وه ی سزای شوپشی جه ماوهری شار ه موو په گزه کانی به موسلمانانیش گرت ه وه، نه واکریت کوشتنی خیانه تکاران و به کریگیران و پیلانگیرانی دژی نیسلام و موسلمانانی ماوهری حوکومه ته که ی ته تار له سه دهستی موسلمانان خوین گهرمه کانی نه و شار به کاریکی توند په وانه و په گزه زیه رستانه ی دژ به نه سپاری و جووله که کان ناو به رین، وه کو (مقریزی) ده لی: تاقمه موسلمانانیک پشتگیری ته تار یان کردبوو له بهر نه مه خه لکی شار قولبه ستیان کردن و کوشتیان،^۱ نه م ه واله - ی مقریزی - به لگه یه له سهر نه وه که شوپشه جه ماوهریه که ی شاری دیمه شق له دژی خیانه تکاران و هاریکارانی دوزمن بووه، بیگومان نه م مافیکی خودی موسلمانانان که هر که سیک ستم و زوریان لی بکات توله ی خویانی لی بسیننه وه، به م شیوه یه دیمه شق له مه غول و کلکه به کریگیراوه کانیان پاکسازی کرا، دوی کوتایی پیه اتنی جهنگی (عین جالوت) (میر بیبرس بندقداری) به خوی و به هیزه کانیه وه پتی تاقمه به زیوه کانی مه غول ده که وت، پاره دوو پاکسازی دریزه ی کیشا تا نه وه ی ولاتی شام فله ستین و خوره لاتی تورکیا به ته واره تی له مه غول یا ککرانه وه، پاش نه م ناگری ستم و چه وساندنه وه له م ولاتانه دا خه فوک کراو خه لکی له گیان و مال و خاک و ناموسی خویان نه مین بوون و تا ماوهری دهیان سال گوئیان له ناوی ته تار نه بووه.^۲

۲- به دیه اتنی یه کیتی (شام و مصر):

گیرانه وه ی یه کیتی نښان دوو به ره ی نیسلامی مصر و شام یه کیک بوو له نه نجامه هره رگه کانی جهنگی (عین جالوت)، نه و یه کیتی ی که به کوژرانی (مه لیک معظم تورانشا) له موحه په می ۶۴۸ کزچیدا دوو که رت ببوو، به پتی زانیاریه کانی میژوو (مه لیک مظفر قطن) له وه گه یشتبوو که سهرکه و تنه که ی (عین جالوت) به بی نازاد کردنی ته وای شام له چنگی مه غول به ره م نادات، نه لیږه داو له گهل بردنه وه ی جهنگه که، یه کسهر نامه یه کی بۆ

۱ جهاد الاسلامی ضد الصلیبیین والمغول، د. فاید ص: ۱۲۳، ۱۲۴.

۲ قصه التتار ص: ۳۴۵، التتار والمغول، د. محمود السید ص: ۱۳۲.

دانیشتهوانی (دیمه شق) ناردو و پێرای پاگه یاندنی سه رکه و تنه که، دانیاشی کردبوون که هه موو هه ولۆ ته قه لاکانی له پێناوی یه کگرتنه وه ی شامو مصر ده خاته گه پ.^١

سه رله نوێ یه کیتی بۆ شامو مصر گه رپایه وه، یه کیتی که له سه ر پێره وه ی سه رانی جیهادی ئیسلامی وه کو (عمادالدین و نورالدین و صلاح الدین) دامه زرایه وه، (قطن) له سه ر دیواری جیهاده که ی ئه وان دیواری سه رکه و تنه یه کلاکه ره وه کانی خۆی له دژی خاچه رسته کان هه لچنی و (قودس) ی ئازاد کرده وه، ئه مه جه نگه که ی (عین جالوت) ه په تی په یوه ندیه کان گشت ده کاته وه و جاریکی تر زه مینه ی خۆ تیدا سازدانه وه بۆ موسلمانان خۆش ده کاته وه، تا له و پێرا به ره نگاری دوژمنان ببنه وه و به کویدا هاتوون ده بی به ئه ویدا بگه پێنه وه، ماوه یه ک بوو ئۆمه ته ی ئیسلامی به پوو خاندنی به غدا و له نیوچوونی ده ولته کانی وه کو (زه نگی، ئه یوبی، خواره زمی، سلجوقی) ژانی به بیر ی (تۆله ی زه ب) وه گرتبوو، به له دایک بوونی ئه مه له (عین جالوت) دا (شامو مصر) له ژێر سه رکردایه تی مه مالیکه دا بواری یه کگرتنه وه ی بۆ په خسا.^٢

٣- سه رکو تبه وونی نه یارانی مه مالیک:

مه مالیک هه موو ئه و میرو سولتانه ده ست پۆیشته وه ئه یو بیانه ی له نیو بردن که تا ئه و کاته له ولاتی شامدا حوکمیان ده گێرا، له په ربیعی دووه می ٦٥٩ ک/ شوباتی ١٢٦٠ زی دا (سولتان بیبرس) سوپای به ره و (شوبک) ناردو داگیری کرد،^٣ پاش چه ند مانگیکی تر - به مه به ستی پانواندنی هیژو بازووی - سوپایه کی تری به ره و (کرك) به پێ کرد،^٤ له په ربیعی دووه می ٦٦١ ک/ شوباتی ١٢٦٢ زی دا به خودی خۆی به ره و دیمه شق چوو و توانی به فرت و فیل (مه لیک مغیث) ی مه لیک ی (که رک) بگرت و له زیندانی قاهره دا به ندی بکات و پاشانی ش بیکوژیت،^٥ ئینجا سوپایه کی پر چه ک و جبه خانه یه کی هه نده سی به سه ره رشتی ژماره یه ک چاکسازی بواری چه ک و ته قه مه نی ئه و سه رده مه ئاماده کردو به ره و (که رک) به پێکه وت و ئابلقه ی شاری دا، شار به بی ده سترکرنه وه خۆی به ده سته وه داو که وته ژێر قه له مپه وه ی مه مالیکه وه.^٦

١ الجبهة الإسلامية، د. حامد غنیم ص: ٢٤٢، دراسات في تاريخ الايوبيين والمماليك، د. نعمان جبران ص: ٢٧٨.

٢ دراسات تاريخية ص: ٩١.

٣ الروض الزاهر ص: ٤٨، معركة عين جالوت ص: ٣٩٤.

٤ معركة عين جالوت ص: ٣٩٤.

٥ المصدر نفسه ص: ٣٩٤.

٦ المصدر نفسه ص: ٣٩٤.

پاش ئه مه له (كهرك) چهند شوپش و پاڤه پێنێك له دژى مه مالێك به رپاڤوون، به لام به نوویى سهركوت كران، (مه لێك ببیرس) پاكتاوكردن و پاوه دونانى له سه ر میرو (سوڵتانه ئه یووبی) یه كان كورت هه لئه هینا، به لكو ئه م سیاسه ته ته واوی سه ربازه ئه یووبیه كانیشی گرته وه و له سه ر ئاستی زابت و سه ربازو خزمه تگوزار له پیزی هیزه چه كداره كانی سوپای به ده رنان.

میر (فخرالدین) ی خانه نشین کردو خۆی له دهستی میر (سیف الدین ی ئه یووبی) ده رباز کردو، پێی وابوو ده بی به گه پخستنی سوپا ته نها له زایت و سه ربازه كانی خۆیانداندا كورت هه لپێنیت.^۱

له لایه کی تره وه ته نگى به ده ولته ی به درى هه لچنى - كه كه وتبووه خۆره لاتى سوریا و (موسل و جزیره و نسبیین و ماردین) ی له خۆگرتبوو - (مه لێك صالح کوپی مه لێك په حیم بدرالدین لؤلؤ) حوكمی موسل ده گێپا، ده ره نجام ئه م ده ولته شى له نیتو بردو مه مله كه ته كه ی خسته سه ر مه مله كه تی (مه مالێك)، ئینجا به هه موو هیزی سوپا كه یه وه فشاری بۆ هیزه كانی (ئیسماعیلی) هینا - كه له چهند هاوینه واریکی هه ریمی خۆشاواى (حمص و حما) دا نیشه ته جی ببوون -، ئیسماعیلیه كان له نیتو قه لاو شوره به ناویانگه كانی ئه وه هه ریمه دا خۆیان مه لاس داڤوو پێش ئه وه ئه وان خۆیان بۆ جه ننگ ساز بكن (ببیرس) له نكاو به سه رى دادان و ده ستی به سه ر هاوینه هه واره كاندا گرت، ئینجا له سه ر په لاماره كانی به رده وام بوو، ده ره نجام ته واوی قه لاكانیشی لى داگیرکردن و سه ركه وتنێكى بپه ره زای به سه ردا تۆرمارکردن.^۲

١- سه ركه وتنى ئیسلام به سه ر بته په رستیدا؛

هیچ زیاده پۆیی نیه بڵێین: (عین جالوت) جه نگیکی یه كلاكه ره وه ی گشتی له هه موو بواره كانی سه ربازی و سیاسى و ئیمانى و شارستانی به خۆوه ببینی، سه ركه وتنى موسلمانان واته: سه ركه وتنى ئیسلام به سه ر بته په رستى و شارستانی به سه ر نه قامی و په وشته به سه ر به ره لاییدا،^۳ له جه نگی (عین جالوت) دا ئه گه ره ردوك هیزو توانای ده سترگتن به هۆكاره كان و ئیمان و پشتبسته ن به خودا نه خرابانایه گه په سه ركه وتن نه ده هاته دى، به لام پاراستنى هاوسه نگی نێوان ئه م دوو هیزو توانایه به قازانجی موسلمانان شكایه وه، میژووی دریزی ئیسلام سه دان و هه زاران پووداوی وهكو پووداوه كه ی (عین جالوت) مان نیشان ده دات

١ المصدر نفسه ص: ٣٩٦.

٢ معركة عین جالوت ص: ٣٩٦.

٣ دراسات تاريخية ص: ٨٩.

به لām به هۆی نه بوونی هاوسهنگی ناوبراو له هه نديك له و پووداوانه دا ده بيبينن شكست ياوه رمان بوو.^١

(ستيفن رنسييمان) ي ميژوونووسى ئينگليزى هاوچه رخ له كتيبي (تاريخ الصروب الصليبية) دا به م جوړه شايه دى ده دات و ده لئيت: جهنگى (عين جالوت) به گرنه گرتين جهنگه يه كلاكه ره وه كانى ميژوو داده نرئيت، خو نه گه ر دوا به دواى پووداوه كه مه غوله كان به په له سوپا يه كى گه وريان بۆ ناوچه كه ناردبايه نه وا به ئاسانى قه ره بووى شكسته كه يان ده كرده وه، به لām حوكمدانى ميژوو سنوورئيكى گه وري له نيوان نه وان و نه و بريارانه دانا كه له جهنگى (عين جالوت) دا ده ركراڻ.

ئهم سه ركه وتنه گه وري مه ماليك ئيسلامى له سامناكترين هه په شه ي له نيئوچوون ده ريار كرد، نه گه ر - خوانه كرده - مه غوله كان خو يان به نيئو مصر دا بكر دا يه و - وه كو ولا تانى تريان به سه ر هيتا بپا يه، نه وا موسلمانان له جيهاندا ده وله تيكي گه وريان له به شى خو ره لاتی ولا تى مه غريبدا نه دما، نه مه له گه ل نه وه دا هه رچه نده موسلمانانى ئاسيا به ژماره زۆرو زه وه ند بوون، به لām هيج شوره يه كيان له ده وروه نه مابو تا له له نيئوچوونى يه كجاره كى بيان پارئيزئيت و په گه زه كانى گيژانه وه ي حوكمگيژيشيان هينده له نيئو نه مابوون تا به ره وه هستانه وه ته كانيان پئ بدات، نه گه ر (كتبغا) ي مه سيحى سه ركه وتبا يه، مه غوله كان هينده ي تر مه سيحيان خو شده ويستن و بايه خيان پينده دان و ده ره نجام مه سيحيه كان له ئاسيادا بۆ يه كه مجار ده بوونه خاوه ن ده سه لاتی يه كه م.^٢

بيگومان پووداوه كه ي (عين جالوت) يه كه مين زه برى گورچوپر بوو له خو ره لاتی دا به ر سوپا ي مه غول و خانه كانيان كه وت، كه به بيروبا وه پى خه لگاني هاوچه رخی خو يان به زينيان به سه ردا نه ده هات.^٣

٥- پووداويكى يه كلاكه ره وه له ميژووى مرؤفا يه تيدا:

سه ركه وتنى موسلمانان له جهنگى (عين جالوت) دا و پاكسازى كردنى ته واوى ولا تى شام له مه غوله كان، به يه كيك له پووداوه يه كلاكه ره وه هه ره گرنه كانى نه ك هه ر ميژووى شام و مصر و به سو، نه ك هه ر ميژووى ئۆمه تى ئيسلامى به ته نها داده نرئيت، به لكو به پووداويكى يه كلاكه ره وه ي هه ر هه موو ميژووى جيهان و مرؤفا يه تى داده نرئيت، چونكه نه م

١ المصدر نفسه ص: ٩٠.

٢ المصدر نفسه ص: ٤، عين جالوت، فتحي شهاب الدين ص: ٣٤٠.

٣ نهر التاريخ الاسلامي ص: ٤٥٦.

سەرکەوتنه مهزنه تهنها جیهانی ئیسلامی پزگار نه کرد، به لکو جیهان و شارستانییه تی نه وروپاشی له م پڕۆژه داگیرکاره وێرانکاریه پزگار کرد، خو نه گهر مه غۆله کان له م په لاماره یاندا خاکی مصریشیان پامالیبایه و خۆیان به نیو باکووری (ئهفریقیا) دا کردبایه، نه وان به سینایی له پزگای (صقلیة جبل طارق) هوه به ره و خاکی نه وروپا ده په پینه وه، له بهر نه مه تهنها دوو که سیش ناکۆک نین که نه م (جهنگه) له پووی گرنگیه که یه وه له سه رووی هه موو نه و جهنگه یه کلاکه ره وانه یه که له چاخێ تازه دا پووینداوه.^۱

۶- بووژانه وهی گیانیکی تازه له جهسته ی ئومه تدا:

سەرکەوتنه که ی (عین جالوت) بوو به یه کێک له هۆکاره هه ره کاریگه ره کانی بڵاوبوونه وهی ئاینی ئیسلام له و سه رده مه دا، گیانیکی تازه ی به بهر موسلمانان به گشتی و موسلمانانی فارس به تایبه تی کرد، فارسه موسلمانانه کانی ئێران له گه ل مه سیحیه کان له سه ر وه رگرتنی پۆسته بالا کانی حکومه ته مه غۆلیه که ی نه و ولاته که وتنه کێبه پکه وه، لیکدا لیکدا بانگه شه ی مه غۆله کانیان بۆ ئیسلام ده کرد و ماهیه تی ئاینه که یان پێ ده ناساندن، ده ره نجام مه غۆله کانی خۆرئاوای ئاسیا، پاش نه وه بۆیان ده رکه وت که ئیسلام بۆ هه موو کات و شویتیک گونجاوه و به رنامه ی بۆ هه موو لایه نه کانی ژیا ن هه یه و وه کو ئاینی مه سیحی نیه و به ده ردی ناکۆکی جه وه ره یه وه ئالوده نه بووه، کۆتایین ئایینی خودایه بۆ مرقفایه تی و تا خودا زه وی به میرات وه رده گرێته وه ده مینیتته وه، به لێ پاش نه وه ی به هۆی وه رگرتنی زانیاری له سه ر ئیسلام و پوون بوونه وه ی واقعیه تی ئیسلام به هۆی هه لسه وکه وتی موسلمانان له گه لێاندا هاتنه سه ر ئاینی ئیسلام و موسلمان بوون.^۲

به ئیزنی خودا له کتیبیکێ ترمدا که باس له (مه لیک ظاهر ببیرس) ده کات به درێژی قسه له سه ر موسلمان بوونی مه غۆله کان ده که ی ن.

۷- په رش و بڵاوبوونی هیرشه کانی مه غۆل:

پاش شکسته که ی (عین جالوت) یان، مه غۆله کان له پیناوی گێرانه وه ی ده سه لاتیان و سومعه و ناو و ناویانگی جه نگیان و خپکردنه وه ی شه رم و شکۆ و عیب و عاری پزوا یان هارۆژان و چه ند په لاماریکی سه ربازیان له دژی مه مالیک نه نجامدان، دل و ده روونیان پریوو له بوغزو غه رزه و تۆله، که تا دویتنی به هیژترین سوپای جیهان بوون، به لام ئیمرو گێڕۆده ی

۱ جهاد الممالیک ص: ۳۵۶، مصر فی العصور الوسطی محمود محمد ص: ۲۴۶.

۲ المصدر نفسه ص: ۳۵۷.

لاوازی و زه بوونی بوون و سام و هه بیه تیان نه ماوه.^١ موسلمانان له جهنگی (عین جالوت) دا توانیان به سه ره و شکانه دهروونی یاندا زال بن که پییه وه گیرۆده ببوون و له ناو میدی پزگاریان بو و تیگه یشتن که هیوا و ئومید هه بوون به خودا قهت کۆتایی نایهت و، هه رچه ند هیزی بیباوه پان گه و ره ببیت، به لام کاتیک دیت له نێو ده چیت،^٢ خودای بالاده ست ده فهرموویت: ﴿لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٣٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٣٧﴾﴾ (ال عمران: ١٩٦-١٩٧). واته: با گه پان و سوپانی بیباوه پان له ولادتا مهلت نه خه له تینیت، پابواردنیک که مه، ئینجا جیگایان دۆزه خه و، خراپترین جیی حه وانه وهیه.

٨- سه ره نه گرتنی هاو په یمانی نیوان خاچه رستان و تهتار:

سه رکه وتنی مه مالیک له (عین جالوت) داو، ده رکه وتنیان وه کو هیزیکی گه و ره ی ئیسلامی له ناوچه که دا، هیوا و ئومیدی خاچه رسته کانی له بهرام بهر هاوکاری مه غۆله کان لاواز کرد، که ته ماشایان کرد مه مالیک مه غۆله کانی به ره و سنووره کانی عیراق هه لئاو خه ریکه هه و لده دهن عیراقیش له ژیر چنگی تهتار پزگار ده که ن هینده ی دیکه له مه غول ناو می دبوون.^٣

٩- لاوازی بوونی قه واره ی خاچه رستان:

سه رکه وتنه که ی (عین جالوت) کاریگه ریه کی گه و ره ی له سه ر لاوازی بوونی قه واره ی خاچه رستان له که نار (ساحل) ی ولاتی (شام) دا دانا، بی شک خاچه رستان به هۆی نه م سه رکه وتنه مه زنه ی موسلمانان تووشی بی هیوا ییه کی بی پره زا بوون، له بهر نه مه و پاش نه وه ی هه ستیان به دیمایی هاتنی حه تمی خۆیان کرد، سه رۆکه کانیا ن خۆیان له سولتان (بیرس) نزیک ده کرده وه و، داوایان لێ ده کرد بالێ به زه بیان به سه ردا بکیشیت، ئه ویش چه ند هاو په یمانه تیه کی له گه ل و ژۆکردن که هه موو مه رجه کان له لایه ن نه وه وه داده نران، هاوکات له گه ل نه مه دا زه نجیره یه ک رپکه وتنی ناشتی له گه ل ولاته دراوسی بیگانه کان نه نجام دران و مه رچی له سه ر دانان له درزی ده ولته ی ئیسلام هاوکاری خاچه رسته کانی (ساحل) ی شام نه که ن، به م شیوه یه په ی ره و کردنی سیاسه تی برینی کۆمه کی ده ره کی له سهریان سه ری کیشا بۆ هه لکه نرانی یه کجاره کی په گو و پشه یان له (ساحل) ی ولاتی شامدا.^٤

١ معركة عین جالوت ص: ٣٨١.

٢ قصة التتار ص: ٣٤٤.

٣ جهاد الاسلامي ضد الصليبيين والمغول، د. فايد ص: ١٢٦.

٤ جهاد المماليك ص: ٣٥٧، المظفر قطز، العسيلي ص: ١٢٦.

۱۰- شاری قاهره:

(عین جالوت) وێپای کاری خۆی له بوارهکانی سیاسیدا نهجامدا، له بوارهکانی شارستانییدا کاری خۆی کرد، ولاتی مصری له واوهیلاو وێرانکاریهکان و شهپو گێچه لهکانی مهغول پاراست، نهو وێرانکاری و پوخانهی بهسهر شاره گهورهکانی وهکو (بهغدا، دیمهشق) و شارهکانی تری ئێران و عێراق و شامدا هات، بهسهر شاری قاهره دا نههات، له کاتییدا مهموو مهلبهنده شارستانییهکانی نهو شارانه پهکیان خراو لهکارکهوتن، شاری قاهره وهکو شاریکی هیمن و دوور له جهنجالییهکانی پۆژ دهروازهکانی خۆی له پووی زانایان و نهیبیان و هونهرمندان و فیرخوازاندا کردنهوه، بهم شیویه قاهره ی پایتهختی مهمالیک جگه لهوه بوو به مهلبهندیکی پیگه فراوان و بههیزو دهسهلاتی سیاسی، بوو به مهلبهندیکی بهرزو فراوانی بواری شارستانی و دهستکهوته زیڕینهکانی خۆی پیشکهشی مرقایهتی کرد، بهم شیویه مهمالیکه موسلمانهکان سام و ههیهت و تواناو دهسهلاتی سیاسی و جهنگی و زانستی خۆیان دهرخستو، له ماوهی پهیوهندیان به جیهانی دهرهوه و بهپهوهبردنی دهولهته بهرفراوانه که یانداو نهجامدانی چاکسازیه ئیداریه نیوخۆیه کانیاندا دهستکهوته شارستانییهکانی خۆیان پیشکهش کرد.^۱

۱۱- له دایکبوونی دهولهتی مهمالیکی لاو:

لهوکاته دا هیزهکانی هێرشه حهوتمی خاچهپرستان له قهراغ دهریای نیوه پاست و له بهرامبهر (دمیاط) دا بارگه یان خستبوو، ئاپۆپای تهتاریش به سهركردایهتی هۆلاکو سهركه رمی پامالینی ولاتانی خۆره لاتی ئیسلامی بوو و، بهره بهره له بهغدا ی پایتهختی خیلافهتی عههباسی زراو پزاو نزیک ده بووه، نهگه سهركه وتنهکانی مهمالیک له جهنگهکانی (المنصوره) و (فرسکور) ی سالی ۶۴۸ ک/ ۱۲۵۰ ز به قیزه ی له دایکبوونی دهولهتی مهمالیک حیساب بکهین، نهوا جهنگه که ی (عین جالوت) یش - که ناشبهتالی به هێرشهکانی مهغولی کرد - به گهیشتنی به تهمنی بالغبوونی حیساب دهکهین، دهولهتی مهمالیک لهم تهمنهیدا پۆلی میثووی خۆی گێپا، پۆلی هیزو دهسهلاتی لیدان و بهرگریکردن له جیهانی ئیسلامی،^۲ نهو دهولهته (لاوه) به سهركردایهتی (سولتان ظاهر بیبرس) توانی له زۆر لاوه گۆرانکاری بهسهر بارودۆخ و سهرهنجامی ناوچه که دا بینیت، پاشماوهی هیزه بهزیوه که ی مهغولی له

۱ جهاد الممالیک ص: ۳۵۷.

۲ ماهیه الحروب الصلیبیه ص: ۱۹۲.

ولات به ده رنا، گۆتایی به پاشماوهی ئه یوبیان هیتا، له هه مو لایه که وه، ئابلقه ی له سه ر خاچه رسته نیشه جیکانی (ساحل) دانا.

هه رچه نده مه غۆله کان ئازاوه و هۆسه یه کی گه وره یان له میژوی ناوچه که دا به رپا کرد، به لام مه ترسیان به قه د مه ترسی خاچه رستان گه وره نه بوو، ئه و خاچه رستانه ی ململانیه کی درێزخایه نیان له گه ل ئیسلام و ناوچه که دا هه بوو، پاست و دروستی قسه که مان له چوارچێوه ی گوتنی ئه م حه قیقه ته حاشا هه لته گره دا بۆ پوون ده بیته وه که ده لی: ئه و مه غۆلانه ی خۆره لاتی جیهانی ئیسلامیان داگیرکرد هینده ی نه خایاند موسلمان بوون، دوبه دوای جهنگی (عین جالوت) و به سه رچوونی ته نها دوو نه وه و نه تیجه (جیل) یان، له هه مو نه ته وه یه ک زیاتر به خه م (ئیسلام) وه بوون و چالاکانه تر به رگریان ئی ده کرد.

١٢- پۆلی په مزی خیلافه تی عه بباسی:

جهختی له سه ر پۆلی په مزی خیلافه تی عه بباسی کرده وه، بوژاندنه وه ی خیلافه تی عه بباسی له قاهیره و له ساڵی ٦٥٩/ ١٢٦١ز له لایه ن سولتان (ظاهر بیبرس) وه شه رعیه تی دینی به ده وله سه ربازیه که ی مه مالیک به خشی و پۆلیکی کاریگه ریشی له پاکتاوکردنی بوونی خاچه رستی له ناوچه که دا گێژا، پووداوه کانی سه ر گۆره پانی قه له مپه وی ده وله تی مه مالیک به درێزایی سه ده ده کانی هوکمرانیان ده یسه لمیئن که خه لیفه کانی عه بباسی جگه له ناوی (خیلافه ت) و به س خاوه نی (خیلافه ت) ی حه قیقی نه بوون، مانه وه ی زۆربه یان له قاهیره به م شیوازه زیاتر له مانه وه ی نیو گرتوخانه و ده سته سه ری ده چوو.

١٣- گه شه پێدانی (سوپای مه مالیک) و تازه کردنه وه ی سیسته مه سه ربازیه که ی و نوێکردنه وه ی چهک و ئامرازه جهنگیه کانی:

دوبه دوای جهنگی (عین جالوت) سوپای مه مالیک له پووی ژماره ی هیزه کانیه وه و پێکخستنه جهنگیه کانیه وه پێشکه و تنیکی گه وره ی به خۆوه بینی، ئه مه و پاش جهنگه که و له سه رده می سولتان (بیبرس) دا مه مالیک سی سوپای سه ره کی هه بوون، یه که میان له مصر بوو، دووه میان له دیمه شق بوو، سیته میان له حه له ب بوو، به و سوپایه ی سه رکرده ی بالای سوپا سه رکرده یه تی ده کرد ده گوترا: سوپای (زحف)، ژماره که ی ده گه یشته (٤٠) هه زار جهنگاوه ر. پارچه یه ک سوپای سه رده می (مه لیک ناصری ئه یوبی) به ته نها خۆی له (١٥٠) هه زار سه رباز ده دا، ئینجا سوپای مه مالیک گه شه ی سه ند، هیزه کانی ناوه ندی مصر و هیزه

یه دهك (احتياط) هكانی له خۆ ده گرتن، سوپای هۆزه كانی (عه ره بو توركمان و كورد) هاتنه
 نۆویه وهو، قه باره كهی گه یشته (۳۵۷) هه زار جهنگاوه ر، له بواری چهك و كه ره سته ی
 جهنگی و تاییه تمه ندیه هه مه چه شنه كانی سوپاشه وه پێشكه وتنێكی گه وره هاته دی،
 پرده ر بازو گونجیان دروست كردن، له پێش هه موو چه كه كانه وه چه كی نه وت هاوێژو ئاگر
 پڕژین په ره ی سه ندو، نه مه و به شیوه یه كی گشتی هه موو جوړه كانی چهك و كه ره سته
 جهنگیه كانی نه و سه رده مه په یدا کران و په ره یان پێدرا.

نه وانه ی پابردن گرنگترین به ره مه مو نه نجامه كانی جهنگی (عین جالوت) بوون بۆ جیهانی
 ئیسلامی و مرقایه تی.

((پوخته))

ئەمە ی پابورد بریتی بوو لەو کارە ی خودا بۆی ئاسان کردم، لە کۆکردنەو و پیزکردن و شیکردنەو و نیو و پۆکی بابەتەکانی ئەم کتێبە کە ناوم لێنا: (دهولته می مهغول و ته تار له نێوان بلایوونەو و سەرشکانەو و دا)، کە ئالقیەکی گرنگی (موسوعة الحروب الصليبية=میژوونامە ی جەنگی خاچەرستان) ه، کە تا ئێستا چەند ئالقیەکی تری بەم ناوێشانانە لێ بەرهم هاتوو: (السلاجقة=سلجوقیه کان، عصر الدولة الزنكية=سەردەمی دەولەتی زەنگی، صلاح الدین، الايوبيون بعد صلاح الدين=ئەیبوێکان لە دوا ی صلاح الدین)، کتێبە کە بایەخی زۆری بە هەلۆیستەکردن لە بەرامبەر هۆکاری پوخانی دەولەتان داوه، وەکو ئەو کارەساتە ی بەسەر دەولەتی (خوارەزمی) دا هات، هاتوو بە تیرو تەسەلی هۆکارەکانی پوخانی ئەو دەولەتە ی شیکردوونەو، کە گرنگترینیان: نەهینانەدی تەوژمیکی شارستانی، بێزانی پڑمی حوکمرانی لە لایەن کۆمەلانی خەلکەو، ناکۆکی نیوخوای لە نیو ئەندامانی بنەمالە ی حوکمران، لاوازی سیستەمی جەنگی، خۆشیستنی دنیاو پقبوونەو لە مردن، وازلە یەکیتی هینان، ستەمکردن لە بەندەکانی خودا، خۆپەرستی (محمد علاء الدین خوارەزمی) و شکستە دەروونیەکی، کە سایەتی (جلال الدین منکبەرتی)، کورتبینی (الناصر لدین الله) ی خەلیفە ی عەباسی، هەروەها لێرەو هەلۆیستە لەسەر هۆکارەکانی لە نیوچوونی دەولەتی عەباسیش کراوه و بەبەشی خۆیان شیکراونەو، گرنگترینیان دیارنەبوونی سەرکردایەتیەکی حەکیم، فەرمانۆشکردنی فەریزە ی جیهاد، لە دەستدانی یەکیتی سیاسی، لاوازیبوونی سوپای عەباسی، لاوازیبوونی ئینتیما بۆ دەولەت، دابەزینی بەهای پەیمان و بەلێن، کزبوونی هیمەتی میرومەلیکەکانی دەوروبەر، ژمارەیک تەنازولی سیاسی بوونە بەلگە ی لەرزۆک بوونی خێلافەتی عەباسی، زۆریوونی مەلەبەندەکانی هیز، داگیرکرانی هیلەکانی پیشەوە ی بەرگری، پۆلی نەسرانیەکان لە پوخاندنی دەولەتی عەباسیدا، پۆلی موسلمانان لە پوخاندنی دەولەتی عەباسیدا، دوورخستەو و کەسە شیاو و دەگمەنەکان، کتێبەریکە ی عەلەویەکان، خۆشگوزەرانی و کاریگەرێکەکانی لەسەر لە نیوچوونی دەولەتی عەباسی، گەشتن بە دوا خالی لیکەلۆه شان و هەرسەهینان، هەرسە ی بارودۆخی ئابووری و ململانێی خۆبەخۆی نیو (بەغدا)، خیانت و ناپاکێەکانی (شیعە) ی وەکو (ابن العقیمی) ی وەزیر، پاهاتی جەنگی ئەسپ سوارانی مهغول، بەهیزی ئیمپراتۆریەتی مهغولی، هەروەها کتێبە کە گرنگی بە

جيهادى مه ماليك داوه، ليرهدا هه لويستى له سهر غيرهت و بوږى مه ماليك كردووه كه چوڼ به پووى پرېوسى مه غوليدا هه شاخان و خهونه كانى لى بردنه وه هيچه و توله ي موسلمانانيان لى سندنه وه، به دريږى باسى (سيف الدين قطن)ى كردووه، و گرنكى به زانيارى و شاره زايى ئه م پاله وانه داوه له به پرېوه بردنى ململانيى گه ل مه غوله كان و به گژداچوونه وه ي پرېوسه داگيركاريه كه يان، له سهر هوكاره كانى سهر كه و تنه كه ي (عين جالوت) هه لويستى كردووه و شيكردوونه ته وه و سوننه ته كانى و وانه و پهنده كانى لى دهرهيتان، كه گرنگترينيان ئه مانه بوون: سهر كردا به تيه كى حه كيم و ليزان، پوونى بوچوون و ئامانچ، پاكي پيناس، سووربوون له سهر شه هيدى، دؤستايه تى نه كردنى دوژمنانى ئوممته، كارسپاردن به كه سانى شايسته، سوپاى به هيز، بوژاندنه وه ي گيانى جيهاد، ده سترگتن به هوكاره كانى سهر كه و تن و گرته به رى پرېوشوينه كانى گه يشتن به ئامانجى وه كو: په يوه ست بوون به مه شق و پاهيتاننى عه قيد ه ي و سهر بازي، مه شقى به رده وام، ليزانينى نه خشه دانان، دووربينى و سياسته تى حه كيما نه ي (سيف الدين قطن)، به رجه سته بوونى سيفه ته كانى (الطائفة المنصورة=كۆمه له سهر كه و تن وه كه) له سوپاى مه ماليكدا، به رنامه ي پله پله يى، به ميراتگرتنى پرېوسى به رهنكاربوونه وه، كۆمه ك خواستن له زانايان و پرس و پاويز پى كردنيان، دنيا نه ويستى، ململانيكانى نيوخوى بنه ماله ي حوكمرانى مه غولى، خوداى بالاده ست و سوننه تى گرتنى ياخى و سته مكاران، به ئيزنى خوداى به رزو مەزن له پيناوى پوشتنايى خستنه سهر سهرده مى مه ماليك، به دواى ئه م كتيبه دا چه ند كتيبيكى تر له سهر مه ماليك بالوده كه ينه وه و ليكولينه وه يه كى تيروته سالى له سهر ده كه ين، هه رچى له م كتيبه دا پاست و دروست بيت ئه وه له چاكه ي خودا وه يه و خوم به منه تبارى ئه و زاته به رزه ده زانم، هه رچى هه له يه و كه م و كورتيشه (استغفرالله)ى له سهر ده كه م و بۆ لاي ئه و ده گه رپمه وه، ده ليم خودا پاكه و لتي به رييه، منيش ئه وه نده م به سه كه زور داكوكيم له سهر ئه وه ده كردووه نه كه ومه نيو هه له وه له پاداشت بى به ش نه بم، له بهر ئه وه له خوداى بالاده ست ده پارپمه وه: به هوى ئه م كتيبه وه سوود به خوشك و برايانى موسلمانم بگه يه نى، هه ر كه سيكيش خوينديه وه فه راموشم نه كات و دوام بۆ بكات، چونكه پارانه وه ي پشته مله ي برا بۆ برا به ويستى خودا وهرده گيريت، كتيبه كه م به م ئايه ته پيرۆزه ي سوپه تى (الحشر) و ئه م شيعره ي (ابن الوردي)ى هاوسه رده مى مه ماليك كوتايى پى دئتم:

ثابته پیروزه که: خودای به رز ده فەر موویت: ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (الحشر: ۱۰).

شيعره که (ابن الوردی) ده لیت:

واتق الله فتقوى الله ما
ليس من يقطع طرقاً بطلاً
واهجر الخمرة ان كنت فتى
صدق الشرع ولا تكن الى
حارت الافكار في قدرة من
كتب الموت على الخلق فكم
ايمن نمرود وكنعان ومن
اين عاد اين فرعون ومن
اين من سادوا وشادوا وينوا
اين ارباب الحجا اهل النهى
سيعيد الله كلاً منهم
أي بني اسمع وصايا جمعت
أطلب العلم ولا تكسل فما
واحتفل للفقهاء في الدين ولا
واهجر النوم وحصله فمن
لاتقل قد ذهبت اربابه
في ازدياد العلم إرغام العدى
انما لا أختار تقبيل يد
واترك الدنيا فمن عاداتها
قيمة الانسان ما يحسنه
ان نصف الناس أعداء لمن
قصر الأمال في الدنيا تفز
غيب وئذ غيباً تزد حياً فمن
حبك الاوطان عجز ظاهر

جاوزت قلب امریء الا وصل
انما من يتق الله البطل
كيف يسعى في جنون من عقل
رجل يرصد بالليل زحل
قد هدانا سبلنا عزوجل
فل من جمع وافنى من دول
ملك الأمر وولي وعزل
رفع الأهرام من يسمع يخل
هلك الكل ولم تغنى القل
اين اهل العلم والقوم الأول
وسيجزي فاعلاً ما قد فعل
حكماً خصت بها خير الملل
أبعد الخير على اهل الكسل
تشتغل عنه بمال أو خو
يعرف المطلوب يحقر ما بذل
كل من سار على الدرب وصل
وجمال العلم ياصاح العمل
قطعها أجمل من تلك القبل
تخفض العالي وتعلي من سفلى
أكثر الانسان منه أو أقل
ولي الاحكام هذا ان عدل
فدليل العقل تقصير الأمل
أكثر الترداد أضناه الملل
فاغترب تلق عن الأهل بدل

فبمكث الماء يبقى أسنا وسُرى البدر به البدر اكتمل
 ((سبحانك اللهم وبحمدك أشهد ان لا اله الا انت أستغفرك وأتوب إليك)).

دانەرلە چەند دیریکدا:

- سالی ۱۳۸۳/ک/۱۹۶۳ز لە شاری (بنغازی)ی ولاتی (لیبیا) لە دایک بووه.
- سالی ۱۴۱۴/ک/۱۹۹۳ز لە کۆلیژی (أصول الدين)ی زانکۆی (المدينة المنورة) بە پلەیی (یەکەم) و (نایاب) بیوانانەیی (لیسانس)ی وەرگرتوو.
- سالی ۱۹۹۶ز لە زانکۆی (ام درمان)ی ئیسلامی (سودان) بیوانامەیی (ماجستیر)ی وەرگرتوو.
- نامەیی ماجستیرەکی بە ناوی: (الوسطية في القرآن) ه.
- نامەیی دکتۆراکی بە ناوی: (فقه التمكن في القرآن الكريم) ه، لە سالی ۱۹۹۹زدا بە دەستی هیناوه.
- پۆستەیی ئەلیکترۆنی:

Abumohamedv@maktoob.com

ناوهڕۆك

بابهت

لاپهړه

- پێشهکی ۵
- فهللی یه کهم: پڕۆزه ی مه غۆل و داگیرکردنی ولاتانی جیهانی ئیسلام ۲۷
- باسی یه کهم: رهگ و پیشه میژوویییه کانی مه غۆل: ۲۷
- یه کهم: بایه خی لیکۆلینه وه ی میژووی مه غۆل: ۲۷
- دووه م: ناساندنی (مه غۆل): ۳۰
- سێته م: نیشتمانی ئه سلێ (مه غۆل): ۳۲
- چواره م: ئه و هۆزانه ی کۆمه لگای (مه غۆل) یان پێک هێناوه: ۳۳
- أ- هۆزه (تورکی) یه کان: ۳۳
- ب- هۆزه ناتورکیه کان: ۳۵
- پێنجه م: ژبانی کۆمه لایه تی مه غۆل: ۳۷
- شه شه م: ئایینی مه غۆل: ۳۹
- حه وته م: کێشه م کێشه م کانی کۆمه لگای (مه غۆل) له پێش (جهنگیزخان) دا: ۴۳
- هه شه ته م: بارودۆخی جیهانی ئیسلامی پێش داگیرکاریه که ی مه غۆل: ۴۶
- ۱- فیرقی ئیسماعیلیه ی باتینی: ۴۹
- ۲- خیلافه تی عه بباسی: ۵۱
- ۳- ئه ییوبیه کان له میسر و شامدا: ۵۳
- ۴- بۆلۆبۆنۆه وه ی تاوانه گه وره کان له نێو جیهانی ئیسلامیدا: ۵۴
- باسی دووه م: ده رکه وتنی جهنگیزخان له سه ر شاتقی پووداوه کان: ۶۱
- یه کهم: پێگه یشتن و په روه ده کرانی: ۶۱
- ۱- خه باتی دایکی جهنگیزخان: ۶۱
- ۲- (تیمۆجین) دزه کان ده رده کات: ۶۳
- ۳- هاوسه رگیری تیمۆجین و به خشی نی سویندی لایه نگیری به سه رۆکی کرایت: ۶۴
- دووه م: هه لبژاردنی (تیمۆجین) بۆ کرانی به (خان) ی مه غۆل: ۶۵
- سێته م: دوو مه له که تی (نه یمان) و گه ردنکه چیان بۆ حوکمرانی (جهنگیزخان): ۷۳
- چواره م: دامه زراندنی ئیمپراتۆریه تی (مه غۆل): ۷۴
- پێنجه م: پاگه ر کانی پڕۆسه ی - داگیرکاری - مه غۆل له سه رده می (جهنگیزخان) دا: ۷۹
- باسی سێته م: له نێوچوونی ده وله تی (خواره زمی) به ده سته ی (مه غۆل): ۱۲۷
- یه کهم: سولتانه کانی (خواره زم): ۱۲۸
- دووه م: تێکه له چوونی نۆوان ده وله تی خواره زمی و خیلافه تی عه بباسی: ۱۳۰

- دووه م: (سیف الدین قطن) و مه نگاوه کانی بۆ یه کگرتنه وهی ریزه کانی ئیسلامی: ۴۵۷.....
- سییه م: نامه ی (هۆلاکۆ) بۆ (سیف الدین قطن): ۴۶۶.....
- چاره م: پۆڤی لیکه لاواردن: ۴۷۱.....
- پینجه م: کوژدانی (سیف الدین قطن): ۴۸۶.....
- شه شه م: هۆکاره کانی سه رکه وتنی موسلمانان له جهنگی (عهین جالوت) دا: ۴۹۷.....
- حه وته م: نه نجام و شوینه واره کانی جهنگی (عین جالوت): ۵۳۲.....
- ((پوخته)) ۵۴۲.....
- دانه ر له چه ند دێرێکدا: ۵۴۶.....
- ناوه پۆک ۵۴۷.....

Printed by

DAR EL-MAREFAH
Publishing & Distributing

التنفيذ الطباعي

دار المعرفة
نشر وتوزيع

Tel: 834301, 838030, Fax: 835614, Beirut-Lebanon
<http://www.marefa.com> E-mail: info@marefa.com